

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

A. OLLODORI ATHENIENSIS

BIBLIOTHECÆ,

siue de Deorum origine, tam græcè, quàm latinè,
luculentis pariter, ac doctis annotationibus illus-
trati, & nunc primum in lucem
editi libri tres.

BENEDICTO ÆGIO SPOLETINO
INTERPRETE,

*Accessit etiam libris hisce nominum, rerumq̃
opulentissimus index.*

*Quibus demum additus est Scipionis Tetti viri
apprime docti de Apollodoris*

AD OTHONEM TRVCSIVM
Cardinalem amplissimum com-
mentarius.

ROMÆ IN ÆDIBVS ANTONI BLADI.
PONTIF. MAX. EXCVSORIS
DE CAMPO FLORÆ.
M. D. L V.

B. 5.

Bibl. M. M. ad us. Philos. & Rom.

Αὐτὸν εἰς τὴν Ἀπολλοῦ,

βιβλιοθήκην.

Αἰῶνων πείρημα ἀφυστάμενος ἀπ' ἐμείθε
Παιδείης μύθους γινῶσι παλαιγενέας
Μὴ δ' ἔσ' ὁμῆρειν σελίδ' ἔμβλεπε, μὴ δ' ἐλεγεῖν,
Μὴ βλαβὴν μοῦσαν, μὴ δ' ἐμελοτραφίην,
Μὴ κυκλίων ξῦται πολύθρονον σίχον, εἰς με γῆρας ἔδων,
Εὐρύσεις ἐνέμοι πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

quod B. Ægius sic uertebat :

Sæclorum seriem licet hic cognoscere paucis.

Si ueterem hanc nostram perlegis historiam :

Meonidæ ne uolue uolumina, neue Elegiam,

Ne Tragicam musam, ne melicos numeros,

Multisonos Cyclicum uersus ne quære, quod in me

Inuenies, quicquid maximus orbis habet.

Φουλβίου Οὐρσίνου.

Τάνδ' ἐλικωνιάδων δῶρον πολυΐσπρα βίβλοις,

πάν, σάλπιγγα θεῶν, χ' ἀμείβων ἀρετῶν.

Τᾶς πρὶν γηραλέας σελίδας ἔχ' ἀλάμπεις ὄρεφρα,

πάν πόλλ' ἐκ γυρόνων ἔλκεα δεξαμελίαν.

Νῦν παιονίαις ἅτε χερσὶν φάρμακα πάστας

ἤπα, πάντα θωπὴς Αἴγιος ἠκέστω.

Ες δέ τε φῶς ἀγαγὼν αὐτῆς, καὶ νύκτα καθήρασ',

αὐτὴν αἰλίου δείξατο λαμπροτέραι.

Δαμόνιοι Ἡρώδῃ, ὅτ' ἄλγχα πολλὰ παθοῦσις

μοῖρα τείτην ζωᾷ ὕμνιν ἔδωκεν ἔχεις.

QVARTI PAVLI PONT. OPT. MAX.

A C P.P. PRIVILEGIUM

MOTVSVE PROPRIVS.

Motu proprio, etc. Cum, sicut dilectus filius noster Benedictus Ægius Spoletinus nobis exponi fecit ad communem studiosorum omnium utilitatem sua impensa Apollodori Athenien. Grammatici Bibliothecam latinitate donatam hactenus non impressam, imprimi facere uelit, maximumq; sibi damnum foret si postmodum ab alijs imprimatur. Nos motu simili ex certa scientia inhibemus omnibus christifidelibus ubiq; existentibus præsertim bibliopolis, & librorum impressoribus sub excommunicationibus latæ sententiæ, in terris uero S. R. E. mediate, uel immediate subiectis etiam ducentorum ducatorum auræorum Cameræ Apostolicæ applicandorum, & amissionis librorum pænæ toties, quoties contrauentum fuerit, ipso facto, & absq; alia declaratione incurrenda, ne per quinquennium ab impressione dicti auctoris computandum dictum opus græcè, latineq; sua ut dictum est impensa excusum sine ipsius Benedicti expressa licentia imprimere, seu imprimi facere, uendere, nec uendi facere, seu uenale habere, aut proponere audeant. Mandantes uniuersis venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopis, Episcopis, eorumq; Vicarijs in spiritualibus generalibus, & in statu temporali S. R. E. etiam Legatis, & Vicelegatis sedis Apostolicæ, & ipsius status Gubernatoribus, ut quones ipsius Benedicti præfati parte fuerint requisiti eidem Benedicto efficacis defensionis præsidio assistentes ad omnem dicti Benedicti petitionem contra ino-

bedientes, et rebelles per censuras ecclesiasticas etiam sæpius ag-
grauando, & per alia iuris remedia auctoritate Apostolica exe-
quantur, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij
secularis. Non obstantibus constitutionib. & ordinationib. qui-
buscunq;. Quia uero difficile admodum esset præsentem Motum
proprium ad quælibet loca deferri, uolumus, & Apostolica au-
thoritate decernimus ipsius transumptis, uel exemplis etiam ipsis
operibus impressi plenam, & eandem prorsus fidem ubiq; tam
in iudicio, quam extra haberi, quæ præsentis originali haberetur.
& quòd præsentis Motus proprii sola signatura sufficiat in iu-
dicio, & extra, ubiq; fidem faciat, regula nostra in contrarium
non obstante.

Placet D.N. Papæ. Io. Mi. Cardinal. Saracen.

BENEDICTVS ÆGIVS SPOLETINVS,
 IANO METELLIO
 SEQVANO S.P.D.

Terrimum animi uitium Iane Metelli uir sapientissime, quod ἄλγος Græci uocant, ut omni diritate, & immanitate acerbissimum, damnatum, exterminatumq; semper fuisse inuenio; in quo M. Cicero nihil non mali esse testatur. Quin & Menander Comœdiæ nouæ scriptor; ingrato, inquit, homine Terra peius nihil creat, cuius exemplum, omni suppliciorum genere dignum de Popilio Lœnate Piceno homine, in Ciceronem habetur. Hic enim capite anquisitus, ibi lius eloquentia, causa admodum dubia fluctuans; saluus ad suos remissus; eloquentiæ postea patrem occidere non erubuit: & illud Cn. Magni, in Cn. Carbonem, quo ingrato factò, plus L. Sullæ uiribus, quàm suæ ipsius indulgit uerecundiæ. Contrà uerò insigni animi uirtute, quam gratitudinem uocant recentiores, nibile esse iucundius, nibil salutaris, ac magis frugiferum nibil, optimi cuiusq; sententia sancitū esse cōperio. Hinc Minuci in Fabiū Maximū, et Culeonis in Africanū priorē celeberrimas grati animi significationes usq; adeo cōmendari nemo ignorat. Proinde ego memoria repetens, cum mihi Apollodori tui Aikeniensis Grammatici græcum exemplar latinitate donandum quamlibetissime concessissē, qualem, quantamq; de Aegi studijs opinionem animo tuo iandudum præcepisses, apertissime indicassē, nec non tuo quasi iudicio, me omnibus tanto labori uelut suffecturum declarassē, omnium quidem ingratisissimus esse censerer, si cui potius ala

teri, quam tibi hunc à me tuo iudicio susceptum laborem, ac demum ad finem Dei Opt. Max. benignitate perductum, nuncupandum existimem. Non desuere, ingenue fateor, & grauiissimi quidem uiri, utriusq; nostrum cum amantissimi, tum etiam studiosissimi; qui absolutam hanc, & à te mihi iniunctam olim prouinciam, amplissimorum patrum cuipiam, aut Regulorum nonnulli dedicarem; ut inde mihi, aut gratiam planè immortalem conciliarem, aut pecuniolam certe aliquam æruscarem. Ego uerò, qui ambitionem semper effugi, ac ut ineptissimus æruscator à pecuniæ studio semper abhorruì, iſce Lænatis, ac Pompei ingratis factis explosus, Minuci, & Culeonis gratum, piumq; opus imitatus, iſce inquam amicis, τῆς ἀχρεσίας uitium, quod à me alienissimum esse nemo ignorat, uitandum censeo; neq; hac contumelia, iniuriq; Apollodorum nostrum affecturus sum. Is enim ad eum, à quo iam pridem ad me uenit, redire maiorem in modum desiderat; cur igitur, inquam tanto eius desiderio satis ego minime faciam? Veniat igitur ad te; ac iam tandem sub tuo nomine, qui per tot sæcula, delituit, Apollodorus emergat in lucem, At, si per Ægium, serius, quàm uolebas, ad te redit, nihil est, quod illi succenseas, atq; eo secum nomine expostules; quandoquidem in eo uertendo, expoliendo, exornandoq; atq; illustrando, longiore temporis cursu opus fuit. Incredibile est mihi Metelli, quantum ille mihi negotij facessierit: erat enim, ut te minime latet, sic mutilus, sic mancus, sic lacer, sic inuersus erat; ut in eo restituendo longa, ac diuturna cum Latinorum, tum Græcorum auctorum uolumina, nocturna, ac diurna manu uersare necesse fuerit. Quam rem ex nostris annotationibus cum Apollodoro editis abs te facillime cognitum iri spero. Illud interim audacter (absu arrogancia uerbis) de me in Apollodoro interpre =

tando, dici posse arbitror, ita me elaborasse, ac profecisse in com-
munem studiosorum utilitatem; ut, quod antea per eius quasi pela-
gus ne Delius quidem natator enataisset incolumis: nunc sane,
quiuis uel mediocriter natandi peritus, citra ullum suffocandi,
mergendiq; discrimen, tranabit in tutum. Vale. Meq; illi tuo
Antonio Augustinio duodecimuiro silitibus iudicandis et doctrina,
& animi Sanctitate eminentissimo commenda. Romæ Kal.
Octobris. M. D. LV.

Auſtorum nomina, quibus & quoties Apollodoras profecerit,
suis, folio, pagina, & linea, ubi nam citentur, indicata.

Acusilaus 39.2.15. & 40.1. 27. & 40.2.19. & 46. 1.1. & 63.2.17. & 93. 1.27. et 109.1.8. et 118. 1.8. & 123. 1.16. & 133.2.12.	Eumelus 110.1.12. & 110. 2.17. & 118.1.10.
Alcmæonidis scriptor 19.2. 23.	Euripides 42.1.9. & 104.2 9. & 112.1.25.
Apollonius 32.1.13.	Herodotus 301.25. & 97. 2.8.
Aschepiades 40.2.15. et 87. 2.21. & 108.2.10.	Hesiodus 19.2.3. & 32.1.4. & 93.2.10 et 40.1.27. & 40.2.9. & 45.2.26 & 47.2.19. & 49.1.11 & 97.2.7. et 103.2.14. & 109.1.9. & 110.1. 16. & 112.1.25. et 129 2.3.
Asius 118.1.17.	Homerus 45.2.8. & 47.2. 5. & 97.2.10. & 98 2.15.
Castor 40.1.22.	
Cercops 40.2.17. & 45.1. 15.	
Demaretes 30.2.27.	
Dionysius 30.2.9.	

Mnesagoras 115.2.3.

Naupactiorum scriptor 115.

1.26.et 115.2.1.et 129.

2.4.

Orpheus 115.1.24.

Panyasis 9.1.7.

Pherecides 7.2.3.& 9.1.10.

& 20.1.3.& 30.2.2.et

40.2.16.& 55.2.14.et

91.2.17.& 92.1.13.&

103.1.24.

Philocrates 127.2.25.

Pindarus 49.1.11.

Pisander 19.2.25.

qui reditus scripsit 45.1.13.

Stesichorus 114.2.25.et 115

1.24.

Telefilla 97.2.27.

Thebaidos scriptor 19.1.27.

Tragici 45.1.10.et 45.2.10.

FINIS.

Handwritten note:
12/11 manuscript
1000 - 1000

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ.
Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΟΝ, α.

APOLLODORI ATHENIENSIS

GRAMMATICI BIBLIOTHECÆ

SIVE DE DEOR. ORIGINE,

LIBER PRIMVS.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

ΟΥ γὰρ πρῶτος τοῦ
παντὸς ἐδιώκευ -
σε κόσμον. γῆμας δὲ γῆν ἐ-
τέκνωσε πρῶτοις τῶν ἐκα-
τόγχιρας περὶ χερσὺν ἐκα-
τάς. Βοιάρεων, Γύλων, Κοί-
ων. οἱ μέγιστοι τὸν αἰὲν πέρ-
βλητοι, καὶ δυνάμει καθή-
στηκεσαν, χεῖρας μὲν, αἰῶ-
νες ἑκατόν, κεφαλὰς δὲ, αἰῶ-
νες πενήκοντα ἔχοντες. μετὰ
τούτων δὲ, αὐτῶν πενήκοντα γῆ,
κύκλω πᾶς Ἀρῶν, Στῆρό-
ν, Βρόντων, ὧν ἑκατὸς

COELVS primus or-
bis vniuersi imperio
præsuit, quiq̃ue ducta vxo =
re Tellure, priores ex ea filios
fustulit, quos Centimanos appel-
larunt, Briareum, Gyan, ac Cœ-
um: quī, quòd singuli centum
manus, & capita quinquaginta
haberent, corporis cum mas-
gnitudine, tum robore cæteris
mortalibus antecelluerunt.
Post hosce autem è Cœlo tel-
lus, Cyclopes, Harpen, Stercor-
pem, & Brontem, singulos

APOLLODORI

singulis & his quidem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Coelus vin-
 15 etos deiecit in tartarum. id locus est ad inferos tene-
 brosisissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cœ-
 lo terram abesse ferunt.

Cœlus item ex eadem con-
 iuge procreavit Oceanum,
 Cœum, Hyperionem. Cri-
 um, Lapetamq; cognomen-
 to Titanas, & nouissimum
 omnium Saturnum suscepit.
 Præterea filias Teibyn.

Rheam, Themis, Mnemosi-
 20 nem, Phœbemq; ac Thiam,
 quas Titanidas nominarunt,
 Mox vero Terra indignissi-
 me ferens, filiorum in tar-
 tara deiectionum internucio-
 nem Titanas, ut patrem dolo
 aggredierentur, inducit. Sa-
 turnoq; Adamantinam salcem
 suggerit. Tum ij omnes præ-
 ter Vnum Oceanum in pa-
 trem impetum faciunt, &
 Saturnus præfecta Cœli ge-

εἶχαν αἷα ὀφθαλμὸν ἔει-
 τοῦ μετώπου. ἀλλὰ τοῦ-
 τος μὲν οὐρανὸς δῆσας, εἰς
 τάρταρον ἔρριψε. τόπος
 δὲ οὗτος ὀρεβρώδης ὅστις αἰ
 5 ἄσθου, τοῦτον ἀπὸ γῆς
 ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπὸ οὐ-
 ρανοῦ γῆ. Τεκνοὶ δὲ αὐ-
 τῆς ἐκ γῆς καὶ δας μὲν ὅν-
 τι πάντας προσαγορεύσει- 10
 τας, Ωκεανὸν, Κοῖον,
 Ὑπέριον, Κέρον, Ἰαπετὸν,
 καὶ νεώτατον ἀπέντιον,
 1 Κρόνον. Συνατρίαν τὴν
 κλυθεΐαν τιτανίδας. Τη- 15
 θυά, Ρέα, Θέμις, Μνημοσύ-
 νη, Φοῖβη, Διώνη, Θεία.
 Ἀγνακτοῦσα δὲ γῆ ἔειπε τῇ
 ἀπώλει τῇ εἰς τάρταρον
 ῥιφείων καίδων, πέσει 20
 ὅν τι πάντα ἐπιθροῦν τῷ
 πατρί. καὶ διδώσιν Ἀδα-
 μαστίνην ἄρκον Κρόνῳ.
 οἱ δὲ Ωκεανοῦ χεῖρας ἔει-
 πείσθαι. Καὶ Κρόνος ἀπὸ 25
 πεμὼν τὰ αἰδοῖα τοῦ πα-
 τρός, εἰς τὴν θάλασσαν

ὡν ἰδὼν
 λα' τού-
 κς, εἰς
 πόπος
 ὄσιν αἰ
 5
 καὶ γῆς
 ἀπ' οὐ
 δ' αὖ-
 ὑλὸ τῷ
 Περσεύ- 10
 ἰδὼν,
 πετὸς,
 ντωρ,
 τέταρτος
 . Τῷ 15
 ἡμοσὶ
 θείαι.
 ἰδὼν τῷ
 παρὸν
 πείθει 20
 αὐτῷ
 ἰδὼν
 αὐτῷ
 25
 πα-
 τέρ

αἰθήρσιν. ἐκ δὲ τῷ σαλαγῷ
 μὲν τοῦ ῥέοντος αἵματος,
 ὀρινύδης ἐχέοντο. ἀλκυὼν,
 Τισιφόνη, μεγαῖρα. τῆς δὲ
 5 ἀρχῆς ἐμβαλόντες, τοὺς τε
 καὶ ταρταραδίας αἰὲς
 γαρον ἀδελφούς, καὶ τὴν
 ἀρχὴν κροῖον πῖδωνκα.

Ὁ δὲ, ὅντοις μὲν τῷ ταρ-
 10 τάρῳ πάλιν δῆας, καθεῖρε
 ξε. τὴν δὲ ἀδελφὴν ῥέα
 γήμας, ἐπειδὴ γῆτε, καὶ οὐρα
 νὸς ἐδρασε σιῶδων αὐτῷ,
 λέγοντες ἑσπὶ παιδὸς ἰδίου
 15 τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθῆσε-
 σθαι, κατέπνευσε τὰ γυνώ-
 μεια. καὶ πρῶτῳ μὲν γλυ-
 νῶθεν ἐσίει, κατέπειρε.
 εἶτα δὴ μικρὰς, καὶ Ἡραν.

20 μετὰ δὲ πλούτων, καὶ ποσει-
 δῶνα. ὁρμηθεῖσα δὲ ἰδὼν
 ὅντοις ῥέα, παραγίνεται
 μὲν εἰς. κρήνῳ, ὁπλύνει
 τὸν Δία ἐκκυμονοῦσα ἐτύγ-
 25 χανε. γυνῆ δὲ αἰ ἀνδρὶ τῷ
 δίκτης Δία, καὶ ὅσῳ μὲν δὲ
 ὄσιν πῖφεισθαι, κούρησιν τε,

nitalia deiecit in pelagus,
 deque Virilium sanguinis pro-
 fluentibus guttis, Erinnyes,
 Alcēō, Tisiphone, ac Megæ-
 ra enatae sunt. Caelo de-
 mum è Regno expulso, et
 reuocatis ab ima Tartari pro-
 funditate germanis fratribus,
 Saturnum imperio suffece-
 runt. At hic rursus Titanas Cyclopes.
 fratres compeditos demisit in
 tartarum, Rheam inde soro-
 rem sibi in matrimonium co-
 pulauit. Post, vbi Caelus, ac
 Terra illā filij sui viribus im-
 perio deturbatum iri prædi-
 xerunt, singulos, ut quisque
 in lucem prodibat, atque na-
 scebatur, ita deuorabat. Et Ve-
 stem prius, Cererem deinde,
 et Iunonem. Post has Plu-
 tonem, et Neptunum deglu-
 tiuit. quamobrem Irata con-
 iux Rhea in Cretam, quo
 tempore Iouem in utero fe-
 rebat, proficiscitur, vbi in
 Antro dictæo illum parit,
 et Curetibus, Adraſteæq̃s,

APOLLODORI

ac Idæ nymphis Melissarum
 filijs alendum dedit : Hæ
 vero Amalibæ lacte pue =
 rum educant . At Curetes
 in antro armati infantem as =
 seruantes bastilibus scuta, ne
 vagientis pueri vocem Sa =
 turnus audiret, concutiebant.
 Rhea vero inuolutum fascijs
 lapidem pro nato patri si =
 lio deuorandum dedit .

Mox, vbi Iupiter iustæ,
 atque integræ fuit ætatis,
 Metin Oceani filiam soci =
 am capit , quæ Saturno
 pharmacum bibendum pros =
 pinat : cuius ille vi coa =
 ctus lapidem prius, deinde,
 quos antea filios, deuorarat,
 euomit : quorum adiuuen =
 to Iupiter aduersus patrem
 Saturnum , ac Titanas bel =
 lum gessit . Verum deci =
 mo post huiusce inter eos
 belli, anno Tellus victo =
 ruriam Ioui, si in Tartar =
 um deiectos sibi in socie =
 ratem adsciuerit, vaticina =

τε, και ταῖς μελισσῶν παι =
 σὶ νύμφαις Ἀσρασίαια, καὶ
 Ἰδῆ . αὐταὶ μὲν ἔν τὸν παῖ =
 δα ἔρεφον τῷ τῆς Ἀμαλ =
 θείας γάλακτι . οἱ δὲ κού =
 ρητες εἰσὼπλοι ἐν τῷ αἴθερι, 5
 τὸ βρέφος φυλάσσοντες,
 τοῖς δόρασι τὰς ἀπώδεις
 στείκρουσι, ἵνα μὴ τὸ παι =
 δὸς φωνὴς ὁ κρόνος ἀκούσῃ . 10
 Ῥεῖα δὲ λίθον ἀπαργανώσκει =
 ῶν, δίδωκε κρόνῳ καταπιεῖν
 ὥς τὸν γελυνηλίον παῖδα .
 ἐπειδὴ δὲ ξυὺς ἐγλυνῆθη τέ =
 λειος, λαμβάνει Μῦθιν τιλῶν 15
 Ωκεανοῦ στυγερὸν, ὃ δίδω =
 σι κρόνῳ καταπιεῖν φάρμα =
 κον, ἐφ' οὗ ἐκείνος ἀναγκα =
 σθεὶς, πρῶτον μὲν ὕψεϊ τῷ
 λίθῳ, ἔπειτα τῷ παῖδι, 20
 οὓς κατέπεε . μεθ' ὧν ξυὺς τὸ
 πρὸς κρόνον, καὶ Τιτῶνας
 ἐσήνεκε πόλεμον . μαζο =
 μλίῳ δὲ αὐτῷ εἰσαυτῷ
 δέχεσθαι τῷ δι' ἔχρυσον τιλῶν 25
 σίκλιον . τὸν κατὰ ταρταρω =
 θέτας αἰὲς ἔχει συμμαχού .

ὁ δὲ, πλὴν Φρουροῦ (ὅν αὖ-
 τῆς τὰ Διομακάμπλιν ἀ-
 ποκτείνασθ' ἔλυσεν, καὶ κύ-
 κλωπις τόπε δὴ μὲν διδάσκει
 5 βροντῶν, καὶ ἀστράτων, καὶ
 κεραυνῶν, πλούτων δὲ,
 καυέλων, ποσειδῶνι δὲ βίαι-
 ναι. οἱ δὲ τούτοις ὁ πῶλι-
 θισαίης κρατῶσι Τιτάνων.
 10 καὶ καθεύξαντες αὐτοὺς ἐν
 τῷ ταρτάρῳ, ὅθεν τὸ γ-
 χεῖρας καὶ δέσιν (ὅν φύλα-
 κας. αὐτοὶ δὲ διακληροῦ-
 νται πᾶσι τῆς ἀρχῆς, καὶ
 15 λαγχάνει, ἕως μὲν πλὴν ἐν
 οὐρανῷ Διῶσσειαι. ποσει-
 δῶν δὲ πλὴν ἐν θαλάσσῃ.
 πλούτων δὲ πλὴν ἐν ἄλῃ.
 Ἐχθρόν δὲ Τιτάνων ἔκγονοι
 20 Ωκεανοῦ μὲν, καὶ τηθύος,
 τεισεχίλια ὠκεαίδες, Ἀ-
 σία, Στύξ, Ἠλέκτρα, Δω-
 ρίς, Εὐρυνόμη, Ἀμφιτείτη,
 μῦπις. Κοῖον δὲ, καὶ Φοί-
 25 βης, Ἀσδρία, καὶ Ἀητώ.
 Ὑπερίονος δὲ, καὶ Θείας,
 ἰῶς, Ἥλιος, Σελήνη. Κεῖον

ea est. Tum is, Campe cum
 stode interfecta, illos e vin-
 culis liberauit. Iam tum etiā
 Cyclopes Iouem tonitru, fula-
 getraq; , & fulmine, Pluto-
 nem autem Galca, & Ne-
 ptunum tridente condona-
 runt. His illi telis armati
 Titanas subigunt, & conie-
 ctos in vincula, atque in tar-
 tarum detrufos, cēnumanus cus-
 todiendos dederunt. quo fa-
 cto idem rerum imperium
 sorte inter se partiuntur: ac
 Ioui quidem cæli regnum.
 Neptuno Maris, & Plutoni
 inferorum loca obtigerunt.
 Cæterum titāibus procreā-
 tur, Oceano quidem, & The-
 tihye, Oceanidum terna mil-
 lia. Asia, Styx, Electra,
 Doris, Eurynome, Amphi-
 trite, Metis. Cæto autem
 ex Phæbe, Asteria, & La-
 tona: ex Hyperione, ac
 Thea, Aurora, Sol, Lu-
 na, Crio ad hæc & Eu-
 rybææ Plutl filia nati sunt

APOLLODORI

Κεντρον

Astræus, Pallas, Perſes . Ias-
peto aut̃ ex Asia Oceani filia
naſcitur Atlas, q̃ ſuis humeris
cælum ſubſtinet, Prometheus
item, et Epimetheus, ac Menæ-
tius, quē in titanico bello fulmi-
natum Iupiter in tartarum de-
truſit. Sed è Saturno, ac Phi-
lyra geniti ſunt Chiron ge-
minus centaurus : ex Auro-
ra vero, & Aſtræo nati ſunt
Venti, & Aſtra . Perſes ex
Aſteria Hecatē genuit. Pal-
lanti, & Stygi ex Oceano p-
creati ſunt Nice, Cratus, Ze-
lus, Bia . Iupiter Stygis aquā
de ſcopulop̃ inferorū loca flu-
entem , iuriſiurandi religio-
ne decorauit : quod ipſi cōtra
Titanas, vna cum filijs opem
tulit . Ponti vero et Tere-
ræ bi ſunt filij, Phorcus,
Thaumas, Nereus, Eury-
boæa, Ceto . Ex Thaumate
to autem, & Eleetra Occa-
ni filijs natæ ſunt , Iris, Har-
pyiæ, Aëλλο, & Ocypete.

Jilia

Phorci, & Cetus gignuntur

Phorcus, et
Cetone

δὲ καὶ Εὐρυβοία αὖ τῷ πλάου
τοῦ Ἀστράεος, Γάλλαος, Πόρ
κος, Ἰαπίτου δὲ, καὶ Ἀσιæς
τῆς Ὠκεανοῦ, Ἀτλάος, ὅς
ἔχει τρεῖς ὤμους ἢ οὐρανόν.
καὶ Προμηθεύς, καὶ Ἐπιμη-
θεύς, καὶ Μεναιτιάς, ὃν κε-
ραυνώσας εἰ τῇ Πιτανόμα-
χίῃ ξείας, κατεταράξαν.
Ἐλνίφο δὲ καὶ κρίνον, καὶ ἰο
Φιλύραος, Χείρων διφυῆς
κένταυρος . καὶ δὲ, καὶ Ἀ-
στράειον ἀνέμοι, καὶ ἄστρα-
πέσου δὲ, καὶ ἀβδρίας, ἐ-
κείτη, Πάλλαιος δὲ, καὶ ἰς
Στυγὸς τῆς Ὠκεανοῦ, Νί-
κη, κράτος, Ξήλος, Βία . Τὸ
δὲ τῆς Συγὸς ὕδωρ ἐκπέρας
εἰ ἀδρυ ῥέον, ξείας ἐποίη-
σεν ὄρεον ταύτῃ αὐτῇ π 20
μῶ διδοῦς, αὐθ' ὦν αὐτῷ κα-
τὰ πιτάνων μετὰ τῆς παί-
δων συνεμοχνοῦ . Πόντον
δὲ, καὶ γῆς, Φόρκος, Θαύ-
μαος, Νηξείας, Εὐρυβοία, καὶ 25
πῶ . Θαύμαντος μετὰ αὐτῷ, καὶ
Ἰλνίφραος τῇ Ὠκεανοῦ ἰεῖς,

καὶ αὐτὰρ Πηγεῖ, αἰετῶν. ὦκυ-
 πτή. Φόρκου δὲ, καὶ κη-
 τοῦς, Φορκυάδης γοργόνες.
 ποδὶ δ' ἐν ὄρεσσιν, ὅταν τὰ
 5 κατὰ περσέα λείξωμι. Νη-
 ρίως δὲ, καὶ Δωριέως τῆς Ω-
 κειανῆς, νηρείδης, ὧν τὰ ὀνό-
 ματα Κυμοδῶν, Σπειώ.
 Γλαυκοδῶν, Ναυσιδῶν, αἰ-
 10 ρολίη, Ερατώ, Σαώ, Ἀμφιτεί-
 τη, Δυίη, Δίη, Δυλίη,
 Ἀγαυή, Εὐδώρα, Δωτώ, Φέ-
 ρουσα, Γαλάτεια, Ἀκταίη,
 Πρωτομένης, Ἰπποδῶν, Λυ-
 15 σιάναςα, Κυμώ, Πιόνη, Ἀ-
 λιμένη, Πλευρώς, Εὐκρά-
 τη, Πρωτώ, Καλυψώ, Παρό-
 τη, Κρυτώ, Νεόμνης, Ἰππο-
 νόη, Θυαμείρα, Πηλαγὸν, Λύ-
 20 θόνη. Μελίη, Διώνη, Ἰσάη,
 Δηρώ, Εὐαχρία, Υαμάδη,
 Εὐμόλπη, Ἰόνη, Δωαμλίη,
 Κητώ, Λιμνώρεα. Ζεὺς δὲ
 γαμείλει ἕρας, καὶ πενταί,
 25 Ἡβῶ, εἰλεῖθ' ἔχει, ἄρ' ἤνυσ-
 μένηται δὲ πολλὰς θνη-
 τῶν τε, καὶ ἀθανάτοισιν γυναι-

Phorcyades, Gorgones, de
 quibus dicendum erit : vbi
 de Persei rebus conscribe- 0.49.1.10.
 mus. Nerci, & Doridis,
 quos Oceanus genuit, Ne-
 reides filiae fuerunt : quae
 hisce nominibus appellan-
 tur, Cymochoë, Spiö, Glau-
 cochoë, Nauficoë, Halia,
 Eratö, Saö, Amphitrite,
 Eunice, Thetis, Eulimene,
 Agaue, Eudora, Dorö, Phe-
 rusa, Galatea, Actaea, Pro-
 tomedusa, Hippochoë, Ly-
 sianassa, Cymö, Pione, Ha-
 limede, Pleasure, Eucrate,
 Protö, Calypsö, Panope,
 Crantiö, Neomeris, Hip-
 ponoe. Deianira, Polynoe,
 Ammonoe, Melie, Dione,
 Isaea, Derö, Euagore, Psae-
 maibe, Eumolpe, Ione, Dyz-
 namene, Cetö, Limnoreia.
 Iupiter autem Lunonem sibi
 connubio iunxit, ex eaq; He-
 ben, Ilithyian, et Argen pro-
 creauit. ad hæc multis cū mor-
 talibus, cū immortalibus mulie-

APOLLODORI

ribus admiscetur. Ex The-
side igitur Cœli filia, Ho-
ras creat, Irenen, Euno-
miam, Dicen, Parcas Clo-
ebò, Lachésin, Atropon. Ex
Dione Venerem: ex Eury-
nome, Oceani filia, Gra-
cias, Aglaïam, Euphrosy-
nen, & Thaliā: De Styge
Proserpinam: è Mnemosy-
ne, Musas, quarum Prin-
ceps omnium est Calliope,
deinde Clío, Melpomene, Eu-
terpe, Eratò, Terpsichore,
Vrania, Thalia, & Poly-
mnia. Atqui Calliopes, &
Oeagri Linus, dictus Apolliz-
nis, filius fuit, quem Hercu-
les interemit, & Orpheus,
qui citharædicam exercuit:
cuius cantu lapides, arbo-
resq; promouebat. Hic, post
Eurydicen conjugem ser-
pentis morfu è medio sublas-
tam, ad Plutonis, reuocatus
rus ipsam descendit, ab eoq;
persuasus, ei reducendæ vxo-
ris potestatem facit, ea les

ξίν. ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς
οὐρανοῦ, γέννη' θυγατέρας
ἑρᾶς, εἰρήνης, εὐνομίας,
δίκης, μοῖρας, κλωθῶ, λα-
χέσιν, ἄτροπον, ἐκ Διώνης δ',
ἄφροδίτῃ. ἐξ εὐρυνόμης
δὲ τῆς ὠκεανοῦ, χάριτας,
ἀγλαΐην, εὐφροσύνην, θά-
λαιαν, ἐκ δὲ στυγὸς, πρὸς-
φόνειαν, ἐκ δὲ μνημοσύνης
μοῦσας, πρῶτην μὲν Καλ-
λιόπην, εἰτα κλειώ, μελπο-
μένην, εὐτέρπην, ἑρατώ,
τέρψιχρον, οὐρανίαν, θά-
λειαν, πολύμνιον. Καλ-
λιόπης μὲν οὖν, καὶ οἱ ἄλλοι
κατ' ἐπὶ κλησὶν δὲ, ἄλλοι
νοσ, λίνος, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέ-
κτεινε, καὶ ὁ ῥαβδὸς ἀσκή-
σας κεντρῶς. ὃς ἄδων
ἐκίνη λίνου περὶ, καὶ εἰσέβα.
ἀφροδυνούσης δὲ εὐρυδίκης
τῆς γυναικὸς αὐτῆς, δηχθεί-
σης ὑπὸ ὄφεως, κατὰ λίνον
εἰς ἄδου δέλων ἀγαγεῖν αὐ-
τήν. καὶ πολλούτων ἐπει-
σέν ἀνὰ πέμψαι. ὁ δὲ ὑπὲρ-

5 *χαρ' ἔχον ποιεῖν, αὐτὸν μὲν*
ποροῦμένους Ορφεὺς ἑδρι-
σσεύσθαι, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν
αὐτῆς πρὸς γυναικαί, ὃ δὲ ἀ-
 10 *πιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐξήλασεν*
τὴν γυναικαί. ἡ δὲ, πάλιν
ἐπέστρεψεν. ὅτε δὲ Ὀρφεὺς
καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια, καὶ
τέσσαρ' αἱ πόλιν περιέλα-
 15 *οῦσά ποθεν, ἔπειθ' ἦναι*
νόστων. Κλειὸν δὲ πύργου
τῆς μάγνης ἡγάσθη καὶ τὰ
μῆνιν ἀφροδίτης, ὠνεΐδου
 20 *γὰρ αὐτῇ τὸν τοῦ Ἀδωνιδος*
ἔρωτα. στυγερὰ δὲ ἐ-
γένησεν ὃν αὐτῇ καὶ δὲ ὑά-
κινθον. ἔθ' Ἰάμυρις ὁ Φιλάμ-
μωνος, καὶ ἀργόπης νύμφης
ἔχεν ἔρωτα. πρῶτος ἀργε-
 25 *όμενος ὄντι ἀργείων. ἀλλ' ὑά-*
κινθον μὲν ὕδατον ἀφ' ὧν
ὀρώμενον ὄντα δίσκω βα-
λὼν, ἄκων ἀπέκτεινε.
Θάμυρις δὲ κάλλιπ' ἀνέγ-
 30 *κὼν, καὶ κινθαροδία, πόθεν*
μοισίῃς ἦεν μούσαις. στυ-
γερὰ δὲ αὐτὸν μὲν κρείττω

ge, ac pacto, ut inter res
 deundum Orpheus coniu-
 gis conspiciendæ gratia an-
 tea nunquam resisteret, quā,
 cum iam domum peruenisset
 suam. Ille autem baudqua-
 quam fidens, conuersus Eu-
 rydicen uxorem insequentem
 spectauit, quæ tum ad Plus-
 tonis remeauit. Post hæc Or-
 pheus, Dionysij mysterijs, in-
 uentis, discerptus à Mænadi-
 bus ad pieriam sepultus fuis-
 se proditur. Clío Pierum
 Magnetis filium, Veneris ira,
 quod ei Adonidis amorē ex-
 probraisset, deperuit, cuius
 compressu Hyacinthium fi-
 lium concepit. Huius amore
 Thamyris Philamoni, et Ar-
 giopes nymphæ filius inflam-
 matus fuit. Hic masculā Ve-
 nerem primus incæpiss: dici-
 tur: Sed Hyacinthum Ama-
 sium disco percussum Apollo
 inuitus occidit. Thamyris cū
 forma corporis præslans, tum
 fidibus clarus, de cantu Musas

APOLLODORI

prouocauit, omniūq; concubium victor, victus autē illarū arbitratus se multatum iri paciscitur. Musæ itaq; superatum Thamyris oculorum luce, & citharædica priuāt. Ceterum Rhefus fuit Euterpes, ac Strymonis amnis filius, quem in bello Troiano Diomedes obtruncauit. Nec desunt, qui hunc Caliope natum esse scribunt. Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti sunt. At Melpomene, & Acheloo, Sirenes: de quibus, ubi de Vlyssæ agetur, dicemus. Iuno citra cuiusquam concubitum peperit Volcanum. Sed Homeri testimonio, & hunc Ioue natum esse confirmatur: quem Iupiter matri in vincula coniectæ opem ferentem de caelo præcipitem dedit. Nam coniugem, quod Herculi ab Ilione deuastatæ veniæ gaudi tempestatem intulisset,

ὄρεθ' ἡ παλαιοῖσιν πᾶσαις. ἐαὶ δὲ ἡ Ἥρη, ἡ Ἑρμῆς, οὐδ' αὖ ἐκείναι δὴ λῶσι. καὶ οὐ πῶρ' ἔτι δὲ αἱ μοῦσαι γένεσθαι, καὶ τῆς ὁμμάτων αὐτῶν, καὶ τῆς κενταύρου ἐσθρῆσαν. ὁ τῶρ' ἡ δὲ κ' ἡ ποταμὸν στυμόνος ῥῆτος, ὅν ἐς τοῖα Διομήδης ἀπέκτεινεν. ὥς δὲ εἴποι λέγουσιν, ὅτι οὐ καλλίοπης ὑπῆρχεν. δαλείας δὲ, καὶ ἀχλῶτος ἐγλίοντο κορύβατες. μελπομένης δὲ, καὶ ἀχλῶτος, σπειρόντος, πῶρ' ὅν ἐς τοῖς πῶρ' ὁδυσσεὺς ὁδοῦμεν. Ἡρα δὲ χεῖρας οὐκ ἐγλίοντο. ὥς δὲ Ὀμηρος λέγει, καὶ ἑστῶν ἐκείνους ἐγλίοντο. εἴπει δὲ αὐτῶν ὅς οὐρανοῦ ξοῖς, Ἡρα δὲ θεῶν βουδόντα, τὰ τῶν γὰρ ὅς ἐκείνους ξοῖς ὅς οὐρανῶν, χερσὶν ἐπιπέμψαν Ἡρακλεῖ, ὅτι τοῖαν ἐλὼν ἐπλεῖ. πῶρ' ὅς οὐρανῶν ἐπλεῖ, καὶ πῶρ' ὅς οὐρανῶν ἐπλεῖ, καὶ πῶρ' ὅς οὐρανῶν ἐπλεῖ.

ραθείτα τὰς βάσεις, διέ-
 σωσε δέ τις. μίγνυται δὲ
 ξυὺς ἄνθρωποι, μιξαβαλλούσῃ
 εἰς πολλὰς ἰδέας, ἵππων
 5 τῷ μὴ σσελθεῖν. καὶ αὐ-
 τὸν γλινολίλιν ἐγκυον, κα-
 ταπίνει φθάσας. ἐπεὶ πόρ
 ἔλεγε γλινύσειν παῖδα, με-
 τὰ τὸν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς
 10 γλινύσθαι κόρον, ὃς οὐρανοῦ
 δινιάσης γλινύσεται. ἔπειτα
 φοβηθεὶς κατέπει αὐτήν.
 λέγει πινά, ὡς δ' ὁ τῆς γλ
 νύσας εἰς τὴν χρόνος, πολὺ
 15 ξαυθὺς αὐτῷ τὸν καφαλῶν,
 πλῆκει περμυδίας, ἢ καὶ δὲ
 πόρ ἄλλαι λέγουσιν ἢ ἡφαί-
 στου, ἐκ κορυφῆς αὐτῇ ποτα-
 μος τέλει τῶνος, ἀπὸ τῆς σὺν
 20 ὅ τῶν αἰέτωρε. Τῶν δὲ
 κώϊα θυγατρίων Ἀσδρία μὲν
 ἐμοιωθεῖται ὅς τινι ἐαυτὸν
 εἰς δαίλασσαν ἐρρίψα φθί-
 γουσα τὸν πρὸς δία, σκυου-
 25 σίαν. καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης
 ἀσδρία πρῶτον κλυθεῖσα,
 ἦσδρον δὲ δῆλος. Λατὰ δὲ

ex Olympo suspenderat, Vol-
 canum vero in Lemno insula
 deiectum, & eo casu claudā
 factum Thetis seruauit inca-
 lumem. Iupiter ad haec
 5 adī varias alternati formas,
 quo illius vitaret amplexus,
 immiscetur: quam, eum gra-
 uidam esse persensisset ab-
 sorbere occupat, quoniā post
 natam ex ea puellam, filium
 se pariturā dicebat, qui caeli
 dominatione potiturus esset:
 Id futurū veritus eam absor-
 buit. Vbi vero pariendi tem-
 pus aduenit. (*hic quaedā de-*
 10 *sunt.*) Prometheus siue, vt alij
 tradūt, Volcanus eius caput se-
 curi percussū, deq; illius verti-
 ce secus Tritonē amnē arma-
 ta Pallas exiliuit. Ceterum
 de Coei filiabus Asteria fugi-
 ens Iouis complexum in co-
 thurnicem mutata seipsam de-
 misit in pontum, & ab ea,
 quae Asteria urbs prius ap-
 pellata fuit, postea Delos
 nomen accepit: Siquidem

nihil de ea
 v. apparet.

APOLLODORI

Latonam ab Ioue compres-
sam ~ r vniuersum terrarum
ort ~ Iuno infectata est, do-
nec Delum peruenit, atq; ibi
Dignam prius peperit, qua ob
stetrice adiuta mater Apolliz-
nem demceps edidit. Enim
uero Diana venationis stu-
dio delectata, virgo perman-
su, Apollo autem diuinandi
facultatē edoctus à Pane Ios-
nis et Contumeliæ filio Delz-
pbos, quo tēpore Themis illic
oracula dabat se contulit. At
cum templi custos Pytho ser-
pens ab hiatus aditu prohib-
beret Apollinem, hoc per-
empto Deus templum occu-
pat, neque longo post tem-
pore Tityum quoque Io-
nis ex Elara Orbomeni fis-
lia natū interemit, quā Iu-
piter vbi impleuit, Iunonis
metu sub terram occuluit,
conceptumq; filium Tityum
inuitatæ magnitudinis in
lucem edidit. Hic igitur
in Pythonem contendens,

σωελεθούσα δι' κατὰ τὴν
γῆν ἄπασαν, ὑφ' ἧρας ἐ-
λαύνει μέχρις εἰς δὴλον ἑλ-
θούσα, γέννα πρῶτῳ ἄρτε-
μιν. ὑφ' ἧς μακάρεσσιν, ὅς-
τον ἀχάλωνα ἐλίνυσεν. ἄρ-
τεμιν μὲν οὖν τὰ παρὰ θε-
ρας ἀσκήσασα, πρὸ δ' ἰνὸς ἐμ-
νει. Ἀπὸλλων δὲ τὴν μαι-
τικὴν ματρὶν πρὸ τῆς πα-
τρός Ἰδίοις καὶ θυμῷ βρωσας, ἦεν
εἰς δελφούς. χρησμοδούσης
τότε θεμελίδος. ὡς δὲ ὁ φρου-
ρῶν τὸ ματεῖον πύθων ὄ-
φεις, ἐκώλυεν αὐτὸν πρὸ ἐλ-
θεῖν ἰδὲ τὸ χρίσμα, ὅτε οὐκ
ἀνελών, τὸ ματεῖον παρὰ
λαμβαίνει. κτείνει δὲ μετ'
οὐ πολὺ καὶ πτυόν. ὃς ἦεν
ἰδὸς υἱός, καὶ τῆς ὀρχομενοῦ θυ-
γατρὸς ἑλάρης. ἦν ξυῖς, ἐπεὶ
δὴ σπῶν ἄρτεμιν ἔδειξεν ἦρας, ὑ-
πὸ γῆν ἔκρυψε. καὶ τὸς
κυφορθέντα παῖδα πτυ-
όν ὑπὸ μεγίσθῃ, εἰς φῶς ἀ-
νήγαγεν. οὗτος ὁρχόμενος εἰς
πύθωνα λεγὼν διατρέσας,

πύθω καταχθινίς ἐπιστά-
 ται. ἡ δὲ, ὅτ' αὐτὸς δαίμων
 καλεῖται, καὶ κατατοξέου-
 σιν αὐτόν. κολάζεσθαι δὲ καὶ
 5 μὲν δαίνατον, γυῖες γὰρ
 αὐτῷ τὴν καρδίαν, ἐν ᾧ δού-
 εῖοι οἰοῖν. ἀπὸ κτείνε δὲ ἀ-
 πόλλων, καὶ τὸν ὀλύμπου
 παῖδα Μαρσύαν. οὗτος γάρ
 10 ὄντων αὐλούς, οἷον ἔρεϊψεν
 Ἀθηνᾶ. ὅθεν τὸ τὴν ὀφθαλμοῦ
 πῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἡ λυσι-
 εῖς εἶναι πᾶσι μοισικῆς ἀρχή-
 λωνι. στω δὲ μὲν αὐτῷ,
 15 ἵνα ὁ νικητὴς, ὁ δούλειος δια-
 δῶ τὸν ἡπὶ ἡμῶν, τὸ κρείσσων
 γνομένης τὴν κινδύνατον σφεί-
 λας, ἡγωνίζετο ὁ ἀρχάων. καὶ
 ποιεῖν ἐκείνου σὺν Μαρσύᾳ.
 20 τὸ δὲ ἀδωατοῦτος. ὄντων
 δαίμων κρείσσων ὁ ἀρχάων,
 κρεμᾶσθαι τὸν Μαρσύαν ἐκ
 τοῦ ἀπὸ πενθὸς πίπτου, ἐκ
 πρὸς τὸ δέμας, οὕτως δὲ
 25 φθίρει. ὡς δὲ ἄρπε-
 τος ἀπὸ κτείνε ἐν δὲ ἄλλῳ. ὅ-
 τινι γὰρ λείγοιεν ἀπὸ

Latonam conspicatus, eiusq;
 desiderio detentus abripit.
 Hæc filiorum opem implo-
 rat, ἢ Tityum sagittis confis-
 ciunt, qui vel mortuus crucia-
 tur. Vultures enim apud in-
 feros eius cor depascere nun-
 quam desistunt. Apollo etiā
 Marsyam Olympi filium occi-
 cidit. Hic enim, cū tibias inue-
 nisset, quas Minerva, quod in-
 formē vultū efficerēt, abiecit,
 Apollinem de musca prouo-
 care nō dubitavit. Hoc de cō-
 pacto incertamen descēdūt, ut
 victor arbitrato suo deūctum
 afficiat. Inito igitur certa =
 nunc conuersa ciithara certa-
 bat Apollo, idēq; ut Marsyas
 faceret, imperavit, quod cum
 ille tibijs nequiret, Apollo præ-
 stantior est inuentus. Quare
 suspensum Marsyam ἐπὶ προ-
 ximæ, ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit. excisa
 Sed, et Diana Orionē in Des-
 lo necavit, hunc terra natum
 vastissima corporis magnitus

APOLLODORI

diuē fuisse memorant: cum
 Neptum ex Euryale filium
 Pherecydes esse referi. Hunc
 à Neptuno patre in summo
 mari pedibus incedendi fa-
 cultus data fuit. Hic Siden
 uxorem habuit, quàm Iuno
 secum deforma certare aus-
 sam ad inferos detrafit:
 quique cum remeasset in
 Chium, Meropen Oenopio-
 nis filiam in connubium po-
 stulauit: Hunc Oenopion per
 ebrietatē somno sepultum ex-
 cecauit, & secus littora cie-
 cit. Hic autem officinam æra-
 riam ingressus, puerum abri-
 puit, ac suis humeris imposu-
 it, seq̃i versus orientem solem
 vi duclaret, imperauit, quò cū
 venisse t, solis radys exca-
 latus pristinam oculorum lucē
 recuperauit, inde confestim
 aduersus Oenopionem conten-
 dit. Sed & Neptuno quidē
 Volcani artificio subterraneū
 domicilium fecit. Ad hæc Au-
 rora eius amore, capta Orias

μέγαθη τὸ σῶμα. Φορέκυ-
 δης δὲ αὐτὸν ποσειδῶνος, καὶ
 οὐρυάλης λέγει. ἐδωρῆσατο
 δὲ αὐτῷ ποσειδῶν διαβαί-
 νειν πλὴν θαλάσσης. οὐτος 5
 μὲν ἔγαμε Σίδω, ἣν ἔρρι-
 ψεν εἰς ἄβυσσον παρὰ μορφῆς
 ὀφείσας ἔρεα, αὐτὸς δὲ ἐλ-
 θὼν εἰς χίον, μρόπην πλὴν οἰ-
 νοπίωνος ἐμνηστεύσατο. μεθύ- 10
 σας δὲ οἰνοπίων αὐτὸν, κοι-
 μώμενον ἐτύφλωσε. καὶ πρὸ
 τοῖς ἀγκαλτοῖς ἔρριψεν. ὁ δὲ,
 ὡδὶ τὸ χαλκεῖον ἐλθὼν, καὶ
 ἀρπάσας παῖδα εἶα, ἥν τῆς 15
 ὤμων ὡδὶ δῖμος, ἐκείλδουσε
 ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνκτο-
 λὰς. ἐκεῖ δὲ πρᾶχλινόμενος,
 ἀνέβλεψεν ἐκκαεῖς ὑπὸ τῇ
 ἡλιακῇ ἀκτίνος. καὶ ὄψε- 20
 ται αὐτὸν οἰνοπίωνα ἔ-
 σσαν δειν. ἀλλὰ τῷ μὲν πο-
 σειδῶνι, ἡφαιστὸς δούκων ὑπὸ
 γῆν ἡγεσκούσεν οἶκον. ὡ-
 ρίωνος δὲ ἡὼς ὀραομένη, ἥρ 25
 πασε, καὶ ἐκόμισεν εἰς θα-
 λαν. ἐποίησεν γὰρ αὐτῷ ἀφρο

ὅττη σπυγῶς ὄραϊ, ὅττ' ἄρει
 σπυγῶς ὄραϊ. ὅττ' ὄραϊ, ὡς
 μὲν εἴοι λέγουσιν, αἰνέει
 δισκὸν ἄρτεμιν πρὸς κα-
 5 λούμλιος. ὡς δὲ πρὸς βιαζό-
 μινος ὦπιν μίαν ἴδ' ἰπὸν
 βορέων πρὸς ἀγρομέλιον παρ
 δῖων, ὑπ' ἀρτέμιδος ἐξέ-
 δη. Ποσειδῶν δὲ ἀμολί-
 10 τῶν τῶν ὠκεανοῦ γαμεί, καὶ
 αὐτῷ γίνετο Τρίτων, καὶ
 Ρόδῃ. ἢ ἡλίας ἔγχε. Πλού-
 τῶν δὲ πρὸς φόνος ὄρα-
 ὀεις, διὸς σπυγῶν τος, ἢ
 15 πασὼν αὐτῶν κρυφα. δῆμν-
 ζα δὲ μὲν λαμπάδων νυ-
 κτός τε, καὶ ἡμέρας, κατὰ
 πᾶσαν τῶν γῆν ζῆτοῦ (αὖ π
 εἶναι. μαρτυρεῖ δὲ πρὸς ὄρμν
 20 νέων, ὅττ' ἀπλούτων αὐτῶν
 ἢ πρὸς ὄρμν μὲν Διοῖς,
 ἀπὸ λῆπιν οὐρανόν. εἰκοθεῖ
 (αὖ δὲ γωακί, ἢ κεν εἰς ἐλδ
 σῖνα. καὶ πρὸς τὸν μὲν ἐπὶ τῶν
 25 ἀπὸ ἐκείνης κλυθεῖσαν ἀγέ-
 λασιν ἐκείνῃσι πέραι πρὸς
 τὸ καλλίχρον φρέαρ κα-

nem rapit, ac secum in Delū
 transtulit: Nam Venus, quod
 cum Marte concubuerat, per-
 petuo illam ardor e cruciabat.
 Nec defunt, qui scribāt Orio
 nem, quod Dianam, ut secum
 disco luderet, inuitasset, occi-
 sum fuisse. Sed alijs proditur,
 inferentem vim Opi vni è vir-
 ginibus, quæ ab Hyperboreis
 uenerunt, à Diana sagittis cō-
 fixum fuisse. Neptunus au-
 tem Amphitritem Oceani fi-
 liam sibi coniugio copulauit:
 ex qua Triton, ac Rhodē, quæ
 Soli nupsit, orti sunt. Pluto
 Proserpinæ amore succensus
 incredibili, Iouis adiumento
 furtim rapuit. At Ceres ac-
 census facibus, noctes, atque ^{ἐρηλιοντόν}
 dies vniuersū terrarum orbē
 vestigando lustrauit: quæ, ubi
 renunciatur, à Pluone filiam ^{ἀπὸ ἡερμῶν}
 fuisse præceptam, dys irata
 cælū reliquit, mortaliq; assi-
 milata mulieri Eleusinem cō-
 tendit, ac primò quidē Age-
 lastum de suo mærore ap-

APOLLODORI

pellatū, nō procul à Callichoro puteo lapidē infedit : Inde ad Celeū iā tum Eleusiniōrū Regē, profecta, ad illius mulieres introducta est : à quibus, cū, ut assideret, rogaretur, Anus quaedā, cui Iambe nomē fuit, Deā scōmatib. laceffuit : eaq; ratione, risū illi excussit : quade re in Thesinophorijs mulieribus scōmatū licētiā enatam fuisse memoratur. Celeo tū ex Metanira coniuge filius erat : hūc in sinu suo assumptū Ceres alebat, quē cum immortalē facere vellet, p noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quicquid in illo mortalitatis inerat, adimebat . Puer autem, cui Deiphontis nomen erat, in dies supra quā credi posset, adolefcebat : mater, quid nā Dea faceret, obseruat, cūq; igne cooperitū deprehendisset filiolū, exclamauit . hūc circapuer ab igne fuit assumptus, seq; ipsam Dea agnoscedā deāit : ac Triptolema Metas

λούμελιον . ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθούσα ἢ βασιλεύουσα τόπῃ ἐλθουσίῳιαν, αἰδουοῦσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τούτων παρ' αὐτὰς καὶ 5
 διξέσθαι, γράϊα ἤς ἰάμβην σκώψατο πλὴν θεὸν ἐποίησε μεδιὰ σοι . ὁ δ' ἔδωκεν εἰς οἷς θεομοφοῦσις τὰς γυναικας σκώπτειν λέγουσιν . ὅνως 10
 δὲ τῇ Κελεοῦ γυναικὶ μεδνεῖρα παιδίον ἔδωκε ἔρπειον ἡ δὴμήτηρ πῆλα βούλα . ἔπειτα Λομλίνῃ δὲ αὐτὸ ἀδανάτορις ποίησαι, τὰς νύκτας εἰς 15
 πῦρ κατέδει το βρέφος, καὶ πῶδ' ἔειπεν τὰς δυνάτας σάρας αὐτοῦ . καὶ δ' ἡμέραι δὲ παραδόξως αὐξανομελίου ἔειπεν δειφάνως : ἔδωκε γὰρ ἦν ὅτι 20
 ματῶν παιδί, ἐπὶ τήρσεν μετανεῖρα πῆλα βούλα, καὶ κατὰ λαβοῦσα εἰς πῦρ ἔειπε κρυμμεῖον, αὐτοῦσε . διόπερ τὸ μελὶ βρέφος ἔπειτα 25
 πυρὸς αἰνῶλ' ἔειπεν . ἡ θεὰ δὲ αὐτῷ ὁξέφεινε . τῇ πῶλε μὲν δὲ τῷ

δε' τῷ πρεσβυτέρῳ ᾧ μὲν
 νείρας παίδων δ΄ ἄφρον κα-
 τασκευάσας πῖλιν δα-
 κόντων. καὶ πυρὸν ἔδωκεν,
 ᾧ τῷ ὀλίῳ οἰκουμένην δι' οὐ-
 ρανοῦ αἰρούμενος κατέπει-
 ρε. Πανύασις δὲ τειπτό-
 λεμον ἐλδυσίνος λέγει. Φη-
 σὶ γὰρ δὴ μνηστῆρας πρὸς αὐτὸν
 10 10 ἔλθεῖν. Φορεκύδης δὲ φη-
 σὶν αὐτὸν ἦν Ωκεανός, καὶ
 γῆς. Διὸς δὲ πλούτωνι τῷ
 κόρην αἰάπεμφοι καλούσαν-
 τος, ὁ πλούτων, ἵνα μὴ πο-
 15 15 λῶ χρῖνον πρὸς τῇ μντεῖ
 καταμείνῃ, ῥοιᾶς ἔδωκεν
 αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ἡ δὲ
 οὐ περιδουλήν τὸ συμμασώ-
 μενον, κατηνάλωσεν αὐτὸν.
 20 20 καταμαρτυρήσαντος δὲ αὐ-
 τῆς ἀσκαλάφου τῷ Ἀχέρων-
 τος, καὶ γοργύρας, πύττω-
 μεν δὴ μνηστῆρας εἰ ἄδου βα-
 ρεῖαι ἐπίθῃκε πέτραι. πῶρ
 25 25 σεφόνῃ δὲ καὶ ἑκαστὸν εἰσά-
 τῶν, τὸ μὲν τείων, μὲν πάλ-
 τῶνος ἵνα γκάσθῃ μένῃ. τὸ

Metanera natorum maximo
 currum ab alatis trahendum
 draconibus comparat, tritiz
 cumq; concessit, quod per ae-
 rem vetus vniuerso terrarū
 orbi ferendum condonaret.

Atqui Panyasis, Triptole-
 mum, inquit, filium: ad eum
 enim Cererem peruenisse re-
 fert. Pherecydes autem ip-
 sum Oceano, & Terra nā-
 tum esse ait. Inter hæc Lu-
 piter Plutoni, ut Proserpinā
 remitteret, imperauit. Uga-
 re Pluto, ne penes matrem
 ea diu remaneret, punici ma-
 li granum dedit illi come-
 dendum. Hæc autem, cum
 quid manderet, minime præ-
 uideret, id ipsum confecit.

Ceres Ascalapho Acheron-
 tis, & Gorgyræ filio, quod
 falsum in eam testimonium
 dixisset, graue superimpo-
 suit saxum apud inferos.

Sic demum Proserpina sin-
 gulorum annorum partem cū
 Plutone manere compellitur.

Etenim
 1

Acheron

quod superest illi cum superis degendum erat. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur. Opis adhæc Titanibus irata gigantes è Cælo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam inuictissimos procreauit: qui terribili planè vultu, hac promisso è capite capillo, & proluxa è mento barba præditi esse videbantur, & anguineos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlegreæis campis, alij vero ad Pellenen eos habitasse ferunt. In cælum saxa, atque accensas arbores iaculabatur: in quibus Porphyryonem, & Halcyonem omnium facile principes fuisse legimus. qui, ea, in qua natus esset, terra dimicans, erat immortalis. Hic èt solis boues ex Erythia abegisse dicitur. Ceterum inter Deos rumor erat, gigantum posse occidimur: Verum si mortalium quispiam in societate

δε' λοιπόν πρὸς τοῖς θεοῖς. πρὸς μὲν οὖν ὁ δῆμος, ταῦτα λέγεται. γὰρ δὲ παρὰ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, γενεὰ γίγαντας ἐξ οὐρανοῦ. 5. μεγάλῃ μὲν σωματικῇ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους. δυνάμει δὲ ἀκαταπίνιστος. οἱ φοβόροι μὲν τοῦς ὅλοις κατεφαίνοντο καὶ οὐλοῖτο κόμην ἐκ κεφαλῆς, καὶ γυνείων. εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας σβαλόντων. ἐλπίοντες, ὡς μὲν πινεὶ λείπειν, εἰ φλέγεται. ὡς δὲ, ἄλλοι εἰ πελίστην. ἡκόντιζον δὲ εἰς οὐρανὸν πύργον, καὶ οὐκ ἠμύλασεν. διέφερε δὲ πάντων Πορφυρίων τε, καὶ Ἀλκυονίδος ὅς δὲ καὶ ἀθάνατος ἦν. 20. εἰ ἢ πρὸς ἐλπίδι γὰρ μαχόμενος. οὗτος δὲ καὶ τὰς ἡλίου βάσεις ἐξ οὐρανοῦ ἤλασεν. τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ὦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδὲν ἔχον 25. γίγαντων ἀπολέσθαι δύνασθαι, συμμάχοντος δὲ,

5 ἄνθρωποι πινὸς πελὺ τίσειν.
 Αἰδομένῳ δὲ γῆ ὄρω, ἐξή-
 τει φάρμακον, ἵνα μηδ' ὑπὸ
 10 ἄνθρωποι διυνηθῶσιν ἀχρὲ
 15 ὄσαι. Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαί-
 νειν ἡοὶ τὴ καὶ σελήνῃ, καὶ
 ἡλίῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐ-
 τὸς ἔταμε φθάσας. ἥρα-
 κλέα δὲ σύμμαχον δι' ἀν-
 20 ὄσας ἐπεκαλέσθω. καὶ κείνος
 πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλ-
 κυονέα, αὐτὸς δὲ, ὡδὶ τ' ἡς
 μᾶλλον αἰετὰ λπτο. ἀν-
 25 ὄσας δὲ ὑποθεμένης ἔξω τῆς
 30 ἡρώωνος εἰλκυσεν αὐτόν.
 καὶ κείνος μὲν οὕτω ἐπελύν-
 τα. Πορφυρίαν δὲ ἥρα-
 κλεὶ κατὰ μάχῃ ἐφάρ-
 35 μισε, καὶ ἥρα. Ζεὺς δὲ
 αὐτῷ πῶτον ἥρα σὺν ἐβα-
 λει, ἥ τις καὶ κατὰ ῥῆν γνῶ-
 τος αὐτῷ ὅτι πῶλον, καὶ
 40 βιάζεσθαι δέλοις, βοκ-
 λῶς ἐπεκαλέσθω. καὶ οὗτος κα-
 45 ραυνώσας αὐτὸν, ἥρα-
 κλῆς τοξόους ἀπέκτεινε.
 τῆς δὲ λοιπῶν ἀχρὶ λων μὲν

arcessatur, eos interituros esse
 se quod cum Terra præsens
 fisset, ne mortalis cuiuspiam
 viribus gigantes occiderent, re-
 mediū queritabat. Tum Iu-
 piter Auroræ, Lunæ, ac Soli,
 ne proderent, imperavit. Ipse
 itaque remedium ne Terra
 comperiret, anteuertens præ-
 cidit. Siquidem ad se consi-
 lio Palladis Hercule socium
 accersivit. Qui primus omnium
 Halcyoneū sagitta cōfossū
 interemit: Hic autem longe
 plus, quàm antea, virium resu-
 mebat à Terra, donec Miner
 40 *ua impetu facto* ipsum extra
 45 *liberæ abstraxit: et sic*
 cum obijisse traditur. Porphy-
 rio autem in Herculem, et
 Lunonem pugnant impetum
 facit. Cui tum Iupiter Luno-
 nis desiderium intecit: quæ,
 cum sibi pepłum discindi, ac
 vim parari videt, opem quiri-
 tat. Tum gigas ab Ioue ful-
 minatus, et ab Hercule sagit-
 tis transfixus occubuit. Inter

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

ceteros Apollo laeuā Ephial-
ta oculum, dexterum Hercu-
les sagittarum icū effode-
runt. Eurytum vero quer-
no telo peremit. Clytium ab
Hecate, seu potius à Volcano
candenti ferro occisum fuisse
scribitur. Minerva Encela-
do fugienti Siciliam insulam
obiecit. Pallanti autem pelle
deiracta in pugna suum sibi
corpus contextit. Polybotes
item p maris fluctus Neptu-
no insectante in Cò tandem
peruenit. In hunc Deus in-
fulae partem reuulsam pro te-
lo coniecit: quae Nisyros in-
sula facta est. Mercurius Or-
ci galea tectus pugna confe-
cit Hippolytum. Grattonem
Diana, Agrium deinde Par-
ca, & Thoonem aeneis cla-
uis pugnantes contuderunt.
Reliquos autem fulmine ictos
Iupiter interfecit. Sed &
Hercules ita pereuntes sagit-
tis confodit. Post igitur de-
bellatos à superis Gigantas

ΕΦΙΑΛΤΟΥ, Τὸν ἀειστὸν ἐπὶ
ξυσσεν ὀφθαλμὸν, Ἡρακλῆς
δὲ, τὸν δεξιόν. Εὐρυτόν δὲ
κυρτῶ σφυρὸς ἐκτείνει. Κλύ-
τιον δὲ φασὶν ἐκείτῃ. μάλ-
λον δὲ ἤφαετος βαλὼν μύ-
σροισι. Ἀθηνᾶ δὲ ἔγχε-
λάδω φεύγοντι, σικελίας
ἐπὶ ῥίψῃ τιῶν νῆων. Πάλ-
λαντος δὲ τιῶν θεῶν ἐκτε-
μοῦσθαι, ταύτῃ κατὰ τιῶν μά-
χῃ, τὸ ἴδιον ἐπίσκεπτοῦ-
μα. Πολυβώτης δὲ δὴ τῆς
θαλάσσης διωχθεὶς ἀπὸ τοῦ
ποσειδῶνος, ἦκεν εἰς καὶ ποῖς
σειδῶν δὲ τῆς νήσου, μέγας
διαρρήξας, ἐπὶ ῥίψῃ αὐτοῦ,
τὸ λεγόμενον Νίσυρον. Ὀρ-
μῆς δὲ τιῶν Αἰδὸς, Κωδείας
ἔχων κατὰ τιῶν μάχῃ, Ἰππο-
λύτον ἀπέκτενει, ἄρτε-
μις δὲ Ἰφρατίωνα, Μοῖραν
Δ' Ἀγρίον, καὶ Θόωνα χαλ-
κίοις ῥοπαλοῖς μαχόμενοι.
τοῦ δὲ ἄλλοις κεραινοῖς
ζούς βαλὼν διέφθειρε. πάν-
τας δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ λυμῆ

τοῖς ἐτόξευσεν. ὥς δ' ἐκρά-
 τησαν οἱ θεοὶ τῆς γιγάντων,
 γῆ μάλλον χλωθεῖα, μί-
 γνυται ταρτάρῳ, καὶ γλυ-
 5 τὰ τυφῶνα εἰς κελεύα με-
 μεγμένην ἔχοντα φύσιν,
 αἰσχροῦ, καὶ θνητοῦ. οὐτος
 μὲν καὶ μεγέθει, καὶ δυνά-
 μεϊ πάντων διήνεγκεν, ὅς τις
 10 εἰ γλύνῃσιν γῆ. ἦν ὅ, αὐτῷ τὰ
 μὲν ἄχρη μῆραν ἄπλοκα
 μέγεθος αἰσρόμορον, ὥς
 τε ἑσπέρειν μὲν πάντων τ'
 ὀρέων. ἡ δὲ κεφαλὴ, πολλὰ
 15 κισ τῆς ἄστρων ἔλαυνε. χεῖ-
 ρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν, ἀδὶ
 τῷ ἑσπέρῳ, ἐκπινόμενην.
 τὴν δὲ, ἀδὶ τὰς αἰακλάς.
 ἐκ τούτων δὲ ὄζειχον ἑκάτ'
 20 κεφαλὰὶ δρακόντων. τὰ δὲ
 ἄχρη μῆραν, ἀπείρασ εἶχεν
 ἑσπέρεισι χερσίνων. ὧν
 ὅλκοι πρὸς αὐτῷ ἐκπινόμε-
 νοι κορυφῶν, συργμὸν πο-
 25 λὺν ὄζειαν. πᾶν δὲ αὐτῷ
 τὸ σῶμα κατεπὶ ὄρωτο. αὐ-
 χεῖρας δὲ ἐκ κεφαλῆς, καὶ γὰρ

Terra longe atrocius indi-
 gnata Tartaro ammiscetur,
 ac Typhonem duplici natu-
 ra, humana simul, atque feri-
 na constantem in Sicilia paz-
 rit. Hic & corporis vastita-
 te, & robore ceteris omni-
 bus, quos Terra genuerat, an-
 tecellebat: Huic etiam cru-
 rum tenuis immensa humanæ
 formæ magnitudo erat, ut om-
 nium montium cacuminibus
 altior esse videretur: cuius
 etiam caput sæpenumero a-
 stra pertingebat. Sed & e-
 iusdem manuum altera ad He-
 sperum usque, & altera ad
 orientem pertinebant. Ex
 his centum draconum capita
 eminebant: in cruribus ma-
 ximas viperarum spiras ille
 continebat: quarum volumi-
 na aduerticem ipsum usque
 protendebantur, eaq; vipe-
 re ingentem sibilum excita-
 bant. Typhonis corpus erat
 totum pennis circumdatum.
 Squalentes autem è capite cri-

APOLLODORI

nes, & mento barba impe-
 xat, proluxaq; ventilabant. Igne
 oculi emicabant. Talis itaq;
 tantusq; Typhoon candentes
 in cælum lapides iaculatus
 cum sibilo simul, atque boatu
 ferebatur. Magna etiam ex
 ipsius ore ignis procella de-
 feruebat. Hunc ubi Dij in
 cælum prospiciunt irrum-
 pentem, acti in fugam in Aeg-
 yptum properabant, & ubi
 illum insequentem vident, in
 varias animantium formas
 sese quisque transmutabat.
 Jupiter autē procul a se Thy-
 phonem conspiciens fulmine
 percussit, ubi vero cominus
 fuit, adamantina illum fulce
 deterruit, ac fugientem ad
 Casium vsque extremæ Sy-
 riæ montem persecutus est,
 ibiq; cum saucium esse cog-
 nouisset, manus conferuit.
 Typho autem spirarum vo-
 lumine circumplexum Io-
 nem detinuit, eiq; Harpe
 adempta pedum, manuumq;

νείων τείχης ὄζυνο μολύτο-
 πύρ δ' ἐδίδρακτο τοῖς ὄμμα-
 σι. τοιοῦτος ὢν ὁ τυφῶν,
 καὶ τηλικούτος, ἡμικύβητος
 βάλλων πέτρας ἐπ' αὐτὸν οὐ-
 ραιόν, μετὰ σφειγμῶν ὁ-
 μῶν, καὶ βόης ἐφόρτο. πολ-
 λὰ δ' ἐκτὸ σῶμα βόσ πυρὸς
 ὀξέβερε καὶ ζάλην. θεοὶ δ' ὥς
 εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὄρ-
 μώμενον, εἰς αἴγλην πύον φυ-
 γάδες ἐφόροντο, καὶ διακό-
 μῃσι, τὰς ἰδέασθαι μετέβα-
 λον εἰς ζάλην. ζῶν δ' ἐπὶ πό-
 ρω μὲν ὄντα τυφῶνα ἔβρα-
 λε κάραινοῖς. πολλοὺς δ' ἐ-
 λυόμενον, ἀδάμαστιν καὶ
 τέπῃ καὶ ἄρπης, καὶ φέ-
 ροντα ἄχρι τῆς Κασίου ὄρου,
 σκωιδίῳ. οὗτο δ' ἐπὶ τῷ
 καίτοι συγιάσθαι. καὶ ἰδὼν
 αὐτὸν καὶ περὶ τῶν ἰδῶν,
 εἰς χεῖρας σκωιδάλε. τυ-
 φῶν δ' ἐπὶ ταῖς ἀπείροις πε-
 πλεγκτοῖς, καὶ πᾶσι αὐτοῖς,
 καὶ τῶν ἄρπην πᾶσι δόμε-
 νος τὰ τε τῆς χειρῶν, καὶ τῆς

ποδῶν διέπμε νύξα. ἀρά
 μλος δὲ ὧς τῆς ὤμων, δι-
 κόμισεν αὐτὸν δὲ τῆς θα-
 λάσσης εἰς Κιλικίαν. καὶ
 5 παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον
 αἶψον κατέβη. ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ νύξα κρύψας ἄρκτου
 σθεῶς, καὶ διὰ πέτρῃ. καὶ
 10 σπασὲ λαφύρην θράκων.
 ὁ μὲν δὲ ἦν αὐτῇ ἡ κόρη.
 ὁρμῆς δὲ, καὶ αἰγίπαν ἐκκλῆ-
 λαιτες τὰ νύξα, ἥρμους
 τῷ διὰ λαζόντες. ξύς δὲ
 τῶν ἰδίων αἰακομοσάμιος
 15 ἰχθῆ, ὅθεν φησὶ οὐρανὸς
 ὧς πλωδὸν ὀχούμενος ἵπ-
 πων ἀρματι, ἑλλων κέρα
 νοῖς, ἐπ' ὅρος ἐδίωξε τυφά-
 να τὸ λεγόμενον νύξαν. ὃ πον-
 20 μοῖραι αὐτὸ διωχέτα ἡ πα-
 τήσαν. παιδεῖς γὰρ, ὅτι ῥω-
 ἀήσεται μάλλον, ἐγύξατο
 τῆς ἐφ' ὀφθαλμοῖν καὶ πῶν. διό
 25 πρὶ ἐπιδικόμιος αὐτῆς, ἡ
 30 σκεν εἰς θράκην. καὶ μαχό-
 μλος ποδὶ τ' αἰμον, ὅλα ἐ-
 βάλεν ὅρη. ὧν τῶν δὲ ἐπ' αὐ-

neruos dissecut, imposuq;
 humeris in Ciliciam vsque
 transuexit: quo cum perue-
 nisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemque mo-
 dum, et neruos præcisos in
 vrsi pelle occultatos ibidem
 collocauit, ac Delphynen ser-
 pentem, (semifera hæc erat
 puella) velut custodem appo-
 suit. Interim vero Mercu-
 rius, et Aegipan neruos suf-
 furati, clanculum Ioui rur-
 sus compegerunt. Mox Iupi-
 ter receptis pristinis viribus
 alatos equos currui repente
 iungit, cumque astutum con-
 scendit, ac Typhonem ad
 Nysam vsque montem fulmi-
 nibus impetendo est perse-
 cutus, vbi Parca, quem Deus
 infecutus est, frustratae sunt.
 Nam, cum sibi in animum in-
 duxisset, se valentior fore,
 matura, ac mitia poma gusta-
 uit. Proinde cum Iouem rur-
 sus insequentem videret, co-
 tendit in Thraciam, pugnaq;

ad Hæmum commissa solidos
montes iaculatus est. Hi vero
contra noua fulminum ui de
turbantur, multumq; in ipso
monte sanguinis exundauit: à
quo Hæmi nomen factum
fuisse ferunt. Quique cū per-
siculum mare fugere incēpif-
sent, Iupiter Aetnam Sici-
liæ mōtem super iniecit: Hic
myrbæ vastitatis est, à quo
in hanc vsque tempestatem
ob frequentem fulminum ia-
ctum, ignium in eo fieri spi-
ramenta videntur. De his
autem hæc hætenus à nobis
dista sunt. Inierea vero Pro-
metheus formatis ex aqua, et
terra hominibus clam Ioue
ignem in ferula furatus im-
misit: quod vbi sensit Iupi-
ter, Volcano ad mōtem Cau-
casum religandum, affigen-
dumq; dedit. Scythiæ Mons
est Caucasus, vbi prome-
theus clauis confixus mul-
torum annorum curriculo re-
ligatus permansit. Ad quē

τὸν ἑποὶ τὸ κόραυνοῦ πάλιν
ὠθουμένων, πολὺ ἡδὲ τῷ ὄρει
ἐξέκλυσεν αἶμα· καὶ φασιν,
ἐκ τοῦτου, τὸ ὄρος κληθῆ-
ναι αἶμον. φέρεται δὲ ὁ ὄρη
Δαίτες αὐτῇ ὁρῇ τῆς σικελι-
κῆς θαλάσσης, ξυλὸς ἐπέρρι-
ψεν αὐτὴν ὅρος εἰσὶν ἑλίας
ἄνω δὲ ἑποδόμενός ἐστιν.
ὅς οὐ μέχρι δούρο φασιν· ὅ
ἀπὸ τῆς βληθείων κόραυ-
νων γίνεσθαι πυρὸς αἰαφυ-
σήματα. ἀλλὰ ποδὲ μὲν τῶν
τῶν, μέχρι τῷ δούρο ἡμῖν
λελέχθω.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ δὲ ἐξ
ὑδατος, καὶ γῆς αἰθέρω ποίω
παλάσας, ἐδωκεν αὐτοῖς καὶ
πύρ· λαίδηρα δὲ οὐκ εἰσάφθηκε
κρύψας. ὡς δὲ ἡ θύρα ξυλὸς,
ἐπέταξεν ἠφάισω τῷ καυ-
καστῷ ὄρει τὸ σῶμα αὐτῷ περ-
σπλάσαι. ἄνω δὲ σκυδι-
κὸν ὄρος ὄσιν. εἰ δὲ τοῦτω
περσπλάσας περσπλάσας,
πολλῶν ἐτὶ αἰετῶν ἐδί-
δωκεν. καὶ ἐκείνην δὲ ἡμῶν

αἰετὸς ἐπιπλάμενος, αὐτοῦ
 τὸν λαβρὸν εἰέμετο τῆς ἡ-
 πατων αὐξανομελίων δὲ
 πυκτός. καὶ προμηθεὺς μὲν
 5 πρὸς κλαπέντος δὴ κλυῖ π-
 νε ταύτῳ, μέχρις Ἡρακλῆς
 αὐτὸν ὕστρον ἔλυσεν, ὥς ἐν
 τοῖς κατ' Ἡρακλῆα δακλώσο-
 μιν. Προμηθεὺς δὲ παῖς
 10 Δουκαλίων ἐγένετο. αὐτὸς
 βασιλεύων τῆς πόλεως τῶν
 Φθίων τῶν γαμειπύρρα
 τῶν ἐπιμηθεῶς, καὶ παν-
 δώρας, ἣν ἐπλάσαν θεοὶ
 15 πρῶτῳ γυναικί, καὶ ἐπεὶ
 δὲ ἀφαιίσαι ξυῖς τὸ χαλ-
 κον γένος ἀδελφόν, ὅσον
 θεμλίον προμηθεῶς, Δου-
 καλίων πεκτινάμενος λαβ-
 20 ρα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐν
 δέμκῳ, εἰς ταύτῳ μὲν
 πύρρασ αἰέμετο. ξυῖς δὲ πο-
 λὺν ἔπειτα οὐρανοῦ χάσας,
 τὰ πλεῖστα μὲν τῆς ἐλλά-
 25 δος κατέκλυσεν. ὥς τε δια-
 φθαρῆναι πάντας ἀνθρώ-
 πους, ὁλίγων χωρὶς οἰσιν.

Aquila quotidie deuolans hu-
 ius hepatis fibras per noctem
 succrescentes depascebatur.
 Igitur ob ignis furum hanc
 pœnam Prometheum dedisse
 memorant: donec Hercules
 eum vinculis liberauit. quem
 admodum in rebus ab Hercu-
 le gestis demonstramus.

Ceterum Deucalion Promethei
 filius fuit. Hic imperio
 tenens eam partem, quæ ad
 Phibiam iacet, Pyrrha, an Epi-
 methei, et Pandoræ filiam
 uxorem ducit, quam mulie-
 rem omnium primam Dy fin-
 xerunt. Post, ubi prolem ce-
 25 neam tollendam Iupiter cen-
 suit. Deucalion Promethei cō-
 filio fabrefacta e lignis ar-
 ca, in eamq; ad vitam tran-
 sigendam rebus necessarijs
 impositus, cum Pyrrha in-
 gressus est. Mox Iupiter lar-
 ge effusus de cœlo imbribus,
 maximā Graciæ partē coq-
 peruit: ut, quicquid in ea mor-
 talium foret, interierit, præ-

APOLLODORI

et admodū paucos, q in altis-
simos circa mōtes cōfugerāt:
Tum vero Thessalicos mōtes
aquarū diluvij imunes fuisse
ferūt. Nec nō, quæ sunt Līth-
mū extra et Peloponnesum
loca vndarū vi oīa contecta
fuerūt: quo tēpore Deucalio
nouem dies, totidemq; noctes
pelago circumlatus Parnas-
sum demū appellit; ibiq; post
imbrium pausam egressus Io-
ni Phyxio, qui ad eum confu-
gentibus opem ferre consue-
uit, sacris operatur. Iupiter
interea demisso ad Deucalio-
nem Mercurio, vt rogaret,
quid ab eo vellet, iniunxit.
quo factō Deucalion huma-
ni generis reparationem de-
poscit, inde Iouis monitu sum-
ptos de Terra lapides trans
caput iactauit: tum quos misit
Deucalion virorū faciem tra-
xerunt, qui vero, Pyrrhae ias-
tu trāsmissi sunt, in feminas
abiere. Hinc itaq; λαοί, qd
est populi, trāslatione quadā

φυγον εἰς τὰ πλεονόιοι ὑψο-
λά ὄρη. τότε δὲ, καὶ τὰ
κεῖτὰ Θεσσαλίας ὄρη διε-
ση. καὶ τὰ ἐκτὸς ἰσθμοῦ,
καὶ πελοποννήσου σωεχέ-
δη πάντα. Δουκαλίων δὲ
εἰ τῇ λαρίνακι, διὰ τῆς θα-
λάσσης φορόμενος, ἐφ' ἡμέ-
ρας εἰνεία, καὶ νύκτας ἰίγας,
τῷ παρνασσῷ προσίχει, καὶ
καὶ τῇ ὄμβρων παύλας
λαβόντων, ἐκείνης ἐδυσεδὶ
φυξίῳ. οὗς δὲ πῖμψας ὁρ-
μῶ πρὸς αὐτὸν, ἐπὶ τῇ
αἰτεῖσθαι ὅ, τι βούλεται. οἱ
δὲ αἰτεῖται αὐτῶν ὅπως αὐ-
τῷ γένεσθαι. καὶ διὲς εἰ-
πόντος ὑπὸ κεφαλῇ αἰ-
ρων ἐβαλλεῖν τὰ λίθους. καὶ
οὗς μὲν ἐβαλλεν ὁ Δουκαλί-
ων, αὐτῶν ἐγένοντο. οὗς
δὲ πύρρα, γυναικὸς. ὅθεν
καὶ λαοὶ μετὰ φωνῇ ὠνο-
μάσθησαν ἀπὸ τῆς λέξης ὁ λί-
θος. γίνονται δὲ ἐκ πύρ-
ρας Δουκαλίωνι παῖδες,
ἑλλεν μὲν πρῶτος. ὃν ἐκ

διὸς αἱ τοὶ χελνὶν ὄναι λέ-
 γουσι, δι' ὑπέρτος δ' ἀμικτι-
 ὦν ὁ μὲν Κραναοῦ βασιλεύ-
 (ας τῆς ἀπικῆς. θυγάτηρ
 5 Πρωτογένη, ἐξ ἧς, καὶ διὸς,
 Αἰθλίος. Ἕλληνος δὲ, καὶ ὑμ-
 φος Ορσηίδος, Δωρὸς, Ξού-
 ρος, Αἰδῶρος, αὐτὸς μὲν αὖ
 ἀπ' αὐτῆς τῆς χελνὸς
 10 ὀφθαλμοῦς, προσήγορον ἐλ-
 ληνάσ. τοῖς δὲ πασι ἐμ-
 εις τὴν χώραν. καὶ ξοῦθος
 μὲν λαβὼν τὴν πελοπόννη-
 σον, ἐκκρεοῦσας τῆς ὁρεχίως
 15 Ἀχαιὸν ἐλύνουσι, καὶ ἰωνά.
 ἀφ' ὧν, ἀχαιοὶ, καὶ ἰωνοὶ κα-
 λουῖνται. Δωρὸς δὲ τὴν πύ-
 ραν χώραν πελοποννήσου
 λαβὼν, τῶν κατόικους ἀφ' ἑ-
 20 αὐτῆς, δωρεῖς ἐπέλειπεν. αἰθ-
 λος δὲ βασιλεύων τῆς πελο-
 πωννῆσου, τῶν Δωσαλίων τῶν πε-
 λωνίων, τῶν εἰσοικῶντας αἰολεῖς προση-
 γόρουσι. καὶ γάμος Ἐναρέ-
 25 τῶν πελοποννήσου, καὶ δας
 μὲν ἐλύνουσι ἐπ' αὐτῶν. Κριθεία
 δὲ, Σίσυφον, Ἀδάμαντα,

dicti sūt, quasi lapidei λέας
 enim Latini lapidem signifi-
 cat. Porro ex Deucalionē, ac
 Pyrrha nati sunt, Hellen, an-
 te alios, quē ab Ioue ortū esse
 nonnulli tradunt. Inde Amphi-
 tylon, q cū Cranao Atticē
 impavit. Huic insup Proto-
 genen filia fuit: ex qua, et Io-
 ue Aëthlius procreatur. Ex
 Hellene vero, et Orseide nym-
 pha Dorus, Xuthus, et Aeolus
 Is quidē de se Hellenas, q po-
 stea græci vocati sūt, nomina
 vit, filijs et hic loca partiti
 est. Xuthus adeptus pelopōne
 sū ex creasa Erechthei filia,
 Aethiū genuit, et Iones, a quibus
 Achiui, et Iones nūcupantur.
 Dorus aut, quæ nās Pelopon-
 nesum est, terrā nactus, in eo-
 las suo de nomine Dorienfes
 appellavit. Aeolus vero locis
 Thessaliā proximis ipetās, po-
 pulis Aeolē sib. nomē iposuit.
 qui ducta Enarete Delima-
 chi filia septē ex ea filios p-
 creavit, Critheū, Sisyphū, A-
 (thamāē,

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Salmoneum, Deionem, Magnetem, & Perierem. Sed, et filias quinq; Canachen, Halcyonem, Pisidicem, Calycen, ac Perimeden. Ex Acheloo vero, & Perimede, Hippodamas, & Orestes. Ex Pisidice, & Myrmidone Antiphus, & Acton nati sunt. Ceterum Halcyonem, Ceyx, Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim Iunonem sibi coniugem esse praedicabat. Haec vero Iouem virum esse sibi iactitabat, Vtrumque Iupiter in aueis, illam in Halcyonem, hunc in mergum transformauit. Atqui Canache, & Neptunus Opleum, Nereum, Oporcum, Aloëumq; & Triopem genuerunt. Sed Aloeus Irci mediam Triopis filiam, quae Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continenter ad mare se conferens, & haustos manibus fluctus intra sinum fere

Σαλμωνέα, Δηϊόνα, Μάγνητα, Περιέρην. θυγατράσδε πέντε, Κανάχην, Ἀλκυόνην. Πεισιδίκην, Καλύνην, Περμίδην. Περμίδης μὲν οὖν, καὶ Ἀχελῷου, ἱπποδάμας, καὶ ὀρέστης. πεισιδίκης δὲ, καὶ μυρμιδόνος. Ἀντίφος, καὶ ἄκτων. Ἀλκυόνην δὲ, κῆρυξ ἔγημεν ἑωσφόρου παῖς. οὗτοι δὲ δι' ὑπερφανείας ἀπώλοντο. ὁ μὲν, γὰρ τὴν γυναικα ἔλεγεν ἑρῶς, ἡ δὲ, τὴν αἰδρα δία. Ζεὺς δὲ αὐτῶν ἀπωγνέωσεν. καὶ τῷ μὲν, Ἀλκυόνην ἐποίησεν τὸν δὲ, κύκην. Κανάχη δὲ ἐποίησεν ἐκ ποσειδῶνος Ὀπλία, καὶ Νηρία, καὶ Εποπία, καὶ Αἰωία, καὶ Τείωπα. Αἰωὰς μὲν οὖν, ἔγημεν ἰοιμέδεια τὴν τείωπος, ἣ τις ποσειδῶνος ἠράσθη. καὶ στωεχῶς φοιτῶσα ἰδίῃ τὴν δαίλασσαν, χερσὶν ἀρνομένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐπιφέρει. στωελτῶς

δὲ αὐτῇ ποσειδῶν, οὐδ' ἐλπί-
 νησε παῖδας Ωτον, καὶ Εφιάλ-
 τῳ, τοὺς ἀλωεῖδας λε-
 γομένοισι. οὗτοι κατ' εἰσάου-
 5 τὸν ἠΰκατον πλάτος μετὰ πη-
 χυαῖον, μήκος δὲ ὀργυαῖον.
 εἰνεία δὲ ἐτὶ τῶν λεγόμενοι. καὶ
 τὸ μετὰ πλάτος πηχῶν ἔχον-
 τες εἰνεία, τὸ δὲ μέγεθος, ὀρ-
 10 γυῶν εἰνεία, πρὸς θεὸν μά-
 χεσθαι διακοῦντο. καὶ τῶν
 μετ' ὅσων ἀδὶ τὸν Ὀλυμπον
 ἔθεντο. ἀδὶ δὲ τῶν ὁσων
 θεῖτες τὸ πᾶσιον ὄξε τῶν
 15 ὀργῶν οὐτῶν, ἠπειλοῦσι εἰς
 οὐρανὸν ἀναβήσεσθαι. καὶ
 τῶν μετὰ δαλασσαν χῶρον
 τῶν τοῖς ὄρεσι, ποιήσιν ἔλε-
 γον ἠπειρον, τῶν δὲ γῆν. δα-
 20 λασσαν. ἐμνῶντο δὲ ἐφιάλ-
 τῳ μετὰ ἕρην, Ωτος δὲ ἄρτε-
 μιν. ἔδῃσαν δὲ καὶ ἄρην.
 ἔδῃσαν μετὰ οὕτω ὁρμῆς ὁξέκλε-
 ψιν. αἰεῖτε δὲ τοὺς ἀλωεῖ-
 25 δας εἰς ἀμάχη ἄρτεμιν διὰ
 πάσης. ἀλλάξατο γὰρ τῶν
 ἰδέων εἰς ἑλαφον, ὄξε μέ-

bat: quæq; à Neptune com-
 pressa geminos peperit, Οἰῶ,
 & Ephialtem, quos Aloidas
 appellarunt. Hi quotquot an-
 nis latitudine cubitum, longi-
 tudine vero vlnam increse-
 bant: qui vbi nonum exple-
 uere annum, latitudinem cu-
 bitum nouem, & vlnarum to-
 tidem magnitudinem adepti
 Ioui bellum inferre non eru-
 buerunt. Proinde Olympo
 Ossam imposuerunt, Pelioq;
 super Ossam imposito, eum
 in modum caelum conscensum
 ire minitari. In gestis ad
 hæc montibus de mari contiz-
 nentem, deq; terra rursus ma-
 ria se reddituros distabant.
 æginetiam Ephialtes Iuno-
 nem, Otus autem Dianam su-
 bi coniugē deposebāt. Mars
 tem insuper in vincula cona-
 iecero: quem demum Mercu-
 rius furto eripuit. Diana in-
 terim Aloidas per dolum de
 cætru peremit: nam in cera-
 uâ mutata per eorū medium

APOLL ODORI

exiliuit. Tum hi velut in fe-
tam collimaturi alter alterū,
telis coniectis occiderunt. Ad
hæc Endymion Calyces, &
Aëthly filius, qui eduētis Aco-
lensibus è Thessalia Elidē
transmigrant. Nec desunt,
qui cum Ioue natum esse me-
morarunt, hunc ob eximiam
corporis pulchritudinem Luz-
na flagrantissime deperiuit:
Qui dati ab Ioue, quæcunq;
vellet, deligendi potestate, cū
somnia perpetuo immortalem
sibi iuuentutem concedi po-
stulauit. Ceterum Actolus
Endymionis, & Seidis Nym-
phæ, aut Naidis, siue, vt qui-
dam aiunt, Iphianassæ filius
fuit. Qui cum peremisset A-
pim Phoronei filium, atq; in
Cætetis terram auisugis-
set, occisis hospitibus Pithia,
& Apollinis filijs, Doro, &
Laodoco, ac Polyphæte, suo de
nomine terram Actoliam ape-
pellari censuit. Sed ex Acto-
bo, & Prenoë Phorbi filia

σον αὐτῇ ἐπίδωκεν. οἱ δὲ,
βουλόμενοι δύσχευσαι τὸ
σημεῖον, ἐφ' αὐτοῦ ἠκόντισαν.
καλύκης δὲ, καὶ αἰθλίου,
παῖς εἰδυμίων γίνεται. ὃς
πρὸς ἐκδοσολίαν αἰολίαν
ἀγαγὼν, ἦλιν ᾤκησεν. λέγου-
σι δὲ αὐτὸ πινὲς ἐκδοὺς γενέ-
σθαι. τοῦτου καὶ λέγει διμεγ-
κόντος, ἠράδην σελήνη. Ζεὺς
δὲ αὐτῷ δίδωσιν, ὃ βούλε-
ται ἐλέσθαι, ὃ δὲ, αἰρεῖται
καὶ μᾶλλον διὰ παντὸς ἀνδρά-
τατος, καὶ ἀγέρας μελίων. εἰ-
δυμίωνος δὲ, καὶ σκίδος νύμ-
φης, ἢ νηίδος, ἢ ὡς πινὸν ἰφί-
ασιόσσης αἰτωλός. ὃς ἀπο-
κτείνειας Ἀπιν τὸ φορωνέως.
καὶ φυγὼν εἰς τὴν κυρήπι-
δα χώραν, κτείνειας τοῦ Ἰφίππο
δεξαμενίσσας φθίασ, καὶ ἀφ' ἡ-
λωνος ἡμῶν, Δάδρον, καὶ Λαο-
δρόν, καὶ Πολυπότιον, ἀφ' ἑ-
αυτοῦ τὴν χώραν αἰτωλίαν
ἐκάλεισεν. αἰτωλὸν δὲ, καὶ
περιόνης τῆς φόρβου, Πλα-
ραῖν, καὶ καλυδων ἐχέει.

ἀφ' ὧν αἱ εἰς αἰτωλίας πό-
 λεις ὠνομάσθησαν. Πλευρών
 μὲν οὖν γήμασ' ἔαυθιππῶ
 τῶν Δώρου, παῖδ' ἐλίνη-
 5 σεν ἀγήνορα. θυγατρός τ' ἤ,
 Στράτονικῶν, καὶ Στρατονίκῶν,
 καὶ Λεοφοντίῳ. Καλυδῶ-
 νος δὲ, καὶ αἰολίας τῆς αἰ-
 μυθίας, ἀδικίας καὶ προ-
 10 γλίας. ἧς καὶ ἄρειος
 ὄξυλος. ἀγήνωρ δὲ ὁ πλε-
 ρώνος γήμασ' ἐπικαστὴν τῶν
 καλυδῶν, ἐλίνησε Παρ-
 θίανα, καὶ Δημονίκῳ. ἧς καὶ
 15 Ἄρειος, Εὐνός, Μώλος, Πύ-
 λος, Θέσιος. Εὐνός μὲν οὖν
 ἐλίνησε Μαρπησιαν, ἣν αἰ-
 πόλωνος μνησθουμένου, Ι-
 δας ὁ Ἀφρεΐας, ἥρπασε λα-
 20 βῶν πρὸ ποσειδῶνος ἄρμα
 ὑπὸ πύλον. δῶκον δὲ οὐ-
 νός τ' ἄρμας, ἀδὲ τὸν Λυ-
 κόρμας ἦλθε ποταμόν. κα-
 ταλαβῆν δ' οὐδ' ὠκέμενος,
 25 τὸν μὲν ἵππους ἀπέστραψεν
 ἑαυτὸν δ' εἰς τὸν ποταμόν
 ἔβαλε, καὶ καλεῖται Εὐ-

Pleuron, ei Calydon nati sūt
 à quibus, quæ sunt illis cogno-
 mines in Actolia vrbes, nomē
 acceperūt. Pleuro ducta vxor
 re Xāshippe, Dori filia, Age-
 norem procreat, & filias Ste-
 ropen, Stratonicenq; & Leo-
 rhontem. Calydon autem ex
 Aeolia Amythaonis filia, Epi-
 casten, & Protogeneam, sus-
 cepit, ex qua, & Marte na-
 scitur Oxylus, Agenor Pleu-
 ronius filius, Epicastem Calyz-
 done natam coniugem duxit,
 de qua Parthaonem, & De-
 monicen genuit, quæ de Mar-
 te marito, Euenū, Molū Pylū,
 Thestīūq; cōceptos peperit. E-
 uenus sanè Marpessā, quā cū
 Apollo sibi collocari in mas-
 trimoniū queritaret: Idas A-
 pharci proles, sūptio à Neptu-
 no curru pēnato rapuit illū,
 inde è curru insequēs Euenus
 ad amnē Lycormā venit, neq;
 affequerēdi voti compos factus
 equos ingulauit, seq; ipsū dei
 ceps ī fluuiū præcipitē dedit:
 (eiq; Eue-

APOLLODORI

nus nomen inditum fuit. At Idæ Messenem proficiscenti obuiam factus Apollo virginem aufert. qui, cum inter se de puellæ matrimonio cōcertarent, Iupiter eorum lite dirempta, virginem, utri collocari veller, optionem dedit. Hæc verita, ne se anum factam Apollo defereret, Idam sibi virum esse maluit. Thestius vero ex Eurythemide Cleobææ filia feminei sexus quidem, Althæam, & Hyperminestram sustulit: mares autem Iphiclum, Eurippum, Plexippum, Eurypylumq; creavit. Parthaonis vero, & Euryies Hippodamantis filij fuere, Oeneus, Agrius, Alcatbous, Melas, & Leucopeus. filia Sterope, de qua, & Acheloo Sirenas ortas esse dicunt. Sed Oeneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta uxore Althæa Thesty filia Toxeum gignit, quem ipse, quod fessam

νος ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου. Ἰδὰς δὲ εἰς μεσσηνίῳ πᾶσι
νεταί, καὶ αὐτῷ ὁ ἀχέλων
πυτυχὼν, ἀφαιρεῖται τὴν
κῶριν. μαχηλίων δὲ αὐτῇ
πῶδ' ἔχ' τῆς παιδὸς γάμων,
Ζῶς διαλύσας ἐπὶ τρεῖς
αὐτῇ τῇ πρὸ δίνῳ ἐλίσσας ὁ
ποταμῷ βούλετ' ὁ σωοικεῖν.
ἡ δὲ δίσσας, ὥς αὐτῇ μὴ γρηῃ
σάν αὐτῇ ἀχέλων κατὰ
λίπη, τὸν Ἰδαν εἰλῶ αὐ-
θα. Θεσίῳ δὲ ἔξ Εὐρυθίμε-
δος τῆς κλεοβοίας, ἐλθόν-
τ' Ἰφικλῆς, Εὐρύπυλος, Πάξι-
ππος, Εὐρύπυλος. παρ' Ἰδα-
νος δὲ, καὶ οὐρύτης, ἰσσοδὲ
μαστος ἐλθόντ' οὐρύτης, οἰ-
νός, Αἰγίος, Αἰχέλιος, Μέ-
λας, Λοκωπός. Ἰφικλῆς
δὲ στροπῇ. ἔξ ἧς, καὶ ἀχέλων,
στεινὴν αὐτῇ γένεσθαι λέγου-
σιν. Οἰνός δὲ βασιλεύων
καλυδῶνος παρ' Ἀδωνίου
τὸν ἀμπελίου πρῶτος ἔλα-
βε.

5 βε. γάμος δὲ Ἀλθαΐας
 τῷ Θεσίου γυναικὶ Τοξία,
 ὃν αὐτὸς ἐκτείνειν ἔπαυσε.
 10 δῆσαντα τὸν τάφρον. καὶ
 παρὰ τούτῳ θυρέα, καὶ Κλυ-
 μνον, καὶ θυγατρίαν γόργην,
 ἣν αὐτὸς αἰσχροῦ ἐζημιεῖ, καὶ δὴ
 15 ἰάνειρα. ἣν Ἀλθαΐα λέ-
 γουσιν, ἐκδοιούσαν γυνῆσαι.
 20 αὐτὴ δὲ ἠνιόχει, καὶ τὰ κα-
 τὰ πόλεμον ἡσκει. καὶ παρὶ
 τῆς γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆος
 πρὸς ἀχιλλῶν ἐπάλασεν.
 25 ἐγέννησε δὲ Ἀλθαΐα, παῖ-
 30 δας ὅς οἱ Οἰνέας, Μελέαγρον.
 ὃν ὁ Ἄρεος γελυνῆσαι
 φασί. οὗτου δ' ὄντος ἡμε-
 ρῶν ἐπὶ αὐτῇ πρᾶξι μελίας
 35 τὰς μοίρας, φασὶ δὲ εἰπεῖν
 40 τότε τελευτήσει μελίας-
 45 ρος, ὅταν ὁ κοῖμῳ ἰδῇ
 τῆς ἐχέρας δαλὺς καὶ τα-
 καῖ. ὅτε αἰκούσῃ, ἢ δα-
 λὸν ἀνείλθῃ Ἀλθαΐα, καὶ κα-
 50 τέθῃ εἰς λαβήν. μελέα-
 55 γρος δὲ αἰὲρ ἄφωτος, καὶ
 60 γυναιὸς γυνόμῃος, τὸν περὶ

fossam transfilerit, interfe-
 cit, & post hunc. Thyreum
 & Clymenum, filiam quoque
 Gorgen, quæ nupsit Andrae
 moni, ac Deianiram, quam
 nonnulli Altheam ipsam ex
 Dionysio genuisse ferunt.
 Hæc autem aurigandi periti-
 ta rem bellicam exercebat: de
 cuius matrimonio Hercules
 cum Acheloo dimicauit. Sed
 Althea ex Oeneo Melea-
 grum conceptum peperit:
 quem Marte satum quidam
 fuisse tradunt, Ad quem se-
 ptem dies natum, ipsa iam
 aduenisse parcas. ac dixisse
 aiunt, Tum Meleagrum ex-
 tinctum iri, cum stipēs in
 foco accensus perustus fue-
 rit, quod ubi mater audi-
 uit, stipitem ex igne sublatum,
 intra arcam asseruandi
 causa condidit. Porro
 Meleager cum natura esset
 inuulnerabilis, ac generosus
 hunc in modum oc-
 cubuisse dicitur. Cum an-

APOLLODORI

nue in agro fruges redij-
 sent, rerum primitias Oe-
 neus dys omnibus, vna tan-
 tum Diana per obliuionem
 prætermiffa, dono dedit. Quo
 circa irata Dea aprum im-
 misit, & magnitudine, &
 robore insignem, qui terram
 coli, ac in ea sata fieri minis-
 me sinebat, pecoraq; om-
 nia, & obuium quemq; tol-
 lebat è medio. In hunc
 itaque aprum, valentissimum
 quemq; conuocauit, eiq; qui
 feram tam immanem occi-
 disse, pellem pulcherrimi
 facinoris præmium se datu-
 rum pollicetur. Qui vero
 ad apri venationem conue-
 nerint, hi fuere. Melea-
 ger Oenci, Dryas Martis, hi
 Calydonij sunt. Idas, et Lyn-
 ceus Apharei, Messenij. Ca-
 stor, ac Pollux fratres, Iouis,
 & Leda filij, Lacedæmonii.
 Theseus Aegæi Atheniensis.
 Admetas Phæretis domo Phe-
 ris. Ancæus, Cepheusq; Ly-

ρόπον ἐπιδύτῃ. ἐπι-
 σίων καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γε-
 νομένη, τὰς ἀπαρχὰς οἰ-
 κῶν θεοῖς παῖσι θύων, μέ-
 νης ἀργεμίδος ἐξελάδῃ. 5
 μινίσσας δὲ ἡ θεός, καί περ
 ἐφῷ καὶ ἐξοχόν, μεγέθει τε,
 καὶ ῥώμῃ. ὅς τήν τε γῆν ἄ-
 σπερον ἐτίθει. καὶ τὰ βο-
 σκήματα, καὶ τὰ ἐν τυγ- 10
 χρίοντας διέφθην. ἀδὴ
 ὄσπον τὸν καί περ, ὅς ἀεί-
 σοις ἐκ τῆς ἐλλάδος πάντας
 ἐκάλει. καὶ τῷ κτείναντι
 τὴν θήρα, τὴν δόρα δῶτειν 15
 ἀειστὸν ἐπηγείλατο. οἱ δὲ
 στω λθόντες ἀδὴ τὴν τοῦ
 καί περ θήραν, ἥσαν οἵδε.
 μελέαγρος, οἰνέως. σβύας,
 ἄριος ἐκκαλυδῶνος οὐ τοι. 20
 ἴδας, καὶ λυγκῶς ἀφαιρέας,
 ἐμμεως ἥνις. καί στω, καὶ πο-
 λυδεύκης διός, καὶ λυδίας,
 ἐκλαμδαίμοις. οἱ σὺς
 αἰγίως, ἐξ ἀθηνῶν. ἄλμη- 25
 τος φάρητος, ἐκ φάρων. αἰγ-
 καῖος, καὶ κηφῶς λυκούργου,

ὅς ἀρκηδίασ'· Ἰάσων αἰσώ-
 νος, ὅς ἰολκον'. Ἰφικλῆς ἀμ-
 φιτέλωνος, ἐκ Πηβῶν. Πει-
 ερίδης ἰξίωνος, ἐκ Λαρίσσης.
 5 Πηλεὺς αἰάκον', ἐκ Φθίας.
 Τελαμὼν αἰάκον', ἐκ Ἰλα-
 μίτος. Διρυτίων ἀκτορος, ἐκ
 Φθίας. Ἀταλάτῃ θρινέως,
 ὅς ἀρκηδίασ'· ἀμφιάρακος
 10 Οἰκλείου ὅς ἄρχει· μετὰ θύ-
 των καὶ οἱ Θεσίου παῖδες.
 Σαυελθόντας δὲ αὐτοῦ, οἰ-
 νὸς ὑπὸ τὴν εἰνά ἡμόρασ' ὅς ἐ-
 νισε. τῇ δὲ κατὰ δὲ κυφείως,
 15 καὶ ἀγκαίου, καὶ πινὼν ἄλλων
 ἀπαξιόντων μετὰ γυναικὸς
 αὐτῇ τὴν θῆραν ὅς ἐκίει· με-
 λέαγρος ἔχων γυναικὴ καὶ
 οπαῖρα τὴν ἴδου, καὶ μαρ-
 20 πίαςσης θυγατρός, βουλόμε-
 νος δὲ καὶ ὅς Ἀταλάτῃς τέ-
 κνον ποιεῖν ἄσαι, σιωπῶν ἄγ-
 κασεν αὐτοῦ ὑπὸ τὴν θῆραν
 μετὰ ταύτης ὅς ἐκίει· περ-
 25 σάντων δὲ αὐτῆς τὸν καί-
 προν, πύλος μὲν καὶ ἀγκαί-
 ος, ἔπειτα τὴν θῆραν διεφθάρην

curgi ex Arcadia, Iason Ae-
 sonis ab Iolco. Iphicles Am-
 phityonis Thebanus. Piriz-
 ibous Ixionis, Larissæus. Pe-
 leus Acaci à Phibia. Telaar-
 mon Acaci Salaminius. Eus-
 rytion Aëtoris, Phibius. Atal-
 anta Schœnci ab Arcadia.
 Amphiaræus Oicléi Argivus.
 quibus cum & Thestij filij
 conuenerunt: hos, ubi conui-
 sere, Oeneus nouem dies ho-
 spitio suscepit: Decimo au-
 tem post die Cephæū, An-
 cæūq;, ac nonnullos alios ve-
 natum ire cum femina indig-
 num facinus esse reputan-
 tibus, Meleager Cleopatæ
 Idæ, & Marpessæ filiæ ma-
 ritus, quod ex Atalanta quos-
 que liberos procreare desis-
 derabat, iam cum ipsa simul
 in venationem exire compul-
 sit. Deinde vero, cum clas-
 sissimi illi venatores aprum
 ipsum circumfessissent, Hy-
 leus, atq; Ancæus à bellua cru-
 deliter vulnerati interierunt.

APOLLODORI

Sed Pyleus Eurytionem nolens iaculo confodit : & Atalanta omnium primam in tergo sagitta percussit, ab illa vero Amphiarus aprum in oculo vulneravit: inde Meleager transfosso latere belluam interfecit. Mox detractam pellem Atalantæ muneri dedit. Tum Thestij filij, quod viris præsentibus femina præmia concedantur, improbantes, pellem Atalantæ donatam abripiunt : quam sibi iure sanguinis obvenire, si Meleager eam capere nolit, affirmabant. quamobrem irarum plenus Meleager Thestij filios obtruncavit, ac pellem Atalantæ restituit. Interea vero Alibæa mærore confecta de fratrum cæde, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant. Sed cum The-

ἄν. Εὐρυτίωνα δὲ, πυλῶς ἄκων κατηκόντισε. τὸν δὲ κάπερον πρῶτη μὲν ἄταλάντη εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε. Δούτορος δὲ ἀμφιάρους εἰς τὸν ὀφθαλμὸν. μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλῆξας, ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας, ἔδωκεν ἅτα λαίτῃ. οἱ δὲ Θεσίου παῖδες ἰοῦ ἀδελφοὶ ὄντες, εἰπὶ ὄντων αἰσφρων γυνὴ τὰ ἀρετῆα λήψεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφείλοντο. κατὰ γλῶσσαν αὐτοῖς προσήκειν λέγοντες, εἰ μελέαγρος λαμβανὴν μὴ προαιροῖτο. ὀργισθεὶς δὲ μελέαγρος, τὸν μὲν Θεσίου παῖδας ἀπέκτεινε. τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ ἄταλαίτῃ. ΑΛ-20
Θαῖα δὲ λυπηθεῖσα ἰδὼν τῇ τῆς ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ, ἣν δελὸν ἔψα. καὶ ὁ μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν. οἱ δὲ φασὶν οὐχ' οὕτω μελέαγρον τελευτῆσαι. ἀμφισβητοῦντων δὲ τῆς θήρας φασὶ

τῆς Θεσίου παίδων ὡς ἰφί-
 κλου πρὸς ὧτον ἐαλόντος κού-
 ρησι, καὶ καλυδωνίοις πό-
 λεμον ἐστῆναι. Ἐβελθὼντος
 5 δὲ μελεάγρου, καὶ τινὰς τῶν
 Θεσίου παίδων φονεύσαντος,
 ἀλθαία ἀρξάσασθαι κατ'
 αὐτῆς. τὸν δὲ ὀρχιζόμενος
 οἴκοι μίλειν. ἥδη δὲ τῆς πο-
 10 λεμίων τοῖς τείχεσι περὶ πε-
 λαγέντων, καὶ τῆς πολιτῆς
 ἀξιούτων μεδ' ἵκα τηλασ-
 βονδεῖν, μάλιστα περὶ αὐτῶν
 ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐβελθεῖν.
 15 καὶ τῶνλοιπὺς κτείνονται,
 τῆς Θεσίου παίδων ἀρχα-
 νεῖν μαχόμενον. μετὰ δὲ τὸν
 μελεάγρου θάνατον, ἀλ-
 θαία, καὶ κλειοπάτρα ἐαυ-
 20 τὰς αἰὲρ παύειν. αἱ δὲ θρυ-
 νοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναικὸς
 ἀπαρνεώδουςαν. ἀλθαία
 δὲ ἀρχανούσης, ἔγμυλοι-
 γοὺς περιβοῖαι τὴν ἰσσο-
 25 στήθου. πάντῃ δὲ, ὅ μὲν γὰρ
 φασ τὴν Θυβαίδα πολε-
 μωθεῖσας ὠλένου λέγει λα-

sty filij de fera ita contemne-
 rent, quod primus omnium
 Iphicles aprum sauciasset,
 Curetibus, & Calydonijs
 bellum conflatum esse. Inde
 in medium progressus Melea-
 ger nonnullos, etiā ē Thesty
 filijs occidit. Tum Alibæā
 filium execratam fuisse aiūt,
 cum vero ob conceptam irā
 domi mansitasse. Dehinc ho-
 stibus admoenia proxime ac-
 cedentibus, & ciuibus ipsum
 suppliciter, ut patriæ labo-
 ranti opē ferret, orantibus,
 egre ab uxore persuasum iā
 dem domo exiisse memorant;
 atq; vbi reliquos Thesty filios
 occidit, pugnando in huma-
 nis esse desuisse. Post autem
 Meleagri interitum, Alibæa,
 & Cleopatra sese dilania-
 runt. Et, quæ mortuum dex-
 priorauere mulieres in aueis
 sunt commutatae. Oeneus, Al-
 ibæa vbi ē vitā discessit, Pe-
 ribæā Hipponoi filiā duxit
 uxore. Hanc autem, qui The-

APOLLODORI

baidem conscripsit expugna-
ta, inquit, Oleno cepisse Oe-
neca munus. Sed Hesiodus ex
Oleno Achaeæ oppido, deflo-
ratam ab Hippostrato Ama-
ryncei filio, Hipponoum pas-
trem misisse ad Oeneum, qui
tum procul à Græcia ages-
bat, ut ipsam longe aliquo as-
mandaret, præcepisse. Sicut
quoque, qui referant, Hippos-
noum, cum filiâ suam ab Oe-
neo vitiatam fuisse, cognouis-
set, gravidam ipsam ad hunc
ablegasse, quæ demum Oe-
neo Tydeum peperit. Pisan-
der autem ipsam ex Gorge
ortam esse ait, Oeneumq; Io-
nis nutu filiâ ardentissime de-
perisse. Tydeus vero, cū iam
vir fortissimus euasisset, inter-
fecto, ut quidā docent, Oenei
fratre Alcaïbo, in exiliū fuit
eiectus. Sed is, qui Alcæos
eidem tragædiâ scripsit, tes-
tatur Melanis filios Oeneo
insidiantes, nempe Phineum,
Euryalum, Hyperlaū, Antio-

εἶν Οἰνέα χείρας. ἡσιόδου
δὲ, ἐξ ὠλείου τῆς ἀχαιῆας
ἐφ' ὧν ἔμεινεν ἔπειτα ἰπποστρά-
τον τὴν ἀμαρυγκίαν, ἰππο-
νοῶν τὸν πατὴρα πέμψαι
πρὸς οἰνέα πόρρω τῆς ἐλλά-
δος ὄντα, ἐπειλάμενον ἀπο-
στεῖλαι. εἰσὶ δὲ πινὺς οἱ λέ-
γοντες ἰππονοῶν ἐπιγνόντα
τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφ' ὧν ἔ-
μεινεν ἔπειτα οἰνέως, ἔγκυον
αὐτῷ πρὸς αὐτὴν ἀρπύ-
μην. ἐλθὼν δὲ ἐκ ταύ-
της Οἰνεί Tydeus. Πείσαν-
δρος δὲ αὐτῷ ἐκγόνης γί-
νεσθαι λέγει. τῆς γὰρ θυγα-
τρὸς οἰνέα κατὰ τὴν βούλη-
σιν διὸς δόξαδ' ἦναι. Tydeus
δὲ αὐτὸς γένόμενος γέννατος,
ἐφυγαδύνθη. κτεῖναι δὲ ὡς
ἐμείνεν λέγουσιν, ἀδελφὸν
οἰνέως Αἰλκίβοιο. ὡς δὲ ὁ
τὴν ἀλκμαϊονίδα γηγε-
φώς αὐτὸν μέλαιος παῖδας
ἐπ' ἐβουλόοντα οἰνεί, Φι-
νέα, Εὐρύαλον, Ἐυρύλοον,
Ἀντιόχῳ, Εὐμήδῃ, Στόρ-

10 πα, Ξαόδιππον, Σθίνε-
 λον. ἄς δὲ Φόρεκύνδης, Φυ-
 σὶν Ωλείου ἀδελφὸν ἴδιον.
 5 Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντος
 αὐτῷ φυτῶν εἰς ἄγρος, ἦ κα-
 πρὸς ἄσθραστον. καὶ τὴν τοῦ
 του γάμασθυ γατόρα δὴ-
 πύλῳ, ἐγλύνουσα Διομήδην.
 Τυδεὺς μὲν οὖν ὄντο ὄντο
 10 οὐ μὲν ἀσθραστον στρατῶσι με-
 νος ἑστῶν μελαίνῃσιν ὤφρως
 θείας ἀπέθανεν. οἱ δὲ ἄ-
 γροι παῖδες, δέροι πῶτος, ὃς
 χυσιος, πρὸς τοῦ, καλὸν τῶν.
 15 λυκῶν οὖν, μελαίνῃσιν,
 ἀφελόμενοι τὴν οἰνέως βασι-
 λείῃ, τῷ πατρὶ ἔδωκεν.
 καὶ πρὸς τι ξάντα τὸ Οἰ-
 νεία καθεύδειν ἡκίζοντο.
 20 ὕπνον δὲ Διομήδης ὅς ἄρ-
 γῶν πρὸς γλῶσσος μετ' ἄλ-
 λου κρύφα, τῷ μὲν ἀγρίου
 παῖδας χρεὶς ὄντο χυσιος, καὶ
 δέροι πῶτος, πάντας ἀπὸ κ-
 25 τεῖναι. οὗτοι γὰρ φθάσαν
 πρὸς εἰς πλοπύργον ἐφυ-
 γον. τὴν δὲ βασιλείαν ἐπει-

chen, Eumedē, Sternopē, Xan-
 cibippum, ac Sibenelū, vi vero
 Pherocydes ait, Oleniū fratrē
 ipsum suum: Agrio aut ipsi
 dicam impingente confugisse
 ad Argiuos, Adrastūq; adif-
 se, ductaq; eius filia Deipyle
 in matrimonium, Diomedem
 procreasse. Tydeus itaque
 aduersus Thebas cum Adras-
 sto in bellum profectus pro
 Menalippo vulneratus occu-
 buit. Sed Agrii filii Ther-
 sippus, Onchestus, Prothous,
 Celeutor, Lycopeus, Melanip-
 pus occupatum Oenei regnū
 patri attribuerunt, quinetiā
 viucentem adhuc Oeneum in
 vincula coniectum flagris ca-
 debant. Deinde vero Diome-
 des ab Argis regressus cum
 altero clanculum, Agrii qui
 dem filios prater Onche-
 stum, Ther sippumq; om-
 neis e medio subtulit, quo-
 niā illi in Peloponnesum ex
 fuga sese antea recepissent.
 Atqui regnum, cum iam ses-

APOLLODORI

nio confectus Oeneus esset, Andræmonis Oenei filiae marito concessu habendum, Oeneumq; in Peloponnesum abduxit. Sed, qui periculum euaserant, Agrij filij in insidijs latitantes, circa Telephi vestram in Arcadia senem occiderunt. Verum vitasunt Etum Diomedes Argos translatum: hic, vbi, nunc ab eo vrbi nomen est inditum Oenoë, sepeluit. Et ducta vxore Aegialca Adrastî filia, siue vi alijs placet, Aegialei, contra Thebas, Troiamq; bellum intulisse perhibent. Ceterum ex Aeoli filijs Athamas Boeotiae Regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filiam vero Hellen. Et is vxore Nephele mortua, Inonem sibi con nubio iungit: de qua Learchum, Et Melicertam filios habuit. Sed insidias nectens à Nephele natis Ino, triticum ut torrerent mulieres, persua-

δὴ γραιὸς ἦν ὁ οἰνός, αἰσφαίμονι τῷ τῶν θυγατρῶν καὶ οἰνέως γήμασι διέδωκε. τὸν δὲ οἰνέα εἰς πηλοπόννησον ἦλεν. οἱ δὲ διαφυγόντες ἀγρίου παῖδες ἐν εὐρύαντες ποδὶ τῷ τηλέφῳ ἐσίαν τῆς ἀρχαδίας τὸν πρεσβύτῳ ἀπέκτειναι. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς ἄργος κομίσας, ἔθαψεν, καὶ δα νῦν πόλις ἀπ' ἐκείνου οἰοῦν καλεῖται. καὶ γήμασ' αἰγιάλκῃ τῷ ἀσράτῳ, ὡς εἴποι φασι τῷ αἰγιάλῳ, ἐπίτε θυῖας, καὶ φοῖον ἐστράτῳσε. τῇ δὲ αἰόλου παίδων, αἰδοῖμασ' Ὀφειλῶν βοιωτίασ' ἐκ νεφέλης πεποιμένῳ, παῖδα φέρειν, θυγατρῶν δὲ ἑλλῶ. αὐτῆς δὲ Ἰνώ γε μὲν, ὅς ἦς αὐτῷ Λέωντος, καὶ μελικέρτης ἐλπίος. ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνῷ τοῖς νεφέλης τέκνοις, ἐποίησε τὰς γεγωνῆσας ἅ' πυρὸν φέρειν. λαμβάνουσαι δὲ κρύφα τῇ

αἰσθάνειν ὅτι ἐπράσαν. γῆ
 δὲ πεφυγμένους πύρους δι-
 χρομένους, καρπὸν ἐπιείκως
 οὐκ αἰετὶ δίδου. διὸ πέμπων ὁ
 5 αἰετάρμας εἰς δελφούς, ἀ-
 παλλαγὴν ἐπαυδαίνετο τῆς
 ἀφορίας. Ἰνὸ δὲ τὸ πρὸς
 φθέραις αἰετάρμας λέγειν,
 ὡς εἴη κεχρησμένος παύσαι
 10 ὁδοῦ τὴν ἀκαρπία, ἐλπίσας
 γῆ δι' ὃ φείξος. ὅτι αἰετάρ-
 μας αἰετάρμας σωματικὰ κα-
 ξόμηνος ἔσται τῆς τὴν γῆν
 κατοικούντων, τῷ βωμῷ πα-
 15 ρεῖσθαι φείξον. Νεφέλη δὲ
 μετὰ τῆς θυγατρὸς, αὐτὸς
 ἀνέρπασσε. καὶ πρὸς ὄρμου
 λαβούρα χρυσόμαλλον κελὶν
 ἔδωκεν. ἐφ' οὗ φερόμενοι
 20 δι' οὐρανοῦ, τὴν μετὰ γῆν
 ὑποδέχονται. καὶ δὲ λαοὺς
 ὡς δὲ ἐγλύνοντο κατὰ τὴν
 μετὰ κελίον δαλασσοῦ
 σιγίου, καὶ χερσὶν ὡς
 25 ὡς εἰς τὸν βυθὸν ἢ ἔλ-
 λει. καὶ κεῖ θαλάσσης αὐτῆς, αὐ-
 τὴν ἐκείνης ἐλλείποντος ἐκλήθη

fu. quo sumpto clam viris,
 imperata faciunt. Terra,
 quod fruges tostas excepisset,
 annonam minime tribuebat.
 5 ergo circa Delphos Athamas
 de caritate, ac penuria rerum
 vitanda misit, qui scitaretur
 oraculum. Ino vero, missos
 ad id respondendum induxit,
 ut, si sterilitate liberari ve-
 lint, Apollinem precepisse
 referant, Ioui Phrixum esse
 se iugulandum. Quod ubi ac-
 cepit Athamas, cum ab A-
 groorum coloms impelleretur,
 Phrixum ad aram constituit.
 Nephele interim ipsum cum
 filia eripuit, et a Mercurio
 aurei velleris arietem acce-
 ptum dedit, quo cum per ae-
 rem veherentur, quicquid ter-
 rae, ac maris interiacebat, sua
 perarunt. Post, cum ad id fra-
 ti, quod Sigeum inter, et Cher-
 sonnesum existit, venissent,
 Helle in profundum decidit,
 ibique extincta ab ea Helle-
 spontus appellatur. Phrixus au-

APOLLODORI

am in Colchos vsque penetra-
nit, huc scilicet, ubi Aeetes
Solis, ac Perseidis filius impe-
rabat: hanc Circes, & Pasi-
phaes, quā Minos coniugem
habuit, sororem fuisse perbi-
lent. Aeetes itaq; Phrixum
hospitio suscepit, eiq; Chal-
ciopem filiam nuptui dedit,
His autem Ioui Phyxio velle-
ris aurei arietem sacrificauit,
& eius pellem Aeetæ so-
cero dono dedit. Is autem ad
quercum in Martis luco Cla-
uis confixit. Phrixus ve-
ro ex Chalciopē Aeetæ fi-
lios quatuor extulit, Argum,
Melanem, Phrōtidem, & Cy-
torum. Athamas deinde ob
Iunonis iram, & filios etiam,
quos ex Inone sustulerat, or-
batus fuit. Ipse enim furore
percutus Learchum sagitta
interemit. Ino aut Melicertā
secum ipsa in mare deiecit.
Is ē Bæotia pulsus Deū roga-
uit, ubi nam gentiū esset habi-
taturus, oraculo monitus est,

τὸ πῆλαγος. Φοῖβος δὲ ἔλ-
θων εἰς κόλχιν, ὧν Αἰήτης
ἐβασίλευε παῖς ἡλίου, καὶ
ὑδρόπιδος. ἀδελφῆς δὲ κίρ-
κης, καὶ πασιφῆς. ἣν Μί-
νος ἔγχετο. οὗτος αὐτὸν
ὑποδέχεται. καὶ μίαν τῇ
θυγατρὶν χαλκίῳ πλῶ δίδω-
σιν. ὃ δὲ, τὸν χρυσόμαλ-
λον κελὸν δίδει φυγίῳ, τὸ ἴο-
δὲ τούτου δέρας αὐτῇ δίδω-
σιν. ἐκείνος δὲ αὐτὸ πᾶσι
δοῦναι ἄλλοις ἄλλοι καὶ δά-
λασιν, ἐλθόντο δὲ ἐκ χαλ-
κίῳ τῆς Αἰήτου τέσσαρες ἰσ-
φοῖε παῖδες Ἀργος, Μέ-
λας, Φρόντις, Κύτωρος.
ἀδάμας δὲ ὕδρον δὲ μῦ-
ριν ὕδατος, καὶ τῆς ὄψιν Ἰουῆς
ἐσθλὴν παῖδων. αὐτὸς μὲν
τῶν μακρῶν, ἐτόξευσεν Λέαρ-
χον. ἰσὼ δὲ, μελικέρτῳ
μεθ' ἑαυτῆς εἰς πῆλαγος ἔβ-
η. ἐκ πτόων δὲ τῆς βοιω-
τίας, ἐπὶ νηδάνῳ τῷ θεῷ
παύσασθαι. χρηστέ-
τος δὲ αὐτῷ κατὰ κλῆιν αἰ-

5 δὲ δὲ λ-
 Αἰντι-
 λον, καὶ
 15 δὲ κί-
 . ἢ Μί-
 αὐτὸς
 μία τῇ
 πλὴν δὲ
 υσὸν καλ-
 υξίω, πῶ
 ἢ τῇ δὲ
 τὸ πᾶσι
 καὶ δὲ
 ἡ χαλ-
 15 αραρεῖς
 , μέ-
 τωρος.
 25 καὶ μὴ-
 2 Ιουῖς
 τὸς μὴ 20
 Λέωρ
 ἔτλιν
 30 ρος ἔξ
 35 βολω
 θεοῦ
 40 θεί-
 45 ἰν αἰ

5 ὃ πᾶσι αὐτὸ τὸ πᾶσι ἡ ζωὴν
 ἀγρίων ξενιθῆ. πολλὴν χά-
 ραν διελαθὼν, ἐνέτυχεν λυ-
 15 πκοῖς περὶ βᾶτων μερὸς νεμο-
 20 μείοις. οἱ δὲ διαρρήξαντες αὐ-
 τὸν, ἃ διηροῦν το, ἀπολιπὼν
 25 τες ἔφυγον. ἀδάμασ δὲ
 κλέψας τὴν χώραν, ἀδάμασ
 30 τία ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγέρου-
 35 σεν. καὶ γάμασθε μιστὸ τὴν
 ὑπέως, ἐλάνησε Λόκωνα,
 40 ὄνυθράν, Σαρνεία, Πτόοις.
 Σίσυφος δὲ αἰόλου κτίσας
 45 ἐφύρα τὴν νῦν λεγόμενον
 50 κόρινθον, γαμείμωτον τὴν
 ἄτλατος. ὃς αὐτῆς παῖς
 55 γίνετα γλαῦκος, ὃ παῖς
 βελόροφόντης ὃς εὐρυμέ-
 60 δης ἐλάνηθη. ὃς ἐκτείνε
 65 τὴν πυρίπνοον χίμαιραν.
 70 καλὰξε δὲ σίσυφος αἰ ἄ-
 75 δον. πέρων ταῖς χερσὶ, καὶ
 80 τῇ κεφαλῇ κυλίων, ὡς τοῦ
 85 ὦν ἡπὸ δάλλειν δέλωρ.
 90 οὗτος δὲ ὠιδούμιος ὡς αὐ-
 95 τὸν, ὠιδεῖται πάλιν εἰς τὸν
 100 πῖσφ. πῖν δὲ ταύτῃ τὴν

eo in loco, ubi ab agrestibus
 animantibus hospitio exce-
 ptas fuerit, sedem poneret,
 qui cum multum terrarum pera-
 grasset, lupis, quorum femoribus
 pascebantur, sit obuius: quem
 cum illi vidissent, quae dilas-
 niabant, relictis, in fugam sese
 dederunt. Post Aibamas, lo-
 co exedificato a se nomen
 Aibamantium imposuit, De-
 inde Themistonem Hypseifi-
 liam cepit uxorem, ex eaque
 Leuconem, Erythraem, Schar-
 neum, et Ptoum genuit. Sisy-
 phus autem Acoli filius eam
 data Ephya, cui nunc Carin-
 tho est nomen, Meropē Aclā-
 tis filiā sibi uxore coniungit:
 ex his Glaucus oritur, qui Bel-
 lerophontem ex Eurymede fu-
 scepit, hic ignem a Chimæ-
 ra occidit. Ad hæc Sisyphus
 apud inferos saxo manibus et
 capite subuoluendus cruciatur,
 idque, ubi in summa reportas-
 sit: de integro mox ad ima de-
 uoluitur. Sunt, qui hæc pœnā

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

ob Aeginā Afopi illatā fuisse dicant. quod occulta illius rapto- rem Iouem Afopo filiam vestiganti detexisse fertur.

Deion autem Phocidis rex Diomedam Xuthi filiam ducit uxorem : quæ illi filiam Asteropeam parit, & mares Aenectum, Aëtorem, Phylacū. & Cephalum, qui Procrin Erechibei filiam sibi coniungauit. Hunc autem contra Aurora impatienter amans, rapuit. at Perieres Messenapotitus Gorgophonem Persei filiam in matrimonium accepit : de qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus, et Icarius filij orti sunt. Pleriq; vero Perierem asserunt non Acoli, sed Cynortæ, qui Amyclæ filius fuit, natum. Proinde, quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus. Magnes autem Acoli filius Naidem nympham ducit uxorem, ex qua filios gignit Polydectem,

δῖ' Ἰκλῳ, δὲ τῷ Ἀσωπῶν θυγατῶρα αἰγίνας. ἀρπάσαντα γὰρ αὐτῷ κρύφα διὰ, Ἀσωπῶν μινύσσει ζητοῦν πλέγεται. θηῖον δὲ βασιλῶν τῆς φακίδος, Διομῆδῳ τῷ ξοῦρου γαμῆι. καὶ αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστροπεῖα. παῖδες δὲ αἰνετὸς, Ἀκτωρ, Φύλακος. Κέφαλος. ὅς γαμῆι Πρόκριτι τῷ ἀρεχθίῳ. αὐτὸς δὲ ἡ ἡὼς αὐτὸν ἀρπάξει δάδαϊ (α. Περικλῆς δὲ μεσσηνίῳ κατὰ χῶν, γοργοφόνῳ τῷ Περσέως ἑγγαμῶν. ὃς ἦς Αφάρεος αὐτῷ, καὶ Ἀνκίππος, καὶ Τυνδαρεῖος. ἔπειτα, Ἰκαρίου παῖδες ἐγένοντο. πολλοὶ δὲ τὸν περικλῆ λέγουσιν, οὐκ αἰόλῃ παῖδα, ἀλλὰ κινώρτα τῷ ἀμύκλῃ. διόπερ τὰ πρὸς τῆς περικλῆς ἐκγόνοι, εἰ τῷ ἀτλαντικῷ γένει δηλώσονται. Μάγνης δὲ αἰόλου γαμῆι νύμφῳ ναιίδα. καὶ γίνονται

αὐτῷ παῖδες, Πολυδέκτης,
 καὶ Δίκτυς. οὗτοι σέριφον
 ᾤκησαν. Σαλμωνίδης δὲ, τὸ
 μὲν πρῶτον ποδὶ Διῶσα-
 5 λίας κατ' ᾤκει. πᾶρηνόμε-
 νος δὲ αὐτῆς εἰς ἡλιν, ἐκεῖ
 πόλιν ἔκτισεν, ὕβρις δὲ
 ᾤων. καὶ τῷ δὲ ἰζισοῦσθαι
 Δίλῳ, διὸ τὴν ἀσέβειαν
 10 ἰοέκολατο. ἔλεγε γὰρ ἑαυτῷ
 εἶναι Δία. καὶ τὰς ἐκείνου
 ἀφελύμειος θυσιάσας, ἑαυτῷ
 προσέτασσε θύειν. καὶ βύρ-
 15 ρας μὲν ἰζηρημέλιος ἰζ' ἄρ-
 ματος μὲν λεχέτων χαλ-
 κῶν σύρων, ἔλεγε βρον-
 τῶν. βάλλων δὲ εἰς οὐρα-
 νὸν αἰδομένους λαμπάδας,
 ἔλεγε ἀστράπτειν. Ζεὺς δὲ
 20 αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτι-
 σθεῖσαν ὕψ' αὐτῷ πόλιν, καὶ
 τὸν οἰκιστῶρα ἠφάνισε πάν-
 τας. Τυρῶ δὲ ἡ Σαλμων-
 νίως θυγάτηρ, καὶ ἀλκιδι-
 25 κῆς πατρὸς κρηθεῖ, τῷ Σαλ-
 μωνίῳ ἀδελφῷ ἑφομένη,
 ὄρωτα ἴχει. αἰπείως τ' ὄρω

ac Diety. Hi Scriphum in
 coluere. Salmonius autem
 prius quidem circa Thessia-
 liam habitauit, at reuersus
 ipse in Elidem, urbem iti-
 codidit. qui cum contumeliosus
 suapte foret ingenio, seque Ioui
 adaequaret, suae ipsius impie-
 tatis poenas luit, Nam se Iouem
 esse praedicabat, et quae
 illi dedicari solebant, ea sibi
 immolari iubebat. Necnon
 pelles detractas in quadriga
 cum lebetibus aeneis agitans
 temitruase concitare distitabat,
 necnon iaculans in coelum
 ardenteis faces fulgura
 se imitari iactitabat. Hinc
 ipsum Iupiter fulminat: urbemque
 ab eo conditam, extin-
 ctis ciuibus omnibus solo ex-
 quauit, Ceterum Tyro Sal-
 monei filia ex Alcide, quae,
 cum apud Cretheum Salmo-
 nei fratrem aleretur, Eni-
 pei fluminis amore flagra-
 uit, atque ad illius fluentis
 continenter accedens propter

APOLL ODORI

amnem conqueri minime de-
sinebat. Neptunus interim
sumpta Enipei forma cū ipsa
concubuit. Hæc autem, cum
geminos clanculum peperis-
set, infantes exponit. Adia-
centibus autem pueris, & e-
quariis pastoribus prætereun-
tibus, equarum vna, cum ins-
fantium alterum mamma, ca-
su quodam tetigisset, facii
partem liuidulam reddidit.
Tum equarius infanteis am-
bo: suscepit alendos, &, cui
liuidula reddita ē facie pers,
Peliam nominavit, quasi Li-
uium dixeris: alterum vero
Neleum vocat. Qui cum ad
iuftam, integramq; ætatem
perueniffet, agnita matre,
noueram, quod eius ope-
ra parentem male affectam
percepiffent, facto in eam
impetu occiderunt: quæ, tam-
etsi intra Iunonis templum
confugere anteuertiffet, eam
tamen Pelias super aram
ipsam iugulauit. Eamq; ob

τα μου. καὶ σπαιχθὲς ἰδὼν
τὰ τούτου ῥεῖθρα φυτῶν,
τούτοις ἀπαύρῃσθαι. πο-
σειδῶν δὲ εἰκισθεὶς αἰῖπῃ,
συγκατεκλίσθη αὐτῇ. ἡ δὲ, 5
χλυνήσασα κρύφα, διδύμοισιν
παῖδας ἐκτίθησιν. ἐγκαμέ-
ναι δὲ τῇς βρεφῶν, παρὶς
τῶν ἱπποφορέων ἱππος
μία προσεφάμελιν τῇ θη- 10
λῷ, πατρὸς τῇς βρεφῶν,
πέλιόν τι τῷ προσώπῳ μέ-
ρος ἐποίησεν. ὁ δὲ ἱπποφο-
ρὸς ἀμφότεροισιν ὄντι παῖ-
δας αἰετόμυθος ἔδρεψε. 15
καὶ τὸν μὲν, πελειώθειτα,
πελίαν ἐκάλεσεν. τὸν δὲ
ἑτέρον Νηλέα. πελειωθεῖ-
τες δὲ, αἰετῶν τῶν μὲν
τόρα, καὶ τῶν μετρησάμεν 20
κτείνειν σιδήρῳ. κακούμε-
νῳ γὰρ γόνιπες ὑπ' αὐτῆς
τῶν μητόρα, ὄρμυζαν ἐπ'
αὐτήν. ἡ δὲ, φθάσασα εἰς
τὸ τῆς Ἥρας τέμενος, κατέ- 25
φυγεν. πελία δὲ ἐπ' αὐ-
τῇ τῇς βρεφῶν αὐτῶν κα-

πέσφαξε· καὶ κατόλου διε
 τέλει τὴν ἥρην ἀπμάζων.
 ἐστασίασαν δὲ ὕσδρον πρὸς
 ἀλλήλους, καὶ νηλοὺς μὲν
 ἐκ πτωῶν, ἡ καὶ εἰς μεσσηνίαν
 καὶ πύλον κτίξει· καὶ γα-
 μεῖ χλωρίδα τὴν ἀμυγλίονος,
 ὅς ἑς αὐτῷ γίνεταί θυγά-
 τερ μὲν Πηρώ· ἄρρεσιν δὲ
 10 ταῦρος, καὶ ἄσδριος· πυ-
 λαῶν, δῆμαχος, εὐρύσιος,
 Επιδάκος, Ράδιος, Εὐρυμύνης
 Εὐαγόρας, Αλάτωρ, Νέ-
 στωρ, Πεικλύμυλος, ᾧ δὲ πο-
 15 σείδων δίδωσι μὲν βάλειν
 τὰς μορφάς, καὶ μαχόμε-
 νος, ὅτε Ἡρακλῆς ὅζε πόρθη
 πύλον· γινόμενος δὲ μὲν
 λίων· ὁ, τὲ δὲ, ὁ φῆς· ὁ, τὲ
 20 δὲ· μέλιος τε ὑφ' Ἡρακλείου
 μὲν τῆς ἁλῶν νηλίας παύ-
 σθαι, ἀπείδα· ἐσώθη δὲ
 νέστωρ μόνος· ἐπειδὴ παρὰ
 γελωίοις ἐρέφθη, ὅς γή-
 25 μασ' Ἀναξιβίαν τὴν κραπ-
 εῖας, θυγατρός μὲν, πεισι-
 φῆκος, καὶ πολυνείκευ·

rem nullo vnquā honore Pe-
 lias Lunonē affecisse memora-
 tur. Atqui postea inter se dis-
 scordiā exercere non desie-
 rūt. Neleus demū regno pul-
 sus Messenā cōmigravit, &
 Pylo vrbe cōdita Chloridem
 Amphionis filiā sibi copula-
 uit: de qua Peronē puellā ge-
 nuit, sed mares hosce, Taurū,
 Asteriū, Pylaonem, Deimas-
 chū, Eurybiū, Epidaū, Eury-
 menem, Euagoram, Alastor-
 rem, Nestorem, & Pericly-
 menum, cui iam Neptunus in
 varias sese formas transmu-
 tandi potestatem fecit: hinc
 pugnans, quo tempore Pylum
 urbem Hercules vi cepit, mo-
 dō in leonem, modō in serpē-
 tem, nūc in apem, faciem cō-
 uertens ab Hercule tamen cū
 ceteris Nelei filiis occisus est:
 Solus autē Nestor seruatus est
 incolumis, q̄ppe qui apud Ge-
 renios educabatur, & ducta
 vxore Anaxibia Cratiei fi-
 lia feminas Pisidicē, & Poly-

APOLLODORI

castē, Mares aut̃ Perseū, Strati-
 chū, Aretum, Echephronē,
 Pisistratum, Antiloichum, &
 Thrasymedem suscepit. Pe-
 lias insuper Thessaliam in-
 colebat ducta Biantis filia
 Anaxibia, siue, vt quidam vo-
 lunt, Philomache ex Amphio-
 ne orta filium Acastum ge-
 nuit, & feminei sexus Pisi-
 dicen, Pelopean, Hippoiboen,
 & Alcestin. At Cretheus cō-
 dita Iolco Tyronem Salmo-
 nei filiam cepit vxorem: ex
 qua sibi filij nascuntur Ae-
 son, Amythaon, & Pheres,
 Amythaon igitur Pylum ba-
 bitans Idomenem Pheretis fi-
 liam sibi coniugio sociauit,
 cui ex ea liberi oriūtur Bias,
 & Melampus, qui, cum ruri
 ageret, ac pro suis ædibus
 quercus existeret, in eaq; ser-
 pentium latebra esset. occisus
 a ministris serpentibus, cete-
 ra quidem reptilia congestis
 lignis concretauit, atq; ser-
 pentium partus educant. qui
 cum

γλίνουσι. καὶ δας δέ, πέρ-
 σέα, στράπχον, ἀρεῶν, ἐχι-
 φρονα, πεισίτρατον, αἰτίλο-
 χον, θρασυμῶδην. πηλίας
 δὲ πόδι θεσσαλίας κατὰ- 5
 κει. καὶ γήμασ' ἀναξιβίας
 τῇ βίαντρί, ὥς δὲ εἴιοι λέ-
 γουσι φιλομάχῃ τῇ ἀμ-
 φιονος, ἐγλίνουσι καὶ δα μὲν
 Ἀκαστον. θυρατόρῃσ' δέ, 10
 Πησιδίκῃ, Πηλοπείῃ, Ἰπ-
 ποδοῖν, Ἀλκυστίν. κρηθίδος
 δὲ κτίσας Ἰωλκὸν, γαμεῖ
 Τυρῶ τῇ Σαλμωνίδει τῇ
 αὐτῇ ἀδελφῶδῃ. ὅθεν αὐ- 15
 τῷ γίνονται καὶ δας. Αἰ-
 σων, Ἀμυθαῶν, Φέρης, Ἀμυ-
 θαῶν μὲν οἷων οἰκῶν Γύλον,
 Εἰδομένην γαμεῖ τῇ Φέρῃ
 τῷ. καὶ γίνονται καὶ δας 20
 αὐτῷ τῷ Βίῃσ', καὶ μελάμ-
 ποισ'. ὅς ἀδὲ τῇς χωρίως
 διαπελῶν, οὐσης περὶ τῆς
 οἰκίας αὐτῇ σφυός, ἐν ᾗ
 φωλεὸς ὄφειον ὑπῆρχεν. 25
 ἀρκετισταίπων τῇς θορά-
 κων τῶν ὄφεις, τὰ μὲν

ὅρ' ἦ τὰ, ξύλα συμφορήσας
 ἔκαυσε. καὶ δὲ τῆς ὀφειλῆς
 νεοσσούς ἐθρεψα. οἱ δὲ, γε
 νόστοι τέλειοι, περιστρέψας
 5 αὐτῷ κοιμωμένῳ τῆς ὥμων
 ὄζον ἐκαστὸν, τὰς ἀκοὰς
 ταῖς γλώσσαις ὄζειν αἰσθάν-
 ρον. ὁ δὲ, αἰσάσας, κῆρυξ
 μένος ποσειδῶν, τῆς ἑσπε-
 10 ρομένης ὀρνέων τὰς φω-
 νὰς στυγερὰ καὶ πρὸ ἐκείνων
 μακρὰν πρὸς τὸν οὐρανὸν
 ἀνέβη. τὰ μέλλοντα.
 προσέλαβε δὲ καὶ τὴν ἑσπε-
 15 ρομένην ὀρνέων μακρὰν. ποσει-
 δῶν δὲ τὸν ἀλφειὸν στυγερῶν
 ἀκρόασι, τὸ λοιπὸν ἄριστος
 ἦν καὶ πρὸς. Βίαν δὲ ὁ ἀ-
 μυθῶντος ἐμνήσθη πρὸς
 20 τὴν Νηλέως. ὁ δὲ πολλὰν
 αὐτῷ ἐμνήσθη πρὸς τὴν
 γαλακτῆρα, δῶκεν ἔφ' ἧς τὰς
 ἰσχυρὰς βόας κομίσαντι
 αὐτῷ. αὐτὰ δὲ ἦσαν
 25 φυλάκη, καὶ κύων ἐφύλα-
 σεν αὐτὰς, ὃν οὐτε αὐτῶν
 ποσειδῶν, οὐτε Νηλεὺς πείσας ἐλ-

cum ad iustum corporis mo-
 dum succrevisset, ipsum iam
 dormientem circumfislunt, et
 ex utroq; humero illius aures
 linguis extergebant, tandem
 expergesfactus, excitatusq;
 ac perterresfactus, superuo-
 litantium avium voces in-
 telligebat, et quæ ab iis
 futura edocebatur, immorta-
 libus prædicebat, per hæ-
 ruspicinam præterea uati-
 cinari non ignorabat. Ad
 hæc Apollini propter Al-
 pheum obuiam factus, de
 cetero uaticinandi peritissi-
 mus euasit. Bias uero A-
 mythæonis filius Peronem
 Nelei filiam uxorem depo-
 poscit. Hic, per multis fili-
 am suam expeitentibus, eam
 nulli, nisi, qui Phylaci ad se
 boues abegissent, se traditu-
 rum, distabat. Eæ uero ad
 Phylacæ urbem custodia ca-
 nis seruabantur, ad quem ne-
 q; mortaliū quisquam, neq;
 ferarum ulla proxime acces-

APOLLODORI

dere audebat, Quare cum vi-
bues abigi nulla possent, Me-
lampodis fratris opē sibi con-
stituit implorandam: Id illi
germanus se præstiturū pol-
licetur, eiq; abigeum deprē-
bendum iri prædixit; Qui, si
iam annum planē exactum
in uinculis iacuerit, ita des-
mum boues habiturum se ces-
cinit, Post, eiusmodi pol-
licitationē ad Phylacen con-
tendit, atq; , ut prædixerat,
deprehensus in furto, coniec-
tus in uincula domi custo-
diebatur, Deinde uero toto
propē anni circuitu reuolu-
to, teredinum in summo tecti
culmine trabem corrodentis
um sonum audit, & quan-
tum ē irabe durosū esset,
percōtante, domesticis iū mi-
nimū superesse responderib.
aliō se extemplo traduci ius-
bet. Quo nix dum factō, do-
miciliū illud corruit, id admi-
ratus Phylacus, ubi natē illū
optimum, esse animaduerrit,

Θεῖν ἡδύνατο. ταύτας ἀ-
δύνατον βίαισ' ταῖς βόας
κλέψαι, πρὲν αἰεὶ τ' ἀδελ-
φὸν συλλαβεῖσθαι. Μελέμ-
ποιο δὲ ὑπέχθη. καὶ περὶ
πεν' ὅπ' φωραθῆσεται κλέ-
πτων. καὶ διδούς εἰαυτ',
οὐτ' αὖ ταῖς βόας λήψεται.
μετὰ δὲ τὴν ὑπόθεσιν, εἰς
φυλάκιον ἀπήκει. καὶ κα-
τὰ τὴν περὶ πρὸς φωραθῆ-
σας τῆς κλοπῆς, δεσμοῖς ἐν
αἰκῆματι ἐφυλάττετο. Λει-
πομλίου δὲ τῆς εἰαυτῆς ἔρα-
χίος χρόνου τῆς κατὰ τὸ κα-
ρυφαῖον τῆς σένης σκαλή-
κων ἀκούει. τῆς μὲν ὁρωτῶν
τοῦ πότον μόρος ἦδη τῆς δο-
κοῦ διαβέβρωται. τῶν δὲ,
ἀρκείνα μλίων λοιπὸν ἐλάττω-
χρον εἶναι. καὶ ταχέως ἐ-
κείνου σεν αὐτὸν εἰς ἐτῶρος
οἶκον, μεταγαγεῖν. γλο-
μλίου δὲ τούτου, μετ' οὐ πο-
λὺ σωέπρε τοῦ οἶκου. θαυ-
μάσας δὲ φύλακος. καὶ μα-
θὼν ὅτι ἐστὶ μακάρις ἄνθρωπος,

λύγας πῆρεσσι λεόνεσσιν ἐπιείσας,
 ὅπως αὐτὸς τῷ παιδί ἰοί-
 κλω παῖδες γίνωνται. ὁ δὲ,
 ὑπέχθον, ἐφ' ᾧ τὰς βόας λα-
 5 ῖσται, καὶ κείναι τὰ θύγας τῶν
 βοῶν δύο, καὶ μελείσας, τῶν
 οἰωνοῦς προσεκαλίσσατο.
 πῆρα γλομυλὶς δὲ αἰγυπιοῦ,
 πῆρα ρύτου μαῖναι δ' ἐν δὴ, ὅτι
 10 φύλακος ποτὲ κελύους πέ-
 μνων αὐτὸν τῷ ἀγρῶν, πῆρα
 τῷ ἰοίκλω τὴν μάχαιραν
 ἡμαρμυλὴν ἐπὶ κατέδθον.
 δειλὸν τὸς δὲ τῷ παιδὸς, καὶ
 15 φυγόντος αὐτοῦ, κατὰ τῆς
 ἰδρᾶς οὐρὸς αὐτῶν ἐπιέει.
 καὶ τῶν τῶν ἀμφοτέρωθεν
 ἐκάλυψεν ὁ φλοιός. ἔλε-
 γον οὖν οὐρεθείσης τῆς μα-
 20 χαιρᾶς, ἐξύσων τὸν ἰδὸν ἦν
 ἡμῶρας δέκα ἰοίκλω δὴ
 πῆν παῖδα γλυνήσει. ταῦ-
 τα μαδῶν παρ' αἰγυπιοῦ
 μελάμπωτος, τὴν μὲν μάχαι-
 25 ραν οὐρε, τῷ δὲ ἰοίκλω τῷ
 ἰδὸν ἐξύγας, αὐτὸν ἡμῶρας δέκα
 δίδωκε πῆν, καὶ ταῦς αὐτῷ

solutum uinculis, qui posset
 Iphiclus filius prolem habere
 re, ut uaticinetur, efflagitat.
 Tum ille, quatenus boues re-
 cipiat, se uaticinaturum pol-
 licetur. Inde mactatis duobus
 tauris, eorumque uisceribus
 particulatim concisus, ad
 inaugurandum auceis euocauit,
 ad quæ cum uultur aduolasset,
 ab eo iam cognoscit, quod olim
 Phylacus arietes in agro se-
 cespitum præsecans non procul
 ab Iphyclo sanguine adhuc
 madentem cultum locauit.
 Quare puer metu perculsus
 cum sese in fugam cōiecisset,
 in sacra quercu, secespitā de-
 fixit, eāque obductus cortex os-
 puit. Inuento itaque cultro, si
 decussā, inquit, ferri rubiginē,
 denos dies Iphyclo i uino po-
 tandā dederit, filiū de se pro-
 le esse geniturū. Hæc a uultu
 re prædictus Melampus, seces-
 pitā repit, et Iphyclo decussā
 ex illa rubiginē denos prope di-
 os bibendā propinauit. Tum ille

APOLLODORI

Podarcen filium procreavit, ac boues Pylū perduxit, fra-
triq; Peronem Nelei filiam
consecutus in coniugium col-
locavit. & Messenæ aliquan-
diu mansit. Postea uero, quā
Bacchus Argiuis mulieribus
furorem iniecit, pactus re-
gni partem, eas uesania libe-
rauit, quo etiam cum Biante
fratre commigravit, Porro
Biantis, & Peronis filius
Talaus fuit, de quo, & Ly-
simache Abantis Melampos
dis filij, nati sunt, Adrastus,
Paribenopæus, Pronax, Me-
cisteus, Aristomachus, Eri-
phyle, quæ nupsit Amphia-
rao. Paribenopæus autem
Promachum creat, qui cum
Epigonis in bello cōtra The-
banos militauit, Mecisteus Eu-
ryalū genuit. Qui aduersus
Troia nauigauit, ex Prona-
ste natus ē Lycurgus. Sed A-
drastus ex Amphibia Pro-
nai filia, feminei qdē sexus
Argiā, Deipyle. Egaleā su-

Ποδάρκης ἐγλήθo. τὰς δὲ
κόας εἰς πύλον ἤλασε, καὶ
τῷ ἀδελφῷ τῷ Νηλεῶς θυ-
γατρός λαβὼν ἔδωκε, καὶ
μέχρι μάλιστα εἰ μεσσηνικῶς
τῶκει. ὥς δὲ τὰς εἰ ἄρχει
χωαῖνας ἐξέμνη Διόνυ-
σος, ὑπομόρῃ τ' ἑκαπλείας
ἰασάμενος αὐτάς, ἐκὶ μετὰ
βίαιτος κατῴκησεν. 10
Βίαιτος δὲ, καὶ Πηροῦς Τε-
λαῖος, οὗ, καὶ Λισιμάχης τ'
Ἀλκίπυτος τῷ μελάμπεδος,
Ἀσπαστος, Παρθινοπαῖος,
Πρώναξ, Μυκιστοῦς, Λειπτό- 15
μαχος, Εἰφύλη, ἣν ἀμφια-
ραὸς γαμῆι. παρθινοπαῖος
δὲ πέριμαχος ἐγλήθo, ὃς με-
τὰ τῇς ἀδελφῶν, ἣς θυῆας
ἐστρατεύθη. Μυκιστοῦς δὲ 20
Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Ἰοῖαν.
πρώνακτος δὲ ἐγλήθo λυ-
κοῦργος. ἀσπαστοῦ δὲ, κὶ ἀμ-
φιτιάς τῆς πρώνακτος, θυ-
γατρός μὲν Ἀργία, θυῆς πύ- 25
λη, Αἰγιάλεια. παῖδες δὲ
αἰγιάλους, Κυάνιππος. φέ-

1 ρης δὲ ὁ Κρηδεῖας, Φορὰς εἰ
 2 Διοταλίᾳ κτίσας, ἐγέννησεν
 3 ἄδμητον, καὶ Λυκούργου.
 4 Λυκούργος μὲν οὖν πᾶσι νε
 5 μέας κατάρκησε, γάμος δὲ
 6 ἑρυνδίκῃ. ὥς δὲ εἴποι φα-
 7 σιν, ἄμφιδέας· ἐγέννησεν
 8 Οφείλτῃ κληδεῖατα Ἀρ-
 9 χίμορον. Ἀδμήτου δὲ ἑκα-
 10 τοισιλοῦντος τῆς Φορᾶς, εἰδή-
 11 τῶσιν ἄλλων αὐτῷ μνη-
 12 σθνομένη τῷ Πελίου θυγα-
 13 τρῶα. τῷ κατὰξέοντι
 14 ἄρμα, λείντων κὶ καίπρων,
 15 ἡ γὰρ ἄλλων ξύψας ἔδωκεν.
 16 ὁ δὲ κομίζας πρὸς πελίας,
 17 ἀλκυσιν λαμβάνει. θυῶς
 18 δὲ εἰ τοῖς γάμοις, ὀξελάθει
 19 ὁ ἀρτέμιδι θυῶσαι. διατοῦ
 20 το τὸν δαίλαμον ἀνοίξας,
 21 ὄρε δρακόντων σπήραμα.
 22 πωληρεωμλίων. ἄλλων δὲ
 23 εἰπὼν ὀξιλάσκεσθαι τῷ
 24 θιόν, ἡττήατο πᾶσι μοιρᾶν,
 25 ἵνα ὅταν ἄδμητος μέλλει
 26 πλοῦτῃν, ἄχλυθῇ τῷ δα-
 27 κτύ, ἂν ἐκουσίας τίς ὑπὲρ

fulit. Mares at Ægialeū, Cy-
 anippūq; habuit. Pheres Cre-
 ibei filius, qui Pheras urbem
 Theſſaliæ cōdidit. Admetū,
 ac Lycurgū precreavit, Lycur-
 gus circa Nemeā habitauit,
 uxorēducta Burrdice, uel, ut alij
 narrāt, Amphibea uxore O-
 pheltem cognomento Arche-
 moy genuit. Ceterū Admete
 Pheris regnātī, Apollo merce
 detōdūctus seruiuit, quo tēpo-
 re Pelie filia uxore deſce-
 bat. Pelias ab eo currū, ἄλεον
 ne, εἰ lupo trahendū postulat:
 Admetus Apollinis ope leo-
 nē, et aprū iunctos ad regem
 pduxit: et Alceſtin capit: q-
 cū in nuptijs de more ſacrāſa-
 ceret, Dianæ immolare obli-
 tus, a pto thalamo, magnū dra-
 conū globū inuenit. Cui iam
 Apollo numinis irā placandā
 eē monuit: Vbi uero de Ad-
 meti ſato queſitū eēt: respon-
 ſum fuit, cum Admetus in bu-
 manis eē deſunctus eſſet, cum
 mortis piculū euasurū eſſe:

APOLLODORI

figs p eo siue pater, siue ma-
ter, aut uxor mortē ultro sus-
bierint. Post, ubi illi morien-
di dies aduenit, parētes p fizi-
lio ē uita migrare noluerūt,
Alceſtis autē pro marito suo
mori nō dubitauit, et cā Pro-
serpina rursus i uita remisit:
sed, ut qbusdā placet hercules
cōmissa cū Pluōe, pugna ad
superas auras reduxit. Iason
autē Aefone, Crethei, et Po-
lymedes Auiolyci, filio natus
Iolcū urbē habitat. Pelias
Iolci post Cretheū regnauit:
cui de regni successore sciz-
canti respondit Apollo, qui
alterū pedē dūtaxat calceas-
tū bēat, cauendū esse. primō
cū id genus oraculi minime
intellexisset, paulopost reip-
sa percepit. Nā, cū in littore
Neptuno immolaret, cum p-
multos, tum etiam Iasonem
eō accersuit. Is uerō, quod
rei rusticae desiderio teneret-
tur, ruri agens ad eadem
sacra properauit. Et Anax-

αὐτῷ θνήσκειν ἔλθεται πα-
τὴρ, ἢ μήτηρ, ἢ γυνή. ὥς δὲ
ἔλθει ἡ τῷ θνήσκειν ἡμέρα,
μήτε τῷ πατρὸς, μήτε τῷ μη-
τρὸς ἑσθρὸν αὐτῷ θνήσκειν
θελόντων, ἄλκιυς ἑσθρὸν
αὐτῷ ἀπιδανέ. καὶ αὐτῷ
πάλιν αὐτὴ πέμψῃ ἡ κόρη. ὥς
δὲ εἴησι λέγουσιν, Ἡρακλῆς
μαχεσάμενος ἔδη. Αἴθροςιο
δὲ τῷ κρηθίῳ, καὶ Πολυμή-
δης τῷς Ἀντολύκων ἰάσων.
οὗτος ὡς καὶ ἐν ἰωλκῷ. τῷς δὲ
ἰωλκοῖς πλείας ἐβασίλευ-
σε μὲν κρηθία, ὃ χραμλίφης
πρὸς τῷς βασιλείας, ἐδή-
αυσεν ὁ θεὸς, τὸν μονοσπὴν
δαλὸν φυλάξασθαι. τὸ μὲν
οὕτω πρῶτον, ἡγνοεῖ τὸ χρῆσ-
μὸν, αὐτῷ δὲ ὕσθρον αὐτῷ
ἔγνω. πελῶν γὰρ ὅς τῃ δα-
λάσῃ ποσειδῶνι θυσιάσ-
ῃ, ἄλλους τε πολλοὺς αὐτῷ
τι, καὶ τὸν ἰάσονα μετεπέμ-
ψατο. ὁ δὲ πόδα μαρξίαν
ἐν τοῖς χερσὶν διαπελῶν,
ἔαυθεν ὅς τῷ θυσιάσῃ.

διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀ-
 ναυρον, ὅθ' ἦλθε μοι οὐκ ἰδὲ-
 λος τὸ ἔτθρον ἀχλὺς ἐπὶ
 τῷ ῥείθρῳ πίσιλον. Διὰ στή-
 5 μινος δὲ Πηλίας αὐτὸν, καὶ
 τὸν χρυσοῦν συμβαλὼν, ἠ-
 ρώτα Περσείδαων, τίς ἄρ' ἐ-
 ὑποίνῃσιν ὄζουσίαι ἔχων. εἰ
 λόγῳ ἢ ἔτι αὐτῷ, Πέρσιππος
 10 φρονέει δῖος ἔσθαι Πηλίου.
 ὁ δὲ, εἴτε ἔπληθεν ἄλλως,
 εἴτε ὀχρὸν μὲν ἔρασ'. ἵν' ἔλ-
 θῃ κακὸν μηδ' ἐπὶ Πηλίας. τῷ
 γὰρ ἔρασ' οὐκ ἐτίμα, τὸ χρυσοῦ
 15 μαλλόν διόρασ' ἔφην. Περσε-
 ῖτα ἴφρον ἀναφύειν αὐτῷ.
 ἔδωκε Πηλίας ἀκούσας, δού-
 20 τ' ἐπὶ δόρασ' ἐλθεῖν ἐκάλου-
 σιν αὐτόν. ἔδωκε δὲ ἐπὶ κόλ-
 30 λῶν ἄρ' ἑὸς ἄλλοι κρε-
 μύμνοι ἐκρυβόσ'. ἐφρουρεῖ
 το δὲ ἑσπέρῳ δόρατον τοῖς αὐ-
 πλου. ὅς τ' ἔδωκε Πηλίου
 35 ἰάσων, ἄρ' ὅσον παρεκάλεισθε
 40 τὸν φείξου. καὶ κείνους ἀπ-
 νάσας ἑσπέρῳ Πηλίου πει-
 θῶν τῶν κατὰ πικρὰς τῶν

rum amnem traiciens, alces-
 rum in amnis aluce amisit
 calceum. Id ubi Pelias uis-
 dit, oraculum memoria repe-
 tens, propius cum accedit,
 rogatq; : quisnam adeundi
 potestatem, fecisset, quando
 sibi ex oraculo prædictū fue-
 rat, à ciuium aliquo mortem
 sibi illaturū iri. Hic autē se-
 ne forte quadam superuenit,
 siue Iunonis ira, ne mali a-
 liquid accideret Peliae, quip-
 pe qui Iunonem nullo dignas-
 batur honore: pellem uelle-
 ris aurei, ut ille afferret, im-
 peratum fuisse aiunt, quòd
 ubi Pelias audiuit, Iasonem
 ad pellem eiusmodi ire ita-
 tim præcepit. Hæc autem
 in Colchis suspensa è quæ-
 cu in Martis luco uisebatur:
 ac sub insomnis draconis cu-
 stodia asseruabatur. Ad hanc
 igitur missus Iason Argum
 Phryxi inuitauit. At is Mi-
 neræ consilio nauim remas-
 rum quinqueaginta construxit,
 d iij

APOLLODORI

eamq; à fabri nomme Argo appellauit: ad cuius pro-
ram, tabulam uocalem efa-
go Dodonidis siluæ accomo-
dauit. Naui itaq; confecta,
Iasonem scitantiem oraculum
Deus ad uelaturam facien-
dam cohortatur, qui iam to-
tius Græciæ optimum quæq;
in unum congregat, quo-
rum nomina hæc sunt. Ty-
phus Hagnii filij, cui nauis
gubernaculū delegatum fuit.
Orpheus Oeagri. Zetes, &
Calais Boreæ filij. Castor,
& Pollux Iouis. Telamon,
& Peleus Acaci, Hercules
Iouis, Aegæi Theseus.
Idas, & Lynceus Aphareii.
Amphiarus Oiclei. Cæ-
neus Coroni. Palæmon Vol-
cani. Ætoli uel. Cephæus Ar-
lei: Laertes Arcesij. Autoly-
cus Mercurij, Atalāta Schæ-
nei, Menætiæ Astoris. As-
tor Hippasij. Admetus Phe-
retis. Acastus Pelie Eue-
rytus Mercurij. Meleager

πελοποννήσου, οὐδὲν ἄλλο τὸ
κατασκευάσαντος, ἀετὶς,
κατὰ δὲ τὴν πρόρρητον ἐν-
μοσεν Ἀθηνᾶ φανῆ. φηρὺς
τῆς δωδωνίδος ξύλον. ὥς
δὲ ἡ ναὺς κατασκευάσθῃ,
καὶ χρωμίσῃ, ὁ θεὸς
πλεῖν ἐπέτρεψε στυγαροί-
σιν τι τῶν αἰετῶν τῆς ἐλ-
λάδος. οἱ δὲ στυγαροί-
οὐδὲν εἰσὶν οἷδε, τίφω ἀ-
γνίου, ὃς ἐκυβόρην τὴν
ναῦν. οὐφθὺς οἰάχρον,
ζήτηρ, καὶ Κάλαις βορίου.
Κάτωρ, καὶ πολυδούκης,
δῖος. Τελαμών, καὶ πη-
λὸς αἰακός. Ἡρακλῆς
δῖος, Δημοῦς αἰγίως. Ἰδῆς,
καὶ Λυγκῆς Ἀφαιείας.
Ἀμφιάρεος οἰκλίου, 20
Καινὸς κορώνου. Παλαί-
μων Ἡφαιέου, ἢ Αἰτωλῶν.
Κυφὸς Ἀλεός. Λαορτῆς
Ἀρκεισίου. αὐτόλυκος ὄρ-
μος. Ἀταλαίτη χροινίας. 25
Μελίοπιος, Ἀκτόρος, Ἀκτωρ
Ἰππασίου. Ἀδμήτης Φοῖβος.

Αγκῆος Πελίου. Εὐρυτος ὄρ-
 μος. Μελέαγρος οἰνέως.
 Αγκῆος Λυκούργου. Εὐφρ-
 μος ποσειδῶνος. Ποίανθου
 5 μάκου. Βούτης Τελειόνως.
 Φάνος, καὶ Σταφύλος, Διο-
 νύσου. Εργίνος ποσειδῶνος.
 Περικλύμενος Νηλέως. Αὐ-
 γίας Ἡλίου. Ιφικλος Θε-
 10 σίου. Ἄργος Φείξου. Ευρύα-
 λος Μυκισίως. Ήλυέλεως
 Ἰππάλμου. Λύιτος Αἰε-
 κτορος. Ιετός Ναυβόλου,
 Ἀσκάλαφος, καὶ Ἀλμῆος
 15 Ἀρεως. Ἀστεῖος Κομήτου.
 Πολύφωμος Ελάτου. οὐ τοι-
 ταιαρχοῦτος Ἰάσωνος. αἰε-
 τελοειπός, περσίφορος Ἀέ-
 μινος. ἔτι καὶ ἡ λῦμνος αἰ-
 20 οσφῶν ποτὶ οὐρανὸν ἔρμες, καὶ
 σιλοβομῆν δι' ἧτος ὕψι-
 πύλης τῆς θόρακος, δι' αἰ-
 πίας τίνδε. αἰ λήμναι τῶν
 ἀφροδίτῶν οὐκ ἐτίμουσιν. ἡ
 25 δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δισσο-
 μίαι. καὶ διαδοῖσι γάμοις
 τῶν αὐτῶν ἐκτὸς πολυσίους

Oenei. Ancaeus Lyncurgi.
 Euphemus Neptuni, Pæas
 Thaumaci. Butes Telecon-
 tis. Phanus, & Staphy-
 lus Dionysi. Erginus Neptu-
 ni. Periclymenus, Nielei.
 Augæas Helij. Iphycus The-
 siji. Argus Phrixii, Eurya-
 lus Mecistei. Peneleus Hip-
 palmi. Leitus Alestoris.
 Iritus Nauboli. Ascalap-
 phus, & Almenus Martis,
 Asterius Comatæ, Polyph-
 mus Elatæ. Hi igitur Na-
 uarcho Iasone euertti in Lem-
 num appellant. Hæc insua-
 la tum uiris omnibos orbata
 Hypsipyles Thoantis filia
 imperio regebatur, cuius rei
 causam hanc fuisse legimus
 Lemniæ mulieres Venerem
 nibili faciebant, quæ ea de
 causa teterrimum illis gra-
 uolentia virus intocat. Eo vi-
 ri è Thracia Lemno proxi-
 ma abduftas captiuas ancil-
 las subigebant. Tum lem-
 niæ quod à coniugibus spera-

APOLLODORI

nerentur non modo patres ip-
 sos, sed & viros, suum quæq;
 iugularunt, una tamen om-
 nium Hypsipyle Thoantem
 patrem absconditum, serva-
 vit illæsum. Mox Argonau-
 tæ in Lemnum, quæ tum
 à mulieribus tenebatur: ap-
 pulsæ, illis admiscuntur. Hyp-
 sipyle uero ab Iasone com-
 pressa Euneum: ac Nebros-
 phonum liberos gignit, à
 Lemno deinde ad Doliones,
 quibus tunc Cyzicus impera-
 bat, perueniunt. Hic eos
 benignissime excepit. qui no-
 stis illinc auerti: reslantium
 ventorum impetu noctu ne-
 scij rursus Doliones appule-
 runt. qui, dum finitimorum
 pelagicorum hostium copias
 esse arbitrantur (continen-
 ter enim cum finitimis bel-
 lum gerebant) pugnam per
 noctem consertum ignari ad-
 uersus ignaros. Cæsus itaq;
 Dolionum plerisq;, & rege
 Cyzico, Argonautæ, ubi

δράκνεις λαβόντες ἀεχμέα-
 λαπίδας στυδινάξαντο αὐ-
 ταῖς. ἀπιμαζόμεναι δὲ αἰ-
 λόμεναι, τοὺς τε πατέρας,
 καὶ τὸν αἰσχροσφοτάνοισι. 5
 μόνῃ δὲ ἔσωσεν ὑπὸ πύλῃ τῇ
 ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα
 δόοντα. περὶ δὲ οὗτος οὕτω τὸ
 τε γυναικοκρατούμενῃ τῇ
 λήμνῳ, μίσχονται ταῖς 10
 γυναιξίν. ὑπὸ πύλῃ δὲ ἰά-
 λωνι στυδινάσσεται, καὶ γυν-
 νὰ καὶ σφας, Εὐθηαν, καὶ Νε-
 βροφόνον. ἀπὸ λήμνου δὲ
 προσίχουσιν δολίοισιν, ὧν ἑκάς 5
 σίλβον κύκιος. οὗτος αὐ-
 τὸν ὑπὲρ ξανθὸν φιλοφρόνως.
 νυκτὸς αἰαχθεῖτες ἐπὶ πύλῃ
 καὶ περιπτόντες αἰπιπνοί-
 αις, ἀγνοοῦντες πόλιν τοῖς 20
 δολίοσι προσίχουσιν. οἱ δὲ
 νομίζοντες πηλαστικὸν εἶναι
 στρατὸν, ἔτι γυνὴν ἄσπετον
 λείοναν σωεχῶς πολε-
 μούμενοι, μάχῃ τῇ νυκτὸς 25
 στυάπτοις ἀγνοοῦντες
 πρὸς ἀγνοοῦντας. κτεῖναι

5 πες δὲ πολλοὶ οἱ αὐτοῖσι
 ταί, μεθ' ὧν καὶ κύξικον.
 μεθ' ἡμέρας, ὡς ἔγνωσαν,
 ἀχρὺν ὀρέμενοι, τὰς τε κόμας
 10 ἐκείρας το καὶ τὴν κύξικον
 πολυτελὲς ἔδωκαν. καὶ
 μετὰ τὴν ταφὴν πάλιν
 15 πρὸς, μυσία περὶ αἰοῖς.
 Εἰταὺ δα, ἡρακλῆα, καὶ πο
 20 λύφημον κατέλιπον. ὕλας
 γὰρ ὁ θεοδάμας πᾶς,
 ἡρακλῆος δὲ ὀρέμενος, ἀχρ
 25 τὰς ὑβόδας, δὲ
 καὶ ἄλλος ἔπειτα νυμφῶν ἡρώ
 30 γα. Πολύφημος δὲ ἀκούσας
 αὐτῶν βούλῃς, ἀποστάμε
 35 νος τὸ ξίφος, ἐδίωκεν ἔπειτα
 ληστῶν ἄγαν νομίζων.
 καὶ δηλοῖ στυγερὴν πῆρα
 40 οὐκ εἶ. ζῆτον ὧν δὲ ἀμφοτέ
 ρων τ' ὕλας, ἡρώας αἰήχων.
 καὶ Πολύφημος μετὰ μιν
 45 σία κτίσας πόλιν, Κίου ἔβα
 σίλῃσεν. ἡρακλῆς δὲ ὑπὲρ
 50 σφραγίσας εἰς ἄργος. ἡρώδης
 δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν
 55 φησι πάλιν σὺν τῇ, ἀλλὰ

per diem rem cognouerunt,
 multis cum lachrimis ac de
 conso sibi capillo; Cyzicum
 magnifice tumularunt; quo
 facto abiire: nec longo post
 tempore in Mysiam deuenie
 runt. Hic Herculem cum
 Polyphemo reliquerunt. Quo
 nam Hylas Thiodamantis fi
 lius, & Herculis amasius
 aquatium emissus ob exis
 tiam ipsius formae praestian
 tiam a nymphis raptus est.
 Et Polyphemus, cum illum re
 clamantem audisset, nudato
 ense à latronibus abduci pu
 tans, persecutus est. Idq;
 Herculi obviam facto indi
 cat. Interea uero dum Pue
 rum Hylam uterq; requirunt
 naui uento rapta deserti sunt.
 Mox Polyphemus condita in
 Mysia ab se urbe Cio regni
 sedem ibi collocauit. Ve
 rum Hercules Argos re
 meauit, quem Herodotus ne
 q; iam tum statim nauigasse
 se, sed apud Omphalem

servitutem servisse affirmat, Pherecydes autem illum in Arpētis Thessaliae urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo huiusce gravitatem perferre haud quam posse distitabat: At qui Demaretes ipsum in Colchos usque navigasse tradidit Dionysius Herculem, & Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram contendisse scribitur, ubi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat, Is Amycus, cum viribus egregijs polleret, qui in sua regna veniret: secum caestibus contendere cogebat, & devictos ita perdebat. Tum igitur inuictus in navim Argo, optimū quēq; inimicum pugilatus certamen provocabat. Pollux cum eo se pugnaturus esse pollicitus, percussio illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebryces in Pollucē impetum fecissent, abreptis ara-

παρ' ὀμφάῃ δουλεύειν. Φερεκύδης δὲ αὐτὸν εἰς ἀφελαιῶν τῆς Θεσσαλίας ἀφελῶναι λέγει. τῆς ἀφελῶν φησι γαμλῆς, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ ὄνυξ βάρος. Δημαρέτης δὲ αὐτὸν εἰς κόλχον πεποδονκότα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸν, καὶ ἡγεμόνα φησι τῆς ἀργοναυτικῆς γενέσθαι. ἀπὸ δὲ μυσίας ἀπῆλθεν εἰς τὴν βεβρύκων γῆν, ἧς ἐβασίλευσεν Ἀμυκος, ποσειδῶνος παῖς, καὶ βιθυνίδος. γενναῖος δὲ ὢν οὗτος, ἔνδον προσόντας ἐξείσδ', ἠνάγκαζε πυκνὸν δύναι, καὶ ἄλλων τὸν σρόπον ἀνέχεσθαι. παραγλιόμβιος οὖν καὶ τὸ πρὸς τὴν ἀργεῖν, τὸν ἄριστον αὐτῆς εἰς πυγμῶν προσέχελε. ἔπειτα πολυδείκης δὲ ὡς γόμβιος πυκνύσειν πρὸς αὐτὸν, πλῆξας καὶ τὸν ἀγκῶνα ἀπέκτεινε. τῆς δὲ βεβρύκων ὁρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀρπάζοντες οἱ αἰε-

1. τεῖς τὰ ὅπλα, πολλοὺς
 2. φάροντας φονόουσιν αὐ-
 3. τῆς. εἰπὺν δὲ αἰαχρεῖτες,
 4. καταντῶσιν εἰς τὴν θράκην
 5. σκαλμυδικόν. εἰ δα ὅκει φι-
 6. νὸς μάστις. τὰς δ' αἰεὶς πε-
 7. πηρωμένος. ἔσθ' οἱ μὲν, τὸν
 8. ἀγένορος εἶπαι λέγουσιν; οἱ
 9. δὲ, ποσειδῶνος υἱόν. καὶ πε-
 10. ρωθῆναι φασιν αὐτόν. οἱ
 11. μὲν, ἔπειθ' εἰδόν, ὅτι περὶ
 12. λεγὰ τοῖς αἰθρώποις τὰ
 13. μέλλοντα. οἱ δὲ, ἔπειθ' βο-
 14. ρείου. καὶ τῆς αἰχμῆς
 15. τῆς, ὅτι παιδὲς μηρυγῶ,
 16. τοῦ ἰδίου ἐτύφλωσε παῖ-
 17. δας. πνὲς δὲ, ἔπειθ' πο-
 18. σειδῶνος, ὅτι τοῖς φείξεται
 19. σὶ τὸν ἐκκόλῳ εἰς τὴν ἐλ-
 20. λάδα πλοῦν ἐμάνυσεν. ἔ-
 21. πμψαν δὲ αὐτῶν, καὶ τὰς
 22. αἰρωμένας οἱ θεοί. πῶρ' αὐταὶ
 23. δὲ ἵσαν αὐταί. καὶ ἐπι-
 24. δὲν τῶ ὀλβίῳ περετίθωτο
 25. πρὸς, ὅς οὐρανοῦ καὶ διπλά-
 26. μιναι, τὰ μὲν πλεονεχέοντα ἀνέ-
 27. παζον. ὁλίγα δὲ ὅσα ὁσμήν

mis uiri fortissimi, eorum ple-
 rosque in fugam actos obtun-
 cant. Hinc autem auelli Sal-
 mydessum, quæ Thraciæ
 urbs est, ubi uates Phineus oc-
 culorum luce orbat, habita-
 bat, deuenērūt. Hūc alij Age-
 noris filiū eē ferūt, alij uerò
 Neptuni, eūq; excacatū fuisse
 pōt: à Dijs, alii, q̄ futu-
 ra mortalib. p̄diceret. Nōnul-
 li uero à Borca, et Argona-
 tis, q̄ à nouerca iduttus filiz
 os suos oculorū luce priuasset
 Nec desunt, q̄ à Neptuno id
 factū dicāt, propterea q̄ Ibrī-
 xi filiū à Colchis in Græci-
 am, nauigationem signifi-
 casset. Ad hæc etiam Dii
 Harpyias in illum immise-
 runt: Eæ uero alatum sunt
 animantium genus. quæ ubi
 Phineo paratam esse men-
 sam intuebantur, à cælo de-
 uolitantes maiorem ferculo-
 rum partem abripiebant: ac
 reliqua per pauca, et ea quiz-
 dem tam graui odore sœdata

APOLLODORI

remanebant, ut perferri minime possent. Hic igitur Argonautis, quæ ad nauigationem suam spectarent, iam iam proposituris, commodū inquit de nauigatione tum mihi uerba faciat. simulac me ab Harpyiarum iniuria, liberaueritis. Tum bi Phibæo mensam sternunt, in qua simulac edulia apposita erant: en repente Harpyiæ uastū clangorem fundētes deuolāt, & esculenta diripiūt. Id uero ubi uiderūt, Aglonis filij Zetes, et Calais alati iuuenes nudatis ensib. illas p̄ arē insequūtur. Ceteræ planè Harpyijs Boreæ filiorū manibus tū moriendū erat: sed & Boreæ filij iā tū quoq; cū iſe ſtarētur, et eas minime adepti fuissent, erat p̄eundū. Cum itaq; pueri p̄ſequerētur Harpyias, eaq; altera ad Telopōnesum in annē Tigrē decidit: q̄ nūc ab illa noiatur Harpyis. Hanc autem alii Nico-

αἰάπλεα κατέλειπον, ὥς τε μὴ δυνάσθαι προσενέγκασθαι. Βουλομήσις δὲ Ζῆς ἄργοναύτας τὰ πᾶσι τοῦ πλοῦ μαθεῖν, ἕπομένης δὲ τὸν πλοῦν, ἔφη· τῷ αἰσχυρῶν αὐτὸν ἐπὶ ἀπάλλαξωσιν. οἱ δὲ, παρέθεσαν αὐτῷ βᾶπτεσαι ἐδισμάτων. ἄρπυιαι δὲ ἀβείρωνος σὺν ἰοβόῃ καὶ ταπύρῳ σὺν ἑσφίῳ ἤρπαζον. Θεσπεσίους δὲ οἱ βορέου παῖδες· Ζήτης, καὶ καίλαϊς ὄντες πῆδρωτοὶ ἀσπερίοι τὰ ξίφη, δι' αἰῶνα ἐδίωκον. ὃν δὲ ταῖς αἰπύαις χρεὼν πιδιάναι ὑπὸ τῆς βορέου παιδῶν. τοῖς δὲ βορέου παισὶ, τότε τελευτήσκειν, ὅτε αὐτὸν διώκοντες μὴ καὶ ταλάβωσι. Διωκομήλιον δὲ τῆς αἰσχυρῶν, ἡ μὲν κατὰ πηλοπόννησον εἰς τὸν τίγρηκα ποταμὸν ἐμπήπει. ὃς νῦν ἀπ' ἐκείνης ἀρπυς καλεῖται. ταύτῃ δὲ, οἱ μὲν νικοδόκον· οἱ δὲ λελλόπην κα

λαῦσιν. ἡ δὲ ἐτόρ'α καλου-
 μέν' ὠκυπέτη, ὡς δὲ εἴιοι,
 ὠκυδόν. Ἡσιόδους δὲ λέγει
 αὐτὴν ὠκυπόδην. αὐτὴ κα-
 τὰ τὴν προποντίδα φού-
 ρου, μέχρις ἐχινάδων ἢ λ-
 δε νήσων. αἱ νῦν ἅπ' ἐκεί-
 νης στροφάδες καλοῦνται.
 ἑστράφη γὰρ ὡς ἢ λ' ἐν ἑδί-
 οταύταις. καὶ γελομένη κα-
 τὰ τὴν κίονα ἔπεσ' καμά-
 ρῳ πίπῃ σὺν τῷ διώκοντι.
 ἀπολλώνιος δὲ εἰς τοῖς ἀργο-
 ναύταις εἰς στροφάδων νή-
 σων φασὶν αὐτὰς διωχέ-
 ναι. καὶ μὴδ' ἐπαθεῖν
 οδυσεὺς ὄρεον τὸν φινέα, μὴ
 καὶ πᾶσιν αὖτε ἀπαλαγεί-
 δε τῇ ἀρπυγῶν φιλύς, ἐ-
 νομίνυσεν τὸν φινεὺς τοῖς ἀρ-
 γοναύταις, καὶ πρὸς τῷ
 συμπληγάδι ὑπέβη π-
 ρὸν τῇ κατὰ δαίλασσεν.
 ἦσαν δὲ ἑπὶ μεγέθει αὐ-
 ται, συγκρουόμεναι δὲ ἀλ-
 λήλαις ἑπὶ τῇ πνυ-
 μάτων εἰάσ', τὸν δὲ δα-

choen, alii uero, Aellopum:
 sunt, qui alteram Ocypetem
 nominant, alii, Ocychoen. Ac
 Hesiodus eā Ocypodē nūcuz
 pat. Hæc itaq; p Propontidē
 fugiens ad Echinadas insu-
 las usq; peruasit. Eæ nūc ab
 illa strophades appellantur,
 quippe quæ cum ad eas per-
 uenisset, iter conuertit: quæ
 ubi litas attigisset, præ labo-
 re cum persequenti decidit.
 Verum Apollonius in Argo
 nauticis ad strophadas insu-
 las usq; Boreæ filios, Harpy-
 iarum insectationem tenuisse
 se refert: neq; mali quicq;
 passas fuisse, quod iurcius
 rando, nihil post illa in Phi-
 neum iniuriarum amplius se
 illaturas promiserunt. Libe-
 ratus igitur Phineus Harpy-
 iarum pœnis reliquam Argo-
 nautis nauigationem explas-
 nauit: necnon illos Symple-
 gadum scopulorum discrimi-
 nis admonuit. Eas uero in-
 gentes fuisse memorant, quæ

cū uentorū impetu agitatae uicissim cōcurrerāt, maris trāsituū praepe diebāt. Magna insuper ab ipsis nebulae uis, ac magnus itē strepitus excitabatur, ut ne uolatilibus quidē p̄ eas trāsuiolare liceret. Colūbam itaq; p̄ Symplegadas medias ipsis mittendā p̄cepit quā, si icolumē trāsuiolasse uideāt, p̄ eas traicere nō dubitaret; si uero illa iteriisset, nullis iter petras uiribus trāsire conaretur. quae cū accepisset soluta nauti discedūt, et cū proxime Symplegadas p̄uēissent de praecolūbā dimisitūt, quae cū p̄ mediū cōcurrentiū scopulorū ipetū uolitaret, summa caudā Symplegades coeuntes deterferūt. Obseruato igitur scopulorū recessu, acerrimo remigationis certamine, Iuno ne opitulāte summa tñm. puppis p̄te mutilata icolumes traiecerūt. Itaq; Symplegades ab eo tpe ipsoē p̄māserūt. Nā post huiusce nauis trāsmissionem

λάσσης πύρον ἀπέκλιδος. ἐφάρξο δὲ πολλὰ μὲν ὑπ' αὐτῆς ὁμίχλη, πολλὺς δὲ πάταγος. ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ ἕρις πετητοῖς δι' αὐτῆς ἐλθεῖν. εἰπὼν οὖν αὐτοῖς ἀφῆναι πελάδα δὴ τῶν περὶ, καὶ ταύτῃ ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαι, διαπλεῖν κατὰ φρονῶντας. ἐὰν δὲ ἀχλὺ μὲν, μὴ πλεῖν βιάξωμαι. ταῦτα αἰήσαντο ἀκούοντες, καὶ ὡς πλεονεῖον ἔσαν τῆς περὶ, ἀθίσιν ἐκ τῆς πύραος πλεῖα δα, τῆς δὲ ἱπταμένης τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἡ σύμπτωσις τῆς περὶ ἀπεδέχον. ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πύρας, μετ' ἐρεσίασ' ἐτόνον συλλαβομένης ἕρας, διῆλθον, τὰ ἄκρα τῆς ἀφλάσων τῆς νηὸς περικοπίσης. αἱ μὲν οὖν συμπελαγίδες ἔκτοτε ἔσονται χρόων γὰρ ἔν αὐταῖς νηὸς περικωδείσης σῆναι πάντε-
λως.

λῶς· οἱ δὲ ἀργοναῶν περὶ
 μακροδυνούς πῆγλιντο·
 καὶ καὶ θαλοφρόνας· ὁ βασι-
 λῆς ὑπὲρ δὲ ξανθὸς Ἰνκος· αἴδα
 5 θνήσκει μὲν ἰδμῶνι ὁ μαίης
 πλῆξαι τοὺς αὐτὸν καὶ περὶ
 θνήσκει δὲ καὶ Τίφιος· καὶ
 τὸν ταῦν Ἀγκάος ὑποσχέ-
 ται κυβερναῖ· πῆρ καὶ πλῆξαι
 10 οὐκ δὲ θορμῶσθιντα, καὶ καὶ
 καὶ ὅν, ἔσθαισιν ποταμὸν ἢ λ-
 δον, οὐ τοὺς τῆς καλχηῆς ἔστι
 γῆς· καὶ θορμῶσθιντα δὲ τῆς
 νηὸς, ἔκτε καὶ περὶ αἰντῶ
 15 ἰάσων· καὶ τὰ ἐπιταγῶ
 τα ὑπὸ Πελίου λείων, πῆρ
 καὶ λειοδύναι τὸ δῖον αὐ-
 τῶ· ὁ δῶσειν ὑπὲρ ἑοῦ, ἐκ
 τῶν χαλκῶ ποδῶς ταύροις
 20 μόνος καὶ ταξιδεῖν· ἦσαν δὲ
 ἄγριοι πῆρ αὐτῶν οὐδὲν· ταῦ
 ροὶ δύο μεγάλῃ διαφύρον-
 τες, δῶρον ἡφαίστου· οἱ χαλ-
 κῶς μὲν εἶχον ποδῶς· πῆρ
 25 δὲ ἐκ σωματῶν ἐφύσων· τοῦ
 τοῖς αὐτῶν ξύλασι ἐπιτα-
 σσῶσθαι ἀπείρειν σφακόντος ὁ-

cas fore omnino stabiles nu-
 mina decreuerant. Inde uen-
 to Argonautæ ad Mariandy-
 nos perueniunt: ubi ab Lys-
 co Rege summa cum benig-
 nitate excipiuntur. Hic Ida,
 mon uates ab apro percussus,
 decessit. Tiphys hic etiam mo-
 ritur, et Ancæus nauim se
 gubernaturam pollicetur.
 Dein præteruelli Thermodō-
 tem, Caucasumq; ad Pba-
 sim amnem uenerunt. Hic
 terræ Colchicæ flumen esse
 perhibetur. Naui in portū
 delata, ad Aecten cōtendit Ia-
 son, cui, quæ sibi à Pelia im-
 perata essent, enarrat, illum
 ad uellus aureum reddendum,
 cohortatur, quod se redditu-
 rum Aectes pollicetur, si so-
 lus æripides Tauros sub ius-
 gum miserit. Hi autem duo
 erant, et feri, ac miræ ma-
 gnitudinis, Volcani munere
 concessi: qui æreis præditi
 pedib. ignē ore spirabāt. Ad-
 hæc ipsi, ubi hosce iugo iun-

APOLLODORI

xisset, ut Draconis dētes se-
reret, imperat, quippe qui a
Minerua dono acceptos dimi-
diam eorum, quos antea The-
bis Cadmus partem seuerat,
secum Iason habebat. Ambiz-
gentem, itaq; Iasonem, quas
nam arte tauros subiugaret,
Medea ardentissime deperire
incepit: Hæc erat Accle fi-
lia ex Idyia Oceano genita,
ueneficijs, & cantionibus in-
fignis. Quæ uerita, ne Iason
a tauris perderetur, clam paz-
tre faciam, ipsi se fore ad eos
perdomandos, atq; etiam uel
lus aureum, si se uxorem
ducturum, & in Graciã sis-
mul, nauigantem peruectus-
rum iuret, pollicetur. Id ubi
præstiturũ se iurauit Iason,
portionem, qua tauros sub iugum
mitteret, dedit: eoq; cly-
peum, hastamq; ac membra
corporis sui inungere præ-
cepit. Hoc enim delibutum
unũ dūtaxat, inquit illa, diē,
nulla neq; ignis, neq; ferri

δυνάτας. εἶχε γὰρ λαβῶν
παρ' αἰδύνας τῶν ἡμίσις,
ὧν καὶ ἄλλος ἔπειρα εἰς θῆ-
ρας. ἀφροῦτος δὲ τῷ ἰά-
σονος, πῶς αὖ δύνατο τῶν
ταύροις καταξυλῆσαι, μή-
λεια αὐτῷ ὄρωτα ἰχθ. ὅν
δὲ αὐτῇ θυγάτηρ αὐτοῦ.
καὶ ἰδύνας τῷ ὠκεανοῦ, φαρ-
μακίς, διδομένηα δὲ μὴ πρὸς
τῶν ταύρων διαφθαρεῖ, κρύ-
φα τῷ πατρὶ σιωπῇ ἵσται
αὐτῷ πρὸς τὴν καταξυλῆσιν
τῶν ταύρων ἐπιγυλαῖν. καὶ
τὸ δῶρα ἐγχειρεῖν, εἰς
ὁμοίαν αὐτῷ ἔχειν γυναι-
κα, καὶ εἰς ἑλλάδα σύμπλοον
ἀγῆσθαι. ὁμοσάντος δὲ
ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν,
ὃ καταξυλύνει τῶν μέλ-
λωντα ταύροις, ἐκέλευσε
χρίσαι τήν τε ἀσπίδα, καὶ τὸ
δέν, καὶ τὸ σῶμα. τούτῳ γὰρ
χρισθέντα ἔφθην πρὸς μίαν
ἡμέραν μὴ τ' αὖ ὑπὸ πυρὸς
ἀδικηθῆσθαι, μὴ τε ὑπὸ
σιδήρῳ. ἐδίδωκε δὲ αὐτῷ

ἀπειροβλήτων τῆς οὐδότητος,
 ἐκ γὰς ἀνδρῶν μέλλειν αἰὶα
 οὐδῆσαι ἐπ' αὐτὸν καὶ δω-
 πλοισμείοις. οὗς ἔλεγε
 5 ἐπεὶ δ' αὖ ἀνδρῶς διάσπεται,
 βάλῃ εἰς μέσση λίθοισι ἃ πο-
 θῇ. ὅταν δὲ ἔκαστ' αὐτῶν οὐ
 μάχωνται πρὸς ἀλλήλους
 τότε κτείνειν αὐτοῦ. ἰάσων
 10 δὲ ἔκτορ ἀκούσας, καὶ χρι-
 στείμβιος τῷ φαρμάκῳ, πα-
 ραχρυσόμβιος εἰς τὸ νοῦ νεώ
 ἄλπος, ἐμάσθιεν ἐν ταύ-
 ροις. καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ
 15 ὀρμίσαντας αὐτοῦ κατέζου-
 ξε. ἀπείροτος δὲ αὐτοῦ
 ἐν οὐδότητι, αἰέτερον ἐκ τῆς
 γῆς ἀνδρῶν εὐεπλοῖ. ὁ δὲ,
 ὅπου πλείους εἶδεν βάλ-
 20 λων ἀφαιεῖς λίθους πρὸς
 αὐτοῦ, μαχόμενοι πρὸς ἀλ-
 λήλους, περσιῶν ἀνίρει. καὶ
 καταξογνυμλίων τῆς ταύ-
 ρων. οὐκ ἐσίδου τὸ δόρυ
 25 αἰήτησ. ἐβούλετο δὲ τήν τε
 αὐτῶν καταφλέξαι, καὶ κτεί-
 ναι ἐν ἐμπλήοντι. φησὶ

violentia laesum iri assererat,
 sed et illi indicauit, ut e sa-
 tis dentibus viri terra orituri
 essent, et armati quidem in ip-
 sum incursum. Quos statim
 quam frequentes spectaret,
 inter eos continuis lapides con-
 ceret. Postea uero, quod ea de
 re, inter se pugnam commise-
 rint, cum illos interimat. Sic
 itaque instructus Iason, et phar-
 maco munctus in templi lux
 cum penetrat, cauros perqui-
 rit, quos multa cum flammaz
 rum ui iri impetres, edomuit.
 Satis deinde dentibus armari
 e terra viri proficere. Tum
 Iason, ubi plures esse uidit,
 coniectis inter eos occulte la-
 pidibus pugantes inter se
 adortus occidit. Porro perdo-
 mitus auris, ac tam abest, ut
 uellus aureum ex patet, et co-
 uenti formula et aetates Aectes,
 sed Argos nauim inflammaz
 re uoluerit: nec non cum ea nau-
 tas ad unum omnes occidi stu-
 duerit. Quod ubi Medea re-

APOLLODORI

sciuit, ad Iasonē ire antouer-
ti, cumq; per noctem ad pel-
lem deduxit, et draconem cu-
stodem ueneficijs aggressa so-
porauit: inde sumpto uellere,
cum Iasone in nauim Argō
se contulit, eam uero Absyr-
tus frater consequabatur: Asti-
bi noctu cum hisce ducebatur.
Ceterum Aetes cognita Me-
deā audacia ad nauim perse-
quendam accingitur, quē ubi
Medea in proxima uonisse
uider, fratrem ingulat, ac eius
membra articulatim diuidit,
eāq; in profundum iacit: Aee-
tes autem filij membris collis-
gendis occupatus filiam pers-
sequi desijt. Quocirca cōmer-
so itinere seruatos pueri aro-
tus sepelit, eiq; loco ab illius
dissectis membris Tomis nos-
men fecit. Multos deinde Col-
chorum ad Argō nauim pers-
quirendam emisit, et nisi Me-
deā captam ad se retrahant,
id illos supplicij, quod Medea
subitura esset, daturus cōmi-

ξασα δὲ μύθισα τὸν Ἰάσονα
νυκτὸς, ἥ τὸ δόρατος ὄραγε-
καὶ τὸ φυλάσσοντα σφα-
κοντα κατακοιμήσαντα θί-
φαρμάκοις, μετὰ ἰάκοντος ἔ-
χουσα τὸ δὲ ρασ, ἥ τὴν αἰ-
τὴν περιχέει. σιμείπειτο
δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς ἄ-
ψυρτος. οἱ δὲ, νυκτὸς μετὰ
τοῦτων αὐτὸν χέουσι. αἰνότης
δὲ ἐπιγνοὺς τὰ τῇ μηδίᾳ
πτοημελίᾳ, ἄρμεσσι τὴν
ταῦν διώκειν. ἰδούσα δὲ αὐ-
τὸν πλοσιόνοντα μύθισα,
τὸν ἀδελφὸν φοροῦει. καὶ με-
λίχισα, κατὰ βυθὸν εἵπται.
συναδροίζων δὲ αἰνότης, τὰ
τῷ παιδὸς μέλει, τὴν διώκειν
ὑπερῖος. διότι δὲ ἄσπετος ἔ-
χουσα, καὶ τὰ σιμείπειτα τῷ
παιδὸς μέλει δαίφασ, τὸν
τὸ ποικροσκόφει τὸν
πολλοὺς δὲ τῇ κόλπον ἥ
τὴν ζήτησιν τῆς ἀργαῦς ὄβ-
πειφει. ἀπειλίσας, οἱ μὲν
μηδία αἰετοῖν αὐτὸν ποι-
σομαι τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ,

διαχέει ποῦ ἄλλος ἄλλα-
 ροῦ ἔστι πονεῖ· ἐπειονῶν, τοῖς
 ἀργοναύταις τὸν ἠελιασὸν
 ποταμὸν ὅδε πρᾶπτεον-
 σι· μὲνίσαις δ' ἔστις ἑσπέρου
 τῷ φονάβειτος· ἀφ' ὧν
 χειμῶνα λάβρον ἰδίπμι-
 φας, ἐμβάλλει πλάκην.
 καὶ αὐτῇ τὰς ἀφ' ὧν τῶν
 10 ἰοτήτων πρᾶπτεον τῶν ἡ-
 τῶν φθιγγεταί· μὴ λή-
 ξειν τὴν ὀργὴν τῷ Διὶ, εἰ
 μὴ πορροθεύτης εἰς τὴν αὐ-
 τῶν, πρὸ ἀφ' ὧν φόνος
 15 καὶ διαρρῶσι· ἑσπέρου κίρκης
 οἱ δ' ἑσπέρου ἀφ' ὧν τῶν
 λιβύων, καὶ καλὴ τῇ ἔδῃ,
 καὶ ὅδε τῇ ἀφ' ὧν τῶν πλά-
 τος κομμοῖ εἰς τῶν, πρᾶπτε-
 20 ἑσπέρου τῶν τῶν, ὅδε τῶν
 εἰς αἰαίαν, εἰ δ' αὖ κίρκη, ἡ
 τῶν τῶν τῶν καὶ διαρρῶσι τῶν,
 πρᾶπτεον τῶν δ' ἑσπέρου
 αὐτῇ τῶν τῶν τῶν τῶν
 25 τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν

natur. Tum ij alius aliò diffu-
 si in perquirendis Argonaus-
 tis occupantur, Eridanumq;
 amnem demum prætereunt.
 At Iupiter ob Absyrti cædem
 iratus, ingentem immissa tem-
 pestate, Argonautas errores
 auget: ac dū secus Absyrtidas
 insulas nauigant, Argò nauis
 eos alloquitur his uerbis. To-
 30 uis iram nunquam antea desi-
 turam esse, quam in Ausoniā
 profecti Absyrti necis ergò
 à Circe fuerint expiati. Hi
 autem libyæ, Galliæq; littora
 præteruecti, et per Sardinie
 pelagus delati Hetruriam le-
 gunt. Inde ad Aëaciam cons-
 tendunt ubi à Circe expian-
 tur, qui cū circa Sirenas na-
 uigarent, Orpheus, quòd don-
 trariam accineret cationem,
 argonautas inhiuit. Ves-
 rum solus omnium Butei ad
 eas enatauit, quem raptum,
 Venus ad Lilybæum habitan-
 tum relegauit. Dehinc à Si-
 35 renibus namq; Charibdis ex-

APOLLODORI

cepi, Scyllaq; ἐν errātia sa-
 xa, è quibus ingens flām arū
 uis, ac fumus eructari uideba-
 tur. Atqui per ea Thetis cū
 Nereidibus Iunonis monita,
 incolumem nauim transue-
 xit. Siciliam itaq; praterue-
 lti, ubi Solis boues incram.
 in Corcyram Phæacum insu-
 lam appellunt, ubi rex Al-
 cinoos imperabat. Porro cum
 Colchici Argò nauim nuf-
 quam inueniunt. Horum aliij
 Phæacum montes incolens
 dos occupari, aliij ad marit-
 ma delati Absyrtidas insulas
 extruxerunt. Nonnulli autem
 tem ad Phæacas ierunt, ac
 nauim Argò tandem depre-
 bendunt. Medeamq; ab Al-
 cinoos repossunt. Tum ille,
 si iam, inquit, uxor Iasōni
 copulata sit, eam illis se non
 daturum, ac si, nondum uir-
 rum passa sit, patri remis-
 surum, ait. Verum enimue-
 ro Alcinoi coniux Arête ans-
 teuertens Iasōni Medeā cons-

ταῖς. ὃν ἀρπάξαι ἀφραδί
 τη ἐλίουβαια, κατ' αἶκυσ-
 ραὶ δὲ τὰς σιγῆνας τῶν
 ναῶν χεῖρυσθαι ὄφρα δέχο-
 το, καὶ σκύλα, καὶ πέραι,
 πλάγχαται. ἔπειτ' ὦν φλόξ
 πολλή, καὶ ἡρώς αἰε-
 φρόμελος ἐαρέτο, ἀλ-
 λά ὅτ' αὖ τούτων δεικόμενοι
 τῶν ναῶν ὃν νηρείοι δέπηςτο
 πᾶσιν ἀείσαι ἔπειτ' ἔφαθ'·
 παρὰ μὲν ἑκάστω δὲ θεινέ-
 κιας ἦσαν, ἡλίου βοῦς ἔχου-
 (σιν, εἰς τῶν φαιάκων ἦσαν
 κέρκυραι ἑκόν. ἔξ ἑκασιδύς ε-
 ὕν ἀλκίνοος. τῶν δὲ καλὰ
 κῶν τῶν ναῶν εὐρεῖν. μὲν δὲ
 ταμῖαν, οἱ μὲν τοῖς κέρκυραι-
 οῖς ὄρεσι παρῴκισαν. οἱ δὲ,
 εἰς τῶν ἀλμυρῶν κομῶντες
 ἔκπιναν ἀφ' ὑπερίδατος ἡ-
 σαι. οἱ δὲ, περὶ φαιάκων
 καὶ ἐλθόντες, τῶν αἰγῶν κα-
 πέλαβον, καὶ τῶν μέδων
 ἀπὸ τοῦ παρὰ ἀλκινόου. οἱ
 δὲ, εἴπιν εἰ μὲν ἔδωκεν
 λύλυδα ἰάσωνι, αὐτὸς δὲ

αὐτῶν ἐκείνῳ· εἰ δὲ πῶδε
 τοῖς ὄσι, τῷ πατρὶ αἰπὴν ἔμ-
 ψειν. Ἀρήν δὲ ἡ Ἀλκαίου
 γυνὴ φθάσκει μὴ δάειν ἰά-
 σθαι σωέσθαι. ὅθι οἱ μὲν
 πολυκαί, μὲν φασκεῖν κα-
 τὰ φύσιν. οἱ δὲ ἀρῶνται
 ταῖς μετὰ τῆς μελέαις αὐτῶν
 χεῖρας, πλείονος δὲ τυκῆς,
 ὅσοι σὺν περὶ πῶσι χερσὶν
 τῶν ἀλλοῶν δὲ τὰς αὐτῶν
 ἐν. μελεῖται δὲ εἰς τὴν δα-
 λασσιν, κατὰ φύσιν. οἱ δὲ,
 ὅσοι σὺν περὶ πῶσι χερσὶν
 τῶν δὲ πῶσι περὶ πῶσι χερσὶν
 φαῖναι τελευτῶντας,
 αἰσθῶν ἐκείνους. ὅσοι
 μὲν οἱ δὲ βαμὸν ἀλλοῶν
 αἰσθῶν, ἢ θυσιάζουσιν,
 ἢ πῶσι χερσὶν περὶ πῶσι
 ὅθι οἱ δὲ πῶσι χερσὶν
 φασκεῖν, ὅθι οἱ δὲ πῶσι
 χερσὶν περὶ πῶσι χερσὶν
 αἰσθῶν, ἢ θυσιάζουσιν,
 ἢ πῶσι χερσὶν περὶ πῶσι
 ὅθι οἱ δὲ πῶσι χερσὶν
 φασκεῖν, ὅθι οἱ δὲ πῶσι
 χερσὶν περὶ πῶσι χερσὶν

ingavit. Hinc igitur Col-
 chici cum Phaeacibus simul
 habitare statuerunt. Argo-
 nauia vero cum Medea in
 altum auebantur: qui cum
 noctu navigarent, in maxis-
 mam inciderunt tempesta-
 tem. Inter haec Apollo Me-
 naetiam impetens secundum
 iugulum sagitta percussa,
 eumq; in mare deturbavit.
 Hi vero cum proximam in-
 sulam conspiciant, ad eā de-
 ueniunt, ac praeter spem ostē-
 tatam portum ingressi And-
 rophen nominarunt: ubi Apo-
 lini Argheo aram statu-
 unt, ibiq; peractis de more
 sacrificijs, epulati sunt. Quae
 uero ab Arete duodecim anx-
 cibus Medae dono iam datae
 fuerant, fortissimos illos uir-
 ros per lufum fugillabant.
 Hinc & adhuc etiam uetus
 ea in sacris deidendi con-
 suetudo mulieribus manet.
 Unde aucti in Creta appella-
 dere prohibentur à Talo.

APOLLODOR

Hanc sanè alij ex Chalcidrisue genere produunt, Sūt, qui à Volcano Minoi datum esse ferunt. Qui uir Aeneus fuit, idēq; ab alijs Tancrus appellatur. Hic autē uenam unam à collo ad calcē pertinentem fuisse tradunt, atq; in huiusce uenæ cute elauus Aeneus affixus esse uidebatur. Hic igitur Talus ter in hic circum insulam currens, eam tuebatur. Quo circa iam tum Argō nauim prætereuntem spectans, lapidibus impetebat. Demum Medæ ueneficijs circumuentus occubuit. siquidem, ut nonnulli memorāt Medæ poculis ad insaniam redactus excessu è uita, sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clauum illi Medeam extraxisse, omniq; ex eius corpore effuso sanguine ipsum obisse narratur. Nec desunt, qui illum à Parantē sagitta in calceum necratum intriussē tradunt.

αὐτοχρίστεις, καλῶνται καὶ
 τῇ προσίχῃ ἐκ ὑποτάλας.
 ὧστε, οἱ μὲν, τῷ χαλκῷ, γί-
 νοις εἶναι λέγουσιν. οἱ δὲ,
 ὑποῖον ἡρώδου μίαν οὐκ ἔ-
 ναι. ὁ δὲ χαλκὸς αὐτὸς. οἱ
 δὲ, ταῦτά αὐτῶν λίποιεν.
 εἶχε δὲ φλέβα μία ἀπὸ
 αὐχίτος καὶ ταπεινὰ ἀγρι-
 σφυρῶν. κατὰ δὲ τὸ δῶ-
 μα, τῆς φλέβος ὅλος διήλ-
 τε χαλκῷ. οὐ πρὶν ὅτε ἄλλως
 ῥῆς ἐκείνης ἡμῶν πλὴν ἔ-
 σον παρὰ χαλκῶν ἐτίθη. οὐ-
 κὲ τῶν πλὴν αὐτῶν περὶ αὐτῶν
 ἔσθ' ἔτι. ταῖς ἀλίσιν
 ἔβαλεν. ἔβαλε τὴν αὐτὴν δὲ
 ὑποῖον μὲν εἰς αὐτὴν ἀπὸ
 ὧν μὲν εἰς αὐτὴν λέγουσιν ὅτι φαρ-
 μακὸν αὐτῶν. μάλιστα μὲν εἰς
 αὐτὴν ἐμβαλόντες. ὧς δὲ π-
 ρὸς ὑποῖον αὐτῶν ποιήσεται
 ἀνὰ μακρὴν αὐτῶν. καὶ ἡ αὐτῶν
 ἐξελήλυθε, ἐκρυψάτος τοῦ
 παιντος ἰσχυρῶς ἀποδιδόντες
 τῶν δὲ αὐτῶν, τοῖς αὐτῶν
 ὑποῖον παρὰ τὸν εἰς τὸ σφῆ-

ρόν, κλυτῶσαι λέγουσι.
 μία δ' ἐς αὐτῶν δα νύκτα
 μέναιτες, αἰγὴν περὶ ὄρου-
 σιν, ὄρουσιν δα θέλοντες.
 5 καὶ γίνεται πρὸς τῆς ὄρου-
 ας αὐτοῖς ἄλλα ἐκίθη
 δ' ὄρε τῆς ἀβόιας, καὶ τῆς
 ἀρκείας πολὺ ὄντες, εἰς
 ἰολκὸν ἔλθον. τὸν πάντα
 10 πολὺν ἐπὶ ὄρουσι μοῖσι πε-
 λιάδης. πηλίας δ' ἀ-
 πογνοὺς τῶν ἐπὶ ὄρουσι τῶν
 ἀρκείων, τὸν αἰὶ ὄνα κτεί-
 νει. ἢ δὲ αἰτῶν.
 15 μῆκος ἰαυτῶν ἀνελείν θυ-
 σίας ἐπιπλεῶν ἀδελφῶν τῶν
 τῶν αἰμα ἀπασα μῆκος
 ἀπὸ τῶν. ἡ δὲ ἰάσωνος μὲν
 τῶν ἐπὶ ὄρουσι πηλίας τῶν
 20 πᾶν ἀπὸ τῶν πᾶν, καὶ
 ὡς πρὸς πόλεμον πρὸς μα-
 ρον ἰαυτῶν ἀνέστη. πη-
 λίας δ' καὶ τὸν κατὰ τῶν
 φθέρων πᾶν ἀπὸ τῶν
 25 πρὸς αὐτῶν. ὁ δὲ ἰάσων κα-
 πλῶν, τὸ μὲν δὲ ὄρα ἔδω-
 κε. πρὸς τὸν δὲ ἰαυτῶν με-

Noctem autem unam illic nō
 amplius morati Argonautae
 ad Aeginam aquatum con-
 tendunt, ubi de aqua pugna
 confertur inter eos, inde
 uero per Euboeam, Locris
 demq; nauigantes in Iolentem,
 quarto demū mense post ini-
 tam uelleris aurei expeditio-
 nē, perueniunt. Verū Pelias,
 quod Argonautarū reditum
 baud aequo animo ferret de
 Aesone obtinendo cogitant.
 Hic aut dū sibi ipsi mortem
 consciscere querit, immolati
 tauri sanguinem intrepide
 hausit, et interiit. Atqui Iaso-
 nis mater, Peliam, execrata,
 relicto filio paruulo, velut ad
 bellū antesignano, uitam su-
 spendio finit. Deinde Pelias
 et relictum ab ea filium in-
 gulauit. Interea rediit Iason,
 ac uellus aureum Pelie de-
 dit. qui, cum de iniuriis, quibus
 erat, alienum sibi ex mco
 expostulandi tempus foret,
 occasionem expectandam q̄

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

se censuit. Proinde sumptis
secum lectissimis heroibus in
isthmum nauigauit, ac nas-
sim Neptuno dedicauit. Inde
Medeam monet, ut rationem
ineat, qua Pelias illi tot iniu-
riarum poenas luat. Tum illa
Peliae regiam ingressa: regis
filias Asleropcam nempe, et
Antinoen patrem necadum,
elixandumq; suafu inducit
suo, atque eundem in uitam
nox aetate iuuenē suis se ne-
cessitiis reuocaturā esse polli-
cetur. Idque, ut facilius credi
possit. Arietem in frustra dis-
sectum, elixatumque agnum
reddidit. Tum illi credulae,
patre occidunt, mēbratimque
concisum elixant. Acastus
autem una cum Iolciensi-
bus patrem sepeliuit: Iaso-
nemque, & Medeam Iol-
co eiecit. Hinc illi Corinthū
commigrant: vbi decennium
solum fortunatē transfegerūt.
Inde cū Glaucen Creon Co-
rinthiorum rex filiam Iaso-

πλῆθιν ἐδίλων, καὶ ρὸν ὄψε-
δι' ἔβη. καὶ τὸ πρῶτον εἰς ἰαθ-
μὸν μὲν τῆς αἰεσίως παλῶ-
σας, ἀνέδρακ' ἐπὶ τῶν πο-
σειδῶνι. αὐτῆς δὲ μύθηται ὅ-
τι ἀγαλὲν ζητεῖν, ὅπως πε-
λίας αὐτῷ δίκας ἑστιάσῃ.
ἡ δὲ εἰς τὰ βασιλεια τῷ πε-
λίου παρὶ λῶν, πείθει
ταῖς θυγατρῶσ' αὐτῆς Ἀσείο-
ρόπῃαι δὴ λαδῇ, καὶ Ἀντι-
νόῃ τὸν πατέρα κρεουργῆ-
σαι. καὶ καθεύδουσαι, δὲ
φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγ-
χαλόμεναι ποιήσωνται. καὶ ὅ-
τῃ πτεύουσαι χάριν, κείνῳ με-
λίσσασθαι, καὶ καθεύδουσαι,
ἐποιήσωνται ἄρῃα. αἱ δὲ πτεύ-
ουσαι τὸν πατέρα κρεουργ-
οῦσι, καὶ καθεύδουσιν. Ἀκασ-
τος δὲ μὲν τῆς τῶν ἰαλκῶν
οἰκιστῶν, τὸν πατέρα δὲ
πῆται. τὸν δὲ ἰαθῶτα μὲν τῆς
μεδείας, τῆς ἰαλκῶν ἐκβάλλει.
οἱ δὲ, ἡ κρὸν εἰς κόρινθον. αἱ
καὶ δίκας μὲν τῇ διεπέλῳ
ἐντυχεύει. αὐτῆς δὲ τῇ

τῆς κοίτης· βασιλῆος Κρέ-
 οντος τίνι. θυγατὶ δ' αὖ
 κλειᾷ ἰάσωνι ἐγγυδιώσας, πῆ α-
 πιμύλαρος ἰάσωνι μὴ δοῦναι,
 5 ἐγόμεναι. ἥ δ' οὐς τε ὁμοῖον
 ἰάσωνι θεοῦς ἐπιχαλεῖται·
 νῦν· καὶ τίνι ἰάσωνος ἀχρε-
 σίας μεμψαμένη πολλὰ κίς,
 τῇ μὲν χαμουμένη πῆ πλοῖον
 10 ὁρμεμαχρῆστοι φαρμακῶν ἱ-
 περμετα. ὅν αὖ μὲν ἰάσωνος
 μὲν τῇ Κοινοῦ τὸς πατρὸς
 πνεῖ λαβρῶν, καὶ ταφλέγει
 πῶς τε καὶ δαῖς, οὐς εἰ χιὶ ὄξ
 15 ἰάσωνος μὲν μόνον, καὶ φέρη-
 τα, ἀπικτείνει. καὶ λαβρῶν
 ἱάσωνος ἡλίου ἄρμα πῆ
 τῶν δρακόντων, αὖ τούτου
 φέρουσα τῶν καὶ δαῖς νῦν
 20 πλοῖον ἱάσωνος, καὶ πῆ πῶς
 ἱάσωνος καὶ δαῖς αὖ τούτου
 ἱάσωνος τῆς ἡμέρας τῇ ἀκραιᾷ.
 καὶ τῶν δαῖς, αὖ τῶν αἰασι-
 στικῶν καὶ πῶς πῶς.
 25 μὲν δαῖς, ἥ κεν εἰς ἀδύνας.
 καὶ κῆ χαμουμένη πῶς, καὶ
 δαῖς μὲν αὖ μὲν δαῖς. αὖ τῶν

ni despondisset eam dimissa
 Medea, in matrimonium du-
 xit. Tū illa, quos Iason Des-
 iuisset, obreftata, ipsamq;
 illius in ipsam animum, sub-
 inde, detestata, uxor i quidem
 reptum uenens infellum mi-
 sit, quem simulac illa sibi in-
 duit, cum adiutore parricid-
 lido igne correpta conflagra-
 uit. Medea insuper quos,
 ex Iasone filios habet, et
 Mettorem nempe, ac The-
 retem trucidauit, et sumptum
 ab sole alatorum draconum
 currum conscendit, in eoque
 profugit Aibenas, qua ea fu-
 ga, ut quidam ferunt, filios
 infantes adhuc, supplices an-
 te Aetnae Iunonis ara cōsti-
 tutos omisit: quos surgere ius-
 so: Corinthij multis vulneri-
 bus contrucidarunt. At Me-
 dea, quae conuolatat Aibenas,
 mox ibi Aegeo inpta filium,
 cui Medo nomen fuit, gignit.
 Postea acro, cum Theseo cō-
 parasset insidias, Aibenis in

APOLLODORI

fugam alia cum Medo filio
eijcitur. qui magnum apud
barbaros imperium consecus
tus, subiectam sibi provinciam
apud uniuersam Mediam uoca
ri uoluit: & bellum contra
Indos inferens uitam cum
morte commutauit. Sed Mes
dea nulli suorum agnita ad
Colchobus remeant, quae cum
Acetem patrem Persei frat
ris dolo ab regia sede eiec
tam inuenisset, illi regnum
reuerterant.

λαβόντα δ' ὄψοντο θυοῖ.
φυγὰς δ' ἀδελφεὸν μετὰ τῷ
πατρὶ ἐκβάλλει παλαιὰ οὐ
τος μὲν πολλὰν κρατὶς
βορβάραν, τὴν ὑφ' αὐτῶν
χέρων ἀπασκ' ἠμύσαν ἐκεί
λει. καὶ στρατὸν ὁμοῖος ὤ
ιδυὺς ἀπιδαν. μίλεια δ'
εἰς κίλριον ἤλαθ' ἄγνω
τος. καὶ κατὰ λαβούρα αἰὲν ἰο
τὴν ἑστὴν τῷ ἀδελφεῷ πρὸ
βουτράσπλαις ἐσθρύνειον.
κτείναντο ὅττι, τῷ πατρὶ
τὴν βασιλείαν κτενίσαντες.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, Βιβλίον, β'.

APOLLODORI ATHENIENSIS
GRAMMATICI BIBLIOTHECES

SIVE DE DEOR. ORIGINE.

LIBER II.

Benedictio Aegio Spoletino Interprete.

ΕΠΕΙΔΗ δὲ τὸ τοῦ
Δευκαλίωνος διελευ
λύθηνεν γένος, ἐχομλίας
λίανην τὸ ἰνάχου. Ωκεα
νοῦ, καὶ τῆς γένος γίνεται παῖς
ἰνάχος· ἀφ' οὗ ποταμός ἐ
ἔρχει ἰνάχος καλεῖται. Τού
του, καὶ μελίσσης τῆς Ωκεα
νοῦ, φορωνδύς τε, καὶ αἰγα
λός τε, παῖδες ἐγένοντο. αἰγα
λός μὲν τῷ ἄποιδος ὀρθο
νόντος, ἡ χόρα αὖτε αἰγα
λαίαν καλεῖται. φορωνδύς δὲ
ἀπὸ τῆς τ' ὕδατος πελοπον
νησοῦ περὶ τοῦ ποταμοῦ γενέσθαι, ἐκ
τῆς λαοδικῆς νυμφὸς διωκα

QVONIAM vero
Deucalionis genus,
ac sobolem enarra-
mus. Inachus deinceps expli-
mus. Inachus igitur ex Ocea-
no, et Teibye procreatur, à
quo Inachus Arginorū filius
nomen nominatus est. Huius, et
Melissæ Oceani filia Phoro-
neus, ac Aegialeus filij fue-
runt. Aegialeus tamen si nul-
la de se ple relicta sit extins-
tus, Aegialeum tamen ab eo,
cui præfuerat regioni, dictā
fuisse terrā legimus. Atqui
Phoroneus terræ, cui postea

APOLLODORI

nomen fuit Pelopóneso, totius imperio potitus, ex Laodice nymphea, Apin et Nioben percreavit. Apis itaque cōmutato in domnandi libidine regno, ut cuncta gerens, ac plane tyrannica manu administrans Peloponnesum Apia suo de nomine uocari iussit. Is demum Thelxionis, ac Telchinis insularis proditus sine liberis excessit: e vita, et relatus inter deos Sarapis appellatus est. De Niobe autē, et Ioue, quā primam mortaliū Iupiter iniuit, Argus natus est. Sed Asculai testimonio Pelasgus is dicebatur, a quo Peloponneso Pelasgia nomē fuit impostum. At Hesiodus Pelasgū fuisse indigenam refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicendum sumus. Argus capsum a Phoroneo regnū accepit, Pelopónesum a se Argos dici imperavit: qui postea ducta uxore Euadne Strymonis, ac Negeræ filia, Iasum,

Σάων, Απιν, καὶ Νιόβιον ἐγέννησεν. Απὶς μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τῷ ἐκείνῳ μετὰ σήκας δύναιμεν. καὶ βίαιος ὦν τύραννος, ἀνομάσας ἀφ' ἑαυτοῦ τῷ Πελοπόννησος ἄπιασεν. Ὑπὸ Θελξίουτος, καὶ Τελχίνουτος ἐπιβουλεύσαντες, ἄπαυον ἀπὸ τῆς ἐκείνου. καὶ νομίδας βίος, ἐκλήθη Σάραπις. 10 Νιόβης δὲ, καὶ διος, ἡ πρώτη τῆ γυναικὸς τοῦ Ἰουὸς ἐγέννησεν. καὶ πᾶσις ἄργος ἐγένετο. οἷς δὲ Ἀκουσίλαος φησὶ, καὶ Πηλεας γόνος, ἀφ' οὗ Κλεομένης, 15 οὗ τὸν Πελοπόννησον οἰκονομήσαντες Πηλεας γόνος. ἡσίοδος δὲ, ὅτι Πηλεας γόνος αὐτοῦ γένος. ἀφ' οὗ φησὶν εἶναι. ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτου πάλιν δοῦναι. ἄρ' 20 γόνος δὲ λαβὼν παρὰ Φορωνέως τῷ ἑκασταίῳ, ἀφ' ἑαυτοῦ τῷ Πελοπόννησον ἐκάλεσεν ἄργος. καὶ γήμασ' οὐκ ἔσθην τῷ Στρυμόνος, καὶ Νεαίρας ἐτέκνωσεν Ἰασον, Πειραϊστον, ἐπίδαυρον, Κλεο-

5 σου δὲ καὶ τὴν βασιλείαν
 παρέλαβεν. ὃς ἰάσου δὲ
 ἀγνώστῳ γίγεται. οὗτου δὲ
 ἄρτος ὁ πανόπῃς λεγόμε-
 10 νος. εἶχε δὲ οὗτος ἐφ' ὅλα
 μὲν ἐν παντί τῷ σώμα-
 τι. ὑποδάλλων δὲ, δυνά-
 μει τ' ἐν τῷ ἄρτι δύναιτο
 15 μαι ὁ μύλον τὰ ὄρον αἰελῶν.
 τὴν τοῦτου ὁδὸν ἡμῶν ἴσα-
 το. Σάτιρον δὲ τῶν αἰνῶ-
 δας ἀδικοῦντα, καὶ ἀφαι-
 ρούμηνον τὰ βουήματα, ὑ-
 20 ποδαὶς ἀπέντειε. λέγεται
 δὲ καὶ τὴν ταρτάρου, καὶ
 γῆς ἐχθίνειν, ἢ τῶν παρι-
 τας σκυῖν παίζειν, ἐπιτηρέ-
 25 ῃς κοιμώμεν ἀπέντειναι.
 ὃς δὲ δικῶν δὲ, καὶ τὸν ἄπ-
 30 οδος φόνον, τῶν αἰτίων ἄρ-
 κτείναντο. ἄρτου δὲ, καὶ ἰσμέ-
 νου τῆς αἰσῶτος παῖς ἰάσος,
 οὗ φασὶν ἰωλὴν ἵσθαι. καὶ
 35 σαρδὶς ὁ συγγραφεὺς τὰ
 χρονικά ἀγνοῦντα, καὶ
 πολλοὶ τῶν τραγικῶν, ἰνά-
 χου τὴν ἰωλὴν λέγουσιν. Ἡσίο-

Piranibū, Epidaurū, et Cria-
 sum genuit, qui postea regno
 successit. Ex Iaso aut nascia-
 tur Agenor, ex quo Argus
 Tanoptes ortus est: hunc toto
 corpore oculatum fuisse legi-
 mus. Hic ēi uiribus præstans
 sublato, 4. Arcadiā devastas-
 bat, tauro, eius sese corio cir-
 cumtexit. Adhæc Satyrum:
 qui Arcadibus vim inferen-
 bat, eorumque pecora abige-
 bat, fortiter pugnans interse-
 cit. quin etiam Echidnam,
 quam Tartari, ac Terræ fis-
 liam dicunt, quæ viatores cor-
 ripiebat, dormientem natissus
 iterimit, idēque sublati cæ-
 dis auctoribus, Apidis interis-
 tum ultus est. Argi uero, et
 Ismenes Asopi filiæ Iasus et
 filius: ex quo Ionem ortam
 esse tradunt. At Castor, qui
 de temporum ignorance cō-
 scripsit: necnon complures
 tragædiarum scriptores, Ionem
 Inachi filiam esse perbi-
 bent. Hesiodus, et Acusis

APOLLODORI

laus eam Pirenis filiam esse
narrant, quam Iunonis sacer
dotio decoratam Iupiter ui-
tiauuit, à quo cum uiolatam
fuisse puellam hanc Iuno cō-
perisset, in buculam candidā
transformauit, cum qua Iupi-
ter se concubuisse abiurauit.
quare Hesiodus inquit, amā-
tium, iusiurandum irritum es-
se, neq; ad deorum irā quic-
quam pertinere. Iuno inte-
rim vaccam ab Ioue depopo-
scit, acceptāq; Argo Pano-
piae custodiendam dedit. Hāc
autem Asclepiades Aresto-
ris, Pherécides uero Inachi,
sicut Cercops Argi, & Isme-
nes, quae Asopi fuit, filiā scri-
bunt sed Acusilaus è Pirene,
ut dictum antea fuit, ortam
esse refert. Hic eam ad ole-
am, quae in Mycenaeo luo-
erat, alligabat. Cum uero Iu-
piter eam Mercurio, ut sur-
tium abduceret, iuperasset, idq;
ab Hierace detectum fuisset,
neq; caelari amplius posset:

δος δὲ, καὶ Ἀκουσίλαος Πί-
ρηος αὐτὴν φασιν εἶν. τὰ μὲν
τὴν ἰδρωσύνῳ τῆς ἡρας ἔ-
χουσεν, ἔδους ἔφθειρε. φά-
ρα δὲ εἰς ὑφ' ἡρας τῆς μητρὸς
ἁλῆμιος εἰς βοῶν μετε-
μόρφωσε λευκὴν αὐτὴν δὲ
ἀπαμόχετο μὲν σωλθεῖν.
διόφησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπι-
παύσασθαι τὴν ἀπὸ τῆς θεᾶς
δὲ γὰρ τῶν γυναικῶν ὁρκοῖς
ὑποδιδάσκει. Ἡρα δὲ αὐτὴν
σεμνὴν παράδοις τῶν βοῶν,
φύλακα αὐτῆς κατέστησε
ἄργον τὸν παῖδ' ἰππῶν, ὃν ἀ-
σκληπιάδης μὲν, ἀρέτορος
λέγει υἱόν, Φερικύδης δὲ, Ἰνα-
χοῦ Κέρκω δὲ, ἄργον, καὶ
Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ θυγα-
τρός. Ἀκουσίλαος δὲ ἐκ γῆρας
περὶ τὴν αὐτὴν λέγει. οὐ-
τος ἐκ τῆς ἐλαίας ἐδίσμευσε
αὐτὴν. ἢ τις ἐκ τῶν μυκηναίων
ὑπάρχει ἁλῶσι. διὸς δὲ ἐ-
πιτάξας τὸς ὄρμῃ κλέψαι
τὴν βοῶν μενούμεντος ἰδρά-
κος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἔδυν-
ακτο,

να, λίθω βαλὼν ἀπύκει
 νε τὸν ἄρχον. ὃ δ' αὖ ἄρχει
 φόντης ἐκλήθη. ἥ ῥα δὲ τῇ
 βοῖ οἱ σφοδρὲς ἐμβάλλει. ἡ δὲ
 5 πρῶτον ἦκεν εἰς ἐν ἁπ' ἐ-
 κείνης ἰόντιον κόλπον κληθεῖ-
 τα. ἔπειτα δὲ τῆς ἰλλυ-
 ρίδος πορὺ θείει, καὶ τὸν
 αἶμον ἑσπάρβαλουσα, διέ-
 10 βη τὸν τόπε μὲν, καλούμε-
 νον πῶρον θράκιον. νῦν δὲ
 ἀπ' ἐκείνης βόσπορον. ἐπὶ
 τοῦ δὲ εἰς σκυθίαν, καὶ
 τὴν κεννυρίδα γῆν πολ-
 15 λὴν χέρον πλαινηθεῖσα,
 καὶ πολλὴν διασηξαμένην
 δάλακτον οὐράνης τε, καὶ
 αἰσῆας, πελοῦταῖον ἦκεν εἰς
 αἶγυπτον. ὃ που τὴν ἀρ-
 20 χείαν μορφὴν ἀχλαβοῦ-
 ῖα, γλυνὰ πρὸ τῶν νείλων πο-
 ταμῶν ἐπιφοιτοῦσα. πῦ-
 ρον δὲ ἥ ῥα δειτταὶ κουρῶ-
 των αἰφαιρῇ ποιῶσα. οἱ δὲ,
 25 ἡφάνισεν αὐτὸν, καὶ ξυῖς
 μὲν, αἰδοδόμνος κτείνει κου-
 ρήτας. ἰὼ δὲ ἐπὶ ζῴησιν

cum abduceret, imperasset,
 idq; ab Hierace detectum
 fuisset, neq; cælati amplius
 posset: lapide percussum Ar-
 gum peremit. Hinc itaq; Mer-
 curius Argiphôtes cognomē-
 tum accepit. Iuno demum bo-
 vem æstro concitavit. Quæ
 facto ea prima in sinū ab æ-
 lonium appellatum penetra-
 vit, Mox per Illyridem pro-
 gressa Hæmum transcendit,
 ac per ea tempora traiectum
 Thracium nominatum, ab il-
 la deinde Bosporum dictum,
 tranavit. Inde, cum in Scy-
 thiam penetrasset, et cum-
 meriam terrā, cumq; per cō-
 tinentis multum, decrasset,
 multa; Europæ maria, atq;
 Asiæ plura tranasset, in Æ-
 gyptum tandem pervenit: ubi
 pristina forma recepta ad
 Nili fluentia Bosphum pepe-
 rit. Hunc Iuno, Curetes ut
 alicubi puerum occiderent,
 precibus impetravit. Quod fa-
 ctum ubi Iupiter rescivit, Cu-

APOLLODORI

retas occidit. Iò interim ad filiam, sese uestigandum accingit. Quæ cum Syriam præpè uniuersam peruagata esset, Quòd illic Bybliorum regis uxor filium educari significabatur, et tandem Epaphro inuenio in Ægyptum reuocauit, ac Telegono, qui tunc Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Ceteri, quam Isin uocarunt Ægyptij, statim collocauit. Et Ionem quoq; Isidem aprepellarunt. Epaphrus autem Ægyptij imperas Memphim Nili filiam sibi coniugauit: deq; uxoris nomine conditam urbem, Memphim nominauit, ex eaq; Libyam filiam procreauit, à qua et pars una terrarum Libya uocata est. Cæterum ex Libya, Nepturnoque gemum Agenor, ac Belus oriuntur. Agenor itaq; in Phœnicem profectus, et in illius regni sedē constitutus: abis et magna fabulis auctor

παλῶς ἐξάπιδ. πλωσάμεν
νι δε κατὰ σελήνην ἀπὸ
ἐκείνῃ ἐμνήσθη ὅτι βυβλίαν
βασιλῆως γυνὴ ἐπιθίνει ὅ
ὑόν. καὶ ὅτι ἔπαφρον δόρουσα, 5
εἰς αἰγυπτιον ἐλθούσα. ἐξα
μήθη τυλεγόνα τῷ βασι
λεύσῃ. τὰ περ αἰγυπτιῶν.
ισθύνει το δὲ ἀγαλμα δῆμι
κρος, ἣν ἐστάλεσκιν ἴσιν αἰ- 10
γυπτιῶν, καὶ τὴν ἰὼ, ἴσιν
ομοίως προσηγόρουσας.
ἔπαφος δὲ βασιλεύσας αἰ
γυπτιῶν, γαμήμιον τι τῶ
νάου θυγατέρα, καὶ ἀχρὶ 15
ταύτης κτίξει μέγα πῶ
λιν. καὶ πενκίοι θυγατέρα
λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα λι
βύη ἐκλήθη. λιβύης δὲ, καὶ
προσημῶνος, γίνονται πάλ- 20
λιν δὲ οἰνοῦμαι ἀγάνωρ. καὶ βῆ
λος. ἀγάνωρ μὲν αὐτῶν εἰς φοι
νίκην ἀπαλλαγεῖς ἐβασί
λευσε. καὶ καὶ τῆς μεγάλης
εἰς ἡλίου γλυκέρους. 25
ὁ δὲ καὶ ἀπὸ θυομένης ἀπὸ
τοῦτον. βῆλος δὲ ἀπὸ μέ

5 τασὶ εἰ αἰγυπῖον βασιλεύει
 μὴ αἰγυπῖον. γαμῆ δ' αἰγυ-
 χιότῳ τῷ νείλῳ θυγατρί-
 10 ρα, καὶ αὐτῇ γίνονται παῖ-
 δες δίδυμοι. αἰγυπῖος, ὡς
 Δαϊαὸς. ὡς δ' ἐφασιν οὐρανί-
 οισι, καὶ κελύβις, ὡς φινέβις
 περὶ σῆ. Δαϊαὸν μὲν οὖν
 βῆλος εἰς λιβύην κατέφυ-
 15 σεν. αἰγυπῖον δ' εἰς ἀρα-
 βίαν. ὅς καὶ κατὰ σκαλά-
 μινος τῷ μελαμπόδῳ τὸν χώ-
 ρον ἀπ' ἐκαστοῦ ἀνόμασεν
 αἰγυπῖον. Γίνονται δ' ἐκ
 20 πολλῶν γυναικῶν, αἰγυ-
 πῖον μὲν παῖδες πνιτύνον-
 ται. θυγατρίδου δ' ἐκ Δαϊαῶ
 πνιτύνονται. σαττακάντων
 δ' ἐκ περὶ ἀλλήλοισι αὐτῶν
 25 πατρὶ τῶν ἀρχῶν, ὕδατον δ' ἐκ
 ἰακῶς τοῦ αἰγυπῖον παῖδας
 πολλοὺς. ὅς ὃ θύειν, ὅτι ἦ ἦ
 αὐτῷ θυγατρίδαν αἰετὶν, ἢ
 30 οὐκ ὡς, καὶ ὅτι ὡς ἐκ χρό-
 νου, ὅτι πρὸς οὐρανὸν αὐτῶν
 οἰὸς αὐτῶν, καὶ ὑποθιμῶν αἰε-
 τῶν αὐτῶν, καὶ ἡνιπρὸς καὶ

extitit: quare de eo in prae-
 sentia dicere supersedebimus.
 At Belus, quod ex Aegypto
 minime discessisset: Aegypti
 regnum consequitur: atq; An-
 chinoen. Nili filiā duxit uxo-
 rem, de qua sibi filios gemi-
 nos procreavit, Aegyptū, nē-
 pe, ac Danaum, sed et Euri-
 pidis testimonio Cephēum,
 Phineumq; etiā liberos, ha-
 buit. Igitur Danaū Belus ad
 Libyam incolendam, Aegyp-
 tumq; et Arabiam habi-
 tandam misit. Qui, cum deua-
 stasset Melampodum terram,
 eam Aegypti nomine appella-
 ri de seipso voluit. Porro et
 Aegypto ē pluribus coniugi-
 bus filij mares quinquaginta
 gignuntur. At fratri Danao
 filiae totidem. Quae cum de
 regno inter se contenderent;
 Danaus Aegypti filios prae-
 ter unum, aut alterum, filiarū
 suarum opera necavit, nam
 ex oraculo eadem sibi ab eo-
 rum uno, huiusmodi excep-

rat, metu perculsus Minervae
cōsilio navim nominatam ab
eo de filiarum suarū numero
πεντηκόντορον quasi dixer-
is quinquagintarem primus fa-
brefecit, in qua filias ipso-
ausugit. Inde in Rhodū appel-
lens Minervae Lindiae statua
dedicavit. Hinc et Argos se-
contulit: Hunc Helanor, qui
tam Argis regnabat (et ipse
eius regionis potitus sub ipso-
us noīe incolas Danaos appel-
lavit) q̄ ea regio aquarū car-
itate laboraret, Argiuorū re-
gio praefecit. Qm̄ Neptunus
iratus Inacho fontes ficcaver-
at, quāobrem Minervae ter-
rā eē testatus: ē filias interim
aquatū emisit, harū una As-
nymone aquam disqrēs, telū
in ceruum iacit, ac Satyrum
dormitantē offendit: regere il-
le fomno exprofectus puella
incūdit miro desiderio capiz-
tur. At Neptuni supūctū Sa-
tyrus se dedū in fugā. Amy-
monē autem cū illo cōcubuit,

πεσκάσας, τὴν κλυθεΐσκα
ὡς ἀπὸ τοῦ ἀεὶ θύμῳ τῇ θυγα-
τρίν αὐτῇ πεντηκόντορον,
ὡς ἡ τὰς κόρας ἐξιδίκελος ἐ-
φυγε. προσπίπων δὲ ῥόδῳ τῇ
τῆς λιπιδίχης ἀδινῆς ἀγαλ-
μαῖς ἱδρύσκατα. ἐπὶ δὲ δὴ
ἦσαν εἰς ἄγρος, καὶ τὴν ἑσ-
σιλείαν αὐτῇ παρασπίδωσι
ἐλάττω, ὃ τὸν ἑσσιδέναν
(αὐτὸς δὲ κεραιήσας τῆς χώ-
ρας αἰφ' αὐτῇ τῇ εἰσικονῶ-
τας δασακούς ἀνέμασις,)
ἀνύσθρον δὲ τῆς χώρας ὑπὲρ
χούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πε-
ταῖς ἐξήρασε ποσειδῶνι μι-
νίαν ἰνάχῳ, διότι τὰν χεί-
ρας ἀδινῆς, ἐμαρτύρησαν
ἐπὶ αὐτῇ, τὰς θυγατρίδας ὑ-
δρὸς ἑλπίδας ἐπιμή. μέγα
δὲ αὐτῇ ἀμυμονίῃ ἐπὶ τοῦ
(ἐπὶ τοῦ, ἐπὶ τῇ ἑλπίδι
ἐλάφον, καὶ κοιμημένην
ἐπὶ τοῦ τυγχάνει, καὶ
τοῦ ποσειδῶντος, ἐπὶ τοῦ
συγχεῖσθαι. ποσειδῶντος
δὲ ὑπὸ φανείας, ὃ ἐπὶ τοῦ

μὴ ἐφυγῇ . ἀρυμένον δὲ,
 τοῦτω σωδονάξεται . καὶ
 αὐτῷ πισυνθῶν ταῖς εἰ λεί-
 νη παῖσιν ἐμύυσεν . οἱ δὲ , κα-
 5 γύπτον . καὶ δὲς ἐλδόντας
 εἰς ἄρτος , τῆς κ' ἔχθρας
 παύσασθαι πᾶράλουν , καὶ
 ταῖς θυγατράσιν αὐτῷ γα-
 μεῖν ἡτίσασιν . δαίτας δὲ , ἄ-
 10 μα μὴ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τοῖς
 ἐπαγγέλμασιν , ἅμα δὲ καὶ
 μνηστῆκων πρὸς φυγῆς,
 ἀμελόμενοι τοῦ γάμου , καὶ
 στεκόμενοι ταῖς κῆρας . ἔπειτα
 15 μύσθραι μὴ οὖν , πλὴν πρεσ-
 βυτέραι , ὅς εἰσι Λυγκεῖ ,
 καὶ γοργόφονον πρωτὴν .
 οὗτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναι-
 κὸς ἀργυρῆος ἐγγόνισκον
 20 αἰγύπτιον . τῆς δὲ λοιπῆς
 ἑλάρχον , βοόσωνες μὲν , καὶ
 ἐκίλαδος , καὶ λύνος , καὶ
 δαίφρας , ταῖς δαίταις γέ-
 νουσι (ὅς εἰσι δαίταις) . αὐτὸ
 25 μάλιστα ἀρυμένον . ἅπαντες
 σκαίον . αὐτὰ δὲ ἐκ βασι-
 λίδος ἐγγόνισκον δαίταις , ἐν

eiq; Neptunus Lerneos son-
 tes indicauit. Porro Ægypti
 n filij Argos profecti ut mu-
 tuam inter se similitatem com-
 pescerent; se se cohortantur,
 et Danaï filias sibi in matri-
 monium dari obsecrant. Tum
 Danaus, simul, quod parum
 crederet eorum pollicitationi-
 bus, simul quod fugæ, exiliq;
 sui reminisceretur iniuriæ,
 nuptias pactus sortito puellas
 distribuere cepit. Hypermine-
 stram igitur naturæ max-
 imam Lynceo, & Gorgopho-
 nem Procto selegit. Hos enim
 coniuge Regina Argyphus
 Ægyptus extulerat. Inde
 suam quisq; sortiti sunt.
 Busris quidem, & Encelas-
 dus. Lycusque, ac Dais-
 phron, Automaten, Antyr-
 manem, Agauen, Scæam
 Danao ex Europa Regis
 matrona satis ducunt. At
 ex Elephantide erue suæ-
 runt, Gorgophone, atq; Hy-
 permestra, sed Lynceus Ca-
 f ij

Dycent fortitus est. At istler
scripsit Hippodamiā Chalcor-
don, Rhodiam Agenor. Cleo-
patram, Asteriam Chatus*
Hippodamiam Diacorystes,
Alcis Glaucen, Alamenon
Hippomedusam, Hippoibous
Gorgen, Iphimedusam Eu-
ebenor, Rhoden Hippolytus,
Hi decem ex Arabia uxore
geniti sunt. Sed puellae ex
Hamadryadibus Nymphis,
Aliae ex Atlantea, aliae ex
Phaetone natae sunt, Agapio-
lemon Pyrene, Cercestis Do-
rioni, Burydamanti Pharte,
Aegio Mnestrā, Buhippe Ar-
gio, Anaxibia Archelao, Me-
nacho Nelo obtulerunt. Hi
septem ē Phoenissa conuge-
rent sunt, at puellae, quae Ae-
thiopides erant, quod cognos-
cunt. essent Mēphidi haud
quaquam sortitio inter se co-
pulari voluerūt. Nam ex Ty-
ria nati matre Clitus, Gliton,
Sibemelas, Sibenelen, Chrysi-
pus, Chrysippen dantur. Atque

δε ἑλεφαντῶδες, μερσοφόν,
καὶ ἑσπερίων ἀλυσκοῦς
δε καὶ Καλύπτεο ἑλαιοῦ.
Ἰστρος δὲ, Ἰπποδάμεια.
Χαλκιδῶν, ῥοδία, ἀγ-
θαρ, Κλειοπαῖρα, καὶ τὸς
Ἀσδρία, Διοκορυστος Ἰππο-
δάμεια. Ἀλκίς Γλαυκόν,
Ἀλκμήων Ἰπποκρίδου, Ἰππο-
κρίτος, Γόργων Εὐχέ-
ων, Ἰφιμέδου. Ἰππολύ-
τος, Ῥόδην. οὐ τοὶ μὲν οἱ δὲ κα-
ὶ ἀγαθὸς γυναικός. αἱ
δὲ παρδίναι, ὅς αμασθία-
δων νυμφῶν αἱ μὲν, ἀτλαί-
τειος. αἱ δὲ, ἐκφοίβης ἀγα-
πτολέμος δὲ, ἑλαιοῦ Πεισι-
κίου. ἑσπερίων δὲ, ὁκρίων.
Εὐρυδάμειος Φέρτην. Αἰ-
γίος, μερσοῦ ἀγίος, διὰ π-
την. Ἀρχέλαος Ἀνέριον.
Μεγάχρος, Νηλεῖ. οἱ ἐπὶ αἱ ἐκ
φανίας γυναικός. αἱ δὲ
παρδίναι, αἱ δὲ ἰστροῦ. ἀκλα-
ρατὶ δὲ ἑλαιοῦ ἀνέριον. αἱ
μὲν τὰς μερσοῦς, οἱ ἐκ-
τελείας. κλαίοντες ἀνέριον.

5 Θείλος·Θείλῳ·χρῦσι π
 πος χρυσίππῳ·οἱ δὲ καὶ
 Λαϊδῆς καὶ κῆδος ῥύμφος
 παῖδες δίδεκα, ἐκκληρώσαν
 10 το, παρὰ τῆς ἐκπαλυστοῦς
 Ναϊδῆς·ὅσων δὲ σιμῶν παῖ
 δες, Εὐρύλοχος, Φαίπτος, Περ
 ριστοῖς, Ἰρμος, Δρύαος, πο
 ταμῶν, Κισσῆς, Λίξος, Ἰμ
 15 βρος, Βρόμιος, πολύνκτωρ,
 Χρόνιος·αἱ δὲ κόραι ῥύμ
 φος·Αὐτοῖον, Διαῶ, Ἥλέ
 κτα, Κλεοπάτρα, Εὐρυδίκη,
 Γλαυκίππη, αἰθάλφα, καὶ
 20 σόδωρ, Δίππη, Ὠρατώ, Σύ
 γην, καὶ Ἐρύν·οἱ δὲ, γάρ
 γονων ἀγρόπῳ γένεσθαι,
 ἐκκληρώσαντο παρὰ τῆς ἐκ
 παλυστοῦ·καὶ λαγχάνει,
 25 Πείφασ μιν, Ἀκταΐην·οἱ
 γὰρ παρὰ κῆλῳ·αἱ γὰρ πῶς,
 δῖωξίππῳ·μεγάλους δὲ,
 ἀδύτῳ·λαμπρὸς ἀκύνει
 30 τιν·πυλαργῶν, Ἰδμων·ὁκ
 τῶ δὲ εἰσι νῶτα τοῖς Ἰδῶν,
 Ἰπποδίκη·Δαίφρων, ἀ
 δισαΐτην·αὐτὰ δὲ ἐκμη

ex Caliande, & Naide nym
 pha, præter eos, qui Polyxo
 nis Naidis erant duodecim
 filij procreati sunt, sortito
 matrimonium contraxerunt.
 Quorum hæc sunt nomina,
 Eurylochus, Phantes Periz
 sthenes, Hermus, Dryas. Por
 tamō, Cisseus, Lixus, Imbras
 Bromius, Polyctor, Chiboni
 us. Hæ uero sunt ex Nym
 pha natae Autonoe. Theano,
 Electra, Cleopatra, Eurydi
 ce, Gaucippe, Anihelen
 Cleodora, Euppe, Erato,
 Sygne, Bryce. qui de Gorgo
 nibus Egypto nati sunt, eas,
 quæ de Pieria genitæ fuerūt,
 sortiti duxerūt. Nā Periphan
 ti obtigit Attea, Oeneo Pō
 darce, Egypto Diocippe
 Megacle, Adyte, Ocypete Lā
 pō, Pylarge Idmon. Otto au
 tē nouissimi sunt, Idas, qui
 Hippodicen Dalphron, qui
 Adianten duxit ex Nerse
 matre natus, Pandion, qui
 Callidicen, Arbēus, qui

Oemen, Hyperbius, qui Celeno, Hippocorystes, qui Hyperipten sibi coniugarunt. Hi ex Hephaestine oriuntur: at Puellae matre Crinone fuerunt. Post, ubi suā quisq; sortitus, coniugē duxerūt, acceptos in cōiugiū cūctos Danai filiae datis à patre pugionib. sōno sepultos, suū quēq; spōsōs occidunt, una t̄mō excepta Hymnestra, haec. n. sola Lynceum, quod eius virginitatem abstinuerat, incolumem afferre navit. quāobrem hāc Danaus coniectā in uinculis custodiri iubet. Reliquae Danae filiae praesecta sponzorū capita in Lerna defoderūt, corpora uero a n̄ urbē deplorata sepelientia curauerūt. Has autē Minerva, Mercuriusq; Louis impio expiarunt. Demū postea Danaus Hymnestrā Lynceō in matrimoniu copulauit, ceteras in gymnicū certamē p̄duellas uictoribus h̄ndas dedit. Amyneae Neptuni semine

φρὸς ἐχρίοντο. Ερση, Περδίων, καλλιδικίη. ἄρβυλος, Οἶμις. Ἰπποκόρυσις, Ἰππορίππῳ. οὐ τοι εἶς Ηφαίστιος. αἱ δὲ ἐκ κεινούς. ὡς δὲ ἐκλυθῆσαντο τοῦ γάμοιο, ἐστίασεν ἐγχειρίδια διαδίδωσι ταῖς θυγατράσιν. αἱ δὲ κοιμησάμεναι τοῦ θυμῶιο ἀπὸ πικτείνου, πάλιν ἰππομνήστρας. αὐτῇ δὲ λυγικῇ ἀπέσπεσε πρὸ Δείον αὐτῷ φυλάσσειν. διὸ καθεύδων αὐτῷ δαναὸς, ἐφρουρεῖ. αἱ δὲ ἄλλαι τῆς μητρὸς δαναοῦ θυγατράων τὰς μητρὸς κεφαλὰς τῆς θυμῶιο ἐπὶ τῇ λαοῖν κατάρχεσθαι, τὰ δὲ σώματα, πρὸ τῆς πόλεως ἐκείνου. καὶ αὐτὰς ἐκείνου ἀθλῶναι, καὶ ὁρμῆς διὸς καλεῖσθαι. δαναὸς δὲ ὕδατος ἰππομνήστρας λυγικῇ σπείρειν. τὰς δὲ λοιπὰς θυγατράς εἰς γυναικὸν ἀπὸ τῆς

οἷς ηὐκὼσιν ἐδῶκεν. ἄμυ
 μῶν δ' ἐκποσειδῶνος ἐ-
 γλύνου Νάυπλιον. οὗτος
 μακρόβιος γλινόμενος, πλε-
 ων τῶν δαίκαται, τῶς ἐμπί-
 πτοισιν ἢ δανάτφ ἐδυσσά-
 ρει. σιωτῆρ δὲ καὶ αὐτὸν
 πλῶτῆσαι ἐκλίω τῷ δα-
 νάτῳ, ὃ πρὸ ἄλλων πλῶ-
 10 τῶσαιτων ἐδυσσάρεθ. πρὶς
 δ' ἐκπλῶτῆσαι ἐγμῶν, ὡς
 μὲν οἱ ἑκατακώδεχοις, Κλυ-
 μῆν τῶν καὶ στέως. ὡς δ' ὁ
 τῶν νότοις γράφας, Θάλυ-
 15 ρας. ὡς δ' ἐκέρκω, ἡσιόνησ-
 καὶ ἐγλύνου παλαμῶδῳ,
 οἱ ἀνα, ναυσιμέδοντα. Λυγ-
 κῆς δ' ἐμὲ δανάτοι ἀργαῖς
 δυνασθέν, ὅς ὑπορμῶ-
 20 στας τεινὸι καὶ δακῆρα
 τα. τούτου δ' ἐκ ἐκλείας
 τῆς ματινέως, δίδυμοι καὶ
 δὲ ἐγλύνου, ἀκείστος, καὶ
 προῖος. οὗτοι καὶ κατὰ
 25 γαστροῦ μὲν ἐπὶ οὐτὸς ἐσταῖα
 ζοὺ πρὸς ἀλλήλοισ. ὡς δ'
 αὐτῶν ἀφῆκε, πρὸς τῆς

pręgnans Naulplium peperit
 Hic quod longęuius esset, ma-
 re nauigans morientium ca-
 sum permolestę secebat. Sed
 et si tandem aliquando ob-
 yisse contigit, uel eo mortis ge-
 nere, quo alios defungi mę-
 stissime conspiciebat. Verum
 antequam ē uita decessit, ut
 Tragicorum auctoritate com-
 probatur, Clymenem Cratei
 filiam sibi uxorem coniugari
 placuit. qui uero reditus con-
 scripsit, Philyra duxisse ait.
 Cercopis autę testimonio He-
 sionem cępit. De qua Galas-
 medem, Oeacem, Nausime-
 donię gignit, Lynceus autę, qui
 post Danaum Argis domina-
 tus est, ex Hypermnestra qę-
 dem, Abantem filium genuit
 ex quo et Ocalea coniuge
 Mantineę filia, gemini pro-
 creantur Acrisius, ac Pteas-
 tus, qui cum in utero matris
 adhuc essent, inter se dissides-
 se cęperunt. Vbi uero per-
 atati potuere de regno certare

re non dubitarunt. Hiq; bellia
gerātes primi Clypeos inue-
nerunt. Inde victor Acrisius
Proctum Argis exegit: qui
ad Iobatem in Lyciam perue-
nit, sed, ut alij produnt, ad
Amphianactem confugit, Cu-
ius etiam filiam ducit. Home-
rus autem Anteam dicit.
At si tragediarum criptio-
ribus fidem habemus, Sibeno-
beam. Hunc demum Socer
cum Lyciorum copiis redu-
xit, ac Tirynibem occupavit.
quam ipsius gratia Cyclopes
incastris cinxerunt, atq; in
partem assumpti Argivam
terram prope universam co-
luerunt. Sic Acrisius Argis
imperat: & Proctus Tiryn-
ibe. Adhuc Acrisius ex Eury-
dice Lacedæmonis filia Das-
ydam gignit. Proctus vero
Lysippe, Iphinoenq; et Iphia-
nassam, uæ cū adultæ iā eta-
tis cētis, in insaniam cōciderūt.
quod, ut Hesiodus inq̃t, Diony-
sui ferias numine receperūt.

βασιλείας ἐπολέμασθ. καὶ
πολεμονῶντες ὄνρον ἀσπί-
δας προῶτοι. καὶ κρατίζας
ἀκέρσιος, προῖτον ἄρχειο δὲ
ελαύνει, ὃ δ' ἔκκεν εἰς λυκίαν
πρὸς ἰοβάτην. ὡς δὲ πινδάρης
φασί, πρὸς ἀμφιάνακτα, καὶ
γαμεί τινι τούτου θυγατέ-
ρα. ὡς μὲν Ὀμηρος ἀντίειπεν.
ὡς δὲ οἱ τραγικοὶ θεοτέβοιοι
κατὰ γὰρ δὲ αὐτὸν ὁ κηδισὺς
μὲν δὲ στράβου λυκίαν, καὶ κα-
ταλαμβάνει πύργου.
ταύτῳ αὐτῷ κυκλώπων
τειχισκόντων. μερσιάμεισι
δὲ, τινὲς ἀρχεῖαι ἀπαύειν, κα-
τὰ κοῖαν. καὶ ἀκέρσιος μὲν
ἄρχειο βασιλεύει. περὶ τοῦ
δὲ πύργου δὲ. καὶ γίνεταί
ἀκέρσιος μὲν δὲ διρυδίνης τῆς
λακεδαίμονος, δαυαίης. περὶ
τῷ δὲ ἐκ θεοτέβοιο, λυσιπ-
πῃ, καὶ ἰφινόῃ. καὶ ἰφια-
νασσῇ. αὐτὰ δὲ ὡς ἐπὶ λαφύ-
ρῳ, ἐμάκην. ὡς μὲν ἡ-
σιόδοις φασί, ὃ πρὸς διονύ-
σου περὶ τοῦ οὐνοῦ πείλονται.

ὅς δ' ἄκουσίλαος λέγει, διό
 τι τὸ τῆς ἡρατοῦ ἔοικον ὄζον
 τέλεισεν. ἡλιόμας δ' ἐμ-
 μαιεῖς, ἐπὶ λαομεδῶν αἰὰ τῶν
 ἀργεῖαι ἄπα(ον) αὐθις δὲ
 τῶν ἀργεῖαι, καὶ τῶν πε-
 λοπόννησον διελθούσαι μα-
 τὰ ἀκοσιτάσ' ἀπάσης, ὅς
 τῆς ὀρημίας ἐκράχθη. ἄγε
 ἰολᾶμπος δ' ὁ Ἀμυδαῖος.
 καὶ εἰδομένης τῆς ἄβαστος.
 μαύτης ὦν, καὶ πλοῦτος φερ-
 μάων, καὶ ἀνδραγαθῶν δι-
 κειῖται. ἀνδρὸς δὲ θυκῶς,
 ὅς ποχρεῖται διραπὴν τὰς
 παρθένοισ', εἰ δ' ἀφαιτο τὸ
 τεῖτον μέρος τῆς διωκ-
 τίας. οὐκ ἐπὶ πάντες δὲ
 προίτου ἀδραπύειν ὅς μι-
 σοδοῖς πηλικούρις, ἐπὶ μάλ-
 λον ἐμαίνοντο αἱ παρθένοι.
 καὶ περὶ τι μῦθε τούτων αἱ
 λογαί χυαῖνας. καὶ ὅς
 αὐταὶ τὰς οἰκίας ἀχολο-
 γοῦσαι, ὅς ἰσθμῶν ἀπὸ πάλ-
 λου καὶ ὅς, καὶ εἰς τῶν ὀρη-
 μίας ἐφοίτων. περβαίνον-

At Acusilai sententia; quod
 Iunonis simulacrum nihil
 fecerunt. Sic itaq; furore per-
 citae per omnem argiuorum
 terram decurrabant. Inde ite-
 rum in Arcadiā, ac Pelopon-
 nesum reuerse nullum non de-
 decore labescebant per deser-
 ta discurrabant. Melampus
 autem Amythaonis filius, et
 Idomenes, quae fuit Abantis,
 uaticinandi cognitione insti-
 gnitae, qui ponendi, expur-
 gandi, rationem primus in-
 uenerat, se uirginibus suibus
 tem restitutarum pollicetur si
 ternam regni partem accipie-
 ant. Proetus tanta mercede de-
 cernit, filiarum curam miti
 me assentit. Quocirca vir-
 gines longē maiori nefaria co-
 citantur, immo uero etiam
 illarum uelut contagione ef-
 fen et reliquae mulieres cum
 virginibus simul furere, et
 nim desertis proprijs oedibus
 in suos ipsarū filios de sae-
 uiebat, et in deserta sese sus-

gientes abdebāt. Cum uero id calamitatis genus in dies magis increfceret : postulatam mercedem Proetus Melampo di ultro cōcessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantundem fratri suo Bianti attributatur. Inter hæc Proetus ueritus, ne, si filiarū cura longius procrabatur, mercedē ille peteret ampliore. Postulatis assensus filias Melampodi curandas commisit. quare Melāpus, adhibitis nazuidissimis adulescentibus eubolanū simul, & anthea quādā choream iniunctas de montibus uirgines ipsas in Sicyonē osti usq; infecutus. Has dempersequeretur., Iphinoe natum proxima uia cū monte cōmunit. Reliquæ uero repurgatas nefania respuerūtiatū demus Melāpodi iuniam, & Bianti alteram Proetus in matrimoniu collocauit, neq; longo post tpe Megarensis filiū genuit. Ceterū Belletorobdus

σης δὲ ὑπὸ πλεῖστον τῆς συμφορᾶς, οὗ αἰτιηθέντας μεδούς ὁ προῖτος ἐδίδου. ὁ δὲ ὑπὲρ τοῦ θάραπνεν, ὅταν εἴτερον τοσούτου, τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ λάβησιν. προῖτος δὲ ἀλαβυεῖς, μὲν βραδυσούσης τῆς θάραπνείας αἰτιηθέν, ἢ πλεῖστον, θάραπνεν στωιχόμενος ὅτι τοῖς. Μελάμπος δὲ περαλαβὼν οὗ δ' αὐατωτῶ τοῖς τῆς νεοσίου μετ' ἀλαλκρυοῦ, καὶ πτος εἰδὲς χρείας ἐκ τῆς ἀρεθῆς αὐτῆς, εἰς σικυδία στωιχάσει. κατὰ δὲ τὸν διαγμὸν, ἢ περιστυτάτη τῆς θυγατρὸς, ἰφινό μετήλαξεν. ταῖς δὲ λαπύς τυχεύουσας κα-²⁰ θαρμόν στωφρῆσαι στωι-²⁵ ²⁰ ²⁵ ³⁰ ³⁵ ⁴⁰ ⁴⁵ ⁵⁰ ⁵⁵ ⁶⁰ ⁶⁵ ⁷⁰ ⁷⁵ ⁸⁰ ⁸⁵ ⁹⁰ ⁹⁵ ¹⁰⁰ ¹⁰⁵ ¹¹⁰ ¹¹⁵ ¹²⁰ ¹²⁵ ¹³⁰ ¹³⁵ ¹⁴⁰ ¹⁴⁵ ¹⁵⁰ ¹⁵⁵ ¹⁶⁰ ¹⁶⁵ ¹⁷⁰ ¹⁷⁵ ¹⁸⁰ ¹⁸⁵ ¹⁹⁰ ¹⁹⁵ ²⁰⁰ ²⁰⁵ ²¹⁰ ²¹⁵ ²²⁰ ²²⁵ ²³⁰ ²³⁵ ²⁴⁰ ²⁴⁵ ²⁵⁰ ²⁵⁵ ²⁶⁰ ²⁶⁵ ²⁷⁰ ²⁷⁵ ²⁸⁰ ²⁸⁵ ²⁹⁰ ²⁹⁵ ³⁰⁰ ³⁰⁵ ³¹⁰ ³¹⁵ ³²⁰ ³²⁵ ³³⁰ ³³⁵ ³⁴⁰ ³⁴⁵ ³⁵⁰ ³⁵⁵ ³⁶⁰ ³⁶⁵ ³⁷⁰ ³⁷⁵ ³⁸⁰ ³⁸⁵ ³⁹⁰ ³⁹⁵ ⁴⁰⁰ ⁴⁰⁵ ⁴¹⁰ ⁴¹⁵ ⁴²⁰ ⁴²⁵ ⁴³⁰ ⁴³⁵ ⁴⁴⁰ ⁴⁴⁵ ⁴⁵⁰ ⁴⁵⁵ ⁴⁶⁰ ⁴⁶⁵ ⁴⁷⁰ ⁴⁷⁵ ⁴⁸⁰ ⁴⁸⁵ ⁴⁹⁰ ⁴⁹⁵ ⁵⁰⁰ ⁵⁰⁵ ⁵¹⁰ ⁵¹⁵ ⁵²⁰ ⁵²⁵ ⁵³⁰ ⁵³⁵ ⁵⁴⁰ ⁵⁴⁵ ⁵⁵⁰ ⁵⁵⁵ ⁵⁶⁰ ⁵⁶⁵ ⁵⁷⁰ ⁵⁷⁵ ⁵⁸⁰ ⁵⁸⁵ ⁵⁹⁰ ⁵⁹⁵ ⁶⁰⁰ ⁶⁰⁵ ⁶¹⁰ ⁶¹⁵ ⁶²⁰ ⁶²⁵ ⁶³⁰ ⁶³⁵ ⁶⁴⁰ ⁶⁴⁵ ⁶⁵⁰ ⁶⁵⁵ ⁶⁶⁰ ⁶⁶⁵ ⁶⁷⁰ ⁶⁷⁵ ⁶⁸⁰ ⁶⁸⁵ ⁶⁹⁰ ⁶⁹⁵ ⁷⁰⁰ ⁷⁰⁵ ⁷¹⁰ ⁷¹⁵ ⁷²⁰ ⁷²⁵ ⁷³⁰ ⁷³⁵ ⁷⁴⁰ ⁷⁴⁵ ⁷⁵⁰ ⁷⁵⁵ ⁷⁶⁰ ⁷⁶⁵ ⁷⁷⁰ ⁷⁷⁵ ⁷⁸⁰ ⁷⁸⁵ ⁷⁹⁰ ⁷⁹⁵ ⁸⁰⁰ ⁸⁰⁵ ⁸¹⁰ ⁸¹⁵ ⁸²⁰ ⁸²⁵ ⁸³⁰ ⁸³⁵ ⁸⁴⁰ ⁸⁴⁵ ⁸⁵⁰ ⁸⁵⁵ ⁸⁶⁰ ⁸⁶⁵ ⁸⁷⁰ ⁸⁷⁵ ⁸⁸⁰ ⁸⁸⁵ ⁸⁹⁰ ⁸⁹⁵ ⁹⁰⁰ ⁹⁰⁵ ⁹¹⁰ ⁹¹⁵ ⁹²⁰ ⁹²⁵ ⁹³⁰ ⁹³⁵ ⁹⁴⁰ ⁹⁴⁵ ⁹⁵⁰ ⁹⁵⁵ ⁹⁶⁰ ⁹⁶⁵ ⁹⁷⁰ ⁹⁷⁵ ⁹⁸⁰ ⁹⁸⁵ ⁹⁹⁰ ⁹⁹⁵ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹⁵ ¹⁰²⁰ ¹⁰²⁵ ¹⁰³⁰ ¹⁰³⁵ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹⁵ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰⁵ ¹¹¹⁰ ¹¹¹⁵ ¹¹²⁰ ¹¹²⁵ ¹¹³⁰ ¹¹³⁵ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹⁵ ¹²⁰⁰ ¹²⁰⁵ ¹²¹⁰ ¹²¹⁵ ¹²²⁰ ¹²²⁵ ¹²³⁰ ¹²³⁵ ¹²⁴⁰ ¹²⁴⁵ ¹²⁵⁰ ¹²⁵⁵ ¹²⁶⁰ ¹²⁶⁵ ¹²⁷⁰ ¹²⁷⁵ ¹²⁸⁰ ¹²⁸⁵ ¹²⁹⁰ ¹²⁹⁵ ¹³⁰⁰ ¹³⁰⁵ ¹³¹⁰ ¹³¹⁵ ¹³²⁰ ¹³²⁵ ¹³³⁰ ¹³³⁵ ¹³⁴⁰ ¹³⁴⁵ ¹³⁵⁰ ¹³⁵⁵ ¹³⁶⁰ ¹³⁶⁵ ¹³⁷⁰ ¹³⁷⁵ ¹³⁸⁰ ¹³⁸⁵ ¹³⁹⁰ ¹³⁹⁵ ¹⁴⁰⁰ ¹⁴⁰⁵ ¹⁴¹⁰ ¹⁴¹⁵ ¹⁴²⁰ ¹⁴²⁵ ¹⁴³⁰ ¹⁴³⁵ ¹⁴⁴⁰ ¹⁴⁴⁵ ¹⁴⁵⁰ ¹⁴⁵⁵ ¹⁴⁶⁰ ¹⁴⁶⁵ ¹⁴⁷⁰ ¹⁴⁷⁵ ¹⁴⁸⁰ ¹⁴⁸⁵ ¹⁴⁹⁰ ¹⁴⁹⁵ ¹⁵⁰⁰ ¹⁵⁰⁵ ¹⁵¹⁰ ¹⁵¹⁵ ¹⁵²⁰ ¹⁵²⁵ ¹⁵³⁰ ¹⁵³⁵ ¹⁵⁴⁰ ¹⁵⁴⁵ ¹⁵⁵⁰ ¹⁵⁵⁵ ¹⁵⁶⁰ ¹⁵⁶⁵ ¹⁵⁷⁰ ¹⁵⁷⁵ ¹⁵⁸⁰ ¹⁵⁸⁵ ¹⁵⁹⁰ ¹⁵⁹⁵ ¹⁶⁰⁰ ¹⁶⁰⁵ ¹⁶¹⁰ ¹⁶¹⁵ ¹⁶²⁰ ¹⁶²⁵ ¹⁶³⁰ ¹⁶³⁵ ¹⁶⁴⁰ ¹⁶⁴⁵ ¹⁶⁵⁰ ¹⁶⁵⁵ ¹⁶⁶⁰ ¹⁶⁶⁵ ¹⁶⁷⁰ ¹⁶⁷⁵ ¹⁶⁸⁰ ¹⁶⁸⁵ ¹⁶⁹⁰ ¹⁶⁹⁵ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁵ ¹⁷¹⁰ ¹⁷¹⁵ ¹⁷²⁰ ¹⁷²⁵ ¹⁷³⁰ ¹⁷³⁵ ¹⁷⁴⁰ ¹⁷⁴⁵ ¹⁷⁵⁰ ¹⁷⁵⁵ ¹⁷⁶⁰ ¹⁷⁶⁵ ¹⁷⁷⁰ ¹⁷⁷⁵ ¹⁷⁸⁰ ¹⁷⁸⁵ ¹⁷⁹⁰ ¹⁷⁹⁵ ¹⁸⁰⁰ ¹⁸⁰⁵ ¹⁸¹⁰ ¹⁸¹⁵ ¹⁸²⁰ ¹⁸²⁵ ¹⁸³⁰ ¹⁸³⁵ ¹⁸⁴⁰ ¹⁸⁴⁵ ¹⁸⁵⁰ ¹⁸⁵⁵ ¹⁸⁶⁰ ¹⁸⁶⁵ ¹⁸⁷⁰ ¹⁸⁷⁵ ¹⁸⁸⁰ ¹⁸⁸⁵ ¹⁸⁹⁰ ¹⁸⁹⁵ ¹⁹⁰⁰ ¹⁹⁰⁵ ¹⁹¹⁰ ¹⁹¹⁵ ¹⁹²⁰ ¹⁹²⁵ ¹⁹³⁰ ¹⁹³⁵ ¹⁹⁴⁰ ¹⁹⁴⁵ ¹⁹⁵⁰ ¹⁹⁵⁵ ¹⁹⁶⁰ ¹⁹⁶⁵ ¹⁹⁷⁰ ¹⁹⁷⁵ ¹⁹⁸⁰ ¹⁹⁸⁵ ¹⁹⁹⁰ ¹⁹⁹⁵ ²⁰⁰⁰ ²⁰⁰⁵ ²⁰¹⁰ ²⁰¹⁵ ²⁰²⁰ ²⁰²⁵ ²⁰³⁰ ²⁰³⁵ ²⁰⁴⁰ ²⁰⁴⁵ ²⁰⁵⁰ ²⁰⁵⁵ ²⁰⁶⁰ ²⁰⁶⁵ ²⁰⁷⁰ ²⁰⁷⁵ ²⁰⁸⁰ ²⁰⁸⁵ ²⁰⁹⁰ ²⁰⁹⁵ ²¹⁰⁰ ²¹⁰⁵ ²¹¹⁰ ²¹¹⁵ ²¹²⁰ ²¹²⁵ ²¹³⁰ ²¹³⁵ ²¹⁴⁰ ²¹⁴⁵ ²¹⁵⁰ ²¹⁵⁵ ²¹⁶⁰ ²¹⁶⁵ ²¹⁷⁰ ²¹⁷⁵ ²¹⁸⁰ ²¹⁸⁵ ²¹⁹⁰ ²¹⁹⁵ ²²⁰⁰ ²²⁰⁵ ²²¹⁰ ²²¹⁵ ²²²⁰ ²²²⁵ ²²³⁰ ²²³⁵ ²²⁴⁰ ²²⁴⁵ ²²⁵⁰ ²²⁵⁵ ²²⁶⁰ ²²⁶⁵ ²²⁷⁰ ²²⁷⁵ ²²⁸⁰ ²²⁸⁵ ²²⁹⁰ ²²⁹⁵ ²³⁰⁰ ²³⁰⁵ ²³¹⁰ ²³¹⁵ ²³²⁰ ²³²⁵ ²³³⁰ ²³³⁵ ²³⁴⁰ ²³⁴⁵ ²³⁵⁰ ²³⁵⁵ ²³⁶⁰ ²³⁶⁵ ²³⁷⁰ ²³⁷⁵ ²³⁸⁰ ²³⁸⁵ ²³⁹⁰ ²³⁹⁵ ²⁴⁰⁰ ²⁴⁰⁵ ²⁴¹⁰ ²⁴¹⁵ ²⁴²⁰ ²⁴²⁵ ²⁴³⁰ ²⁴³⁵ ²⁴⁴⁰ ²⁴⁴⁵ ²⁴⁵⁰ ²⁴⁵⁵ ²⁴⁶⁰ ²⁴⁶⁵ ²⁴⁷⁰ ²⁴⁷⁵ ²⁴⁸⁰ ²⁴⁸⁵ ²⁴⁹⁰ ²⁴⁹⁵ ²⁵⁰⁰ ²⁵⁰⁵ ²⁵¹⁰ ²⁵¹⁵ ²⁵²⁰ ²⁵²⁵ ²⁵³⁰ ²⁵³⁵ ²⁵⁴⁰ ²⁵⁴⁵ ²⁵⁵⁰ ²⁵⁵⁵ ²⁵⁶⁰ ²⁵⁶⁵ ²⁵⁷⁰ ²⁵⁷⁵ ²⁵⁸⁰ ²⁵⁸⁵ ²⁵⁹⁰ ²⁵⁹⁵ ²⁶⁰⁰ ²⁶⁰⁵ ²⁶¹⁰ ²⁶¹⁵ ²⁶²⁰ ²⁶²⁵ ²⁶³⁰ ²⁶³⁵ ²⁶⁴⁰ ²⁶⁴⁵ ²⁶⁵⁰ ²⁶⁵⁵ ²⁶⁶⁰ ²⁶⁶⁵ ²⁶⁷⁰ ²⁶⁷⁵ ²⁶⁸⁰ ²⁶⁸⁵ ²⁶⁹⁰ ²⁶⁹⁵ ²⁷⁰⁰ ²⁷⁰⁵ ²⁷¹⁰ ²⁷¹⁵ ²⁷²⁰ ²⁷²⁵ ²⁷³⁰ ²⁷³⁵ ²⁷⁴⁰ ²⁷⁴⁵ ²⁷⁵⁰ ²⁷⁵⁵ ²⁷⁶⁰ ²⁷⁶⁵ ²⁷⁷⁰ ²⁷⁷⁵ ²⁷⁸⁰ ²⁷⁸⁵ ²⁷⁹⁰ ²⁷⁹⁵ ²⁸⁰⁰ ²⁸⁰⁵ ²⁸¹⁰ ²⁸¹⁵ ²⁸²⁰ ²⁸²⁵ ²⁸³⁰ ²⁸³⁵ ²⁸⁴⁰ ²⁸⁴⁵ ²⁸⁵⁰ ²⁸⁵⁵ ²⁸⁶⁰ ²⁸⁶⁵ ²⁸⁷⁰ ²⁸⁷⁵ ²⁸⁸⁰ ²⁸⁸⁵ ²⁸⁹⁰ ²⁸⁹⁵ ²⁹⁰⁰ ²⁹⁰⁵ ²⁹¹⁰ ²⁹¹⁵ ²⁹²⁰ ²⁹²⁵ ²⁹³⁰ ²⁹³⁵ ²⁹⁴⁰ ²⁹⁴⁵ ²⁹⁵⁰ ²⁹⁵⁵ ²⁹⁶⁰ ²⁹⁶⁵ ²⁹⁷⁰ ²⁹⁷⁵ ²⁹⁸⁰ ²⁹⁸⁵ ²⁹⁹⁰ ²⁹⁹⁵ ³⁰⁰⁰ ³⁰⁰⁵ ³⁰¹⁰ ³⁰¹⁵ ³⁰²⁰ ³⁰²⁵ ³⁰³⁰ ³⁰³⁵ ³⁰⁴⁰ ³⁰⁴⁵ ³⁰⁵⁰ ³⁰⁵⁵ ³⁰⁶⁰ ³⁰⁶⁵ ³⁰⁷⁰ ³⁰⁷⁵ ³⁰⁸⁰ ³⁰⁸⁵ ³⁰⁹⁰ ³⁰⁹⁵ ³¹⁰⁰ ³¹⁰⁵ ³¹¹⁰ ³¹¹⁵ ³¹²⁰ ³¹²⁵ ³¹³⁰ ³¹³⁵ ³¹⁴⁰ ³¹⁴⁵ ³¹⁵⁰ ³¹⁵⁵ ³¹⁶⁰ ³¹⁶⁵ ³¹⁷⁰ ³¹⁷⁵ ³¹⁸⁰ ³¹⁸⁵ ³¹⁹⁰ ³¹⁹⁵ ³²⁰⁰ ³²⁰⁵ ³²¹⁰ ³²¹⁵ ³²²⁰ ³²²⁵ ³²³⁰ ³²³⁵ ³²⁴⁰ ³²⁴⁵ ³²⁵⁰ ³²⁵⁵ ³²⁶⁰ ³²⁶⁵ ³²⁷⁰ ³²⁷⁵ ³²⁸⁰ ³²⁸⁵ ³²⁹⁰ ³²⁹⁵ ³³⁰⁰ ³³⁰⁵ ³³¹⁰ ³³¹⁵ ³³²⁰ ³³²⁵ ³³³⁰ ³³³⁵ ³³⁴⁰ ³³⁴⁵ ³³⁵⁰ ³³⁵⁵ ³³⁶⁰ ³³⁶⁵ ³³⁷⁰ ³³⁷⁵ ³³⁸⁰ ³³⁸⁵ ³³⁹⁰ ³³⁹⁵ ³⁴⁰⁰ ³⁴⁰⁵ ³⁴¹⁰ ³⁴¹⁵ ³⁴²⁰ ³⁴²⁵ ³⁴³⁰ ³⁴³⁵ ³⁴⁴⁰ ³⁴⁴⁵ ³⁴⁵⁰ ³⁴⁵⁵ ³⁴⁶⁰ ³⁴⁶⁵ ³⁴⁷⁰ ³⁴⁷⁵ ³⁴⁸⁰ ³⁴⁸⁵ ³⁴⁹⁰ ³⁴⁹⁵ ³⁵⁰⁰ ³⁵⁰⁵ ³⁵¹⁰ ³⁵¹⁵ ³⁵²⁰ ³⁵²⁵ ³⁵³⁰ ³⁵³⁵ ³⁵⁴⁰ ³⁵⁴⁵ ³⁵⁵⁰ ³⁵⁵⁵ ³⁵⁶⁰ ³⁵⁶⁵ ³⁵⁷⁰ ³⁵⁷⁵ ³⁵⁸⁰ ³⁵⁸⁵ ³⁵⁹⁰ ³⁵⁹⁵ ³⁶⁰⁰ ³⁶⁰⁵ ³⁶¹⁰ ³⁶¹⁵ ³⁶²⁰ ³⁶²⁵ ³⁶³⁰ ³⁶³⁵ ³⁶⁴⁰ ³⁶⁴⁵ ³⁶⁵⁰ ³⁶⁵⁵ ³⁶⁶⁰ ³⁶⁶⁵ ³⁶⁷⁰ ³⁶⁷⁵ ³⁶⁸⁰ ³⁶⁸⁵ ³⁶⁹⁰ ³⁶⁹⁵ ³⁷⁰⁰ ³⁷⁰⁵ ³⁷¹⁰ ³⁷¹⁵ ³⁷²⁰ ³⁷²⁵ ³⁷³⁰ ³⁷³⁵ ³⁷⁴⁰ ³⁷⁴⁵ ³⁷⁵⁰ ³⁷⁵⁵ ³⁷⁶⁰ ³⁷⁶⁵ ³⁷⁷⁰ ³⁷⁷⁵ ³⁷⁸⁰ ³⁷⁸⁵ ³⁷⁹⁰ ³⁷⁹⁵ ³⁸⁰⁰ ³⁸⁰⁵ ³⁸¹⁰ ³⁸¹⁵ ³⁸²⁰ ³⁸²⁵ ³⁸³⁰ ³⁸³⁵ ³⁸⁴⁰ ³⁸⁴⁵ ³⁸⁵⁰ ³⁸⁵⁵ ³⁸⁶⁰ ³⁸⁶⁵ ³⁸⁷⁰ ³⁸⁷⁵ ³⁸⁸⁰ ³⁸⁸⁵ ³⁸⁹⁰ ³⁸⁹⁵ ³⁹⁰⁰ ³⁹⁰⁵ ³⁹¹⁰ ³⁹¹⁵ ³⁹²⁰ ³⁹²⁵ ³⁹³⁰ ³⁹³⁵ ³⁹⁴⁰ ³⁹⁴⁵ ³⁹⁵⁰ ³⁹⁵⁵ ³⁹⁶⁰ ³⁹⁶⁵ ³⁹⁷⁰ ³⁹⁷⁵ ³⁹⁸⁰ ³⁹⁸⁵ ³⁹⁹⁰ ³⁹⁹⁵ ⁴⁰⁰⁰ ⁴⁰⁰⁵ ⁴⁰¹⁰ ⁴⁰¹⁵ ⁴⁰²⁰ ⁴⁰²⁵ ⁴⁰³⁰ ⁴⁰³⁵ ⁴⁰⁴⁰ ⁴⁰⁴⁵ ⁴⁰⁵⁰ ⁴⁰⁵⁵ ⁴⁰⁶⁰ ⁴⁰⁶⁵ ⁴⁰⁷⁰ ⁴⁰⁷⁵ ⁴⁰⁸⁰ ⁴⁰⁸⁵ ⁴⁰⁹⁰ ⁴⁰⁹⁵ ⁴¹⁰⁰ ⁴¹⁰⁵ ⁴¹¹⁰ ⁴¹¹⁵ ⁴¹²⁰ ⁴¹²⁵ ⁴¹³⁰ ⁴¹³⁵ ⁴¹⁴⁰ ⁴¹⁴⁵ ⁴¹⁵⁰ ⁴¹⁵⁵ ⁴¹⁶⁰ ⁴¹⁶⁵ ⁴¹⁷⁰ ⁴¹⁷⁵ ⁴¹⁸⁰ ⁴¹⁸⁵ ⁴¹⁹⁰ ⁴¹⁹⁵ ⁴²⁰⁰ ⁴²⁰⁵ ⁴²¹⁰ ⁴²¹⁵ ⁴²²⁰ ⁴²²⁵ ⁴²³⁰ ⁴²³⁵ ⁴²⁴⁰ ⁴²⁴⁵ ⁴²⁵⁰ ⁴²⁵⁵ ⁴²⁶⁰ ⁴²⁶⁵ ⁴²⁷⁰ ⁴²⁷⁵ ⁴²⁸⁰ ⁴²⁸⁵ ⁴²⁹⁰ ⁴²⁹⁵ ⁴³⁰⁰ ⁴³⁰⁵ ⁴³¹⁰ ⁴³¹⁵ ⁴³²⁰ ⁴³²⁵ ⁴³³⁰ ⁴³³⁵ ⁴³⁴⁰ ⁴³⁴⁵ ⁴³⁵⁰ ⁴³⁵⁵ ⁴³⁶⁰ ⁴³⁶⁵ ⁴³⁷⁰ ⁴³⁷⁵ ⁴³⁸⁰ ⁴³⁸⁵ ⁴³⁹⁰ ⁴³⁹⁵ ⁴⁴⁰⁰ ⁴⁴⁰⁵ ⁴⁴¹⁰ ⁴⁴¹⁵ ⁴⁴²⁰ ⁴⁴²⁵ ⁴⁴³⁰ ⁴⁴³⁵ ⁴⁴⁴⁰ ⁴⁴⁴⁵ ⁴⁴⁵⁰ ⁴⁴⁵⁵ ⁴⁴⁶⁰ ⁴⁴⁶⁵ ⁴⁴⁷⁰ ⁴⁴⁷⁵ ⁴⁴⁸⁰ ⁴⁴⁸⁵ ⁴⁴⁹⁰ ⁴⁴⁹⁵ ⁴⁵⁰⁰ ⁴⁵⁰⁵ ⁴⁵¹⁰ ⁴⁵¹⁵ ⁴⁵²⁰ ⁴⁵²⁵ ⁴⁵³⁰ ⁴⁵³⁵ ⁴⁵⁴⁰ ⁴⁵⁴⁵ ⁴⁵⁵⁰ ⁴⁵⁵⁵ ⁴⁵⁶⁰ ⁴⁵⁶⁵ ⁴⁵⁷⁰ ⁴⁵⁷⁵ ⁴⁵⁸⁰ ⁴⁵⁸⁵ ⁴⁵⁹⁰ ⁴⁵⁹⁵ ⁴⁶⁰⁰ ⁴⁶⁰⁵ ⁴⁶¹⁰ ⁴⁶¹⁵ ⁴⁶²⁰ ⁴⁶²⁵ ⁴⁶³⁰ ⁴⁶³⁵ ⁴⁶⁴⁰ ⁴⁶⁴⁵ ⁴⁶⁵⁰ ⁴⁶⁵⁵ ⁴⁶⁶⁰ ⁴⁶⁶⁵ ⁴⁶⁷⁰ ⁴⁶⁷⁵ ⁴⁶⁸⁰ ⁴⁶⁸⁵ ⁴⁶⁹⁰ ⁴⁶⁹⁵ ⁴⁷⁰⁰ ⁴⁷⁰⁵ ⁴⁷¹⁰ ⁴⁷¹⁵ ⁴⁷²⁰ ⁴⁷²⁵ ⁴⁷³⁰ ⁴⁷³⁵ ⁴⁷⁴⁰ ⁴⁷⁴⁵ ⁴⁷⁵⁰ ⁴⁷⁵⁵ ⁴⁷⁶⁰ ⁴⁷⁶⁵ ⁴⁷⁷⁰ ⁴⁷⁷⁵ ⁴⁷⁸⁰ ⁴⁷⁸⁵ ⁴⁷⁹⁰ ⁴⁷⁹⁵ ⁴⁸⁰⁰ ⁴⁸⁰⁵ ⁴⁸¹⁰ ⁴⁸¹⁵ ⁴⁸²⁰ ⁴⁸²⁵ ⁴⁸³⁰ ⁴⁸³⁵ ⁴⁸⁴⁰ ⁴⁸⁴⁵ ⁴⁸⁵⁰ ⁴⁸⁵⁵ ⁴⁸⁶⁰ ⁴⁸⁶⁵ ⁴⁸⁷⁰ ⁴⁸⁷⁵ ⁴⁸⁸⁰ ⁴⁸⁸⁵ ⁴⁸⁹⁰ ⁴⁸⁹⁵ ⁴⁹⁰⁰ ⁴⁹⁰⁵ ⁴⁹¹⁰ ⁴⁹¹⁵ ⁴⁹²⁰ ⁴⁹²⁵ ⁴⁹³⁰ ⁴⁹³⁵ ⁴⁹⁴⁰ ⁴⁹⁴⁵ ⁴⁹⁵⁰ ⁴⁹⁵⁵ ⁴⁹⁶⁰ ⁴⁹⁶⁵ ⁴⁹⁷⁰ ⁴⁹⁷⁵ ⁴⁹⁸⁰ ⁴⁹⁸⁵ ⁴⁹⁹⁰ ⁴⁹⁹⁵ ⁵⁰⁰⁰ ⁵⁰⁰⁵ ⁵⁰¹⁰ ⁵⁰¹⁵ ⁵⁰²⁰ ⁵⁰²⁵ ⁵⁰³⁰ ⁵⁰³⁵ ⁵⁰⁴⁰ ⁵⁰⁴⁵ ⁵⁰⁵⁰ ⁵⁰⁵⁵ ⁵⁰⁶⁰ ⁵⁰⁶⁵ ⁵⁰⁷⁰ ⁵⁰⁷⁵ ⁵⁰⁸⁰ ⁵⁰⁸⁵ ⁵⁰⁹⁰ ⁵⁰⁹⁵ ⁵¹⁰⁰ ⁵¹⁰⁵ ⁵¹¹⁰ ⁵¹¹⁵ ⁵¹²⁰ ⁵¹²⁵ ⁵¹³⁰ ⁵¹³⁵ ⁵¹⁴⁰ ⁵¹⁴⁵ ⁵¹⁵⁰ ⁵¹⁵⁵ ⁵¹⁶⁰ ⁵¹⁶⁵ ⁵¹⁷⁰ ⁵¹⁷⁵ ⁵¹⁸⁰ ⁵¹⁸⁵ ⁵¹⁹⁰ ⁵¹⁹⁵ ⁵²⁰⁰ ⁵²⁰⁵ ⁵²¹⁰ ⁵²¹⁵ ⁵²²⁰ ⁵²²⁵ ⁵²³⁰ ⁵²³⁵ ⁵²⁴⁰ ⁵²⁴⁵ ⁵²⁵⁰ ⁵²⁵⁵ ⁵²⁶⁰ ⁵²⁶⁵ ⁵²⁷⁰ ⁵²⁷⁵ ⁵²⁸⁰ ⁵²⁸⁵ ⁵²⁹⁰ ⁵²⁹⁵ ⁵³⁰⁰ ⁵³⁰⁵ ⁵³¹⁰ ⁵³¹⁵ ⁵³²⁰ ⁵³²⁵ ⁵³³⁰ ⁵³³⁵ ⁵³⁴⁰ ⁵³⁴⁵ ⁵³⁵⁰ ⁵³⁵⁵ ⁵³⁶⁰ ⁵³⁶⁵ ⁵³⁷⁰ ⁵³⁷⁵ ⁵³⁸⁰ ⁵³⁸⁵ ⁵³⁹⁰ ⁵³⁹⁵ ⁵⁴⁰⁰ ⁵⁴⁰⁵ ⁵⁴¹⁰ ⁵⁴¹⁵ ⁵⁴²⁰ ⁵⁴²⁵ ⁵⁴³⁰ ⁵⁴³⁵ ⁵⁴⁴⁰ ⁵⁴⁴⁵ ⁵⁴⁵⁰ ⁵⁴⁵⁵ ⁵⁴⁶⁰ ⁵⁴⁶⁵ ⁵⁴⁷⁰ ⁵⁴⁷⁵ ⁵⁴⁸⁰ ⁵⁴⁸⁵ ⁵⁴⁹⁰ ⁵⁴⁹⁵ ⁵⁵⁰⁰ ⁵⁵⁰⁵ ⁵⁵¹⁰ ⁵⁵¹⁵ ⁵⁵²⁰ ⁵⁵²⁵ ⁵⁵³⁰ ⁵⁵³⁵ ⁵⁵⁴⁰ ⁵⁵⁴⁵ ⁵⁵⁵⁰ ⁵⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶⁰ ⁵⁵⁶⁵ ⁵⁵⁷⁰ ⁵⁵⁷⁵ ⁵⁵⁸⁰ ⁵⁵⁸⁵ ⁵⁵⁹⁰ ⁵⁵⁹⁵ ⁵⁶⁰⁰ ⁵⁶⁰⁵ ⁵⁶¹⁰ ⁵⁶¹⁵ ⁵⁶²⁰ ⁵⁶²⁵ ⁵⁶³⁰ ⁵⁶³⁵ ⁵⁶⁴⁰ ⁵⁶⁴⁵ ⁵⁶⁵⁰ ⁵⁶⁵⁵ ⁵⁶⁶⁰ ⁵⁶⁶⁵ ⁵⁶⁷⁰ ⁵⁶⁷⁵ ⁵⁶⁸⁰ ⁵⁶⁸⁵ ⁵⁶⁹⁰ ⁵⁶⁹⁵ ⁵⁷⁰⁰ ⁵⁷⁰⁵ ⁵⁷¹⁰ ⁵⁷¹⁵ ⁵⁷²⁰ ⁵⁷²⁵ ⁵⁷³⁰ ⁵⁷³⁵ ⁵⁷⁴⁰ ⁵⁷⁴⁵ ⁵⁷⁵⁰ ⁵⁷⁵⁵ ⁵⁷⁶⁰ ⁵⁷⁶⁵ ⁵⁷⁷⁰ ⁵⁷⁷⁵ ⁵⁷⁸⁰ ⁵⁷⁸⁵ ⁵⁷⁹⁰ ⁵⁷⁹⁵ ⁵⁸⁰⁰ ⁵⁸⁰⁵ ⁵⁸¹⁰ ⁵⁸¹⁵ ⁵⁸²⁰ ⁵⁸²⁵ ⁵⁸³⁰ ⁵⁸³⁵ ⁵⁸⁴⁰ ⁵⁸⁴⁵ ⁵⁸⁵⁰ ⁵⁸⁵⁵ ⁵⁸⁶⁰ ⁵⁸⁶⁵ ⁵⁸⁷⁰ ⁵⁸⁷⁵ ⁵⁸⁸⁰ ⁵⁸⁸⁵ ⁵⁸⁹⁰ ⁵⁸⁹⁵ ⁵⁹⁰⁰ ⁵⁹⁰⁵ ⁵⁹¹⁰ ⁵⁹¹⁵ ⁵⁹

1 ταὸ ἀκουσίως ἀδελφὸν δι-
 2 λιάδην, ὡς Διέπρις φασί πε-
 3 ρῖται. ἄλλοι δὲ ἀλκιμῶν,
 4 οἷς ἄρμος πρὸς περίτον ἐλ-
 5 δὸν καὶ αἶρεται. καὶ αὐ-
 6 τῷ γυνὴ δινέβαια, ἢ καὶ αἰ-
 7 τεῖα ἔφαται ἶχε, καὶ πε-
 8 πῖμπε λόγισσ' ὑπὸ στυγνῶν
 9 σῖας. τῷ δὲ, ἀπ' ἰουμῶν,
 10 οὐλέγει πρὸς περίτον, ὅτι Βελ-
 11 λοφόντης αὐτῇ ὑπὸ φθο-
 12 ρᾷ περὶ πῖμπε λόγισσ'.
 13 περίτος δὲ πιστεύσας ἔδω-
 14 κεν ἐπιστολὰς αὐτῇ πρὸς Ιο-
 15 βράτην τὸν πενδρόν· κομί-
 16 σθαι. καὶ αἷς ἐπὶ γὰρ χηρῇ οὐ-
 17 Βελλοφόντην ἀρκτεῖναι,
 18 νομίζων αὐτὸν ἄνωγ' τῷ θνα-
 19 εῖον διαφθεῖσθαι. ἢ
 20 οὐχ' οὐ μόνον ἐν, ἀλλὰ πολλὰ
 21 λῶς οὐκ ἀλάστον. εἴ γε δὲ
 22 προτομῶν μὲν λέοντος, οὐ-
 23 ραὶ δὲ δράκοντος, τέττω
 24 δὲ κεφαλῶν μέσσην αἷος.
 25 οἷος πῦρ αἶγεται, καὶ τῷ χέ-
 26 ρει δὲ φθαρει. καὶ τὰ βε-
 27 σκῆματα ἐλυσμένῃ. μία

Glauci, q Sisyphi fuit, cū per
 imprudentiā Deliadē fratrem,
 sine, ut quidam ferūt, Pirenē,
 aut, ut alij uolūt, Alcimenē pe-
 cussisset, ad Proctū Argos cōsu-
 git ab eoq; expiatur. Mox an-
 tem cum illius amore Stheno-
 baea, quae et antea dicebatur,
 desipere, submisit, q illū de cō-
 cubitu interpellaret, q, cū mus-
 laris libidini minime cōsēsis-
 set. Sthenobaea Procto Beller-
 phōtem questiti cōcubitus insi-
 gnitauit. Proctus uxori credu-
 lus dat illi ad Iobatem literas
 huiusce, argumēti. Vt Beller-
 phontē curaret occidendū, At
 Iobates re cognita illum ut ad
 Chimerā exstinguendā iret, in-
 gemit. Siquidē ita inueniē a fe-
 ra perditum iri arbitratatur,
 quando ea nō unus modo, sed
 ne multorum quidem uiribus
 facile perdomari poterat. Nā
 prima in parte leo, postrema
 draco, media uero capra esse
 uidebatur, quae flammās euas-
 mebat, ac proxima quaeq; disq;

plēbat, pecoraq; inficiebat.
 Hæc. n. trium belluarum uiri-
 bus sub una duntaxat natura
 communita erat. Aiunt hanc
 ipsam Chimæra ex Homeri
 testimonio Amisodari cura
 nutritam fuisse, natamq; ex
 Typhone, & Echidna, id, qđ
 Hesiodi carminibus cōprob a-
 ri legitur. Gōscēso igitur Pe-
 gāso, quē ex Medusa, ac Nep-
 tano sātum, & aligerum bas-
 bebat Bellerophōtes, sublatu-
 in altū, ex eo Chimæra sagi-
 ta impetebat. qua demū per-
 acta pugna lobatus eundē in
 Sōlymos pugnaturū misit, ubi
 ei id feliciter exegit, ad Ama-
 zōn. n. expugnandas p̄fisei
 impauit, quibus item deuictis
 collectā Lyciorū iuuentutem,
 quā dāteris p̄cellere uiderat-
 tur, in insidijs cōfutare inbet,
 atq; ita Bellerophontē occidi
 præcepit. Vbi autē et hocce ad
 uirū ois ab eo casus accepit,
 admiratus iuuenis p̄stantiam
 Eubacæ lætas illi Præu ostē-

γὼ φύσις τελευτὴν θυγίαν εἶχε.
 δύναμιν. λέγεται δὲ καὶ τὴν
 χίμαιραν ταύτην ἱερῶν
 μὲν, ἀπὸ ἀμισωδάρου, κα-
 δαὶ πόρ εἰρηκῆ καὶ ὄμβρος.
 γέννηθῆναι δὲ ἐκ τυφώνος
 καὶ ἐχιδνῆς, καὶ τὴν ἱσιόδος
 ἱστορεῖ. αἰατὶ βαίνας δὲ ἐκ
 τὸν ὁ βellerοφόντης δὲ τὸν
 πῆχσον εἶχε ἵππον ἐκμε-
 δούσης πῆλων γέγονε μί-
 νον, καὶ προσετῶντο αὐτοῖς
 εἰς ὕψος, ἀπὸ τούτου καὶ τὸ
 ξένον τὴν χίμαιραν. μετὰ
 δὲ τὸν αὐτὴν αὐτὸν, ἐπὶ τα-
 ξῶν αὐτῶν πολύμοις μαχεσθῆ-
 ναι. ὥς δὲ ἐπὶ λαύτας καὶ
 ὄρνιθας, ἀμαζόνων ἐπὶ ταξῶν
 αἰωνίζεσθαι αὐτὸν, ὥς δὲ καὶ
 ταύτας ἀπὶ κτείνε, ζῶντι
 νεότατι λυκίων διαφύειν
 δοκῶντας ἐπὶ λέξας, ἐπὶ
 ταξῶν ἀρκατεῖναι λοχίαι-
 τας. ὥς δὲ καὶ τὸν αὐτὸν ἀπὶ
 κτείνε πᾶντας, θυμωδὸς
 τὴν δύναμιν αὐτῶν ὁ ἰοβᾶ-
 τής, τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐστὶ

ξε, καὶ παρ' αὐτῷ, μίλειον
 ἐξίωσι δὸνς τὴν θυγατέρα
 φιλοτόν. ἢ θήνησκον, τὴν
 βασιλείαν καὶ κλίπιν αὐτῷ.
 5 Ακρισίῳ δὲ, πῶδ' αὐτῷ
 γλεῖσεως ἀρρεσίῳ, χρῆση-
 ειαχομῆν, ὁ θεὸς ἔφην, γλεῖ-
 σθαι παῖδα ἐκτὶ θυγατρὸς,
 ὅς αὐτὸν ἀρχικνεῖ. δέισας
 10 αὐτῷ ἀκρίσιος ὄϊον, ὑπὸ γὰρ
 δαίλαμον καὶ τασκοδύσσας
 χεῖλεον, τὴν Δαναάνην ἐφρά-
 ρει. ταύτῃ μὲν, ὡς εἴιοι λέ-
 γουσι, ἔφθειρε προῖτος,
 15 ὅθ' αὐτοῖς καὶ ἡ σάσις ἐ-
 κινῆθη. ὡς δὲ εἴιοι φασί,
 ξύς μετ' ἀμορφοθεῖς εἰς χρυ-
 σόν, καὶ ὅθ' ἡ δροφῆς εἰς
 τὴν Δαναάνην εἰσρνεῖς κόλ-
 20 πῶδ', σιμῶν λείπει. αἰδοτό-
 μνος δὲ ἀκρίσιος ὕπνῳ, ὃν ὄξ-
 αὐτὸ γελιννυμῖον ἱέρπεια,
 μὴ πσεύδης ὑπὸ θεῷ ἐφθάρ-
 σαι τὴν θυγατέρα μετὰ τῇ
 25 παιδὲς εἰς λαρνακὴν βαλὼν,
 ἔρριψεν εἰς δαίλασαν. περὶ
 οὐρεθείσης δὲ τὴν λαρνακὴν

dit. Inde, ut secū maneret, ro-
 gavit: Eiq; Philonem filiam
 uxore dedit. Qui demū, cum
 fato cōcessisset, Bellerophontē
 generū suū regni successorē
 instituit. Interim Acrisio de
 maribus filius oraculū scisci-
 tāti, numen rñdit, puerū de fi-
 lia oriturū esse, q̄ quo necē il-
 laturus esset. Id igitur Acrisi-
 us pertimescens aeneo sub ter-
 ra cubiculo cōstructo, inclusā
 Danaē custodiri iubet. Hāc,
 ut nonnulli tradunt, vitiauit
 Prætus: ἢ iter se orta cōten-
 tio est; sed aliorum testimonio
 proditur: Iouem in aureum
 imbrē transmutatam per im-
 pluium in Danaes sinum de-
 lapsum cum ea concubuisse;
 mox ubi Ierseum de filia na-
 tum esse cognovit Acrisius,
 ab Ioue compressam filiam
 minime credens, eā und cū fi-
 lio in arca lignea conclusam
 in mare deiecit: quæ cum
 in Seripbum insulam delata
 fuisset. Dictys desumptum

APOLLODORI

puerum educavit. Ceterum, Polydectes uterinus Diis frater, Seriphi rex, Danaes amore correptus, cum ea, Perseus. n. in uirile aetate pueros rat, potiri nequiret, amicos, quibus cum & Perseum etiam conuocat, yiq; ob Hippodamiae Oenomai filiae nuptias erant se celebraturum edicuit. Cui tu Perseus qua nam inquit in re conficiet erant? equo Polydectes respondet. Atqui Perseus, Gorgonis, ego inquit, capite. Tum rex, contra nihil subiecit. Mox uero, ab alijs equos exposcit, sed, quod equum a Perseo habere non posset, pro symbola Gorgonis caput illi, ut afferret, imperauit. Tum Perseus Mercurij, ac Mineruae ductu Phorci filias adiit, Enio, Gempredò, & Dino. Hae fuerunt cetisq; & Phorci natae Gorgonum sorores ab ortu ipso statim annus saeculae, unoq; tres oculo, & dente uno praeditae, qui-

σεῖφφ, Δίκτυς ἄρα, αἰετρεφε ὄρνις. βασιλεύων δὲ τῆς σεῖφφου πολυδίκτης, ἀδελφὸς ὁμομῆτειος Δίκτυος, Δαϊάνας δῖαδεις, καὶ ἡνερβαμνίου πῑρσείας, μὴ δὲ νάμνιος αὐτῇ στωλεθεῖς, στωλεθῆναι τῷ φίλῳ. μετὰ τὸν καὶ πῑρσεία, λείων ἔρανον στωάζειν ὑπὲρ τῶν ἰπποδαιμείας τῆς οἰνομάου γαμῶν. τῷ δὲ πῑρσείας εἰπόντος ἐπίπνι ὁ δῖαδεις ὠχέεται; τῷ δὲ φρίσσαντος ὑπὲρ ἰπποφ. πῑρσεύς δὲ εἰπὺς τῇ κεφαλῇ τῆς γοργόνος. οὐκ αὐτὸς πολυδίκτης. παρὰ μὲν οὖν τῇ λοιπῶν ἡ τῶν ἰπποδ. πρῶτὸν δὲ πῑρσείας οὐ λαβὼν τὸν ἰπποδ., ἐπέταξε τῆς γοργόνος κομίζην τῷ κεφαλῷ. ὁ δὲ ὄρνις, καὶ ἀπὸ τῆς περικαλλοῦς μῆλων, ὑπὲρ τὰς φόρκου γίνεται θυγατὶς. ἐν τῷ, καὶ πῑρσείας. καὶ δεινῶ. ἵσταν αὐτὰ κατὰ τὸν, καὶ φόρκου

κον γοργόνων ἀδελφαί,
 γραῖαι ἐκκλητῆς. εἴα τὲ
 ὀφθαλμὸν αἰ φρεῖς, καὶ εἴα
 ὁδόν τε εἶχον. καὶ ταῦτα
 5 πρᾶ μὲρος ἤμειβον ἀλλή-
 λαις. ὦν κυριότατος ὁ πόρ-
 σεύς, ὡς ἀπὶ πτω, ἔφην ἀπο-
 δώσειν, αἶψα φηγόντων τὴν
 ὁδὸν τὴν ἀδελφῶν νύμφας.
 10 φέρουσαν. αὐταὶ δὲ αἱ νύμ-
 φαι πῶς εἶχον πέδιλα,
 καὶ τὴν κίβισιν ἦν φασι-
 πινθ εἶναι πέραν, πίνδα-
 ρος δὲ, καὶ Ἡσίοδος ἐν ἀσπί-
 15 δι, ἀδελφῶν πόρσεως.
 Πᾶσι δὲ μετὰ φρεσιν εἶχε
 κείρα δεικνύοντα πλάγρου
 Γοργούρας, ἀμφὶ δὲ μιν κίβι-
 σις ἦεν. Εἶρηται δὲ πα-
 20 ρὰ τὸ κείραται ἐκείραται.
 καὶ τὴν προφύλιν, εἶχε δὲ καὶ
 τὴν αἰδοῦσαν κωῶν. ὕψηλ-
 οὐς δὲ τῆς φορκιδῶν
 ἀρχοῦς τὸν, τὸ ὁδόν τε, καὶ
 25 τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς, καὶ
 παρακληθῆναι περὶ τὰς
 νύμφας, καὶ τὴν χῶν, ὦν ἐ-

bus, & vicissim inter se uten-
 bantur. Hæc, ubi potius
 est Perseus, reposcentibus
 illis, se redditurum polli-
 cetur, si, quæ ad Nym-
 phas, ipsa duceret, viam
 commonstrarent. Erat autem
 hisce Nymphis talaria, &
 cibisis, quam peram quid-
 dam esse putant. Id Pina-
 darus, & Hesiodus in Cly-
 peo, ubi de Perseo, sic
 ait.

Horrendæ tetæ scapulas ca-
 put occupat ingens.

Gorgonis, idq; intra cibisis
 latet.

Nam cibisis, quod inibi con-
 dantur indumentum, & ci-
 baria, dicta esse videtur. Ad-
 hæc Orci galeam, adhibuit.
 Restitutis itaq; Thorcidibus
 et dente, & oculo, quod ut-
 am demonstrassent, ad Nym-
 phas pervenit: Adeptus in-
 de, quæ cupiebat, bu-
 meris ante omnia peram
 induxit, ac pedibus talaria

APOLLODORI

accommodauit, postremo gaz-
leam capiti imposuit. Hac
igitur testus, quoscumq; uos
luisset, ipse inuisus alijs,
peruidebat. Is, ubi a Mer-
curio Adamantinam Har-
pen accepit, ad oceanum
deuolauit, hic Gorgonas
dormientes deprehendit.
His autem Euryalæ uni.
Sthenò alteri. terciæq; Me-
dusæ nomen fuit. In quib-
us, solam Medusam mor-
talem fuisse perhibent. Ad
huiusce itaq; caput repor-
tandum Perseus emissus fu-
it. Erant Gorgonibus cas-
pita, squamosarum anguium
spiris obsita, dentes præterea
tantæ, magnitudinis, quantæ
saum esse uidentur. Adhæc
manus æneæ, et alæ aureæ,
quibus conuolabant, quæ, qui-
cūq; obtuerentur, eos in saxa
omnes commutabant. Has de-
um Perseus somno sepultas
adortus, cuius manus Pal-
lās dirigebat, auersus oculos

απούδασε, τὴν μὲν κίβησιν
περιβάλλας. τὰ δὲ πένδρα
τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε.
τὴν δὲ καὶ τὴν τῇ κεφαλῇ
ἐπέθρε. ταύτῃν ἔχων, 5
αὐτὸς μὲν οὐκ ἔβλε-
πεν. ἅπασι δὲ οὐκ ἔω-
ρετο. λαβὼν δὲ καὶ πῆλ-
ὲρ μοῦ ἀδαμαστίνῃν ἔρπην
πετόμενος εἰς τὸν ὠκεανὸν 10
ἦκεν. καὶ κατέλαβε τὰς
γοργόνας κοιμωμένας, ἔ-
σαν δὲ αὐταί, Σθενὼ, Ἐρυ-
αλὴν, μέδουσαν. μόνῃ δὲ ἦν
θνητὴ μέδουσα. ὅθεν ὅτις 15
τὴν ταύτης κεφαλὴν πῆλ-
εὺς ἐπέμψθη. εἴρων δὲ αἱ
γοργόνες κεφαλὰς μὲν πε-
ρεσπειραμένας φορίσι
δρακόντων. ὁ δὲ ντὰς δὲ με 20
γαίαν ὡς συνῶν, καὶ χεῖ-
ρας χαλκὰς, καὶ πῆλ-
εὺς χρυσὰς, δι' ὧν ἐπὶ ἔρποντο. ὅθεν
δὲ ἰδόντας, λίθους ἐποίησαν,
ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς ὁ πῆλ- 25
εὺς κοιμωμένας, κατὰ
θνητούσας τὰς χεῖρας ἔκθη

νάς, ἀπειρεμμείος, καὶ
 βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλ-
 κῶν, δι᾽ ἧς τὴν εἰκόνα τῆς
 γοργόνης ἔβλεπεν, ἐκαρατὸ
 5 μυσεν αὐτήν. ἀχρὶ μνηδεί-
 σης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς
 γοργόνης ἔξέδρε πῆγας
 πῖλῳ δὲ ἵππος. καὶ χρυ-
 σῶς ὁ γερύονου πατήρ.

10 τοῦτο δὲ ἐγλίνυσεν ἐκ πο-
 σειδῶνος. ὁ μὲν δ᾽ αὖ πρὸς
 σέως εἰδήμιος εἰς τὴν κί-
 βισιν τὴν κεφαλὴν τῆς με-
 θύσης ὁπίσω πάλιν ἐχέ-

15 ρθ. αἰ δὲ γοργόνου ἐκ τῆς
 κοίτης αἰατῶσα, τὸν πρὸς
 σέως εἰδωκόν. καὶ στυγερῶς
 αὐτὸν οὐκ ἠδύναντο δὲ τὴν
 κωνῶν, ἀπεκρύπτει γὰρ ὅτι

20 αὐτῆς. παραγλινόμιος δὲ
 εἰς αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασιλεύει
 κεφύς, δῖρε τὴν τοῦτου θυ-
 γατρία αἰδομένην πρὸς
 κελύβιν βορᾶν θαλασσίαν

25 κῆται. κροστέπεια γὰρ ἡ κη-
 φῶς γυνὴ, νηρησίαν ἤρισε
 ποδὶ καλλοῖς. καὶ πασῶν

lis in æreum Clypeum des-
 fixis, per quem ipsam Gor-
 gonis imaginem respicie-
 bat, Medusæ caput am-
 putauit. Quo resecto Per-
 gasus alatus equus repen-
 te profiliuit, & Chrysa-
 or Gerionæ pater. Hos-
 sce autem à Neptune pro-
 creauit. Igitur Perseus repo-
 sito suam intra peram Me-
 dusæ capite, recessit. Ves-
 rum Gorgones ipsæ somno
 excitæ Perseum infestaban-
 tur, quem intueri ob orci Ga-
 leam minime poterant, quod
 ea Perseus contegebatur: Qui
 cum in Æthiopiam per-
 uolasset Cephei, Regis fi-
 liam Andromedam Maris
 Ceto iam iam deuorandam
 offendit: quoniam Cas-
 siopea Cephei coniux de
 corporis formæ præstan-
 tia, quod se omnium for-
 mosissimam iactitabat, Ne-
 reidas in certamen pro-
 uocauit. Quamobrem ea

Oemen, Hyperbius, qui Celæ
no, Hippacoryste, qui Hyper-
ripten sibi coniugarunt. Hi
ex Hephaestine oriuntur: at
Puellæ matre Crinone suc-
runt. Post, ubi suā quisq; sor-
titus, coniugē duxerūt, accep-
tos in cōiūniū cūctos Danaī fi-
liae datis à patre pugionib. sō-
no sepultos, suū quæq; spōsos
occidunt, una tñmō excepta
Hymnestrā, hæc. n. sola Lyn-
ceum, quod eius virginitatem
abstinuisset, incolumem affers
navit quāobrem hāc Danaus
coniecit in uinculis custodiri
iubet. Reliquæ Danaī filie
præfecta sponsorū capita in
Lerna defoderūt, corpora ue-
ro aī urbē deplorata sepelien-
da curaverūt. Has aut Miner-
ua, Mercuriusq; Iouis impio
expiarunt. Demū postea Da-
naus Hymnestrā Lynceō in
matrimoniu copulavit, ceter-
as in gymniciū certamē pdu-
ctas victoribus hūdas dedit.
Amyneæ Neptani semine

φὸς ἐχρίοντο, Ερση, Περ-
δίων, καλλιόκην. ἄρβυλος,
Ὀϊμύ. Ἰπποκόρυς, Ἰππορί-
πην. οὐ τοι ὤρῃ Ηφαίστου. 5
αἱ δὲ ἐκ κεινούς. ὥς δὲ ἐ-
κλυρώσαντο τὸν γάμον, ἐ-
στίασεν ἐγχειρίδια διαδίδω-
σι ταῖς θυγατέραςιν. αἱ δὲ
κοιμηθείσας τὸν νυμφῶνα 10
ἀπέκτειναν, πᾶσι τὸν
μυήσαντο. αὐτὴ δὲ λυγ-
κὴ ἀπέσωσε τὸν θεῖον αὐ-
τὴν φυλάξαι τα. διὸ κα-
θεύρεται αὐτὴν δαναός, ἐ- 15
φρούρει. αἱ δὲ ἄλλαι τῆς
μὲν δαναοῦ θυγατέρας τὰς
μὲν κεφαλὰς τῆς νυμφῶνος
ἐν τῇ λόφῃ κατώρυξαν, τὰ
δὲ σώματα, περὶ τῆς πό- 20
λεως ἐκάλωσαν. καὶ αὐ-
ταῖς ἐκαθήσαν ἀβλυᾶτε,
καὶ ὀρμῆς διὸς καλῶσαι-
δς. δαναός δὲ ὕδατος ἰππο-
μύστραν λυγκί σπαιῖνεν, 25
α. τὰς δὲ λοιπὰς θυγα-
τέρας εἰς γυμνακὸν αἰῶνα

οἷς κωὸν ἐδωκεν. ἀμυ
 μών δ' ἐκποσειδῶτος ἐ
 γέννησεν Ναυπλίου. οὗτος
 μακρόβιος γένετο, πλε
 ων τῶν θαλάσσιον, ῥίσε μὲν
 πῶσιον ὡς δ' ἀνὰ τ' ἐδύσθη
 ρει. σὺν δ' αὖτ' αὐτὸν
 πλάτυσεν ἐκείνῳ τῷ θα
 λάτῃ, ὡς πρὸς ἄλλων τελευ
 οῦσιν αὖτ' ἐδύσθη. πρὸς
 δ' ἐκείνῳ τῷ γένει, ὡς
 μὲν οἱ θαλάσσιοι, κλυ
 μὲν τῶν καὶ σφίγας. ὡς δ' ο
 ἴσθι τοῖς ῥαχίσι, φιλύ
 ρας. ὡς δ' ἐκείνῳ τῷ γένει
 καὶ ἐγέννησεν Παλαμήδην,
 αἰὲν αὖτ' αὐτὸν ἐδύσθη. Ἄν
 κ' αὖτ' ἐκείνῳ τῷ γένει
 δ' αὖτ' αὐτὸν ἐδύσθη, ὡς
 οὗτος περὶ πᾶσι καὶ δ' αὖτ'
 τα. τούτου δ' ἐκείνῳ τῷ γένει
 τῆς μακρόβιου, δίδουσι καὶ
 δ' ἐκείνῳ τῷ γένει, καὶ
 πρὸς τῶν. οὗτοι καὶ καὶ
 αὖτ' αὖτ' ἐκείνῳ τῷ γένει
 ζῶντες ἀλλήλους. ὡς δ'
 αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'

pregnant Nauplium peperit
 Hic quod longevus esset, ma
 re navigans morientium ca
 sum permolestè secebat. Sed
 et si tandem aliquando ob
 isse contigit, uel eo mortis ge
 nere, quo alios defungi mas
 sissime conspiciebat. Verum
 antequàm e uita decessu, ut
 Tragicorum auctoritate com
 probatur, Clymenem Cratei
 filiam sibi uxorem coniugari
 placuit. qui uero reditus con
 scripsit, Philyra dixisse ait.
 Cercopis autè testimonio He
 sionem cæpit. De qua Pala
 medem, Oecem, Nausime
 doniè gignit, Lynceus aut, qui
 post Danaum Argis domina
 tus est, ex Hypermnestra ge
 nitum, Abantem filium genuit
 ex quo et Ocalea coniuge
 Mantinei filia, gemini pro
 creantur Acrisius, ac Præ
 tus, qui cum in utero matris
 adhuc essent, inter se dissides
 re cæperant. Vbi uero per
 atæ potære de regno certæ

re non dubitarunt. Hiq; bellis
gerātes primi Clypeos inue-
nerunt. Inde victor Acrisius
Proctum Argis exegit: qui
ad Iobatem in Lyciam perue-
nit, sed, ut alij produnt, ad
Amphianactem confugit, Cu-
ius etiam filiam ducit. Home-
rus autem Anteam dicit.
At si tragediarum criptor-
vibus fidem habemus, Sibeno-
beam. Hunc demum Socer
cum Lyciorum copijs redu-
xit, ac Tirynthem occupavit.
quam ipsius gratia Cyclopes
mœmbus cinxerunt, atq; in
partem assumpti Argiuam
terram prope uniuersam co-
luerunt. Sic Acrisius Argis
imperat: & Proctus Tiryn-
the. Adhæc Acrisius ex Eury-
dice Lacedæmonis filia Dæ-
næm gignit. Proctus uero
Lysippe, Iphinoenq; et Iphia-
nassam, uæ cū adultæ iā æta-
tis eēnt, in insaniam cōciderūt.
quod, ut Hesiodus inq̃t, Diony-
sū ferias numine receperūt.

βασιλείας ἐπὶ πολέμοισιν. καὶ
πολεμῶντες οὐρον ἀσπί-
δας πρώτοι. καὶ κρατῆρας
ἀκείσους, προῖτον ἄρχεις ἐξ
ελαύνει, ὃ δ' ἔκκεν εἰς Λυκίαν
πρὸς Ἰοβάτην. ὡς δ' ἐπὶ πεν-
τακσί, πρὸς ἀμφιάνκτα, καὶ
γαμέει τὴν τοῦτου θυγατέ-
ρα. ὡς μὲν Ὀμηρος ἀντίζει.
ὡς δ' οἱ τραγικοὶ διέβουσαν
καταγείει δὲ αὐτὸν ὁ κηδεὺς
μὲν δὲ στρατῷ Λυκίῳ, καὶ κα-
τάλαμβάνει τήρωδα.
ταύτῃ αὐτῷ κυκλάπῳ
τειχοκύντων. μερσιμέλοισι
δὲ, τὴν ἀρχεῖαν ἀπαίρει, κα-
τὰ τοῦτον. καὶ ἀκείσους μὲν
ἄρχεις βασιλεύει. πρὸς τὸς
δὲ τήρωδας. καὶ γίγνεται
ἀκείσῳ μὲν δὲ διέβουσαν τὸ
λακκοδαιμόνος, δαιμόν. πρὸς
τῷ δ' ἐκ διέβουσαν, Λυσίπ-
πῃ, καὶ Ἰφινόῳ. καὶ Ἰφια-
νάσῃ. αὐταὶ δὲ ὡς ἐπὶ παλαιῶ
θυγατέρας, ἐμάνθησαν. ὡς μὲν ἡ-
σιόδοτος φησὶν, ὃ πρὸς διονύ-
σου περὶ τῶν εὐχῶν περὶ τῶν.

ὧς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, διό
 τι τὸ τῆς ἡρώς ἔοικεν ὄζον
 τέλειαν. ἡρώδης δὲ ἐμ-
 μαιεῖς, ἐπὶ λαοὶ δὲ αἰὲν
 5 ἀρξέσθαι ἄπαρ. αὐτὸς δὲ
 τῷ ἀρξέσθαι, καὶ τῷ πε-
 λοπόννησον διελθούσαι με-
 τὰ Ἀκωστίαν ἄπασιν, ὅς
 τῆς ἑρμίας ἐφόρεον. Με-
 10 τὰ μπόσ δὲ ὁ Ἀμυδαῖος.
 καὶ εἰδόμενος τῆς ἁλίας τοῦ-
 μαύτης ὄν, καὶ πλεῖστα φορ-
 μαίων, καὶ καὶ διαρμάδων δι-
 ραπείαν ἀφ' οὗτος ἀφ' οὗτος,
 15 ὑποχρεῖται διαρμάδων τὰς
 παρ' ἡρώς, ἐὶ ἀάβατο τὸ
 τείτον μέρος τῆς διαρ-
 πείας. οὐκ ἐπὶ παντός δὲ
 παρ' οὗτος διαρμάδων μί-
 20 σθοῖς τηλικούτης, ἐπὶ μάλ-
 λον ἐμαίνοιντο αἱ παρ' ἡρώ-
 καὶ παρ' οὗτος μὲν τὸν τὸν αἰ-
 λογαίω ἡρώς, καὶ ὅς
 αὐτὸς τὰς οἰκίας ἀφ' οὗτος
 25 ποῦτοι, ἐπὶ ἰσθμῷ ἀφ' οὗτος
 ἄνοι παρ' οὗτος, καὶ εἰς τῷ ἑρ-
 μίας ἐφοίτων. παρ' οὗτος

At Acusilai sententia; quod
 Iunonis simulacrum nihil
 fecerunt. Sic itaq; furore per-
 citae per omnem arginorum
 terram decurrabant. Inde ite-
 rum in Arcadiā, ac Pelopon-
 nesum reuersae nullum de-
 decore labefectae per deser-
 ta discurrabant. Melampus
 autem Amythaonis filius, et
 Idomenes, quae sunt Abantis,
 uaticinandi cognitione insti-
 gnis, et qui potionadi, expur-
 gandiq; rationem primus in-
 uenerat, se uirginibus Iuniba-
 tem restitutorum pollicentibus
 terram regni partem accipie-
 re. Proetus tanta mercede de-
 cotus, filiarum cura mihi
 me assentitur. Quos circa vir-
 gines longè maiori aetate co-
 cuntur, immò uero etiam
 illarum uelut contagione ef-
 fen et reliquae mulieres cum
 uirginibus simul furere, et ac-
 nim desertis proprijs aedibus
 in suos ipsarum filios de ser-
 uiebāt, et in deserta sese sus-

gientes abdebāt. Cum uero id calamitatis genus in dies magis increfceret : postulatam mercedem Proetus Melampodi ultro cōcessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantumdem fratri suo Biani attribuat. Inter hæc Proetus ueritus, ne, si filiarū cura lōgius protrahatur, mercedē ille peteret ampliore. Postulatis assensus filias Melampodi curandas commisit. quare Melāpus, adhibitis uasidissimis adulescentibus eubolau simul, & entheā quādam choream imitatus de montibus uirgines ipsas in Sicyonē est usq; infecutus. Has dum persequeretur, Iphinoe natu maxima uicā cū morte cōmuniuit. Reliquæ uero repurgatæ uesania respuerūtiā uim demū; Melāpodi uiuam, & Biani alteram Proetus in matrimoniu collocauit; neq; longō post tpe Megapenthe filiū genuit. Ceterū Belletrophōtes

οὐκ ἔστιν ἀλλ' ὁ ἀπὸ τῆς συμφορᾶς, τῶν αἰτιῶντας μεδούσας ὁ προῖτος ἐδίδου. ὁ δ' ὑπὲρ τοῦ θάνατον, ὅταν ἔτρεπον τοσοῦτον, τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ λαβήσας. προῖτος δ' ὠλαβηθεὶς, μὴ βραδυοοῦσης τῆς θάνατον αἰτίας αἰτιθεὶς καὶ παλαιόν, θάνατον στυγερὸν ἐστὶν τοῦτο. Μελάμπος δ' ἐπεραλαβὼν αὐτὸν δαμάτωται τοῦ τῆς νεότητος μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ πινος ἐν δὲ χειρὶ ἐκ τῆς ἀρετῆς αὐτῆς, ἐς σικυδινὰ στυγερὰ. κατὰ δ' τὸν διαγμὸν, ἡ πρὸς εὐτατίῃ τῆς θυγατρὸς, ἰφινόε μετ' ἄλλας. ταῦς δ' ἐλπίσιν τυχεύουσιν καὶ θάνατον στυγερὸν στυγερῶς. καὶ ταῦτα μετ' ἄλλων τοῦ προῖτος μελάμπος, καὶ βίαν. καὶ δ' ὁ ὕψιστος ἐκ τῆς Μεγαπενθῆ. ΒΕΛΛΕΤΡΟΦΟΝΤΗΣ δ' ὁ γλαυκὸν τῶ στυγερῶ, καὶ

ταὺς ἀκουσίως ἀδελφὸν δι-
 δωάδην, ὡς Διέπνις Φασιπ-
 πύνα. ἄλλοι δὲ ἀλκιμῶν,
 οἷς ἄρμος πρὸς περὶτον ἐλ-
 δὸν καὶ θάλλειται. καὶ αὐ-
 τῷ γυνὴ δινέβοια, ἥ καὶ αἰ-
 τεῖα ὄρωται ἰχθεῖ, καὶ περ-
 πύμπι λόγισ' ἀπὸ σιμων-
 σίας. τῷ δὲ, ἀπ' ἰουμῶς,

10 οὐλέγει πρὸς περὶτον, ὁ πει-
 λαροφόντης αὐτῇ ἀπὸ φθο-
 ρᾶς περὶ πύμπι λόγισ'.
 περὶτος δὲ πιστεύας ἔδω-
 καν ἐπιπλάς αὐτῇ πρὸς 10

15 βράτην τὸν περὶ φθόν' κομ-
 σεν. εἰ αἷς αἰγὰς ἔχῃ ο-
 βελλοφόντην ἀρκτεῖναι,
 νομίζων αὐτὸν ἔσθ' ὅτι θη-
 εῖον διαφθαρέσει. ἦ καὶ
 20 οὐχ' οὐ μόνον, ἀλλὰ πολλὰ
 λόγοις οὐκ ἀλάων. εἶχε δὲ
 περὶ τὸ μὲν λείοντος, οὐ-
 ραὶ δὲ σφαίροντος, τεύχων
 δὲ καφαλίῳ μίσθον αἰγῆς.

25 δι' ὅς τ' ὁ αἰγίς, καὶ τὴν χί-
 ρον δὲ φθαρεῖ. καὶ τὰ βρ-
 σκύματα ἐλυσμένῃ. μία

Glaucci, q Sisyphi fuit, cū per
 imprudentiā Deliadē fratrem,
 sine, ut quidam ferūt, Pirenē,
 aut, ut alij volūt, Alcmenē p-
 emisset, ad Proctū Argos cōsu-
 git ab eoq; expiatur. Mox au-
 tem cum illius amore Stheno-
 baea, quae et antea dicebatur,
 desipet, submisit, q illū de cō-
 cubitu interpellaret, q cū mus-
 laris libidini minime cōsēsif-
 set. Sthenobaea Praetio Bello-
 phōtem quesi cōcubitus infi-
 mlaui. Praetus uxori credu-
 lus dat illi ad Iobatem literas
 huiusce, argumēti. Ut Bello-
 phontē curaret occidendū, At
 Iobates re cognita illum ut ad
 Chimera extinguendā iret, ī-
 gnavit. Siquidē ita iuvenē a fe-
 ra perditum in arbutatur,
 quando ea nō unus modo, sed
 ne multorum quidem viribus
 facile perdomari poterat. Nā
 prima in parte leo, postrema
 draco, media vero capra esse
 videbatur, quae flammam enas-
 cebat, ac proxima quaeq; disa-

p̄debat, pecoraq; inficiebat.
 Hæc. n. trium belluarum uiri-
 bus sub una duntaxat natura
 communita erat. Aiunt hanc
 ipsam Chimæra ex Homeri
 testimonio Amisodari cura
 enutritam fuisse, natamq; ex
 Typhone, & Echidna, id, qđ
 Hesiodi carminibus cōproba-
 ri legitur. Gōscēso igitur Pe-
 gaso, quē ex Medusa, ac Nep-
 tēno satum, & aligerum bas-
 bebant Bellerophōtes, sublatu-
 s in alitū, ex eo Chimæra sagit-
 tis impetebat. qua demū per-
 acta pugna lobates eundē in
 solymos pugnatū misit, ubi
 ei id feliciter exegit, ad Ama-
 zon. as expugnandas p̄fici sci-
 itū p̄muit, quibus uem deuictis
 collectā Lyciorū inuentutem,
 quæ ueteris p̄cellere uideret-
 tur, in insidijs cōsidere iubet,
 atq; ita Bellerophontē occidi
 p̄cepit. Vbi autē et hosce ad
 inuicē ab eo casos accepit,
 admiratus iuuenis p̄stantiam
 Bobacę ineras illi P̄æu ostēs

γ' οὐσίς τε τῶν θηρίων εἶχε
 δύναμιν. λέγεται δὲ καὶ τῶν
 χιμαῖραι ταύτην παρῆναι
 μὲν, ἀπὸ ἀμισσοδάρου, καὶ
 δαΐπιδος εἶρακα καὶ ὁμυρο-
 γλονηθῆναι δὲ ἐκ τυφόνος.
 καὶ ἐχιδνῆς, καὶ τῶς νηϊσσοῦς.
 ἵστορεῖ. ἀνὰ βίβλας ἔν' ἐαυ-
 τὸν ὁ βελλεροφόντης δὲ τὸν
 πήρασιν εἶχεν ἴππον ἐκ με-
 δοῦσης πῆλων χελυνμέ-
 νον, καὶ ἀποσπῶντος οὐρεὶς
 εἰς ὕψος, ἀπὸ τοῦ τοῦ καὶ τοῦ
 ξύσε τῶν χιμαῖραι. μὲν
 δὲ τὸν αὐτὸν καὶ τῶν, ἐπέτα-
 ξεν αὐτῷ πολυμοῖς μαχόμε-
 ναι. ὡς δὲ ἐπὶ λούτιος καὶ
 ἰδῶν, ἀμαζόνων ἐπέταξε, ἵ-
 στωρίως αὐτὸν, ὡς δὲ καὶ
 ταύτας ἀπὸ κτείνε, ζῶντες
 νεόκτι λυκίων διαφύγειν
 δοκοῦντας ἐπὶ λέξας, ἐπέ-
 ταξεν ἀποκτείναι λοχέων
 τας. ὡς δὲ καὶ τὸν τῶν ἀπὸ
 κτείνε πῶντας, θαυμάσας
 τῶν δύναμιν αὐτῶν ὁ ἰοβό-
 της, τῶν χιμαῖραι ἐδῆ

φε, καὶ παρ' αὐτῷ, μίλειν
 ἤϊάσε δούς τιν' θυγατρός
 Φιλοπόν. κ' ἡγήσκειν, τιν'
 βασιλείῃσ' ἐκπλῖν αὐτῷ.

5 Ακείσιω δέ, τῷδ' αὖ παίδω
 γλοῖσας ἀρρείων, χρυσή-
 ρια φορέων, ὃ θεὸς ἔφ' η, γλ' ἐ-
 σθαι παῖδα ἐκτ' θυγατρός,
 ὃς αὐτὸν ἀχρεπενεῖ. δίστας

10 ὅτ' αὖ ἀκείσιος ὄϊον, ὑπὸ γὰρ
 δαίλαμον καὶ τασκυνάσας
 χαλκίον, τιν' δαυαίν' ἐφ' ἔ-
 ρ'· ταύτ' ἔτι μὲν, ὡς εἴ τοι λέ-
 γουσι, ἐφ' ἔχει προῖτος,

15 ὃ δ' αὖ αὐτοῖς καὶ ἡ σάσις ἐ-
 κινήθη. ὡς δέ, εἴ τοι φασί,
 ξύς μὲν μορφοθεῖς εἰς χρυ-
 σόν, καὶ ὅτ' αὖ τῆς ὀροφῆς εἰς
 τὴν δαυαίν' εἰσρύνει κόλ-

20 πῶς, στυγνὰ δ' αὖ. αἰδο-
 μένος δέ, ἀκρίσιος ὕσθ'· ὃν ὅτ'
 αὐτ' ἡ γλ' ἐκινήθη, ὃν ὅτ'
 μὲν παρ' αὐτῷ τιν' δαυαίν' ἐφ' ἔ-
 σθαι τιν' θυγατρός, μὲν τῷ

25 παίδω δέ, λαοῖσ' αὖ βαλὼν,
 ἔρ'· ἔτι εἰς δαυαίν'· περ
 ὅτ' αὖ λαοῖσ' αὖ βαλὼν,

dit. Inde, ut secū maneret, ro-
 gavit. Eiq; Philonoem filiam
 uxore deduit. Qui demū, cum
 fato cōcessisset, Bellerophonē
 generū suū regni successorē
 instituit. Interim Acrisio de
 maribus filius oraculū scisci-
 tāti, nūmen r'ndit, puerū de fi-
 lia oriturū esse, q' quo necē il-
 laturus esset. Id igitur Acrisi-
 us pertimescens aeneo sub ter-
 ra cubiculo cōstruētō, inclusā
 Danaē custodiri iubet. Hāc,
 ut nonnulli tradunt, uisauit
 Praet'us: yñ iter se orta cōten-
 tio est; sed aliorum testimonio
 proditur: Iouem in aeneum
 imbrē transmutatum per im-
 pluium in Danaes sinum de-
 lapsū cum ea concubuisse;
 mox ubi Perseum de filia na-
 tum esse cognouit Acrisius,
 ab Ioue compressam filiam
 minime credens, eā una cū fi-
 lio in arca lignea conclusam
 in mare deiecit: quae cum
 in Seriphum insulam delata
 fuisset. Dictys desumptum

APOLLODORI

puerum educavit. Ceterum, Polydectes uterinus Dilyis frater, Seriphi rex, Danaes amore correptus, cū ea, Perseus. n. in uirilē aetate puen-
rat, potiri nequiret, amicos, quibus cūm & Perseum etiā conuocat, ὅς τε ob Hippodamiae Oenomai filiae nuptias erantur se celebraturum edic-
cit. Cui tū Perseus qua nām inquit in re cōficiēs erantur? equo Polydectes respondet. Atqui Perseus, Gorgonis, ego inquit, capite. Tum rex, contra nihil subiecit. Mox uero, ab alijs equos exposcit, sed, quod equum a Perseo habere non posset, pro symbola Gorgonis caput illi, ut asferret, im-
perauit. Tū Perseus Mercurij, ac Minervae ductu Phorci filias adiit, Enio, Gempredō, & Dinō. Hae fuere cetisq; & Phorci natæ Gorgonum sorores ab ortu ipso statim a-
nus factæ, unoq; tres oculo, & dente uno prælitæ, qui-

σεΐφω, Δίκτυς ἄρα, αἱ
ρεφε ἄρον. βασιλεύων δὲ
τῆς σεΐφου πολυδέκτης,
ἀδελφὸς ὁμομήτειος Δί-
κτυος, Δαιάνης ὄραδεις, ἡ
ἰνὸς βασιλίου πῶστος, μὴ δὲ
νάμλιος αὐτῇ στωλθεῖς,
στωλθεῖς τῷ φίλῳ. με-
δῶν καὶ πῶστος, λέγων ἔρα-
νοι στωλθεῖν αὐτῇ τῷ ἰππο-
δαμείῳ τῆς οἰνομάου γά-
μου. τῷ δὲ πῶστος εἰπὼν
τοὺς ἐπίπινι ὁ ὄραδεις δὴ οὐ
ταί; τῷ δὲ φήσαντος αὐτῇ
ἰπποφ. πῶστος δὲ εἰπὼν τῇ
κεφαλῇ τῆς γοργόνης, οὐκ
αὐτὸς πολυδέκτης. παρὰ
μὲν οὖν τῷ λοιπῶν ἡ τιμὴ
ἰπποφ. πῶστος δὲ πῶστος
οὐ λαβὼν τῷ ἰπποφ, ἐπέ-
ταξε τῆς γοργόνης κομίζην
τῷ κεφαλῇ. ὁ δὲ ὄραδεις,
καὶ ἀπὸ τῆς περικλυτοῦ
μύθου, αὐτῇ τὰς φόρκου γί-
νεται θυγατὸς. ἐν τῷ,
καὶ πεμφρῶν. καὶ δεινῶ.
ὁ γὰρ αὐτὸς κεφαλῇ, ἡ φόρ-

κον γοργόνων ἀδελφαί,
 γραῖαι ἐκχρυσῆς. εἴα πὶ
 ὀφθαλμὸν αἰ φρεῖς, καὶ εἴα
 ὀδόντα εἶχον. καὶ ταῦτα
 5 πρᾶμνος ὕμεινον ἀλλή-
 λαις. ὦν κυρδύας ὁ πῶρ-
 σκός, ὡς ἀπὶ πῶν, ἔφω ἀπο-
 δώσειν, αἶ ὑψηλὸν τὴν
 ὀδὸν τὴν ἀδὲ τὰς νύμφας
 10 φέρουσαν. αὐτὰς δὲ αἱ νύμ-
 φαι πύλαι εἶχον πύδαι,
 καὶ τὴν κίβισιν ἦν φασι-
 πινυ εἶναι πύραν, πινδα-
 ρος, δὲ, καὶ Ἡσίοδος εἰ ἀπὶ
 15 δι, ἀδὲ πῶ πῶρσιος.
 Πῶρ, δὲ, μετὰ φρεῖον εἶχε
 κάρτα δεικνύοντα πύδαν
 Γοργόνος, ἀμφὶ δὲ μιν κίβι-
 σις ἦν. Εἶρηται δὲ πα-
 20 ρὰ τὸ καίρειν ἐκαστὴν τα-
 καὶ τὴν φρεῖν, εἶχε δὲ καὶ
 τὴν αἰδοῦσαν κωῖν. ὑψηλὸν
 σαμῆων δὲ τῆς φορκιδίας
 ἀρχοῦς τὸν, πῶρσιος, καὶ
 25 τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῶν, καὶ
 παρὰ γλῶσσος πῶρσιος
 νύμφας, καὶ τὴν ὥν, ὦν εἶ-

bus, & vicissim inter se ute-
 bantur. Hæc, ubi potitus
 est Perseus, reposcenibus
 illis, se redditurum polli-
 cetur, si, quæ ad Nym-
 phas, ipsa duceret, viam
 commonstrarent. Erat autem
 hisce Nymphis talaria, &
 cibisis, quam peram quiz-
 dam esse putant. Id Pina-
 darus, & Hesiodus in Cly-
 peo, ubi de Perseo, sic
 ait.

Horrendæ tutas scapulas ca-
 put occupat ingens.

Gorgonis, idq; intra cibisis
 latet.

Nam cibisis, quod inibi con-
 dantur indumentum, & ci-
 baria, dicta esse videtur. Ad-
 hæc Orci galeam, adhibuit.
 Restitutis itaq; Phorcidibus
 et dente, & oculo, quod ut-
 am demonstrassent, ad Nym-
 phas peruenit: Adeptus in-
 de, quæ cupiebat, bu-
 meris ante omnia peram
 induxit, ac pedibus talaria

APOLLODORI

accommodauit, postremo gaz-
leam capiti imposuit. Hac
igitur testis, quoscumq; uos
luisse, ipse inuisus alijs,
peruidebat. Is, ubi à Mer-
curio Adamantinam Har-
pen accepit, ad oceanum
deuolauit, hic Gorgonas
dormientes deprehendit.

His autem Euryalæ uni.
Sthenò alteri. terciæq; Me-
dusæ nomen fuit. In quib;
bus, solam Medusam mor-
talem fuisse perhibent. Ad
huiusce itaq; caput repor-
tandum Perseus emissus fuit.
Erant Gorgonibus cas-
pita, squamosarum anguium
spiris obsita, dentes præterea
tantæ, magnitudinis, quantæ
faunæ esse uidentur. Adhæc
manus æneæ, et alæ aureæ,
quibus conuolabant, quæ, qui-
cūq; obtuerentur, eos in saxa
omnes commutabant. Has de-
um Perseus somno sepultas
adortus, cuius manus Pal-
lās dirigebat, auersus oculos

ἀποῦδατο, τὴν μὲν κίβιστις
περιβάλλο. τὰ δὲ πίδαλα
τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε.
τὴν δὲ κωνὴν τῇ κεφαλῇ
ἐπέθηκε. ταύτην ἔχων, 5
αὐτὸς μὲν οὐς ἤθιλα, ἔβλε-
πεν. ἅπασι δὲ ἄλλων δὲ οὐχ ἔω-
ρεῖτο. λαβὼν δὲ καὶ πῆλ-
δρ μού ἀδαματίνην ἄρπην
πετόμενος εἰς τὸν ὠκεανόν 10
ἔκυν. καὶ κατέλαβε τὰς
γοργόνας κοιμωμένας, ἔ-
σαν δὲ αὐτῷ Σθενώ, Ἐρυ-
αλὴν, μέδουσαν. μόνῃ δὲ ἦεν
θνητὴ μέδουσα. ὅτε ἔειπε 15
τὴν ταύτης κεφαλὴν πᾶν
σεύς ἐπέμψη. εἰζὼν δὲ αἰ-
γοργόνου κεφαλᾶς μὲν πε-
ριεσσεύαμενος φολίσσι
ὀφθαλόντων. ὀδόντας δὲ με- 20
γάλοις ὡς συνῶν, καὶ χεῖ-
ρας χαλκῆς, καὶ πῆλδρυγας
χρυσᾶς, δὴ ὧν ἐπὶ ῥητο. τὰ
δὲ ἰδόντας, λίθοις ἐποίησεν,
ἐπιστὰς οὕτω αὐταῖς ὁ πᾶν- 25
σεύς κοιμωμένας, κατὰ θυ-
φνούσης τὰς χεῖρας ἀπὸ

- νᾶς, ἀπὲρ μμείος, καὶ
 ἐλέπων εἰς ἀσπίδα χαλ-
 κῶν, δι' ἧς τῶν εἰκόνων τῆς
 γοργόνης ἔλεπεν, ἐκαρατὸ
 5 μυσεν αὐτὴν. ἀχρὶ μνηστει-
 ον δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς
 γοργόνης ὅξεδρε πῆγαςος
 πῆλως ἰώπων. καὶ χρυ-
 σῶρ ὁ γαρυόνοιο πατὴρ.
 10 τοῦτο δὲ ἐγλίνθησεν ἐκ πο-
 σειδῶνος. ὁ μὲν οὖν πῶρ-
 σεὺς εἰς ἑλνίος εἰς τῶν κί-
 βισιν τῶν κεφαλῶν τῆς με-
 δοῦσης ὁπίσω πάλιν ἐχέ-
 15 σθαι. αἱ δὲ γοργόνες ἐκ τῆς
 κοίτης αἰετῶσσαι, τὸν πῶρ-
 σεῖα ἐδίωκον. καὶ σπιδεῖν
 αὐτὸν οὐκ ἠδύναντο διὰ τῶν
 καυῶν, ἀπεκρύπτειν ὅσον
 20 αὐτῆς. παραγλινόμενος δὲ
 εἰς αἰθιοπίας, ἧς ἐβασιλεύει
 κηφύς, εἶρε τῶν τοῦτου θυ-
 γατῶν αἰσχρομέδων πῆρα-
 κειμένων βορᾷ θαλασσίῳ
 25 κῆτει. κασιέπεια γὰρ ἡ κη-
 φέως γυνὴ, νηρησίῳ ἥρισ-
 τῶν καλλῶν. καὶ παστῶν

lis in creum Clypeum des-
 fixis, per quem ipsam Gor-
 gonis imaginem respicie-
 bat, Medusæ caput am-
 putauit. Quo resecto Pe-
 gasus alatus equus repen-
 te prosiluit, & Chrysa-
 or Gerionæ pater. Ho-
 sce autem è Neptuneo pro-
 creauit. Igitur Perseus repo-
 sito suam intra peram Me-
 dusæ capite, recessit. Ves-
 tum Gorgones ipsæ somno
 excitæ Perseum insectaban-
 tur, quem intueri ob orci Ga-
 leam minime poterant, quòd
 ea Perseus contegebatur: Qui
 cum in Æthiopiam per-
 uolasset Cephei, Regis fi-
 liam Andromedam Maris
 Ceto iam iam deuorandam
 offendit: quoniam Cas-
 siopea Cephei coniux de
 corporis formæ præstan-
 tia, quod se omnium for-
 mosissimam iactitabat, Ne-
 reidas in certamen pro-
 vocauit. Quamobrem ea

APOLLODORI

sibi Nereidas iratas fecit. Tam etiam Neptunus ira percitus Cephei regnum, et aquarum multitudine, ac Ceto immisso peruastavit. Cepheus autem Ammonis oraculo monitus est, tum deum tantæ calamitati mor- dum fore accepit, cum Cassiopeâ filiam Andromedam Ce- to deuorandam proposuerit. Id igitur Cepheus Æthiopum ui compulsus, effecit, sco- puloq; filiam alligauit. quam conspiciatus Perseus, et illi- us amore succensus, Cepheo sese Cetus ipsum interemptu- rum pollicetur; si filiam ab imminenti periculo ereptâ si- bi in matrimoniû collocet; Pa- llis itaq; iureiurando confir- matis Perseus monstrum ag- gressus occidit, atq; Androme- dam soluit. Huic non ita mul- to post Phineus Cephei fra- ter insidias parat, ut cum pri- mum ille Andromedæ coniu- gi coiret, e medio tolleret, ve-

ἔινου κρείσσων ἥσυχου. ὁ-
δε αὖ νεηίδες ἐμνήσθη,
καὶ ποσειδῶν αὐταῖς συ-
νοργαθεῖς, πηλημύρου τέ
αδὲ τῷ χάραϊ ἐπέμψεν, κῆ-
ρ κῆτος. ἄμμιανος δὲ χυ-
θέντος τῷ ἀπαλλαγῆναι
συμπορίας, εἰαὶ ἡ κρασι-
πέασι θυγάτηρ αἰδομένη-
δα προτεθῆναι τῷ κῆτι βο-
ρά. ὅτε αἰαγκαθεῖς ὁ
κηφὸς ὑπὸ τῷ αἰθίοπῳ
ἔπρεξε, καὶ προσέειπε
τῷ θυγατρί τέρψαι. ταύ-
την θεασάμενος ὁ πύρραυς, ἱ-
καὶ ὀραθεῖς, αἰαγρῶσει
ὑπὲρ τοῦ κηφῆ τὸ κῆτος, εἰ
μέλλει σωθεῖσιν αὐτῶ
αὐτῷ δώσειν χυμαῖκα. ὅ-
τῳ τοῖς γλομελίων ὀρεσίν, 20
ὑποστάς εἰ κῆτος ἔκτεινε,
καὶ τῷ αἰδομένῳ ἐλυ-
σεν. ἐπιβουλόντος δὲ αὐ-
τῷ φινέως, ὃς ἦν ἀδελφὸς
τοῦ κηφῆως ἐγγυώμενος, 25
πρὸς τῷ αἰδομένῳ,
μαδῶν τῷ ἐπιβουλῷ τῷ

πορρόνα δὲ ἵξασ', μετὰ τῶν
 στυγερώτων ἀνδρῶν, αὐτὸν
 ἐλπίδωσεν παραχρῆμα. πῶς
 γιγνώσκεις εἰς σείριφοις,
 5 καὶ κατὰ λαβῶν περὶ πεφύ-
 γῆναι τοῖς ἑσπερίοις μετὰ τοῦ
 Δίκτυος τὴν μητρίαν δὲ
 τὴν πολυδέκτου βίαν, εἰ-
 σελθὼν εἰς τὸν βασιλεῖα
 10 συγκαλέξαντος τοῦ πολυ-
 δέκτου τοῦ φίλου ἀπερε-
 μμείνος τὴν κεφαλὴν τῆς
 πορρόνης ἐδειξε. ἥ δ' ἰδὼν
 τῶν, ὁποῖον ἔκαστος ἔτυχε
 15 ἔχων ἀπαιδωθῆναι.
 κατὰ σῆσας δ' ἐπὶ τῆς σείριφου
 δίκτυν βασιλεῖα, ἀπέδωκε
 τὰ μὲν πέδιλα, καὶ τὴν κί-
 βισιν, καὶ τὴν κωῦν ὀρμῇ,
 20 τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς πορ-
 ρόνης ἀθλῶν. Εὐμῆς μὲν
 οὖν τὰ περὶ σερμυλῆα πάλιν
 ἀπέδωκε ταῖς νύμφαις.
 ἀθλῶν δ' εἰς μέσην τῆς αἰ-
 25 δος, τῆς πορρόνης τὴν κεφα-
 λὴν κτέθηκε. λέγεται δὲ
 καὶ ὑπὲρ αἰῶν. ὅτι καὶ δι' αὐτὴν

rum id ubi rescivit Perse-
 us cum conuratis omnibus
 Phineum Medusæ capite os-
 tentato in saxa repente con-
 uertit. Itaq; Perseus res
 uersus in Seriphum matrem
 ad aras cum Dictye, ob
 Polydectis violentiam confus-
 gisse, deprehendit. Inde
 impetu facto aggressus re-
 gem concurrentium amico-
 rum auxilio fretum auersus
 Gorgonis caput ostendit,
 idq; quotquot aspexerūt, que-
 licumq; quisq; forma esset,
 in saxa commutatus est. Mox
 ubi Dictyn Seriphi regem
 constituit, Mercurio talaria,
 peram, & galeam reddi-
 dit, & Gorgonis caput Mi-
 neruæ dono dedit. Ea uen-
 ro Mercurius omnia Nym-
 phis restituit. Ceterum Pal-
 las in medio clypeo Me-
 dusæ caput apposuit. Nec
 desunt, qui Gorgonis caput
 à Minerva præcisum
 fuisse dicant. Aiunt enim

APOLLODORI

eam sese pulchritudine Tal-
ladi comparare non erubuis-
se: Atqui Perseus, cum Da-
nac, & Andromeda Argos
Acrisium visurus propera-
vit. Is autem oraculi metu
Argos deseruit, atq; in Pe-
lasgiam terram commigra-
vit: interea Teutania La-
rissæorum rege patri iam ui-
ta functo gymnicum certas-
men edituro, ad id etiam Per-
seus decertaturus aduenit:
ac etiam quinquertium lu-
dens, disci iactu Acrisii pe-
de percussio, ætutum eum in-
terfecit. Post, ubi Perseus O-
raculum iam expletum esse
animaduertit, Acrisium qui-
dem extra urbem sepeliuit.
Verum, quod Argos ad il-
lius hereditatem adeundam,
qui eius opera occubuisse, et
remcare iusto quodam pu-
dore teneretur, profectus
Tirynthem ad Megaren-
them Proeti filium, cum
regno vicissim commutauit,

καὶ ἡ μέθυσα ἐκαρατομή-
θη. φασὶ δὲ ὅτι καὶ πολλοὶ
καλλοὶς ἠδύλυσεν ἡ γοργὸν
αὐτῇ συγκρατῆσαι. πόρσεύς
δὲ μετὰ δαναεύς, καὶ αἰδοῖτο
μέδους ἐκπαύσει εἰς ἄργος,
ἵνα ἀκρίσιον θεάσσηται. ὁ
δὲ δεδωκὼς τὸν χρυσὸν
ἀρχιπῶν ἄργος, εἰς τὴν πε-
λασγῶν ἐχέρινσε γῆν. 10
τοῦτα μὲν δὲ τὰ λαοκρα-
τῶν βασιλείας αὐτῇ κατοιχο-
μεν τῷ πατρὶ διαπεδινῶς
γυμνικὸν αἰῶνα, πῆρξεν-
το, καὶ ὁ πόρσεύς ἀγωνίσασθαι
δείλων. ἀγωνισόμενος δὲ, πέν-
ταθλον τὸ δόσκον ἦν τὸ ἀκρί-
σιον πόδα βαλὼν, πῆρξεν
μακρότερον αὐτὸν, αἰ-
δοόμενος δὲ τὸν χρυσόν 20
πεπεσμένον, τὸν μὲν ἀκρί-
σιον ἔξω τῆς πόλεως ἔβα-
λεν. αἰχμώμενος δὲ εἰς
ἄργος ἐπανελθεῖν αὐτὸν
κλῦρον τὸ δι' αὐτὸν πελα-
σγῶν, πῆρξεν ἀκρίσιον εἰς
τίρυνθα πρὸς τὸν πατρίαν

καὶ δα μεγαπένθῳ, ἡλλά-
 ξατο, τούτῳ τὸ ἄεργος εἶ-
 χέρονος. καὶ μεγαπένθῳ
 μὲν ἐβασίλευσεν ἀργείων.
 5 πόρσεύς δὲ τίρυνθος, περὶ
 τειχίστας μίδειαν, καὶ μυ-
 κύναν. ἐγλίοντο δὲ ὁ αἰ-
 σρομέδης καὶ δὲ αὐτῶ.
 πρὶν μὲν ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐλ-
 10 ολάδα Γόρπον οἱ παρὰ κυ-
 φεῖ κατέλιπον. ἀπὸ τοῦτου
 δὲ τῶν πόρων βασιλεύει
 λέγεται γένεσθαι. εἰ μυ-
 κύναις δὲ ἀλκαῖος, καὶ δὲ-
 15 σελος, καὶ ἔλαος, μήτωρ τὸ
 καὶ ἡλεκτρυών, καὶ θυγά-
 τρις γοργόφον, ἣν πειρήνης
 ἔγαμεν. πάλιν ὁ ἀλκαῖος
 ἰππονόμης τὴν μελικέως ἀμ-
 20 φιδύων ἐγλίτο, καὶ θυγά-
 τρις ἀνὰ ξῶ. ἐκ δὲ μήστορος,
 καὶ λισιδίκης τῆς πέλοπος,
 ἰπποδόου. ταύτην αὖ πα-
 στας ποσειδῶν, καὶ κομίξας
 25 αὐτὴν τὰς ἐχινάδας νήσους,
 μέγνυται, καὶ γένεσθαι τὰ-
 φον, ὅς φησιν τὰ φον, καὶ

Nam illi Perseus Argos tra-
 didit, ac Megapenthes argino
 tum regno praeficitur. Perseus
 us uero Tirynthem adeptus,
 Mideamq; et Mycenae admi-
 niuit. Porro ex Andromeda
 Perseus filios habuit ante,
 quam in Graciam uenisset,
 Persem scilicet, quem apud
 Cepheum reliquerat; Ab hoc
 Persarum reges originem dux-
 isse feruntur. At mycenis
 procreauit Ancæum, Sibes-
 nelum, Helam, ac Mastorem,
 et Eleetryonem, filiam insu-
 per Gorgophonem, quam Per-
 tieres uxorem duxit. Item ex
 Alceo, atque Hipponome Me-
 necæ filia nascitur Amphis-
 tryo, et Anaxo filia. De Mez-
 store, ac Lysidice Pelopis fi-
 lia Hippothoe gignitur, quæ,
 cum rapuisset Neptunus, atq;
 in Echinadas insulas intus-
 lisset, comprimis: ex eaq;
 Taphium creat, qui Taz-
 phum solum colonos indux-
 it habitaturos, quos Teles-

APOLLODORI

boas quod procul à patria iue-
rit, appellauit. Sed ex Ta-
phio Pterelau natus est. Hūc
Neptunus aureo crine illius
capiti imposito, fecit immor-
talem. Ceterum Pterelai sep-
tē filij fuerunt, femina qui-
dem Comaibò, ai' mares,
Chromius, Tyrannus, Antiox-
chus, Chersidamas, Mastor,
Eueres. Atq̃ Electryon ducta
matrimoniu Anaxone Alcei
filia, suscepit feminei qdē se-
xus Alcmenā, mares aut. Stra-
tobatē, Gorgophonū, Philono-
mū, Celencū, Amphimachū,
Lysinomū, Cherimachū, Ana-
storē, Archelaū: sed post ho-
scē spurii ex phrygia mulie-
re Midea Licymniū. E stbene-
lo uero, et Nicippe, quæ Pelos-
pis fuit, Alcinoe, & Medusa
procreantur, mox etiam eide
Euristheus natus est, qui My-
cenus imperauit. Nam quo
tempore Hercules gignendus
esset, tum Iupiter inter Deos
dixisse fertur, qui è Pers-

σὺ λαοὺς Τηλεβόας ἐκεί-
λεσεν. ὃ π̃ τηλοῦ τῆς πα-
τρίδος ἔβη. ἐκ ταχίου δὲ,
παῖς π̃τρίελαος ἐγένετο.
ἑπτὰ δὲ ἀνδράπων ἐπαύσατο
παυσισιδῶν, αἱ τῇ κεφαλῇ,
χρυσῇν αἰδέϊς τείχε. π̃τρίε-
λάω δὲ ἐγένοντο θυγα-
τὴρ κομαιδῶ, καὶ ἄρρεσιν
παῖδες, χρόμιος, τὸ τυραννός
αὐτίοχος, χερσιδάμας. Μή-
στωρ, ἀνὴρ. Ἡλεκτρυῶν
δὲ γάμας τὴν ἀλκαίου θυ-
γατὸρά μὲν ἀλκμήνην, παῖ-
δας δὲ στρατοβάτιω, γοργί-
φόνον, φιλονόμον, καλα-
τείαν, ἀμφίμαχον, λυσίνο-
μον, χερίμαχον, αἰάκτορα,
ἀρχέλαον. μετὰ δὲ οὗτοι,
κὴν ἰόδον ἐκ φρυγίας γυναικὸς
κὸς μεδίαν λικύμνιον. αὖτε
νέλου δὲ, καὶ νικίππης τῆς
πέλοπος, ἀλκινόῃ, κὴν μέ-
δυσαν, ὕδρον δὲ, κὴν ἀγρυ-
πῶν ἐγένετο, ὃς κὴν μεκυ-
νάδην ἐβασιλεύσαν. ὃ π̃ γὰρ
ἡράκλῆς ἐμελλε γενεῖσθαι.

δου, Ζεύς ἄρ' αὖτε οἷς ἔφθ,
 τὸν ἄρ' ὑπὸ πάσι γέννηθι-
 σόμενοι τότε βασιλεύειν μὴ
 κωιδν. ἥρα δὲ ὄλε τὸν ξῆ-
 5 λον, εἰλκιδίῳ ἔπεισε τὸν
 μὲν ἄλκμήνης τόκον ἰδι-
 χεῖν. Ὀδυσσεύς δὲ τὸν Διὶ
 λου παρεσκεύασα γέννηθῆ-
 ναι. ἐπὶ ἀμυνιᾷ δὲ ὄντα.
 10 ἡλεκρυόνης δὲ βασιλεύον-
 τος μυκωδὸν μετὰ ταυρίου,
 οἱ πῆρελάου παῖδες ἐλ-
 δόντες τὸν μῆτορος ἀρχὴν,
 τῷ μὲν βοπάθει ἀπὸ τοῦ
 15 καὶ μὴ περσέχοντος ἡλε-
 κρυόνης, ἀπὸ λαυνον τὰς
 βόας. ἀμυνιᾷ δὲ τῷ
 ἡλεκρυόνης παῖδων, ἐκ περ
 βλάβος ἀλλύλους ἀπὸ τῆς
 20 οἶον. ἐσώθη δὲ τῷ ἡλεκρυό-
 νος παῖδων λικύμνιος ἐπὶ
 νέος ὑπάρχων. τῷ δὲ πῆ-
 ρελάου, Ὀδυσσεύς, ὃς καὶ τὰς
 ναῦς ἐφύλασσε. τῷ δὲ τα-
 25 υρίων οἱ διαφυγόντες, ἀπὸ
 πάλαι τὰς ἐλαθείας
 βόας ἐλόντες. καὶ πῆρε

sei prole oriturus est, Myce-
 nis regnabit. Hinc Iuno per-
 suasit ob invidiam, Ilithyæ,
 ut Alcmenes partum coluber-
 ret; eamq; ut Eurystheus
 Stœnelei filius in lucem iam
 septimestris, proderet, sub-
 ornavit. Ad Electryonem au-
 tem Mycenis cum Taphio im-
 perantem Pterelai filij pros-
 fecti, ab eodem Mastoris rex-
 gnūm avo materno repetunt;
 qui, quod ab eorum postulas-
 tis maxime abhorreret Ele-
 ctryo, ipsius boues abegerunt.
 Tum Electryonis filij vim ut
 repellentes mutuo concursu
 perimuntur, at ex Electryo-
 nis liberis Licymnius, quod
 puer admodum esset adhuc,
 servatur incolumis. Atqui
 ex Pterelai natis Eucros, qui
 naueis asseruabat, super-
 stes fuit. Tum, qui de Ta-
 phijs euasissent, vela venio
 dederunt, & abactas secum
 boues Polyxeno Eliensium
 regi commendarunt. Ces-

APOLLODORI

αἰρῦ Amphitryo redēptas de
 Polyxeno boues Mycenae ab-
 duxit. Interea vero Electryo
 filiorum cādem ulturus rez-
 gno simul cum Alcмене fi-
 lia in Amphitryonis potestas-
 tem tradito iurisiurandi relig-
 gione illum prius adegit, ut
 ad reditum usq; filiam uirgis
 nem seruaret intactam. Bellū
 enim contra Teleboas confla-
 re cogitabat. Is autem cum bo-
 ues reduceret, earūq; una aus-
 fugeret, in ipsam Amphitryo-
 tum, quam manibus forte cla-
 uam gestabat, immisit. Quae
 de bouis cornibus repulsa in
 Electryonis caput insiliens ip-
 sum uita priuauit. Sthenelus
 itaq; hanc nactus occasionem
 ē tota Argiuorum terra Ama-
 phitryonem exegit. Inde
 non modo Mycenarum, sed
 etiam Tirynibis ditione pos-
 titus est; mox autem Pe-
 lopis ad se filijs Atreo,
 Thyestaeq; accessitis Mide-
 am commendauit. Amphibis

το τῷ βασιλεῖ τῆς ἡλείας
 πολυξείῳ. ἀμφικρύων δὲ
 παρὰ πολυξείῳ λυφασά-
 μενος αὐτὰς ἤγαγεν εἰς μυ-
 κύνην. ὃ δὲ ἡλεκρύων τοῖς
 τῆς παιδὸς θάνατον βου-
 λόμενος ἐκδικῆσαι παρὰ-
 δούς τὴν βασιλείαν ἀμφι-
 κρύωνι, καὶ τὴν θυγατέρα
 ἀλκμήνην, ὁμοκίσας ἵνα
 μέχρη τῆς ἐπαρόδου πᾶσι
 τοῖς αὐτῷ φυλάξῃ, στρα-
 τολοῖεν ἀπὸ τῆς πόλεως διε-
 νοεῖτο. ἀρχαμειβίωντος
 δὲ αὐτῆς τὰς βόας, μᾶς ἰ-
 ἐκδορούσης ἀμφικρύων ἐπὶ
 αὐτῷ ἀφῆκεν, ὃ μὲν χεί-
 ρας εἶχε, ῥόπαλον. τὸ δὲ
 ἀγκυρονθεὶς ἀπὸ τῆς κερ-
 τω εἰς τὴν ἡλεκρύοντος κα-
 φάλῳ ἐλθὼν ἀπέκτεινε
 αὐτόν. ὃ θὰ λαβὼν ταύ-
 τῳ τὴν πρόφασιν ἀνέ-
 λος, παντὸς ἄρτου ὁρί-
 σαι ἀμφικρύωνα, καὶ τὴν
 ἀρχὴν τῆς μυκωνίδος, καὶ
 τῆς πύργου αὐτὸς κατέ-

5 χ-τὴν δὲ μίδαι μετὰ πρὸς
 Ἰάμειος τοῦ Πέλοπος παῖ-
 δας Ἀγρία, καὶ θυέστην, πα-
 ρέβητο τούτοις, ἀμφοτέρων
 δὲ σὺν Ἀλκμήνῃ, καὶ Λικυ-
 μνίῳ Πραγηνόμειος ἡδὲ θή-
 βας Ἰσχυρόντος ἡγή-
 σθη. καὶ δίδωσι τὴν ἀδελ-
 φὴν Περμηνίδην Λικυμνίῳ.
 10 Ἰολεγούσης δὲ Ἀλκμήνης γα-
 μνηθεῖσθαι τῷ τῆς ἀδελ-
 φῶν αὐτῆς ἐκδοκῆσαι τὸν
 Νάνατον, Ἰσχυρόμειος ἡδὲ
 15 Πηλεΐδῳ στυγερὸν εἶναι ἄμ-
 φωτέρων, καὶ πᾶσι συν-
 βάλλεσθαι κρείοντα. ὁ δὲ,
 εἶπεν, στυγερὸν εἶναι πρότε-
 ρον ἐκείνος τὴν καδμείαν
 τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξει.
 20 εἰ φείδετο γὰρ τὴν καδμείαν
 ἀλώπεξ θηρίον. Ἰσχυρόν-
 τος δὲ ὁ μῶς, εἰς μαρμύρον ἦν
 αὐτῇ μὲν δὲ πῖνα κατὰ λα-
 βεῖν. ἀδίκου μὲν δὲ τῆς
 25 χόρας, οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος παῖ-
 δα οἱ θυγαῖοι κατὰ μῦθον
 περιτίθεται αὐτῇ. πολ-

tryo uero cum Alcmena, et
 Licymnio Thebas profectus
 à Creonte fuit expiatus, ac
 Perimedem sororem Licym-
 nio tradit. Interea uero Alc-
 mene dictitante ei nupturam
 se esse, qui fratrum suorum
 interitum ulcisceretur.

Tum Amphitryo pollicis-
 tus aduersus Teleboas se bel-
 lum moturum, Creontem
 quoque ad id sibi socium ad-
 uocauit. Tum is socium
 se belli fore inquit, si pri-
 us ille Cadmiam à uulpe li-
 beraret, nam fera uulpes
 Cadmiam deuastaret. qui,
 et si recepisset, facto cau-
 tum erat, eam à nullo
 unquam mortalium captam
 iri. Interim, dum fines
 ab hostibus diripiuntur,
 unum ex urbanis puerum
 Thebani ad mensis Curs-
 riculum ipsi multos rapi-
 enti ne hoc fieret oppo-
 fuerunt. Igitur Amphit-
 ryo Athenas profectus ad

APOLLODORI

Cephalum Deionei filium
hunc Teleboarum spolio-
rum partē promissa, in-
duxit, ut in uenationem ad-
duceret canem, quem Pro-
cris ē Creta sumptum à
Minoe, duxerat. Cui fa-
to concessum fuerat ut quatenus
cumq; feram insecraretur,
occideret. Quamobrem Cas-
nem, cui Laelapi nomen fuit,
cum uulpem insequitur, Lupis-
ter utrumq; lapides effecit.
Amphitryo Cephalum à Tho-
rico, qui Atticae terrae po-
puli nomen est, belli socium
habens, et de Phocensibus Pa-
noreum, ab Elusa Argi-
uorum Eleum, à Thebis Cre-
ontem, Taphiorum insu-
las deuastat. Verum Pte-
relaus donec in humanis fuit,
Taphum capere nunquam
potuit. Post, ubi Co-
meikhò Pterelai filia Am-
phitryonis amore inflam-
mata est, aureum de pa-
tris capite capillum pro se-

λούς ἀρπαξούσῃ, οὐτ' εἰ-
μὲν γλίσσιντο. ἀπαλλαγεῖς δὲ
ἀμμιγρύων, εἰς ἀθήνας
πρὸς κέφαλον τὸν δηλονότι
σωθέντα, εἰς μέρει τῶν
Τηλεβοῶν λαφύρων ἄγειν
ἔβη τὴν δόξαν τὸν κύνα. ὁ δὲ
πρόκεις ὕλας ἐκ κρήνης
παρὰ μίνας λαβοῦσα. ἔκ-
δε καὶ οὐτὶς πεπερα- 10
μλίον πᾶν ὃ, τι αὐτὸν διόκη,
λαμβάσκειν. διακομίσας δὲ
ὑπὸ τῷ καυῷ τῆς ἀλώπε-
κος, ξύς ἀμφοτέρωσι λί-
θοις ἐποίησεν. ἀμμιγρύων
δὲ ἔχων ἐκ μὲν δούκων τῆς
ἀπικῆς κέφαλον συμμα-
χῶντα. ἐκ δὲ φωκίων πα-
νοπία. ἐκ δὲ ἑλφός τῆς ἀρ-
γείας ἔλας τὸν πρόβατος. 20
ἐκ δὲ θυβῶν κρέοντα, τὰς
τῆς ταφίων νύκτας ἐπα-
δει. ἄχρι μὲν οὕτως ἔξῃ πτε-
ρέλαος, οὐκ ἐδύνατο πῶς πα- 25
φον εἶναι. ὡς δὲ ἡ πτερε-
λαίου θυγάτηρ κομαιδαίε-
ρα δίδω ἀμμιγρύωνος, τὴν

APOLLO DORI

Alcmena uero duos peperit filios, Ioui quidem Herculem una nocte grandia rem, atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, Dracones duos in usitate magnitudinis Iuno infantem perdituros in lectum demisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus utraq; manu constrictos ipsos necauit. Ceterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire uellet, dracones bosce in cunas, lectum uel iniecisse: quo facto Iphicles plane in fugam ire conatur. At Hercules immotus stetit: atq; ita Iphiclem ex ipso genitum cognouisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, et ab Euryto sagittandi ratio-

μῆλιν τῷ Διὶ σιωποῖα. ἄλκμήνῃ δὲ δύο ἐγένοντο παῖδες. δι' ἡμὶ Ἡρακλῆα μίαν θυγῆ πρεσβύτερον, ἁμὲν Ἰφίκλῃ δὲ ἰωκλῆα. τῷ δὲ παιδὸς ὄντος, ὁκταμηνιαῖος, δύο σφάκοντας ἑσπόμεγαι. Δεῖς ἦρα ὅτι τῷ δυνῆν ἐπιμελῆ διαφθαρεῖναι εἰς εἰς φος δέλουσα. ἐπιβοαμένης το δὲ ἄλκμῆνός ἁμολύωνος, Ἡρακλῆος διακαστὸς ἄγχιον ἐκαστὸρας ταῖς χερσὶν αὐτῷ διέφθειρε. Φοβεκύνος δὲ φησὶν ἁμολύωνος βαυις λώμνον μαθεῖν, ὁ πότμος ἦν τῷ παίδων ἐκείνου, τῷ σφάκοντας εἰς τῷ δυνῆν ἐμβαλεῖν. καὶ τῷ μὲν ἰωκλείῳ φυγόντος, τῷ δὲ Ἡρακλείῳ ἑσπόμεγαι, μαθεῖν, ὡς ἰωκλῆος ἐξ αὐτῶν γελῆται. ἐδιδάχθη μὲν Ἡρακλῆος ἀρματῆλα τεῖν μὲν ἑσπόμεγαι. παλαίειν δὲ, ἑσπόμεγαι αὐτολύκου. τοξόειν δὲ, ἑσπόμεγαι εὐρύτου. ὁ-

πολομαχεῖν δὲ ; ἄπο καί-
 σρος . κισσαρωδῆν δὲ ὑπὸ
 λίνου . οὗτος δὲ ἦν ἀδελ-
 φὸς Ορφέως . ἀφικόμενος
 δὲ εἰς Θήβας , καὶ Θη-
 βαῖος γλόβλιος ἄπο ἡρα-
 κλείου τῆς κισσάρης πλε-
 ρεῖς ἀπείδανε . ἐπιπλῆξα-
 τα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπὶ
 10 ἰοκτείνε . δίκην δὲ ἐπαγόν-
 των πινῶν αὐτῷ, φόβου , πα-
 ραέγγια νόμων ῥαδαμασί-
 δους λέγοντος , ὃς αὖ ἀμύν-
 ται τὸν χειρὸν ἀδίκων ἄρ-
 15 ξκλιπὶ , ἀδῶν εἶναι . καὶ
 οὕτως ἀπὸ λῆθης δὲ ἰδὼς δὲ
 ἀμφιρύτων , μὴ πάλιν τι
 ποιήσει τοιοῦτον , ἔπεισεν
 αὐτὸν εἰς τὰ βουκόρια .
 20 καὶ κελὶ φρεσὶ μέγιστον
 τὸ καὶ ῥώμην , πάντων δὴ-
 τεκνῶν . ἦν δὲ καὶ διαση-
 θεὶς φοβερὸς ὅτι πᾶσι διὸς
 ἦν . περὶ ἀπὸ χυαῖον μὲν γὰρ
 25 εἶχε τὸ σῶμα . πρὸς δὲ ὅ-
 ὀμμάτων ἑλαμπνᾶ γλῶσ-
 σὺν κίχεται δὲ οὐτε ὀφθαλμοῖς ,

nem à Castore sub armis ex-
 erceri, demum à Lino Citha-
 rædicam didicit . Is Orphei
 frater fuit . qui cum Thebas
 commigrasset , ac Thebano-
 rum civium numero allectus
 fuisset , cithara percussus ab
 Hercule , interijt : quod ab eo
 uelut præceptore uapulasset ,
 ira succensus interemit , cui
 cum quidam diem dicerent, et
 cædis , et commissi criminis
 postularent, ille contra Rha-
 damanthei legem recitans eius-
 modi, qui manibus iniustis im-
 panē punierit, insons esto, et
 hūc in modū Hercules euasit
 icolumis . Veritus aut Amphi-
 tryo, neq̃ iterū eiusmodi face-
 ret, eū ad boū armētū amāda-
 uit, ibiq; dū educatur, et corpo-
 ris , et uiriū præstātia ceteris
 oīb. antecellebat, Adhæc uisu
 terribilis erat, nepe Iouis filius,
 quiq; cubitū corporis, quatuor
 erat altitudine . Igneū ex o-
 culis splendore effundebat, nec
 frustra aut ab arcu sagittas ex-

APOLLODORI

mittebat, aut iaculo feriebat.
 Qui, cum inter boum armen-
 ta esset annum agens decim-
 umoctauum leonem Cithae-
 roneum interfecit. Hic
 è Cithaerone impetu facto,
 Amphitryonis, ac Thestij bo-
 ues, dissipabat. Is autem The-
 stienus rex erat, ad quem,
 leonis illius occidendi ergò
 se contulit Hercules: apud
 quem dies quinquaginta ex-
 ceptus hospitio permansit.
 Huic, quod per diem * ues-
 natum eunti noctibus singu-
 lis singulas filias subigens
 das dabat. Is autem filia-
 as quinquaginta ex Megar-
 mede Arnai filia natus hab-
 bebat, qui summa ope nis-
 tebatur, ut Herculis semine
 repletæ oēs sibi nepotes pro-
 crearent. Hercules unam, ean-
 demq; sibi supponi puellā ex-
 stimās cū oīb. iandē conuit: ac
 subacti suis utribus leonis pel-
 lē sibi iduit, et huius, hiatū ga-
 leæ loco habuit, redeuntē uero
 illi

οὐτε ἀκούζαν. ἐὶ δὲ πῶς
 βουκολίοις ὑπάρχον ὁκτω
 καιδεκαέτης, τὸν καταιρῶ-
 νειον αἰεῖλε λέοντα. οὗτος
 ἀρμώμελος ἐκ τῆς καταιρῶ-
 νος, τὰς ἀμφιπύωνος ἐφθί-
 με βόας, καὶ τὰς θείων,
 βασιλίδες δὲ ἦν οὗτος δε-
 απῶν, πρὸς ὃν ἀφίκατο ἡ-
 ρακλῆς ἐλεῖν βουλόμενος
 τὸν λέοντα. ὁ δὲ, αὐτῷ ὄξε-
 νισὲ πεντήκοντα ἡμέρας.
 καὶ ὅττι τὴν θήραν ὄξιον π-
 νυκτὸς ἐκείνης μίαν σιωδὴ
 νάξει θυγατρίαν. πεντήκον-
 τα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐν μεγα-
 μύδης γελυνυμῆαι τῇ ἀρ-
 νάει. ἐσπούδαξε γὰρ πᾶ-
 ρας ὁξήρακλέος τεκνοποιῶ-
 ῖν. ἡρακλῆς δὲ μίαν 20
 κομίζων εἶν τὴν αἰσιωδὴ
 καχομῆν, σιωῇ λδε πᾶ-
 σαις καὶ χειρῶσμέλος τὸν
 λέοντα, τὴν μὲν ὀδοῦν ἡμ-
 φιάτο, τῷ χόσματι δὲ 25
 ἐχρήατο κόρυδι. αἰσινὰ μ-
 πνοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς
 θήρας

5 ἡρᾶς, σκυλὴν ποσὶν κέρκυρας
 ἦν δ' ὀρίνου πρυθόεις
 ἵνα ἦν δ' Ἀβάρων τὸν δασ-
 μὸν λάβωσιν. ἐπὶ λωὼ δὲ
 10 ἡρᾶσι τὸν δασμὸν ὀρίνον
 δι' αἵπταν τήνδε. Κλύμενον,
 τῆς μινυᾶν βασιλέα λίθω
 ἑλάν Μενουκίως Ηνίοχος,
 ὄνομα Περύβης, ἐπὶ δ' ἡρᾶς
 15 ἰσσοσείδωτος περιέειπε πρῶ-
 σκεῖ. ὁ δὲ, κομμάτις εἰς ὄρε-
 μένδ' ἡμυδανίς, ἐπακύνει
 πάλυ τῆς ὀρίνον τῷ παίδι
 ἐκδικῆσαι τὸν δάνατον αὐ-
 20 τοῦ. Σφατθὲν σάκευς δὲ ὀ-
 ρίτος αὐτῷ. ἡρᾶς κτείνω
 οὐκ ὀλίγους, ἐπεὶ ἔχεται με-
 δ' ὄρεων ὅπως πρῶτος
 αὐτῷ. ἡρᾶς δασμὸν αὐτῷ
 25 οἰκοῖν ἐν τῇ κατὰ ἔτος ἱερᾷ
 τὸν ἑοῖον. αὐτῷ δ' αὖτε πο-
 δασμὸν τῷ κέρκυρας εἰς ἡ-
 ρᾶς ἀποίτας αὐτῷ χῶν,
 ἡρακλῆς ἐλῶν ἑοῖον. ἀρ-
 30 πῶν γὰρ αὐτῷ τὰ ὅσα,
 καὶ τὰς ἑοῖον, καὶ ὀλίγοι
 νῶν τὰς χεῖρας δάκρυα

illi à uenatione Ergini legati
 missi à Thebanis tributum; ut
 Eligal' ut exacturi obuiam su-
 Eliieruni, Thebani uero Er-
 gino hanc ob causam nelliga-
 les, tributarij ut erant. Gly-
 menum Minyarum regē Me-
 nuceri auriga, cui nomen su-
 it Perieres, lapidis ista in
 Onchesto Neptuni luco uul-
 nerat, & hic Orthomenum
 semimortuus delatus, ac mor-
 ribundas Ergino filio mor-
 tem suam ulcisci iubet. Ergi-
 nus itaq; ingenti cum exerci-
 tu contra Thebas profectus,
 non paucis trucidatis pacem
 demum iureiurando stabiliz-
 tam Thebanis dedit ea lege,
 11 y ad annos uiginti boues, et
 tam quotannis tributum nomine
 ad eum mitteret. Hercules, lega-
 tos ad id tributum petendū The-
 bes aduenies forte quadam
 obuiam habens, ignominia af-
 fecit, defecit auribusq; et na-
 ribus quorū. & funiculis suis
 y colla manus circumdicens,

hoc, inquit, Eginus, et Min-
 yis tributum reportare. quas
 ob res indignatus Eginus in
 Thebas bellum intulit. At
 Hercules armis a Minerva
 sumptis, et bello praefectus
 Eginum quidem obtrunca-
 vit, Minyas autem in fugam
 vertit, ac his Minyas gemina-
 tum tributum Thebanis pen-
 dere ipeavit. quo bello cum for-
 tissime pugnet. Amphitryo
 interficitur. Porro Hercules a
 Creonte ob rem praclare ge-
 stam nata maximam filiam,
 Megaram uxorem accepit, de
 qua filios tres Therimachum,
 Creontiadem et Deicantem
 habuit. Iuniozem vero filiam
 Creon Iphicla, qui iam Iola-
 um filiam ex Aemedia
 Alcaei filia, susceperat,
 coniungunt. Rbadamanthus
 autem Iouis filius post Am-
 phitryonis eadem Alome-
 nam ducit. et post Ocale-
 am Egeotiae in exilium eie-
 cit. His habitatum concessit Her-

φάχλας, ἔφ' αὖτον φη-
 γη καὶ μινυαὶς δοκοῖν κα-
 μῖναι. ἐφ' οἷς ἀθανάτῃς
 ἐστράτευον ἢ θάλασσαν. ἡρα-
 κλῆς δὲ λαβὼν ὁπλὰ πε-
 ρ' ἀθηνᾶς, καὶ πολεμὰς ὦν,
 φ' ἦν καὶ μὴ ἐκτείνε. τὸν δὲ
 μινύαν ἐφ' ἑλπε, καὶ τὸν
 δοκοῖν δι' ὅλον ἡνάγκασε
 θάλασσαν φάσθαι. σιμῶν δὲ
 καὶ τὰ μαχίμ' ἀμειψάμενα
 γυναικὶς μαχόμενοι παύ-
 τῃσαι. λαμβάνει δὲ ἡρα-
 κλῆς πρὸς κρείωνος ἀεισέον
 τὴν προσβυτάτην θυγατέ-
 ρα μέγαραν. ἣς αὐτῶν
 καὶ δεσφ' ἰόλαον φέει. θυ-
 εἰμαχος, κρείονος παῖς, δὴτ-
 κόων. τὴν δὲ γεωπύραν θυ-
 γατέρα κρείων ἰφικλῶν δίδω-
 σιν. ὅθι καὶ δεσφ' ἰόλαον ἔχει
 πρὸς αὐτομεθούσης τῆς αλ-
 κείδου. ἔγχε δὲ καὶ ἀλ-
 κμήνῃ, μετὰ τὸν ἀμειψά-
 νος θάνατον, δις πρὸς ἑα-
 σίμας θύς. κατ' ὅκει δὲ ἐ-
 σκαλεῖ τῆς εἰωτίας πε-

5 ΦΑΙΩΣ. ΑΡΕΜΑΔΩΝ ΔΕ ΠΑ-
 ρ' ΟΥΡΟΥ ΤΩ ΤΟΞΙΚΩ ΗΓΑ-
 ΚΛΗΣ, ΕΛΑΒΕ ΠΑΡΑ ΟΡΜΟΝ
 ΜΕΛΕ ΦΙΦΟΣ, ΠΑΡ' ΑΧΑΛΛΩΝΟΣ
 10 ΔΕ ΤΗΞΑ, ΠΑΡΑ ΗΡΑΙΩΝ, ΔΩ-
 ρΑΝΤΑ ΧΥΟΥΣΙΝ. ΠΑΡΑ ΔΕ ΑΙ-
 ΔΑΝΗΣ ΠΙΠΛΟΝ. ΕΡΩΠΑΛΟΝ
 ΜΕΛΕ ΨΑΥΠΟΣ ΕΤΗΜΩ ΕΚ ΝΕ-
 ΜΕΑΣ. ΜΕΔΕ ΔΕ ΤΩΝ ΠΕΡΣ ΜΗ-
 15 ΤΥΩΝ ΑΥΤΩ ΜΑΧΛΩ, ΣΑΥΕΣΤΗ
 ΠΑΤΕΡ' ΕΛΑΝ ΕΡΑΤ' ΜΑΙΗΝΑΙ.
 ΚΑΙ ΤΟΥΣ Κ' ΙΔΙΩΣ ΠΑΙΔΕΑ
 ΟΥΣ ΕΚΜΕΤΑΙΡΕΑΣ ΕΙΧΕΝ, ΕΙΣ
 ΠΥΡ' ΕΜΒΑΛΕΙΝ. ΚΑΙ ΤΩΝ
 20 ΙΩΑΚΛΕΩΝ ΟΥΟ, ΔΙΑ ΚΑΤΑΔΙΚΗ
 ΟΥΤ' ΕΑΥΤΩ ΦΥΖΗΝ, ΚΑΙ ΔΑΡΕ-
 ΤΑΙ ΜΕΛΕΣΤΩ ΔΕΙΣΙΩΝ. ΠΑΡΑ
 ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΔΕ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΝΟ,
 ΠΑΝΔΡΕΤΕΥΕΤΩ ΔΕΟΥ. ΠΑΥ-
 25 ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΙΣΕΙ. Η ΔΕ ΠΥΔΙΑ ΤΟ-
 τε ΠΑΡΕΤΟΝ ΗΡΑΚΛΕΩΝ. ΑΥΤΩΝ
 ΠΕΡΟΝ ΗΓΑΡΟΝ ΟΥ. Δ' ΔΕ ΑΡΕΤΩ-
 ΤΕΝ ΑΛΚΙΩΝΟΣ ΠΕΡΟΝ ΧΟΡΩΣΕ
 ΚΑΙ ΤΩ ΚΕΙΤΕΡΩ ΑΥΤΩΝ ΕΙ ΠΕΝ ΕΩ
 30 ΠΕΡΑΝΤΙ ΟΥΡΩΝΤΙ ΔΕΚΤΟΝ ΟΝ
 ΤΑ ΕΤΩ ΟΥΔΗΝΑ, ΚΑΙ ΤΩ
 ΕΩΔΕ ΤΑΥΤΟ ΜΗΤΕΡ' ΑΝΔΡΩΝ ΔΕ

cules per Eurythm sagittan-
 di peritiam intra confectus-
 tus: ense a Mercurio: ab
 Apolline sagittas, a Volca-
 no Thoracem aureum, et
 a Minervae pectus accepit.
 Nam clauum ipse sibi in Ne-
 maea sylua cesam comparauit.
 Post confectam cum
 Minyis pugnam Iunonis odio
 in furorē incidit: ac fur-
 os ipse filios ex Megara
 procreatos, una cum duobus
 Iphicli liberis, in ignem
 coniecit: quos de causa se
 ipsum exilio mancipium.
 Excipitur deum a Eleer-
 stio: laute Delphos profectus
 Deum fouetur, ubi nouum
 habitatum deus effecit.
 Pythia tam primum Hier-
 culem ipsum appollauit, nam
 prius Alcida nequae uocabatur,
 cuius Eurythmum
 habitatum esse dixit.
 Eurythronque annos duode-
 cim seruauit, et imper-
 natus habentes, tandem adu-

festation. Ad postremam uero
roperactis oraminis ipsum
immortalitate donatum tri prae
dixit. Id ubi Hercules accen
pit, Tyrintheum commigra
uit, ac quicquid ab Eurystheo
iubebatur, exigebat. Pri
mum itaq; illi Nemeae leonis
pellam afferre iubet; id uen
to, animal Typhone ge
nitum invulnerabile fuit.
Hercules contendens in leo
nem Cleonas peruenit, ubi
Molorchus uir, qui manibus
fuis uictu sibi querebat, ip
sum hospite excepit. Cuiq;
hostiam immolare uolenti,
tam ad diem trigesima ei ser
uire iubet. Nam, si de uenas
tione incolumis reueneretur,
Ioui eam seruatori mactaret.
Si uero occubuerit, sibi in ue
luti Heros i ferias ageret. Post
ubi in Nemea peruenit, quesi
tumq; leonem reperit, ac sagit
tis illum prius impetuit. Vnde
nonnullis posse uulneribus occi
di cognitis, protenta claua se

δικα ἐπιπλεῖν. καὶ οὕτω
ἔφη τῷ ἑλῶν δειωπλῆ
θείων, αἰδάνχτον αὐτὸς
ἔσθ' ὅρα. ὅτε ἀκούσας ὁ
Ἡρακλῆς, εἰς Πρωδαῖαν
καὶ τὸ πρὸς τὰ Πόμλιον πᾶ
δρυδίας ἐτέλει. πρῶτον
μὲν ὅτε ἐπέταξεν αὐτῷ, τῇ
νέμεσιν λέοντος· τὴν δὲ
κομίζειν. ὅτε δὲ ξάδοντι
ἄδωντι ἐκτυφῶτος, χεῖρα
νυλίων. πρὸς ὅμλους ὅτε
τὸν λέοντα, εἰς κλεινὴν ἔλ
θει, καὶ ἐκίξεταί· πρὸ αὐ
τοῦ χροῖνι μαλάρχα. καὶ ἵ
δύειν ἱφείδωντι, εἰς ἡμέ
ρας ἑφτακρεῖν τελειοσύν.
καὶ οὐ μὴ ἀπὸ τῆς θύρας
σῶος ἐπικέλει. διὸ οὕτω
εἰ θύειν, ἐὰν δὲ ἀπὸ θάλας, 20
τὸ πᾶσι ἡρώι ἐναγίσει. εἰς
δὲ τὴν νέμεσιν ἀποκόμους,
καὶ τὸν λέοντα μακρύσας,
ἐτόξευσεν πρῶτον. ὡς δὲ
ἔμαθον ἄδων ὄντα, αὐαῖς
τεινέμους τὸ ξόπλον ἐ
δίωκε, συμφορῶντος δὲ εἰς

ram persequitur, quæ cum in spelæam anceps confu-
gisset, eius alterum ostium
obstruxit, ac per alterum ar-
ripuit in feram, & circum-
positis collo manibus, ed usq[ue]
astrictam tenuit; donec eam
præfocauit, impositamq[ue] bac-
meris Mycenæ importauit.
Sed ubi extrema sui reditus
die Molærebus, ut mortuo
ostium immolaturum depre-
hendit, Seruitori Ioni sacris
peractis leonem Mycenæ au-
tulit. Ceterum Eurystheus
cognitis Herculis viribus, ip-
sum urbem ingredi postea
nunquam permisit. At pro-
portus res ab eo gestas osten-
tare præcepit. Ad hæc niui
metu percussum dolium sibi
ancum sub terra occulte cam-
parasse. Deinde Copreum
gaducentorem Eliensis Pa-
lopi mittit, qui, quos ille la-
bores exaltaturus esset, inui-
sit. Hic, post intersectionem à se
Iphium, Mycenæ exiit.

Abiq; postquam ab Barysibeo
expiationem est consecutus,
habituauit. Porro secundum
Herculi certamē Hydram Let-
næam obtinendam impetu-
auit. Hæc intra paludem Læ-
nam enutrita plana omnium et
cæpestria eruptione facta dis-
perdebat, in pecora, atq; agros
seueiebat. Hydra mira corpo-
ris magnitudine fuit nouē ca-
pitib; munita, quorū octo mor-
tu obnoxia fuisse dicuntur.

Quod aut omnia medicina erat,
immortale fuisse ferunt, Hercule-
tes igitur, curru confectus, Ios-
lai astringe opae usus ad Lernā
cōtendit, quo est pænisset, et
quos filius, Hydram in tamulo
quodā nactus, pp Amymones
fomes, ubi ea latere cōsueve-
rat, quā est ignitis sagittis ipe-
nisset, de lacubris exilire cōpu-
lit. Egressamq ipsam manū
prehensit, prehefamq; tenet. Et
utro pedibus statim etruā pliz-
etia cōhibebatur. Hercules ca-
pitū edundens clausa, nequice

APOLLO DORIS

ut cornuam ceruam Myce-
 nas uiam adferret. Eruan.
 ad Oenoei autatis comibus
 insignis cerua Diane sacra,
 Quo circa Hercules, quod
 eum neq. occidere, neq. uul-
 neribus afficere uellet, an-
 num totum est infecutus: Por-
 ftea uero, quam fera Hecreu-
 lis persecutione laxatum se-
 esse sensit, in Artemisium
 montem confugit, & illuc ad
 Ladonem amnem, quem cum
 iam iam transitura esset, sa-
 gitta percussam cepit, hu-
 meris sublatam ferens, &
 per Arcadiam iter agebat,
 cui, cum Apolline Diana si-
 mul obuiam facta, ceruam re-
 cipit, atq. Herculem quod
 sacram sibi animal occide-
 re uoluisset, obiurgauit, tum
 ille necessitate rei damnam
 Eurystheum auctorem rei fu-
 isse affirmauit; placam De-
 ianacodia, feram uiam ad-
 huc Mycenae importauit.

Quam uia de re etiam in

αὐτὴν κατέστιν ἔλαφον
 εἰς μυκήνας ἔμπροσθεν
 αὐτῆς. ἔνθεν ἔλαφος αἰεὶ
 τοῦ χρυσοῦ κεῖται ἀρτεμίδος
 ἱερῆς. διὸ καὶ βουλόμηναι αὐτῇ
 πλὴν ἡρακλῆος μή τι αἰελεῖν,
 μὴ τι θάψαι, αἰνεσιδίου δὲ
 λόγῳ εἰαυτοῦ. ἐπεὶ δὲ πα-
 μνον τὸ θυσιον τῆς θύρας,
 αἰετοφυλὲς εἰς ὅρος τὸ λεῖτο
 γόμηναι ἀρτεμίδος· εἰ καὶ
 θεὸς ἔστι τῶν τετιμένων,
 καὶ τῶν διαβαίνων μὲν
 λουσαι, τοῖς δὲ σὺς αἰετὰ
 βεῖ, καὶ θυμὸς αἰετῶν
 μόν, οἷον τὸ ἀρκαδίαν ἀπὲρ
 γατο· μὲν ἀρχαῖος δὲ
 ἀρτεμίδος αὐτὴν γούρῳ αἰ-
 ρεῖν. καὶ τὸ ἱερὸν ξάρον αὐ-
 τῆς κτείναντες καὶ μέγα
 τοῖς δὲ ἑστῶσι προσάμενος
 τῶν αἰετῶν, καὶ τὸ αἰ-
 πῶν ἀρκαδίαν τε γοῖαν,
 πρῶτον τῶν ἐργῶν αὐτῆς,
 τὸ θυσιον ἐλόμενον ἔμ-
 πρως εἰς μυκήνας. τὸ παρ
 τοῦ ἀδελφοῦ καὶ πατρὸς αὐτοῦ

καὶ ἀντιμαχόμενον καὶ πρὸς ἑαυ-
 τὰ κομίζεσθαι ὄντο δὲ τὸ θη-
 ριον ἡδύτατον ψευδέσθαι, ὅρ-
 κωπυλῶν δὲ ὁμοῖοι, ὃ καὶ θεός
 5 ὦν ὀνόμαζον· διαρχόμενος
 δὲ φολῶν ἐπιχειροῦνται καὶ
 τοῦτο φάτω σιλλωῶν, καὶ
 νύμφος μελίσσας παῖδ'· οὐ-
 πτος Ἡρακλῆϊ μὲν ὁππῇ πῦρ
 10 ἔχ'· τὰ κρέα· αὐτὸς δὲ θά-
 μοις ἐχ'· ἦτο· αἰτοῦντος δὲ
 οἱ τὸν Ἡρακλῆϊον, ἔφη δὲ οὐδ-
 κέναι τὸν κοῖτον ἢ καὶ τὰ
 ραὶ ἀνοίξει πῖτον· διαρρεῖν
 15 δὲ παρακαλεσάμενος Ἡρα-
 κλῆς, αὐτὸν ἔνοησε· καὶ με-
 τ' οὐ πολλὸν χρόνον ὅτρυνε αἰ-
 σθημένη πῦρ σκεῖν οἱ κέντρων
 ροὶ πύλαις ὁπλισμένοι, καὶ
 20 ἐλάττας ἀδὶ τὸ πῦρ πάλον
 ἀπὸ λαίων· τὸ μὲν δὲ πρῶ-
 τος τολμῶντας εἰσὼ πτε-
 ρεῖσθαι, ἀγχοῦν, καὶ ἀγχοῖον,
 Ἡρακλῆς ἐπὶ πᾶσι βαλὼν
 25 δαλῶν· τὸ δὲ λοιπὸν ἐπὶ
 ἔσθαι διακῶν ἀγχοῖ· πῦρ
 πῖτος· ἐκείνῳ δὲ πρὸς ἑλ-

impravit, Brynannum ad
 prum ad se. amam ferat
 Hic amam fera Paphlagon
 asq; ab Erymanthe monte
 protumpebat. Hercules tamq
 10 Et oem interundam. Et o
 lo centauro sident, ac Melas
 Nymphae filio hospicio datus
 pitur. Hic hospiti ostendit car-
 nes edendas appositae. Ille ne
 ro eruda nesci maluit. Hic
 culi uerum animi poscenti
 uerum se, inquit, continue
 centaurorum dolium redde-
 re; ac bono illum esse animo
 Hercules iuter, ac ipse do-
 lium releuit. Neq; ita multis
 post, centauri quod animi
 subolisset, affuere lapidibus
 armati, et abietibus in Paphl
 antram irrumperet. Ex quibus
 Aenebium, et Agriam, quod
 primi intrare Speleum ausi
 fuissent. Hercules acensis
 torribus percussis euerat: res
 liquos autem ad Malum usq;
 sagittis persecutus est. Inde
 uero ad Chironem confuge-

ὁπότε εἰς τὰ θανάτια, ὅρος καὶ το
 καὶ λυφάει· ἐπειλὰ δ' αὖν δι
 εἰς Φολώφω ἱερακλῆς· καὶ φέ
 λον πλάθωντα Δικαίμα
 5 ἰος μαρὶ καὶ ἄλλαν πολ
 λὰν· ἐλκυσσας π' ἐκτεκράν
 τ' ἐβέλος· ἔδωκε μάστιγι δ' αὖ
 τὴν λιγυρὰν τὸν μικρὸν δ' αὖ
 φείρει· τὸ δ' αὖ τῆς χειρὸς
 10 ὀλῳφείλατο· ἔλθε δ' αὖτ' ὅτ' αὖ
 πόντα καὶ πᾶσι γούνα' ἀπὸ
 κτεῖνοι αὐτὸν· ἔδωκε δ' αὖ
 φέλατι ἱερακλῆς, αἰδὲ τιμὴν τῇ
 καίπερ· δῖος γὰρ ἦν ἀγνὸς θε
 15 καὶ δῶκεν αὐτὸν ἔκτιστος
 λόγ'· χεῖρας γὰρ καὶ ἰσχυρὰς εἶναι
 χεῖρας πολλὰν παρ' ἐμὴν αὖ
 ἐμὲρο χεῖρας τὴν ἐμὴν αὖ
 20 μνηστῆρας· Περσέων μὲν γάρ
 ὅπ' ἵταξεν αὐτὸν ἔλθον τῇ αὖ
 γείον· βοσκομένους καὶ ἡμεῖ
 ρα μὲν μόνον ἐκ φερόμεν
 τὴν ὀνδρῶν· ἔν δ' αὖ αὐγείας
 βεβαυδῆς ἦ Ἄλκας· αἰὲρ μὲν γάρ
 25 ἦν εἰς τοὺς ποῦς ἡλίου· αἰὲρ
 δ' ἐπ' αὖτ' ὅτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 αἰὲρ ὅτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'

autem Neoptolmus excipiens
 in Eleusine monte occulit
 it· Porro Hercules ad Phoa
 loem regressus, ac Pholium
 multis cum alijs morientem
 conspiciens, crura de mora
 sui corporis sagitta, quo pa
 5 so tempore tum parua sagitta
 ta occidisset admirabatur.
 Haec autem ē manus delapsa
 sa in pedem docidit, neq
 attatun ipsum interemissit.
 Igitur Hercules Pholo bo
 mi condita ad Aspra uenit
 tionem contendit· Quem q
 fructu quodam ingenti cum
 e amore excitatum, per cla
 tum uincem defessum, ac uin
 culis prepediunt Myconis
 inuenit· quēntem deinde
 laborem imperavit, ne suis
 5 gae pecoris fionem minus dici
 curricula corporis uer.
 At Augeritaeo Eliche fuit, fuit
 qui, illud Solem filium fuisse
 se dicebat· hic defuit, qui
 Neoptolm, et qui Peribola
 10 fuit· Hunc multum perconu

greges habuisse ferant, ad quem, cum Hercules adisset, nulla de Eurysthei manu dato mentione facta, una die finem omnem exportaturum se pollicitus est: si decimam pecoris uniuersi ipsi condonaret. Augeus autem huic minime credulus se illi tamen, postulata concessurum pro iussit. Hercules inde ante flatus Phyleum Augear filium, stabuli fundamentum ex uento, Alpheumque ex Oceanum, flumina praterfluentia per fossam deducta, corrumpitque immisit: ita, ut per alium a priore alacrum desuerent, offecere. Augeus, ubi de Eurysthei imperio cōfessus fuisse accipit, non modo mercedem putam non psoluebat, sed utique se promississe negabat, eiq; de re indicem sententiam se flumina esse distictas habet. Confidentibus itaq; iudicibus Phyleus ab herente etiam minus i pariter iustitiam dixit.

Εἰς ἑσπερικὰ πρὸς τοὺς βασιλεῖς
τοῦ τῷ περσεύων ἡρακλῆος
οὐδ' ἀλώσεις τῶν ἀγροδίων
ἐπιταγὴν, ἔφασκε μὲν ἡ-
μοῖς τὴν ὀπίσθον ἐκφορ-
σεν, εἰ δώσει τῶν δεινὰ τῆς
αὐτῷ τῆς ἑσπερικῶν. καὶ
γείας δὲ ἀπὸ τῶν ὑποχεί-
ται. μαρτυροῦντος δὲ ἡρα-
κλῆος τὸν ἀγροὶ καὶ οὐ
λίαν, τῆς τε αὐλῆς τὸ διμύ-
λιον δειλὴ, καὶ τὸν ἀλφει-
ὸν ταυτοῖς καὶ τὸν πα-
νθὸν σύνεργος εἶεν τε πρὸ
χετῶν εἰσέλθον. ἐκείνῳ
δὲ ἄλλος ὑβρόν ποιήσας
μαδῶν δὲ ἀγροὶ εἰς τὸν
τ' ἐπιταγὴν ἀγροδίων ἐκεί-
νῳ ἐπιτελέσας, τὸν μισθὸν
οὐκ ἀπέδιδον. περὶ πρὸς ἡ-
ρεῖτο, καὶ μισθὸν ἔσπεχε-
σαι δώσεν. καὶ κῆρυκα
πρὸς τοῦτον ἔποιεος ἄλλοι
γλ' οἶον. καὶ δι' αὐτῶν
τῆς δεινῶν, καὶ οὐδὲν
λαῶς ἔσπεχε ἡρακλῆος, τοῦ
πρὸς τὸν περσεύων.

πῶς ὁμολογῆσαι μισθὸν δῶ
 σεν αὐτῷ. ὀρχηστὴς δὲ ἀν-
 ρεῖας περὶ τῶν ἡρώων. εἰς γυ-
 λῶναι, τὴν τε Φυλῆα, καὶ τὸν
 Ἡρακλῆα. ἀδίζεν δὲ ἡλιδος
 ἐκείλῳ. Φυλῆος μὲν γὰρ εἰς
 δουλείῃον ἦλθε. καὶ κεῖ κα-
 τ' ὦκεν. Ἡρακλῆς δὲ εἰς ὧλε-
 νου περὶ Δεφελῶν ἦκε, καὶ
 10 καὶ κατ' ὦκεν. καὶ κατέλα-
 βε δῶρον μέλλοντα δια-
 νύκτι μνηστῆρας οἰεῖν οὐρύτῃ
 νικητῶν μνησιμῶν. ἔω
 τῶν θυγατέρων. ὑφ' οὗ πᾶς
 15 κληθεὶς βουθὺν ἐλθόντα
 ἦν τῶν νύμφων οὐρύτῃων
 ἀπὸ τῆς οὐρύθης δὲ αὐ-
 τοῦ δῶρον αὐτοῖς δίδωκε. περὶ
 20 οὐδ' ἔπειτα ἀδελφῶν. λέγων. ἦ
 25 οὐ μὲν ὦ πρῶτον. ἡ κτὼν
 ἐπὶ ταῖς ἀδελφῶν αὐτῶν τῶν
 συμφορῶν. ὅρῃ δὲ εἰς συμφορῶν
 πόλει τῆς ἀρκυδίου συμ-
 30 φορῶν. λέγει μὲν οὖν πολ-
 λὰ σαυροῦς ἔλας. εἰς ταῦτα
 τῶν ὀρχηστῶν στυγερῶν. πᾶσι

euodisco mercedem. Heracles
 se daturum passus. fuit.
 proinde Augreas. ita inflami-
 matus ante, quam iudicium sig-
 nificis sententia ferretur, uti
 & Phyleus, & Hercules ab
 Elido. Jacesceret, imperantia
 Phyleus, itaq; Dulichium com-
 migravit. Hercules autem
 Olenam. ad Dexamenum ab-
 iit. atq; ibidem habitavit. Vbi
 illum necessitate compulsus,
 ut Eurysion. Cedeat. Minos
 simachem filiam uxorem da-
 re deprehendit, à quo, ut si-
 bi opem ferret, exoratus Hec-
 ules Eurysionem, qui ad
 sponsam ducendam uenerat,
 obtinuit, sed Eurysibens
 neq; id inter duodecim, cer-
 tamen admisit. quippe q; mero
 cede hoc secisse, asserbat.
 Sextum ei laborem, ut stygias
 phalidas aues fugaret, iniun-
 xit. Erat autem ad stymphe-
 lam Arcadia urbem stymphe-
 lis palus multis composita, atq;
 ambrosii arboribus addebat.

APOLLODORI

quo in hac magna auxium
multitudo, luporum uim per-
timescentes ex fuga se se res-
cipiebant. Herculi itaque,
quantum ratione ausus est sub-
ire dispelleret; ambigenti;
Pallas aeneā crepitacula Vol-
cani manū accepta dedit.
Hic illi quassans sub monte
quodam paludem proximo
aures territabat, ubi fami-
tum minime sustinentes prae-
uocis subuolabant: eumque in
modum Hercules ipsas sagis-
tis impetuit. Septimamque
de laborem Cretensis Tauri
abducendi imposuit. Hanc
Acusilaus quidem esse refert
regis Europam ad Iouem tulit.
Eum nulli uero a Neptuno e-
mari submissum, quo tempore
Minos id se Neptuno
immolaturum dixit, Quod e-
mari apparuerit. Atque de-
iuncti conspicimus ipsum Tau-
ri formam, ac spectantes,
tunc plane inter hunc et
monem dimisisse, pro quibus

ιδες, τὴν ἀρχὴν τῆς λυκαίας
ἀρπαγῆς διδρασκῆσαι. ἀμύχανον
τοῦ τοῦ οὐρανὸν ἡρακλείου. πρὸς
ἐκ τῆς ἑλκὸς τὰς ἀφροδίτας ἐκ
βέλῃ, χαλκῆς κεῖται ταῦτα 5
οἰσίνων αὐτῇ αἰδομένη πρὸς
ἡρακλείου λαβούσῃ. ταῦτα
κεῖται ὑποπνίχῃ ὄρει τῇ
λίμνῃ ποδινυμίου, τὰς ἀφ-
ροδίτας ἐφόβει. αἱ δὲ, τὰς 10
οὐκ οὐκ ὑπομνήσκειται,
μὴ δὲ τοῖς ἀνθρώποις. καὶ
εἶπον τὸν φῶτον ἡρακλῆς
ἐτάξεν αὐτάς. ἐξ ὁμοῦ
ἐπὶ ταῖς ἀφροδίταις τὸν κῆ- 15
ρὸν ἀρπαγῆς ταῦτον. εἶπον
ἐκαστοῦ μὴ εἶναι φάσκει
τὸν οἶον πρὸς μὲν ἄνθρωπον
φάσκει, πρὸς δὲ τὸν ὑπο-
πνίχῃ οὐκ αἰδομένη τα. ἐκ 20
δαλκῆς. καὶ φάσκει δαλ-
κῆς μὴ αὐτὸν τὸν ταῦτον εἶ-
ναι ἡρακλῆς. εἶπον μὴ εἶναι
τοῦτο αἰδομένη, οὐκ
οὐκ αἱ ἀλλὰ πρὸς οὐρανόν. 25
ἐκ οὗ ἀφροδίται τὸν οἶον
ἀρπαγῆς τὸν ταῦτον. 35

erant, eas ad mare abegit.
Inter hæc, Bistonibus sum-
pitis armis ad opem ferendam
accurrentibus: equas Abde-
ro custodiendas commisit.
Hæc autem Ermi fuisse fili-
us dicitur, genere locras ab
Opunte, Herculis amasus,
quem equæ discerptum ins-
teterunt: Hercules deus
Eris Bistonibus, atq; occiso
Bione de reliquos in fugam
adire compulsi. Inde Ab-
dona urbe, ad Abderi per-
empti sepulchrum cõdita ab-
actas equas Burystheo tras-
didit. Quæ postea ab Bury-
stheo sunt in Olympum mon-
tem transfussæ, eo cum per-
uenissent, a feris dilaniatæ
sunt. Mors Labor est, quo
Hippolyta cingulum ad se
ferri iussit Burystheus, Hæc
erat Amazonum Regina:
quæ circa Thermodontem
aninem habitabant hæc gens
erat bello gerendo præstantis-
sima, quippe quæ viriliter
fortitus

ταῖς μὲν ἵπποις πρὸς ὅλους
ἄβδῆρα φυλάσσεν. οὐ τοῦ
δὲ ἐν ἡέμου παῖς Λοκρὸς ἐξ
ὁπαῦ τοῦ ἡρακλείου δρώμε-
νος. ὃν αἱ ἵπποι διέφθεραν
ἐπαπασάμηναι. πρὸς δὲ τὸν
εἰσόντα σὺν δακτυλοσάμῃος, καὶ
διομόδῳν ἀγκυτεῖναι, τὸν
λοιπὸν ἠνάγκαζε φαίνειν.
καὶ κτίσας πόλιν ἄβδῆρα το
παρα τὸν τάφον τῷ διαφθα-
ρεί τοῦ ἀβδῆρου τὸν ἵπποις
κομίσας διενδιδίεσκε. με-
δέντος δὲ αὐτὰς διενδιδίως
εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος ὄλυμπος
πὸν ἐλθούσαι, πρὸς τῷ δι-
είαν ἀπώλοντο. εἰνα τοῖς
ἀθλοῖν ἡρακλεὶ ἐπὶ ταξέξω
σῆρα κομίζειν τὸν ἵππολύ-
της. αὐτῇ δὲ ἐβασίλευεν 20
ἀμαζόνων. αἱ κατ' ὅποιον πε-
ρὶ τὸν θορμώδοντα ποτα-
μὸν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ
πόλεμον. ἥσκειν γὰρ αἰ-
σρίας. καὶ εἴ ποτε μεγίστας
χρηνίσκειαι, τὰ θῆλεξ ἔχει
φοι. καὶ τὸν μὲν δεξιὸν μα-
σὺς

πούς ὀρέσσειον, ἵνα μὴ κω-
 λυόνται ἀκοντίεσσι. ἔσθ' δὲ,
 αἰσθητὰς εἶων, ἵνα βέβοικεν.
 εἶχε δὲ ἰσχυρὰ τὴν ἄρεος
 5 ζώσῃρα σύμβολον τῆς πρω-
 τολέειν ἀπασῶν. ἥ δ' ἄρα
 τὸν ζώσῃρα ἥρακλῆς ἐπέμ-
 πτω λαβεῖν αὐτὴν ἐπιθυμού-
 σης τῆς ὀρυθείας θυγατρὸς
 10 Ἀδμήτης. παραλαβὼν δὲ
 ἐδελοντὰς συμμάχους, ἐ-
 μιᾶ νηὶ ἔπει. καὶ προσί-
 χει νῆσφ' Ἀδμήτῃ. καὶ κατὰ
 κοινὸν μίνωος υἱοὶ, ὀρυμέ-
 15 δων, καὶ χρύσης, Νηφαλίων,
 Φιλόλακος, ἄλλοι πάντων δύο
 τῆς ἐν νηὶ σινοῦντο. πλοῦτῃ
 σαι ἔπει τῆς μίνωος υἱοῦ.
 ἔπει δ' ὦν ἀγανακτῆς ἥρα-
 20 κλῆς πύργῳ μὲν πᾶσι χῶ-
 μα ἀπέκτεινε. ἔσθ' δὲ λοι-
 πούς κατακλείσας ἐπο-
 λιοῖκε. ἔως ἐπιπρεσβύ-
 σμῃλοι πῆρεθ' ἰσχυρὰ αὐτῇ
 25 αἰαρεθείων δύο λαβεῖν,
 οὓς αὐτὸς δειλύνειεν. ὁ
 δὲ, λυγρὸς τῶν πολιορκίᾳ,

fortitudinem exercebāt, ac si-
 quādo viris admittē peperes-
 rini, partus femineos educa-
 bant. Dexteras ad hæc manus,
 ne iaculis emittēdis impedimē-
 to foret, in nihilū redigebant.
 Leuas aut alēdi filiorū gratia
 succrescere patiebātur. Cete-
 rū Hippolyte Martis balibeū,
 argumento, ut omnibus alijs
 præficeret, habebat. Ad hoc igitur
 Hercules capiendū emitte-
 batur, ut illud cupiēt Admete
 filię Eurystheus obsequere-
 tur. Impositis itaq; uoluntarijs
 socijs una i navi, Hercules ses-
 se nauigatiōi accingit, ac mox
 ad insulā Paron appellit. Vbi
 tum Minois filiū Eurymedon,
 Chryses, Nephalion, et Philo-
 laus habitā. Ex oib. quos secū
 i navi uehebat Hercules, duo à
 Minois filijs interfecti fuerūt:
 quorū iteriū iniquissime frēs
 Hercules hosce statim è medio
 fustulit, at reliquos intra oppi-
 dū cōclusos, obsidione preme-
 bat: donec p legatos ab Hercu-

APOLLODORI

le precibus impetrarunt, ut
pro duobus è suis neci datts,
quos ipse uellet, acciperet.
Tum ille soluta obsidione, atq;
Androgei filijs Alcæo, Sibe-
neloq; , acceptis, in Mysiam
ad Lycum Dascyli filium con-
tendit, atq; ab Amyco Bebry-
cum rege hospitio exceptus,
pugna inita à Bebrycibus, Ly-
cum adiuvans multos trucidauit,
in quibus, & Mygdonem
regem Amyci fratrem occi-
dit, mox excisa Bebrycum ur-
be, terram Lyco attribuit. Hic
autem omnem illam Heracleā
uocauit. Inde uero Hercule ad
Themiscyræ portum appulso,
ad eumq; profecta Hippolyte
atq; eius aduentus causam per-
cussata, luno, sumpta Amazo-
nū unius forma multitudinem
adit: nuncians Reginam ab
aduētis hospitibus rapi. Tum
ille capris armis in nauem,
equo uellæ decurrunt. Her-
cules, ut armatus Amazonum
copias prospexit, arbitratus,

καὶ τὸν αὐτοβόλῳ ἤμεινος
ἵους ἀνελόμενος ἀλκαῖον,
καὶ δένελον, ἧκαν εἰς μουσίχον
πρὸς λύκον τὸν δασκύλου, καὶ
ἐκπιδίς, ἔπειτα ἀμύνκου τὸν
βρύκων βασιλέως, συμβα-
λόντων βοιωτῶν λύκῳ, πολ-
λοὺς ἀπέκτεινε. μεθ' ὧν καὶ τὸν
βασιλέα μύιδονα, ἀδελφὸν
ἀμύνκου, καὶ τὸν βεβρύκων,
πόλιν ἀρχεμόμονος, γῆν
ἔδωκε λύκῳ, ὁ δὲ, πᾶσι
ἐκείνῃν ἐκέλευσεν ἡράκλειον
καταπλῦσαι. τὸς δὲ εἰς τὸν
δεμοκύρα λιμένα, καὶ πα-
ραγνομήνῳ, ὡς αὐτὸν ἵππῳ
λύτης. καὶ τίνος ἦκοι χεί-
ρει πυθολίης, καὶ δώσειεν
τὸν ζωστήρα ὑπὸ χουμήνῳ,
ἥρα μὲν τῆς ἀμαξόνων εἰ-
καδεῖσαι τὸ πλῆθος ἐπι-
φοίτα λείγουσιν τὸν βασι-
λῆδα. ἀρ' ἀπ' αὐτοῖν αἱ προ-
σελθόντες ἐξοίσι. αἱ δὲ, με-
θ' ὧν πλεονεξίᾳ τῶν νεῶν κατέ-
θειον σὺν ἵπποις. ὡς δὲ εἶ-
δεν αὐτὰς καταπλοισμένας

ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου
 ὄντα γενέσθαι, τὴν μὲν ἰπ-
 πολύτῳ κτείνας, τὸν ξωστῆ
 ρα ἀφαιρεῖ. πρὸς δὲ ταῖς
 5 λοιπαῖς αἰωνιζόμενος, ἀπο-
 πλεῖ. καὶ περὶ στήθεσσι τροίαν,
 συνεβεβήκει δὲ τότε κατὰ
 μύθων ἀρχάωνος, καὶ ποσει-
 δῶτος ἀτιχεῖν τὴν πόλιν.
 10 ἀπὸλλων γὰρ, καὶ ποσειδῶν
 τὴν λαομέδοντος ὕβριν πε-
 ρᾶσαι θέλοντες, εἰκαδὲς
 πρὸς αἰθρῶσι, ἐπὶ μιδῶ
 τειχεῖν τὸ πύργον. τοῖς
 15 δὲ τειχίσασιν τὸν μιδῶν οὐκ
 ἀπιδίδου. ὁ γὰρ ὄντα ἀρχάων
 μὲν λοιμὸν ἐπέμψεν. πο-
 σειδῶν δὲ, καὶ ἀναφείμε-
 ρον ὑπὸ πηλημνεΐδῃ, ὅς τιν'
 20 ἐν τῷ πεδίῳ συνῆε παῖσιν αἰ-
 θρώπους, χρησμῶν δὲ λε-
 γόντων ἀπαλλαγὴν ἔσθαι
 τῆς συμφορῆς, ἐπεὶ περὶ
 λαομέδων ὑπὸ ἰππολύτῳ
 25 γαίερα αὐτῷ ἑορᾶν κῆτει.
 ὁ δὲ περὶ ὕθνη ταῖς πηλοσίον
 τῆς θαλάσσης πέτραις περ

id iam non sine dolo fieri,
 Hippolytem necat, et Zonam
 aufert, ad hæc reliquis deu-
 eius, renauigat, et Troiam
 appellit. Tum forte accidit,
 per Apollinis, et Neptuni irā
 νε, ciuitas infelicitè age-
 ret. Quoniam Apollo, Nep-
 tunusq; Laomedontis iniuri-
 am ulcisci uolentes, mortali-
 bus assimilati, ac ueluti mer-
 cennarij pergama se ædifi-
 caturus paciscuntur, quibus, cū
 opere absoluto cōstitutam mer-
 cedem Laomedon munime sol-
 ueret, tum Apollo pestem,
 ac Neptunus cum inundatio-
 ne Cetus immisit, quod,
 quicquid mortalium in cam-
 pis offendit, corripiebat,
 cum uero ex oraculis, ma-
 iorum finem tum demum
 fore diceretur, cum Lao-
 medon Hesionem filiam su-
 am Geto deuorandam ap-
 posuerit, Tum ille in petras-
 ximis pelago saxis illiga-
 tam, proposuit. Hanc ins-

APOLLODORI

expositam ut uidit Hercules ,
se seruaturū pollicetur, si sibi,
quas equas p rapti Ganymes
dis iactura , ei Iupiter dede=
rat, Laomedon tradit. Hoc illi
se daturū pollicitus est Laome=
don Hercules Cetus occidit,
et Hesione seruauit, at Lao=
medonte mercedem παῖτᾱ νό=
soluente, Hercules Troiæ ex=
cidium minatus , abiuit &
Ænium appellit, ubi à Poly=
tye hospitio excipitur . Mox
inter nauigandum in littore
Æniensi Sarpedonem Neptu=
ni filium, ac Polyis fratrem
virum contumeliosum, atq; im=
probunt sagittis confixum ins=
terfecit , Inde cum ad Thas=
sum peruenisset expugnatis
inibi Thracibus , eam Andro=
gei filijs habitandam dedit.
At è Thaso profectus aduer=
sus Toronen . Polygonum,
Telegonumq; Protei , qui
ex Neptuno procreati fue=
rant , filios , ad luctan=
dum prouocare solitos in ip̃a

σφατήσας. ταῦτ᾽ ἴδων ἐκ=
κειμήλιω, ἠρακλῆς ὑπέχετο
σῶσαι αὐτὴν , εἰ τὰς ἰπ=
πους πρᾶ λαομέδοντος λή=
ψεται, ὃς ὁ ξυῖς ποινὴν τῇ
γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδω=
κεν. δώσειν δὲ λαομέδον=
τος εἰπόντος, κτείνει αὐτὴν κῆ=
τος, ὠσιόνην ἔσωσε. μὲντοι
λομλίου δὲ τὸν μισθὸν ἀποιο=
δοῦναι, πολεμήσειν ῥοῖαν
ἀπειλὴς, αἰήχην. καὶ προσί=
χει αἰνῶ. ἣ δὲ ξυρίζεται
ὑπὸ πόλτιος. ἀρχαλίων
δὲ ἑδὴ ἠϊόιος τῆς αἰνίας, ἡ
ἀρπηδόνια ποσειδῶνος μὲν
ἦν, ἀδελφὸν δὲ, πόλτιος.
ὑβριστὴν ὄντα τοξόος ἀπὶ
κτείνει. καὶ πρᾶ γένοντος
εἰς θάλασσαν, καὶ χειρωσάμενος
τοῦν εἰσοικῶν τας θράκας,
ἔδωκε τῆς αἰσχρογῶ καὶ σὶ
κοττοικεῖν. ἐκ θαλάσσης δὲ ὄρ=
μηθεὶς ἑδὴ τορῶνιω πολυ=
γονον, καὶ τελέγονον τοῦν πρῶτον
πῶς ποσειδῶνος ἡοὺς πα=
λαίην προγαλαμηδῶν, καί

τὰ τὴν πάλιν ἀπέκτεινε.
 κομίζας δὲ τὸν ζωστῆρα εἰς
 μυκῖνας, ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ.
 δέκα τὸν δὲ ἐτάγην ἁθλόν,
 5 τὰς γερύονου βοῦς ἔξερ-
 θείας κομίζειν. ὀνύθρια
 δὲ ἦν ὠκεανοῦ πλοῖστον κει-
 μένῃ νῆσος. ἣ νῦν γὰρ διερα-
 καλεῖται, ταύτῃ κατῶ-
 10 κει γερύονος χρυσόκορος, καὶ
 καλλιρρόης τῆς ὠκεανοῦ
 τειδῶν ἔχων αἰδεῶν συμφύ-
 ἐς σῶμα, σπυγμείον εἰς αὐ-
 κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμέ-
 15 νον τὸ εἰς ἑρῆς ἀπ' ἀλάζων
 τῶν, καὶ μερῶν. εἶχε δὲ φοι-
 νικᾶς βοῶας ὧν ἦν Εὐκόλος
 Ὀδυσσεῶν. φύλαξ δὲ ὄρεθρος
 ὁ κύνων δικέφαλος ἔξ' ἐχίδ-
 20 νος, καὶ τυφῶνος γελιν-
 μέλιος. πορδόμελιος οὖν ἀδὴ
 τὰς γερύονου βοῶας ὄρετ' αὖ
 Ὀδυσσεῶς, ἄγρια πολλὰ πε-
 ρελάων λιβύνν' ἐπιβαίνον.
 25 καὶ περὶ λατὼν τερπνοῦν,
 ἔσθλα σημεῖα τῆς πυρείας
 ἧς τῆς ὄρεθρος Ὀδυσσεῶς, καὶ λι-

sa palestra, interemit.
 Demum illatam Mycenae,
 Zonam Eurystheo dedit.
 Tum decimum illi certamen
 ærunnamq; indixit Geryo-
 nae boues ab Erythea abigen-
 das. Sed Erythea non proz-
 cul ab Oceano insula erat,
 quam nunc Gadiram, nomis-
 nant. Hanc Geryones Chry-
 saoris, & Callirrhoe, quæ
 filia erat Oceani, habitas-
 bat. Is erat trium homi-
 num corpore præditus, ita
 compacto, ut in unum men-
 tre senus coiret, & ab ili-
 bus, femoribusq; in trium
 rursus partes diuisum esse
 uideretur. Adhæc illæ pu-
 niceæ boues erant, quibus
 bubulcum Eurytionem præ-
 esse uoluerat. Orictus au-
 tem canis biceps ex Echide-
 na, & Typhone genitus
 custos præerat. Concedens
 igitur ad Geryonæ boues, per
 Europam, monstra inter eun-
 dum multa prætergressus, in
 i iij

APOLLODORI

Libyam traiecit : atq; cum
per Tartessum iter egisset,
itineris sui monumenta in Eu
ropæ, ac Libyæ finibus op=
positas inter se columnas dus
as constituit. Atq; ubi in ite=
nere solis radijs calfieret, ar
cum in deum ipsum intendere
non erubuit. Hic uero homi=
nis urres admiratus, Hercu=
lem aureo poculo donauit, quo
Oceanū traiecit, & Erythæā
aduectus in* Arbante mōte p=
noctauit. Id sentiens canis i cū
prūpit. Hūc Heros claua p=
cussit, nec nō Eurytionē bubul
cū cani suppetias, atq; opē fe
rentē, occidit. Inter hæc Me=
nætiæ Plutonis bouī pastor rē
oēm Geryonæ nūciāuit. Hic
Herculē ad Anihemuniē flu
uiū boues abigeniē nactus cō=
missa pugna, sagitta perfos
sus interijt. Hercules autem
impositis poculo bobus Tartes
sum tranauit ubi Soli poculū
reddidit, transgressus inde
Abderam in Libyam peruen

όνος αἰτῆς πίχων δύο σήλας.
Θορμαυνόμηνος δέ, ὡπὸ ἡ
λίου κατὰ τὴν πορείαν τὸ
τόξον ἢ τὸν θῖον εἰέτειναι.
ὁ δὲ τὴν αἰδορέαν αὐτοῦ
θαυμασας, χρύσειον ἔδωκε
δέπας. εἰ δὲ τὸ ὠκεανὸν διε
πύρασσε. καὶ πῆρα γλῶσσος
εἰς ὀρύθην, εἰ ὅρῃ ἄρβαντι
αὐλίζετο. αἰδοόμενος δέ
ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ἔειρε, ὁ δὲ
καὶ ἄλλον τῷ ῥοπαλῷ παλῇ.
καὶ τὸν βουκόλον διεντυώ
να τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέ
κτεινε. μενσίπιος ἦ ἐκεῖ τὰς 13
ἄδου βόας βόσκων, γερνύ
νῃ τὸ γρονὸς ἀπήγγειλε.
ὁ δὲ, κατὰ λαβὼν ἡρακλέα
παρὰ ποταμὸν αἰδεμονί
τα τὰς βόας ἀπάγοντα, συζο
στῆνός μιν μάχην, καὶ το
ξυβείας ἀπέθανε. ἡρακλῆς
εἰδήμωνος τὰς βόας εἰς τὸ
δέπας, καὶ διαπλάσας εἰς
ταρτηρόν, ἡλίῳ πάλιν ἀπέ
δωκε τὸ δέπας. διελθὼν
δὲ ἄβδεραν, εἰς λιγύην ἦλ

800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

mit ; in qua Alebion, ac Dercynus Neptuni filij boues abigere solebant ; quibus peremptis , cum per Tyrreniam iter ageret taurorum unus ab Rhegxo aufugit , atq; in freu repente de lapsus est , ac uicina terra percursa , ab illo Italia fuit appellata : nam Tyrreni, quem latini taurum uocant , i talon dixerunt , In Erycis campos se contulit . Is Erycims in Sicilia parte , regnabat , ex Neptuno natus , qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregauit . Commendatis itaq; bobus Volcano, Hercules taurum quæ siturus procedit , quem , cum inuenisset inter Erycis armenta , ab eo reproposcit . Tum is , nisi ipsum palestra superarit , taurum se redditurum esse negabat . Hercules semel , atq; iterum , et tertio abse uielium Erycem luctando peremit . Et taurum receptum cum

APOLLO DORI

alijs in Ionium mare perduxit. qui simulac in ponti recessus penetravit, bobus asilum Iuno iniecit: Qua perciti ad Thraciae montana dissi-
pantur, Hic inscetus, boz um paritē collectā ad Helles-
pontū cōpulit. quae uero reli-
quae fuerunt, cetera ferae, atq;
agrestes euaserunt. Hercu-
les tandem egre collectis bo-
bus Strymonem, ut olim nauigabile flumen, accusans, opple-
tum lapidibus innauigabilem effecit, ac traductas boues Eu-
rystheo dedit, quas ille postea Iunoni immolauit. Confe-
ctis autem hisce certaminibus, intra unius mensis, annorumq; octo curriculum, Eu-
rystheus Augeae pecoris, et Hydrae laboribus minime admissis, undecimam Herculi aeternam imposuit, ut ab Hesperijis aursa mala repore-
taret. Haec uero nō, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum

ἄλλων, ὃν τὸν ἰόνιον ἕλαιν-
νε πόντον. ὥς δὲ ἤλθεν ὃς
τὸν μυρῶν ἔπ' ὠντον, ταῖς
βουσίην οἷστρον εἰβάλλει ἡ ἔ-
ρα. καὶ χίζονται κατὰ τὰς
θράκης ὑπὸ πείρας. ὁ δὲ διώ-
ξας τὰς μὴ συλλαβαῖν ὃς
τ' ἐλπίσποντον ἡ γλῆ. καὶ δὲ
ἀφαιρεθῆσαι, τὸ λοιπὸν
ἦσαν ἄγρια. μάλιστα δὲ τῆς
βουῖν στωελθουστὸν στυμό-
να μεμψάμειος τὸν ποτα-
μὸν πάλαι τὸ θεῖον πλά-
τῶν, ὃν ἐμπλήξας πείρας,
ἄπλωσθ' ἐπὶ ποσὶ. καὶ τὰς
βόας ἄρρυθεῖ κομίσας δέ-
δωκε. ὁ δὲ αὐτὰς κατὰ
σιν ἦρα. τελευτῶν δὲ
τῆς ἄθλων εἰς μὴν, καὶ ἔπε-
σιν οὐκ τῶ, μὴ περὶ δὲ ξάμειος
ἄρρυθεῖς τὸν τε τῆς τῆς αὐ-
γείου βουκηνμάτων, καὶ τὸν
τῆς ὕβρας, εἰς δὲ κατὰ τὸν
ταξὶν ἄθλον παρ' ἐσπερίαν
χρῆσται μὴ λα κομίσεν. ταῦτα
δὲ ἦν, οὐχ ὥσπερ εἰ-
πον εἰς λιβύην, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ

ἄτλαντος εἰ ὑποδ' ὀρέοις.
 αἰ δὲ γάμαι π, ἥρα ἐδωρύν-
 (ατο . ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ
 θράκων ἀδ' ἀνατος . τυφώ
 5 ρος, καὶ ἐχίδνης κεφαλὰς
 ἔχων ἐκ τὸν, ἐχ' ἦτο δὲ φω-
 ναῖς παντοίας, καὶ ποικί-
 λαις . μετὰ τούτων δὲ ἔασσε
 εἰδὲς ἐφύλαττον . αἰ γὰρ ἦ, ὅρ-
 10 θῆκα, ἐσία, ἀρ' ἐδουσα . πορβὸν
 μένος οὐκ ἐπὶ ποταμὸν ἐχί-
 δωρον δ' κα . κύκνος δὲ ἄρειος,
 καὶ πυρηνίης, εἰς μονομαχίαν
 αὐτὸν προηγεῖτο . ἄρειος
 15 δὲ ὄϊον ἐκδικούτος, καὶ
 στωϊκόντος μονομαχίας,
 βληθείς κεραυνὸς μέσον ἀμ-
 φοτέρων, διαλύει τὴν μά-
 χην . * βασιζὼν δὲ δι' ἰλλυ-
 20 ρίαν, καὶ ἀπειύδων ἐπὶ πο-
 ταμὸν ἠεὶ δεινὸν ὅκα πρὸς
 νύμφας διὸς, καὶ Διμίδος .
 αὐταὶ μὲν οὖν σὺν αὐτῷ τυ-
 ρέα . συλλαβὼν δὲ αὐτὸν καὶ
 25 μωμείον, καὶ παντοίας εἰς ἀλ-
 λήλαοντα μορφαῖς, ἔδουσιν .
 καὶ οὐκ ἔλυσαν πρὶν, ὃ μακ-

Atlante, quæ Iuno suis in
 nuptijs Ioui muneri dedit .
 Ea draco immortalis Typhoe-
 nis, & Echidnæ filius cen-
 ticeps afferuabat . Hic varijs
 etiam, omniumq; generum uor-
 eibus utebatur, cum quo &
 Hesperides, Ægle, Eryibia,
 Vesta, & Erebus, simul
 custodiebant, Hercules itaq;
 cum ad Echidnæ annem
 peruenisset, à Cygno Mar-
 tis, & Pyrenes filio ad sin-
 gulare certamen pronocatur .
 Pugna & præses, & Arbi-
 ter huiusce Mars erat : quam
 demissum è cælo fulmen inter
 utrosq; medium diremit, * iter
 deinde per Illyrios faciens,
 ac properans ad Eridann
 annē Nymphas Iouis, et The-
 midis filias adiit . Hæ ipsi Ne-
 reū idicāt, cōprehensūq; ipm
 dormientē, atq; omni genas for-
 mas alternatim deninxit, neq;
 illū prius, q̃ ab eo ubi iam ma-
 la illa, et Hesperides essent, edo-
 cuisset, abire pmisit . quod ubi

APOLLODORI

didicit, Libyam percurrit.
Huic Antæus, Neptuni filius
præerat, quem, quòd hospites
secum palæstra dimicare com-
pelleret, occidebat, Hercu-
les cum eo luctari coactus, su-
blimem illum è terra ulnis eli-
sum interemit. nam si terram
contigisset, is robustissimus es-
uadebat, quapropter hunc ter-
ræ filium nonnulli esse dixe-
runt. Inde à Libya, Ægyptum
peragrat, in qua Busiris ex
Διεπτο, ac Lysianassa Epa-
rphi natus regnabat. Hic ad
Iouis aram hospites ora-
culo quodam monitus immo-
labat, annos enim nouem
Ægyptus agrorum sterilita-
te laborauit. Inter hæc Thra-
sius uaticinandi peritus è Cy-
pro aduenit, qui hanc an-
nonæ caritatem desitutam
esse pronunciauit, si uirum
hospitem, quot quot annis
Ioui mactarint. Tum Bu-
siris uate illo prius immo-
lato, aduenientes deinceps

θεῖν παρ' αὐτοῦ πού τυγ-
χαίνοιεν τὰ μῦθλα, καὶ αἱ ἐ-
σπερίδες. μαθὼν δὲ λιβύην
διέηκει. ταύτης ἐβασίλδου
παῖς ποσειδῶνος αἰτάκος.
ὃς ὅτ' ἐξείους αἰαγκάζων
παλαίειν, αἰήρει. τούτῳ δὲ
παλαίειν αἰαγκάζομελος ἡ-
ρακλῆς, ἀράμελος ἔγκασι
μετέωρον θλίψας, ἀπέκτει-
νε, φεύοντα γὰρ γῆς, ἰσχυ-
ρότατον σωῆεν γίνεσθαι.
διὸ καὶ γῆς πινὲς ἔφαθον
ἔδωκεν εἶναι παῖδα. μετὰ λι-
βύην δὲ αἰγυπτίον ἐξῆλθ'. ταύτης
ἐβασίλδου βούστρις ποσει-
δῶνος παῖς, καὶ λισσιμάσσης
τῆς ἐπάφου. οὗτος ὅτ' ἐξεί-
τοις ἔθυσεν ἀδὶ βωμῶ διός,
καὶ τὰ πινὲς λόγιον, εἰνέειν γὰρ ἔ-
τη ἀφορία τῷ αἰγυπτίῳ κα-
τέλαβεν. θράσιος δὲ ἐλθὼν
ἐκκύπερον μαοῖς τῷ ἐπισή-
μῳ. ἔφη τῷ ἀφορία παῖς
σεῖσαι, εἰ αὖ ἐξείους αἰήσει τῷ
διὸ σφάξωσι κατ' ἔτος. βού-
στρις γὰρ ἐκείνην προέδωκεν σφά-

ξαο' τὸν μαίτιν, ὃν καὶ πόν-
 τας ξαίοις ἔσφαξε· συλλη-
 φθεις οὖν καὶ Ἡρακλῆς, ὧς
 βωμοῖς περσεφόρῳ. τὰ δὲ
 5 δισημά διαρρήξας, τὸν τε βου-
 σιεν, καὶ τὸν ἐκλίνον παῖδα
 ἀμφοτέρωθεν ἀπέκτεινε,
 καὶ τὸν κρυφεῖ χαλβίω.
 διεξιὼν δὲ ἀσίας Ἰδρυμ-
 10 οῦραῖς ῥοδίῳ λιμένι περσί-
 σχει. καὶ βοηλάτου πινὸς
 λύσας τὸν ἐτόρον τῆς ταύ-
 ρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης, δύν-
 χει το δύνσας, ὃ δὲ βοηλά-
 15 τῆς βουδῶν ἐαυτῷ μὴ δυνά-
 μιος, σὰς ἐπίπιος ὄρου καὶ
 τηράτο. διὸ καὶ νῦν ἐπει-
 δὴν θύωσιν Ἡρακλεῖ, μετὰ καὶ
 ταρῶν ὅδ' ἀπὸ τῆς πα-
 20 ριών δὲ ἀρῶ βίαι ἡμαδίω-
 νος κτείνει παῖδα πιδωνοῦ.
 καὶ ὅθ' τῆς λιβύης πορθύ-
 ρεις, ὃς τὴν ἑξω δάλασσαν
 καὶ ταπλεῖ. οὐ τὸ δὲ παρὰ κα-
 25 ταλαμβαίει. καὶ πιδραῖω
 ρεις ὑπὸ τῷ ἦ πειρον τῷ
 αἰπυρῷ, καὶ πετόξουσι ὃς τῷ

iugulabat. Comprehensus
 itaq; et Hercules etiam ad
 aras trahebatur, ac disruptis
 uinculis, Busirinq; et eius
 filium Amphidamantem, et
 Chalbē Cerycē necavit. Post
 hæc Asia percursa in Thermy-
 dras Rhodiorum portum ap-
 pulit: et bubulci cuiuspi-
 am alterum de plaustro so-
 lutum taurum, ac matra-
 tum comedit. Tum bubul-
 cus, ubi nullam sibi auxili-
 copiam, neq; spem resulge-
 re uidet, quodam in monte
 consistens execrari cœpit.
 quo circa et nunc etiam, post
 peractum Hercules sacrum,
 cum execrationibus id pera-
 gunt. Hinc Herculis in Ara-
 biam peruasit, ubi Emathio-
 nē Tithoni filiū necat, et fra-
 tē p̄ Libyam itinere, ad extis
 mū usq; mare navigat, ubi scy-
 pto sumpto in obiectam contin-
 gentem traiecit: atq; aquilam,
 Typhōnis, et Echidnæ filis
 am Promethei iecit in Claus

APOLLODORI

caso monte depascentem sagittis conficit, & Prometheus detracto oleagino uinculo, solutum liberauit: eumque ad Iouem reduxit; qui illum pro Chirone, qui mori cupiebat; immortalem esse declarauit. Post autem quam in Hyperboreos ad Aslantem peruenit, ac Promethei prudentia commonescit: est Hercules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed ipse Aslanti in caelo sustinendo succederet, illumque pro se mitteret. Itaque persuasus excepit. Atlas autem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis ad Herculem redit. Qui, cum caelum habere subterfugeret: cesticillum, inquit, se uelle facere suo capiti imponendum, quo commodius tantum caeli pondus ferre posset. Quod ubi audiuit Atlas, depositis humi pomis, caelum recepit, atque ita postquam Hercules consecutus discedit. Sui uero quid dicat, hac non

καυχήσου τὸν ἐθίοντα τὸ
τῷ περμυθίως ἢ παρ' αἰετὸν
ὄντα ἐχίδνης, καὶ τυφά-
ρος. ὃς καὶ τὸν περμυθία
διέλυσε δισμὸν ἐλόμμιος ἢ
τῆς ἐλαίας. καὶ παρέχετο
δι' χεῖρωνα θήσκειν, ἀδά-
νατον αὐτ' αὐτῷ θύλοντα.
ὥς δὲ ἔκιν' εἰς ὑπερβορέας
πρὸς ἄτλαντα ὑπερίκτιος
περμυθίως τῷ Ἡρακλεῖ αὐ-
τὸν ὡς τὰ μῦλα μὴ πορεύε-
σθαι. διαδιξάμενον, δι' ἄ-
τλαντος τὸν πόλον ἀρσε-
λεῖν ἐκείνον. πεισθεὶς δὲ, διε-
δέξατο. ἄτλας δὲ ὀρεΐα
μῖνος παρ' ἐσπερίδων τρία
μῦλα, ἢ καὶ πρὸς Ἡρακλῆα. καὶ
μὴ βουλόμηνος τὸν πόλον ἔ-
χειν, καὶ ἀπεῖραι ὑπὲρ τῆς
φαίνης θύλων ποιήσασθαι.
ἔπειτα ἀκούσας ἄτλας ὡς γῆς
καταδύει τὰ μῦλα, ἢ πό-
λον διεδέξατο. καὶ οὐ τωρ
αὐτὸς ἐλόμμιος αὐτὰ, Ἡρακλῆς
ἀπὸ πλάττω. αἱ οἱ δὲ φα-
σὶν, οὐ πρὸς ἄτλαντος αὐτὰ

λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν φέφα
 ὄσαι τὰ μῦθ' αὖ κτεῖναι π' ἢ
 φρουροῦν τὰ ὄφιν. κομίζας
 δὲ τὰ μῦθ' αὖ δῖον δειῖ ἔδω-
 5 κεν. ὁ δὲ λαβὼν Ἡρακλεῖ ἔ-
 ὄσων σάτ' οὐ λαβὼν-
 ἔα Ἀθηνᾶ πάλιν αὐτὰ ἀπὸ
 κόμμεν. ὁ σὺν γ' οὐκ ἔναι
 τὰ περὶ τῆς πόλεως. ὁ δὲ καὶ
 10 τὸν ἄθλον ἐπετάγη κέρβε-
 ρον ὅς αὖδ' οὐ κομίζεῖν. εἴχε-
 δὲ οὐτος φέει μὲν κωιδί-
 κεφαλᾶς, τὴν δὲ οὐράν
 σφάκοντος, κατὰ δὲ τῆς νώ-
 15 του, παντοίων εἴχει ὁ φέων
 κεφαλᾶς. μέλλων ὁτὼ ἰδὲ
 εἶδ' ὅν αὖ πρὸς αὐτὸν πρὸς
 ὄμολπον. πρὸς ἑλδυσίαι,
 βουλόμην μὲν δὲ νῆαι. ὁ δὲ
 20 δὲ οὐκ ὅσον ξείνης τὸτε μὲν
 ὄσαι. ἐπειδὴ πρὸς δῖος πυ-
 λίου παῖς γένετο μὲν εἰ
 το. μὲν δὲ αὖ μὲν δὲ ἰδὲ
 τὰ μυστήρια, ἐπεὶ πρὸς οὐκ ἔναι
 25 ἰσχυρισμῶς, τὸν κενταύρου
 φόνον. ἀγνοεῖς, ὅτι δὲ
 μόλπου τὸτε ἐμνήθην. καὶ

ab Atlante habuisse, sed ip-
 sum caeso dracone custode de-
 cerpsisse, quae secū delata de-
 dit Eurystheo. Tum ille ac-
 cepta Herculi condonauit, a
 quo cum Minerva accepisset,
 ea rursus reportauit, quoniam
 am religiosum erat, ea alicui
 bi collocari. Duodecimus la-
 bor iniunctus est Cerberi ab
 inferis abstrahendi, hunc au-
 tem terna canum capita, et
 draconis caudam, et in dor-
 so septem omnium gene-
 rum capita habuisse fertur.
 Descensurus igitur ad hunc
 canem, Eleusinem ad Eu-
 molpum se contulit, ut ab eo
 Cereris sacris initiaretur. At
 uero externis ijs sacris admit-
 ti non licebat, ex quo The-
 spius Pylij filius initiatus ex-
 rat, qui ne mysteria spectare
 quidem iam poterat, qui non-
 dum Centauri caedē expiarat
 Hercules demū ab Eumolpo
 tanti criminis contagione ex-
 purgatus Cereris sacris initia

APOLLODORI

tar . Inde ad Tienarum La-
conix promontorium , ubi ad
inferni descensum ostium pas-
set , accessit . Hic ad inferos
penetravit : quem cum animæ
conspexissent, duabus excep-
tis Meleagri, ac Medusæ Gor-
gonis filix, omnes in fugam
abiere . In Gorgonem uero
Hercules ensem ut in uiam
nudavit : tum illud à Mercurio
commune spectrum esse
discit . Mox , ubi ad Plutonem
uentum est , Theseum , ac
Pirithoum Proserpinæ nups-
tias poscentem, eaq; de causa
deuinctū inuenit . Hi conspic-
ti Herculem , u. lat illius uir-
tutibus reditari in uitam , ma-
nus porrigebant, tum ille The-
seum manu prehensum exci-
tauit , sed Pirithoum quoq;
reuocare in uitam cupiens, ob
terræ motum dimissū , & As-
calaphi saxum reuoluit . Ad
hæc sanguinem animis præ-
biturus unam ex Plutonis bi-
bus iugulauit . Ceterum Mes-

πῶς γινώμενος ἐπὶ ταίναρον
τῆς λακωνικῆς, οὗ τῆς ἁΐδου
καταβάσεως τὸ σῶμμόν ὄσσι,
ὅθεν οὗτου ἀπῆκε . οὐ πῶς
δε εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαὶ χω-
εἰς μελεάγρου, καὶ μεδού-
σης τῆς γοργόνος, ἔφυγον . ἥ
δε τὴν γοργόνα τὸ εἶδες,
ὥς ξάδεν ἔλκει . καὶ παρὰ
ὄρμῳ ραυδαίνει, ὅτι κοινόν
εἶδωλόν ὄσσι . πῶς οὖν δεῖ
ἁΐδου πύλιν γινώμενος, θη-
σέα δὲ εἶ, καὶ πειρίδου ὅ-
τι πρὸς φόνους μῆνους δόμοις
γαμόν . καὶ ὅθεν οὗτου δεῖ
τα . θεοσάμειοι δὲ ἥρα-
κλέα ταῖς χεῖρας ὥρεον ὥς
αἰετῶν δόμοις ὅθεν τῆς ἐκεί-
νον βίαν . ὁ δὲ θεοσάμειος
λαβόμενος τῆς χειρὸς ἤγει-
ρε . πειρίδου δὲ αἰετῶν
βουλόμενος τῆς γῆς κινου-
μένης, ἀφῆκεν . ἀπὸ κῆλσε
καὶ τὸν ἀσκαλάφον πέπον-
τον γινώμενος δὲ ἄλμα ταῖς
ψυχαῖς παραχρῆσθαι, μέλας
τῇ ἁΐδου βῶδι ἀπίστανται .

ὁ δ' ἐνέμων αὐτὰς μεσίοπιος
 ὁ κοῦδωνύμου προσκαλεσά-
 μενος εἰς πάλιν Ἡρακλέα λυ-
 φθεῖς μέσση, καὶ τὰς πάλδι-
 5 ραῖς κατέταξας, ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 φόνος πῆντήν. αἰτοῦντος
 δ' αὐτῆς πλούτωνος τὸν κέρ-
 ῶρον, ἐπὶ ταξὶς ὁ πλούτων
 ἄγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὁ-
 10 πλων κρατῶντα. ὁ δ' ἐν-
 ρῶν αὐτὸν ἥδ' αὖτε πύλαις
 τῆς ἀχέρωντος τὸ, π' ἰδὼρα κε-
 συμπεφραγμένος, καὶ τῇ
 λεοντῇ συσκαπαθείς, ἢ πε-
 15 ριβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς
 χεῖρας, οὐκ αἰήκε. καὶ πῶρ
 δακτύλιος ἔπειθ' ἔπειθ' ἔπειθ'
 πλὴν οὐρανὸν ὀρέωντος, κρατῶν
 ἐκ τῆς φραγῆλου. ἢ ἄγχι
 20 τὸ θηρίον ἐπεισὶν. συνελθὼν
 ἔν αὐτῷ, ἢ κε πρὸς ὀρυθαί-
 ῶν φροῖνοντος ποινάμενος
 πλὴν αἰάλασιν. ἀσκάλαφον
 μὲν ἔν' ἡμύτῃ ἐποίησεν ὁ-
 25 στον. Ἡρακλῆς δ' ἐν ὀρυθαί-
 ῶν τ' κέρῶρον, πάλιν ἐκόμε-
 σεν εἰς ἄδου. μετὰ δ' ἐπὶ τοῖς

naetus, Cenchrymifilius Pla-
 ionis bubuleus cum prouocaf-
 set in palæstra Hercule pstra-
 ctis costis, ac medius ab eo p-
 bensus, Proserpinæ deprecæ-
 tione seruatus est: Demū Her-
 cules Cerberum à Plutone de-
 poscit. Is illi, ut sine armis,
 quibus cōmunitus aduenerat
 canis abducendi potestatem fa-
 cit. At Hercules naetus illum
 pro Acherontis portis thorax
 ce circumseptus, ac leonis pel-
 le contectus, & circumiectis
 illius capiti manib. haud ab-
 ire permittit, & si à dracone
 qui in Cerberi cauda existeret
 morderetur, ceruicem
 comprimens, ac belluam præ-
 focans parere coegit. Cap-
 tum itaq; Cerberum ad Eury-
 stybeum, regressus per Træ-
 zenem abduxit. At Ceres
 Ascalaphum in bubonem mu-
 tauit. Hercules Eurystheo
 monstratum Cerberum rur-
 sus ad inferna reduxit.
 Porro Hercules exanilans la-

A POLLODORI

boribus Athenas, regressus Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipse uero uxorē ducturus, Eurytum Oecaliae regulum, qui sagittandi peritia se, ac filios suos uicerit, certaminis praemium Ioles filiae connubium proposuisse accepit. Oecalias iam igitur profectus, cum sagittandi arte ijs omnibus praestantior extitisset, uxorem certe promissum certaminis praemium est minime consecutus, Iphitus sanè filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat. At Eurytus, ceteriq; filij dehortari, ne, quam forte prolem ex ea susciperet, aliquando obtruncaret, pertimescentes. Hinc uero non longo post tempore, abactis ex Euboea per Autoly cum bubus, Eurytus id Herculis persuasum confectum esse putauit, contra Iphitus id minime credens, ad Herculem conuolat, eiq; à Pheris uenienti

ἄθλων ἡρακλῆος ἀδικώμενος εἰς θήβας, μέγαρται μὲν ἔδεικεν ἰολάω. αὐτὸς δὲ γῆμαι θείων, ἐπαυδάντο δ' ἔρyton οἰχαλίας διωάσης ἄθλων περ πειθῆναι τὸν ἰόλης τῆς θυγατρὸς γάμον, τῷ νικῶσιν πιθξικῇ, αὐτὸν τε, καὶ τὸν παῖδα αὐτῷ ὑπάρχοντας. ἀδικώμενος οὖν εἰς οἰχαλίαν, καὶ τῇ θξικῇ κρείττων, αὐτῆς γινώμενος, οὐκ ἔτυχε τῷ γάμον. ἰδίῳ του μὲν τῷ πρεσβυτέρου τῆς παίδων λέγοντος δίδδναι τῷ ἡρακλεῖ τῷ ἰόλῳ. δ' ἔρyton δὲ καὶ τῆς λοιπῶν ἀπαγορεύοντων. καὶ δεδιδικέναι λεγόντων μήτε κνοποιήσμενος τὰ γινώσκοντα πάλιν ἀγκτείνῃ. μετ' οὐ πολὺ δὲ κλαπείσων ὅθ' οὐβόιας ἑπὶ αὐτολύκου βωδῶν, δ' ἔρyton μὲν ἐνόμειν ὑφ' ἡρακλεῖος γεγεναίαι ὄντο. ἴδιος δὲ ἀπὸ τῶν ἀδικονεῖται πρὸς ἡρακλεία. καὶ σωτυχῶν ἕκοντι ἐκφράδν

ἐκ τῶν αὐτῶν σπασαίνοντι τὴν
 αἰσχροδαιμόνησαν ἑλκεύσαντα
 μέτωπον, περικαλεῖ σὺν ἡρώ-
 σαι τὰς ἑσπείρας. ἡρακλῆος δὲ
 5 αὐτὸν χεῖρ τὰς καὶ ἐπὶ τῇ
 αὐτῶν. μανθάνει δὲ αὐτὸς, ὅτι
 πρὸ τῆς πρῶτης ἐφύλακτο
 αὐτὸν τῶν τεχνῶν. καὶ ἀφ' οὗ
 δὲ δῖον τὸν φόντον ἀφ' οὗ
 10 οὐκ ἀποστρέφεται. πάλιν δὲ
 οὐ τοῦ δαιμόνης. ἀπὸ τῆς
 ἑνὲς δὲ ἡλίας αὐτὸν ὁ
 πρὸς οὐρανὸν ἐλάττω, εἰς
 αἰθέρα παρὰ γένεσιν
 15 αὐτῶν δὲ βουτὴν αὐτῶν
 τοῦ καὶ αἰετῶν, καὶ τὰ
 δαίμονες οὐδὲν, ὅτι τὸν
 τὸν φόντον, εἰς δὲ αὐτὸν
 γένεσιν, ἀπὸ τῆς γένεσιν
 20 οὐδὲν δὲ αὐτὸν πρὸς
 οὐδὲν δὲ αὐτὸν πρὸς
 τὸν νικῶν τὸν αὐτὸν
 καὶ τὸν πρὸς τὸν αὐτὸν
 καὶ τὸν πρὸς τὸν αὐτὸν
 25 αὐτὸν πρὸς τὸν αὐτὸν
 τὸν αὐτὸν, ὅτι τὸν
 αὐτὸν καὶ τὸν αὐτὸν

nicti, occurruntque tpe, serva-
 ta ab suis et victima. Alcestin
 Admeto iulano restituerat.
 Promeda iphitis Herculē, ut
 secū boues vestigaret, coheren-
 ter. Ad illi Herculē se praeſti-
 torū pollicetur et cū quibz bo-
 pino accipitur. Ad fundere iterū
 agnatus hoc ē. Erymūtiōrum
 manibus dilecti. Cū vero cōs-
 missi e oculis capiri vellet ad-
 Noleū, Pylorū dynastā, pſian-
 cificitur, excludus autē ab eo
 5 dñm, utis cū Euryto sibi
 beneuolentia intercesserat. Amy-
 clas puenit, ubi illū Deiphoe-
 bar Hippolyti filius ſceleris
 cōmige iuſtrant. Etenim gra-
 ui morbo de Iphiti necē causa
 puit Delphos adire nec morbi
 ſane roganti illi a Pythia mihi
 10 responderet, ut Hecates co-
 mine ſpūmō templū volū-
 it, autē qm puit, proprias
 ſibi oraculorū uolū cōſtrui-
 xit, ut morbo Apollōis mē-
 15 pūat eō uiaſſa i uolū-
 buſt dñs illi ſibi dñm

culis eorū intra urbem, obsi-
deri cœpi: cumq; urbis obsi-
dione continenti premeretur,
refractis mœnibus, Telamo
primus urbem intrat, et post
eū Hercules. At ubi Telamos
non prius intrasse videret, strā-
tto in eū ense nadin. τὰ μὲν
liorā seipso volebat nemine. Id
eū Telamon provido animo ad
veruffet proximos adjuven-
tes lapides colligere aggro-
ditur: Tum Hercules, quā-
nam faceret, percontatur: κα-
vam, ille inquit Hercules Cal-
binico se excitare. Tum is Te-
lamonem collaudavit, Mow
nec capto Ilio, sagittis cum
ferro Laomedonte, cum filijs
suis, præter unum Podar-
cen: Telamoni, Hesiamen,
Laomedontis filium, iob tem-
peratissime, gestum præ-
milio dedit: et hunc, quem
nulli captivorum abducen-
dum concedit. Ea vero cum
sibi Rhoarcem fratrem dele-
gisset, Hercules hunc prius

νε μαχόμεον. ἀπὸ λαθεῖς
δὲ, ἄνω τῇ μετὰ Ἡρακλείδου,
ἐπολιορκίῳ. τῆς δὲ πο-
λιορκίᾳς ἐνστάσης ῥῆξας
τὸ τεῖχος τελαμῶν προῶτης
εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ
μετὰ ἑστέον Ἡρακλῆος. ὡς δὲ
ἐξείαζε κλαμῶντα προῶ-
τον εἰσελθυσότα, ἀπαστά-
μιος: τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτῷ ἔει-
ρηθεία. Τελαμὲν αὐτῷ κρείτ-
τον κηρύττει. στυγερὰς
ἑστῶν κλαμῶν πηλοῖον λί-
θον κειμένον ὡς ἀνὰ θροῖζε. ὅ-
τε, ὁ στυγερὸς τὴν πρὸς τῷ, βα-
λὼν εἰπὲν Ἡρακλείδου κατὰ-
σκαυάξει καὶ λαλινέκου. ὁ δὲ
ἐπαυρέσας, ὡς εἶλε τὴν πό-
λιν κατὰ τοῦ δούσας λαομέ-
δοντα, καὶ τῷ πατρὶος αὐτῷ
χερὲς ποδάρκου. τελαμῶντι
ἀεισεῖον ἡσιόνην τὴν λαομέ-
δοντος θύγατρός. δίδωσι ὅ-
ς ὅς τινος τελαμῶν τὸ πῦρ
κρον χροῖα. καὶ τὰ τὴν συγ-
χωρεῖ τῷ ἀρχιμάχων. τὴν
ἡ δὲ λειψ, ἔχεται. τῆς δὲ

αἰρουμένης, τὸν ἀδελφὸν πο-
 δορκῆν, ἔφη δὲ ἰν' πρώτῳ
 αὐτ' δούλου γυνάδου, καὶ τὸ
 π, τίδ' ἔστιν δούλου αὐτ' αὐ-
 15 τ' λαβεῖν αὐτ', ἢ δὲ πῶς
 σκοπιῶν χρηστὴν τὴν καλὴν
 πῆρα ἀφελουμένη τῆς κερ-
 λῆς, κατέδωκεν. ὅθεν πο-
 δορκῆς πρίαμος ἐκλήθη.
 20 ὡπλίστοσ δὲ ἀπ' Ἰδαίου ἡ-
 ρακλείου, ἥρα χαλεπὸν ἐ-
 τιμα χερμῶνας. ἐφ' οἷς ἀ-
 νακτῆρας ξύς, ἐκρέμα-
 σεν αὐτὴν ἐξ οὐλύμπου. πο-
 25 δ' ὡπλίσθη δὲ ἡρακλῆς τῷ κῶ.
 καὶ τομίσαντες αὐτ' οἱ κῶαι
 ληστρικὸν ἄγειν δόλον, βά-
 λοντες λίθοις περὶ ὡπλίσ-
 ἐκάλυον. ὁ δὲ βασιλεύς
 30 τὴν νῆον εἶλε. καὶ τὸν βα-
 σιλέα εὐρύπυλον ἀστυπα-
 λείας καὶ δα, καὶ προσείδω-
 νος ἔκτεινε. ἐρώδῃ δὲ ἡρα-
 κλῆς τὴν μάχην ἡρακλῆς ὕ-
 35 πο χαλκῶδοντος; καὶ διὸς
 ἐξαρπάξαντος αὐτὸν, οὐδ' αὖ
 ἔπαυε. πορδύς δὲ κῶ,

in servitutem redigendum
 esse ait. Tum etiam illo ad-
 iecit, quid nam ipsi harum
 rerum causa, ut cum accipis-
 ac, data sit. Ea vero pro
 emptio fratre demptum è cas-
 pite suo flāmen aureū dedit.
 Hinc pro Podarces Priamus
 est nominatus. Herculi ve-
 ro ab Illo classē reducēti
 Iuno scdam immisit tempe-
 statem; quamobrem Iupiter
 indignatus eam ex Olympo
 suspendit. Hercules interea
 cum ad insulam Cō nauigat-
 ret. Cōi, quod piraticam
 ipse classē ageret, existas-
 mantes, lapidum iactu in por-
 tum appellere prohibebant.
 Is autem ut illata, insulam
 cepit: regemq; Eurypylum
 Astypalææ, ac Neptuni filie
 um interfecit. Sed et Hēr-
 cules interpugnādum à Chal-
 codonte vulneratus fuit, et
 Iouis ope conservatus mali
 nihil pertulit. Inde, Cō des-
 uasata, Phlegram, ob Mæ-
 k ij

APOLLODORU

pernam adiuit : ubi una cum
 dijs gigantes debellavit, nec
 longo post tempore Arcadam
 magna manu collecta, et aeo
 ceptis secum ex urbibus Grae-
 eiae uolentibus fortissimis in
 Augeam bellum mouit. Au-
 geas interim ab Hercule ex-
 peditionem in se comparari
 audiens: ab Eliensibus Euryz-
 tum, et Cteatū germanos du-
 ces delegit: qui uiribus, utq;
 opibus oēs eorum temporum
 mortales anteibant, hi Molio-
 nes, et Aetoris filij erant,
 licet Neptuni esse dicerentur.
 Aetor etiam Augēe fra-
 ter erat. Enimvero accidit,
 ut per eiusce expeditionis tem-
 pus Hercules in morbum in-
 cideret: eamq; ob causam cum
 Molionidis pacem inuitit: qui,
 cum postea Herculem morbo
 pressum rescissent: eius copi-
 as insidijs aggrediuntur, ac
 multos trucidant. Nec ob id
 tamen iam tum ab re bellica
 Hercules discessit: At cum

ὅτε δ' ἄθνηται εἰς φλίγαν,
 καὶ μετ' ἱερῶν καὶ πολλῶ-
 ν αἰχμητῶν· μετ' οὐ πῶς
 λυδ' ἐπ' αὐχέων ἐστρατεύ-
 ομεν, σιωπῆροισις ἀρχαδικῶν
 στρατῶν, καὶ πῆλα λαῶν ἐδε-
 λονταῖς τῆς ἀστῶν ἀρχῆς
 ἐλλάδος ἀεισέειν, αὐχέας
 δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλείδου πόλε-
 μον ἀκούων, καὶ τῆς πλεῖ-
 στων στρατηγῶν, ὅφρ' οὐτὸν, καὶ
 κτῆσιν συμφορῆς. οἱ δ' αὖτε
 μετ' οὐ τότε ἀνδρῶν πῶς ὑ-
 πόβρε' ἔβαλλον. πᾶσι δὲ δὲ
 σκεν μοιόνης, καὶ ἀκτῶρες. ἵς
 ἐλὶ γοῦτο δὲ παρσιδῶν.
 ἀκτῶρ δὲ ἀδελφὸς ὦν αὐ-
 γείου. σιωπῆρον δὲ Ἡρακλεί-
 κατὰ τῶν στρατῶν νοση-
 σαι. ὅθ' ἔδωκ' αὐτῷ ἀπονοδῆς το-
 πὸς τοῦ μοιολιδῆος ἐποιο-
 ῶτο. οἱ δὲ ὕδαρον ἐπιγῶν-
 τες αὐτὸν νοσητῶντα, ἐπιπ-
 ῶνται τῷ στρατῷ μακρῶν,
 καὶ τείνεται πολλοῖς. τότε μὲν
 ὅτ' οὐκ ἀνέχοντο Ἡρακλῆος.
 αὐτῶν δὲ τῶν τελευτῶν ἰδοῦν

ὅς πλουμίδης, ἡλίου τοῦ
 μολιονίδου παρὰ τοῦ σπυ-
 ρύτης, εἰ κλειναῖς· εἰς ὅσους
 ὅς δὲ πρὸ ἡρακλῆς ἀπὶ κτε-
 ρε. καὶ στρατὸς οὐκ ἔστιν αὐτῷ
 τῶν ἁλιν εἰς αὐτὴν πύλιν.
 καὶ κτεῖνα καὶ μετὰ τῶν παίδων
 αὐγείας καὶ τήνα γὰρ φυλῆς.
 καὶ τὸν πρὸ τῶν βασιλείας
 τοῦ δῶκεν. ἔθηκε δὲ καὶ τοῖς
 ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα· πέλοπις
 κτεῖνα μοῖον ἰσχυρῶς. καὶ θεοὶ
 αὐτῶν καὶ βαρύνοντες ὅσους εἰς
 ματο. μετὰ δὲ τῆς ἡλίδος
 καὶ ἑλῶσιν, ἔστρεψεν ὅς πύ-
 λον, καὶ τῶν πόλιν ἑλῶν,
 πρὸς κλυμμένην κτείνει τοῖς
 ἀλκαμῶντα τῶν τῶν νηλεῶς
 παίδων, ὅς μετὰ φάλλων
 καὶ οὗτος μορφῆς εἰς μάχην. τὸν
 δὲ νηλεῶς, καὶ τῶν παίδων
 αὐτῶν χρεῖς νῆος ἀπὶ κτε-
 ρε. οὗτος δὲ νῆος ὦν πρὸς γὰρ
 φλυίοις εἰς ἑρῶ. καὶ τὰ δὲ
 αὐτῶν μάχην, καὶ ἄδην ἔστρε-
 σε πύλιν καὶ βαρύνοντα, ἑλῶν
 δὲ τῶν πύλιν, ἔστρεψεν ὅς

natus virsus Iphimici, Iudi et
 lebratent mistos ab Eleis mo-
 hemidas cum alijs simul in-
 molaturos ad Ciconas per ins-
 fidias circumuenios trucidat,
 et ductis in Elim copijs ur-
 bem cepit, occisq; cum filijs
 Augea Phyleum abduxit, eiq;
 regnum attribuit. Ad hæc
 etiam olympicum certamen in-
 stituit, ac Pelopi arant stas-
 tui, nec non duodecim Deo-
 rum aras demiceps excitauit.
 Post autem Elidem captam
 aduersus Pylum castra pro-
 mouit, et urbe expugna-
 ta Periclymenum Nelei fi-
 liorum fortissimum, qui in
 uarias inter pugnandum for-
 mas mutabatur, Neleumq;
 et eius filios omnes, uno ex-
 cepto Nestore, interfecit.
 Hic enim puer adhuc apud
 Gerenios alebatur, quin ex-
 nam ea in pugna Plutona
 Pylis opulenta uulnera
 uit. Dein euerfa Pylis in La-
 eedamonem Hippoteontis fia
 k nij

APOLLO DORE

lios, puniuntur bellum gerit :
quibus, quoniam ex loco fugi-
perias tulissent, erat iratum,
et, quod Lycymnium puerum
occidissent, longe magis illis
fuceensebat. Nam, cum ipse
se Hippocoonis Regiam spes-
taret, erumpit illico in eum
molossici generis canis, tum
puer arreptum lapidem in ca-
nem coniecit, nec lapidis con-
iectio puerum fecit. Max-
eruptio ne facta Hippocoonis
vide, uirgis puerum uerberan-
tes peremerunt : Huiusce igitur
mortem ulturus exerci-
tum in Lacedemonios compa-
rauit. Atque in Arcadiam cas-
tris promotis Cepheum cum
uiginti, quos habebat, filijs ut
belli socius esse uelit, obtex-
tatur. At Cepheus ueritus,
ne relictam a se Tegeam Ar-
giui bello inuaderent, ex-
predationem detestabatur. Tum
Hercules sumpta de Minere-
na cona Gorgonis coma in
utroque. Sidero. Cephei fia-

λοιο δ' αὖ μόνον μετὰ δ' εἰς
τοῦτο ἵππον κἀκὸν καὶ αὐτὸς δι-
λάει. ὁ γὰρ ἔλεγε μὴ γὰρ αὐτὸς,
ὡς δὲ οἱ κηλαῖσιν ἐμὴν κῆρον.
μᾶλλον δ' εἰργάζετο, ὅτι τὸν
Λικυμνίου παῖδα ἀπέκτει-
ναν. Διομήδους γὰρ αὐτὸν πα-
ρ' ἱπποκόωντος ἐκείνην ἐκείνην
μὴν κῆρον τῆς μοδοπικῆς
ἐπ' αὐτὸν ἐφάρθε. ὁ δὲ, ἐκ το-
λῶν λίθον ἐπιτυχέει κωός.
ἐκδοχάσαντες δὲ οἱ ἱπποκό-
ωντες, καὶ τὴν πῆλοντες αὐ-
τὸν τοῖς σκεπτάσας, ἀπέκτει-
ναν. τὸν δὲ πάντου δάναοντες
ἐκδοχῶν, στρατείας ἐπὶ δὲ
κἀκεῖνοι μοῖαι, σωθῆναι ποιε-
ται. πρὸς ἀνθρώπους εἰς αὐτὸν
δῖος ἡφίστου, καὶ κηφία μὲν
τὴν παῖδων, ὅν εἰχεν, ἐκείνην
σπριμαχέει. δὲ δῖος δὲ κη-
φίος μὴ καταλιπόντος αὐ-
τοῦ πύγαν ἀργεῖοι ἐπιστρα-
τεύσαντες, τὴν στρατείαν ἀφ-
νείτω. ἡρακλῆς δὲ τὸν αὐτὸν
τῶς λαβὼν ἐν ὑβρίδι, χεῖρ
καὶ ἑλάνθη καὶ χρονοῖος, εἰς ὅ-

πρὸ τῆ ἀναβάντος θυγατρὸς δὲ
 δῶκεν εἰπόν· ἐγὼ δὲ πρὸς σε
 τὸς τοὺς ἀναχρῆσθαι ἐκ τῆς
 τειχῶν τὸν βόσκητρον, καὶ μὴ
 περιδύσθαι, ὥς τὸν τῆς πο-
 λεμίας ἐσθλῶς. πύτου γὰρ
 τομίου, καὶ φῶς μετὰ τῆς πα-
 ρουσίας τῆς· καὶ ἡ γὰρ
 πύτου μάλιστα αὐτὸς περὶ, καὶ οἱ
 βοσκῆδες αὐτῆς τελευτῶσι. καὶ
 περὶ τούτοις ἰφικλῶς ὁ αὐ-
 τὸς ἀνακλῶν ἀδελφός· ἡρα-
 κλῆς δὲ κτείναν· τὸν ἰππο-
 κῶντα, καὶ τὸν παῖδα αὐ-
 τῆς χειρὸς μέλας, πύτου πόλιν
 ἐκιδέσθαι καὶ τελευτῶν τῶν
 ἐκαστῶν παρὶδῶν τού-
 τῳ· παρὶδῶν δὲ πύτου ἡρα-
 κλῆς τῶν αὐτῶν ἀλίου· ἡν-
 ἀρχατὸς οὐκ ἔστιν, ἀγνοῶν ἐ-
 φθείρας· ἡ δὲ, περὶ τῶν
 περὶ φῶς ἐρίδος, καὶ πύτου
 τῶν μετὰ τῆς ἀθηνᾶς· λοι-
 μῶν δὲ τῆς χώρας ἐφθείρας
 ἀμύνης ἀλίου εἰσελθόν, καὶ
 ἐφθείρας, εἰς τὴν μετὰ, τῆς
 αὐτῆς θυγατρὸς ἀδελφῶν αὐτῶν

lia muneri dedit, hisce ad-
 iectis uerbis, quandoq; mili-
 tum copys ingruentibus, cam-
 comam de manibus, nec pau-
 men prouisam subiacet. o s-
 flentet, hostiam futuram es
 uersionem pronunciatum.
 Quo facto Cepheus cum: fia-
 lijs expeditionem secutus est,
 Atq; idem in pugna, filijq;
 sui omnes occubuerunt. his atq;
 am accessit Iphicles Hercules
 frater. At Hercules caeso
 Hippocoonte, eiusq; filij in-
 feruntatem redactis, subiacet
 urbem Tyndareo, nec hinc
 etiam regnum conuulsit. ex-
 inde Hercules Tegyos transi-
 ens Augem Alci filium, hanc
 agnitam: intusq; in qua eum
 ante puerum aculeis popari-
 set, in Minervæ templum depo-
 suit. Interim pesty: per eam lo-
 ca debacabantur, Alci totu-
 plam ingressus, et singula tri-
 matas filie partem reperit,
 ac puerum in Paribonij mou-
 tum deferendum, exponendumq;

APOLLO DORI

dedit, qui divina quadam
 providentia conservatus est;
 Nam, quæ imperissime Cerua
 pepererat, illi ubera præbui-
 ti, mox autem pastores as-
 sumptum infantem, Tele-
 phum vocitabant. Sed, &
 Heronles Angem Nauplio
 Neptuni filio extra fines ven-
 dendam exportari iussit, Hie-
 onem Teubram Teubras
 ino urbis Dynastæ tradidit,
 & ille eam sibi postea uxorem
 fecit. Cæterum Heron-
 les Calydonem profectus Des-
 aminam Oenci filiam comin-
 gem depoposcit, ac luctatus
 matrimonij huiusce de causa,
 cum Acheloo in taurum trans-
 formatum, unum illi de cor-
 nibus perfragit. Itaq; Des-
 aminam ducit, cornuq; A-
 cheloo redditur, cuius loco
 Amaltheæ cornu accepit.
 Hæc Harmonij filia fuit, quæ
 auri cornu habuit. Id, ut
 Pherecydis testimonio com-
 probatur, totum fuisse facit.

τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ πῦρ
 δέκιοι ὄρος ἔθηκεν . κὺ δ' αὖτε
 μὲν κατὰ διὸν πινέ πρὸ-
 νοικα ἐσώθη . θαλὺν μὲν γὰρ
 ἀρπτόκος ἑλαφος ὑπὲρ χει-
 αὐτῷ . παμυλίας δὲ καὶ λα-
 μβαί τὸ βρέφος , τήλεφον
 ἐκάλισκεν αὐτῷ . αὐτὰρ δὲ
 ἔδωκε καὶ παλὴν τῷ ποσει-
 δῶντος , ἑπιδόρουσι κ' ἐμπυ-
 λῆσαι . οὐ δὲ πύδρεασι τῷ
 πυθρῶνι ἐδωκ' αὐτῷ
 ἑπιδωκεν . καὶ καί τις γυναικὴ
 ἐποιήσατο . ΗΡΑΚΛΗΣ
 δὲ πᾶν γένος εἰς καλὸν ἔ-
 δωκε τίω σιτίῳσι θυγατέρᾳ ,
 οὐκ ἀνείρεαι ἐμνηστῆρα το . κὺ
 διαπαλαίους ἑπιδόρῳ τῆς γα-
 μων αὐτῆς πρὸς ἀχλαδοί ,
 ἀπηνεχάσθη ταύρῳ πι-
 οεῖ κλασθὲ τὸ ἔτρουσι τῆς κα-
 ράτων . καὶ τὴν μὲν θυιά-
 νειραι γαμῆ . τὸ δὲ κέραιον
 ἀχλαδὸς λαμβάνει , δδους
 αὐτὴ τοῦτου τὸ τῆς ἀμκλ-
 δείας . ἀμαλθία δὲ ἵγαι-
 μορίον θυγατέρᾳ κέραιον

χε ταύρου. αὐτὸς δὲ ὡς φέρε
 κύνες λέγει, δύναμιν ἔχει
 τοιαύτην, ὡς π. βρωτὸν, ὃ
 ποτ', ὃ πῶρ εἰς αὐτοῦ πρὸς, πα
 ρέχειν ἅπαντον, ὅς αὐτὸν δὲ
 Ἡρακλῆς μὲν καλυφθῆναι
 αὐτὸν διασπάρων. καὶ πόλιν
 ἑλὼν ἐφυρεν, ὥς ἐβασιλεύει
 φύλας, ἀσπύχῃ τῇ τούτου
 θυγατρὶ στωελῶν, πατὴρ
 τῶν πολέμων γίνεται. δια
 πλῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, καὶ
 πῖμψας πρὸς διαποινεῖς πᾶ
 μιν κατέχειν ἔλεγε παῖδας
 ὧς δὲ εἰς θῆβαι ἀρσῆλ
 λειν. αὐτὸς δὲ λοιπὸν πᾶσα
 ραὸ πῖμψιν εἰς ἑρδῶ τῶν
 ἴδων ἐπ' ἀρχικῇ γλυμῆ
 ναι. δὲ τούτων, ὅς αὐτὸν με
 τῶν πρὸ οἰνῆς, καὶ κοινῶν
 παῖδας, ἀπὸ κτείνει ἀρχὴς
 τοῦ παῖδα ὅς νόμον κατὰ
 χερῶν δίδονται. συγγλυμῆς
 δὲ οἰνῆς οὐ πρὸς. ἀλλ' ὁ μὲν
 πατὴρ τῶν παίδων, ἀκουσῶς
 γλυμῆν ὅς τῶ συμβεβηκό
 τος, στω γλυμῆναι Ἡρακλῆς

tatis, ut, quicquid esculenti,
 ac poculenti quispiam expe
 nsser, copiose admodum sup
 peditaret. Insuper Hercules
 pro Calydonijs contra These
 protos bellum gerit, qui urbe
 Ephyra, cui Phylas rex prae
 erat, in capta congressus cum
 Asphyoe buiusce filia, These
 polemi fit pater. Cum uero
 apud eos permaneret, ad These
 priam misit, ac septem fete
 me filios ut retinere dicebat,
 de quibus treis ablegaturū se
 Theseas, at reliquos quatuor
 in Sardiniam insulam ueluti
 colonos se transmissurum.
 Quibus confectis cum apud
 Oeneum in conuiuio esset, pu
 gna percussum Eunomum Ar
 chitelis filium ei pocula pro
 pinantem occidit. Is autem
 Oeneo propinquus erat sed
 pueri pater, quod id praeter
 eius uoluntatem factum fu
 isse contigisset, ei peniam
 dedit. Atqui Hercules le
 gis multam secutus, exiliū

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

sustinere voluit, atq; Tra-
 chinem ad Ceycem se iā con-
 ferre decrevit: qm̄, vbi cū De-
 ianira uxore, ad Euenum am-
 nem peruenit, ibi Nessum Cē-
 taurum manentem, q uiatores
 traiciēbat, offendit, cumq; tra-
 jiciendi laborem mercedis lox-
 co à Dijs, Iustitiae suae causa
 se recepisse distabat. Igitur
 Hercules ipse perse amnem
 transiit. Et Deianiram, por-
 corum pascus, in alteram ri-
 pam Nesso transuehendam
 commissi, tum illi Centaurus,
 dum traicit, uim inferre ag-
 greditur, eam uero acclaman-
 tē audies Hercules, egressum
 in terrā Nessum i corde sagi-
 ta percussit. Is, ubi se moriturū
 uidet: mulierē ad se uocat, eiq;
 si uelit inq; pbultrū apud Her-
 culē, sibi habere, quod ipse, ses-
 sū in terrā effudisset, cū san-
 guine, q ex spiculi uulnere ma-
 nasset, commisceat. Tum illa
 id factum penes se conseruas-
 nit. At Hercules, Dryorum

δὲ κατὰ τὸν νόμον, πλὴν φο-
 γῆν ὑπομείνειν ὁ θελεῖ. καὶ
 δὴ ἔγωγε πρὸς κύνεα εἰς φρε-
 γῆνα ἀπείλαι. ἅπων δὲ δνικ-
 νειρα, ἡδὲ ποταμὸν ὄννον
 ὄκυν. ὡς ὅτε καθεξόμενος τέ-
 σος ὁ κένταυρος, τὸν περὶ ὄν-
 τας διεπάρδμενε. μετὸν δὲ
 λείπων παρὰ θεῶν τιλὸν
 πορθμεῖαι εἰληφείαι δὲ δι-
 καιοσύνην. αὐτὸς μὲν οὖν ἡ-
 ρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη-
 δνικαίερα δὲ μετὸν αἰτῆ-
 θεῖς, ἐπὶ τρεῖς ἔσω διακο-
 μίξην. ὁ δὲ διαπορθμεύων τ-
 αὐτὴν, ἐπιχέρεθ' ἑαζέωδα-
 τῆς δὲ αἰακράχουσης αἰδοῦ-
 μνος ὁ ἡρακλῆς, ὄβελζόν-
 τα νέεσσιν ἐτόξευσεν, εἰς τιλὸν
 καρδίαι. ὁ δὲ μέλλων πλυν-
 τῶν, περὶ καλεσόμενος εἰπὼν
 εἰ θεοὶ φίλτρον πρὸς ἡρα-
 κλέα ἔχεν τὸν τε γόνον, ὃς
 ἀφῆκε κατὰ τῆς γῆς, καὶ
 τὸ ἔρκει ἐκ τῆς φανύματος τῆς
 ἀκίδης αἶμα συμμείξαι. ἡ
 δὲ ποιήσασα τῶν, ἐφύλατ

A POLLODORI

boribus Athenas, regressus Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipse uero uxorē nō ducturus, Eurytam Oecbaliae regulum, qui sagittandi peritia se, ac filios suos uicerit, certaminis prae-mium Ioles filiae connubium proposuisse accepit. Oecbaliā igitur profectus, cum sagittandi arte ijs omnibus praestantior extitisset, uxorem certe promissum certaminis prae-mium est minime consecutus, Iphitus sanē filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat. At Eurytus, ceteriq; filij dehortari, ne, quam forte prolem ex ea susciperet, aliquando obtruncaret, pertimescentes. Hinc uero non longo post tempore, abactis ex Euboea per Autoly cum bubus, Eurytus id Herculis persuasum confectum esse putauit, contra Iphitus id minime credens, ad Herculem conuolat, eiq; à Pheris uenienti

ἄλλοις ἡρακλῆς ἀμειβόμενος εἰς δῖον, μέγαρ' αὖ μὲν ἔδρακεν ἰολάω. αὐτὸς δὲ γῆμαι δέλων, ἐπ' αὐθιγῶν δ' εὐρυτὸν οἰχαλίας διωάσκει· ἄλλοι περὶ δὴναι τὸν ἰόλης τῆς θυγατρὸς γάμον, τῷ νικῶσιντι θέικῃ, αὐτόν τε, καὶ τὸν παῖδα, αὐτῷ ὑπάρχοντας. ἀμειβόμενος οὖν εἰς οἰχαλίας, καὶ τῇ θέικῃ κρείττων, αὐτῷ γένόμενος, οὐκ ἔτυχεν ἡ γάμου. ἰδίῃ του μὲν τῷ πρεσβυτέρου τῇ παίδων λέγοντος δίδδοναι τῷ ἡρακλεί τινὶ ἰόλλω. δ' ἐρύτου δὲ καὶ τῷ λοιπῶν ἀπαγορεύοντων. καὶ δεδοικέναι λέγοντων μὴ τέκνοποιον· ἀμειβόμενος τὰ γέννησόμενα πάλιν ἀρκεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ κλαπείων ὅς ἐνδοίαντο αὐτὸν πολύκου βωδὴν, δ' εὐρυτος μὲν αἰόμενος ὑφ' ἡρακλείδω γεγενῆσθαι ὄντα. ἰδίῃ δὲ ἀπὸ τῶν ἀμειβόμενος πρὸς ἡρακλῆα. καὶ σωτυχὸν ἔκοντι ἐκφορῶν

culis copijs intra urbem, obfix-
deri coepit: cumq; urbis obfix-
dione continenti promeretur,
refractis membris, Telamo-
primus urbem, intrat, et post
eū Hercules. At ubi Telamos
nam prius intrasse uidet, stris-
tito in vultu nadin. tū is me-
liorē seipso uolebat nemine. Id
cū Telamon prouido adhiad-
uerasset, proximos adiacen-
tes lapides colligere aggro-
ditur. Tum Hercules, quā-
nam faceret, percontatur: neq;
nam, ille inquit Hercules Cal-
limico se excitare. Tum is Te-
lamonem collaudauit, Mo-
nero capto Ilio, sagittis con-
fesso Laomedonte, cum filijs
suis, praeter unum: Podarce-
cen: Telamoni, Hesioneam,
Laomedontis filium. ob rem
praclarissimē gestam pro u-
niuerso dedit: et hunc, quem
adhuc captiuorum abducen-
dum concedit. Ea uero cum
sibi Androem fratrem dele-
gisset, Hercules hunc prius

νε μαχόμενον. ἀπὸ λαθεῖς
δὲ, ἄπὸ τῆς μετὰ Ἡρακλείδου,
ἐπὸ λιορκίᾳ τοῦ. τῆς δὲ πο-
λιορκίᾳς εἰσελάσης ἐξέλασ-
τὸ τείχος πελαμῶν πρώτης
εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ
μετὰ ἑξῆς Ἡρακλῆος. ὥς δὲ
εἰδείξας πελαμῶνα πρῶ-
τον εἰσελθῆναι, ἀπαστά-
μιλος τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτῷ ὤκει. ἰδ-
ρυθεία δὲ λαὸν ἐαυτῷ κρείτ-
τον κτερομένης. σταδίων
ἑξῆς πελαμῶν πάλσιον λί-
θου κειμήλιον ἀπὸ ἑρμῆος.
τῷ δὲ ὄρουσθαι τι πρὸς τῷ, βα-
λὼν εἰς τὴν Ἡρακλείου κα-
τα-
σκαυάσει καλλιπικῶν. ὁ δὲ
ἐπαυτίσας, ὥς εἴη τὴν πό-
λιν κατὰ τοῦ δούσας λαομέ-
δοντα, καὶ τοῦ παῖδος αὐτῷ ἰδ-
χρῆς ποδάρκου. πελαμῶν
ἀεισεῖον ἡσιόνην τὴν λαομέ-
δοντος θύγατρά. δίδωσι ἑξ-
ῆς ὅσον πελαμῶν τῷ πύ-
κρον χρῆμα. καὶ ταῦτα συ-
χρῆσι τῷ ἀρχαῖον τῶν θῆ-
ν διελει, ἔχοντα. τῆς δὲ

αἰρευνρήν, τὸν ἀδελφὸν πο
 δορκῶν, ἔφην δὲ ἰν' ἑσθ' ἄνθρωπος
 αὐτ' ὁδὸν δουλοῦ γλυτῶσαι, καὶ τὸ
 π, πῶς ἂν ποτὶ δῶσαν αὐτ' αὐ
 5 ἤλαβ' αὐτ', ἡ δὲ πῖπτα
 σκομίου χρυσὸν τῶν καλῶν
 πῖπτα ἀφελόμεν τῆς κεφαλῆς,
 αὐτὸς δὲ ποδορκῶν. ὅθεν πο-
 δορκῶν πρίαμος ἐκλήθη.
 10 ποδορκῶντος δὲ ἀπ' Ἰδίου ἡ-
 ρακλῆος, ἥρα χαλεπὸν ἐ-
 τιμὰ χερσὶν αὐτοῦ. ἐφ' οἷς αὐ-
 τὸν ἀνέστησεν ἑλθεῖν, ἐκρέμα-
 σεν αὐτὸν ἐξ ὀλύμπου. πο-
 15 δὲ ποδορκῶντος δὲ ἡρακλῆος τῷ κῶ.
 καὶ νομίζαντες αὐτ' οἱ κῶοι
 ληστῆς ἄνθρωπον εὐλόν, ἐλά-
 λοντες λίθοις περὶ αὐτοῦ
 ἐκώλυνον. ὁ δὲ διασώμενος
 20 τὸν ἦν εἶλε. καὶ τὸν ἐλα-
 στήν ἐν πύλῳ ἀστυπάλαιας
 λαίᾳ καὶ δα, καὶ ποσειδῶ-
 νος ἔκτεινε. ἐκείνῳ δὲ κα-
 τὰ τὴν μάχην ἡρακλῆος ὕ-
 25 ποδορκῶντος δὲ καὶ διὸς
 ἐκείνῳ αὐτὸν, οὐδὲν
 ἔπαυε. ποδορκῶντος δὲ κῶ,

in servitutem redigendum
 efficitur. Tum etiam illo ad-
 iecit, quid nam ipsi barba-
 rorum causa, ut cum accipis-
 set, data sit. Ea vero pro
 empto fratre demptum est cas-
 pite suo flammam auream dedit.
 Hinc pro Podarces Priamus
 est nominatus. Herculi ve-
 ro ab Illo classem reducenti
 Iuno scdam immisit tempe-
 flatem; quamobrem Iupiter
 indignatus eam ex Olympo
 suspendit. Hercules interea
 cum ad insulam Cò nauigat-
 ret. Coi, quod piraticam
 ipse classem ageret, existi-
 mantes, lapidum iactu in por-
 tum appellere prohibebant.
 Is autem ut illata, insulam
 cepit: regemq; Eurypylum
 Astypalææ, ac Neptuni filia-
 um intremis. Sed et Hæ-
 cules interpugnatum à Chal-
 codonte uulneratus fuit, et
 Iouis ope conseruatus mali
 nihil pertulit. Inde, Cò des-
 uasata, Phlegram, ob Mæ-
 k ij

pernam adiuit : ubi una cum
 alijs gigantes debellavit, nec
 longo post tempore Arcadam
 magna manu collecto, et ac-
 ceptis secum ex urbibus Gre-
 ciae uolentibus fortissimis in
 Augeam bellum mouit. Au-
 geas interim ab Hercule ex-
 peditionem in se comparari
 audiens: ab Eliensibus Eury-
 tum, et Cteatū germanos du-
 ces delegit : qui uiribus, utq;
 opibus oēs eorum temporum
 mortales anteibant, hi Molio-
 nes, et Astoris filij erant,
 licet Neptuni esse diceren-
 tur. Astor etiam Augē fra-
 ter erat. Enimvero accidit,
 ut per eiusce expeditionis tem-
 pus Hercules in morbum in-
 cideret: eamq; ob causam cum
 Molionidis pacem inuixit, qui,
 cum postea Herculem morbo
 pressum rescissent, eius copi-
 as insidijs aggrediuntur, ac
 multos trucidant. Nec ob id
 tamen iam tum ab re bellica
 Hercules discessit: At cum

ἦκε δὲ ἄθνηα, εἰς φλέγας,
 καὶ μετὰ θανάτου κατεπύλε-
 μνα, γιγάντας· μετ' οὐ πολὺ
 αὐτὸς ἐπ' αὐχέσιν ἐστρατεύ-
 τη, στυγεράσιν ἀρχαδικῶν ἑ-
 στρατῶν, καὶ πρᾶκτεων ἐδε-
 λονταῖς τῆς ἀστῶν ἀρχῆς τῆς
 ἑλλάδος ἀεὶσέων, αὐχέσας
 δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλείου πόλε-
 μον ἀκούων, κατέστησε ἡλείω-
 ων στρατηγούς, ὃν ἑντὸν, καὶ
 κτεάτον συμφυεῖς. οἱ δ' αὖ
 μὲν ἴδ' ὅτε ἀνδρώπων υἱ-
 πδρ' ἑσάλλον. παῖδες δὲ ἦ-
 σταν μολιόνης, καὶ ἄκτορες. ἰ-
 ἐλεγοντο δὲ πρῶτοι οἰκί-
 ᾱκται, καὶ ἀδελφοὶ ὄν αὐτῶν
 γείον. στωέων δὲ Ἡρακλεῖ
 κατὰ τὴν στρατείαν νοσή-
 σαι. διὰ τοῦτο, καὶ ἀπονδῆς το
 πρὸς τοῦ μολιονίδου ἐποι-
 ῶντο. οἱ δὲ ὑπὸ τὸν ἐπιγόν-
 ον αὐτὸν νοσήσαντα, ἐπιπ-
 ῶνται τῷ στρατῷ μακρῶς
 κατείναντο πολλοῖς. τότε μὲν
 ἦν οὐκ αὐτὸς ἔχοντο Ἡρακλεῖς.
 αὐτὸς δὲ τὴν τελευτῆς ἰδὼν

ὅς πλουμῆδες, ἡλκίοντος
 μολιονίδος παρὰ κατ' αὐα-
 θύτης, εἰ κλειναίς· εἰ ἐφ' ὅ-
 ρας θύπιδ' ἡρακλῆς ἐπύκτει
 5 νε. καὶ στρατὸς κλέμνος ἰδὼν
 τήνδ' αἰνείδ' ἐπὶ τῷ πύλῳ.
 ἢ κτείνεα μὲν τῆς παιδὸς
 αὐγείας κατὰ γὰρ φυλῆς.
 καὶ τὸν ποτὶ τὴν βασιλείαν
 10 ὁρῶσαν. ἔθηκε δὲ καὶ τοῖς
 ὀλυμπιακὸν αἶθρον· πέλοπος
 κεραιμοῖ ἰσχυρῶς. ἢ θ' ἐδὲν
 ἄλκινα κεραιμῶν ἔχων ἐδεί-
 ματο. μὲν δὲ τῆς ἡλίδος
 15 ἑλῶσιν, ἔστ' ἄρ' οὖν σὺ πύ-
 λον, καὶ τῷ πόλιν ἑλῶν,
 ποδὲκλύμηναι κτείνει τὸς
 ἀλκίμωτά τιν' τῆς νηλεὸς
 παιδῶν, ὅς μετὰ βάλλων
 20 τοὺς μερῶς ἐμάχετο. τοῖς
 δὲ νηλεῶς, καὶ τῶν καὶ δὲ
 αὐτῷ χωρὶς ἐπὶ πρὸς ἀπύκτει
 νε. οὐ τοῖς δὲ τοῖς ὦν πρὸς γὰρ
 ῥωμίοις. εἰ ἐρῶ. κατὰ δὲ
 25 τῷ μάχῳ, καὶ ἄρ' ἔην ἔρῳ
 οὐ πύλῳις κομῶντα, ἑλῶν
 δὲ τῷ πύλῳ, ἔστ' ἄρ' οὖν σὺ

perque viris Iphimachi, huius celsi
 lebrantem missos ab Eleis mo-
 hemidas cum alijs simul in-
 molaturos ad Cicionas per in-
 fidias circumuenies trucidat,
 5 et ductis in Elis copijs ur-
 bem cepit, occisq; cum filijs
 Augea Phyleum abduxit, eiq;
 regnum attribuit. Ad hæc
 etiam olympicum certamen in-
 stituit, ac Pelopiarum stas-
 tuit, nec non duodecim Deo-
 rum aras demceps excitauit.
 Post autem Elidem captam
 aduersus Pylum castra pro-
 mouit, et urbe expugna-
 ta Periclymenum Nelei fi-
 liorum fortissimum, qui in
 uarias inter pugnandum for-
 mas mutabatur, Neleumq;
 10 et viros filios omnes, uno ex-
 cepto Nestore, interfecit.
 Hic enim puer adhuc apud
 Gerenios alebatur, quin ex-
 iam ea in pugna Plutonem
 Pylis optulatum, uulneras-
 uit. Dein euerfa Pylo in Las-
 eedemonem Hippocoontis fi-

APOLLO DORE

lios, puniuntur bellum gerit : quibus, quoniam sceles fug-
petas tuissent, erat iratus,
et, quod Lycymnium puerum
occidissent, longe magis illis
fuceensebat. Nam, cum ipse
se Hippocoontis Regiam spes-
taret, erumpit illico in eum
molossici generis canis, tum
puer arreptum lapidem in ca-
nem coniecit, nec lapidis con-
iectio puerum, sed filius Max-
aruptio ne facta Hippocoontis
side, uirgis puerum uerberan-
tes peremerunt : Huiusce igitur
mortem ulturus exerci-
sum in Lacedemonios compa-
rauit, atq. in Arcadiam cas-
stris promotis Cephæum cum
uiginti, quos habebat, filiis ut
belli socius esse uelit, obte-
statur. At Cephæus ueritus,
ne relictam à se Tegeam Ar-
giui bello inuaderent, ex s-
pedationem detestabatur. Tum
Hercules sumpta de Minere
ua conca Gorgonis coma in
urna, Sisyph. Cephæi fia

[illegible]

APOLLODORI

dedie, qui divina quadam
 providentia conservatus est;
 Nam, quæ inferrime Cerua
 pepererat, illi ubera præbu-
 it, mox autem pastores as-
 sumptum infantem, Tele-
 phum vocitantes. Sed, et
 Heronles Angem Nauplio
 nauplii filio extra fores non
 vendam exportari iussu, Hic
 anach Teuibranti Teuibras-
 tis urbis Dynastæ tradidit,
 et ille eam sibi potius axes
 rem facit. Ceterum Hercu-
 les Calydonem profectus De-
 ianiam Oenei filiam comi-
 tem deprecatur, ac iustitias
 testamenti huiusce de causa,
 cum Adetoo in aurum trans-
 formatum; unum illi de cor-
 uis præcipit. Itaque Des-
 ianiam ducit, eorumque As-
 cheloo redditur, cuius loco
 Amalthea cornu accepit.
 Hinc Hæmonij filia fuit, quæ
 aurum cornu habuit. Id, ut
 Phœretydis testimonio com-
 probatur eius fuisse iacere

τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ πρῶ-
 τόν μοι ὄρεος ἐξέειρε. καὶ αὖτε
 μὲν κατὰ Διὸς πινὰ πρὸ-
 νοῖα ἐσώθη. θαλὼν μὲν γὰρ
 ἀργυρέος ἑλκός ἐπὶ χερσὶ
 αὐτῷ. παμλίδος δὲ κελεύ-
 μνοι τὸ βρέφος, τίλει φασ
 ἐκάλισεν αὐτῷ, αὐτὰν δὲ
 ἔδωκε ναυπλίου τῷ ποσει-
 δῶντος, ἀποδόμιον ἀπὸ πρῶ-
 τῆς. ὃ δὲ κύδρακα τῷ
 κυδρακίᾳ δῶκεν αὐτῷ
 ἑσθλὰ καὶ καλὰς γυναικας
 ἐποιήσας. ΗΡΑΚΛΗΣ
 δὲ πρὸς γλήρωτος εἰς κελευ-
 στὸν τὴν οἰκίαν θυγατέρα,
 δευτέρου ἐμνηστέρητο. καὶ
 διαπαιδείας ἀπὸ τῆς γα-
 μῶν αὐτῆς πρὸς ἀχελόου,
 ἀπειροθεσίτα τὰν πρῶ-
 τῶν. καὶ τὴν μὲν δευτέ-
 ρην γαμῆν. τὸ δὲ κέρασ'
 ἀχελόος λαμβάνει, δυν-
 ατὶ τοῦτου τὸ τῆς ἀμάλ-
 θεας. ἀμάλθεια δὲ γα-
 μορίον θυγατέρα κέρασ'

χε παύρου. ὅτε δὲ ὡς φέρε
 κούρης λέγει, δύναμιν ἔχει
 τῷ αὐτῷ, ὥς τε ἑρῶτων, ὃ
 ποῦ, ὃ πῶρ ὁ ξαιτύπης, πα
 ρίχειν ἄπονον, ὅς αὐτὸν δὲ
 ἡρακλῆς μετὰ καλυδωνίων
 ἐδὶ διαπραφούς. καὶ πόλιν
 ἑλὼν ἐφύραυ, ἥς ἐβασιλεύε
 φύλας, ἀνύχῃ τῇ τούτου
 θυγατρὶ στωελῶν, πατὴρ
 τῷ πολέμῳ γίνεται. δια
 πλῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, καὶ
 πῖμψας πρὸς διαποιν, ἐπὶ α
 μὲν κατέχειν λέγει παύρους
 ὥς δὲ εἰς διβαλὸς ἀρξίλ
 λειν. τῷ δὲ λοιποῦς πῶσ
 ραο πῖμψιν εἰς ἑρῶν τῷ
 νῦν ἐπ' ἀρχικίαν γινόμε
 να. δὲ τούτων, ὁ ὠχρὺ με
 ρος πρὸ οἶνι, καὶ κοινὸν λα
 οῦ παύρας, ἀπὶ κτείνειν ἀρχι
 λῶν παύρα δὲ νόμον κατὰ
 χειρῶν δίδοντα. συγγλῆς
 δὲ αἰνέας οὐ πρὸς. ἀλλ' ὁ μὲν
 πατὴρ τῷ παιδὶ, ἀκουστικῶς
 γλῆκμ' οὐ τῷ συμβεβηκό
 τος, στωε γαμόνι ἡρακλῆς

satis, ac quicquid esculentis,
 ac poculentis quicquam expes
 nssci, copiose admodum sup
 peditaret. Insuper Hercules
 pro Calydonijs contra These
 protos bellum gerit, qui urbe
 Ephrya, cui Phylas rex prae
 erat, in castra congressus cum
 Astyoche huiusce filia, Tles
 polemi sit pater. Cum uero
 apud eos permaneret, ad These
 riam misit, ac septem fete
 me filios ut retinere dicebat,
 de quibus reus ablegaturus se
 Thebas, at reliquos quatuor
 in Sardiniam insulam ueluti
 colonos se transmissurum.
 Quibus confectis cum apud
 Oeneum in conuiuio esset, pu
 gno percussus Eunomum Ar
 chitelis filium ei pocula proz
 pinantem occidit. Is autem
 Oeneo propinquus erat sed
 pueri pater, quod id praeter
 eius uoluntatem factum fue
 risse contigisset, ei peniam
 dedit. Aique Hercules le
 gis multam secutus, exiliu

APOLLODORI

sustinere uoluit, atq; Tra-
 chinem ad Ceycem se iā con-
 ferre decreuit: qm̄, ubi cū De-
 ianira uxore ad Euenum am-
 nem peruenit, ibi Nessum Cē-
 taurum manentem, q̄ uiatores
 traiciēbat, offendit, cumq; tra-
 hiciendi laborem mercedis loz-
 co à Dijs, Iustitiæ suæ causa
 se recepisse dicebat. Igitur
 Hercules ipse perse annem
 tranauit. Et Deianiram, per-
 sorium patris, in alteram ri-
 pam Nesso transuehendam
 commisit, tum illi Centaurus,
 dum traicit, uim inferre ag-
 greditur, eam uero acclamā-
 tē audiēs Hercules, egressum
 in terrā Nessum ī corde sagi-
 ta percussit. Is, ubi se moriturū
 uidet: mulierē ad se uocat, atq;
 si uelit inq̄r, p̄biterū apud Her-
 culē, sibi habere, quod ipse, ses-
 mē in terrā effudisset, cū san-
 guine, q̄ ex spiculi uulnere ma-
 uasset, commisceat. Tum illa
 id factum penes se conseruas-
 nit. At Hercules, Dryopum

δὲ κατὰ τὸν νόμον, τῷ Φο-
 γῇ ὑπομείνειν ἡ Δεῖσα· καὶ
 δὴ ἔγωγε πρὸς κύβητα εἰς ὅρα
 χῆτα ἀπείσῃ. ἄπων δὲ δὴ καὶ
 θείρα, ἰδὼν ποταμὸν ὄνυχον
 ἦεν. ὡς ὅτε καὶ βροχέωνος ἑσ-
 σος ὁ κένταυρος, τὸν περὶ ὄν-
 τας διαπέρδμενε. μετὸν δὲ
 δὲ λέγων παρὰ Δεῖαν· τίς
 πορθμῖος εἰληφείη; ἡ δὲ
 καιροσύνη· αὐτὸς μὲν οὖν ἡ-
 ρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη·
 δὴ καὶ εἶρας δὲ μετὸν αἰτῇ
 Δεῖς, ἐπὶ τῇ ψαλῇ ἔσω διακο-
 μίξῃ. ὁ δὲ διαπορθμῖον ἴδ-
 ῶν τῷ, ἐπὶ χεῖρὶ βιάζεσθαι·
 τῆς δὲ αἰκνεροσύνης αἰδῶ
 μῖος ὁ ἡρακλῆς, ὄβελόν-
 τα νέας ἐτόξευσεν, εἰς τῷ
 κερδαίν. ὁ δὲ μέλλων πλοῦ-
 τῶν, περὶ καλεσίου μῖος εἰπὼν
 εἰ Δεῖσι φίλτρον πρὸς ἡρα-
 κλῆα ἔχειν τὸν τε γόνον, ὃς
 ἀφῆκε, κατὰ τῆς γῆς, καὶ
 τὸ ῥοεῖ ἐκ τῆς φράυματος τῆς
 αἰκίδος αἷμα συμμίσγει. ἡ
 δὲ ποιήσασα τῷ, ἐφύλατ

π πρ' αὐτῇ. διεξιὼν δὲ ἤρα
 κλῆς τῶν σφύων χώρας
 ἀφρῶν βοφῶν, ἀπαντίζον
 ὅς θ' ὀδύμας βουλατοῦ
 5 ὅς, ἢ ἔτρον ἢ ταύρων λυ
 γῶν, ἢ σφάξας, ἢ ἐλπίδας
 ἀφ' ἡσυχίας. ὡς δὲ ἤκεν εἰς
 Ἰαχίνα περὶ κύνην, ἔπειθε
 10 χεῖς ὑπ' αὐτῷ, σφύονας κα
 ἰοπαλόμενον. αὐτὸς δὲ ἐ
 κλῆδον ὀρμηδεῖς, αἰγυμῶ
 βασιλεῖ δωριέων σιωπῶν
 15 σ. λαπίδων ἢ πῶδε γῆς ὁ
 ρων ἐπολέμου αὐτῷ κο
 ρωνδῶν στρατηγῶντος. ἐδὲ
 πολιορκούμενος, ἐπεκλείθε
 20 τὸν ἠρακλῆα βουδὸν, ὃν
 μὲν τῆς γῆς. βουδῶν δὲ
 ἠρακλῆς ἀπὶ κτενε κόρωτον.
 25 οὐ μὲν καὶ ἄλλων, ἢ τῶν γῶν
 ἀπαθῶν παρέδωκεν ἐλπίδας
 30 αὐτῷ. ἀπὶ κτενε δὲ ἢ
 λαοφῶν, μὲν τῶν πικρῶν
 βουδῶν σφύων, ἐν ἀφ' ἧς
 35 ὁδύμας περὶ Ἰαχίνα, ὑ
 βρῆσιν ὄντα, καὶ λαπίδων
 40 ὁδύμας. περὶ τὰ δὲ

finibus peragratis. Et cili
 inopia laborans Thiodamans
 rem planstrum, quod à binis bo
 bus traheretur, ducentem obs
 vium habuit, eorum alterum
 è curru solutum, iugulatumq.
 Et costum denoravit. Postea
 cum Frachinem peruchisset
 ad Ceycem, hospitio ab eor
 dem acceptus Dryopas debel
 lauit. Inde illinc promotus
 Egimio Doriensum regi se
 belli socium fecit. Nam las
 pithea, eum de terræ finibus
 Coronæ eius belli Imperatores
 re armis infestabant. Ex igit
 ur obsidione pressus Hercules
 lem in societatem, atq. ad
 regni partē adiutorem arcessie
 rat Cui Hercules opitulatus,
 Coronum cum cæteris suis in
 teremit, eiq. regni fines utriq.
 aërfos liberos reddidit. Ad
 hæc et Laogorū Dryopum
 regem cum filijs in Apollinis
 luco epulantem, ut vitrum pec
 tulanter improbumq. ac Las
 pithearum socium obtinere

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΕΙ

uit. Nec multo post per Ioa-
nem iter facientem Herculem
exiguus Martus, & Pelopie
filius, ut in singulare secum
etiam in congressu, pro-
uocauit, Congressus itaq; &
hunc etiam interfecit. Ut aus-
tem Orchomenum peruenit,
cum rex Anthus cum armis
procedere minime sinebat:
qui, dum ita pertransire pro-
hibetur, & hunc ipse uita pri-
uauit. At, cum Trachinem
peruenisset, exercitum in De-
thaliam adunauit, ut eo bel-
lo in Eurytum animaduertes-
set, accitis sibi socijs Arcas-
tibus, & Meliensibus domo
Trachine, ac Locris Epione
inidibus, Euryta vna cum fi-
lijs occiso urbem capit, Se-
pultus deinde suis commilito-
nibus, qui in eo bello interie-
rant, atq; Hippaso, Ceycis
filio, Argeum, & Mela-
ne Licymnij filios, ac demum
oppido direpio Iolen captiuā
abduxit. Inde in Ceniceum

ἵπωνα εἰς ματαμαχίαν περὶ
καλεῖται αὐτὸν κύκλιος ἄ-
ριος, καὶ πλοπίας, οὐκ ἔ-
στι καὶ ἄλλων ἀπὸ τελευτῆς αἰ-
δὲ εἰς ὀρχυμίδον ἤσαν, ἀμύν-
ται αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ
εἰς μετ' ὅσων διόρχησται.
καὶ νόμμος δὲ παλαιός, ὅς
ἄλλων ἀπὸ τελευτῆς ἀδική-
τος δὲ εἰς φράχιν, σχε-
τῆας ἐπ' οἰχαλίκῃ σκῶν-
θροισιν. ὃς εὐδὸν πρῶτος
δοσε δῖλων. συμμαχόν-
των δὲ αὐτῶ ἀρχέδων, καὶ
μινυίων τῆς ἐκ φράχιδος, καὶ
ἀσπιδῶν τῆς ἐκ πυρηνίδων,
ἠγείνας μὲν, τῆς ποιόσας
εὐρύτων, αἰρεῖ τιμὴ πόλιν.
καὶ ἡ δὲ φάσις τῆς σὸν αὐτῶ
σχετῆς ἀρχέδων τὸν ἀρχέδων
τὸν τῆς, ἢ ἄλλων τε τὸν κύ-
κλιος, καὶ ἡ δὲ φάσις, καὶ μέλα-
ρα, ὃς δὲ ἀρχέδων καὶ φρά-
καὶ λαφύρα τῶν τῶν τῶ
λιν, ὃς δὲ ἡ δὲ φάσις τῶν τῶ
τον. καὶ περὶ τῶν τῶν τῶ
φάσις τῶν τῶν τῶν τῶ

πῶς, οὐκ ἔμελλεν, ἑορταῖς
 ἰοῦντο. μέλλων δὲ ἰδούσας
 γαῖαν, ἱεράχην τὸν κούρεα
 ἔπιμαλ' ἀκμύρας ὕδατα
 ῥοῖόν τε. πρὸ δὲ τούτου τὰ
 παρὰ τὸν ἰδὼν δνιάνειρα
 πύθμεν, καὶ δ' ἰοῦσα μὴ
 πάλιν ἐκείνῳ μάλλον ἀγα-
 πῆν, καμύσασα παῖς ἑλ-
 ῖθ' ἑλπίσιν αἰλῶντι ἐν τὸν οὐρανόν
 αἶμα κούρεα, οὐτόν, τὸν χι-
 τῶνα ἔχιστον. εὐδὺς δὲ ἡγε-
 κλῆς ἔμελλεν, ὡς δὲ θάρμακα
 θάρμακα χιτῶνος, ὡς ὅτε
 ἔμελλεν ἰος τὸν χιτῶνα ἐσθῆ-
 ῖν. φιλῶν τῶν ποδῶν α-
 ρέμενος, κατὰ τὸν πόντον ἀ-
 τῆς βασιλίσσης. τὸν δὲ χιτῶ-
 να πᾶσι περὶ τοὺς ποδῶν
 ἐσθῆτι σῶματι. σῶμα πᾶσι τῶν
 δὲ αἰσῶν αὐτῶν. ὅτε τῇ
 δὲ συμφορᾷ κατὰ χιτῶνα,
 εἰς τὰ χιτῶνα καὶ τῶς καμύ-
 ρας, δνιάνειρα δὲ αἰσῶ-
 νος, τὸ γένος, ἐκείνῳ αἰ-
 νῶν τῶν. ἡρακλῆς δὲ κατε-
 λῆμος ὅλῳ, ὅς ἐστιν ἡρακλῆς

Euboeae promontorium appul-
 sus Iouis Cenae aram consti-
 tuit. Sacrificaturus aut, Thra-
 chinem ad Ceycem misit,
 qui lautam, ac splendidam, ad-
 se tunicā afferret, à qua ubi,
 quae de sole successerant,
 Deianira percepit, ueritū ne-
 illam potius arderet, rata, uer-
 rian esse amoris poculum, es-
 fusum Nessi sanguinem, co-
 tumēntem misceit, quam sibi
 Hercules indutus, sacrificas-
 sit: sed, ubi uestis, incaluit,
 hydrae uero Herculis corpus
 putrescebat. Tum Isthmum ih-
 le pedibus abreptam, fablas-
 tumq; à Boetia decerit in ma-
 re praecipitem, tunicam uera-
 que iam corpori inhererat, re-
 scindit; namq; ita uulsam car-
 nus frustra subsequēbantur.
 Tanto igitur Hercules mor-
 bo laborans naui Trachinam
 aduectitur, quod ubi Deianira
 rescivit, sua ipsius manu susce-
 dit uita finivit. Hercules Hyl-
 le, qui nati maior ex Deiani-

APOLLONIO 13

re filijs erat, ut cum per ac-
torem ei liceres, Idem uxorem duceret, imperant, De-
inde ad Octam Trachiniorum montem se contulit, ubique
constructione abse pyram, in
conscendit, atque ignem sub-
ijcit, ubi erat. Quod cum fieri fa-
cere videret, non, Pocas ma-
terin quæsiturus amissas gre-
ges cum per id loci iter fac-
ceret, pyram succendit. Hinc
Hercules, sagittas, arcumque
dono dedit, ardentem autem py-
ram, nubem eam contritus sub-
latum ipsam in celum repen-
sisse, dicitur. Inde immore-
talem uideptus, et reuocatus
gratum cum Iunone Hebe
illius filiam uxorem duxit,
de qua sibi filios Alexiaem,
et Anticam procreauit. Her-
culi autem filij ex Thespy fi-
liæ, hæ faciunt, Procris
quidem Antileon, et Hippas.
Ea enim natu maxima gemi-
nos peperit, ex Panope. Thorip-
stus, Lyfesi, Eumedeas, Cres-

[illegible]

ἐπίλαος, ἀστυάαξ· κράδης
 δὲ, ἰόβης, εὐρύβιος, πολύ-
 λαος, πάριος, ἀρχίμαχος,
 μελίνης, λαομέδων, κλυπ-
 5 πωος, εὐρυκαΐης, εὐρύπυ-
 λος, εὐβώτης, ἀγλαΐης, ἀν-
 πιάδης, οἰκσιπῶος, χρυσή-
 οδς, ὀρείης, λαομυλῆς, τέ-
 λης λισιδίης, σενπεδίδης, με-
 10 νιτωπίδης, ἀνθίπης, ἰπώο-
 σφομος, τελευταγόρας, εὐ-
 ρυκαΐπυλος, ἱππῶος, εὐβοί-
 ας, ὀλυμπιούσης, νικόσφο-
 μος, ἀρχίλος, κλειόλαος,
 15 ἑξόλος, ὀρῦθραος, ξανθίδης
 ὁμόλιπῶος, σφατόνικος, ἄ-
 σφομος, κελύσανωρ· ἰφίς,
 λαοτόνης, ἀΐπιδος, ἀΐπώ-
 πης ἀλόπιος, ἀστυλῆς· κλαα-
 20 μύπιδος, φυληΐδης, τίχαις·
 αἰχμηΐδης, λαλκωνῆς, αἰθεΐ-
 ας· εὐρυπύλης, ἀρχέδικος,
 θωαΐνης, ὄρατος, αἰσωπίδης,
 μέτωρ, ἡώνης, ἀμύσχιος,
 25 πφύσης, λυγκύδης, ἀλοκρά-
 τῆς ὀλυμπιούσης, ἑλικωνί-
 οδς, φαλῖαος, ἡσιχίης, οἰστέ

Epilaus, Astyanax ex Cre-
 the uero Iobes, Eurybius, Po-
 lylaos, Patrus, Archemas-
 chus: Meline, Laomedon,
 Clytippus, Euricape, Eury-
 pylus, Eubotes, ex Aglaia.
 Antides, Oesippus, ex Chry-
 seide Oreas. Lanomene.

Teles, Lysidice, Menippi-
 des, ex Anthippe, Hippodro-
 mus, Telegoras, Eury-
 capylus, Hippotus, Eubaeas,
 Olympuse, Nicodromus, Ar-
 gele, Cleolaus, Exolus, Ery-
 thras, Xanthidos, Homolip-
 pus, Stratonicus, Atromus,
 Celeustanor, Iphis, Laothoe,
 Antidus, Antiope: Alopheus,
 Astybie· Claametides, Phyl-
 leides, Tigasus, ex Aeschreia-
 de, Leucones, Antiea.· Eue-
 rypyles, Archedicus, Dyz-
 nastes, Eratus, Asopides,
 Mentor, Eone Amestrius,
 Tiphys. Lynceus, Halocra-
 tes, Olympuses, Heliconi-
 de, Phalias, ex Hesychee,
 Oestrebles, Terpsicrates.

APOLLODORI

Euryopes, * Eleucea, Bu-
leus, Antimachus, Nicippes
Patroclus, Pyrippus, Ne-
phos, Praxithea Lysippus,
Erasippus, Lycurgus, Lys-
cius, Toxicrates, Bucolus,
Marsæ Leucippus, Euryteles,
Hippocrates, Hippozegus.
Hi sunt ex Thespiadibus or-
ti, ex alijs autē, ac Deianira,
Oenei filia, Hyllus, Ctesip-
pus, Glycisonetes, sed ex Mez-
gara Creōtis, Therimachus,
Deicoon, Creōtiades, Deion,
quem aut Hercules sustulit fi-
liū ex Omphale Lydorū regi-
na, nomē fuit Agelao, vnde et
Cræsi genus. Ex Chalciope
Eurypyli filia Theffulus, ex
Epicaſte Ægei filia, * Theſta-
lus, ex Paribenope Stympha-
li filia Eucres, ex Auge As-
lei, Telephus, ex Astyoche,
Phylantis Tlepolemus, ex
* Astydarmya Amētoris Ctesip-
pus, ex Autonoe Perei Pa-
læmon. Relato demum in-
ter Deos Hercule filij sui Eu-

βλης, τὸν μικράτης, δὲ εὐνό-
της, * ἐλδουχέας, βουλδός.
αὐτὶ μάχος, νικίωπης, πᾶ-
ρκαλος, πύριππος, νηφός,
πραξιθέας λύσιππος, ἐρά-
σιππος. λυκοῦργος, λύκιος.
τοξικράτης, βουκόλος, μαρ-
σῆς λδύκεππος, δῖρυτέλης,
ἰπποκράτης, ἰπποζυγος.
οὗτοι μὲν ἐκ τῆς Θεσπίου θυ-
γατρῶν. ἐκ δὲ τῆς ἄλλων,
δηλαειρέας τὲ τῆς οἰνέως,
ἕλλος, κτήσιππος, * γλυκισ-
σόντης. ἐκ μεγάρων δὲ τῆς
κρείοντος, θηρίμαχος, θηικό-
ων, κρεοντιάδης, θηίων. ὁ δὲ μ-
φάλης δὲ, ἀγέλαος, ὁ δὲ κα-
τὸ κροίου γένος. χαλκίω-
πης τῆς δῖρυπύλου θετῆ-
λῶς ἐπιχασῆς τῷ αἰγείῳ, θε-
στάλος, πῆρκαόπης τῆς συμ-
φάλου, δῖρης, αὐγῆς τῆς
ἀλεοῦ, τίλιφος, ἀσνόχης
τῆς φύλατος, τληπόλε-
μος, ἀσυνδαμείας τῆς ἀμώ-
τορος κτήσιππος. αὐτόνοος
τῆς πυρέως, παλαίμων. με-

τας αὐτὸς δὲ Ἡρακλείου εἰς
 θεοὺς, οἱ παῖδες αὐτοῦ φυ-
 γόντες, Ὀρυδία, πρὸς κῆ-
 κα παρελθόντες. ὥς δὲ ἐκεί-
 νους ἐκδιδόναι λέγειντος Ὀ-
 ρυδίας, καὶ πόλεμον ἀπει-
 λούντος, ἐδεδίκεσαν, Ἰαχί-
 να καταλιπόντες, ὅθεν τῆς
 ἐλλάδος ἐφυγον. διωκόμενοι
 10 δὲ, ὤλθον εἰς ἀθήνας. καὶ
 καθεδύντες ὑπὸ τὸν ἐλεῖον
 βωμόν, ἠξίου βοηθεῖσθαι.
 ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες
 αὐτοῦ πρὸς τὸν Ὀρυδία,
 15 πόλεμον ὑπέστησαν. καὶ τοῦ
 μὲν παῖδας αὐτοῦ ἀλέξαν-
 δρον ἰωμίδοντα. εὐρύειον,
 μέντορα, πέρικτον, ἀπικτει-
 ναι. αὐτὸν δὲ Ὀρυδία φά-
 20 ροντα ἐφ' ἄρματος, καὶ πέ-
 ςας ἥδη περιπλέοντα σκῆ-
 ροῖδας, κτείνει δωξέας ὤλ-
 λος. καὶ τὴν μὲν κατὰ λὴν
 ἀρχτεμών, ἀλκμήνῃ διο-
 25 σιν. ἡ δὲ, κερκίσι τοῦ ὀφθαλ-
 μίου ἀνέβλεψε αὐτοῦ. ἀρχ-
 μέλιον δὲ Ὀρυδίας, ὑπὸ π-

rystheum fugientes ad Cey-
 cem se receperunt. Vbi ue-
 ro illos ab eo repetere coepit
 Eurystheus, ac, nisi dederen-
 tur, bellum minitabatur, ij-
 tum metu percussi relicta Tra-
 chine per Helladem fugerunt.
 qui, cum Eurystheus eos inse-
 laretur, Athenas concesserunt,
 & confidentes ad Misen
 ricordiae aram opem implora-
 bant. Athenienses non modo
 non dederunt eos, sed etiam
 aduersus Eurystheum bel-
 lum sustinuerunt, & eius fi-
 lios, Alexandrum, Iphimez-
 dontem, Eurybium, Mentoz-
 rem, Perimedemq; occide-
 runt. Ipsum insuper Eury-
 stheum fugientem e curru,
 atq; ad petras Scironides ad-
 equitantem Hyllus infecutus
 obtruncat: eiusq; caput ampu-
 tatum Alcmenae dedit. Hæc
 autem illi textoris radijs oculus
 effodit. Itaq; post inter-
 fectum Eurystheum in peloponnesum Heraclidæ redier-

APOLLODORI

runt, οἷςq; amissas urbes receperunt. Ceterum, quoniam intra anni spatium, ex quo in patriam remearat, uniuersam Peloponnesum pestis inuaserat, eaq; euersisse, q̄ Heraclidæ prius, q̄ liceret, ipsi sedem patriam repetissent, oraculo declaratum est. Quãobrem relicta rursus Peloponneso, Marathonem cōmigrarunt. Tlepolemus autē Licymnium nō sponte occidit, quippe, qui administrum suū quendam baculo percussurus aberrauit. Idq; ante, q̄ ē Peloponneso abscederet. Exulans igitur baud quaquam exigua cum hominum manu Rhodū uenit, atq; ibi sedem locauit. Hyllus adhuc ex patris imperio Iolem Euryti filiam sibi in matrimonium copulauit, et qua nam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem cōpararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit, et quam uia reuerteri posset, Apollinem scita-

λοπόννησον ἤλθον οἱ ἡρακλείδαι, καὶ πάσας εἰσάγοντας πόλεις, ὡς ἐν ἰασηνῶν δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ καὶ ἰδοῖα γλῶσσῃ φθορὰ, πᾶσι πελοπόννησον κατέχευε. καὶ ταύτῃ γενέσθαι. χρησμὸς δ' ἔτι οὗτος ἡρακλείδαις ἐδήλου. περὶ γὰρ τοῦ δέοντος αὐτοῦ κατελθεῖν. ὅθεν ἀρχὴ πόντες πελοπόννησον, ἤλθον εἰς μαυρανθῶνα, καὶ καὶ κατὰ καυ. τληπίαλεμος οὗτω κτείναντο οὐχ ἐκὼν λικύμνιον, τῇ βακθρία γὰρ αὐτῶν θορὰ πύοντα πλῆσις των ἑμορπε, πρὶν ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ πελοποννήσου. φάστων οὗτω μετ' οὐκ ὀλίγων, ἕκην εἰς ῥόδον, καὶ καὶ κατὰ καυ. ὕλως δὲ, τὴν μὲν ἰόλην 20 τὴν δὲ ῥύτου κατὰ τὴν 75 παρὸς ἐν πολλῷ ἔγχε. τὴν δὲ καὶ ἰδοῖα ἐξήτει τοῖς ἡρακλείδαις, κατὰ ῥάσκαθα. διὸ πρὸ γλῶσσῃς εἰς δελ- 25 φους, ἐπυνθάνοντο πῶς αὐτὸν κατελθοῖσι. ὁ δὲ θεὸς ἔφη

σε ποδὲ μείναι τας τὸν τεύ-
 τον καρπὸν κατ' ὄχθου.
 νομίσας δὲ ὕλλος τεύτοιο
 καρπὸν λέγεσθαι, τὴν τεύ-
 5 πῖαν, τοῦτον περιμείνας
 χρόνον σὺν τῷ στρατῷ κατὰ
 τὸν Ἡρακλείου, ὡδὶ πελοπόν-
 νηον. Περικλίου δὲ ὁρῶντος Ἰού-
 βασιλίδου τος πελοποννή-
 10 σίων. καὶ γνησιότητος πάλιν
 μάχης, νικῶσι πελοποννή-
 σιοι, καὶ ἀεισώμαχος Ἰνύσκι-
 εἶπει δὲ ἡνερῶδες οἱ κλει-
 λαύου παῖδες, ἐχθρὸν ποδὲ
 15 κατ' ὄχθου. τῷ θεῷ δὲ εἰπόν-
 τος ὁ, π, καὶ τὸ πρὸς τὸν,
 τῆμος ἡ πᾶς λέγων τεύτω
 περὶ αἵτα αἵτι χῆσαι. ὁ δὲ
 θεὸς αἰτεῖ πιν τῷ αἵτι χῆ-
 20 μάτων αὐτῶν αἵτιοις εἶναι.
 τὸν γὰρ χρησμοῖς οὐ συμβά-
 λειν. λέγει γὰρ οὐ γῆς, ἀλ-
 λά γνησιότητος καρπὸν τεύτοιο.
 καὶ * σῆνυρον τὴν δῆρυ-
 25 γαστέρα διεκὰ κατὰ τὸν ἰο-
 μὸν ἔχοντι τὴν δαίμονα.
 τῷ τα τῆμος αἰκούρας, ἡ-

tur, Tum Deus, si ad tertium,
 usq; fructuum, inquit, expe-
 ctarint eos esse redituros, Hyl-
 lus uero tertium fructum, trienni-
 cursum dici arbitratus, ad tē-
 epis curriculum p̄moratus cum
 exercitu Heraclidas in Pelopō-
 nēsū reducit, quo tpe Tisfa-
 menus Orestis filius Pelopon-
 nesiorū regnū tenebat, ac pug-
 na cōmissa Pelopōnesij uin-
 cūt, et Aristomachus interfici-
 tur. Postea uero, q̄ Cleolai fi-
 lij adulta iā aetate fuerūt. de re-
 ditu pythiā cōsulūt, à qua, qđ
 antea oraculū dederat, accepe-
 rūt. Temenus, sibi, q̄ responso
 eiusmodi fidē habuissent, infe-
 liciter successisse, obiciebat.
 Tū cōtra Pythia iussō infelici-
 tatis suae fuisse auctores respō-
 dit, Qñ r̄sa data minime itel-
 ligebāt. Nō. n. tertium terrae, sed
 generis esse fructū, inquit, ora-
 culū indicat, ac * Stenigrū isth-
 mum inuie, quem latioris als-
 uei pelagus dextrorsum aliz
 dat. quae cū audisset Temenus
 L ij

APOLLODORI

militum copias legit, & in
Ætolie loco naues cōpingit.
Vbi etiā nūc loco ab ea re no-
men est Naupactos. Interea
dum ibi comparatæ militum
copiæ morantur: Aristode-
mus, relictis ex Argia Au-
tesionis filia geminis Eury-
sthenē, ac Procle, fulmine
ictus occubuit. quin etiā Nau-
pacti exercitus in morbum in-
gentem concidit, siquidem ip-
sis uates futura prædicens,
atq; afflatus numine uisus est
quem magum esse, atq; à Pe-
loponnesus in exercitus per-
niciem emissum existimarūt.
Hunc Hippotes Phylantis An-
tiochi ex Hercule nati filius
iaculo percussus interfecit.
quo facto rei naualis appara-
tus perdita classe disperxit,
peditatus item fame infeliz-
cissime egit, exercitusq; om-
nis dissolutus est. Temeno
interim ea de clade oracu-
lum postulanti numen obua-
tis cædem ei ουuenisse res-

τίμαξε ἴσας ἂν, καὶ ναῦς ἐπὶ
ξυλῶν ἐν τῷ αἰτωλῶν τόπῳ.
καὶ δὲ νῦν ἂν ἐκεῖνα ὁ τόπος
ναυπάκτος λέγεται. ἐκεί-
δ' ὁ νῶς ἴσας τὸ δῆμας, ἀπὸ δὲ
δῆμος κεραυνώδεις, ἀπὸ δὲ
νεπαῖδας καταλιπὼν ὅς
ἀργείας τῆς κυπρίως δι-
δύμοις, δὲ νῶδεν, καὶ πε-
κλῖα. στωίβη δὲ καὶ τοῖς
ἴσας τὸν ἐν ναυπάκτῳ συμ-
φορᾷ περιπεσεῖν. ἐφαίνετο
αὐτοῖς μαίτις χρησμοῦς λέ-
γων. καὶ ἐν δὲ ἴσας, ὅν ἐν
μῶσαι μᾶλλον εἶναι. ἔτι δὲ
μὴ τῶς αὐτοῦ περὶς πελοπον-
νησίων ἀπεταλμένον. ἐδὲ
βαλὼν ἀκοντὶ ἐπὶ τῆς
φύλακος τῆς αὐτοῦ τοῦ
Ἡρακλέους τυχὸν ἀπὸ κτε-
ναι. οὕτως δὲ χρομίου κύ-
βου, τὸ μὲν ναυπικὸν διαφθα-
ρεισὼν ἴσας νῶν, ἀπὸ δὲ
δὲ περὶ, ἐν τυχὸν λιμῶ,
καὶ διελύθη τὸ στρατόμα-
χου χρομίου δὲ πρὸς τῆς συμ-
φορᾷς τηλίου. καὶ ἴσας

5 δὲ τὸν μαίτην χεῖσθαι
 ταῦτα λέγοντος, καὶ κα-
 λῶντος φυγαδεῦσαι δι-
 κα ἔτη τὸν ἀνελόντα. καὶ
 10 δὲ ἄλλο δύο ἔτι, καὶ χεῖσθαι
 ἡγεμόνι τῷ τριόφθαλ-
 μῳ. τὸν μὲν ἰσχυρότην ἐφυγά-
 δεύσαν, τὸν δὲ τριόφθαλ-
 μον ἐξήτοσαν, καὶ παρὰ τυγ-
 15 χανόισιν ὀφύλω τῷ ἀνδρα-
 μοτος, ἐφ' ᾧ πᾶσι καὶ θυμῷ,
 μοιοφθαλμῳ. τὸν γὰρ ἔτε-
 ρον τῷ ὀφθαλμῷ, ἐκέκω-
 πτο τόξῳ; ὡδὶ φόνῳ γὰρ οὐ
 20 τος φυγῶν εἰς ἡλιν. καὶ καὶ
 τῶν εἰς ἀπώλειαν. ἐν αὐτῷ
 δὲ διελθόντος, ἐπανεῖρχε-
 συμβαλόντες οὗτω τὸν χρυσ-
 μόν, ἄλλοι ἡγεμόνα παροῦ-
 25 ται, καὶ συμβαλόντες τοῖς πο-
 λιμέοις, καὶ τῷ πεζῷ, καὶ τῷ
 ναυτικῷ περιστορεύσι στρα-
 τῶν. καὶ πᾶσι μὲν κτείνουσι
 τὸν ὀρέον. ἀνισκοῖσι δὲ
 30 συμμαχοῦντες αὐτοῖς, οἱ
 ἀγχιμῶν παῖδες πάμφυ-
 λος, καὶ δύμας. ἐπειδὴ ἐ-

pondit: Propter eaq; homici-
 dam decennium exulare, ius
 sit, necnon ea de causa Trio-
 culi belli prætoris opera bien-
 nium uti illi præcepit. Quare
 Hippotem exilij causa solum
 uertere coegerunt. Atqui Trio-
 culum uestigantes, Oxylo An-
 draemonis filio equum insiden-
 ti obviam fiunt. Hic unocu-
 lus erat, qui oculorum al-
 terum sagitta excussum ami-
 serat. Qui dum cædis pa-
 tratæ causa in Elidem, atq;
 illinc in Ætoliā iret exula-
 tum, et circumactō iam an-
 no in patriam redibat. Hunc
 igitur ab oraculo significari
 arbitantes copijs imperato-
 rem præficiunt, et mox pug-
 na in terra, mariq; uinc-
 unt. Tisamenum Orestis fi-
 lium occidunt. Verum è suis
 desiderantur Egimij filij, Pæ-
 phylus, ac Dymas. Post, ubi
 Peloponneso potiti sunt, treis
 aras Ioui patrio excitavunt,
 in quibus peractis sacris ur-

APOLLO DORI

bes sortiti inter se partiantur. Prima itaq; sortitio fuit Argos, secunda Lacædemon. Tertia demum Messene. Illata deinde situla aquæ plena; placitum est cuiq; in eâ sortes conijci. Tū Temenus, et Aristodemus filij Procles, et Eurysthenes, calculos coniecerūt. Cresphōtes autē Messenē sortito habere uolens terræ glebā iniecit, qua resoluta priores illas duas sortes ante prodire necesse erat. Educ̃ta igitur prius Temeni sorte. Secunda Aristodemi liberum sortitio fuit: quo factum est, ut illa soluta, hæc constiterit, et per eam Cresphonti Messenum obtigerit. Porro in aris, quibus immolatum erat, iacentia signa inuenere. Nam, quibus Argos obtigit priuatum, rubetam, quibus Lacædemon, draconem, quibus autem Messene, uulpē. bi in sua quisq; ara priuati signi symbolum offenderunt. quæ uero

κράτησαν πλοωννύου, ῥεῖς ἰσχύσαντο βαμονς παρῶου διός. κ̃ ἑδ̃ τούτων ἔθυσαν, καὶ ἐκληροῦντο τὰς πόλεις. πρῶτη μὲν ἦν Ἀργίς, ἄρ̃χος, δευτέρᾳ Λακεδαιμόνων. τρίτη δὲ μεσσηνικῶν. τῶν δὲ ὑσφίαι ὕδατος, ἔδοξε ἡφον βαλεῖν ἑκάστου. τῆμος ὦν, κ̃ οἱ αἰσποδῆμον παῖδες περὶ κλῆρος, κ̃ διρυαδίνης, ἔβαλον λίθους. κρεσφόντης δὲ βουλύμενος μεσσηνίῳ λαχεῖν, γῆς εἰς ἑαλε βῶλον. ταύτης δὲ διαίτης λυθείσης, ἔδει τῷ δὲ κλῆρος πρώτῳ ἀναφανῆναι. ἐλκυθείσης δὲ πρώτης μὲν τῆς τημίου, δὲ δευτέρᾳ δὲ τῆς κλῆρον τῆς αἰσποδῆμον παίδων, μεσσηνίῳ ἔλαβε κρεσφόντης. ἑδ̃ δὲ τοῖς βαμοῖς, οἷς ἔθυσαν, ὅρον σημεία κείμενα. οἱ μὲν λαχόντες ἄργος ἑδ̃ τὸν ἴδιον φέρων, οἱ δὲ Λακεδαιμόνα λαχόντες, σφάκοντα. οἱ δὲ μεσ

σήνην, ἀλώπηκα. ποδὶ δὲ τῷ
 σημείων, ἔλεγον οἱ μαίτις.
 τοῖς μὲν τῷ φρύνον καταλα
 βοῦσιν, ἡδὲ τῆς πόλεως μέ
 5 νειν ἄμεινον. μὴ γὰρ ἔχεις
 ἀλκίῳ περιδρόμῳ τὸ θη
 εῖον. γὰρ δὲ θράκοντα κατα
 λαβόντας, δεινὸν ἐπιόντας
 ἔλεγον ἔσθαι, γὰρ δὲ τῷ
 10 ὀαλώπηκα, ὀδλίῳ. τῆμενος
 μὲν τῷ παρὰ πτόμῳ γὰρ
 παῖδες ἀγίλαον, καὶ οὐρὺν
 πυλόν, καὶ ἡλίου τῇ θυ
 γατεῖ προσκνεῖχεν ὕμνῳ
 15 τοῖ, καὶ τῷ ταύτης αἰσθῆ
 δηφόντῃ, ὅθεν οἱ παῖδες
 πείθοισι πτόναισ' ἡδὲ μ
 ὦ τὸν πατὴρα αὐτῆς φο
 νάσσει. γλομῶν δὲ τὸν
 20 φόνον, τῷ βασιλείῳ ὁ στρα
 τὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν ὕμνῳ
 τοῖ. καὶ δηφόντῃ. κρεσφόν
 τῆς δὲ οὐ πολλῷ μεσσηνῆς
 βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δὲ ο
 25 παίδων, φονεύεισ' αἰπύδα
 νε. πολυφόντῆς δὲ ἐβασί
 λουσεν αὐτῆς, γὰρ δὲ ἡρακλει=

ad symbola spectant, uates
 cecinerunt, Nactis quidem
 rubetam, in urbe manere præ
 stat. Id enim animantium ge
 nus, si peregrinetur, nullis ui
 ribus se tueri potest. qui dra
 conem consecuti sunt, formi
 dabiles fore si promoueantur,
 qui uero uulpem deprehendis
 sent, dolosos fore prædice
 bant. Temenus igitur præter
 missis Agelao; Eurypyloq; et
 Callia filijs, Hyrnetho
 ni filie, atq; huiusce uirgo
 Deiphonti adhæsit. Proinde
 illius filij Titanas, mercede
 conductos ad patrem inter
 mendum inducunt. Commis
 so itaq; parricidio regnum pe
 nes Hyrnethonē, ac Deiphon
 tem exercitus fore iudicauit.
 Cresphontes autem nō ita mul
 to post susceptam imperium
 Messenæ duobus cum filijs
 interfectus est. Aique Poly
 phontes eorum imperio, quod
 Heraclidarum genere ortus
 esset, præficitur, atq; ac=

APOLLODORI

cisi Cresphontis uxorem Me-
ropem inuitam perduxit, at
hic etiā è medio sublatus fuit.
Nam cum tertium Merope fi-
lium Ægyptum nomine habe-
ret, patri suo ipsius alendum
dedit: qui cum adultæ iam
ætatis esset, per insidias ador-
tus Polyphontem peremit, ac
paternum sibi regnum tecu-
perauit.

δῶν ὑπάρχων. καὶ τὴν τῆ
φονοῦσάν τοις γυναικῶν ἄκου-
σαν μρόπῳ ἔλαβεν. ἀνὴρ
εἶδεν δὲ καὶ οὗτος. τρίτοισι
ᾧ ἔχουσα παῖδα μρόπῃ
καλούμενον αἰγυπῖον, ἔδω-
κε τῷ ἐαυτῆς πατρὶ φέ-
ρειν. οὗτος αἰσβωθεὶς, καὶ
κρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε
πολυφάντην. καὶ τὴν πα-
ῖδα βασιλείᾳ ἀπὶ λαβεν.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΟΝ, γ'.

APOLLODORI GRAMMATICI ATHENSIS
BIBLIOTHECES SIVE
DE DEOR. ORIGINE,
LIBER TERTIVS,

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ε ΠΕΡΙ δὲ τῶ ἰνὰ χειρὸς
διόρχοι μὲν οἱ γένος, τῶν
ἐκ τῆ βῆλου μέχρι τῆς ἡρα-
κλειδῶν δεδωλῶσιν, ἐχὼ
μὲν ὡς λέγειν τὰ παλαιὰ ἀγ-
νοροσ. ὡς γὰρ ἡμῖν λέλεκ-
ται, δύο λιβύη ἐγέννησα
καὶ δας ἐκ ποσειδῶνος βῆ-
λον, καὶ ἀγνόροσ. βῆλοσ
μὲν δὲ βασιλεύων αἰγυπτίων,
τῶν περὶ τὴν ἐλάνουσ. ἐγέννη-
σεν. ἀγνόροσ δὲ πρὸς ἀγνόμο-
ροσ εἰς τὴν εὐρώπην, γαμει-
τηλεφάσσαν, καὶ περὶ οἱ θυ-

Quoniam uero genus
Inachii enarrata Be-
li progenie, usq; ad
Heraclidarū familiā exposui-
mus, & Agenoris prolē quoq;
deinceps enarremus. Enimue-
ro, ut à nobis antea dictū fuit
duos è Libya filios Belum, &
Agenorem Neptunus praece-
uit. Belus quidē Aegyptiorum
rex, quos superius diximus,
liberos genuit, Agenor autem
in Europam profectus Tele-
phassam coniugem ducit, ex

APOLLODORI

qua Europam filiam, & Cad-
mum, Phœnicemq; mares, &
Cilicem fustulit. Sunt, qui
Europam non Agenoris, sed
Phœnicis filiam esse affir-
ment. Huius amore captus pe-
rit Iupiter, necnon iaurus per
Rhodium mare nauigat, qui
ubi sese puellæ mitem, cicu-
remq; præbuit, atque inde
iauri dorso illam impositam
uelut prædam, pelago auexit
in Cretam: eaq; inibi ab Io-
ue compressa Minoem, Sar-
pedonem, ac Rbadamanibum
peperit: sed Homeri testimo-
nio Sarpedon ex Ioue, ac Lao-
damia Bellorophontis filia na-
tus est, Post, ubi Europa nus-
quam appareret, Agenor pa-
ter eam filios uestigaturos emi-
sit: ijsq; ne nisi, cum reperta
prius Europa, redirent, impe-
rauit. quibus cum & Teles-
phassa mater, ac Thasus Nep-
tuni filius, uel, ut Pherecy-
des ait, Cilix ad eam perqui-
rendam conuit. Postea uero,

γατόρ αὐτὴν ὄρεω πῶν. καὶ
δαξ δὲ καὶ δῖον, καὶ φοίνι-
κα, καὶ κίλικα. πῆρες δὲ ὄ-
ρεω πῶν, οὐκ ἀγῆτορος, ἀλλὰ
φοίνικας λέγουσι. ταύτης
ξοῦς ὁραδοῖς, πῆρες δὲ
δαλάσσης ῥόδου ἀρχαίων
ταύρος. ὃς χειρὸς θῆς γλῶ-
σσος, ἐπιβίβαδοῖς δὲ
δαλάσσης, ἐκόμισεν εἰς κρη-
την. ἡ δὲ ἐκκτὶ στυδιναδοῖς
τοῦ αὐτοῦ διός, ἐγέννησε μί-
ναν. σαρπηδόνα, ῥαδάμαν-
θον. καὶ δ' ὁ μῆρον δὲ σαρ-
πηδῶν ἐκ διός, καὶ λαοδά-
μειαν τῆς βελλεροφόντου.
ἀφαιδῶ δὲ ὄρεω πῆς γλῶ-
σσος, ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀγῆ-
τωρ ὡς ἐκ τῆς ἐξέπεμψεν
τοῦ πατρὸς εἰπὼν μὴ κρη-
την αἰῶς εἰρεῖν πρὶν,
αὐτὸν ὄρεω πῶν ὄρεω πῶν, στυ-
διναδοῖς δὲ αὐτοῦ γέννησε
αὐτὸν, τηλεφάσσα ἡ μήτηρ,
καὶ δαῖς ὁ ποσειδῶνος, ὡς
δὲ φερεικύδης φησὶν, κίλικα.
ὡς δὲ πᾶσιν ποιούμενοι ξύ-

τῶσιν εὐρεῖν ἦσαν εὐρώπῃς
 αἰδύνατοι, τῶν εἰς οἶκον αἰε
 κομίδῃν ἀργυρόντες, ἄλλος
 ἀλλὰ χροῦ κατῴκισαν. φοί-
 5 νιξε μὲν φοινίκῳ. κίλιξ δὲ,
 φοινίκης. πλῆσιόν, καὶ πᾶ-
 σαν τῶν ὑφ' αὐτῆς κειμήλιον
 χώραν ποταμῷ σύνεγγυς
 πυράμῳ, κιλίκῳ ἐκάλεισε.
 10 καὶ δῖμος δὲ, καὶ τηλεφάσσα,
 εἰ θράκη κατῴκισαν. ὁμοί-
 ως δὲ, καὶ θάσος εἰ θράκη
 κτίσας πόλιν θάσον κατῴ-
 κισεν. εὐρώπῃν δὲ γήμασ'
 15 ἀσδρίωνό κρητὴς δ' αἰώσης,
 τῶν ἐκ ταύτης παῖδας ἐξε-
 φων. οἱ δὲ, ὡς ἐπελειώθη-
 σαν τοῖς ἀλλήλοισ' ἐσαΐα-
 σαν. ἰοχιοῖ γὰρ ὄρωτα παῖ-
 20 οῦδ', ὅς ἐκ αὐτῶν μίλητος.
 ἀφ' ἁλῶνος δὲ ἦν, καὶ ἀρείας
 τῆς κλεόχῳ. τῆ δὲ παιδὸς
 περὶς ἔρπονδα μάλλον οἰ-
 κείως ἔχοντος, πολεμύχης
 25 μίνως ἐπετόρησεν. οἱ δὲ,
 φούροισι. καὶ μίλητος μὲν,
 κρείας περσχών, ἐκεί πόλιν

cū passim oīa uestigassēt, neq;
 usquā Europā compassent, des-
 pto ad suos reditu, aliū aliō
 cōmigrarūt. Phœnix in Phœ-
 nicen se cōtulit. Cilix huic si-
 nitima loca, inuasit, atq; oēm
 Pyramo amni adiacentiē regio-
 nem subegit, eamq; de se Ci-
 liciam nominauit. Cadmus au-
 tem, ac Telephassa in Thra-
 ciam penetrarunt, necnon &
 Thasus conditam in Thracia
 urbem Thasum suo de nomi-
 ne appellatam habitauit. De-
 mum Asterion Cretensium
 regulus Europa in matrimo-
 nium ducta ex ea natos filios
 aluit, qui, cum adoleuissent
 mutuā inter se discordiā exer-
 cuerunt, nā Miletum puerum
 dēperibant. Hic filius Apolli-
 nis, et Arēæ Cleochi filia fuit:
 Puer, cum in Sarpedonis bene-
 uolentiam, amoremq; potius
 inclinare uideretur, Minos
 conflato bello uictor fuit, Post
 illi in fugam uertuntur, ac Mi-
 letus in Cariam appulsus ibi

APOLLODORI

Miletam à seipſo dictam urbē
 condidit. Verum Sarpedon Ci-
 lici aduerſus Lycios bellū ge-
 rēt opitulatus, ex Lyciæ par-
 te regnū ſibi comparauit :
 etq; Jupiter ad tres ætates ui-
 tam contceſſit. Nec deſunt, qui
 illum Arminij Louis, & Caſ-
 ſepæ filij timore conflagraſ-
 ſe tradant, etq; de cauſa in-
 ſeditionem cōcidiffe. Sed Rha-
 danianibus; cum conditis ab ſe
 legibus inſularis imperaret,
 atq; ex fugā rurfus in Bæoti-
 am contendiffet; Alcmenem
 duxit vxorē: demū uita deſun-
 ctus, apud inferos tam Minos
 fratre iudicandis animis præ-
 ſicitur. At Minos Crētā in-
 colens leges conſcripſit, du-
 ctq; Paſiphaæ ſolis, ac Per-
 ſeidis filia, ſiue, ut Aſclepia-
 des ait, Creta Aſtery filia,*
 Caſtreum, Deucalionē Glau-
 cum, & Androgeum mares,
 feminas autem Hecalem Xe-
 nodicen, Ariadnemq; ac Phæ-
 dra ſuſtulit. Porro ex nympħa

ἀφ' ἑαυτῆς ἐκπαῖ μίλητον.
 ſαρπηδῶν δὲ ſυμμαχῶς
 κίλικι, πρὸς λυκίοις ἐχόντι
 πόλεμον, ἀδὴ μὲν τῆς χώ-
 ρας λυκίας ἐβασιλεύει. 5
 καὶ αὐτῷ δίδωσι ξύς, ἀδὴ
 φρεῖς γυνεὴς ξύν. οἳτοι δὲ
 αὐτὸν ἀραδύναι λέγουσι
 ἀτυμνίου τῷ διός, καὶ κατ-
 σιπέας, καὶ ὄγαν ὄγαν σα-
 10 σιάσαι. ῥαδάμανθους δὲ, τοῖς
 νησιώταις νομοθετῆς, αὐ-
 θις φυγῶν εἰς βοιωτίαν, ἀλκ-
 μένην γαμεῖ. καὶ μετὰ τὰ-
 ξας οἱ αὐτὸν μετὰ μίνως θίς
 καὶ ξφ. μίνως δὲ κρήτην πα-
 τρικῶν, ἐργάζετο νόμοις. καὶ
 γῆρας πασιφαίν, τὴν ἡλίσ,
 καὶ πέρσηϊδος, ὡς ἀσκλυ-
 πιάδης φησὶ κρήτην τὴν ἀστει-
 οῦ θυγατέρα. καὶ δας μὲν
 ἐπέκνωσε, * καστρέα. δολιχα-
 λίωνα, γλαῦκον, ἀνδρογέ-
 ων. θυγατέρα δὲ, ἐκάλον
 ξενόδικον. αἰριάδην, φαίε-
 δραν. ἐκπείας δὲ νύμφης
 ἀρυμέδων τὴν ἡφαλίωνα,

χρύσῃν. Φιλόλαον. ἐκ δὲ δεξι-
 ῆας, δι' ἐλάδιον. ἀσπίδιος
 δὲ ἄπειδος ἀφ' Ἀθανόντος μί-
 νως βασιλεύειν δέλων κρή-
 5 τῆς, ἐκωλύζο. φήσας δὲ πα-
 ρὰ θεῶν τῷ βασιλείᾳ εἰ-
 λυφείαι. χάρειν τῷ πῖσυνθῃ
 ναί, ἔφη, εἰ π' αὖ οὕτωςται, γι-
 νέσθαι. κ' ποσειδῶνι θυῶν,
 10 οὐχ ἔατο ταῦρον ἀνιφαιῶ-
 ναί ἐκ τῆς βυθῶν, ἄποχό-
 μλος κατὰ θυσειν τὸν φα-
 νείτα. τοῦ δὲ ποσειδῶνος
 ταῦρον ἀνίτος αὐτῷ δια-
 15 πρεπῇ, τῷ βασιλείᾳ πα-
 ρέλαβε. τὸν δὲ ταῦρον εἰς
 τὰ βοσκύλια πέμψας, ἔθυ-
 σεν ἔτορον. θαλασσοκράτῃ
 ρας δὲ πρῶτος, πασῶν τῆς
 20 οὐνύων ἔχον ὑπὲρ ξαν. ὁρμη-
 δεις δὲ αὐτῷ ποσειδῶν, ὅτι
 μὴ κατέθυσε τὸν ταῦρον,
 ἔδωκεν μὲν ὀχνηρίωσι, πασι-
 φάειν δὲ ἔλθειν εἰς ἐπὶ θυ-
 25 μίαι αὐτῷ παρεσκευάσας,
 ἥ δὲ, ὡραδίᾳ τοῦ ταῦρου
 σιωπρὴν λαμβάει δαίδα

Paria Eurymedontem, Neph-
 lionem, Chrysen, et Philolau.
 At ex Doxitheia Euxathium.
 Deinde, ubi Asterion nullis re-
 lictis liberis decessu, Minos
 Cretæ suscepta regni admis-
 mstratione prohibetur. Qui
 fidei commissi ergo a diis re-
 gnum se accepisse affirmans,
 Quicquid, inquit, uoto depopo-
 scisset, euenisse. Inde Neptuno
 immolās, taurū, ut sibi ex pro-
 fundo mari offerri precibus,
 depoposcit, oblatum immolatu-
 rum se pollicetur. A Neptu-
 no itaq; tauro, qualis eū dece-
 ret, emissio, regnū accepit. Qui
 cum eiusmodi taurū ad armē-
 ta deduci iussisset, alium immo-
 lauit. Hic subactō sibi pelago
 omnibus propē isulis præsuit.
 At iratus illi Neptunus, quod
 eundem taurum minime immo-
 lasset; hunc ipsum efferauit:
 Pasiphaenq; , ut illum arden-
 tissime deperiret, effecit, Nec
 igitur tauri inflammata des-
 fiderio adiutorem sibi Dæda-

APOLLODORI

lūm assumit architectum, qui
 cædis reus Athenis aufuge-
 rat, hic ligneam in rotulis uac-
 eam concuam intrinsecus mi-
 ro artificio construit, cuiq; bu-
 bulā pellem circūfuit, eamq;
 in prato, ubi taurus depascere
 cōsueuerat, elocauit. Inde Pa-
 siphæen intromisit: ad quam
 taurus accurrens, ceu natu-
 ralem uaccam intulit. Hæc
 demum Asterium cognomen-
 to minotaurū peperit: taurino
 uultu, cetera uirū fuisse, fertur
 Hunc Minos oraculis quibus-
 dā monitus intra labyrinthū
 conclusum custodiri iubet. Sed
 Labyrinthus, quem Dædalus
 ædificauit; domicilium erat,
 quod ob multiplices uiarum
 ambages, occurfusq;, ac rez-
 cursus, fallebat. Quæ uero
 de Minotauro, & Andro-
 geo, ac Thædra, & Ariadna,
 legūtur, ubi de Theseo post di-
 cetur, explicabimus. Ast Aero-
 pe, Clymene, Apemosyne, &
 Althemenes è Cræto Minois
 filio

λον, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων. πρὸς
 φούτως ἐξ ἀθηνῶν ἦν φύμφ-
 οὔτος ξυλίνῳ βουῷ ἀπὸ δό-
 χων κατασκευάσας, καὶ
 ταύτην λαβὼν, ἡ κοιλάνας
 ἔσωθεν, ἐκδείρασθε βουῷ,
 τῷ δορῶν παρὰ τὸν ἄλκιον. καὶ
 δεῖς αἰὲρ πρὸς εἶδον ὁ ταῦ-
 ρος λειμῶνι βόσκεισθαι πλὴν
 πασιφάνην ἐνέβριζαν. ἐλπί-
 δων δὲ ὁ ταῦρος ὡς ἀλκίον
 ἦν βοὶ στυγῆλον. ἡ δὲ ἀσπί-
 ριον ἐχλόνουσεν τὸν κληιδότα-
 μινώταυρον. οὗτος εἶχε ταύ-
 ρου πρὸς ὥπον τὰ δὲ λοιπὰ
 αἰσρός. μέγας δὲ αἰὲρ λα-
 βυρῖνθον, κατὰ πῖνασ' ἡρώ-
 μους κατακλείσας αὐτὸν
 ἐφύλαττεν. ἦν δὲ ὁ λαβυρῖν-
 θος, ὃν δαίδαλος κατασκευάσας
 σεν, οἶκον καμπαῖς πολυ-
 πλόκοις πλοκαῖν τῷ ἐξο-
 δον. τὰ μὲν οὖν παρὰ μέγα-
 ταύρου, καὶ ἀνδρογέω, καὶ
 φαίδρῳ, καὶ αἰετῶν αἰὲς
 τοῖς παρὰ θησέως ὕδατον ἐ-
 ροῦμεν. κρεττός δὲ τῷ πα-
 τέρει

ἀκούσται λίγους αὐτῷ τῷ
 ἀλῆθειαν, ὅς τ' αὖ πρῶτον
 τῆς κωδῆν, ἀλλὰ βαλόν-
 των καὶ κύνων, πῶς γέλοιμε
 5 τοὺς ἀλθιμύους ἀκοντίστας,
 ἀπὲκτειναι ἀγνοῶν κρατῆα.
 μαδῶν δ' ὕψος τὸ γλῶ-
 τὸς, ὁ ξάμλος ἔσθ' ἡσμε
 παῖς κρῶν. δευκαλίωι δ'
 10 γέλοιτο ἰδομένης τε, καὶ κρη-
 τη. καὶ νόθος, καὶ μῶλος.
 γλαῦκος δ' ὁ μίνως ἔτι νῦν
 πῶς ὑπάρχων, τὸν, μῦν
 διακῶν εἰς μέλιος πῶτον πε-
 15 σὼν ἀπὲρ δαν. ἀφ' αὐτοῦ δ'
 ὄντος αὐτῷ μίνως πολλὰ
 ζήτησιν ποῖον σέμειον ποδὶ
 τῆς οὐρεῖας ἐμῆς τούτου.
 κούρη τις δ' εἴποι αὐτῷ τε
 20 οὐχ ὥματον αὖ ταῦς ἀγέλας
 ἔχειν βού. τὸν δ' αὖ ταῦ
 τῆς διαίτης εἰσὶν ἐκείνου δι-
 νῆς ἴτα, καὶ ζῶντα τὸν
 παῖδα ἀφ' οὐρεῶν. συγκλῶ-
 25 νῶν δ' αὖ τῆς μαίανων, πο-
 λυειδὸς ὁ κοῖρος τοῦ, τῷ χό-
 ρῳ τῆς βοῦς εἰς αὐτὸν βαλόντι

exaudiri non posset: Alceus
 mentes superueniens telo can-
 torto. Cretæum patrem haud
 quaquam agnitum interfecit.
 Qui, ubi scelus perpetratum cos
 gnovit, deos precatus terras
 biata absortus occubatur. Cæ-
 terum Deucalionis nati sunt
 filij: Idomeneus, Crete, ac
 Noris, & Molus, Glaucus
 autem Minos filius infans ad
 huc murem insequens in mel-
 lis dolium delapsus, occubuit
 ita: qui, cum gentium nas-
 quam appareret; Minos pater,
 quod amissum filium reperiret,
 cum diu, multumq[ue]
 quævisset, de illius muco-
 tione scitatum omicula misit.
 Curetes illi tricollarem inter
 armenta bouem esse retuler-
 runt; cuius, qui optime ef-
 fingere simulacrum possit,
 ab eo filium huius uitam reor
 catam iri. Acreris itaq[ue]
 undecimq[ue] uentibus, Polydus
 Cæram filius rabi fructui
 bouis colorum affundat, ut

puerum uestigare coactis matris
tutis cuiuspiam adiumento
eandem reperit. At cum Mi-
nos cum sibi vinum reddere
parere distitaret, cum pueri
cadavere in quodā domicilio
concluditur, eūq; in summa
consilij inopia ueniretur, dra-
conem ad praemortui pueri
corpus proserpentem uidit.
Hunc lapide percussam, uesti-
tus, ne idem ipse pateretur,
occidit. Interdu draco alter
aduenit, ac priorem exstus-
sum confuscatus, retro abijt.
nox herbam ferens redi-
t: eūq; super omni draconis mor-
tui corpore imposuit, illum in
uitam reuocauit. Id, cum Poly-
dus summa cum admirā-
tione conspexisset eandem her-
bam illatam. Glauci corpori
imposuit: atq; illico mortuum
fufcitauit. At Minos, neq; post
recuperatum filium, nisi,
prius, natiuitatis rationem
Glaucum doceat Polydus, il-
lum Argas remeare petunt.

καὶ τὸ φῶς καὶ ζῆτεῖν ἔτι πολλ-
οὺς αἰσχυράδεις, διὰ πῆρας
μακρείας αὐτῶν. ἔστιν οὖν
δὲ μέγας, ὅτι διὰ τῆς ἐξουσίας
ἀφραβῆν αὐτῶν, οἱ τὰ οἰ-
κῆματι ἀπικλείουσιν τῶν
νεκρῶν. οἱ ἀμυχανῶ δὲ πολλοὶ
λῆ τινος γένων, εἰς δὲ θράκων
τῶν ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἰούτων.
ἔστιν ἑκατὼν λίθων ἀπικτεῖν
νε. διὰ τῶν μὴ ἀνὰ αὐτὸς πε-
λὸν τῶν, εἰς ὅσον συμπαῖθαι.
ἔρχεται δὲ ἐκ τῶν θράκων
καὶ θεατομήλος νεκρῶν τῶν
πρωτῶν, ἀπικτεῖν, εἰς τὰ ὑπο-
στρέφει πόαν κομίζων, καὶ
ταύτην ἐπιτίθουσιν ὅς πᾶν
τὸ ἐκ τῶν σῶμα. ὑπὸ τε-
δείσης δὲ τῆς πόας, αἰετῶν.
θεατομήλος δὲ πολυίδης, καὶ το-
δαμναίος, τῶν αὐτῶν πό-
αν, περὶ νεκρῶν τῶν ἐκ τῶν
καὶ σῶματι, αἰετῶν. ἀφ-
λαβὼν δὲ μέγας ἔτι πᾶν, οὐδὲ
οὐ τῶν εἰς ἀργὸς ἀπικτεῖν, οὐ
καὶ ἔτι πολυίδης εἰς πᾶν, ὅ-
τινι μακρείας διδοῖται τοῖς

γλαυκῶν ἀδελφεὶς δὲ
 πολυίδος δαδίακ' ἢ ἐπὶ
 δὲ ἀπὸ πάλαι, καλεῖται τὸν
 γλαυκὸν εἰς τὸ σόμα ἢ πύ-
 λον. ἢ ἔστι ποῦνας γλαυ-
 κος, τὴν μὲν τεῖον ἐπιδά-
 ττο. τὰ μὲν οὖν πάλαι τῶν
 τῆς ἀνθρώπου ἀφ' ἑαυτῶν, με-
 τὰ τὴν δὲ μοι λελέχθαι. καὶ δὲ
 ἰσχυρὸς δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν δαδίας
 τηλεφάσται, ἀπὸ θρακῶν
 ξυνοδῶν ἢ ἄλλων εἰς δαδίας
 πάλαι τῆς ἀνθρώπου πυνδαῦ
 μίος. ὁ δὲ διδῶν ἐπὶ πάλαι
 ἢ μὲν ἀνθρώπου μὴ πολυπρά-
 γμονεῖν, χρῆσθαι δὲ καὶ δα-
 δῶν ὅς τοι, ἢ τὸ λιν ἐπὶ δα-
 δῶν αὐτὸν τὴν πρὸς καὶ μὸν
 σκε. τοιοῦτον λαβὼν χρῆσ-
 θαι μὲν, δὲ φανέων ἐπὶ δαδῶν.
 εἰ ταῦτα βούλομαι τὴν εἰς
 πελάγονος ἐπὶ δαδῶν, τὰ
 τὰ καὶ τὸ πάλαι εἰς τὸ. ἢ δὲ
 δαδῶν ὅς τοι πάλαι ἐκαστὸν,
 πάλαι εἰς τὸν εἰς τὸ δα-
 δῶν ὅς τοι δαδῶν καὶ τα-
 ῦτα σκε, τὰ δὲ τὸν, πέμψαι.

nobis Polyidus nunc ede-
 flaredocet, uisq; in patriam
 rediit, uelut facit. Glau-
 cui sum in anspuero na-
 bet, quo facti Glaucomae
 ticinanti obitu fulge. Hae-
 ticus uisq; de Europa poste-
 ris dixisse: sat est. Poer-
 Cadmus enim uisq; uisq;
 fiam. Telephassam sepelisse:
 fect: a Thracibus hospitio ex-
 ceptus Delphos de Europa
 deam scinatur, contendit:
 Deo illi nunc ab eo curiose
 de Europa querendam resu-
 pondit: sed boue uia dute
 utatur, atq; urbem condet
 ubicumq; ea ambulando ite-
 fessa procumbat. Quo ille
 le accepto responsio per Rhoe-
 censium terram iter facie-
 bat: mox boui inter Pelagon-
 tis armens obuia factus ea po-
 ne sequebatur. Ba uero Bodo-
 nia percursa humi procubuit,
 ubi nunc extant Thebe.
 Deinde bouem illum Pascha-
 mastaturus, e foris suis ex-

APOLLODORI

Marte fante defunctam ex-
quam reportaturum mittit :
draco fontis custos appositus
erat, hunc Marte fatum suis
sa perhibebant. Is ex aqua-
suris plerisque absumpsit, qua-
re indignatus Cadmus draco-
nem interfecit. Hac Minerva
consilio eius dentes seriatim qui-
bus satis armati à terra niri-
exorti sunt : quibus Spartus
idest Satis, nonq̃ inditum fu-
it. Hippasica mutans sese nul-
teribus, Alteri quidem vel
inuiti in pugnam congressi,
Alteri vero, quod alter alter-
am nequaquam cognosce-
rent, occiderunt. Sed Phe-
retydes scriptum reliquit, Cado-
mus ut, armatos viros è terra
exoriri cõspexit, lapidas inter-
eos coniecit. Tū ỹ vicissim p-
eanti existimantes mutuam in-
ter se pugnam intulerunt. Ver-
um ex ipso, quinq; tantum
mā Echion. Viduus. Ghibonius
Hypenor, et Palor icolamersu
pserunt at Cadmus p̃ Casus

να τῆς μεθ' αὐτῷ ἀνέλαμε-
τον ὅρα τῆς ἀρείας κρήνης
ὑδωρ. φρουραν δὲ τῆς κρή-
νης ὄφεικων ἐν τῷ ἄριος εἰ-
πον τινες γυναικαί, τὰς ὧς
πλήρεις ἦν πεμφείτων
διέφθερον. ἀθανατῆρας
δὲ καὶ ἄλλος, κτείνει τὸν ὄφει-
κοντα. καὶ τὶ αἰθινᾶς ὑπο-
δελίας, τὸν ὀδυνάας αὐτῆς ἰο-
ἀσθῆναι. τοῦτων δὲ ἀπαρτί-
των, αἰετῆρας ἐκ γῆς αἰ-
σθῆναι ἑνοπλοί, οὗς ἐκάλει-
ον ἀπαρτοῦς. οὗτοι δὲ αἰ-
πύκτειναι ἀλλήλοισι. οἱ μὲν ὧς
εἰς ὅφεικον αἰκλόντες.
οἱ δὲ ἀλλήλοισι ἀγνοῦντες.
φόνεικός τις δὲ φασὶν ὅτι καὶ
μὸς ἰδὼν ἐκ γῆς αἰκλόντες
τοῖς αἰσθῆναι εἰς πλῆθος, ἑπ' ὧς
αὐτῶν ἔβαλε λίθους, οἱ δὲ
ὑπὸ ἀλλήλων τομίζοντες
βάλλεσθαι, εἰς μάχην κατῆ-
σαν. περὶ τῶν θησῶν δὲ πέν-
τε. ἑλάν, οὐδᾶκας, χράνις, ὧς
ὑποδελίας, πύλας. καὶ ἄλλος
δὲ αἰσθῆναι ἐκτείνον, αἰσθῆναι

APOLLQDORI

Iam ait, Iouis ira, quod Seme-
 le correpsisset, sed, ut pleriq;
 quod Dianam lauante uidif-
 fet, ciuiq; ab dea extemplo,
 ut cetrum computatum fuisse,
 atq; quinquaginta illius canis-
 tibus insequentibus rabiem inie-
 ctam fuisse, ut per eam dam-
 nand agnunt, deuorant. Ce-
 trum Aethonē ē medio subo-
 latum, canes dominum uesti-
 gantes, gemitu uocis ē Do-
 mini desiderij tristitia qua-
 dam significantes baubantur,
 ac deum post diu quassatum
 berum in Chironis antrum
 deuenerat, quibus ille Aetho-
 nis sepulcrum effinxit, quo
 nullo statim tempore soluti sunt
 oēs. Aethonis* Canum noia.
 De quibus h pulchrum nali-
 di, circum undiq; regis
 Inuadunt corpus rabidae cū
 Tigrides, usq;
 Inmanis soboles laniant pro-
 pe* recta, Prote;
 Post alij dominum inuadunt
 scmissima proles.

λαύ τινε τὸν κράτος· φησὶ
 οὐκ ἀκουσίλαος λέγει μοι
 αὐτός τῃ διὸς ὅτι ἐκείνης
 ἔσθ' σμέλι. εἰς δὲ αἰσθη-
 ονός, ὅτι τὴν ἀρετὴν λογι-
 μίλιν εἶδε. κ' φασὶ τὴν βίαν
 πρὸς ἡμᾶς αὐτῷ, τῇ μαρ-
 φῇ εἰς ἑλκφοι ἀλλὰ ἐκ-
 και τοῖς ἐπομῆταις αὐτῷ πν-
 τήκατο κυσὶν ἐμβλεῖς
 λῶσθαι, ὅφ' ἦν κατὰ ἄγχοι ο-
 κὶ ἐβράδην ἀφ' ἡμετέρων
 δὲ ἀκταίονος, οἱ κύκλι εἰς τὴν
 τοῦ πτε τὸν δειπότεν, κατὰ
 γύοντα. καὶ ζῆτησιν ποιοῦ-
 μένοι, παρελθόντες αὐτῷ τὰ
 χείρας αὐτῶν. ὅς ἐδωλόν
 κατὰ κούκων ἀκταίονος, ὁ
 καὶ τὴν λύπην αὐτῷ ἐπαύ-
 σατο. τὰ ὀνόματι τῆς ἐκ
 ταίονος κυλῶν, εἰς δὲ αὐτοῖς.* 10
 Δὲ γὰρ καλὸν σῶμα ποδῶ-
 σαδόν, ὅν τε δῆρ' οὐ
 τοῦτον ἐδίδαντες κύκλι
 κρεττοί.* πῖλα αἰετῶν
 πρῶτη.
 καὶ τὰς αἰετῶν τῶν

Λυγκῆς, ἢ* βαίος πόδες
 αἰετός, ἢ δ' ἀμάρυμβος.
 Καὶ οὐς ἐνομασι δίνεσκε,
 ὡς κατέλεξε.
 5 Καὶ τὸ π' ἀκταίαν ἔδανε
 δῖος εἰνεσίησι.
 Πρῶτον γὰρ μέλαιν' αἶμα αἶ-
 ποσιν ἐτόραιο αἰακτὸς.
 Σπικρὸς τ' ὦν, ἀργός τε, βό-
 10 ρυστ' αἰψοκίλωνος.
 Τῶν δ' ἀκταίαντος πρῶτον
 Φόρυγ', αἶμα τ' ἔδκευ.
 Τοῖς δ' ἑτέρ' ἄλλοι πρῶτος
 ἀπὸ τοῦτον ἐμμεμαδῆς.
 15 Ἀργαλίων ὁδωδὲν ἄκος
 ἔμμεται αἰθρῶν οἰσιν.
 Διόνυκος δ' εὐρετὴς ἀμπί-
 λου γλυκύλαος, ἥρασ' μαίαιαν
 αὐτῷ ἐμβαλλούσης, πει-
 20 πηλασάτοι αἰγὴν πῖόν τε, καὶ
 σφίον τε. καὶ τὸ μὲν πρῶτον
 πρῶτος αὐτὸ ἔπειθε.
 Κασιλὸς αἰγυπτίαν αὐτὸς
 δ' εἰς κύβαλα τῆς Φρυγίας
 25 αἰχμηεῖται. κακὰ καὶ θάρ-
 δεις ἔπειθε, καὶ τὰς τε
 λετὰς ἐκμαδῶν. καὶ λα-

Lynceus, ἢ* Banius pedibus
 citus, atq; Amarymbus
 ἢ* quos nominatum prius
 hic* in enumeratione.

* Tum Iouis Imperio Aetæon
 cecidit*

Regis namq; sui nigrum ab-
 sumpserunt crurorem.

Argusq; , spartusq; , boresq;
 celerissimus, ydem.

Artubus Aetæi , atq; etiam
 sunt sanguine pesti.

Cetera dein prompte inuas-
 runt turba latantium.

* Sæporum hæc hominum ge-
 neri est medicina dolorum.

Porro Dionysus post uitam
 inuentam a Iunone furore

iniecto percutus, Egyptumq;
 ac Syriam peterrant. Hunc

primus omnium Proteus E-
 gyptiorum rex hospitio acci-

pit: ac rursus ad Cybellam
 Phrygiæ urbem proficiscitur.

atq; ibi expulsum a Rhæ,
 ἢ Cereemoniam, aditus Cy-

belæas , stolatq; ab eadem
 sumpta ad indos per Ithac

APOLLODORI

ciam contendit. Lycurgus Dryantis filius rex Edonorum, qui annem Strymonem incolunt, primum ipsum contumelia affectum deiecit. Tum Bacchus ad Thetis Ne rei filiam confugit, Bacchae autem in vincula coniectae fuerunt, uerum magna Sae tyrorum multitudo eum consecuta est. Contra uero Bacchae statim solutae sunt. In de Dionysius Lycurgo furor rem iniecit. Tum ille amen- tia preceps Dryantem filium uitis palmitem se ratus am- putare, securi percussam in- terfecit. qui cum extrema sui corporis praeidisset, reser- uuit. Deinde, ubi terra nul- las suppeditaret fruges, nuc- men suae renunciauit oracul- lo, terram eum fore fructi- feram, cum Lycurgus mor- talitatem exuerit. Quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangaeum montem abductum in uincula coniecerunt, ubi ex

των παρ' ἐκείνους τὰς πόλεις, ἔδωκεν ἰνδοὺς ὅλῃ τῆς θρησκείας ἀπείργο. λυκούργος ἡ παῖς θρύακος ἰδὼν ὡς βασιλεύων, ὅτ' ἐρυμνότερα ποταμὸν πρὸς κοῦσι, πρὸς τὸς ὑβρίσας ὅξ' ἐβαλεῖ αὐτὸν, καὶ διότουτος μὴ εἰς δαίλοισιν περὶ δὲ τὴν τὴν θυρίαν κατέφυγε. ἑκὼν δὲ ἐλθὼν το αἰχμαλῶται, καὶ τὸ σάει πόμπησις ἐτύρων παλῆδος αὐτῶν αὐτῶν δὲ αἰ ἑκὼν καὶ ἐλὼν δὲ ἑκὼν ὁ βασιλεὺς. λυκούργος δὲ πρὸς νῆας ἐπορεύσετο διότουτος. ἡ δὲ μεμνηὼς θρύακος τὴν παῖδα, ἀμπύλου νομίζων καὶ μακρότερον, πλεῖν παλῆ- ξας ἀπέκτενε. καὶ ἀκρω- τεραιῶς ἐαυτὴν, ἐσωφρόνισ- σε. τῆς δὲ γῆς ἀνέστροφον με- νοῦσης, ἔχρησεν ὁ θεός, καὶ ποφορήσειν αὐτῶν, αὐτῶν δὲ αὐτῶν λυκούργος ἰδὼν δὲ αἰκνύωντες, εἰς τὸ παγ- εῖν καὶ αὐτὸν ἀπαγαγόντες ὄρος ἔθηκεν. καὶ αἰ ἑκὼν

διονύσιον βούλυσιν ἄπο ἱπ-
 πων διαφθορεῖς ἀπέδανε.
 διελθὼν δὲ θράκιον, καὶ τῇ
 ἰνδικῇ ἀπασαν, σήλασ' ε-
 5 καὶ σήσις, ἣ καὶ εἰς θήβας.
 καὶ τὰς χειμαῖνας ἠνάγκα-
 σεν καὶ ταλιπύσις τὰς οἰ-
 κείας, βαρυχὺν εἰς τὴν κί-
 θαρῶνι. πενθεὺς δὲ γλι-
 10 σσινθεῖς δὲ ἀγλαῆς ἐχίονι πα-
 ρὰ καὶ ἱερὸν εἰληφὺς πλῆθος
 σιλαίαν, δεικνύει τὰ τὰ
 γίνεσθαι. καὶ πρᾶξις ἁμῶν
 εἰς κίθαριον τῆς βαρυχὺν
 15 καὶ τὰς οἰκείας καὶ τὰς μαίνας
 ἐμελείδου. εἰς μὲν αὖτ'
 θυρίαν εἶναι. διέξασ' δὲ θη-
 βάσιον, ὅτι θεὸς ἔστιν, ἣ καὶ
 20 εἰς ἄρξας καὶ πάλιν οὐ
 πμῶντων αὐτῶν, ὅς ἐστιν
 τὰς χειμαῖνας. αἱ δὲ, οὐκ οἶς
 ὄρεσι τῶν ἐπικασθῆναι ἔχου-
 σαι καὶ δας τὰς σείρας αὐ-
 25 τῆς ἐπὶ τῷ τῷ βούλόμε-
 νος δὲ ἀπὸ τῆς ἡγεσίας εἰς
 τὰς οἰκείας διακωμῆσαι. τὴν δ-

Dionysij uoto equis lanatus
 occubuit. Adhuc Bacebus post
 Thraciam, atq; Indiam uni-
 versam peragrata, et loca
 tis inibi cum titulo stelis The-
 bas repedaui, nec non scru-
 nas relictis domibus suis in
 Citharone debacchari com-
 pulit. Penibeu autem Aga-
 ues, et Echionis filius à Cad-
 mo in regno subrogatus, hec
 ab illis fieri prohibuit: quic-
 cum se in Citharonem mon-
 tem Mimallonidas exploratu-
 rus, contulisset: ab Agavee
 matre, p. farorem, cum feram
 esse arbitrata, mēbratim con-
 ciditur. Denum Bacebus ubi
 se Thebanis Deum esse decia-
 raui, Argos adiit: q. ibi rur-
 sus ab illis ut nimem minime
 obseruatus, coq; muliores fure-
 re, ac debacchari coegit. que
 mox in montib. latentium, quos
 secū extulerāt, filioq; carnib.
 uascebatur. Postea uero, cū ab
 Icaria i Naxū trāsuehi cupe-
 ret, prædatoria Tyrrhenorū

APOLLODORI

Tritremem mercede cōduxit, ac deo ipso in naui imposito Naxi littora praeerlegunt, atq; in Asiam Deum uenditari uela faciunt. Tum Dionysias malām, remosq; inserpentis uertit; nāuim ad haec haedern, et tibiūq; sonitu oēm res pleuit. Nautae interim furore acti i mare praecipites fugiunt, atq; in delphinos transformantur; post, ubi, hunc Deum esse a rebus gestis mortales didicerunt, diuinis honoribus colebant. Hic, deinde ab inferis matrem reuocauit, Thyonemq; mox illā appellauit, cū ea de mō in caelū cōscendit. Interea Cadmus cū Harmonia coniuge post relictas Thebas ad Encheliēses emigravit. quib. cū ab Illyrijs bello impeterentur, a Deo respondu fuit Illyrijs, si Cadmū, Harmoniaq; duce haberet, impeturos. Tu hi oraculi fidē secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac uincunt. Sic itaq; Cadmus Illyriūq; re

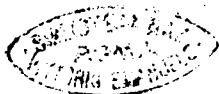
φύσαν ληστεικὴν ἐμπαύλατο τείχεσσι. οἱ δὲ, αὐτὸν ἐξήμενοι, νάξον μὲν παρὲς πωλείας, ἠπειροῖτο δὲ εἰς τὴν αἰοίαν ἀπὲρ πωλῶντες. οἱ δὲ τὸν μὲν ἴσον, καὶ τὰς κώπας ἐπώρουν ὁ φεις. τὸ δὲ σκάφος ἔπλωσε κισσῶν, ἢ ἑὸς αὐλῶν. οἱ δὲ, ἐμμελῆς γυνόμενοι, καὶ τὰς θαλάττης ἔφοντο, καὶ ἐγλιότο θαλάττης. ὡς δὲ μακρόν τις αὐτὸν Διὸν αὐθροῶσι πῖραν. ὁ δὲ αἰσχατῶν ὀφείδου τὴν μὴ τῶρα, ἢ περὶ ἄγορεύσας θυοῖς εἶναι, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρανὸν αὐτὴ λῆθαι. ὁ δὲ καὶ ὁ μὸς μετὰ ἀρμονίᾳς θύεσσιν ἐκλινῶν, πρὸς ἐγχείας πρὸς γινέσθαι. τούτῃς δὲ ἑπὶ τοῖς Ἰλλυριοῖσι πόλεμον αἰῶνι, ὁ θεὸς ἔχοντι Ἰλλυριοῖν κρατῆσθαι. καὶ ἠντιμὸν καὶ ὁ μὸς, καὶ ἀρμονίᾳς ἔχουσι. οἱ δὲ, πειθεῖσθαι, ποιοῦνται καὶ τὰ Ἰλλυριοῖν ἡγεμῖνας θυοῖς, καὶ κρατῶσι. καὶ ἔτι

σταθεί· καὶ ὁ μὲν Ἰλλυρίων
 καὶ παῖς Ἰλλυρίος· αὐτῷ γι-
 νεται· αὐτῷ δὲ μετὰ σέμμο-
 ντα· εἰς σβακόντας μετέει-
 λαν· εἰς ἡλύστερ πείσαν· ἔπει-
 στος δὲ πέρμερ διναν· ποταμὸν
 δὲ δινάδην· ἑσπέρην δὲ
 χερσονῆσιν· νυκτίδην γὰρ με-
 νυκτίως· ἔπειτα δὲ δινάδην· δυνά-
 μιν δὲ γλῆνάν· ἀλβόδακον· οὐδὲ
 ἀπὸ πέρμερ μετὰ πινδῶν· ἐκεί-
 νῃ φρονέον· παρὰ πηλοῖαν·
 κωπὰν· ἀπὸ τῶν δὲ ἀλβόδα-
 κων ποταμῶν· οὐκ αὖτε δὲ
 ἰσίων· τὴν ἀρχὴν ἀπὸ πέρμερ
 λυκῶν· ἔπειτα δὲ πινδῶν· οὐδὲ
 φῶν δὲ νυκτίως· ἀπὸ τῶν
 δὲ ἀπὸ δινάδης· φονίαν
 ἐπὶ φονίαν· ἀπὸ τῶν
 ἀπὸ τῶν ἀρχῶν· ἢ χρύσεον· τὸ
 πινδῶν· οὐκ αὖτε δὲ
 δινάδης· πινδῶν· οὐκ αὖτε
 πινδῶν· ἢ φονίαν· οὐκ αὖτε
 αἰρεθῶν· οὐκ αὖτε
 ἀπὸ τῶν ἀρχῶν· ἢ φονίαν·
 πινδῶν· ἢ φονίαν· ἢ φονίαν·
 αἰρεθῶν· ἢ φονίαν· ἢ φονίαν·

gnū adipiscitur : vltq; Elyrius
 filius nascitur : nec longo post
 tempore in draconem cū Har-
 monia mutatus in campū Ely-
 sū ab Ioue dimissus fuit : Dein
 Polydorus Thebarū regno pfe-
 ctus Nycteidē filiā Nyctei, q
 fuit, Chibonij filius, ducit ux-
 rē : ex qua Labdarium gignit.
 Hic post Pentheum, quod ead-
 dem, quæ ille, fentirei, occu-
 buit. Qui, cum Lelium fir-
 liam amiculum superstitione
 reliquisset, Lycus Myceci frater,
 interea, dum ille in pueris
 esset, regnum occupauit. An-
 bonero ab Eubora in fugam
 actū, post Etheogram· Marit-
 e· Chrysa· Euborā filium
 interfectum in Syria fudit col-
 locutus : atq; ob suam, quæ eū
 Pentheo necessitudo interces-
 serat, in carnitatem corporis
 fuit. Doctus autem fuit Ly-
 cus a Thebanis belli imperator,
 regno proficitur : qui,
 cum iam annos uiginti impe-
 rasset, a Zetho, et Amphio-

τούτου γὰρ δὲκν . λαθοῦ
 σα δ' ὥστε τῆς δεσμῶν αὐ-
 τομάτων λυθείτων, ὅκει
 ὡδὶ τὴν τῆς παιδῶν ἔπευ
 5 λιν . δεχθῆναι πρὸς αὐτὸς
 δέλουρα . οἱ δὲ, αἰαγναι-
 σάμενοι τὴν μυθῶρα, ἢ μὲν
 λυκὸν κτείνουσι . τὴν δὲ δὲ
 κίω θειξί δέξαντες ἐκταμ-
 10 ρον θανούσαν, εἰπὶ οἷσιν εἰς
 κρήνῃ τὴν αὐτὴν ἐκείνης κα-
 λουμένην δέκν . πᾶλα
 βόντες δὲ τὴν θωασείαν,
 τὴν μὲν πόλιν ἐτείχισαν
 15 ἑπακολουθούσων τῇ αἰμ-
 φίονος λύρα τῆς λίθων . λά-
 λον δὲ ἐξέειπον . ὁ δὲ, σὺ πε-
 λοποννήσῳ διαπλῶν, ἐπίγε-
 νοῦται πέλοπι, καὶ τούτου
 20 παῖδα χρύσιον, ἀρμα-
 θραμὲν διδάσκων, ὅρα δὲ
 αἰαρπάξῃ . γαμῆ δὲ ἐν θο-
 μῇ, θήβῃ, ἀφ' ἧς ἡ πόλις
 θήβαι . ἀμφίον δὲ νιόβῃ
 25 τὴν πάντ' αὐτοῦ . ὃ γέννα
 παῖδας μὲν ἐπὶ αἰσὶν, σὺλον,
 μίνυτον, ἰσμήνον, δαμασί-

Antiopē in uinculis, et eiusce
 coniunx Dirce torquebat .
 Clam uerò, tandem aliquan-
 do uinculis ultro solutis, ad fi-
 liorum domicilium, ut ab eis
 exciperetur, contendit . Qui ma-
 tre agnita Lycum occidit, ac
 Dircen crinibus religatam è
 tauro necant, & in fontem,
 qui ab ea Dirce postea nomi-
 natus est, conijciunt . Recua-
 perato deinde imperio, ur-
 bem, subsecutis Amphionis ly-
 ram lapidibus, muro cinxerūt,
 Laiumq; fugarunt . Quem,
 cum in Peloponneso ageret,
 Pelops hospitio excipit, & hu-
 iusce filium Chrysippum cu-
 rulis artis exercendæ ratios-
 nem edocens, & eius amore
 succensus, rapit . Zeibus por-
 rò Theben ducti, de qua The-
 bis urbi factum est nomen .
 Amphion uero Nioben Tan-
 tali filiam sibi coniugauit .
 De qua filios mares septem
 procreauit . Sipylum, Mis-
 nytum, Ismenum . Danaum

APOLLODORI

ebihonem, Agenorem, Phœdimum, ac Tantalum, feminas autem totidem* Fibodæā, suæ, ut alii, uolunt Theram, Cleodoxā, Astyochea, Phibiziam, Pelopiā, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidemq; filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem feminas. Immo uero Homerus sex filios, & sex item feminas illum ex ea sustulisse refert. Quare, Niobe, tot filijs aucta, latona se sæcundiorē esse iactitauit. Latona uero id ægerrime ferens, Dianamq; ac Apollinem, in Niobem filios irritauit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Cithærone uenanteis Apollo interfecit* Amphion tamen è maribus, & è feminis Chloris natu maxima, quæ Neleo nupsit, asseruati sunt. Verū Telefillæ testimonio Amy-

χθονα, ἀγήνορα, φαίδιμους, πάντας. θυγατέρας δὲ τὰς Ἰφας ἑδοδαῖαν, ἢ ὡς πρὸς θῆραν, κλειδοδάαν, ἀσινόχην, φθίαν, πελοπίαν, ἀστυκράτειαν, ἀνυγίαν, ἡσίοθης δὲ δέκα μὲν υἱούς. δέκα δὲ θυγατέρας. Ἡρόδοτος δὲ, δύο μὲν ἄρρεας, ᾧς δὲ θηλείας. ὁ μικρὸς δὲ, ἐξ υἱοῦ, ἐξ δὲ, θυγατέρας φησὶ γενέσθαι. ὁ πεντος δὲ οὐσα νιόβη. τῆς λητοῦς ὁ πεντατέρα εἶπεν, ὑπάρχον. λητοῦ δὲ ἀγακκλήσεως, τήντε ἄρτεμιν, καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ τὴν πρῶτον. καὶ τὰς μὲν θηλείας ἀδὴ τῆς οἰκίας, κατετόξευσεν ἄρτεμιν. τῶν δὲ ἄρρεων οὐκ ἔστιν ὅτι πάντας ἐκίθηεν ἁπλῶν κυνηγετοῦ τας ἀπέκτεινεν ἐσώθη δὲ τῶν μὲν ἄρρεων* ἀμφίων. τῆς δὲ θηλείων χλωρίς ἡ πρεσβυτέρα, ἢ νηλὺς σωφρονεῖ. κατὰ δὲ πλείλλας

ἐσὼ θυγὰν ἀμύνεα, καὶ με-
 λίβοια* ἐτοξέδυν δὲ ὑπὸ
 αὐτῆς, καὶ ζῆθος, καὶ ἀμ-
 φίων. αὐτῇ δὲ νιόβη θυγάς
 5 ἀρχλι ποῦσα, πρὸς τὸν πα-
 τῆρα τάνταλον ἦκεν εἰς σί-
 πυλον. καὶ κεί δι' οὐξ ἀμύν,
 τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετ' ἑ-
 βαλῆ. καὶ χεῖται δακρυα
 10 οὐκ ἔτι, καὶ μετ' ἡμέρας τῷ
 λίθῳ, μετ' ἡμέρας τῷ ἀμφί-
 ονος πατρὶ, λαίος τὴν βα-
 σιλείαν πῆλαβε. καὶ γὰρ
 μὰς θυγατῆρα μενοικίως,
 15 ἂν ἔνιοι μὲν ἰοκείσιν, εἰς οἱ δὲ
 ἐπικείσιν, λέγεισι. χρύσαν-
 τος τῷ θεῷ μὴ γένεαι. τὸν
 γέννησάντα γὰρ πατρὸς το-
 νον ἔσθαι. ὁ δὲ οἶνωθεῖς
 20 σκυλλὰ τῇ γυναικί. καὶ τῇ
 γέννησάντα ἐκδίδειν δίδω-
 σι νομῇ πόροναις διακρίσας
 τὰ σπυρά. ἀλλ' οὐτος μὲν
 ἔξ' ἑκὼν εἰς κισσαράνα. πο-
 25 λύβου δὲ βουκόλοι τῷ κοριν-
 θίῳ βασιλείῳ τὸ βρέφος
 ἀφόντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ

cla, et Melibœa in saxa reman-
 serunt: Et ab ipsâ Zeibus
 etiam, et Amphion sagittis
 confixi occubuerunt. Ipsa uero
 Niobe, Thebis relictis in
 Sipylum ad Tantalum patrē
 peruenit; Ibiq; Iouem precas-
 ta in saxum commutata fuit,
 ac lacrymas noctes atq; dies
 effundit suo de lapide. Post,
 ubi Amphion uita decessit La-
 ius regnum accepit, duclaq;
 Menœcei filia, quam nonnul-
 li Iocastam, quidam uero Epi-
 castam nominant. Qui, ora-
 culo monitus, ne filios gigne-
 ret, quod ex eo, qui nasceretur,
 parricida futurus esset. Is
 autem p ebrietatem cū uxore
 concubuit, ex ea natum in-
 fantem, pastori iraculis fer-
 rea fibula calcaneis, dedit ex-
 ponendum, at hic quidem pue-
 rum in Cithærone monte ex-
 posuit. Polybi uero Corin-
 thiorum regis bubulci reper-
 tum infantem ad Peribœam
 illius uxorem contulerunt,

APOLLODORI

quæ sumptum puerum uelut propriū partū sibi supponit, & curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq; illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac robore suis æqualibus antellens, ob cædem absæ patratam per contumelias, supposititius, ac spurcius appellatur. qui cum de Peribœa id quæreret, scire minime potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriā rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cædem esset illaturus, et cum matre rem habiturum. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs, quæ dicta fuerant, successisse omnia. Corinthum redire supersedit, et dū curru per Phocidem uehitur, angusta quadam in uia Laïd, ac Polyphontæ (hic erat Laïj præco) curru euntibus occurrit, cui, cum Polyphontes, ne de uia cederet, impe-

ζωαῖ καὶ πείσοιαι ἔνεγκαι. ἡ δὲ, αἰελοῦ (α ὑποβάλλεται. καὶ θόρα πύσσαται τὰ σφυρὰ, οἰδῖ ποιεῖ καλεῖ. ὅτ το θεμελὶν τὸ ὄνομα δὲ τὸ τὸ πόδας αἰοιδῖσαι. πλὴν θείσ δὲ ὁ ποῦς, καὶ διαφείρων τῆς ἡλίκων ἐν ῥώμῃ, δὲ φόνον ὠνειδίζειται ὑποβλητος. ὁ δὲ πυνθαομόμνος ποδὶ τῆς ποδὶ βόιασ μαθεῖν, οὐκ ἠδύνατο. ἀφ' ἡκόμνος δὲ εἰς δελφούς, ποδὶ τῆς ἰδίων ἐπυνδάνειο γονέων. ὁ δὲ θεός εἰ πιν αὐτῷ εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι. τὸν μὲν γὰρ πατὴρ φονεύσειν, τῇ δὲ μητρὶ μνηστῆσαι, ὅτ αὐτὸν αἰκούσας, καὶ νομίζων, ὅτ ὧν ἔλεγε γελνῆσαι, κέρει 20 θον μὲν ἀπὲλπιπιν, ἐφ' αἶμα τος δὲ δὲ τῆς φακίδος φερόμνος, σωτυ γράνει κατὰ πινὰ σενὴν ὁδὸν ἐφ' αἶμα τος ὁ χουμλῶ, λαίω, καὶ πο 25 λυφόντῃ. κέρυξ δὲ οὗτος ἦν λαίου. καὶ κελύσαντος

ἐκχωρεῖν. ἢ δὲ ἀπείθειαν,
 καὶ αἰαβολίῳ, κτείναντας
 τῆς ἱππων τὸν ἑτόρον. ἀγα-
 νακτῆσας οἰδίῳσι, καὶ πο-
 5 λυφόντην, καὶ λάϊον ἀπέ-
 κτεινε. καὶ παρεγλίχθη εἰς
 θῆβας. λάϊον μὲν οὖν δαί-
 ππει βασιλὺς πλάταιων
 δαμασίστρατος. τὴν δὲ βα-
 10 σιλείῃς κρείων μνηστικῶς πα-
 ραλαμβάνει. τούτου δὲ βα-
 σιλύοντος, οὐ μικρὰ συμφο-
 ρὰ κατέχευθῆναι. ἔπειτα
 γὰρ ἔρα σφίγγα, ἢ μικρὸς
 15 μὲν, ἐχιδνὸς ἢ. πρὸς δὲ, τυ-
 φωνος. εἶχε δὲ πρὸς ὅσον
 μὲν γυναικὸς. σῆτος δὲ, ἢ
 βίασιν, καὶ οὐραὶ λέοντος,
 καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. μα-
 20 θουτοῦ δὲ αἰνίγματα πρὸς
 μυστῶν, ἡ δὲ τὸ θίκετον ὄρος
 ἐκείνη. καὶ οὕτως προὔ-
 τεινε θεαίοις. ἦν δὲ τὸ αἶ-
 νιγμα. τί ὅστις τὸ μίαν ἔχων
 25 φωνὴν, περὶ ἄποιον, καὶ δι-
 πῶν, ἢ τεῖπῶν γίνεται.
 χρυσμοῦ δὲ θεαίοις ἡ παρ'

tasset, nec ille dicto audiens
 esset, quin potius cunctare =
 tur, equorum iugaliū alte-
 rum præco interfecit. Ira =
 cundia percitus ædipus, et
 Polyphontem, et Laium si-
 mul obruncavit, inde The-
 bas peruenit. Laium itaq;
 Plæænsium rex Damasi-
 stratus sepeliendum curavit.
 Regnum uero Creon Menæ-
 cei filius inuasit, quo regnan-
 te non mediocris clades The-
 bas occupauit. Siquidem Iu-
 no Sphingem, ex Echidna, V.
 et Typhone parentibus or-
 tam immisit. Hæc muliebri
 facie, pectore: pedibusq;, ac
 cauda leonis, et auis pennis
 prædita fuit. quæ cum à Mu-
 sis ænigmata didicisset ī Thy-
 ceo monte consedit: de quibus
 id unum Thebanis proponere
 solebat, qd est hmōi, quod nā
 esset id animal, quod vnā bas
 bet uocem, et quadrupes bi-
 pes, ac demum tripes, nasci-
 tur. Ad hæc Thebanis oracus

APOLLO DORI

los renuntiatum fuerat, iam ,
tum sphingis incommodo, ac
detrimento liberos fore, quan-
doq; id ænigmatum, uel in
unum sæpenumero cocuntes,
soluissent, quid illud esset,
quererat, quod, cum minis
me reperirent, abreptum ex
omnibus, unum deuorabat:
easq; de causa pleriq; subinde
peribant. Ac postremo ad eū
modum Aemone Creontis fis-
lio perempto, Creon ænigma
huius soluturo, & regnum, &
Laiæ uxore se tradituræ præ-
conis nocte renuntiari iubet.
Quod ubi ad Oedipi aures pe-
uenit, ipse ita soluit: quod à
Sphinge proponitur, ænigma,
hominē esse ait, nascitur enim
quadrupes infans, & quatuor
gradatur membris, grandior
aut effectus, hō bipes esse inci-
pit, senescēs uero, ac demū ter-
tio ascripto pede. i. scipione, tri-
pes dici potest. Ipsa igitur Sphix
ex arce sese præcipitē dedit,
Oedipus idē regnū accipit, ac

χοιτος τινικαὐτὰ ἀπ᾽ ἀλλὰ
γάσσομαι τῆς σφίγγος, ἡνί-
κα αὖ τὸ αἰνίγμα λύσωσι.
καὶ στωιόντες εἰς αὐτὸ πολ-
λάκις, ἐξύπει πὶ τὸ λεγόμε-
νον ὅτιν . ἐπ' αὖ δὲ μὴ δύνει
σκοι, ἀρπάξας εἶα, κατεβί-
βωσκε. πολλὰκις δὲ ἀρχὴ
λυμλίαν . καὶ δ' ἐπὶ πλεονταῖον
αἶμονος τῆς κρείοντος, κερύσσει ο
κρείον. τῷ, τὸ αἰνίγμα λύ-
οντι, καὶ τῷ βασιλείῳ, καὶ
τῷ λατοῦ δώσιν ζωαῖ κα-
οιδίπῳ δὲ ἀκούσας, ἔλυ-
σαν εἰπών . τὸ αἰνίγμα τὸ ἵς
ἐπὶ τῆς σφίγγος λεγόμε-
νον, αἶθραπον εἶναι . γρη-
νᾶται ὅτ' ἐκράτῳω βρέ-
φος οἷς τέτταρσιν ὀχρὺ μύλον
κώλοισι . πλειονύμιοι δὲ, ὅτ' α
αἶθραπον, σίπῳω . γρηδν-
τα δὲ, τείτῳ περὶ λαμ-
βαίειν βασιν τὸ βάκτρον . ἡ
μὲν οὖν σφίγξ, ἀπ' οἷς α-
κροπόλειως ἐαυτῷ ἐξήρ-
ψεν . οἰδῖπῳ δὲ καὶ τῷ
βασιλείῳ πῆλαβε, καὶ τῷ

μητρὰς ἔγνωεν ἄγνωον . κὺ
 παῖδες ἐτίκωσαν ἐξ αὐτῆς
 πολυνείκω, καὶ ἑποκλέχ.
 θυγατρὰς δὲ ἰσμήνιν, κὺ
 αἰπιγόνην . εἰσὶ δὲ, οἳ γέννη
 δῆναι τὰ τέκνα ταύτηα φα
 σκεῖ ἐξ αἰρυγενείας τῆς ἑπορ
 φαίως . φωνεῖτων δὲ ὕδρον
 τῆς λαοδαίωντων, ἰοκάστη
 ἰοκλὴ ἐξ ἀγχόνης ἐαυτὴν ἀ
 νήρτησεν . οἱ δὲ παῖδες δὲ τὰς
 οὐκ εἰς τυφλώσεως ἐκδιδόν
 ἡλαύνον . ἀρὰς οὖν παῖσι
 δῖμλος . οἱ τῆς πόλεως αὐ
 τὸν ἐκβαλλόμενον θεωροῦ
 ντες, οὐκ ἐπὶ μίαια . παρὰ γα
 ρόμλος δὲ τὸν αἰπιγόνην, τῆς
 ἀπὸ τῆς εἰς κολωνόν . ἐπὶ δὲ
 τὸ τῆς οὐμνίδων ὅτι πέμε
 ροιος, καὶ δὴ εἰ ἰκέτης . περὶ δὲ
 χρεῖς ἑπὶ δὲ δούρας . καὶ με
 τ' οὐ πολὺ χρόνος ἀπὸ δα
 νει . ἑποκλέης δὲ, καὶ πο
 λυνείκης πορὶ τῆς βασιλείας
 ἀσπασίθεται περὶ ἀλλή
 λους . καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν
 ἑτάρην παρ' αἰαυτὸν ἀρ-

matrem ignorans duxit uxorem, de qua etiam polynicem et Eteoclem mares, femineiq; sexus Ismenē, & Antigonem procreavit . Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse, ex Eurygenea Hyperphantis filia . Deinde, ubi, quae antea latuerant : in lucem tandem prodire : Iocasta qui eadem laqueo sibi collū fregit . Oedipus autem, oculis orbatus Thebis pellitur, ac filios execratus q̄ ab urbe parētem eyci spectantes, cum ab iniurianton defenderunt . Profugit igitur cum Antigone in Cololum Atticae terrae, populiq; locū, ubi Eumenidum lucus habitabatur, in eo supplex confedit . Inde fuit a Theseo susceptus, neq; ita multo post euita migravit . Eteocles autem et Polynices de regno inter segerēdo p̄ncip̄cūtur, placuit, ut annuū ī iperīū p̄ uices ad mīmīstraret̄ . Sūt, q̄ Polynicē prius regnare cœpisse aiūt . Deinde

APOLLODORI

annum Eteocli regnum red-
didisse. Nonnulli uero Eteoclem prius imperare coepisse, nec regnum fratri tradere uoluisse, aiunt. Polynices itaq; Thebis fugatus secum monile, ac pepulum exportans Argos adiuit. quo tempore Adrastus Talai filius Argis regnabat: ad cuius regiam per noctem accedit: ubi cum Tydeo Oenei filio, q tum quoq; Calydone Argos confugerat, manum ad pugnandum conseruit, & excitato inter eos clamore, Adrastus repente apparuit, eorumq; pugnam diremit. Tum uaticinium quo fuerat olim monitus, ut & Apro, & Leoni filias in coniugium daret, memor utramq; illis sponfos designauit. Illi etenim in Clypeis, alter Apri Leonis alter faciem depictam gestabant. Deipylem itaq; Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit. Adrastus item utrumq; in patriam

χειν. ἄνεις μὲν ἂν λείποισι πρῶτον ἄρξαιτος πολυωείκαστο πρᾶδωναι μετ' εἰαυτῶ τῶν βασιλείαι ἐποκλεί. πνές ἡ πρῶτον ἐποκλέουσ' ἄρξαιτος. 5
ὅς, μὴ βούλειδαι παραδόναι τῶν βασιλείαι. φυγαδούδεις οὖν πολυωείκης ἐκ θεῶν, ἥ κεν εἰς ἄρτος, τόν τε ὄρμον, καὶ τὸ πῆπλον ἔ- 10
χων, ἐβασίλευε δὲ ἄρξαιτος ἄσβατος ὁ ταλαοῦ. καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις νύκτωρ περσσιλάξει. καὶ στωάπτε μάχῃ τινὲς δὲ οἰνέως φού- 15
ροντι καλυδῶνα. χνομένης δὲ ἰζαίφνης βοῆς ἐπιφανείς ἄσβατος, διέλυσεν αὐ-
τοῦς. καὶ μάστιγος πινός ὑπομνηθεὶς λέγοντος αὐτοῦ, κα- 20
πρῶ, καὶ λέοντι συζύξει τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέροισ' εἰλθε νυμφίοις. εἰχεν γὰρ ὑπὸ τῆς ἀσπίδων, ὁ μὲν, καὶ περὶ περτομύς. ὁ δὲ, λέ- 25
οντος. γαμεί δὲ δὴ πύλλω μὲν τινὲς, ἀρξαιτος δὲ, πῶ

λυγείκης. καὶ αὐτὸν ἄσφα-
 σος ἀμφοτέρωσιν εἰς τὰς πα-
 τείδας ὑπῆρχετο καταξείν.
 ἢ πρῶτον ἰδὼν δὴ βῆσεν ἔ-
 5 πωθεν δὲ στρατεύεσθαι, καὶ
 τὸν ἀριστάον στυγερὸν εἶναι.
 ἀμφιάραος δὲ ὁ οἰκλῆος
 μαίης ὦν. καὶ περὶ δὲ οὐ-
 πιδεῖ πάντας τὸν στρατὸν
 10 οὐραμνίαν χωρὶς ἀσφάσου πε-
 λυτῆσαι, αὐτὸς τὸ ὦκει
 στρατεύεσθαι. καὶ τὸν λοι-
 πόν ἀπὶ ἑρπε. πολυαεί-
 κης δὲ ἀφικόμενος πρὸς ἱ-
 15 φιν τὸν ἀλκίβορος, ἡξίου μα-
 θεῖν, πῶς αὐτὸν ἀμφιάραος
 αἰαγκαδεῖν στρατεύεσθαι.
 ὁ δὲ εἰπὼν, εἰ λάβοι τὸν ὄρ-
 μον ἑριφύλη. ἀμφιάραος
 20 μὲν δὲ ἀπείπειν ἐριφύλη πα-
 ρὰ πολυαείκοι δῶρα λαμ-
 βαίνειν. πολυαείκης δὲ δοῦν
 αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἡξίου ἢ ἀμ-
 φιάραον. πείσαι στρατεύειν.
 25 ὅν γὰρ ἰδὼν ταύτης. γλιόμε-
 νος γὰρ αὐτὴ πρὸς ἄσφασον,
 διαλυφίμους, ὥμοσε πῶδε

suam quamq; reduclurum se
 pollicetur, igitur comparato
 exercitu, contra Thebas pri-
 us eundem esse statuit, quare
 præstantissimum quemq; adse-
 coire, imperavit. Amphia-
 raus autem Oicleis filius ma-
 ticinadi peritissimus, quod om-
 nis in eo bello præter unum
 Adrastum perituros esse per-
 spiciebat, hæc Thebanâ expe-
 ditionē detestabatur, quæ et reli-
 quos debortabatur. Dum vero
 Polynices ad Iphim Alecloris
 filiū cōtendit, ab eoque precib.
 exposcit, ut, qua posset rōne
 Amphiarai ad militiā capes-
 sendam cogere, demonstraret.
 Huic ille si monile, inquit, Eri-
 phyle consequatur. Amphia-
 raus ergo, ne quid à Polyni-
 ce muneris capiat, Eriphyle
 uxori prohibuit: Verū Poly-
 nices eam monili suo donatā
 rogat, ut virum suum ad rem
 bellicam gerendam, inducat. id
 enim ī ipsius erat manu; nam
 cum Adrastum convenisset,

APOLLODORI

ut, quæ cū eo, et Amphiarao d
regno erat, discessionē solueret.
Adrastus soluto colloquio, quicquid
inter eos litis, ac discordiæ, foret
ad Eriphyles iudicium se rela-
turum iurciurando confirma-
uit. quo igitur spe contra The-
bas belli rō imitatur. Adrastus
ad id capeffendum cohortaba-
tur, contra uero Amphiarus
dissuadebat: quo circa Eriphy-
le torque aureo donata ad id
belli gerendū permonuit Adra-
stus. Tum Amphiarus eam
subire militiā coactus, filiis iu-
gat, ut simulac per ætate lice-
ret, matrē occiderent, et bello
Thebas maxime infestarent.
Porro Adrastus collectū cum
Ducib septē, i Thebas exerci-
tū ducere maturat. Huiusce
belli duces hi fuerunt. Adrastus
Talai, Amphiarus Oiclis
Capaneus Hipponoi. Hippo-
medō Aristomachi, siue, ut æ-
lijs placet, Talai. Hi argui
fuerunt. Polynices Oedipodis
Thebanus. Tydeus Oenei sic

ὦν ἄσρατος διαφύλῃ, δια-
κρίνειν εἰφυλῇ συγχωρῇ
σαι. ὅτε δὲ ἰδὼν θήβας ἔδει-
σσαντὸν εἶναι, ἀσράστου μὴ πα-
ρακαλοῦντος, ἀμφιαράου 5
δὲ ἀκροτέροντος, εἰφυλῇ ἢ
ὄρμον λαβοῦσα, ἔπεισε τὸν
ἀσράστον σσαντὸν εἶναι. ἀμφια-
ράος δὲ αἰάκῳ ἔχον σσαν-
τὸν εἶναι, οἷς πασιὼν αἰτο- 10
λαὸς ἔδωκε πελάγεῖσι, τὴν
πεμτὸν κτείνειν, καὶ ἰδὼν
θήβας σσαντὸν εἶναι. ἀσρά-
τος δὲ στωκροῖσας σὺν ἡγε-
μόσιν ἐπὶ αἰ, πολεμεῖν ἐστὶ 15
αὐτὸν δὲ θήβας. οἱ δὲ ἡγε-
μόνους ἔσαν οἱ δὲ, ἀσράτος,
ταλαοῦ. ἀμφιαράος, οἱ
κλέοις. καπαιὸς, ἰππομόχου. 20
οἱ δὲ, λέγεται ταλαοῦ. οὐρι-
μὴ ἔξ ἄργου. πολυεικὴς
οἱ δὲ παρὸς, ἐκ θήβων. τι δὲ
οἰνέως αἰτωλός. παρθε-
παιὸς μελαρίωνος, ἀργείος. 25
πινὲς δὲ τι δὲ αἰ μὴ, καὶ πολυ-
εἰκῇ, οὐ κατὰ εἰς μοῦσι.

συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς ἐ-
 π' αἰτίοι κλον. Ἰφίον, καὶ μὴ
 κισία. πρᾶξιόμοιοι δὲ εἰς
 νειμέαν, ἔς ἐβασίλιδε λυ-
 5 κούργου, ἐξ ὕψους ὕδωρ. καὶ
 αὐτοῖς ἡγήσας τ' αἰδομένην
 ὀδῶν, ὑψιπύλιν, ἡ λυμνία,
 ἧτις τόποιον παῖδα ὄντα ὡς
 φέλιππον ἀρχιπυῖτα, ὃν ἐ-
 10 οὔτε φει. εὐρυδίκης ὄντα καὶ
 λυκούργου. αἰδομένη καὶ ἡ
 αἰλήμνη καὶ ὕδρου δῶσαιτα
 σιωπῶν, ἐκείνον μὲν ἐκτε-
 ναι· τὴν δὲ ὑψιπύλιν, ἀπ-
 15 πεμπώληεν, διὸ τραφεῖσθε
 ἐλάττω ἐπ' αἰ λυκούργου
 δεικνυούσης δὲ τὴν κρήνην,
 ὅπως ἀρλφθεῖς ἑπὶ δὲ οὐδὲ
 κοντος διαφθείρεται. τοῦ
 20 μὲν οὖν οὐδὲ καὶ ταῖς ἐπιφαι-
 πης οἱ μὲν ἀσφάλου, κτεῖνον
 σι· τὸν δὲ παῖδα δᾶπνοι.
 ἀμμοκράτος δὲ εἶπεν ἐκεί-
 νοις τὸ σημεῖον ἵδω· τὸ τὰ
 25 μέλλοντα προμαρτυρεῖ-
 σθαι. τὸν δὲ παῖδα, ἀρχί-
 μορον ἐκάλεισαν, οἱ δὲ ἐπ'

lius Aiolus, Parthenopaeus
 Melamoniis Arcas. Sūt q Ty-
 deū, et Polynice iter hosce mi-
 nime connumerent, sed Etege-
 clū, Iphiū, et Mecisteū recepi-
 sent. Profecti uero in Nemeā,
 cui Lycurgus rex praestat,
 aquā deposcūt, & his ad fontē
 uia dux fuit Hypsipyle, re-
 licta infante paruulo Ophela-
 ie noīe, Eurydices, ac Lycur-
 gi filio, cuius ēē nutrix erat,
 nam, cū Lemniae mulieres ab
 ea Theanē patrē seruātū fuisse
 cōperissent, illū obituncas-
 tūt. At Hypsipylem uenitides
 sunt. Quo circa uita tuenda
 gratia apud Lycurgum ser-
 uiebat. Ea, interea dum
 demonstrat iter ad fontem,
 relictus puer à dracone occi-
 ditur. Draconem uero Adra-
 sti apparitores interemerunt,
 ac puerū sepeliunt. Tum Am-
 phiaraus, id inquit prodigia-
 um futura praenuntiat. Sed
 & hunc puerum Archemo-
 num uocatum, et in eius etiam

APOLLODORI

honorem Nemeæ certamē in-
stituerunt. In quo Adrastus
equo uicit, cursu uero Eteo-
clus, cæstibus Tydeus, cursu,
& disco Amphiaræus, iaculo
Laodocus, lucta Polynices, ar-
cu Paribenopæus. Igitur ubi
ad Cithæronē peruenere, Ty-
deum Eteocli oratorem, ut ex
constituto regnū Polynici re-
stituat, prædicturum destināt.
At Eteocles Adrastū, & com-
mlitonum mandata nihili fa-
cere uideretur. Tydeus de
Thebanis periculum factu-
rus, singillatim omnibus pro-
uocatis uictor euasit. Illi ue-
ro armatos uiros quinquagin-
ta in redeuntem Tydeum in
insidijs collocarunt, eosq; om-
nes præter unum Mæonem
trucidauit. Deinde ad The-
bas castris cingēdas Argiui se
dederunt, atq; ad urbis muros
armati p̄xime cōstitērūt. Sep-
tem portas Thebarum fuisse
memorāt. Adrastus q̄dem ad
Homoloidē portā tetēdit. Cæs-

αρον ἐπ' αὐτῷ ἃ τῶν νεμέων
ἀπὼνα. καὶ ἱππῶ μὲν εἰς κη-
σεν ἄσθρατος. σαρδὼ δὲ, ἐπὶ το-
κλος, πυγμῇ, τι δ' αὖς, ἀρμα-
τι, καὶ δίσκῳ, ἀμφιαράος,
ἀκοντίῳ, λαόδοκος, πάλῃ, 5
πολαυεϊκής. τότε παρθενὸ
παῖος. ὥς δὲ ἦλθον εἰς τὸν
κithairῶνα, πῆμ' ὅσοι τι δὲ α-
περοῦντα ἐποκλῆ τῶν
βασιλείων παραχωρεῖν πο- 10
λαυεῖται, καὶ δὲ σωείθεο.
μὲν προσέχοντος δὲ ἐποκλῆ-
οισ', διὰ πείραι τῶν θεαίων
τιδὲν ποιοῦμενος, καὶ εἶνα
προκαλούμενος, πάντων περὶ 15
εἰερίῃ. οἱ δὲ πεντήκοντα
ἀσθραστ' ὁπλίῃντες ἀπὸν-
τι εἰς ὄρεον αὐτὸν, πᾶν-
τας δὲ αὐτῶν χεῖρας μαίονος
ἀπὲκτεινε. καὶ περὶ τῶν 20
σεσάτο πεδνὸν ἦλθον. ἀργεῖοι
δὲ ἔλαθον ὁπλίσαιτες, προσή-
αρον τοῖς τείχεσι. καὶ πυλῶν
ἐπὶ αὐτῶν, ἀσθρατος μελὶ 25
τοῖς ὁμολῶσας πύλαις ἐ-
ση. καὶ πᾶσι δὲ πρὸ τῶν

ὠγυγίαν· ἀμφιγυγίαν δὲ,
 πρὸ τὰς προσιπιδας, ἱππο-
 μέδων δὲ, πρὸ τὰς ὄγκαι-
 δας. πολυαρείκος δὲ, πρὸ τὰς
 5 ὑψίστας, ἡρθενοπαῖος, πρὸ
 τὰς ἡλέκτρας, τυλλίδης δὲ,
 πρὸ τὰς κρηνίδας, καὶ δώ-
 παλιν δὲ καὶ ἐπεκλῆς θυ-
 βαιόισι, καὶ κατὰ σῆ(α)ς ἡγε-
 10 μόνων, ἰδὼς ἴσοις ἔταξε· καὶ
 πῶς αὖ ποδὶ γλίοιτο τὸ πο-
 λεμίων ἐμαυτοῦ. ἦν δὲ
 πρὸ θηβαίοις μάστις τερε-
 σείας ἀνέροις, καὶ χαλκῶϊς
 15 συνμφης, ἀπὸ γλίοιο οἰδαίου
 τῷ ἀπαρτῷ γλιόμενος τυ-
 φλὸς τὰς ὀράσεις· οὐ πι-
 εῖ τῆς πηρώσεως, καὶ τῆς
 μαρτυκῆς λέγοντες ἄλλοι· διὰ
 20 φοροί. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν
 ἔποθον φασὶ τὴν φλωθῆ-
 ναι, ὅτι τοῖς ἀνδράσιν, ἀ-
 κρῦπτεν ἡ θεὸν, ἐμνήνε· φε-
 ρεκύδης δὲ ἔποθον ἀθηνᾶς αὐ-
 25 τὸν τὴν φλωθῆναι· οὐδὲν γὰρ
 τῷ χαλκῶϊ προσομιλῇ τῇ
 ἀθηνᾷ, γυναικὶ αὐτῇ πάν-

panceus uero ad Oggyiā. Am-
 phiaraus ad Proctidem. Hip-
 pomedon ad Onchaidem, Por-
 lynices, ad Hypsistam, Par-
 ibenopæus ad Helectram, Ty-
 deus demū iuxta portam Cre-
 nidē tentoria fixerunt. Sed ip-
 se interea Eteocles Thebanos
 suos annis instruxit, constitua-
 tisq; ductoribus pares, parib.
 suas cuiq; copias regēdas cō-
 mittit. Ad hæc, qui posset hos
 fies superare, uaticinantium
 consilio conquisiuit. Brat per
 ea tempora Thebis Tiresias
 uates Eueris, & Chariclonis
 Nymphæ filius ab Vdæi unis
 us Spariorum, Satorum uel, ge-
 nere oriundus, oculis captus.
 Dēq; huius cæcitæ, ac uatici-
 nandi peritæ uaria ē historia,
 Namq; alij deorum ira, quod
 mortalibus, quæ latere noluis-
 sent, detegeret, excæcatum
 fuisse aiunt. Pherocydes au-
 tem à Pallade luminibus orba-
 tum refert. Siquidem eum
 Chariclō Mineræ carissima

APOLLODOR I

esset , ei nudam per omnia
Deam uidere licebat , eamq;
manibus suis crutis illius oeu-
lis cæcum fecisse , at Charis-
ciò Palladem , ut patri oculos
restitueret , orasse , quod cum
Dea efficere non posset , ex-
purgatis illius aurium meatib;
bus , omnem omnium auium
garritum intelligentem fecis-
se , eundemq; Cyaneo scepro
condonasse : q& gestans æque,
atq; oculatus tutò incedebat .
Hesiodus autem enarrauit ,
conspicuum aliquândo Tirez-
sü nō peul à Cyllene coeun-
teis angues baculo cecidisse ,
eūq; de uiro in mulierē muta-
tū fuisse , et rursus ita coeun-
tes eosdem serpentes obser-
uasse : , et in priorē uir i formā
rediisse . quo circa , Iuno ,
ac Iupiter ambigentes mulie-
res ne , an uiri maiorem in co-
eundo uoluptatē caperent ,
hunc sibi litis arbitrum de-
legerunt . Tum ille de no-
uem , ac decem , quæ inter

τα ἰδεῖν. τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ
 τοῦ ὀφθαλμοῦς αὐτοῦ κατὰ
 λαβὸν μὴν, πρὸν ποιῆσαι.
 χειροῦς τῇ διανοίᾳ, ἀκού-
 τας ἦσαν πάλιν τὰς ὁρά-
 σεις. μὴ διανομὴν τοῦ ποιῆ-
 σαι, τὰς ἀκοὰς διανομὰς
 ρας, ἀπὸ τῶν ὁρῶντων φωνῶν
 ποιῆσαι σιωπῆσαι. καὶ σὺ-
 ππρον αὐτοῦ διανομὰς ἀποκρυ-
 νειον. ὁ φῶς, ὁμοίως τῶν ἐλ-
 ποιῶν ἐλάττειν. ἡσίοδος δὲ
 φωνῶν, ὅτι θεοσάμειος ποῦ-
 κυλλήνουν ὁ φῶς σιωπῶν ἀφρον-
 τας, καὶ τοῦτο δῶσας, ἐλπί-
 τας αὐτοῦ γυνή. πάλιν δὲ
 τοῦ αὐτοῦ φῶς πρὸς τῶν
 σιωπῶν ἀφροντας, ἐλπί-
 τας ἀνῆρ. διότι πρὸς
 καὶ τοῦ αὐτοῦ φῶς ἀποκρυ-
 νειον τὸ ποῦ, τὰς γυναι-
 κας, ὅτι αὐτοῦ φῶς ἡ διανο-
 μὰ ἄλλοις ἐπὶ ταῖς σιωπῶν
 συμβαίνει, ὅτι αὐτοῦ φῶς
 δι' ἑφ' ὅμοιως πρὸς τὰς
 σιωπῶν οὐκ ἔστι τὰς μὴ
 αὐτοῦ φῶς ἡ διανο-
 μὰ, γυναικας. ὅτι αὐτοῦ φῶς

αὐτὸν ἐτύφλωσε. ἑὸς δὲ
τὴν μαυρικυανὴν τῷ ἔδωκε.
τὸ ὑπὸ τειρεσίῳ λελθὲν
πρὸς Δία, καὶ ὕψαυ.

5 Ἰὼν μὲν μοῖρῳ δέησιν μοιρῶν
τὸν πεταὶ αὐτῷ,

Τὰς δὲ δὲ κ' ἐμπύπλησιν
ζωνὴν τὸν πούσας νόημα.

Εὐρίστον ἢ καὶ πολυχρόνιος οὐ

10 ἵοτος ἢ θεοαἰοῖς μαυτὸν ὀμέ-
νος, εἰ περικύσθην. ἐὰν μὲν οἰ-
κὸς ὁ κρείωντος ἀρετῆς σφάλλον
αὐτῷ ἐπιδῶ. ὁ δὲ ἀκούσας με

15 ἢ πύλων ἐσφάξει. μάχης ἢ
γλυμνίης, οἰκαδμεῖσι μέχρη
τῷ τειχῶν σπασσάμενον. καὶ
καπαντὸς ἀρπάξας κλίμα-
να, ὅτ' αὐτὸν δὲ αὐτῷ αἰήδ.

20 καὶ ἑὸς αὐτὸν κεραινοῖ. τοῦ
του δὲ γλυμνίου ἰόπαοις
τῷ ἀρχειῶν γίνεται. ὡς δὲ
ἀπώλλωτο πολλοί, δέξας
ἐκ τῶν τοῖς στρατῶμα-

25 σι, ἐπὶ κοκλῆς, καὶ πολυαί-
κας, πρὸς τῆς βασιλείας μο-
νομαχῶσι, καὶ κτεῖνοισι

cocundū voluptatis partes ca-
piūtur, non ē mares, at mulie-
rē decē sentire iudicauit. Pro-
inde illū Iuno luminis usu pri-
uauit. Cui Iupiter p luminiz
bus adēptis uaticinandi scien-
tiam cōcessit. Sunt, q Tiresiā.
Ioui, Iunoniq, ita respondis-
se ferunt.

Parte una ē denis mas partiz
bus oblectatur,

At mulier solidū coitus capit
ipsa decuncē. Longeuā insup
Tiresiæ uitā fuisse, proditur.
Hic itaq, Thebanis futura p-
dicens cū uictorē fore, inq, si
Menæceus Creōtis filius sese
Martī uictimā deuoueret. Qd
ubi Menæceus audiuit, seipm
ante portas mactauit. Deinde
pugna commissā Cadmeos ad
muros usq, psecuti sunt, et ar-
reptis scalis Capaneus in sum-
mos muros cōscendit, cūq, Iu-
piter fulmine iktū interemit.
quo factō Argiui aufugiūt, in
quo cū multi cecidissent, ex
utriusq, exercitus snia Etroz

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

cles, & Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se uulneribus necant. Noua rursus pugna conferta Astaci filij rem feratissime gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostrauit* Leades Eteocelum. Amphidicus Paribenodæum à Periclymeno Neptuni filio cæsum fuisset narrat. Melanippus ad hæc nouissimus Astaci filius Tydeum in uentre percussit, qui tunc semianimis iaceret, Pallas ab Ioue impetratum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cum accepisset Amphiraus, Tydeum ofus, quoniam ipsum præter sententiam suam Argiuos ad bellum Thebanum compulisset, descensum Melanippi caput ad eum tulit. Tydeus, quod ab eo uulneratur esset, illum occiderunt, detractum eo de capite cerebrum absorbit, id ubi Pallas animaduertit, indignata

ἀλλήλοισ. καὶ ῥοδῶς δὲ πάλιν γλοῦρῳ μάχῃς, οἱ ἄσ ακοῦ παῖδες, ἥρως δὲ ἰσ μαρος μὲν ἤϊ πάσ μέδοντα ἀπέκτεινε.* λεάδης δὲ, ἑτέοκλον. ἀμφιδίκος δὲ, πρῶμοπαῖον. ὡς δὲ δῦρουπίδης φησὶ πρῶμοπαῖον ὁ ποσειδῶνος παῖς προκλύμενος ἀπέκτεινε. μελαί. ππος δὲ ὁ λοιπὸς τῆς παιδῶν, εἰς τὴν γαστέρα τυδεῖα πρῶσκει. ἡμδνήτου δὲ αὐτοῦ κεμελίου, πρῶ διὸς ἀπὸ τῆς μὲν ἀθηνᾶ φάρμακον ἦνεκε, δι' οὗ ποιεῖν ἔμελλε ἀθάνατον αὐτὸν, ἀμφιράος δὲ αἰδοῦμενος ἄνθρω, μεσῶν τυδεῖα, ὅτι πρῶ τὴν ἐκείνου γαστέρα εἰς θήβα ἔπεισε ἵνα ἀργείοισ σφάτῃ. ἴδαι, τὴν μελαί. ππον κεφαλῇ ἀχρεμῶν, ἑδωκεν αὐτῷ. πρῶσκόμειος δὲ τυδεὺς, ἐκτείνει αὐτόν. ὁ δὲ δειλὸν τὸν ἐγκέφαλον, ὅς ἐξέροφυσεν αὐτόν. ὡς δὲ εἶδεν

εἶδεν Ἀθηναῖα, μυχροεῖσα,
 τὴν ὀφθαλμοῖς ἐπὶ χεῖρ, καὶ
 ἐφώνησεν. Ἀμφιβάρων δὲ
 φύγοντι πρὸ ποταμὸν ἰσ-
 5 μῆτον πρὶν ἅπασι περικλυμέ-
 νου τὰ ἰσθμὰ Ἰσθμῶν, ξύς κα-
 ραυὸν βαλὼν, τὴν γῆν διέ-
 σπασεν. ὁ δὲ σὺν τῷ ἄρματι,
 καὶ τῷ ἡνιόχῳ, βᾶτωνι, ὥς
 10 οὐδ' αἰετοὶ, ἐλάττωσιν ἐκρύβη,
 καὶ ξύς ἀδανίατον αὐτὰς
 ἐπαύσεν. ἄσπερον δὲ μόνον
 Ἰσθμὸς διέσωσεν ἀείων. τοῦ-
 τόν ἐκποσειδῶνος ἐλένησε
 15 δὴ μὴ τηρ εἰκαδεῖσα ἐλινύϊ
 κατὰ τὴν στενοῦσίαι κρείων
 δὲ τὴν θεαίων βασιλείᾳ
 πρᾶλαβὼν, ὅτ' ἄρχειων
 νεκροῦς ἔβριψεν ἀτὰροισ.
 20 καὶ κρύψετο μὲν ἐν ἀν-
 τῇ φύλακας κατέκτεον.
 αὐτῶν δὲ μία τῇσ' οἰδὶ πο-
 σὸς θυγατρῶν κρύφα τὸ πο-
 λυεῖκος ὄμμα κλέψασα
 25 ἔστασε. καὶ φασγανῶν ὑπο-
 κρείοντος, αὐτὴν τῷ πατρὶ
 ἔδωκεν ἐκρύψασθαι. ἄσπε-

dignata beneficium eius cemo-
 di abstinuit, & invidit. In-
 ter hæc Amphiarao ad Isme-
 num amnem fugienti, prius,
 quam, in humeris à Pericly-
 meno vulnus acciperet, demis-
 so ab Ioue fulmine terra de-
 hiscit, Mox ille cum curru fia-
 mul, & Batone auriga, siue,
 ut quidam ferunt, Elatono;
 eo terræ hiatus absorptus est,
 & postea nunquam, visus est,
 Illū. n. Iupiter immortalitate do-
 navit. Vesp. Adrastus ab Ae-
 rione equo uestus i tutū eua-
 sit. Hunc Ceres in Erumyis
 formā cōversa, ex Neptuni cō-
 cubitu genuit. Creon Theba-
 norum regnam adeptus Argi-
 vorum cadauera insepulta p-
 iecit. Quinetiam, ubi edis-
 sto præcepit, nequis ea se-
 pelire curaret, custodes appo-
 suit. Antigone uero sola Oedi-
 podæ filiarū superstes Poly-
 nicis corpus, quod occulte ha-
 mādum curavit, à Creōte des-
 p̄hesa, uina cōj citur in sepul-

APOLLODORI

chru. Adrastus, aut Athenas
 pfectus, ad Misericordiae ara
 cofugit, atq; patris supplicatio
 nibus, Cadaveru tumuladi po
 testate precabatur. Tu Athe-
 nenses coparatis militu copijs
 duce Theseo Thebas capiunt,
 cadavera suis sepeliēda cōces-
 serunt. Et in Capanei rogu cōz
 flagrantē cōiux Euadne Iphi-
 clis filiu seipsam coniecit, et
 suo cū marito cōcremari non
 subtersugit. Decimo autē post
 anno casorum ad Thebas du-
 cū filij, cognomēto Epigoni, ac
 si dicas latine posthumi, pater-
 nas cedes ultari, bellum cōtra
 Thebanos gerendū statuerūt:
 deq; belli exitu oraculum fei-
 cāt. ipsis, Deus uictoriā uati-
 cinatur, si Alcmaeonē duce bel-
 lū capefsāt: sed Alcmaeon hu-
 iusce expeditionis praefecturā
 detrectabat, prius, quā de ma-
 tre suppliciū capiat, nihilo tñ
 fecius ad id bellū cōcedit, Nā,
 cū Eriphyle peplū à Thersan-
 dro Polynicis filio accepis-

τος δὲ εἰς ἀθῆνας ἀφικόμε-
 νος, ὑπὸ τὸν ἐλεῶν βομῶν κα-
 τέφυγε. καὶ ἐκτεθείαι θεῖς,
 ἡγεῖον θάπτεν τῶν νεκρῶν.
 οἱ δὲ ἀθηναῖοι μὲν θυσίας
 σφατὺντες, αἰροῦσι θή-
 βας. καὶ τῶν νεκρῶν τοῖς
 οἰκίαις δίδωσι θάψαι. τῆς
 δὲ κατανέως κοινοῦς πυ-
 ρᾶς, ὑάδῳνι ἢ κατανέως το-
 μὴ γυνή, θυγάτηρ δὲ Ἰφιδάδος
 ἑαυτὴν βαλὼν(α) συγκατε-
 καίβη. μετὰ δὲ ἐπὶ τῇ δέκα οἱ
 τῆς ἀρχομελίων καὶ δὲς κλη-
 θῆντες ἐπίγονοι, σφατὺντες
 ἦν θήβας προηροῦν τοτὶ τῷ
 πατρίων θάψοντι πμωρεῖ
 (α)δοσε βουλόμενοι. ἢ μετα-
 τθουμένοισι αὐτοῖς, ὁ θεὸς ἐ-
 δέσσιν ἐνίκω, ἀλκμαίωνος το
 ἡγουμένο. ὁμολοῖν ἀλκμαίων
 ἡγεῖσθαι τῆς σφατείας οὐ
 βουλόμενος, πρὶν πίνασθαι
 τὴν μητρίαν, ὅμως σφατὺν
 ται. λαβὼν(α) γὰρ ἐμφύλινος
 πρὸ θρόνου δρόνου τῷ πολυ-
 νεύειν τὸν ὄρμον, ἢ τὸν πῆ-

πῶλον, σιωπῆσαι, καὶ τοὺς παῖ-
 δας στρατεύεσθαι. οἱ δὲ ἡγε-
 μόνα ἀλκμαίωνα ἐλόμηναι,
 ἡγεσάμενος ἱππολέμου. ὃς καὶ
 5 δὲ οἱ στρατεύοντες οἱ δὲ, ἀλ-
 κμαίων ἀμφιλοχάρου, καὶ ἀμ-
 φιλόχου. ἀμφιλοχάρου ἀδελφ-
 οῦ. διομήδεος τυδείως. περὶ
 10 μαχρὸς πρὸ Διόπολιος. διότι
 ἵπλος καὶ παρῆας. θάρσινος
 πολυαίκοις. οὐρύπυλος,
 μηκιστός. οὗτοι πρὸ τοῦ
 15 μὲν πορεύουσι τὰς πύξεις καὶ
 μάσ. ἐπειτα τῇ δὲ ἡγεμῶν
 20 ἐπὶ λῶνται, λαοδάρμας
 τῷ ἐπακλῶν ἡγεμῶν, γλο-
 τῶν μαχρῶν. καὶ λαο-
 δάρμας μὲν ἀμφιλοχάρου κτεί-
 νει. λαοδάρμας δὲ ἀλκ-
 25 μαίων, καὶ μετὰ τὸν οὗτον
 δῖατον, ἡγεμῶν συμφο-
 ρῶν εἰς τὰ τεῖχος. τρι-
 σίου δὲ ἐπὶ πάντας αὐταῖς περὶ
 30 μὲν ἀργείους κέρματα. πρὸς
 35 διαλύσεως ἀρξέλλειν, αὐ-
 τοὺς δὲ φύγειν. περὶ μὲν τοῦ
 πολέμου κέρματα πέμπτου

set suos etiā filios ad eā proz-
 uinciam belli capeffendam in-
 duxerat. Delectio igitur, sibi
 omnium calculus Alcmacone Im-
 peratore, Thebas oppugna-
 tum ierunt, qui uero hanc mi-
 litiam secuti sunt, hi fuerunt,
 Alcmaon, Amphilochns Am-
 phiarai filij. Egialeus Adra-
 sti. Diomedes Tydei. Promas-
 chus Paribenoppei. Capanei
 Sibenelus, Polynicis Ther-
 sandes, Eurypylus Mecistei.
 Sed hi aī omnia finitimos cir-
 ca uicos depopulantur, qua in-
 re Thebani suis opem latu-
 ri eruptione facta Laodamante
 Eteoclis filio duce, fortissime
 pugnant: Siquidem Laoda-
 mas Egialeum necat, Laodas-
 mantem uero Alcmaon, quo
 caeso Theban ad mœnia con-
 fugiunt, qui Tiresiae uatis con-
 silio moniti ad hostes feciales
 de pace petenda mittuntur. Ip-
 si uero interea fugam capeff-
 unt: siquidem coniugibus, li-
 berisq; suis eib. supra necicu-

la collocatis, relicta urbe
abierunt, atq; ubi per noctem
ad Tilphasium fontem per-
uenerunt, Tiresias tam co-
de fonte sumptam aquam ani-
diffime bibisset: improvisa,
ac repentina morte, uitam
reliquit. Thebam uero diu,
multūq; peruagati Estiæ ur-
bem abse- conditā incolauerūt.
Argiui interea cognita The-
banorum fuga, congregiuntur
Thebas, ac præda collecta,
et murus euertunt, ac ur-
bem totam deuastant, ac præ-
da partem Delphos ad Apol-
linē mittunt cū Tiresiæ filia,
cui Mantō nomen erat: uides-
rant enim ipsi, capitis, diru-
ptisq; Thebis spoliōrū pstan-
tissimum, ac nobilissimum illi
dono missuros, post, ubi ab ara-
giæ Thebæ capte sunt, Ala-
cmaeon, quod in eum quoq;
dona Eriphylem matrem ces-
pisse, rescuiisset, maiori fues-
cēsus est iracundia, et accep-
to ab Apolline responso, eam

ση. αὐτοὶ δὲ αἰαβρίζοντες
πρὸς ἑὸν τὰς ἀπὸ τῆς πόλε-
ως καὶ γυναικας, ἐκ τῆς πόλε-
ως ἐφύγον· νύκτωρ δὲ ἑὸν
τὴν λεγομένην Πιλοῦσιαν
κρήνην πρὸς τὴν πόλιν αὐτῶν.
τειρεσίας ἀπὸ τῆς πόλεως,
αὐτῶν, τὸν εἶον κατέστρεψεν.
ἑὸν δὲ ἑὸν πολὺν διελ-
θόντες, πόλιν ἐστίασαν κτή-
σαντες κατὰ κτήνη. ἀργεῖοι
δὲ ὕδρον τὸν δρακόντα τῆς
θυγατρὸς μαζόντες, εἰσάκου-
σις τὴν πόλιν. καὶ σπυλαι-
ζοισι τὴν λείαν, καὶ καδαί-
σουσι τὰ τεῖχη. ἑὸν δὲ λείας
μῦθος εἰς διελφούς πέμπου-
σιν ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ τὸν τει-
ρεσίον θυγατέρα μαζόντων
ἐλθόντων γὰρ αὐτῶν ἑὸν δὲ λείαν
τῶν καλῶν τῆς λαφύ-
ρων αἰαθῶσιν. μετὰ δὲ τῆς
θυγατρὸς ἀλῶσιν, αἰδομέν-
τες ἀλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτῶν
δῶρα εἰληφῆσαι ἐρμύλειον
τὸν μὲν δὲ, μετὰ τὸν ἡγεῖν
κτῆσι. καὶ χρόνοντος ἀπὸ

Λαῖος αὐτῷ τῷ πλὴν μητρίᾳ ἀ-
 πίκτεται. οἱ γὰρ μὴ μᾶλλον
 αἰσχυρῶς σὺν ἀμφιλόχῳ τῷ
 ἀδελφῷ κτείνειν πλὴν ἑλ-
 5. φύλῳ. οἱ γὰρ δὲ ὅππῃ μόνος.
 ἀλχημαίονα δὲ μετῆλθε
 ἐμπύς τοῦ μεφῶδου φόνον.
 καὶ μεμηνῶς, πρῶτον μὲν
 εἰς ἀρκασίαν πρὸς οἰκίαν*
 10. ὁπρᾶγινεταί. ἐκαστὸν δὲ εἰς
 ψωφίδα πρὸς φαγία. κα-
 θαρθεὺς δὲ ὑπ' αὐτῷ ἀρσι-
 κόν γε μὲν πλὴν οὐτον θυγα-
 τρία. καὶ τόν τε ὄρμον, καὶ
 15. τὸν πῶλον ἔδωκεν ταύ-
 τη. γλομῆν δὲ ὕδραν τῆς
 γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρε, χυλῶν
 τος αὐτῷ τῷ θεοῦ, πρὸς ἀχ-
 λαῶν ἀπείσαι, καὶ πρὶ ἐκεί-
 20. ῳ τον πόλιν διαλαμβάειν. τὸ
 μὲν πρῶτον πρὸς οἰκίαν πα-
 ραγίνεται, εἰς καλυδῶνα,
 καὶ ξενίζεται παρ' αὐτοῦ.
 ἔπειτα ἀφικόμενος εἰς θεσ-
 25. πρῶτον, τῆς χώρας ἀπὸ
 λαύεται. πλὴν ταῦτον δὲ
 ἀδελφὸς ἀχλαῶν πηγάς πα-

necavi. Nec de fumi, q. Amphi-
 locbi ēi germani fratris adiut-
 mēto matri suae cadē intulisse
 Alcmaeonē memoriae cōmēda-
 runt. Tameſi plures ſint aut
 Eiores, qui nullius auxilio id
 facinus ab eo cōmiſſum fuiſſe
 teſtentur. Alcmaeonem uero
 ob infeliciffimū matris ſuae ſi-
 nem furis exagitatum, ac ſuz-
 ribundum legitur in Arcadis
 am imprimis ad* Oicleum ſe-
 recepiffe. Hinc aut Pſopbidē,
 ad Phegeū cōmeaſſe, a quo po-
 luſtraū, cadis ergo Arfinoē
 eiufce filiā uxorē duxiſſe, cui
 ēt monile, ac pepłum dono de-
 diſſe. Poſtea uero q̄ ea de cā
 ſumma frugum inopia, ac ſu-
 me laboraretur, conſultus
 Apollo, id ex oraculo reſpon-
 dit. Ad Acheloum cōmigrans
 dū, ab eoq; urbem capiendam.
 Igitur Calydonem primū ad
 Oencū p̄ficſcitur, eiufq; hoſ-
 pitio uſus ē. Inde ad Theſpro-
 sos p̄ſſetus ab eoq; finitus: rex
 pellitur. Demū, ad Acheloi fon-

APOLLO DORI

tes concessu, ab eoq; expiatur:
nec non illius filiam Callir-
rhoen, & quem locum Ache-
olus exaggerarat; urbem ibi
ab se construam habitavit:
Mox autem Callirrhoe mo-
nilis, repleq; habendi cupi-
dine extimulata, ni prius ea
consequatur, secum coitu-
ram nunquam, diffitabat.
Quantobrem Alcmaeon Pso-
phidem profectus; Phegeo im-
quit uaticinio fuisse renun-
tium, se furore tum libera-
tum iri; cum monile Del-
phos delatum Apollini dedi-
carit: & replum: Hæc ille
Alcmaeonis uerbis credulus
tradit: Postea, cum ei à
famulo denuntiatur esset;
quod hæc Callirrhoe sibi in-
sidis à Phegei liberis Tex-
meno, & Axione patris im-
perio circumuentus è medio
tollitur: Arsinoem uero id fa-
ctum increpantem Phegei fi-
lij coniectam in aream Tex-
gea transfuebūt, atq; Agapez.

ραγλινόμβιος, καθαίρεται τε
ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκείνου
θυγατέρα καλλιρρόην λαμ-
βαίνει. καὶ ὁ τ' ἀχιλλεύς περ
σέχων τὸ πονητὶς κατ' ὄψιν
κίσει. καλλιρρόης δὲ ὕστρον
τόν τε ὄρμον, καὶ τ' πτόλοις
ἐπιθυμούσης λαβεῖν. καὶ χε-
ρὸς οὐ σωσκήσειν αὐτῇ,
εἰ μὴ λάβοι ταῦτα. διὸ παῖς
ραγλινόμβιος εἰς ψωφίδα
αἰλκμαίων φηγεὶ λέγει πε-
ραυῶσαι τῆς μαλίστ' ἀ-
παλλαγῇ αὐτῆς, ὅταν τὸν
ὄρμον εἰς δελφούς κομίσας
αἰαδῇ, καὶ τ' πτόλοι. ὁ δὲ,
πισθύσας δίδωσι, μὴ ὅσον
τοῦ δὲ θοράκωντος, ὅτι καλ-
λιρρόη ταῦτα λαβὼν ἐκ-
μύσει. ὡς οὐδὲ εἰς ἑωτ' αὖ
φηγίως παίδων τηλέιον, καὶ
ἀξιωνος ἐπιτάξαντος τοῦ
φηγίως, αἰαρεῖται. ἀρσι-
τόν δὲ μεμφομένην, οἱ τοῦ
φηγίως παῖδες ἐμβιβάσκειν
εἰς λάβρακα, κομίζουσιν
εἰς τέχνην. καὶ δίδωσιν ἀγα-

πάντες . κατὰ φύσιν αἰετοὶ ὅ
 αἰλκμαίωνος αὐτῆς φόνον .
 καλλιρρόν δὲ τῶν αἰλκμαίων
 κος ἀπέλειαν μαδούσα .
 5 πωλοῖάστον αὐτῆς τῆς διός
 αἰετῆται τὸν γελντομυλίου
 παῖδας ὅς αἰλκμαίωνος αὐ
 τῆς ἰχθυόου πλείους . ἵνα
 τὸν τῆς πατρὸς τίσονται φό
 10 ρον . γελντομυλίου δὲ ὁ βαίφνης
 οἱ παῖδες τέλειοι , αὐτὸ τῶν
 ἐκδοκίαν τῆς πατρὸς ἰχθυόου .
 κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν ,
 15 ὅτε , φηγίως παῖδες πρὸς
 20 1008 , καὶ ἀγνώρι εἰς διλφους
 κομιζομένης αἰαθῆναι . τὸ ὅρ
 μον , καὶ τὸν πώλον , κατὰ
 λυοῖσι πρὸς ἀγαπήνορα . καὶ
 οἱ τῆς αἰλκμαίωνος παῖδες ,
 25 200 μφότορος τε , καὶ ἀκαρναί .
 καὶ αἰετόντες τὸν τῆς πατρὸς
 φονέας , πρὸς γελντομυλίου τε εἰς
 ἰωφίδα , καὶ παγελτόντες
 εἰς τὰ βασίλεια , τὸν τε φη
 30 25 γία , καὶ τῶν γυναικῶν αὐ
 τῶν κτείνουσι διαχέοντες δὲ
 ἀχρὶ πηγῶν , ἐπὶ βουθισάν

nori tradunt ementiti ab Alc
 macone eam fuisse interfe
 ctam ; Ceterum Callirrhoe
 audito Alcmaeonis interitu ,
 dum secum rem habet , ab
 Ioue flagitat , ut ij. quos ex
 Alcmacone liberos sustulisset ,
 necem paternam ulciscerentur ,
 simulac adulta iam ætas
 te furent . Quare impetrata ,
 adulti planè filij repente ad
 patris ultionem exilierunt .
 Quæ etiam tempore Phegei fi
 lij Pronous , & Agenor ,
 ut monile , ac pepulum Del
 phico Apollini dedicaturi fe
 rebant , ad Agapenorē ,
 & Alcmaeonis filij Amphoo
 terusq. , & Acarnan unā
 diuertunt , ubi cæsus patris
 sui interfectoris , profecti
 Psophidem , facti q. in rez
 gnum impetu , Phegeum , &
 uxorem eius occidunt , sed
 fugientis Tegeam usq. in
 secuti sunt ; verum Tegeens
 sum ope , & Argiuorum
 quorundam adiuncta fugas

APOLLODORI

tis Pſophidijs incolumes ex-
 aſerunt. Quicq; ubi rem
 geſtam omnem, matris de-
 clararunt, monile ſimul, et
 pepulum, Delphos proſecti ex
 Acheloi imperato Apollini
 conſecrarunt. Progreſſi de-
 inde in Epirum, collectis co-
 lonis Acarnaniam condunt.
 Atqui Euripides Alcmaeo-
 nem, inquit, per infaniae tem-
 pora, ex Mantane Tiresſiae
 filia duos ſuſcepſiſſe matrem
 ſcilicet Amphilocho, et
 ſeminei ſexus Tiſiphonem.
 Tralatos deinde puerulos co-
 rinthum, Creonti Corinthio-
 rum regi abendos dediſſe: ac
 Tiſiphonem forma praecel-
 lentiffima a Creontis coniu-
 ge diuenditam fuiſſe, dum ta-
 cite, ne eam Creon ma-
 ritus in coniugium ſibi ca-
 peret, ſubueretur. Alcmaeo-
 nem uero hanc mercatam
 eſſe, cum ſuam ipſius filiam
 ſeruturā ſeruitutem neſciet.
 Mox autem proſectum Co-

των πελαγῶν, καὶ πῖναντες
 γαίῳ ἐαυτοῖς, εἰς φυλὴν
 τῆς ἡωχιδίαν φερίονται.
 δηλοσάμεν δὲ τῇ μντεῖ-
 ταύτῃ, τὸν περὶ ῥμον, καὶ τὸν
 πῖπλον ἐλθόντες εἰς διελ-
 φούς αἰέδειτο, κατὰ πρὸς
 σαφιν ἀχλὺν. πορρωτέρως
 δὲ εἰς τὴν ὑπερῶν, εὐπαι-
 δροῖς οἰκόντορας, καὶ κτί-
 ξουσιν ἀκαρτεταίους. οὐρε-
 τῆς δὲ φησὶν ἀλκμαίωνα κα-
 τὰ τὸν τῆς μαλίας χρόνον,
 ἐκμαστόν τε περὶ πόντον, καὶ
 δὴ αὖτε γελυνῶσαι, ἀμφὶ
 λοχόν, καὶ θυγατέρα ποι-
 φόντιον κομίσαντα δὲ εἰς κό-
 ρινθον, βασιλεὺς κρείοντι καὶ
 τῷ μὲν ποιφόντι δίκην ἔκο-
 ῖον ἀμφοτέρω, ἑπὶ δὲ κρείοντι
 τὸς γυναικός. ἀπὲρ πῶλιν
 φῆναι, διδοκίμας μὲν κρείοντι
 αὐτῶν γαμὲ τῷ ποιφόντι.
 τὸν δὲ ἀλκμαίωνα, ἀγορά-
 σαντα ταύτῃ ἔχει, οὐκ εἰς
 δότα τὴν ἐαυτοῦ θυγατέρα
 δοῦναι. πρὸς γὰρ ἐμὲ

τοι δὲ εἰς κόρον· οὐδὲ τινα
 τῶν τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ
 τὸν γόν κομίσσασθαι. ἢ ἀμ-
 φίλοχος καὶ τὰ χρηστοὺς ἀ-
 5 πώλωνος, ἀμφιλοχικὸν ἄρ-
 γος ὤκισεν. ἐπανίσταμεν δὲ
 νῦν πάλιν ἑδὲ τὸν Πέλασ-
 γον, ὃν ἀκονοσίλαος μετὰ διὸς
 λέγει, καὶ νιόβης καὶ θῆ· πῶρ
 τοῦ Πιθέμεν. ἡσιόβης δὲ αὐτὸς
 ἔχοντα, πύπτον, καὶ τῆς ὠκυπέ-
 τοῦ θυγατρὸς μελιβόιας. ἢ
 καὶ θῆ· πῶρ ἄλλοι λέγουσι,
 10 νύμφης κυλλύνης, παῖς Λυ-
 15 κων ἐλπίθο. ὃς ἑκατάφυον
 ἀρκάδων, ἐκ πολλῶν γυναι-
 κῶν πενήκοντα παῖδας ἐ-
 χεῖναι. μαίναλον, Διῶρον
 τὸν, ἑλίκαν, νύκτιμον, πει-
 20 σκέτιον, καὶ κωνά, μηκισία,
 ὁπλεια, μακάρεια, μάκισ-
 ρον, ὄρον, πόλιχον, ἀκόντην,
 θιαίμονα, ἐγυύονα, ἀρχε-
 βάτην, καὶ τῶν ὀνά, αἰγυά-
 25 ρια, πάλλαστα, αὔμονα, καὶ
 οὐδον, περδον, λίνον, κορέ-
 σαντα, μαίναλον, τηλεβόαν

rimum liberos repetiturum,
 et filium etiam ipsum tu-
 lisse. Dein Amphilocheus A-
 pollinis oraculo monitus Ar-
 gos Amphilocheū habitatum
 concessit. Iam uero redeun-
 dum est ad Pelasgum, quem
 Acusilaus, ut antea monui-
 mus, Iouis. et Niobes filium,
 ait. Sed Hesiodo indigetem
 fuisse placet, citius, et Me-
 libœæ Oceani filia, siue, ut
 alij uolūt, Cyllenes Nymphæ
 filium Lysaonem fuisse me-
 moratur, qui Arcadibus im-
 perans, ē multis uxoribus
 filiorum quinquaginta su-
 flus est pater, quarum hæc
 sunt nomina Magnelus, The-
 protus, Helix, Nyctimus,
 Peucestus, Caucon, Me-
 cistens, Opleus, Maca-
 reus, Macedonius, Horus, Po-
 lichus, Acontes, Eumeton,
 Ancyor, Archebates, Car-
 teron, Egeon, Pallas, Eumon,
 Caneibius, Proibius, Li-
 nus, Coreibon, Magnelus,

APOLLODORI

Teleboas, Physius, Phas-
sus, Phibius, Lycus, Ali-
pherus, Genetor, Bucolion,
Socleus, Phineus, Eumetes,
Harpaleus, Portheus, Pla-
ton, Aimon, Cynaëthus, Leon,
Harpalycus, Heræus, Ti-
tanus, Mantinus, Cletor, Stym-
phalus, Orchomenus, nychim-
juniorē. Hi cū supbia tum im-
pietate cunctis mortalibus an-
tefeterunt. quare Jupiter, ut
horum impietatis periculum
faceret, sumpta hominis mer-
cenarij forma, ad eos accē-
dit. Tum hi simulacrum con-
spicantur inuitatum hospitem
domi suæ excipiunt. Huic
jugulati, è conterraneis pue-
ris unius uiscera sacris admi-
sta Mænali fratris natu ma-
ioris suafu comedenda appo-
suerunt. At Jupiter id genus
mensæ maximum in modū as-
pernatus evertit, & eo ipso in
loco, ubi nūc Trapezus (is. n.
loci nomē ē) spectatur. Ceterū
Lycæonem, ac eius liberos,

φύσιον, φάσσιον, φήσιος, λυ-
κιον, ἀλίφειρον, χιέτορα,
βουκολίωνα, σωκλήα, τι-
νέα, ἀμύντην, ἀρπάλεια, πορ-
θεία, πλάτωνα, αἰμόνα, κύν-
ναιδον, λέοντα, ἀρπάλυ-
κον, ἡραΐα, πιδάνω, μαοτί-
νοω, κλέτορα, στίμφηλον,
ὄρχομελὸν νύκτιμον ἢ νεώτε-
ρον. οὗτοι πάντας ἀνδρά- 10
ποῖς ὑποδέξαντο, ὑπερ-
φαιεία, καὶ ἀσέβεια. ἔθις
δὲ αὐτῶν βουλόμενος τιμ-
ασέβειαν περᾶσαι. εἰκα-
σθεὶς αἰσθῆναι χερσὶν, πᾶσι 15
νεταί. οἱ δὲ αὐτὸν ἐδὶ ξεί-
νιᾳ καλέσαντες, σφάξα-
ντες αἷα τῷ ἐπιχείρει παῖ-
δα, τοῖς ἰδίοις τὰ τούτου
πλάγχθη σπασσάμενοι 20
τες, πρὶς θύκων τῇ σφαίρῃ.
συμβουλεύσαντος τῷ πρεσ-
βυτέρου ἀδελφοῦ μαινά-
λου. ἔθις δὲ μύσχοις τιμ-
μὲν σφάξαι, αἰέρεται. 25
δα νῦν σάπρους καλεῖται
ὁ τόπος· λυκαίονα δὲ, κῆτος

τούτου καὶ δὲς ἐκφαίνωσα
 χεῖς τ' νεώτατον νυκτίμω.
 ἀνὰ χροῦ (α γὺ ἢ γὰ ταῖς χεί-
 ρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τ' διός
 9 ἐφάλαμ' ἡ, τὴν δ' ἔργῳ κα-
 τέπαυσε. νυκτίμω δὲ τὴν
 ἑσπείραν παραλαβόντος,
 ὃ ἀδὴ δαυκαλίωτος κατὰ-
 κλυσμός ἐχέτο. αἶψα γὰρ ἔ-
 10 οἰοί φασι δὲ τὴν τῆς λυ-
 κείας καὶ δὴν δυασέβειαν
 γένησθαι. ὁ μὲν δὲ,
 καί πινθε ἔττοροι λέγουσι, λυ-
 κείῳ καὶ θυγατρὶ αὐτοῦ καλλι-
 15 τῶ γενέσθαι. ἡσίοδος μὲν γὰρ
 αὐτὴν μίαν εἶναι τῆς νυμ-
 φῶν λέγει. ἄλλοι δὲ νυκτί-
 μωσ; φρεκύνδης δὲ, κητίως,
 αὐτὴ σὺν δῆρος ἀρπυμίδος
 20 οὐσα τὴν αὐτὴν ἐκείνῃ σο-
 λὴν φοροῦσα, ὥμοσεν αὐ-
 τῷ μέναι πρὸ δῖον. ἔσθ' οὖν
 δὲ ὁραθεῖς, ἀκούσῃ σιωθῆναι
 25 ζεταί. εἰσαθεῖς, ὥς μὲν αἰετοὶ
 30 ἀλέγοισιν, ἀρπυμίδος δὲ ἔ-
 νισι ἀγέλασι. βουλέμειος
 δὲ ἔραυ λαθεῖν, εἰς ἀγέλας

praeter Nyctimum nouissi-
 mum omnium fulmine, per-
 cussos concretauit. Terra
 interim sublati in altum ma-
 nibus, ac Iouis dexteram con-
 tactu suo demulcens, illius
 iram compescuit. Enimue-
 ro Nyctimus, ut regnum ad-
 10 ceptus esset, Deucalionis dilu-
 uium insequitur. Hoc sanè
 alij Deucalionis filiorum impie-
 tate, ac scelere factum fuisse,
 scribunt. Eumelus uero
 15 et alij quidam Lycaonem fis-
 liam etiam Callistonem has-
 buisse narrant, quam, quis-
 dem Hesiodus unam è nym-
 phis esse recensuit. Asius au-
 tem eam Nycteo, at Pherecy-
 des Ceteo natam esse refert.
 Haec quidè cū Diana uenanti-
 di studio oblectata, canemq;
 stolam induta secum inibi se
 uirginitati addictam fore in-
 20 tauit. Verum huius forma
 captus Iupiter, siquidem in
 Dianam, ut nonnulli aiunt,
 mutatus, fuit, ut quidam in

APOLLODORI

Apollinē uersus inuitā subegit. quod cū Iupiter Iunonē latere studeret, eam in urse facie uertit: Iuno interea Dianæ, ut, i=manē belluā sagittis cōfigat, p= sua sit. Nec, desunt, auctores, q= referāt, illā pmissæ uirginitatis uiolatæ cā sagittis à Diana percussam obiisse. Qua demum sublata Iupiter abreptū infansē in Arcadia Maie enutrit=dum dedit, Eiq; Arcadi nomē iposuit: et Callisto inter astra collocauit, ursamq; nominasuit. Insuper ex Arcade, ac Leanera Amyclæ filia, aut Meganira Croconis fuit, ut aut Eumelus ait, ex nymphea Chrysopœa nati sunt filij Elatus, & Aphidas. Qui terrā partiti sunt. Summa uero portetia penes Elatū fuit. Hic ex Laodice filia Cinyræ Stymphaliū, & Pereum gigni. Sed Aphidas Aleū, et Sibenebæā, quæ Præto nupsit. Alei uero, et Neæræ Perei filia Augeā de femina: mares autem, Cæ

μετεμόρφωσεν αὐτὴν. ἥρα δὲ ἔπεισεν ἄρπεμνι, ὡς ἄγριον θηρίον κατατοξέωσαι. εἰσι δὲ οἱ λέγοντες, ὡς ἄρπεμνις αὐτὴν καπτόξωσεν, ὅτι τὴν πρὸ θείας οὐκ ἐφύλαξεν. ἀχλομήνης δὲ καλλιστῆς ξύς τὸ βρέφος ἀρπάξας, εἰς ἀρηγίδα διδόνσιν ἀνακρέφειν μαίᾳ. περὶ ὧν καπορύξας ἀρπάξας τὴν δὲ καλλιστὴν καταστρέφας, ἐκάλισεν ἄρκτον. ἀρηγίδος δὲ, καὶ Λεαυείρας τὴν ἀμύκλα, ἣ μεγανείρας τὴν κρόκωνος. ἡ δὲ ὠμυλὸς λέγει, τὴν μφορὸν χρυσωπέας, ἐγλίοντο καὶ δις ἑλὰς, καὶ ἀφείδας. οὗτοι τὴν γῆν ἐμύριζοντο. τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν ἑλὰς, ὅς ἐκλαοδίκης τῆς κινύρου, σύμφαλον, καὶ πύρρειαν πενίοι. ἀφείδας δὲ ἄλκιος, καὶ δεινέβωκος. ἦν γαμψὸς πρῶτος. ἄλιον δὲ καὶ νέκυρας τῆς πύρρειας, θυγάτηρ μὲν, αὐτῆς. υἱοὶ δὲ κινφύς, καὶ

λυκούργου. αὐτὴ μὲν δὲ ὑπὸ
 ῥακλῆος φθαρῆσα, κατέ-
 κρυψε τὸ εἶδος ἐν τῷ πε-
 ρύει τῆς ἀθλῶας, ὅς εἶχε
 51 τὴν ἰσροπύην. ἀνέστη
 δὲ τῇ γῆσι μισούσης. καὶ μνηστῶ-
 των τῆς χρησμῶν εἶναι π-
 ἐν τῷ περὶ τῆς ἀθλῶας δυο-
 σέβημα, φωραθεῖσα ὑπὸ
 10 πατρὸς, πρεσβυῖα ναυπλίου
 ὁ δαίμων. πρὸς τὸ πύθραο
 ὁ μνηστῶν θυμὸς παρὰ λα-
 βῶν αὐτῶν ἐφθίρει. τὸ δὲ
 βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει πρὸ
 15 θείῳ, θηλυὸν ὑποαρούσης
 ἐλάφου, τίλεφος ἐκλύθη.
 καὶ φασεῖς ὑπὸ τῆς κοί-
 τῃς βουκόλῳ, καὶ ἐν τῇ
 20 τῇ τρέφει, ἥ κεν εἰς δελ-
 φούς. καὶ μαδῶν πρὸ τοῦ
 θεοῦ, πρᾶγινε θεῖς μουσῶν,
 θετὸς παῖς πύθραος γί-
 νεται. καὶ τελευτῶντος αὐ-
 τοῦ, διαδοχῶς τὸ δωκεῖα
 25 γίνεταί. λυκούργου δὲ, καὶ
 κλειοθέλης. ὁ δὲ γυνώμενος, αἶ-
 κᾶτος, καὶ ἐποχῶς, καὶ ἀμφί-

pheus, ac Lycurgus. Hæc igitur
 ab Hercule uita infantē
 intra Palladis lucū cælauit.
 Vbi, postea illius sacerdotio
 præfuit. Cū uero ingrauesce-
 ret ānōna, ut planē fames im-
 mineret, quod terra sterilitas,
 et laboraret: atq; oraculis si-
 gnificaretur, ī Mineræe luo
 quādā latere īpictā, deprehē-
 sa demū ā patre puella, Nau-
 plio occidēda traditur, ā quo,
 cum illā Theubias Mysiorū
 dynastes accepisset, uitaui, et
 ifans Parthenio ī mōte expo-
 nitur, quod cerua de suis ube-
 ribus alimentum suppeditarit,
 Telephus est appellatus, atq; ā
 Coryibi bubulcis enutritus, ac
 perquisitis parētibus Delphis
 cum Apollinem adiit, ac moni-
 tus ab oraculo in Mysiam con-
 cedit, & puer ā Teuthran-
 te adoptatur, eoq; uita functo
 Mysiæ regni heres īstituitur.
 At ē Lycurgo, & Cleopbis
 le, siue Eury nome nati sunt,
 Ancæus, Epochus, Amphibis

A POLLODORI

damas, et Idæus, ex Amphida-
mātē uero Melanion, et Antis-
mache filia, quā duxit Eury-
stheus. Ex Iaso, et Clymene
Minyæ filia nascitur Atalan-
ta, cuius pater masculæ prolis
cupidus, eā exposuit, ad quam
ursa sæpenumero ueniēs ubes-
ta prædebat, nequāq; demū uenas-
tores inueniā penes se educa-
rūt. Atalanta deinde adultæ iā
ætatis se uirginē seruabat, et
uenādo i solitudine armata pe-
ma nebat. Quin etiā ubi i uiola-
tæ uirginitati suæ à Rhæco, et
hyllæo cēdaturis uim parari p-
spicit, hi sagittis ab ea perfossi
cōciderūt: deuenit præterea una
eū. uiris pclarissimis nō ad ue-
nationē mō. i Calydoniū aprū
indictā, sed et ad certamē in
Pelieæ honorē institutū, ppoa-
siūq; ubi cū Peleo luctata ē,
ac palmā inde ē cōsecuta. Cū
uero Atalanta non ita multo
post genitores suos reperisset,
ac patris suasu ad uirum ca-
piendum inductā esset, in sta-

δαμασ, καὶ ἰδαῖος. ἀρχι-
δαμαστος δὲ μελαιων. καὶ
καὶ θυγάτηρ αὐτιμάχου, ἣν
εὐρυσθεὺς ἐξημελ. ἰάσου δὲ
καὶ κλυμενῆς τῆς μινύου, 5
ἀταλάτῃ ἐγλίττο. ταύτης
ὁ πατὴρ ἀρρεῖων παίδων
ἐπιθυμῶν, ἐξέθηκεν αὐτῇ,
ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλά-
κις θηλῶ ἐσίδου. μέχρις 10
οὗ ἀρρεῖτες κωνοὶ πρὶ αὐ-
τοῖς αἰέτρεφον. τελεία δὲ
ἀταλάτῃ γλιμελῇ, πρὶ
τὸν αὐτῇ ἐφύλαττε. καὶ
θνητὸς αὐτὴν ὀρμήα καθεύ- 15
πλισμενὴν διετέλει. βιάζε-
σθαι δὲ αὐτῇ ἐπιχειροῦ-
τες κένταυροι, ῥοῖκος, καὶ ὑλ-
λαῖος, καὶ ταπρεθευεῖτες ὕ-
πῳ αὐτῆς ἀπὲρ δανον. παρε- 20
γλίττο δὲ μετὰ τῆς αὐστῆρας.
καὶ ἰδὼ τὸν καλυθωνιον καί
προν. καὶ ἐν τῷ ἰδὼ πηλῖα
πιθὶ π αἰῶνι, ἐπαλασε πη-
λεῖ, καὶ ἐνίκησεν. αἰδουρὸς = 25
αὐτὸ δὲ ὕσθρον, σὺν ζονέσσῃ, ὡς
ὁ πατὴρ γαμεῖν αὐτῇ ἐπει-

Δου . ἀποῦσα εἰς σταδίων
 τὸ πον, καὶ πῆξα μέσον σκό-
 λοπα τείπηχον, καὶ τεύθει
 τῆς μινυ δουρίων τὸ δ' οὐ-
 5 μοι περὶ οὐσα, ἐφ' ὅχαξε κα
 δουλισμὸν καὶ κατὰ λη
 φθέρητι μὲν αὐτῷ δαίνατος
 ἐφείλθο . μὴ κατὰ ληφθεν
 τι δὲ, γάμος . ὅδ' αὖ δὲ πολ-
 10 οῦδ' ἀγρὰ μύλων μελα-
 νίων αὐτῆς . ὅρα θεῖς, ὅ κε
 αὐτὸν τὸν δρόμον . χρύσεα μὴ
 λακομίζων . πῶα ἀφροδι-
 τής . καὶ διακόμυλος ταῦτα
 15 ἐρρίπτει . ἡ δὲ αὐπερουμὸν
 τὰ ῥιπτοῦμενα, τὸν δρόμον
 εἰκνίθω . ἔγχευ δὲ αὐτῷ
 μελαίων . καὶ ποτε λέγε-
 ται μὴ θηρόντας αὐτῶν
 20 οἰσελθεῖν εἰς τὸ μέλος διός,
 καὶ καὶ στωισιᾶζοντας, εἰς
 λείοντας ἀλλαγῆναι . ἡσίοδος
 δὲ καὶ πινδὸς ἔτ' οἱ, τὴν ἀ-
 ταλάντην, οὐκ ἰάσου, ἀλλὰ
 25 ὁρινέως εἰπὼν . οὐ γὰρ πινδὸς δὲ
 μενέανου . καὶ τὸ γάμοιτα
 αὐτῇ οὐ μελαίωνα, ἀλλὰ

diu abit, i cuius medio triū cu
 bitū palū defigit . Hinc pcan
 tiū uirgū curulibus ludis pro
 fitis armata decurrebat . In q=
 bus q uincebatur, cædes, at Vi
 flori Atalāæ coniugium de=
 bebatur . Demum post mul=
 torum cædes Melanion eius
 amore inflammatus , aureis
 malis, quæ à Venere dono ac=
 cepat, secū allatis in illud dex
 currēdi certamē d scendit: ea
 in aīcurrentē puellā insequēs
 obijcit . Tū Atalāta, dū in pie
 ctis pomis è terra colligendis
 occupatur , cursu deuicta est,
 Sic, itaq; Melanion Atalan=
 tæ coniugio potitus est . Sed
 & fama est, eos aliquando ,
 per uenationis otium in Iouis
 lucum penetrasse, ibiq; mu=
 tuo complexu coeuntes, in leo=
 nes transformatos fuisse .
 Hesiodus autem , ac pleriq;
 alij Atalantam non Iasi , at
 Schænci filiā fuisse memora=
 rūt . Euripides, è Mænalo or=
 tam, nec eam Melanioni, sed

APOLLODORI

Hippomoni nuptā dicit. Attalantā hęc ē Melanione, siue, ut alij uolunt, ex Mārtē Parthenopæum, qui bellum gessit in Thebanos, procreauit. Sed ex Atlante, ac Pleione Oceanī filia in Cyllene Arcadię montē natę sunt filię septem, quibus Pleiadibus cognomen tum fuit, Alcyōne, Merope, Celēnō, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenomaus uxorem sibi sociavit. Meropē Sisyphus, duas corrupit, Neptūnus quidem priorem sanē Celēnō, de quā Lycūm filium exulit, quē Neptūnus pater, in fortunatissimū iussulas habitatam misit. Posteriorem autem Alcyonē, ex quā Eubusam filiam genuit, quę Apollini Eleuthērem filiam formosissimam peperit. Sed filios Hyreū, & Hyperēnōrem, Nyctēus autem ex Hyrēō, & nymphā Clontā natus est. Deq; Nycteo, & Polyxōne Antiope orta

ἰππομόνην. ἐχλόνου δὲ ἐκμελαιανώντος ἀταλάντη, ἢ, ὡς ἄλλοι λέγουσιν, ἄρεος, παρθενόπουον. ὃς ἐπὶ θήβας ἐστράτευσατο. ἂν τλασιτος δὲ, καὶ τῆς ὠκεανὸς πλειόνης, ἐχλόντο θυγατράδου ἐπὶ αἰκυλλήνῃ τῆς ἑρεσίδας, αἱ πλειάδες προσεχρῶν θείσαι. ἀλκυόνη, μέρπη, καλαινῶ, ἡλίκτα, ἰσοδόπη. ταύγῃ. μαῖα. τῶν τῶν σοδόπη μὲν, οἰνομαδὸς ἔγχε. σίσυφος, μέρπω. ὅντι δὲ ἐμίχθη ποσειδῶνι. πρῶτῃ μὲν καλαινῶ, ὃς ἦν ἰσλύνως ἐχλῖτο. ὅν ποσειδῶν ἐομαχάρον ὠκῆσε νύκτι. ἐν τῷ δὲ ἀλκυόνῃ. ἢ θυγατρά μὲν ἐκινῶσεν αἰδον, ἔχον, τῶν ἄλλων ἐλόνθῃ. ὃς περὶ ἔχον καλλίστην. ἡνὸς δὲ ὑρέα, καὶ ὑποδύνου. ὑρέως μὲν ἔχον, καὶ κλῶνις ὑμῶν, νυκτῶν, ἢ λύνος, 25 νυκτῶν δὲ, καὶ πολυφῶν, ὡς πῶν. ὡς πόπης δὲ, καὶ σίς

διός, ξηθός κ' ἀμφίων. ταῖς
 δὲ λοιπαῖς ἀτλαπίσι ξόλις
 σπυνοισι ἄξει. μαῖα μὲν οὖν ἡ
 πρεσβυτάτη δι' Ἰσσυαλίου
 5 σα εἰ ἀΐρω τ' κυλλάνης, ὅρ-
 μιῦ πικτεῖ. οὗτος εἰ πρῶ-
 τος ἢ τῷ λίκτου καί μινος
 ἐπιδύς, εἰς πείραν πρᾶγινε-
 ται. κ' κλέπτεϊ βόας, ἃς εἰς
 10 μεν ἀφ' ἑλλαν. ἵνα δὲ μὴ φω-
 ραβείη, ἅπ' ὅτ' ἰχθυῶν, ἅπ' ὅ-
 δ' ἡματι οἷς ποσσὶ περὶ ἑ-
 κκα. κ' κομίξας εἰς πύλον,
 ταῖς μὲν λοιπαῖς εἰς σπύλλου
 15 δόν ἀπὸ κρυφῆ. οὗτο δὲ κρετα-
 δόξας τὰς μὲν εὐρύας πείρας
 πρῶτον. τῇ δὲ κρετῶν τὰ
 μὲν, κατανάλωσαι ἐκλύθω,
 τὰ δὲ, κατέκαυσεν. κ' περὶ
 20 βόας εἰς κυλλάνην ὤχετο. κ' οὐ-
 βίσκεϊ περὶ τ' ἀΐρω νεμομί-
 νη χαλῶν, ταύτην ἐκκα-
 δάρας, εἰς τὸ κύτος χορδῶς
 εὐταίρας, ὅς ὃν ἔθυσεν ἑοδῶν.
 25 κ' ὄρκα βίμινος, λύρα ἐποίη-
 σε. κ' πρῶτος κρέα ὥπνυσε.
 κ' λύρα δῶρε, κ' πλῦκτον.

pe-orta est: de qua, et Ioue Ze-
 ibus, et Amphio, Atlatidas aut
 coetetas, Iupiter coexpressit. Sig-
 dem Maia natum maxima ab
 Ioue in Cyllenes antro uitiata
 Mercurium paruit. Hic, cum adhuc
 in cunis uagiret, etumpit, atq;
 Pieriam pñasit, et quas Apollo
 boues pascebat, furto abegit ne
 ue id depicendi p uestigia pos-
 set: calceos eorum pedibus in-
 dait, quarum partem Pylum
 abduxit: ac reliquis intra
 spelaeum abscondit: ex ijs au-
 tem, cum iam duas immolasse
 set, earum carnes scopulis dea-
 fixit, in uiscerum partem eliz-
 xa, partim cocta consumit. In-
 de i Cylleno festinante p ficio
 scitur. p amri oñia consumpta
 iā carne restudine iuenit, qua
 p purgata, et absterfa sup eius
 testa nervos ex matellataq; boi
 intestino confectos tetendit,
 et lyram conficit. Sic itaq;
 Mercurius carnes torrere, ly-
 ramq; ac plethrum primus
 inuenit. Mox Apollo bubus p-

APOLLO DORI

quirendis operam nauat, & Pylum recta concedit, ubi cives ab eo diligenter examinas et eas abigētem pueri uidisse viderunt: sed uero baudqua quā posse dicere, quonā pueri esse forent, quando eam quādem uestigia deprehēdi nō poterāt. Denum, ubi Apollo ex uatici nādi pitla abigēti cōperit: ad Maiā in Cyllenem pperauit, apud quā Mercuriū furti accusat. Ea uero pueri ipsum fascis inuolutū oñdit. Hūc Apollo manib: sublatū ad Louē tulit, ac boues reposcit. Is, tamen si Louis impio reddere iubere tur, inficiari tñ nō desinebat, qui, quod ille minime psuadet, Apollinē Pylum pducit, ac boues restituit. Inde Apollo audita lyra, tradit illi rursus eas boucis: quas cū Mercurius psceret, fistulā et cōpegit, & cōpactam isflauit, p qua quod eius hñdē mira desiderio Apollo tenebatur, aurēā uirgam dare, non nerebatur, quā, cum

ἀρχῶν δὲ τὰς βόας ξητῶν, εἰς πύλον ἀφικνέειτο. καὶ πῶς καὶ τοικοῦν τὰς αἰέκωνεν. αἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔφασκον. οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖον ποτε κλάδισκον, ὅτε τὸ μὴ εἶρεῖν ἵχθους δύναιτο. μαδῶν δὲ ἐκτὴς μεταπικῆς τὸν κελυφότα, πρὸς μάλα εἰς κυλλήνῳ ἰοπαράγινεταί, καὶ τὸν ὀρμῶν ἡπᾶτο. ἡ δὲ, ἐπέδειξε αὐτὸν εἰς οἷς σπαργάνους. ἀρχῶν δὲ αὐτὸ πρὸς διακομῆας τὰς βόας ἀπῆλθε. διὸς δὲ κελύοντος, ἀχρῶν δὲ κρινέειτο. μὴ πείδων δὲ, ἄγει τὸν ἀρχῶνα εἰς πύλον, καὶ τὰς βόας ἀχρῶν δίδωσιν. ἀκούσας δὲ τῆς λυγρῶς οἱ ἀρχῶν, αὐτὸ δίδωσι τὰς βόας. ὀρμῆς δὲ ταυτῆς νέμων, σπείργει πάλιν πιξάμενος ἐσύλγει. ἀρχῶν δὲ καὶ ταύτῳ βουλόμενος λαβεῖν, τῷ χρυσῷ ἰστέον ἐδίδου, ἢ ἐκείνῳ

5 **Κουκολῶν**· ὁ δὲ καὶ ταύ-
 τῶν λαβεῖν αὐτὶ τ' σφύ-
 ρος ἢ δῖλα, καὶ τῶν μαιτι-
 κῶν ἐπιδεῖν· καὶ δοῦς δι-
 10 **δάσκεται** τῶν δ' ἔξ' ἧς ἡ-
 φων μαιτικῶ· ζῶς δὲ αὖ-
 τὸν κύρυνκα ἐαυτῷ, καὶ θεῶν
 ὑποχρῶναι πένθεσι· ταῦ γέ-
 νη δὲ ἐκδοῖς, λακεδαίμο-
 15 **να**· αἶφ' οὗ καὶ λακεδαίμων
 ἡ χώρα καλεῖται, καὶ λακε-
 δαίμονος δὲ, καὶ ἀπαρτῆς
 τῆς εὐρώτα, ὅς ἦν ἀπὸ λέ-
 λεργος αὐτόχρονος, καὶ νύμ-
 20 **φης** νηΐδος κλειοχαρίδας ἀ-
 μύνκλας, καὶ εὐρυδίκης, ἣν
 ἔζημιον ἀκρίστου· ἀμύνκλα δὲ
 καὶ διομήδης τῆς λαπίδου
 καὶ ὀρτῆς, καὶ ὑάκινθος, τῷ
 25 **τοῖ** εἶναι τῷ ἀρχάλλανος ὀρώ-
 μῳν λεγοσίν· ἂν δὲ σφύρα
 δῶν, ἅκων ἀπὸ κτείνε· καὶ ὀρ-
 του δὲ παῖς περὶ ὀρτῆς, ὅς γα-
 μεῖ γοργοφάνει· τῶν πέρ-
 30 **σείας**, καὶ δαίμων σπείρητος
 φησι· καὶ πύκτει τινάδεων,
 ἱστέον, ἀφαιρέα, ἀδύνατον

Apollo boues pasceret, habebat. quod et Mercuriū, et profistula habere, et uaticinandi artem consequi cupiebat. uatradita, et per calculos etiam uaticinari docetur. Adhuc Iupiter ipsum sui ipsius, Deorūq; Manium nuntium fecit. Iupiter insuper ex Taygete Lacedaemonē filiū percavit, à qua et Lacedaemonis regio nomen est consecuta. Sed ex Lacedaemone, et Sparte filia Eurote, q; fuit Lelegis indigeris filius et Cleochareae Naidis nymphae Amyclas, et Eurydice, quā Aetrisus uxorem habuit. Amyclae autem, et Diomedes lapidæ filia, Cynartes et Hyacinthus filij fuere. Hyacinthum ab Apolline ardeti amarū fatentur, quē disco percussum fortuito interfecit. Sed et Cynartæ filius fuit Perierescui Gorgophone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex eaq; Tyndareum, Icarium, Aphareū, et Leucip

APOLLODORI

πῦ, suscepit. Ex Aphareo, &
 Arene, Oebali filia Lynceus
 Idas, & Pifus nati sunt. Ver-
 rum multorum testimonio Idas, &
 Neptuno genitum esse comprobatur.
 Atqui tanta Lynceus oca-
 lorum claritate praececluit, ut
 sub terra latetia quaeque pavidis-
 se dicatur Leucippi uero ex
 Philodice Inachi filia natus
 fuere Ilaira, et Phoebe. Haec
 Dioscori, i. Iouis filij Castor,
 et Pollux ab se raptas uxores
 duxerunt: post has et Arsinoe
 genuit. Haec ab Apolline im-
 plata Aesculapium peperit: At-
 quid non Arsinoes Leucippi fia-
 lia, sed Coronidis Phlegya in
 Thessalia nata Aesculapius fe-
 rit: cum qua, simulac eam depis-
 set Apollo, statim concubuisse,
 proditur. quod propter patris
 sententiam ea potitus est, Ischy-
 Elii filio coniunctam fuisse
 aiunt. Apollo, autem delator
 rem corum immodicis male-
 dictis execratur, &, qui ad
 eum usque diem candidus fuerat,

πον. ἀφαρίως μὲν οὖν, καὶ
 ἀρῆνης τῆς οἰβάλου, λυγ-
 κός τε, καὶ ἰδὼς, καὶ πει-
 ῶς. καὶ τὰ πολλοὺς δὲ, ἰδὼς
 ἐκ ποσειδῶνος λέγεται. ὅς γ' 5
 ἀρκίᾳ δὲ λυγκὸς ἐνεγ-
 κεν. ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆς
 διαρεῖν. Λουκίππου δὲ, καὶ
 φιλοδίκης τῆς ἱνέχου θυγα-
 τρός ἐστιν, ἰλαίρα, καὶ
 φοῖβη. τὰς τὰς ἀρπάζειν 10
 πρὶς, ἔγχευε δὲ σκοτεινοί. πρὶς
 δὲ τὰς τὰς, ἀρπάζειν ἐλ-
 λει. τὰς τὰς μέγαν ἀρχή-
 λων. ἡ δὲ, ἀσκληπιὸν γεν-
 νᾷ. πρὶς δὲ ἀσκληπιὸν, οὐκ 15
 ἐξ ἀρσινόης τῆς Λουκίππου
 λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ ποσειδῶνος
 τῆς φλεγύου ἐκ διαταλίας.
 καὶ φασὶν ὁραθῆναι τὰς τὰς
 ἀρχῶν τὴν δὲ, καὶ οὐδὲν 20
 σκελεθρεῖν. τὴν δὲ, πρὸς τὴν
 ἑπαιδὸς γένεσιν ἐλπομένην,
 ἰαχὺ τὴν ἐλάτου ἢ σκευῶν
 καὶ. ἀρχῶν δὲ τὴν μὲν 25
 ἀπαγγέλλεται κόρα καὶ
 ταρῶνται, ὅς τις Λουκίος

ὄντα, ἐποίησε μέλαινα. αὐ-
 τὴν δὲ ἀπέκτεινε. κακομέ-
 νης δὲ αὐτῆς ἀρ' πᾶσας τὸ
 βρέφος ἐκτὺς πυρᾶς, πρὸς
 5 χείρωνα τ' κένταυρον ἦνεγ-
 κε. πρ' ᾧ καὶ τὴν ἰατρικὴν,
 καὶ τὴν κυνηγετικὴν ἐρεφό-
 μινος ἐδιδάχθη. καὶ γυνόμινος
 χειρουργικὴς, καὶ τὴν τέχνην
 10 αἰσκήσας ᾤδ' ὅτι πολὺ, οὐ μόνον
 ἐκάλυψε πινὰς ἀρχαῖν-
 σκεῖν, ἀλλ' αἰνέχει, καὶ τὸν
 ἀρχαῖανόντας, πρὸ γὰρ ἀ-
 θηναῖς λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλε-
 15 βῶν τ' γοργόνος ἔναι αἷμα.
 τὸ μὲν ἐκτ' αἰσθητῶν ἔναι,
 πρὸς φθορὰν αἰσθητῶν
 ἔχον. τὸ δὲ ἐκ τῆς δεξιᾶς,
 πρὸς σωτηρίαν. καὶ δὲ τού-
 20 ὧν τὸν περὶ τὴν κόπας αἰνέχει
 ρει. αὐτὸν δὲ πινὰς λεγόμε-
 νοις αἰσθητῶν ὡς αὐτῶν,
 καὶ παρ' ἑα, καὶ λυκοῦργοις.
 ὡς δὲ σισύρορος φησιν ἐρεφύ-
 25 λω, ἰσχυρῶν. ὡς δὲ τὰ
 ναυπηγικὰ συγγραφέας
 λέγει, τυνδαρίων, ὡς φησι

in nigrum commutavit, & Co-
 ronidem gravidam percussit,
 & necavit. Ex qua, cum
 conflagraret, abreptum infan-
 tem ē pyra ad Chironem Cen-
 taurum alendum tulit: à quo
 etiam medicinam, & uenan-
 di artem perdidicit. Qui cum
 iā Chirurgicalis evasisset, atq;
 artē eiusmodi iampridē exer-
 cuisset, non modo quosdam ab
 interitu liberauit, sed etiam
 premortuos in vitam renova-
 vit. Nam. cum à Pallade ef-
 fusū de Gorgones uenis cruor-
 em accepisset, qui ē laevis
 defluxisset in mortalium per-
 niciem, quod autem ē dextris
 in conservandis hominibus ut-
 batur: atq; huiusce opem in
 mortuis suscitandis adhibe-
 bat. Sed inveni quidem non-
 nullos, qui ab eo renocati in
 vitam dicuntur, Capaneum.
 ac Lycurgum. Vi autem Stes-
 sichorus ait, Briphylen, Hips-
 polytum, ut, qui Naupactis
 conscripsit, Tyndareum.

A P O L L O D O R I

Tanyasus Hymenæum. At Orphici, Glaucum Minois filium, ut Mnesagoras ait: Deum Iupiter ueritus, ne, si mortales banc medendi rationem adipiscantur, suis se uiribus uicissim adiuuerint: fulmine ipsum interfecit. Quamobrem iratus Apollo Cyclophas, quod Ioui fulmina comparassent, occidit. Quem, cum Iupiter in Tartarum iam deiecturus esset, Latonæ precibus exoratus annum totum ut ipse uiro mercede conductus seruiret, imperauit. Is autem Pheras ad Admetum Pheretis filium se contulit, apud quem seruitutem seruans armenta pascebat: ac boues dominicas gemelliparas omnes effecit. Sunt, qui, & Arphareum quidem, & Leucippum ex Periere Æoli filio natum esse dicant. Exhortatur autem Perierem filium fuisse, & huiusce Oebalum. Sed Oebali, & Bateæ

πανύασις. ὁ μάλιστα, ὡς οἱ ὀρθοί λέγουσι, γλαυκοῦ τὸν μίνωος. ὡς μνηστῆρας λέγει. ξοῦς δὲ φοβηθεὶς μὴ λαβόντες αὐτῶν ποιοῦν πείσας, πρὸ αὐτῶν βουδῶσιν ἄλλήλοις, ἐκεραιώσαν αὐτόν. καὶ ὅτε τῶν ὀργιστῶν ἄλλων κτείνει κύκλωπας, τὸ ἔκεραιόν δι' ἡγετοῦτα σκιδάσαντας ξοῦς δὲ ἐμέλῃσιν εἰπὲν αὐτόν εἰς τάρταρον. δευτέρως δὲ λητούς, ἐκάλουν αὐτὸν ἐν αὐτόν, αἰσθὲν διττόσαι. ὁ δὲ δὲ, πρὸ γνησίως εἰς φράσις πρὸς ἀδελφὸν τὸν φέρων, θυρὺ λαβύων ἐποίμανε. καὶ τὰς διπλείας βόας πάσας διδυματῶν ἐποίησεν. 20 εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες ἀφαρέα μιν, καὶ λούκωπον ἐκ πόριον εἰς γνέσθαι τὸ αἰόλου. κυνόβου δὲ, περιμένη τῶ δὲ, οἷς βάλων. οἱ βάλων δὲ καὶ νηὶ 25 δος νύμφης βατείαν τυνη δάρεων, ἱπποκόωντα. ἰη.

εἶδονα. ἰπποκόωντος μὲν οὖν
 ἐχλίωνος παῖδες δορυκλῆς,
 σκαῖος* ἐμαρσφορος. οὐτὶς
 χης, βουκόλος, λύκων. τέ-
 5 ρος, ἰπποδῆος, εὐρυτός, ἰπ-
 ποκορυστὴς, ἀλκίνοϊς, ἄλ-
 κων. τούτοις ἰπποκόων ἐ-
 χων παῖδας, ἰσχερίωνα, καὶ
 τυνδάρεων, ὅς ἐβαλεν λακ-
 10 κίδαίμονος. οἱ δὲ φεύγουσι
 πρὸς Δίσιον, καὶ συμμει-
 χούσιν αὐτῷ πρὸς τὸν ὁμό-
 ρου πόλεμον ἔχοντι. καὶ γα-
 μεῖ τυνδάρεως Δεσίου θυ-
 15 γατὸρ Ἀλκίονα. αὐτὸς δὲ
 ὅτε ἠρακλῆς ἰπποκόωντα, καὶ
 τὸν εὐρύτου παῖδας ἀπὶ κτε-
 νε, κατὰρχονται, καὶ πᾶ-
 λαμβάνει τυνδάρεως τὴν
 20 βασιλείαν, ἰσχερίου μὲν ὄν,
 καὶ περὶ βόϊας νύμφης νηί-
 δος υἱοὶ ἄρρεα οὐκ ἔντε, θῶας.
 δαμάσιππος. ἰμάσιμος, ἀ-
 λήτης, περίλεως. καὶ θυγά-
 25 τηρ πενελόπην. ὣν ἔγνηκεν ὁ
 δῖος Ὀδυσσεύς. τυνδάρεως, καὶ λή-
 δας, πριάδρα, ὣν ἔχμενος

Naidis Nymphae Tyndareū,
 Hippocoontem, & Icarionē.
 At Hippocoontis filij fuere
 Dorycleus. Scæus* Emars-
 phorus, Euryches, Bucolus,
 Lycon* Tebrus, Hippobolus,
 Eurytus, Hippocorystes, Al-
 cinus, Alcon. His permuni-
 tus filijs Hippocoon, Icarios
 nem, ac Tyndareum Lacæ-
 dæmonē eiecit. Hi uero ad
 Thestium eiekti confugerunt:
 Eiq; aduersus finitimos bel-
 lum gerenti opem tulerunt:
 Dein Tyndareus Thestij fi-
 liam Leda cepit uxorem.
 Rursus, quo tempore Hero-
 cules Hippocoontem cum libe-
 ris interemit in patriam res-
 deunt: ac Tyndareus regnum
 accipit. Nati uero ex Icar-
 rio, & Peribœa naide nym-
 pha, mares filij quinq; Theo-
 as, Damasippus, Imeusimus,
 Aetes, Perilaus: & filia
 Penelope, quæ Vlyssi nupsit.
 Tyndarei autem, ac Ledaē fi-
 lij Timandra, quam Echēmus

APOLLODORI

in coniugium duxit, Clytæm
 nestra : quam Agamemnon
 uxorem habuit : Item Philo-
 noe , quam Diana immorta-
 lem esse fecit : Adhæc Lupi-
 ter , qua nocte cum læda in cy-
 gnum uersus concubuit : ea-
 dem quoq; Tyndareus illam
 impleuit : deq; Lione pollux ,
 & Helena , de Tyndareo au-
 tem Castor procreati sunt.
 Inuenio etiam autores, qui He-
 lenam Nemesis , & Louis fi-
 liam fuisse dicant. Nam, cum
 ea Louis concubitum fugeret
 in anserem mutatam fuisse. Io-
 uem autem in cygnum uersum
 coïssse memoratur , Nemesis
 uero ouum ex eo concubitu pe-
 perisse : Idq; , cum in nemore
 opilioni cuidam occurrisset ,
 ei, ut ad lædam afferret , des-
 disse : Hæc aut̃ conditū i arca
 reposuisse, et suo demū ipe or-
 tā fuisse Helenā : cāq; pinde,
 ac de se fuisset nata, educasse,
 quæ cū formæ præstātia polle-
 rei, eā Theseus rapuit, et Athe-

ἔγαμε . καὶ κλυταίμνησρα,
 ὅν ἔγαμεν ἀγαμέμνων , ἐπι-
 τε φηλονόν , ἡν' ἀρ' ἔπειμ' ἀ-
 δάιναν ἐπώνησε . διὸς δὲ λυ-
 δα στωελδόντος ὁμοιωθεὶς 5
 ῥσ κύκω , καὶ κατὰ τὴν αὐ-
 τὴν νύκτα τυνδάρεως ἐκ
 διὸς μὲν ἐγέννηθη πολυδού-
 κης , καὶ ἑλίου . τυνδάρειω δὲ
 καὶ τωρ . λέγουσιν δὲ εἰσι το-
 νεμέσεως ἑλίου ἐῖναι , καὶ
 διὸς . ταύτῃ γὰρ τὴν διὸς
 φούρουσιν σπουδάζουσιν , εἰς
 χῶνα τὴν μορφὴν μετεβα-
 λείν , ὁμοιωθεὶς τὰ δὲ καὶ διαί-
 τῃ κύκω , στωελθεῖν . τὴν
 δὲ ὦδ' ἐκ τ' σπουδάζουσιν ἀρ-
 τεκεῖν . ἑστὶν δὲ εἰς τοῖς ἀλφει-
 σιν ὠρεῶν τὰ πῖνα ποιμνία ,
 ἀνδρα κομίζοντα δοῦναι . 10
 τίνδε κατὰ θεμλίην εἰς ἀρ-
 ιακὰ φυλάσσεν , καὶ χρόνῳ
 καὶ δύνοντι γεννηθεῖσιν ἐ-
 λείν , ὥς ὅτ' αὐτῆς θυγατέ-
 ρα γέφειν . γεννηθὲν δὲ αὐτῇ 15
 τὴν ἑλλάδα διακρεπὴν θυ-
 σῶς ἀρετῆς , εἰς ἀθήνας

ἑλόμεν . πολυδύκνης δὲ
 καὶ κῆστορ εἰς ἀθήνας ἐπι-
 στρατεύσαντες, εἰ ἄδου θη-
 σείως ὄντος, αἰρουῖσι τὴν πό-
 λιν· καὶ τὴν ἑλένην λαμ-
 βάνουσιν· καὶ τὴν θησείως μη-
 τέρα αἰθεράϊ ἄρουσιν αἰχρῆ-
 λωτον· πῆλξιοι το δὲ εἰς
 ἀπείρτῳ ἑδρῇ ἑλάνης γα-
 μομον οἱ βασιλεύοντες ἐλλά-
 δος, ὅταν δὲ οἱ μνησθόμε-
 νοι οἴδῃ, ὀδύος αὖς λαβόντου.
 δημόδης τῷδεως· αἰτίλοχος
 νέστρος· ἀγαπίνωρ ἀγκαῖα·
 δῖελλος καπνίεως· ἀμφί-
 λοχος κτεάτου· θαλπιος, εὐ-
 ρύου· μέγης, φυλέως· ἀμφί-
 λοχος, ἀμφιαράου· μνη-
 σείως πεπῶ· χρίδιος ἑπείρο
 φον· πολύξενος ἀγαθίνου·
 πινυλίας λήϊτου· αἰασοῖ
 λείως· ἀσκάλαφος, καὶ ἰάλ-
 μινος, ἄρειος· ἑλεφάνωρ χαλ-
 κόδοντος· εὐμνιδος ἀδμήτου·
 πολυποίτης, περὶδης· λείον
 τῶς κορωνοῦ· ποδαλείου
 καὶ μαχάων ἀσκληπιοῦ· φι-

nas abduxit. Deinde Pollux,
 et Castor comparato in Athe-
 nenses exercitu, cum ad Plu-
 tonis esset Theseus. Urbem
 capiunt: atq; Helenam recu-
 perant: necnon Aethram The-
 sei matrem captivā abducunt.
 Iam tum quoq; hi Græciæ re-
 ges Helenam uxorem pro so-
 quisq; petiuri Spartam adve-
 nerunt. Procantium uero no-
 mina hæc fuisse leguntur.
 Vlysses laertiæ, Diomedes Ty-
 dei, Amelochus Nestoris, Ag-
 penor Ancei, Sibencus Cas-
 panci, Amphilochus Cteati,
 Thalpius Euryti: Meges Phy-
 lei: Amphilochus Amphia-
 rai, Mnestheus Petri, Scea-
 dius Epistrophii, Polyxenus
 Agasthenis, Peneleus Leiti,
 Ajax Oilei, Ascalaphus &
 Ialmenus Martus, Elephenor
 Chalcodontis, Eumelus Ada-
 meti, Polypoetes Pirithoi, Lea-
 onteus Corani, Podalirius
 & Machaon Aesculapij, Phi-
 loctetes Pocantis, Eurypylus

APOLLODORI

Euemonis, Proteſilaus Iphicli
Menelaus Atrei. Aiax, et Teu-
cer Telamonis, Patroclus Me-
nætiij Hoꝝ turbā conſpicatus
Tyndareus, ne, ſi ex tot cōpoti-
toribus, uni Helena i coniugiū
addiceretur, reliqui ſeditionē,
ac tumultum excitarent, periti
meſcebat. Quo circa Vlyſſes,
quoties, inq̃t, illi ad penelopes
nuptias adipiſcēdas mihi adiu-
mento fore te pollicearis, talē
ego cū aīo meo rōnē inibo, ut
p̃ eā nulla oīno ſit iter procos
oritura diſcordia. Tum uero
Tyndareus, ubi ipſi latuꝝ ſe
opē p̃miſit, uniuerſos, iqt, vlyſ-
ſes p̃cos iuſſurādī religiōe ob-
ſtrigno, ut, cū filie tue Hele-
næ de noſtri cœtu quēpiā ſpō-
ſum delegeris, illi a nobis ad-
iumentū latū iri aduerſus eos
q̃ in ſponſū maritū ne, ac maz-
trimoniū eiufmodi uim face-
re conētur. Quod ubi Tynda-
reus audiuit, p̃cos ad Vlyſſis
cōſiliū p̃ficiendū uniuerſos p̃
eā iuſſurādī religiōnē cōpellit

λοκτῆτις ποίαιτος. ἀνὲν
λος, δυνάμενος. πρῶτος
λαος ἰσχυρός. μελέλαος ἄ-
γείας. αἶψα, καὶ πύκρος τε
λαμῶνος. πάρος ποτε μελὶ
τίου. οὐτῶν ὁρᾶν τὸ πᾶν
δος τυνδάρεως, εἰ δὲ δίδκει,
μὴ κείνῳ τοῦ εἶδός, σασιόσιν
σιν οἱ λοιποὶ. ἔπειτα χρυλίων
δὲ ὁδυσσεύς. εἰὰν συλλάβῃ
ται πρὸς τὸν πινελόπης αὐ-
τῷ γάμον, ἔπειτα δίδκει ὁ-
ποι πινά, δι' οὐ μὴδὲ μία ἔχ-
νῶσται χάσις. ὡς ὑπάρχει
αὐτῷ συλλάβῃται, ὁ τυν-
δάρεως, πάντας εἰπὲν ὁζο-
κίσει ὅτ' μνηστῆρας βουλή-
σιν, εἰὰν ὁ περικλυτὸς νυμ-
φίος ἀπ' ἄλλας πινὸς ἀδικῇ
ται πᾶσι τὸν γάμον. ἀκού-
σας δὲ ὁ αὐτὸς τυνδάρεως, ὅτ'
μνηστῆρας ὁζοκίσει. καὶ με-
λέλαος μελὶ αὐτὸς αἰρεῖται
νυμφίον. ὁδυσσεὺς δὲ πρῶτος
κρείον μνηστῆρας πινελόπης
πιν. μελέλαος μελὶ αὐτῷ ὁζο-
κίσει ὅτ' μνηστῆρας ἐχρήσται.

καὶ κατὰ πῖνας νικόσσαν·
 ἐκ δούλης περὶ δὲ γένος αἰ-
 τωλίδος, ἢ καὶ πατρὸς ἄκου
 σίλακος, φησὶ, τῆς ἡδύτης, μετὰ
 5 πένθην, ἐκ κνωσίου δὲ νύμ-
 φης κατὰ δὲ μῆλον, ἐκ δὲ δα-
 μων. τῆς δὲ ἐκ λυδίας γένο-
 μίαν παίδων, καὶ τῶν μὲν ἢ
 σκεῖται κατὰ πόλεμον. πο-
 10 λυδίου δὲ πυγμῆν, καὶ δὲ
 τῶν αἰσθητῶν ἐκ λυδίας καὶ
 ἀμφὸς τοῖς δὲ σκοτεινοῖς. βου-
 λόμενοι δὲ γῆμαι τὰς λυ-
 κίππου θυγατέρας, ἐκ με-
 15 σόνης ἀφ' ἑσθίας ἐγῆμαι.
 καὶ γίνεται μὲν πολυδύ-
 κος, καὶ φοῖβος, μνησίλεος,
 καὶ τῶν δὲ, καὶ ἰλαεῖος,
 αἰώνων. ἐλάσαντες δὲ ἐκ
 20 τῆς ἀφ' ἑσθίας βουλείαν με-
 τὰ τῆς ἀφ' ἑσθίας παίδων
 ἰδὰ, καὶ λυκίαν. ἐπεὶ δὲ
 ποῖον ἰδὰ διελάθην. ὁ δὲ,
 περὶ βουτῶν εἰς μὲν πῖνας
 25 βρα, τῶν πρώτου κατὰ φάρον
 πρὸς εἰς τῆς λείας τὸν ἢ με-
 συεῖσθαι, καὶ τῶν δευτέρου

ac Menelaum qdē filiae suae
 sponsū dēclarat, atq; ēt ab Ica-
 rio Vlyssi Penelopēn ī cōiugiū
 dposcit. Menelaus itaq; ex He-
 lena Hermionē genuit, ei, vi, q
 dā aiunt Nicostriatū ex Dule
 Pieride ab Aetolia oriūda. Si-
 ne, ut Acusilaus ait ē Teridaē
 Megarēthem: sed ex Nympha
 Gnosia, Eumelo autōre Xenos-
 damū pcreavit. Cetera ē Læ-
 da natis Castor planē, rē mili-
 tarē exercuit. Pollux autē cō-
 stitū pugnandi genus scēlatus
 est. Atq; ambo ob fortitudinē
 Dioscuri quasi Iouis ples cō-
 gnomēto dicti sūt. Qui cū Leu-
 cippi filias īn matrimoniu ha-
 bere cupent, ē Messene raptas
 uxores abo sūt cōsecuti. Dein
 ex Polluce, ac Phoebe Mnesi-
 leus, at ē Castore, et Ilaira
 Anogon nati sūt. qui cū, socijs
 Ida, Lynceōq; Apharei filijs
 ab Arcadia bovū praeda abegi-
 sēt, Idæ arbitrio dividē dā p-
 misere. Tū ille bonē īn partes
 quatuor partitus, qui prior, īs

quit, deuorari, huic prædæ
dimidium cessura est: postea
riori, reliquum: quo dicto
Idas anteueruens, priuatam
prius, et fratris deinceps par
tem absumpsit: atq; cum eo
prædam omnem Messenem a=
uertit. Quare Dioscuri con=
ductis militum copijs contra
Messenam, cum illam, tum
etiam multam aliam prædam
simul abducunt, sed quercu la
insidias Idam, Lynceumq; in=
tercipere conabantur: Verum
Lyncæus uiso Castore Idæ fra
tri significauit, atq; eum ille
necauit, At Pollux ipsos inse
cutus Lynceum, telum iacula=
tus occidit. Inde Idam inse
quens lapide secundum caput
ab eo percussus oborta oculo=
rum caligine concidit. Tum
Iupiter Idam fulminat, Pol=
lucemq; in cælum agit. Pol=
lux uero, immortalitatem re=
nuit castore mortuo. At Ius
piter ambobus, alternis die=
bus, inter Deos, ac mortuos

τὸ λοιπὸν. καὶ φθάσας κα
τὸν ἄλωσε τὸ μέρος τὸ ἴδιον
πρῶτον ἴδας, καὶ τὸ τῷ ἀ=
δελφῷ. καὶ μετ' ἐκείνου τὴν
λείαν εἰς μεσσηνίῳ ἤλασε.
5 σκατὸν σκῆπτρον δὲ ἔδωκε μεσ=
σηνίῳ οἱ δῖοσκούροι, τὴν τε=
λείαν ἐκείνῳ, καὶ πολλὰ
ἄλλῃ σκευαλάνοισι. καὶ τὸν
ἴδαν ὑπὸ δρυὶ ἐλόχων, καὶ 10
τὸν λυγκέα. λυγκῆς δὲ ἰ=
δὼν καὶ σόρα, ἐμύνησεν ἴδα.
καὶ καί τινος αὐτὸν κτείνει. πρὸ
λυδύκης δὲ ἐδῶκεν αὐ=
τοῦς. καὶ τὸν μὲν λυγκέα 15
κτείνει τὸ δδρυ περιέμνιος ὃ
δὲ ἴδαν δῶκον, ἐλθὼν ὑπὸ
ἐκείνου πέτρα κατὰ τῆς κα
φαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς.
καὶ ξυὺς ἴδαν κδραυτοῖ. πρὸ 20
λυδύκῃ δὲ εἰς οὐρανὸν ἀ=
νάγει. μὲν δὲ χειμῶνι δὲ πρὸ=
λυδύκῃ δὲ τὴν ἀθανάσιον,
ὄντος νεκροῦ καὶ σόρος, ξυὺς
ἀμφοτέροισι παρ' ἡμέρας, καὶ 25
εἰ θεοῖς εἴποι, καὶ εἰ θνη=
τοῖς ἐδῶκε. μετὰ σκῆπτρον δὲ

εἰς θεοὺς ἦν διοσκῶν·
 τυνδάρειος μὲν ἐπεμύκμε-
 νος μιν ἔλαον εἰς ἀνάρτην,
 τούτῳ τῷ βασιλείῳ πρὶ-
 5· δωκεν. ἡλέκρ' αὖ δὲ τ' ἄ-
 τλατοσ, καὶ διὸς ἰασίων,
 καὶ δάρδανος ἐγγίοντο. ἰα-
 σίαν μὲν οὖν ὀφθαλμοὶ δῆμο-
 ρος, καὶ δῖλ' ὅν καταισχύν-
 10· οῦται τῷ θεῷ, κεραινοῦται.
 δάρδανος δὲ ἔδιδ' τῷ θανά-
 τῳ τῷ ἀδελφοῦ λυτῶν με-
 νος, ὁ μαθράκην ἀχλὶ πῶν,
 εἰς τὴν αἰτίαν δὲ ἡ περὶ
 15· ἡλθε. ταύτης δὲ ἐβασί-
 λαν πεῦκρος ποταμοῦ σκα-
 μάδρον, καὶ νύμφης ἰδαίας.
 ἀφ' οὗ καὶ οἱ τῷ χώρῳ νε-
 μόμενοι πεῦκροι περὶ σπυ-
 20· ροδύνοντο. ἔπειτα δὲ χεῖς δὲ ὑπο-
 τῷ βασιλείῳ, καὶ λαβὼν μέ-
 ρος τῆς γῆς. καὶ τῷ ἐκεί-
 νου θυγατρίαν βράτεια, δάρ-
 δανον ἐκπῶ πόλιν. πελο-
 25· τῶντος δὲ, πεῦκρον τῷ χώ-
 ρῳ ἄπαν δαρδάνειον ἐκα-
 λετο. γειομῆων δὲ, αἰτῆς

esse concessit. Relatis ad
 superos Dioseuris Tyndareus
 accersito Sparten Menelao re-
 gnium tradidit. Ex Electra
 autem Atlantis filia, et Io-
 ne Iasion, Dardanusq; gi-
 gnuntur, è quibus Iasion Ce-
 rere deperit. Eiq; uim in-
 ferre uolens fulmine ictus oc-
 cubuit. At Dardanius fra-
 tris interitu mæstus Samothra-
 ce relicta in obiectam contin-
 nentem tranauit, ubi Teucer
 Scamandri fluminis, Idaeq;
 nymphæ filius regnabat: ab
 eo, etiam, qui regionem il-
 lam incolebant, Teucrici uo-
 cabantur. Hic itaq; ab rege
 acceptus hospitio, atq; in rez-
 gu partem admissus, Ba-
 team eius filiam sibi in con-
 iugium duxit, ac Darda-
 num urbem condidit. At
 postquam ex humanis Teu-
 cer excessit, uniuersam pro-
 uinciam Dardaniam appel-
 lauit: filios habuit duos illum,
 et Erichonium, è quibus,

APOLLODORI

Ilus nullis susceptis liberis
extinctus est. Hinc Ericthi-
mus regni heres, duſtaq; As-
ſtyoche Simoentis filia Tro-
em creat. Hic deinde regnum
adeptus regionē à ſeipſo Tro-
iam nūcupavit, et Callirhoē
Scamandri filiam ſibi collo-
cavit, ex qua Cleopatram fi-
liam ſuſtulit. Mares autem
Ilium, & Affaracum, et Gaz-
nymedem. Hunc autem ob cor-
poris formam raptum per As-
quilam Iupiter Deorum prin-
cernam in cælo conſtituit. As-
ſaracus uero ex* Hieromneme
Simoentis filia Capyn procre-
at. Huiusce, ac Themidis Ili-
filæ Archiſes filius fuit. Cum
quo Venus ipſius amore ſu-
grans congreſſa Heneam ge-
nuit, ac* Lyrum, qui ſine li-
beris deceſſit, ilus cū in Phry-
giam peraeſſet, atq; inibi ab
rege propoſitum certamen na-
elus eſſet. Palæſtra uicē, de-
diſq; illi rex præmij loco pue-
ros quinquaginta, & totidem

παίδων ἴλου, καὶ εὐχρονί-
ας, ἴλος μὲν οὖν ἀπὸ τῆς ἀπιδ-
νας. εὐχρόνιος δὲ διαδεξά-
μενος τὴν βασιλείαν, γάμος
αὐτοῦ ἦν τὴν σιμόεντος, καὶ
καὶ ἔσθλα. οὗτος παραλα-
βὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν
χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ ποίει ἐκεί-
λεσθαι. καὶ γάμος καλὴ
ῥόην τὴν σκαμνίσθον, γεν-
νᾷ θυγατρός μὲν κλεοπά-
τρας. καὶ δὲ δὲ, ἴλον, καὶ
αἰσάρακον. καὶ γέννησεν.
οὗτος μὲν οὖν δὴ καὶ ἄλλος ἀ-
νὴρ πάρος ξυὺς δι' ἄλφον,
δεῖν οἰνοχόων εἰ οὐραὶ καὶ
πέσσειν. αἰσάρακον δὲ, καὶ
ἰδρυμένης τῆς σιμόεντος,
καὶ πύς. τῷ δὲ, καὶ δὴ μὲν
τῷ ἴλου ἀγχιόνης. ὃ δὲ ἔσθλα
πικρὴ ἐπιθυμία, ἀφροδίτη
σωελδοῦ (αἰνεῖται ἐχέειν
σε, καὶ ἄλφον. ὃς ἀπὸ τῆς ἀ-
πιδαν. ἴλος ἡ εἰς φρυγίαν
ἀφικόμενος, καὶ καὶ ταλα-
βὼν ἑαυτοῦ τῆς βασιλείας αὐ-
τῷ διὰ τὴν μὲν αἰώνια, καὶ

πάλιν καὶ λαβὼν ἄθλοισ
 πεντήκοντα κούρους, καὶ κά-
 ρας τὰς ἵκας δόντος αὐτῷ
 τῷ βασιλείῳ κατὰ χροσμὸν
 5 καὶ ἐοῦν ποικίλιν. καὶ φρά-
 βαντος εἰς πύργον αὐτῇ κλι-
 θῆναι τὸ πῦρ, πόλιν κτίσειν, εἰ-
 πετο τῇ βοῇ. ἡ δὲ ἀφικομέ-
 νη εἰδὼς τὸν λεγόμενον τὸ φρυ-
 10 γιάσῃ αὐτῆς λόφον, κλίνειν.
 εἶδεν πόλιν κτίσας Ἴλος,
 τοῦ τινος μὲν ἱλίον ἐκάλει-
 δε. τῷ δὲ διὸ σημεῖον διέφα-
 μένος αὐτῷ τί φωνῆσαι μεθ'
 15 ἡμάρταν. τὰ δὲ πῦρ τὸ πάλιν
 διὸν περὶ τῆς σκηνῆς κείμε-
 νον ἐδεύσατο. ὣν δὲ τῷ με-
 γέθει τείπηχυ. τοῖς δὲ πο-
 σὶ συμβεβηκός. καὶ τῇ μελιδε-
 20 ξίᾳ δόρυ διήρτη μέλιον ἐχού-
 τῃ δὲ ἐτόρξεν ἡ λαοκράτην, καὶ ἄ-
 ρακτον. ἰσχυρὰ δὲ ἡ πόλις τῇ
 παλλασθῶν τοῖς δὲ φέρειν.
 25 φασὶ γλῶσσιν εἶσθαι τινὲν αἰὶν
 καὶ, πρὸς τείτωνι. ῥέφε-
 σθαι, ὅς θυγάτηρ ἦν παλ-
 λὰς. ἀμφοτέρωσδε ἀσκού

puellas. Adhæc ex oraculi
 sententia discolorẽ bouẽ ad-
 iecit, monuitq; , ut ubi ea pro-
 cubuerit, urbem conderet.
 Hic bouẽ ipsam insequitur, Ea
 uero, simulatq; ad Ates, quas
 si dicas Noxæ Phrygiæ, tu-
 mulum peruenit: bumi pro-
 cumbit: quo in loco Illus ur-
 bem ab se conditam, Ilium no-
 minauit. Postea Iouem pre-
 catur, ut signum sibi aliquod
 ostenderet, postmodum uero, ubi
 illuxit, ab Ioue demissum Pal-
 ladium ante tabernaculũ con-
 spexit, id erat magnitudi-
 nis cubitum: ac pedibus, ita
 compositis, ut ambulare ui-
 deretur, dextrâq; elatam ba-
 stam, at leuam colum, fusumq;
 gerebat. Huiusmodi de Pal-
 ladio narratur histõria, aiunt
 natam Mineruam apud Tri-
 tonem, cui filia Pallas erat: ez
 ducari cepisse. Vtrasq; autẽ
 fuisse rei bellicæ studiosas. Et
 in contentionem aliquando
 deuenisse: Palladi iam iam

APOLLODORI

vulnus illaturæ Minervæ Ios
 uem paucifacium Ægidem op
 posuisse, eam uero territam
 respexisse: atq; ita à Miner-
 ua uulneratam concidisse. At
 Mineruam eius de causa sum
 mo dolore affectam, sinu
 lacrum illi simile confecisse,
 ac Thoraci, pectoriq; eius,
 quam perstimuerat Ægidem,
 accommodasse, & apud Ios
 uem, honoris ergò constitui-
 tuisse. Deinceps autem Ele-
 stram, per anni pestilentissimi
 contagionem adhuc confugis-
 se, ac secum id Palladium
 in terra Iliaca exposuisse.
 Ilum postea in huiusce me-
 moriam templum ab se cons-
 titum summo opere coluisse.
 Hæc hætenus de Palladio. Ce-
 terum Ilus Eurydicem Adras-
 ti filiam uxorem cepit, ex
 qua Laomedontem genuit, cui
 Strymō Scamandri filia nus-
 pta fuit. Sed, & quorun-
 dam testimonio, Placiam As-
 treï ab illo ductam fuisse les-
 gitur.

σας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς
 Μελονεικίαν ποτὶ Περσε-
 φειν. μελλούσης δὲ πλὴν
 ἦεν τῆς Παλλάδος, ἣ δὲ
 φοβηθεὶς τὴν αἰγίδα
 προῆλθεν. τὴν δὲ, οὕτως
 ἐθροίσαν αἰαχάσαι πρὸς
 τὴν αἰγίδα, καὶ οὕτως ἔσθῃ
 τῆς Ἀθηναῆς παθεῖσαν πε-
 σθῆν. Ἀθηναῖ δὲ πείλυντον
 ἐπ' αὐτῇ χρομήλιν, ἔδαντο
 ἐκείνης ὁμοιοῦ κατασκευά-
 ζαν, καὶ περιῆλθαι τοῖς σφί-
 νοις, ὃν ἔδεισαν αἰγίδα. καὶ
 πρὸ ἰδρυχρόμην πρὸς τῇ
 σφί. ὅσδον δὲ ἡλέκτρον κα-
 τὰ τὴν φθορὰν τοῦτο πρὸς
 φυγούσης, διαῖρει· καὶ μετ'
 αὐτῆς, καὶ τὸ Παλλάδιον
 εἰς τὴν Ἰλιάδα χώσαν. ἴλον
 δὲ οὗτου ναὸν κατασκευά-
 ζοντα πρὸς. καὶ πρὸς μὲν
 τῇ Παλλάδιον ταῦτα λέ-
 γεται ἴλος δὲ γάμος δι' ἐν
 δίκῃ τὴν ἀδράστου, λαομέ-
 δοντα ἐλύνουσαν. ὅς γε καὶ
 στυμνὸς τὴν σκαμάνδρου.
 κατὰ

APOLLODORI

ue, ut alijs placet, Cissei, vel,
ut quidam aiunt, Sangarij flu-
minis, & Meropes, filiam du-
xit. Nascitur autem ex ea pri-
mus Hector. Deinde, cum se-
cundum propediem esset pari-
tura filium, facem reapse ar-
dentem Hecuba parerc, eumq;
omnem urbem Ilium depasce-
ret, atq; concremaret, in som-
nis sibi uidebatur. Id ubi Pria-
mo uisum Hecuba recitauit.

Æsacum filium, hic statim ar-
cessi iubet ad se. Eum. n. Me-
rops diuus maternus somnij cō-
iectandi rationem edocuerat,
re pcepta, Æsacus puerq; exis-
tū illatarum esse fore respon-
dit. Proinde infantem expo-
ni iubet. Hinc priamus, simu-
lac puer in lucē p̄dit, familia-
ri exponendū tradit, asportan-
dūq; i Idā montē, Huic seruo,
nomen Agelao, aut Archelao,
fuit, infans ut ab eo expositus
est, quinq; dies ab ur̄sa nutri-
tus est. Hic puerq; natus inco-
lumē tollit, secum illū attulit

νόσ φασὶ κισσέως. ὃ ὡς ἔπε-
ροι λέγουσιν Ἀγγαρίου πο-
ταμοῦ, καὶ μετώπης. γέν-
νεται δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν
ἔκτωρ. δευτέρου δὲ γένε-
σθαι μέλλοντος ἑρέφους, ἔ-
δοξε ἐκείβη καὶ ὁ παρ δα-
λὸν τεκῶν διαπυρον. ὅτε οὖν
δὲ πᾶσιν ἐπινέμεσθαι τὴν
πόλιν, καὶ καίειν. μαδῶν
δὲ πρίαμος παρ' ἐκείνης τῆς
ὄνηρον, αἰσκαὸν τὸν υἱὸν με-
τεπέμψατο. ἢ γὰρ ὄνηροκεί-
της πατρὸς τῷ μικροπατρὸς
μόροπος δίδωχεῖς. οὗτος εἰ-
πὼν τῆς πατρὸς γένεσθαι
τὸν παῖδα ἀπώλειαι, ἐκθεῖ-
ναι τὸ ἑρέφος ἐκέλευε. πρία-
μος δὲ ὡς ἐγέννηθ' τὸ βρέ-
φος, δίδωσιν ἐκθεῖναι οἰκί-
τῃ κομίσονται εἰς ἰδν. ὁ δὲ,
οἰκίτης ἀγέλαος ὠνομάζε-
το, ἢ ἀρχέλαος, τὸ δὲ ἐκπε-
θεῖ ἄπο τούτου βρέφος,
πένθ' ἡμέρας ἄπο ἀρχεται
ἐρέφου. ὁ δὲ σωζόμενον δι-
δῶν, αἰσκαίρεται. καὶ κομί-

σκας ὡς τὸ χρεῖον, ὡς ἴδιον
 παῖδα ἔτρεφεν, ὀνομάσας
 παῖον. γλνόμενος δ' ἐταπί-
 σκος. καὶ πολλὰν διαφέ-
 ρων κέλευσε, καὶ ῥώμην, αὐ-
 τὸς ἀλέξανδρος προσωνομά-
 σθη ληστὰς ἀμαυόμενος, καὶ
 τοῖς ποιμνίοις ἀλεξέσθης.
 5 ὁ πῶρ ὅστις βοηθῆσας. καὶ με-
 10 τ' οὐ πολὺν χρόνον ἐπέσχετο αἰδύ-
 ρει. μετὰ δ' αὖτε ἐγλύνθησε ἐκεί-
 νῃ θυγατρὶ αὐτοῦ κλέου-
 σαν, λαοδίκην, πολυξένην
 καὶ σπείονσαν. ἡ σπείονσαι
 15 βουλόμενος ἀχρῶν, τῷ
 μακρικῶ ὑπέχθη διδόνειν.
 ἡ δὲ, μακρικῶν οὐ σπείονσαι.
 ὁ δὲ ἀχρῶν ἀφείλετο τὸ
 μακρικῶν αὐτῇ τὸ πέριον.
 20 αὐτὸς δὲ παῖδας ἐγλύνθησε
 δειφίον, ἑλκίον, πάμμον-
 να. πολίτην, ἀπφορῖον.
 25 πολύδωρον, ῥωῖον.
 αὐτὸν ἐξ ἀχρῶντος λέγε-
 ται γλύνθησθαι ἐκ δὲ ἄλ-
 λων γυναικῶν περιὰ μὲν παῖ-
 δας γίνονται. μελάντιοντος.

et quasi filium suum, indito
 illi Paridi nomen, educavit.
 qui cū iam grandiusculus eva-
 sisset, et plerisq; et corpo-
 ris forma, et robore antiret,
 et quod prædonum vim, incur-
 susq; repelleret, et ouilibus
 custodiendis adiumento foret,
 Alexandri cognomētum pro-
 meritus est. Neq; multo post
 tempore inuentos parentis ag-
 nouit. Post Paridem Hecu-
 ba filias peperit, Creusam, Lao-
 dicen. Polyxenā, et Cassan-
 dra, quā, cū Apollo in stuprū
 illiceret, uaticinādī facultatē,
 eam se docturum pollicetur.
 Hæc autē ubi sunt edueta, sui
 corporis copiam Apollini mi-
 nime fecit. quæ p. Apollo, ut
 illius uaticinā fide carerēt, ef-
 fecit. Post hosce filios adhuc
 Hecuba gignit, Deiphobū He-
 lenū, Pάmonen, Πολίτην. Αντί-
 φκῦ, Hipponoum, Polydorum,
 Troilū, quē ex Apollinis cōcu-
 bitu natū eē ferūt. Sed ex al-
 ijs coniugib. Præmo filij nasci

cuntur , Melanippus Gorgi-
 thon, Philæmon, Hippothous,
 Glaucus, Agathon, Chersif-
 damas , Euagoras, Hippoda-
 mas , Mestor, Atas, Doriclus,
 Lycas, Dryops, Bias, Chro-
 mius , Astygonus , Telestas ,
 Euander , Cebriones , Meli-
 us , Archemachus, Laodocus,
 Echephron, Idomeneus, Hype-
 rion , Ascanius , Democoon ,
 Arrhetus , Deioptes , Clo-
 nius , Echeimon, Hypirychus,
 Ægeoneus, Lysichous, ac Poly-
 medon . Filia uero , Medusa,
 Medesicasta, Lysimache, Ari-
 stodemæ . Verum Hæctor An-
 dromachen Betionis, et Alexā-
 der Ocononē Cebrenis amnis
 filiā ducit. Hæc à Rhea uatici-
 nādī cognitionē edocta Alexā-
 dro, ne ad Helenā nauigaret,
 p̄dixit. At ea minime p̄suadēs
 inquit, cum sibi uulnus illatum
 fuerit , ad eam uenturum, di-
 xit, quod eam ipsi mederi pos-
 set , intelligebat, præterea ne-
 minē. Hic autē rapta post Hele-

τορ γιγίων, Θιλαίμων, Ἰππο-
 θος, γλαῦκος, ἀγάθων, χερ-
 σιδάμας, εὐαγόρας, Ἴππο-
 δέμας. μήτωρ. ἄτας. δόρυ
 κλος, λυκάων, δρύωψ, βί- 5
 ας. χρόμιος, ἀστίγονος τε-
 λέστας, εὐκρίσιος, κεβριόνης,
 μέλιος, ἀρχέμαχος, λαοδό-
 κος. ἐχέφρων, ἰδομενίδης, ὑπε-
 ρίων, ἀσκάnios, δημοκόων. 10
 ἀρρητός. δηϊόπτης, κλόνιος
 ἐχέμων, ὑπείρυχος. αἰγίω-
 νίδης, λυσιθός. πολυμέδων.
 θυγατρός δὲ μέδουζα, μη-
 δεστιάση, λισιμάχη, αἰετο- 15
 δήμη. ἔκτωρ μὲν οὖν αἰσθο-
 μάχην τῷ ἡτίωνος γαμεῖ.
 ἀλέξανδρος δὲ οἰώνων τῷ
 κερῆνος τῷ ποταμοῦ θυ- 20
 γατρός. αὐτὴ παρὰ ῥέαν 20
 τῷ μαιητικῷ μαθούσα,
 περὶ λεγὼν ἀλεξάνδρῳ μὴ
 πλεῖν ὑπὲρ ἑλάνην. μὴ πεί-
 θουζα δὲ εἶπεν. εἰ δὲ ὥσθι
 πῶς ἐλθέσαι πρὸς αὐτῷ, 25
 μόνον γὰρ θόρακ' ἔσται δύν-
 ναίη. τὸν δὲ, ἑλάνην ἐκ

πωρτης ἀρπάσαι. πολε-
 μουμένης δὲ Τροίας. τοξο-
 θείτα ὑπὸ Φιλσκητῆ του τό-
 ξοις Ἡρακλείοις, πρὶς οἰνῶ-
 5 νῶ ἐπανελθεῖν εἰς Ἴδην. ἡ
 δὲ μνηστῆρα κοῦβητορα πύ-
 σαι οὐκ ἔφθ. ἀλέξασθας
 μὲν οὖν εἰς Τροίαν κομίζομε-
 νος ἐπιδύτα. οἰνῶν δὲ με-
 10 ταννοήσας, τὰ πρὸς θερά-
 πειαν φάρμακα ἔφθρε; καὶ
 καταλαβούσα αὐτὸν νε-
 κρὸν, ἐαυτῇ αἰήθησεν. ἡ
 γὰρ οἰνῶν ἰατρικῇ, καὶ μου-
 15 σικῇ, ἦσκε. ὁ δὲ ἄσωπὸς
 πῶτα μὲν ὤκλειον, καὶ τη-
 ρύος. ὡς δὲ ἀκουσίλαος λέ-
 γει, πηρύς, καὶ ποσειδῶνος.
 ὡς δὲ πινυτοῦ, καὶ οὐρανῶ-
 20 μος, οὗτος μετὰ τῷ γημά-
 ρῳ, λαδῶνος δὲ τῷ πῶτα
 μὲν θυγάτηρ, αὐτῇ, δύο
 μὲν παῖδας ἐγέννησεν ἰσμε-
 νόν, καὶ πελάγοντα, εἴκοσι
 25 δὲ θυγατέρας, ὧν μὲν μίαν
 ἀγναι, ἣ τις οἰνῶν ἐκαλεῖ-
 το, ἥ ἑπασε ζῶν. ταύτην αἰ-

na è sparte, Troiaq; bello im-
 petita : sagittis Herculeis à
 Philoctete sauciatus in I-
 dam ad Oenonem remeavit .
 Tum illa iniuriarum memor,
 Taridē curare nolle affirmat:
 Alexāder igitur, cum in Tro-
 iam referretur occubuit. Mox
 Oenone , quam detrectatæ
 medelæ pænituera, ad uul-
 nus curandum pharmaca de-
 ferebat, siquidem Oenone me-
 dendi, canendiq; artem calle-
 bat . Quæ , ubi eum iam obij-
 se reperit . Sibi laqueo ui-
 tam finivit* Asopus uero am-
 nis Oceani, & Teichys filius.
 sed Acusilaus , Perus , &
 Neptuni esse filium scribit .
 sed , ut alij . Iouis , & Euro-
 rynomes aiunt. Hic ducta Me-
 tope , quam Ladonis fluij
 filiam fuisse tradunt : duos fi-
 lios Ismenum, ac Pelagoniē ,
 & uiginti feminas procrea-
 uit: Quarū unam Eginam, cui
 Oenone fuit nomem , ab Ioue
 rapta Asopus quærens Corin-

APOLL ODORI

ebum abiit: ubi à Sisypho rapto rem fuisse Iouem cognoscit. Iupiter autem post insequen- tem Asopum fulminatum, rur- sus ad sua fluentia remisit. Quamobrem, & in hoc usq; tempus ex huiusce fluentis carbones efferruntur, sed Æ- ginam illatam, in insulam, quæ tunc Oenone uocabatur nunc ab ea dictam Æginam, Iupiter comprimit, ac filium ex ea Æacum gignit. In cu- ius gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, defor- micis homines facit. Adhæc Æacus Endeidem Chironis fi- liam coniugem capit, ex qua sibi duo nati sunt filij Pe- leus, & Telamon. Phæres cydes uero Telamonem am- cum, non fratrem fuisse Pe- lei narrat, cumq; * Aë- tæi filium, & Glaucēs * Cre- thei, fuisse ait. Atqui & Æacus cum Psamathe Ne- rei filia, in fontem, quod in- scendi nolle, commutata cor-

σω πὸς ζήτησιν, ὅταν εἰς κόριν- θον, ἢ μαιδανίαν παρὰ σιού- φου τὸν ἡρπακότα εἶναι δία. ξυῖς δὲ ἀσωπὸν μὲν κερα- νώσας διώκοντα, πάλιν ἡ δὲ τὰ οἰκία ἀπὲς πύλαις ῥέ- θρα. δὲ δὲ μὲν ἔτι ἢ νῦν, ἐκ τῆς τούτου ῥέθρα ἀ- θρακὲς φέρονται. αἰγίαν δὲ εἰς κομίνας εἰς τὴν τῶν πε- οινῶν λω λειομύων νῆσος. νῦν δὲ αἰγίαν ἀπὲς ἐκείνης κληθεῖσιν. μίγνυται, καὶ γένεα παῖδα ἐξ αὐτῆς αἰα- κόν. τούτῳ ξυῖς ὅταν μόνος ἐπὶ τῇ νήσῳ τῶν μύρμηκας ἀ- θρώσκουσιν ἐπὶ οὐσιν. γαμειδὶ αἰακὸς ἐδίδεκε, τὴν χεῖρα- νος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγί- νοντο, πηλὸς τε, καὶ τελα- μών. φερεκύνδης δὲ φησι πε- λαμῶνα θίλον, οὐκ ἀδελ- φὸν πηλῶσιν. ἀλλὰ * ἀ- κταίου παῖδα, καὶ γλαυ- κῆς τῆς κερδίας. μίγνυται δὲ αὐτῶν αἰακὸς, ψαμάδης τῇ νηρείῳ, εἰς * πηλὸν ἢ τελα-

γριήν δ' ἔτι τὸ μὴ βούλει' ἔσθαι
 αἰελεῖν· καὶ πενηθὶ παῖδ' αὖθις
 φάει· ἦν δ' ἐνὶ σελήνῃ· οὐδ' ἔτι
 ἀπάντων αἰακός· διὸ καὶ τὴν
 5 ἑλλάδα κατεχούσης ἀφ' ὧν
 αὖθις πέλοπα, ὅππῃ συμφά-
 λῳ τῷ βασιλεῖ τῆς ἀρκεί-
 δων πολεμῶν, τὴν ἀρκεί-
 δαν εἰλεῖν μὴ Διωκόμηνος,
 10 ὁπερ ἀποινιστάμηνος Φιλίαν,
 ἔκτεινε αὐτόν· καὶ διέ-
 σπειρε μελείδης· χρηστοὶ δ' ἐ-
 στεον ἔλεγον ἀπαλλαγῆσε-
 σθαι τῆς ἐνέστων κακῶν
 15 τὴν ἑλλάδα, ἐὰν αἰακὸς ὑ-
 πόρ' αὐτῆς δόχους ποιήσῃ-
 ται· ποινιστῆρος δ' ἐνὶ δόχους
 αἰακός, τῆς ἀκαρπίας ἡ ἑλ-
 λὰς ἀπαλλάττεται· πρῶ-
 20 ται δ' καὶ παρὰ πολέου τω-
 νι πελοπιδῶν αἰακός· καὶ
 τὰς κλεῖς τῆς ἑσθ' οὐ φυλάτ-
 τει· διαφόροντος δ' ἐν τοῖς
 αἰῶσι φάει, τῶν ἀδελφῶν
 25 πελῆα, καὶ πελαμῶνα ἐπ-
 βουλεύσαι· καὶ λαχὼν κλη-
 ρῶ, πελαμῶν σὺ γ' ἡμῶν

iuit, & Phocum gignit. Sed
 & Eacus omnium pietatis
 servantissimus fuit, quomob-
 rem, cum Græcia inusitata
 frugum caritate premeretur,
 Pelopis causa, quod ipse Stym-
 phalum Arcadum regem bel-
 lo infestans, Arcadiam subi-
 gere minime posset. persimu-
 latam amicitiam ipsum intera-
 fecit, ac eius viscera membra-
 tum confecta dispersit. Deo-
 rum interea responsis tum Græ-
 ciam imminentibus, malis erep-
 tam iri, si illius ergo preces
 effuderit Eacus, renuncia-
 tum est. Quo per Eacum fac-
 to, Græcia annonæ penuria
 liberatur. Quinetiam & apud
 inferos Eacus in summo
 esse honore perhibetur: & is
 Plutonis claves servare pro-
 ditur. Quoniam vero Phocus
 in certaminibus præstare vis-
 debatur, fratres Peleum, ac
 Telamonem insidias illi com-
 parasse, ferunt: atque ubi for-
 te obvenerit, ut cum eo Telamon

APOLLODORI

pari in ludo decertaret, dis-
 co caput illi ferit, & occidit,
 ac sublatum Peleo adiutore
 quadam in sylua occultauit.
 Demū uero cæde detecta am-
 bo ex Ægina ab Æaco solum
 uertere compelluntur. Te-
 lamon Salaminem ad Cy-
 chreū Neptuno, ac Salamine
 Asopi filia natum peruenit.
 Is necato serpente, qui insus-
 lam, cuius ipse rex erat, de-
 uastante: ac nullis post se res-
 lictis filijs moriens, regnum
 Telamoni concessit. Is, de-
 inde Peribæam Alcathoi Pe-
 lopis filiam sibi uxorem con-
 iunxit. Et, Hercules, ut il-
 li mascula proles enasceretur,
 à Dijs, precibus depoposcit:
 & post preces repente aquila
 apparuit, & enatum pue-
 rum Aiaceum nominarunt: Qui
 in bello contra Iliam Hercu-
 lem secutus, Hesionem Lao-
 medontis filiam muneri acce-
 pit, ex qua sibi Teucrum
 procreauit. Ceteram Peleus

μῆνοι αὐτὸν βαλὼν δίσκῳ,
 καὶ τὰ τῆς κεφαλῆς κτείνε·
 καὶ κομίζεσ μετὰ πηλέως,
 κρύπτει κατὰ πινος ὕλησ·
 φωραδέντος δὲ τῆς φόρον,
 φυγὰς ἀφ' αἰγίνης ἄπο
 αἰάκας ἐλαύνονται. καὶ τε-
 λαμῶν μὲν εἰς θελαμῖνα πα-
 ραγίνεται πρὸς κυχρεά τὸν
 ποσειδῶνος, καὶ θελαμῖνος
 τῆς ἀσωπὸς ὕον, κτείνεσ·
 δὲ ὅθιν οὗτος ἀδικοῦντα
 τῶν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβασι-
 λυε, καὶ πλεον τῆς ἀπαις
 τῶν βασιλείας παραδίδωσι·
 τελαμῶνι. ὁ δὲ χαμεῖ πρὸς
 σοικα τῶν ἀλκίβου τῆς πέ-
 λωος· καὶ ποιηθῆναι αὐ-
 χὰς Ἡρακλείου ἵνα αὐτῷ
 παῖς ἀρῇν γένεται, φασί·
 τος δὲ μετὰ τὰς θυχὰς ἀε-
 τῆ, τὸν γεννηθῆναι ἐκέλε-
 σαν αἰοῦντα. καὶ στρατὸν σά-
 μλιος ἧς τοῖα συν Ἡρακλεῖ,
 λαμβάνει χίρας· ποτόν τε
 τῶν λαομέδοντος θυγατέ-
 ρα. ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται πύ-

κρος . πηλὸς δὲ εἰς φθίαν
 φυγὼν πρὸς Ὀρυτίωνα τὸν
 ἄκτορος, ὑπ' αὐτῆ καθαίρε-
 ται . καὶ λαμβάνει πρ' αὐ-
 5 τοῦ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ
 κίω, καὶ τῆς χώρας τὴν ῥί-
 τλιν μοῖραν . καὶ γίνεται θυ-
 γάτηρ αὐτῷ πολυδώρα, ἣν
 ἔγχετο βώρος ὁ πελῆος .
 10 οὐκ ἔτι δὲ αὐτῇ τὴν θήραν τὴν
 καλυστάνιν καὶ πρὸς μετ' Ὀ-
 ρυτίωνος ἐλθὼν περὶ τοῦ
 αὐτοῦ τὸν σὺν ἄκοντιον, Ὀρυ-
 τίωνος τυγχάνει, καὶ κτε-
 15 νει ἑαυτὴν ἄκων . πάλιν οὖν
 ἐκ φθίας φυγὼν εἰς ἰωλκὸν,
 πρὸς ἄκασον ἀφικνεῖται,
 καὶ ὑπ' αὐτῆ καθαίρεται .
 αἰωνίζεται δὲ, καὶ τὸν αὐτὸν
 20 πελὶξ αἰῶνα πρὸς Ἀταλαί-
 τλιν διαπαλαίους, καὶ ἄν-
 δάμεια ἀκίσσον γυνή, πη-
 λῆος ὁραδεία, πρὸς σκωον-
 σίασ' ἀπεπύμασ' αὐτῷ λό-
 25 γισσιν . μὴ δυναμένη δὲ πε-
 σσαι, πρὸς τὴν γυναικα αὐ-
 τῆς πέμψατο ἔφθ, μέλει

Phibiam ad Eurytionem As-
 toris filium exulatum abiit,
 a quo postea expositus Antis-
 gonem illius filiam in matris
 monium capit: atq; in tertia
 am regni partem adscitus est.
 Mox Polydoram filiam ge-
 nuit, quam Boro Periclis fia-
 lio nuptui dedit. Inde in cas-
 lydonij Apri uenationem cum
 Eurytione simul egressus, ac-
 misso in aprum telo Eurytiox-
 nem ferit, cumq; fortuito ictu
 cecidit, rursus itaq; a Rhithio
 Ialcum ex fuga ad Acastum
 sese recepit, ab eoq; lustratus.
 Adhuc cum Atalanta ludis
 in Pelia regis honorem insti-
 tutis palæstrica pugna decers-
 tānt: ubi Astydamea Acaa-
 sti coniux Pelæi amore, corp-
 repta, ad eum literas de conc-
 ubitu dedit: quæ, quoni-
 am id illi persuadere non
 potuit, ad eius etiam uxore-
 rem misit, qui a Pelæo,
 Steropem Acasti filiam proz-
 pediem ductam iri illi renuns-

APOLLODORI

tiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Peleum insuper Acasto, quod eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lastrasset, haud quaquam absenecandum esse censuit: at cum in Pelium montem uenatum abducit. Inde coorta de uenatione controuersia, Peleus quidem captarum abseferarum defeetas linguas intraperam reponebat. Aiaci comites eas capientes, Peleum uelut nihil uenatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se uenatum esse dictitauit. quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset: Acastus reliquit, eiq; sublatum ensen in boum fimo celauit, et abiit. Is, deinde ex perrectus, interea dum ensen querit, à Centauris comprehensus iam iam moriturus

πυλῆα γαμῆν, σὺ δ' ὅππῃ τιῶ
ἀνέστου θυγατρός. καὶ ἔπειτα
ἐκείνη ἀκούσασα, ἀγχομένη
αὐτῇ περὶ. πυλῆος δὲ πρὸς
ἄκρας καὶ ταφύδιται, λέ
γουνται ὑπὸ αὐτῇ πρὸς σιωπ
σίαν πειρᾶσθαι. ἄκρας
ἀκούσας, κτείνει μὲν, ὅτι ἐκ
θήρα, οὐκ ἔβουλήθη. ἄγει
δὲ αὐτὸν ἀπὸ θήρας εἰς τὸ
πύλιον. ἐπὶ δὲ ἀμύλλας πε
ρὶ θήρας γλυμῆας, πυλῆος
μὲν δὲ αὐτῇ χειρὸς τὸ θηρίον,
ταῖς γλώσσας τοῦτων ἐκτέ
μνων εἰς πῆραν ἐπίδει. οἱ δὲ
μὲν ἀνέστου ταῦτα χειρὸς
μὲν καὶ γλῶσσας ὡς μὲν
περὶ θηρίον τῶ πυλῆος.
ὁ δὲ ταῖς γλώσσας παρασχό
μνος ὅσας εἶχε ἐκείνοις το
ῦτα ἔφη, περὶ θηρίον κτείνει.
ἀρχομένη θήρας αὐτῇ ἐπὶ τῇ
πυλῇ, ἀρχομένη ἄκρας,
καὶ τιμὴ μάχης αὐτῇ τῇ
βουλήν καὶ πρὸς κτείνει, ἐπὶ
νόχεται. ὁ δὲ, θηρίον καὶ
ἐκ τῆς τιμῆς μάχης, ἔπειτα

τῆς κενταύρων καταλυ-
 φθεῖς, ἔμελλεν ἀπ' ἄλλυ-
 αδοῦ. σώζεται δὲ ὑπὸ χεί-
 ρων αὐτοῦ. καὶ τὴν μάχην
 5 ραυαῖ ἐκνήθηξεν, καὶ ἐξ ὅ-
 ρων δίδωσι. γαμεῖ δὲ, ὡς λέ-
 λεκτο, Πηλεὺς αὐτὴν ἐν τῇ
 οὐρυπίονος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνε-
 ται πολυδῶρη, ὃν ἔγαμε,
 10 ὁ παρθένος ὁ ποταμὸς ἐπὶ-
 κλην βαρὺς ὁ περὶ τοῦ υἱοῦ,
 ἐξ ἧς μενέδιον τέκοντο. αὐτὸς
 δὲ Πηλεὺς γαμεῖ Δέπην τὴν
 θεῆας παῖδα ἧς τοῦ γάμου
 15 ἑξ ὅς, καὶ ποσειδῶν ἦεν. Δι-
 πρὸς ὁ θεὸς ποσειδῶντος ἐσθλα
 πὸν ἐκ ταύτης γέννησάν τε
 κρείττονα τῷ πατρὶ, ἀχρόν-
 τα. ἔνιοι δὲ φασὶ διὸς ὀρμῶν
 20 ὁ υἱὸς αὐτῇ τὴν ταύτης σπυρον-
 σίαν, εἰρηκέναι προμηθεῖα τῷ
 ἐκ ταύτης αὐτῷ γέννησάν τε
 τα, οὐρανοῦ Διὸς ἀνέειν. π-
 ρὲς δὲ λέγουσι, μὴ βουληθῆναι
 25 γαίαν Διὶ πρὸς σπυρῶν. Διὸς δὲ
 ἀργαλέατα δυνάμει ἐδίλη-

erat, uerum hic à Chirone
 seruatur in columis, eidemq;
 quaesitum, ac repertum ense
 condonauit. Peleus uero, ut
 supra dictum est, Antigonem
 Eurytionis patre procrea-
 tam uxorem duxit, de qua
 sibi Polydoram gignit, quam
 postea Sperchio flumini co-
 gnomento Boro Perieris filio
 uxorem collocauit, ex qua
 Menesthus natus ē. Sed et al-
 terā duxit, Thetis Peleus nēpe
 Nerei filiam, de cuius matri-
 monio Iupiter, et Neptunus cō-
 tenderūt. At cū Thetis ē se or-
 τῷ filiū patre futurū esse prae-
 stantiorē p̄dixisset; abstinuit
 se Iouē illius nuptias ferunt.
 Nec desunt, q scribāt ad eius
 cōplexum iā iam p̄dēnti Ioni
 Prometheū, dixisse, natum ex
 ea cælo d̄naturū. Sūt et, q me-
 morent Thetis Iunonis monis-
 tu, persuasam Iouis concubitū
 euitasse. Hinc iratum Iouem
 uoluisse, ut ea mortalis uiri
 coniugio locaretur. Cbiron-

APOLLODORI

nis itaq; consilio eam compre-
bendendi, ac detinendi ratio-
nem Peleus inijt: eam itaq;
cum in uarias se formas com-
mutantē obseruasset, corripit,
quæ cū interim ignis, interim
aquæ, modò et feræ uultū ca-
peret, non eā prius, quàm pri-
stinam formam receperisse uis-
det, remisit. Hanc demum
in Pelio monte uxorem sibi co-
pulauit: atq; inibi Dij conui-
uiο excepti suo quisq; munere
matrimonii cōmendarūt. Nā
Chirō basta fraxinea Peleū,
Neptunus equis Balio, et Xan-
thum. Vulcanus ense, ac reli-
qui, alijs munerib. cōdonarūt.
Hi uero Dij imortales fuere.
Post ubi Thetis conceptū ē Pe-
leo pariū edidit, eū imortalem
factura clam peleo p noctē in
igne abscondit, et qcqd paternæ
i eo mortalitatis erat, excoque-
bat, p diē uero, ambrosia pue-
rū inūgebat. At Peleus p ubi
seruationē palpitantē natū in
igne cōspicatus, iclamenta uit. Tū

σου αὐτὴν σωσικῆσαι. χεί-
ρωνος δ' ἔπειθε μῆλιν πηλὴν
συλλαβεῖν, καὶ κατέχειν αὐ-
τὴν μετὰ μορφομένην, ἐπιτη-
ρεύσας, σωμαρπάξει. γινομέ- 5
νην δὲ ὅτε μὲν, πῦρ. ὅτε δὲ
ὕδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, οὐ πρὸς
τόρον αὐτῆς, πρὶν, ἢ τὴν ἀρ-
χάαν μορφὴν, εἶδεν ἀρχλα-
βοῦσαν. γαμείη εἰ δὲ πηλὴν. 10
καὶ καὶ ἱετοὶ ἢ γάμον δὲ αὐτῇ
μῶσι καὶ θυμὸν ἔχον. καὶ δίδωσι
χείρων πηλὴν ὄρου μείλιον,
πασσεῖδων ἢ ἑσπερίῳ ἐλάϊον,
καὶ ξαίαντον. ἢ φαιστος ἢ μάχα- 15
ρας, καὶ οἱ λιπὸν ἔτρεα, ἀδαι-
νατοὶ δὲ ἦσαν οὗτοι. ὥς δ' ἐ-
γλύνθη δέ τις ἐκ πηλίας
ἐρέφος, ἀδαινάτον δέλουσε
ποιοῦσαι ὄρω, κρύφα πηλὴν 20
ὥς εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβοῦσα
τῆς νυκτός, ἐφθίειν, ὃ ἦν
αὐτῇ θνητὸν παρῶν. μεθ'
ἡμέραν δὲ ἔχρει ἀμειροσία.
πηλὸς δὲ ἐπιτηρεύσας, καὶ 25
ἀσπαίροντα ἢ καὶ δαΐδων
ἰδὼν τὴν πυρὸς, ἐβόησε, καὶ

Δίπης κωλυθεῖσα τὴν προ
 αἶρεσιν τελευτᾶσαι, νῆπιον ἔ
 παῖδα ἄρλιν ποῦσα, πρὸς
 νηρηίδας ὥχθη, κομίζει δὲ
 5 τὸν παῖδα πρὸς χείρωνα πι
 λῶς. ὁ δὲ λαβὼν αὐτὴν ἔρε
 φε πωλ' ἀγχοῖς λεόντων,
 καὶ συνδ' ἀγρίων, καὶ ἄρ-
 κτων μυελοῖς, καὶ ὠνόμα-
 10 σεν ἀχιλλέα. πρῶτον ἦν
 ὄνομα αὐτῷ λιγύρων. ὅππ
 τὰ χεῖλ' ματοῖς οὐ προσή-
 νεκε. πηλὸς δὲ μετὰ ταῦ
 τα σὺν ἰάλῳ, καὶ διοσκου-
 15 ροῖς ἐπὶ ῥοδῶν ἰωλκῶν. καὶ
 αἰσθάνεται τὴν ἀκίστου γυ
 ναῖκα φονεῖν. καὶ διελὼν
 μέλ' οὐδ' ἔτι δὴ αὐτῆς τὸν
 στρατὸν εἰς τὴν πόλιν. ὥς δὲ
 20 ῥέχθη εἰς αἰετῆς ἀχιλλῶς
 καὶ λ' αἰετὸς λέγοντος, οὐ δύ
 νασθαι χωρὶς αὐτῆς ῥοῖα
 αἰρεθῆναι, Δίπης προειδὺς
 ὅππ δὲ στρατὸν ὁ μὲν αὖθις
 25 ἀρλῆσθαι, κρύψατο ἐν π
 γυαυκαίᾳ, ὥς πρὶν δένον πρὶ
 εἶναι. καὶ κ' ἐφ' ὀμῶς τῇ

Thetis quo minus uotum ex-
 pleret suum, impedita, reli-
 cto in fantulo, ad Neréidas
 abiit. Tum Peleus sublatum
 in manibus, puerum ad Cbiro-
 nem tulit, quem ille acceptum
 leonum uisceribus, aprorumq;
 et urforum medullis enutrituit,
 eumq;, cui Ligyron antea no-
 men fuit, quod mammis La-
 bna minime admouisset, Achil-
 lem nominari uoluit. Post hæc
 Peleus Iasonis et Dioscuroꝝ
 adiumento Iolcum expugna-
 uit: Astydamiatq; Acasti cō-
 iugem occidit, ac distractis il-
 lius mēbris per eam intra ur-
 bem traduxit exercitum. Vbi
 demum nonum Etatis suæ an-
 nū expleuit Achilles, calcaban-
 te Troiam sine ipso capi non
 posse, prædicante, Thetis, quòd
 filium eo in bello militantem
 interiturum omnino præuidis-
 set: muliebri ipsum ueste con-
 tectum in Scyron insulam Ly-
 comedi pro puella incorrupta,
 ac virgine perductum com-

APOLLODORI

mendavit, ibiq; agens adoles-
centulus, Deidamiam regis
filiam comprimit: ex qua Pyr-
rhum filium extulit, qui nouo
postea nomine Neoptolemus
est appellatus. Ceterum Vlysses,
quando ei apud Lycomedem esse
Achillem, indicatum fuit, quæsitum
tuba usus inuenit: Ad hunc itaq;
modum Achilles ad bellum Troianum
perductus est: Ad quod etiam
Phoenix Amyntoris filius il-
lum comitatus accessit. Hunc
à Clytia patris pellice, ut de
stupro interpellata falso in-
malatum pater oculorum luce
priuauit. quem Peleus ad Chi-
ronem, ductum, ab eoq; cura-
ratam ocularum luce recupera-
uit. Dolopum regem consti-
tuit. Insuper Achilli Patro-
clus Menæti, ac Sthenes
Acæsti, sine, ut alijs placet, Pe-
riipidis Pheretis filij, uel, ut
Philocrates inq; Polymeli Pe-
leo nat, filius, comes accessit.
Is Opuntæ delatus, in Talorū

λυκομήδιδος θυγατρὶ δῆιδε
μεῖα μίγνυται. καὶ γίνεταί
παῖς πύρρος αὐτῆς, ὁ κλη-
θεὶς νεοπτόλεμος αὐτοῦ. ὁ
δουρὺς δὲ μινυθείτα παῖς
λυκομήδιδος ξητῆς ἀχλλέας
σάλαπι γι χροσάμηνος ὄρε.
καὶ ἔσθον τὸν ζώον εἰς τοῖα
ἔλθε. σώνει πετο δὲ αὐτῷ
φοῖνιξ ὁ ἀμύτορος. οὗτος
ἔσθον τῆ πατρὸς; ἐτυφλώθη
καταφθουσαμίνης φθορᾷ
κλυτίας τῆς πατρὸς παλ-
λακίδος. πηλὸς δὲ αὐτὸς
πρὸς χείρωνας κομίζας, ὅπως
καίνου θιραποδύεται ταῖς
ὄφας, βασιλέα κατέστησε δὲ
λόπων. σώνει πετο δὲ, καὶ
πάροκλος ὁ μελαιτίου, καὶ
δεγέλας τῆς ἀκᾶσου, ὁ πε-
ριπιδὸς τῆς φέρηδος, ἡ κα-
θὰ πατρὸς φησὶ πολυκράτης,
πολυμήλου τῆς πηλέως. οὗ-
τος εἰ ὁ ποῦ τι διενεργεῖς
εἰ παιδὶα πρὸς ἀστρά-
λων παῖζων καὶ δα κλυσώ-
νυμον τὸν ἀμυδάμας

αἰὼν ἀπέκτεινε. καὶ φυτῶν
 μὲν τῷ πατρὸς, πρὸς πηλεΐ
 κατὰ κῆ, καὶ ἀχιλλέως ἐρω
 μῆνος γίνεταί. κικροῖ αὐτὸ
 5 χθον συμφύες ἔχον σῶμα
 αἰσθρὸς, καὶ οὐρακοντος, τῆς
 ἀπικῆς ἐβασίλευσε πρῶ
 τος. καὶ τῷ γῆν πρὶ τῶν
 λευκῶν ἀκτῆν, ἀφ' αὐτῆς
 10 Οκακροπίου ὀνόμασεν. ὅς τῳ
 φυτῶν ἐδῆξε τοῖς θεοῖς πό
 λης καταλαβέσθαι, ἐν αἷς
 ἔμελλον ἔχειν πρῶτος ἰδία
 ἔκαστος. ἢ κεν ἦν πρῶτος πο
 15 σπειδῶν ὡς τῷ ἀπικῆν. καὶ
 πρὸς τῇ τριανῇ κατὰ
 μέσσην τῷ ἀκρόπολιν, αἰε
 φηνε δαίλασσαν. ἢ νῦν ὅτε
 χθονὶ καλῶσι. μὲν δὲ τῷ
 20 τον ἢ κεν ἀθηνᾶ. καὶ ποιη
 τῶν τῆς καταλάνθως καὶ
 κροπα μάρτυρα; ἐφύκνυ
 σεν ἐλάϊα. ἢ νῦν τῷ παν
 οὐρασίῳ δίκνυται. γλυομέ
 25 νις δὲ ὁρῶντος ἀμφοῖν πρὸς
 τῆς χώρας, ἀθηνᾶ, καὶ πο
 σπειδῶν διαλύει ζεύς, καὶ

ludo Clysonymum Amphidas
 mātis filiū imprudenter occidit:
 atq; i exiliū actus cū patre, à
 Peleo domi i cōtubernio acce=
 ptus Achillis Amasius effici=
 tur. Porro Cecrops Indiges,
 ac geminus idest humano! si=
 mul, et serpētino corpore præ=
 ditus in terra Attica primus
 regnavit, & quæ prius Aste
 dicebatur, de suo ipsius uocabu
 lo cecropiā dici uoluit. Sub eo
 quoq; Deorū fuisse decreto cō=
 cessam aīa urbū occupanda=
 rū priātem, sanē in qb. potissi=
 mū priuatos honores unus qsq;
 adipisci posse uideretur. Pri=
 mus igitur Neptunus i Atticā
 uenit, ac percussa tridēte ad me=
 diā arcē terra, fretum repente
 exidit: id loci erecibeidē uocāt
 post hūc aut Minerna cōparu=
 it: quæ lecto à se Cecrope oc=
 cupatiōis suæ iudicij teste, oleā
 ē terra pduxit, quæ nostra ēi
 ætate uisitur i Pandrosio. Coz
 orta deinde inter utrunq; con=
 tentione, ac lite de urbe, Iupiz

APOLLODORI

ter Minetuum, Neptunumq;
inter se pacavit, usq; non, ut
quidam memorant, Cecropē,
Cranaumq; nec Erichtheum,
sed duodecim Deos huiusce
cōtrouersiae indices dedit, quo-
rū sententia urbs Athenæ Mi-
neruæ adiudicata fuit; quan-
do primū ab ea oleam Cecro-
pis testimonio productum fuis-
se perceperant. Minerua itaq;
de seipsa Athenis nomen im-
posuit, at Neptunus mirum in
modū iratus Thriasium cam-
pum pessime afflicxit: atq; At-
ticam uniuersum pelago inun-
dauit. Adhæc Cecrops Agrau-
lo Aetæi filia in coniugium
ducit, ex eaq; marem quidem
suscepit, Erysichthonem, qui
sine maribus liberis è uita de-
cessit, filias uero, Agraulon
Hersē: & Pandrosom, At
ex Agraulo, ac Marte gigni-
tur Alcippe. Huic uim in-
ferre Alirrhothius Neptuni,
& Eurytes Nymphæ filius à
Marte deprehensus occiditur.

quāobrem

τὰς ἔδωκεν. οὐχ' ὥς εἰ πο-
τίνες κέκροπα, καὶ κρααόν.
οὐδὲ ἐριχθία. θεοὺς δὲ τῶν
δῶδεκα. καὶ τοῦτων δικα-
ζόντων ἡ χώρα τῆς ἀθηνᾶς
ἐκρίθη. κέκροπος μορτυρή-
σαντος. ὅτε πρῶτον τῶν ἐ-
λαίων ἐφύτευσεν. ἀθηνᾶ
μὲν ὧν ἀφ' αὐτῆς τὴν πό-
λιν, ἐκάλεισεν ἀθῆνας. πο-
σειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς,
τὸ θηλάσιον πεδίον ἐπεκάλυ-
ψε, καὶ τῶν ἀπικλῶν ὕφαλον
ἐποίησεν. κέκροψ δὲ γάμας
τῶν ἀκταίου κόρην, ἀγραυ-
λὸν. παῖδας μὲν ἔχεν ἐρυ-
σίχθονα. ὃς ἄπικνος μετῴ-
λαξε. θυγατρὸς δὲ ἀγραυ-
λὸν ἔρσην, πάνδροσον, ἀ-
γραυλὸς μὲν ὢν, καὶ ἄρεος ἀλ-
κίππῃ γίνεται. τὰς τῆς
ἐρίχθους ἀλirrhothios ὁ ποσει-
δῶνος καὶ νύμφης θυρῶτης
ὑπὸ ἄρεος φωρεθεὶς κτεί-
νεται. ποσειδῶν δὲ ἐν ἀρείῳ
πάγῳ κτείνεται δικαζόν-
των τῆς δῶδεκα θεῶν ἄρῃ,
καὶ

καὶ ἀρλύνεται. ὁρῶν δὲ, καὶ
 ὁρμόν κέφαλος, οὐ δρᾶδεῖ
 σα ἡὼς ὕρπασε. καὶ μῆρ-
 σα εἰ σὺεία, παῖδα ἐλίνυ-
 5 σα πιδωνόν. οὐ παῖς ἐξέλει-
 το φαέδων. τούτου δὲ ἀσύ-
 νοος. πῦ δὲ, σάνδοκος, ὅς ἐκ
 σὺείας ἐλθὼν εἰς κελικίαν,
 πόλιν ἔκπεσσε καλσίδειν. καὶ
 10 γήμασθ* θαλασσίου τινὸς μεγα-
 λάρου κινύραν τῆς αἰσυ-
 ρίαν βασιλεία ἐλίνυσε. κί-
 νύρας οὗτος εἰ κύνεω, πα-
 ραχλινόμηνος σὺν λαῶ ἔκπε-
 15 σε πάφον. γήμασθ δὲ ἐκεί-
 μενδάρμην κόρην πυγμαλίω-
 νος κυπρίαν βασιλείας, ὅξυ-
 πογον ἐλίνυσε, καὶ ἄδωνιν.
 πρὸς δὲ τούτοις θυγατράς
 20 Ὀρσεδίην. λαοζόρην, καὶ
 βρασίην. αὐταὶ δὲ ὄξυ μῦ-
 νιν ἀφροδίτης ἀλλοτρίαις
 αἰδοράσι στυγνὰ ἐξόμνηται, ἣ
 βίον εἰς αἰγυπτιῶ μετήλλα-
 25 ξαν. ἄδωνιν δὲ πᾶσι δῶν,
 ἀρπύμηνος χόλας, πλῆγεις
 εἰς θῆρας ὑπὸ σὺνός, ἀπείδαι

quāobrem Neptunus Mariē i
 Ariopago cædis reum agit: Is
 duodecim Deorū senectiā iudi-
 catus absolvitur: at Cephalus
 Herfes, et Mercurij filius fuit
 quē, cū Aurora supra modum
 amaret, correptū secū asporta-
 vit i Syriā, ibiq; illius cōcubitu
 grāvida fit, et Tithonū peperit
 cui Phaëthōtem filiū fuisse p-
 dūt. Huius autē fuit Astynous,
 ex quo, Sādocus: q̄ ē Syria pfe-
 tius in Ciliciam, Celenderim
 urbem cōdidit: duēlāq; in ma-
 trimonium* Thanace Megef-
 sari filia Canyam Assyrioz
 rū regē procreavit. Hic Ciny-
 ras cū in Cyprū se cōtulisset,
 cū populo, paphū cōdidit, Du-
 elāq; inibi uxore Meibarme
 Pygmaliois Cyprioz regis fi-
 lia oxypoz, et Adonin genuit:
 Necnō filias Orsedicen: Laoz-
 gorēq; et Bræsiā ex eadē su-
 scepit. Hæ uero ob Veneris
 irā alienigenis pmistæ uiris
 uitiā i Egypto cū morte cōmu-
 tarūt. Adonis autē puer adhuc,

APOLLO DORI

Dianæ iracūdia in uenatione
ab apro percussus interijt. Hūc
Hesiodus Phœnticis: & Alphe
sibœæ filiū fuisse ait, Panyas
sus uerò de Thoante Assyrio=
rum rege, qui Myrrham fis
liam habuit, natum refert.
Hæc myrrha per iram Venez
ris, quod eam nibili faceret,
patris amore corripitur: atq;
usa nutricis opera, cum infcio
patre noctes duodecim concu=
buit. Is: ubi rem sensit, striz
eto in filiam ense impetum fe
cit, quæ, cum iam comprehen=
deretur. Deos rogat, ut nuf=
quam appareat. Tum Dij il=
lam miserati in arborem sui
nominis commutarunt: ac de=
cimo post mēse rescissas arbo
re, Adonis ex ea filiam ortum
fuisse ferunt. Quem Venus
formæ ergò infantem adhuc
clam deis in arca occultatam,
ante Proserpinam constituit,
quem simulac illum conspex
it, se redditurum negauit.
Delato ad Iouem iudicio, tres

νε, ἡσίοδος δὲ αὐτὸν, φοίνις
κος, καὶ ἀλφειβοίαισ' λέε
γει. πανύασις δ' ἐφοιτῶσα
τος βασιλείας ἀστυρίαν, ὅς
ἔχε θυγατὶρα σμύρναν. αὐ
5
τῇ κατὰ μῆνιν ἀφροδίτης,
οὐ γὰρ αὐτῷ ἐτίμα, ἴχει τ'
παρὸς ὄρωτα. καὶ σιωδρ=
γὸν λαβοῦσα τὴν τροφὴν
ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύκ- 10
τας δώδεκα σιωδὸν ἰάδῃ. ὁ
δὲ, ὡς ἠόητο, σπασάμενος ξί
φος ἐδίωκεν αὐτῷ. ἡ δὲ,
παρὰ κατὰ λαμβανούμην,
θεοῖς ἠὲ ὑξάτο, ἀφαυρὴ γένε- 15
σθαι. θεοὶ δὲ κατὰ κτεῖρας
αὐτῇ, εἰς δέιστρον με=
τήλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύρ
ναν. δεκαμυαία δὲ ὕδρον
χρόνῳ, τῷ δέιστρον ῥα γένε- 20
σθαι. γέννησθαι τ' ἀεζομένην ἄ=
σθαι. ὃν ἀφροδίτῃ τῇ δὲ καλ
λοῦσ' ἐπὶ νύκτι κρύφα θεῶν
εἰς λαφύρα κακρῦψασα, πῶρ
σεφόνῃ παρῆσθαι. ἐκείνη δὲ 5
ὡς ἐθέλειτο, οὐκ ἀπιδίδου.
κρίσεως δὲ ἡδὲ διὸς γνημέ

νης, εἰς ἑαυτῶν μοῖρας διηρέ-
 σθη ὁ εἰς αὐτὸς. καὶ μίαν μὲν
 πρὸς αὐτῶν μείνειν τὸν ἄδων-
 νιν. μίαν δὲ παρὰ πύρρον
 5. φόνῃ προσέταξε. τὴν δὲ ἐ-
 τέρην, πρὸς ἀφροδίτην. ὁ δὲ
 ἄδωνις ταύτῃ προσέειπε,
 καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν. ὕστε-
 ρον δὲ διηρώων ἄδωνις ὑπὸ
 10. οὐδὲν πλεονέκτημα. καὶ
 κροπὸς δὲ ἀφροδισίου, κρα-
 ναὸς * αὐτοχθόνος, ἐφ' οὗ τὸν
 ἐνδὲ δευκαλίωνος λέγεται
 κατακλυσθὲν γενέσθαι. οὗ
 15. ἵπτος γάμοις ἐκλακεταί μο-
 νος πιστάδα τὴν μύνην, ἐ-
 γλίνθησε κραναὴν, καὶ κρα-
 ναίχην, καὶ αὐτὴν δίδε. ἥ δὲ
 ἀφροδισίου ἐπὶ πρὸς ἵππον,
 20. τὴν χώραν κραναὸς αὐτὴν δίδε
 δὲ προσήγαγε. κραναίη
 δὲ ἐκ βαλῶν ἀμφοτέρων ἐ-
 βαπύλουσε. ὅθεν ἔτι μοι μὲν
 δευκαλίωνος, ἔτι μοι δὲ * αὐ-
 25. τοχθόνος λέγεται. κατακλυ-
 σθέντα δὲ αὐτὸν ἐνδὲ δίδε
 καὶ ἐπὶ, ἐγλίνθησε ἐκ βαλῶν.

in partes annum partitus est,
 ut unam apud se ipsum, alte-
 ram cum Proserpina, tertiam
 demum cum Venere Adonis
 permaneret, imperavit. Ado-
 nis autem, quæ pars sibi ab
 Ioue distributa fuerat, eam
 ipsi Veneri attribuit. Nec
 longo post tempore inter ue-
 nandum Adonis ab apro ual-
 neratus occidit. Post, ubi Cee-
 crops humanitatem exiit, Cra-
 naus indiges, sub quo Deuca-
 lionis diluvium fuisse narra-
 tur, ducta à Lacedæmone Pe-
 diade Menetis filia, Cranaem
 genuit, & Cranæchmen, &
 Atthidem, quæ cum, virginis-
 tate necdum expugnata obis-
 set, Cranaus ab ea terrâ At-
 thidē uocitavit: ubi, post Cra-
 naum expulsū regnavit Am-
 phictyon. Hunc nonnulli Deu-
 calionis, alii uero * indigetis
 hominis filium fuisse dicunt.
 Qui, cum duodecim annos re-
 gnum tenuisset, ab Eriedibos
 pro pellitur, hunc Hephestes,

APOLLODORI

ex Cranaë Attribidis nata fi-
liū esse aiunt. Sūt ēt, qui Vol-
cani, & Palladis esse uelint,
bunc in modū. Minerva olim
arma sibi conflare uolens ad
Volcanum adierat. Hūc in-
terim relictum à Venere Mi-
neruæ constuprandæ cupido
desiderium incessit: eamq;
aurectare aggreditur. Hæc
fugit: ille fugientem insequi-
tur, utq; proxime eam uenit,
i summa erat necessitate, clau-
dicabat enim, Deam inire co-
nabatur. Ea uero, ut pudica
erat, & uirgo, uirum non ad-
mittebat. Volcanus demum
tentigine ruptus in uirginis fe-
mur semen effudit. Tum
tristata, semen lana deter-
sum in terram deiecit, ac mox
in fugam se dedit. Inter-
ea uero ex demisso in hu-
mum semine gignitur, Erich-
thonius. Hunc clam dys alijs,
dum immortalem facere stu-
det, educauit: positiūq; in cista
Pædroso Cecropis filiæ cōmen-

ᾧδων οἱ μὲν ἠφαίστης τ' κρα-
ναΐς θυγατρὸς ἀτ' Ἰδίδος εἶναι
λέγουσιν. οἱ δὲ ἠφαίστου, καὶ
ἀθηνᾶς οὕτως. ἀθηνᾶ πα-
ρελόντο πρὸς ἠφαιστον ὁ-
πλᾶ κατασκυλεύουσα. δέλω-
σα. ὁ δὲ ἐγκαταλελειμμέ-
νος ὑπὸ ἀφροδίτης, εἰς ἐπι-
θυμίασι ὦλιδε τ' ἀθηνᾶς.
καὶ διώκειν αὐτῇ ἤρξατο.
ἡ δὲ, ἐφοβήν. ὥς δὲ ἐγγύς
αὐτῆς ἐλόντο, πολλῇ αἰδέα
καὶ, ὅν γ' ἥ χαλὸς, ἐπειρᾷ το-
σσι λθῆν. ἡ δὲ, ὥς σῶφρων
καὶ πρὸ δέος οὔσα οὐκ ἠνέχε-
το. ὁ δὲ, ἀπιστοδρῆμιν εἰς τὸ
σκέλος τῆς θανάς. ἐκείνῃ δὲ
μυσαχθεῖσα, εἰώ ἀχρμάξα-
σα τὸ γόνον, εἰς γῆν ἔρριπεν.
φουλούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς
γονῆς εἰς γῆν πεδούσης, ἐει-
χθόνιος γίνεται. ᾧδων ἀθηνᾶ
κρύφα τῆς ἄλλων θεῶν
ἔκρεψε. ἀθηνᾶς δὲ δέλωσα
ποιῆσαι. καὶ καταθείσκει
αὐτὸν εἰς κίστην, πανορέσων
τῇ κέκροτος παρακατέθε-

το. ἀπεποιῦ(α τὴν κίστην
αἰοίγειν. αἱ ἀδελφαὶ τῆς
πανδρόπου αἰοίροισιν ἑπὶ
ποδὶ ὀργίσας, καὶ θρόνῳ
5 τῷ ἑρέφει πρᾶσσε· ρα μὲν
ὀράκοντα. καὶ ὥς μὲν αἰῶι
λέγουσιν ἀπ' αὐτῆς διεφθάρ-
ησαν τῷ ὀράκοντος. ὥς δὲ
αἰῶι, δι' ὀργὴν ἀθηνᾶς, ἐμ-
10 μαλὲς γλῶσσιναι, καὶ τὰ τῆς
ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρρι-
ψαν. σὶ δὲ τῷ περὶ εἰς ἑρα-
φείδ· εὐχρόνιος ὑπ' αὐτῆς
ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν ἀμμι-
15 κτύονα, ἐβασίλευσεν ἀθην-
αῶν. καὶ τὸ σὶ ἀκροπόλει
ἐόχουον τῆς ἀθηνᾶς ἰδρύσας-
το. καὶ τῆς παναθηναίως
τὴν ἑορτὴν σιωνεσῆ(α. καὶ
20 πασιδίαι νηίδας νύμφων ἑ-
γμῶν· ὅς ἦς παῖς πανδίων
ἐγθονῆς. εὐχρόνιον δὲ ἀ-
ποδανόνος, καὶ ταφείτος
σὶ τῷ ἀ, τῷ περὶ εἰς τῆς ἀθην-
25 αῶς, πανδίων ἐβασίλευσεν.
ἐφ' οὗ δὴ μὲν τῆς, καὶ διόνους
εἰς τὴν ἀττικὴν ἔλθον· ἀλλ'

daui: iterdicitq; ne cistam re-
tegeret: At Pandrosi sorores,
quod curiosæ admodum fo-
rent, cistam aperiuunt; ad vo-
lutumq; puero draconem spe-
ctant. Nec defunt, qui ab
eodem dracone fuisse inter-
emptas, assipulentur, Alio-
rum uero testimonio Palladis
ira, furore percitæ, de sum-
ma sese arce præcipites eie-
cerunt. Interea uero Erich-
thonius in tēplo à Minerva ip-
sa enutritus pulso Amphictyo-
ne Athenarum regno potitus
est, ac Mineruæ: signum in
arce constituit: necnon Pan-
athenæorum celebritatem in-
stituit. Pasibeamq; Nai a-
dem nympham uxorem ac e-
cepit, ex qua sibi Pandion
natus est, Denq; Erichtho-
nio uita functo, ac in primo
Palladis phano sepulto, Pan-
dion regnum adipiscitur: i-
qua regnante Ceres, Dio-
nyfiusq; in Atticam uene-
re: Atqui Cererem Eleusine

Celeus suscepit. Dionysus uero ab Icario hospitio excipitur, à quo uitis palmitem muneri accepit, ab eoq; uini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortalibus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent uinum: atq; animi causa sese largius meri poculis inuitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icaro necem fustibus intulerunt, Erigone uero filiae patrem uestiganti herilis canis, cui Mieræ nomen fuit, Icarium confectari solita, caecauer, ubi nā delitesceret, indicauit. Tum filia patrem deflens se ipsam ex arbore suspendio necauit. Pandion interea de ducta uxore Zenochippe matris suæ sorore, filias, Procnem, ac Philome, et geminos erechibcum, Buteiq; suscepit. Dein conflato in Labdacum bello de terra finibus in belli societatem

λαὶ δῆμους μὲν καλεῖς εἰς
τὴν εὐλοσίαν ὑπὲρδέξατο.
διόνυσον δ' ἰκαρίου καὶ λαμ
βοῦναι πρ' αὐτῷ κλέμναι ἀμ
πίλον. καὶ τὰ ποτὶ τὴν οἶνον
ποιῆσαν μαιδάνων, καὶ τὰς
τῷ θεῷ δωρήσασθαι δίδων
χρύστας αἰθρώποισι ἀφει
κνεῖται πρὸς πινάσ' ποιμέ
νας, οἱ γούρμῳ τῷ πο
τῷ, καὶ χροῖς ὕδατος ἀφει
δῶς δι' ἡδονὴν ἐκλύσαντες,
πιφαρμάχου νομίζοντες,
ἀπέκτειναι αὐτόν. κείνη
δὲ τῇ θυγατρὶ τὸν πατὸρα
μας θύουσα, κύων σωήδης
ὄνομα μάλρα, ἢ τῷ ἰκαρίῳ
σωεῖπετο, τὸν νεκρὸν ἐμήν
ου. καὶ κείνη κατὰ δρυμὴν
τὸν πατὸρα, ἐαυτὴν αἰθέ
ρος. πανθῶν δὲ γήμασ'
ξυξίππην τῆς μητρός ἦν
ἀδελφῶν, θυγατράσ' μὲν
ἐτίκνωσε πέγκλῳ, καὶ δι
δομῶν. παῖδας δὲ διόν
μοῦ ἐρεχθεῖα, καὶ βούτῳ
πολίμου δὲ ὀφθαλμοῦ

πρὸς Λάβδακον, ὡδὲ γῆς
 ὄρων ἐπεκλίετο βονὸν,
 ἐκδράκνυς θηρέα τ' ἄρεως.
 καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ
 5 καὶ τορβώας, ἔδωκε θηρεῖ
 πρὸς γάμον τὴν ἑαυτῷ θυῖ
 γατόρᾳ πέκνῳ. ὁ δὲ ἐκ-
 ταύτης γλυνύας παῖδα ἴο-
 τυν. καὶ Φιλομήλῃς δρᾶ-
 10 ὠδεῖς ἔφθερε. καὶ ταύτῳ,
 εἰπὼν τεθναίνει πέκνῳ.
 κρύπτην ἔδιδε γυναικί.
 αὐτῇ δὲ γάμος Φιλομή-
 λῃ στυγνὴν ἔθηκε. καὶ τὴν
 15 γλῶσσαν ἔξέπερνε αὐτῇς.
 ἡ δὲ ὑφ' ἡνάσας ἐπὶ πτόλῳ
 γράμματα, καὶ δὲ τὸν-
 των ἐμύνησε πέκνῳ τὰς
 ἰδίᾳ συμφορᾷς. ἡ δὲ αἰὶα-
 20 ζῶντι τῷ αὐτῷ κτεῖ-
 νει τὸν παῖδα ἴτω, καὶ κα-
 λήσας, θηρεῖ δὲ ἵππον ἄγνο-
 οῦντι περὶ τῆς. καὶ μετὰ
 τῆς ἀδελφῆς διαταχέως ἔ-
 25 φυγῇ. θηρὲς δὲ αἰδομένη-
 ρος, ἀρπάζει πάλαι καὶ ἰδὲ
 αὐν. αἰ δὲ, εἰ δαυλίᾳ τῆς

Tereum Martis filium de
 Thracia conuocauit eoque bel-
 lo per eius auxilia præclaris-
 sime gesto : Procne filiam
 suam Tereo nuptui colloca-
 uit. Hic suscepto ex ea iuue-
 filio, Philomelam amore suc-
 census uitiat. Eamque, simulat-
 to Procnis obitu, rure celat,
 et huiusce loco Philomelam
 ductam comprimit. Inde huc
 linguam defecuit, ea uero
 per litteras in peplo contex-
 tas, suas ipsius Procne sorori,
 miseras significauit.
 Hæc, post quæsitam Germa-
 nam Ium puerum trucidatumque
 Tereo, in-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit,
 Tereus cognito facinore ab-
 repta securi fugientes inse-
 quitur. Hæc uero, cum iam
 Dauham Phocidis urbem per-
 uenissent, circumsepere Deos
 rogant in auxilium mutari. Tum
 Procne fit Lascinia, Philo-
 mela uero in birdinem trāsa.

APOLLODORI

formatur. Adhæc Tereus in
 Vpupam commutatur. Inde
 Pandion ubi fato concessu, sis-
 liij diuifis interse patrijs facul-
 tatibus, Erichtheus regnum
 accepit. Sacerdotio aut Miner-
 uæ, Neptuniq; Butes Erich-
 thonij filius honestatur. At
 Erechtheus. Praxithecæ Pbra-
 simi, & Diogenæ Cephiso-
 natæ filiam uxorem duxit,
 ex qua filios habuit, mares,
 Cecropem, Pandorum, &
 Metionem, feminas uero Pro-
 crin, Creusam, Chthoniam,
 Oritthyiam, quam postea Bo-
 reas rapuisse dicitur. Chtho-
 niam Butes in cōiugio habuit.
 Atqui Xuthus Creusam du-
 xit, & Procrin Cephalus
 Deionei filius. Hæc sum-
 pta corona aurea Pteleonti
 subigitur, et a Cephalo depres-
 hensa, ad Minoem confugit,
 Hic eius etiam amare correps-
 it, test; eiusq; concubitum im-
 petrat. At, si mulier hæc
 cum Minoæ concubasset, nul-

φωκίδας γινόμενα περὶ κα-
 τὰ ληπτοὶ θεοῖς ὄχονται
 ἀφ' ἑνὸς θέναι. καὶ περὶ κνη-
 μὲν γίνεται ἀνδρῶν. φιλομή-
 λα δὲ χελιδῶν. ἀπ' ὠρεοῦ. 5
 ταὶ δὲ, καὶ τηροῦς, καὶ γίνε-
 ται ἔσχατ. πανδοῖκος δὲ
 ἀφ' ὁδοῦ τῆς, οἱ παῖδες πα-
 ρά εἰς μετρίαν. καὶ τὴν ἑα-
 σπλείαν εἰς χροῖς λαμβάνει. 10
 τὴν δὲ ἰδρωσύνῃ τῆς ἀθῆ-
 νᾶς, καὶ τῆς ποσειδῶνος ἱδ-
 ρῆς. τοῦ τοῦ τῆς. γάμος ὃ
 ὄρεχθῶς. παρὰ ξίδια. τὴν
 φρασίμου, καὶ διοχλείας τῆς
 κηλοῦ, ἔχει παῖδας κέρου
 πα. πάνδωρον, μητίονα. θυ-
 γατὸρας δὲ, περὶ κνη. κέρου
 (α. ν. χροῖας. ὡρεῖ θῆλα, ἢ καὶ
 ἡρπασα ὁρεῖας. χροῖας μὲν 20
 ὡς ἔχει βούτης. κέρου δὲ
 δὲ ξοῦτης. περὶ κνη δὲ κέρου
 λος ὁ διοχλείας. ἢ δὲ, λαβοῦ
 χρυσῶν. σέφαιον, πῆλεος
 πῆλεος ἀνέχεται. καὶ φῶ- 25
 ραδεῖσιν ὡς καὶ φάλλον,
 περὶ μέντοι φάλλον. ὁ δὲ αὖ

τῆς ἐρα, καὶ πείθει σμελ
 δεῖν. εἰ δὲ στωέλθοιε γυν
 μίνωι, ἀδύνατον ἦν αὐτῷ
 στωδῆναι. πασιφάη γρ, ἐ-
 5 πειδὴ πολλὰς μίνως στωδ
 νάζετο γυναιξίν, ἐφαρμά-
 κουσιν αὐτόν. καὶ ὁ πότε ἄλ-
 λη στωδονάζετο, εἰς τὰ ἄρ-
 θρα ἐκείει θύρα, καὶ οὕτως
 10 ἰοαπώλωτο, ἔχοντες αὐτῷ κε-
 φάλου αὐτῆς κύνες ταχύν,
 αἰκόντιόν τε ἰδυόλον. ἑδί-
 πύτοισι περικεῖς ἰδούα τὸν
 αἰσθα τῷ κερκαίαι, πει-
 15 ρεῖται, πρὸς τὸ μεδὲ βλά-
 ψαι, καὶ στωδονάζεται.
 διέλασα δὲ αὐθις τῷ μίνω
 ος γυναιξί, ἥ πεν εἰς ἀθή-
 νας, καὶ διαλλαξέλα κε-
 20 φάλω, μετὰ ζόντου παραγί-
 νεται εἰς θῆραν. ἦν γρ θη-
 ροντικὴ. διώκουσιν γρ αὐ-
 τῷ εἰ τῇ λοχμῇ ἀγνοῦσας,
 κέφαλος αἰκοντίξιδ, ἢ τυχόν
 25 ἀγκτείνει περικεῖν. καὶ κε-
 θεῖς εἰ ἀρετωπάγῳ, φυγεῖν
 εἰδὼν κατὰ δυνάξεται.

la potuisset ratione servari.
 Nam Pasiphaë, quod cum mul-
 tis mulieribus Minoem rem
 habere nō ignorabat, cū ueno-
 ficis infecit, ut quoties secum
 alia cubaret, in illius artus
 uiperæ irruerent immanes,
 cumq; in modum pellices Pas-
 siphaë disperdebat. *Cephalus
 igitur, perniciosissimum habebat
 canem, cui Lelapi nomē fuit,
 & quem nulla fera poterat es-
 uitare. Iaculum adhæc, cuius
 usus icus neminem unquā fe-
 fellit. Inter hæc Procris cōspici-
 cata uirū, Circeā, sumēs tadi-
 cē, neq; sibi obesset, cōcūbit.
 At uerita rursus Minois con-
 iugem, Athenas proficiscitur,
 & in Cephalī gratiam redijt
 & cum eo ad uenandum con-
 cedit, quippe quæ uenandi
 studio mirifice oblectabatur.
 Hæc occulte uirgine infecuta, i-
 ter fruteta latitabat, cuiusq; mo-
 tu pmoueri uirgulta maritus
 sentiens iaculū inenitabile mi-
 sit, eoque percussam uxorē Pro-

APOLLODORI

crim interfecit. Quocirca Ce-
 phalus ab Arcopagi Iudicib.
 exilio sempuerno damnatur.
 Interea uero Oriibya Ilis-
 sum amne traicientem Bore-
 as rapuit, et cum ea concubuit.
 Hæc illi filias Cleopatram, et
 Chionē, mares autem Zetem,
 & Calain aligeros peperit.
 cum cum Iasone in Colchos na-
 uigantes, et Harpyias insectan-
 tes moritur, siue, ut Acusilaus
 ait, circa Tenum insulam ab
 Hercule interempti fuerunt.
 Cleopatram Phineus coniugē
 cepit: cui ex ea filij gignun-
 tur Plexippus, & Pandion,
 his auctus filijs, ex Cleopatra
 Idæam deinde Dardani filiā
 sibi matrimonio sociauit. Ea
 uero, priuignos, perinde, ac
 in Phinei cædem conspiran-
 tes, falso apud patrē infimus-
 lat, Huic ille credulus, ambos
 oculis priuat, interea Argonau-
 tæ cum Boreæ filijs illuc ap-
 pulsī in Phineum animaduer-
 tunt. Chione autem Nepmæ

ὠρεΐσθαι δὲ πρὸς ἄλλαν ἐπὶ
 ἰλίσσῳ ποταμῷ, ἀπὸ πά-
 σης βορέας συνῆλθε. ἡ δὲ
 γλυνῆ θυγατρός μὲν κλεο-
 πάτραν, καὶ χιόνην. ἵκους ὅ-
 ξητην, καὶ κέλαϊν πῖδρας
 οὓς. οἱ πλεόντες σὺν ἰάτρῳ
 νι, καὶ τὰς ἀρρώγας διὰ
 κόντες, ἀπέθανον. ὥς δὲ ἀνα-
 σίλακος λέγει, πρὸς τῶν τοιού-
 τῳ φησὶ Ἡρακλείου ἀπώλοντο.
 κλεοπάτρα δὲ ἔχουσα, χι-
 νῶν ὧ γίνοιτο καὶ δεῖς ἐξ αὐ-
 τῇ πλεῖστον, καὶ πανδίων.
 ἔχων δὲ τούτοις ἐκ κλεοπά-
 τρας καὶ δεῖς, ἰδὲ αὖ ἐργά-
 μων τῶν διεσθάναν. καὶ κί-
 νη τῇ περὶ γόνων πρὸς φινέα
 φθόρῃ κατεφύετο. καὶ
 πλεῖστος φινῶν, ἀμφοτέρω-
 ροις τυφλοῖ. παραπλεόν-
 τες δὲ οἱ ἀρροῦνται σὺν
 βορέαδαις κολάζονται αὐ-
 τὸν, χιὼν δὲ ποσειδῶνι μί-
 γνυται. ἡ δὲ κρύφα τῇ πατρὶ
 τὸς οὐ μολπον τεκούσα, ἵνα
 μὴ γλύνται κατεφάγεις, εἰς

τὸν βυβλὸν εἴπει το πα-
 ῖον, ποσειδῶν δὲ αἰελέμε-
 νος, εἰς αἰδιοπία κομίζε· καὶ
 δίδωσι βεῖθεσι κύμη δέφειν
 5 αὐτῷ θυγατρὶ καὶ ἀμολ-
 τεΐτῃ· ὥς δὲ ἐπλεώδῃ,
 εἴδον ὅβριδεσι κύμης αὐτῆς.
 τῷ ἐτόσσα αὐτῷ τῷ θυγα-
 τῶν δίδωσιν· ὁ δὲ καὶ τῷ
 10 ὁδὸν ἀφ' ἧς γαμνδεΐσῃς,
 ἐπείρῃσε βιάζεσθαι, καὶ
 δῖα δῶκε θυγατρὶ δαΐς, με-
 τὰ ἰσμάρου τῷ πατρὶ, πρὸς
 περγέοντα καὶ δρακῶν βασι-
 15 λείῃς· ὁ δὲ αὐτῷ τῷ πατρὶ τῷ
 θυγατρὶ σὺν ἑκόντῃ· ἐπὶ τῇ
 ἀφ' ἧς ὕδρον γυνεὶα κα-
 ταφανὴς γίνεται· καὶ πρὸς
 ἐλευσινίῳ φάγει, καὶ φε-
 20 λῖαν ποιεῖται πρὸς αὐτῆς.
 αὐτῇ δὲ ἰσμάρου πλὴν τῇ
 ἄντο· μετὰ περγέοντα, τῷ
 περγέοντα παραγίνεται, καὶ
 τῷ πρὸς ἑνὸς μάχῃ δια-
 25 λυσάμενος, τῷ βασιλείῃ,
 παρέλαβε· καὶ πολέμου
 αἰετῶς πρὸς ἀθηνῶν, καὶ

no admiscetur. Quæ cum,
 clam patre Eumolpo, peperis-
 set, ne detegeretur, in mare
 deiecit infans. Hunc sta-
 tim Neptunus exceptum, in
 Æthyopiam transfert, et Ben-
 ibescyme filia suæ alen-
 dum commendat, et Amphi-
 tritei qui, cum ætatis integræ
 fuit, intus Benibescymes con-
 iux, huic alteram filiarum
 uxorem dedit. Hic autem ux-
 oris quoque suæ sorori nimis in-
 ferre aggreditur. Quamobrem
 exilio multatus cum Ismaro
 filio, ad Tegyrium Thraciæ
 regem confugit. Qui filiam,
 ipsius filio, coniugavit. Des-
 inde uero insidias Tegyrio
 quoque compotasse detectus, ad
 Eleusinos aufugit, eorumque
 amicitiam sibi conciliavit.
 Rursus aut, Ismaro filio de-
 functo, à Tegyrio reuocatus
 in Thraciam redit, ac soluta inter
 eos discordia regnum accepit.
 Mox conflato inter Athenienses,
 et Eleusinos bello, ascitus

APOLLODORI

ab Eleusinijs, magno cū Thracum exercitu opem laturos aduenit. At Erechtheo pro Atheniensibus uictoriam adeptus: Deus rem bellicam praeclare gesturum cecinit, si filiarum unam iugularit. Qui cum natu minimam, immolasset, & reliquae tum omnes se se iugularunt. Siquidem, ut quidam testati sunt, de se uicissim occidendis, conspirauerant. Commissa uero post immolationem pugna Erechtheus Eumolpum obtruncauit. Inde uero ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheū dissoluit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administrauit, & is ducta in coniugium Metiadusa Eupalami filia Pandionem filium sustulit. Hic una cum Cecrope patre regnans à Metionis liberis p seditione eiectus fuit. Hinc Megara ad pylam profectus eius filiam iam dudum nubilem uxorem cepit, à qua

ἐλδυσινίωσ, ἐπικλυθεὶς ὑπὸ ἐλδυσινίῳ, μὲν πολλὰς συνεμάχῃ θρακῶν διωάμεως. ὁρᾷ δὲ ἑστῶτ' αἰθινὰς ὡν νίκης χαρμῶν ἔχουσιν, ὃ θεὸς κατὰρδύσειν τὸν πόλεμον, εἰ μὴ αὖ τῆς θυγατρὸς σφάξῃ. καὶ σφάξαὶ ὥς αὐτὴ τὴν νεοτάτην, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυταὶς κατέσφαξαν. ἐπεποίλωτο γὰρ, ὥς ἔφαθ' ἂν πινόν, σιωωμοσίαις ἀλλήλαις σιωαπολέσθαι. γλυνομῆν δὲ μὲν σφαγῇ τὴν μάχης, ὁρᾷ δὲ μὲν αὐτὴν ἑλδυσινίῳ. ποσειδῶνος δὲ καὶ τὸν ὁρᾷ δὲ, καὶ τὴν οἰκίαν αὐτὴ κατὰ λυγρόντος, κέρου, ὁ πρεσβύτερος τῆς ὁρᾷ δὲ παίδων, ἐβασίλευσεν. ὃς γάμος μετὰ δούλῳ τὴν ὑπαλάμου παῖδα, ἐτίκτωσε πανδίωνος. οὗτος μὲν κέρου βασίλευον, ὡς τῆς μετῴωνος ἡδὲ κατὰ σάσιν ἐβελήθη. καὶ πῖα γλυνομῆν εἰς μέγα-

5 ρα πρὸς πύλας τῷ ἐκαίνου
 θυγατρὶ*, πλῖαν γαμεί.
 αὐτὸς καὶ τῆς πόλεως βασι-
 λεὺς ὑπ' αὐτῆς καθίστατο.
 10 κτεῖνας γὰρ πύλας ἢ τοῦ
 πατρὸς ἀδελφὸν βίαντα,
 τῷ βασιλείῳ δίδωσι παν-
 δίωνι. αὐτὸς δὲ εἰς πλοπὸν
 νησον σὺν λαῷ πῆραγλιόμε-
 15 ονος, κτίζει πόλιν πύλας.
 πανδίωνι δὲ αἱ μεγάροις ὄν-
 τι, παῖδες ἐγέρωντο. αἰετὶς,
 πάλλας, νῖσος, λύκος. αἱ τοί
 δὲ αἰγία σκυρίου εἶναι λέ-
 20 γισσιν, ὑποβληθῆναι δὲ
 ὑπὸ πανδίωνος. μετὰ δὲ τῷ
 πανδίωνος τελευτῶ οἱ παῖ-
 δες αὐτοῦ στρατεύοντες ἐπ'
 ἀθήνας, ὅς ἐβαλον τοῦ μνη-
 25 σιοπιδας. καὶ τῷ ἀρχιῷ τε
 ἑραχίῳ δειλόν. εἶχε δὲ τὸ
 πᾶν κράτος, αἰγυδὺς, γαμεί
 δὲ πρῶτον μὲν, μήτην τῷ
 ὁπλητῆς. δοῦτόρας δὲ χαλ-
 30 κρόπην τῷ ῥηξήνορος. ὥς δὲ
 οὐκ ἐγείετο παῖς αὐτῶν, δε-
 δοικώς τοῦ ἀδελφοῦς εἰς πυ-

deinde urbis regno praefici-
 tur. Nam, cum pylas Bian-
 tem patrum occidisset, Pan-
 dioni genero regnum tradit,
 ipse uero traducto in Pe-
 loponnesum populo Pylum
 urbem condidit. Interea Pan-
 dioni Megaris regnanti, na-
 ti sunt filij Aegeus, Pallas,
 Nisus, & Lycus. Non
 nulli autem Aegeum Scyrij
 filium esse aiunt, sed à Pan-
 dione suppositum fuisse.
 Demum post Pandionis obit-
 um, eius filij perducto in
 Athenas exercitu Mettoni-
 das eiecerunt, ac regnum
 in partes quatuor distribue-
 runt, sed Penes Aegeum
 summa Imperij fuit. Hic
 primam uxorem Metan O-
 pletis filiam: Alteram uero
 Chalciope Rhexenore na-
 tam duxit. At, ubi nulla
 se prole augeri uidet, fra-
 trum metu ad Pythiam adit,
 deq; filiorum progeme res-
 ponsum dari sibi postula-

APOLLODORI

uit, cui deus ita uaticinatus ē.
Macte noua uirtute, pedem,
qui prōminet utri.

Ne prius exoluas, quā scāns
das Palladis arcem.

At ipse ambigens qd hoc sibi
uellet oraculū, Athenas iterū
accedit, sic p̄ Trāzenē iter fa-
ciens a Pithēo Pelopis filio
hospitio recipitur, qui, quoniā
oraculum intellexerat. Eged
uino madētī filiā Aethrā cō-
primendam sum misit. Hanc
etiam nocte eūdem Neptuno
coniunxit. Aegēus interea
Aethrā praecepit, ut, si ex ea
masculus, nasceretur, educa-
ret: ne ue, cuius ille filius es-
set; indicaret: ensem, & cal-
ceos sub saxo abditos reliquit,
haec locutus, cum per Aetatem
puer saxū subuoluere querit,
ea tolleret; eūq; clam cū hi-
sce omnibus ad se rebus emit-
teret. Ipse interim Athenas
contendit, nec non Panathe-
norum certamen aggredi-
tar, celebrare, in quibus Mi-

θίας ἢ λθῆ. καὶ ποδὶ παλ-
δὼν γόνυς ἐμαυτοῦ φο. ὁ δ' ὁ
Διὸς ἐχρησέν αὐτῷ.

Λοκοῦ τὸν περὺλλοντα πο-
δαὶνα φέρτατε λαδὼν, 5
μὴ λύσης πρὶν ἐς ἄκρον αἶ-
θναίων ἀφίκηαι.

Απορῶν δὲ τὸν χρησμὸν,
αἰὶνὰ πάλιν εἰς ἀθήνας. καὶ
τροιζῆναι διδιδύων, ἐπι- 10
ξενούται πτῖθῃ τῷ πέλα-
πος. ὃς τ' χρησμὸν σωτὴς,
μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ
συγκατέκλινεν αἰθρα. τῇ δὲ
αὐτῇ νυκτὶ, καὶ ποσειδῶνι 15
ἐπαλασίουσιν αὐτῇ. αἰγυλὺς
δὲ ἐν τετραμύλῳ αἰθρα, ἐὰν
ἀρρενα γέννησῃ, φέρειν. καὶ
τίπος ἔσται μὴ λείπειν ἀπέλι-
πε δὲ ἑσπέρῃ περὶ μαχαί- 20
ραι, καὶ πέδιλα εἰπὼν, ὅταν
ὁ πᾶς θύνη τ' τλὴν πέσαι αἶ-
ποκυλίσσας ἀνελίθαι ταῦ-
τα, τὸ π' μετ' αὐτ' αὐτ' ἀπο-
πέμπειν. αὐτὸς δὲ ἦ καὶ εἰς 25
ἀθήνας. καὶ τ' τ' παλαιὰ θη-
ναίων ἀπὸν ἀπέπελαι. εἰς ὅ

ὁ μίνως παῖς ἀνδρογέως,
 εἰκνυθεῖ πάντας. ἦ τὸν ὀξυὺς
 ὠδὶ τ' ἑμυραδωνίον ἔπι μύθε
 ταῦρον. ὑφ' οὗ διεφθάρη. ἔ-
 5 νιοι δὲ αὐτ' ἀέχουσι πορδὸ
 μλιον εἰς ἀθήνας τ' ἑλίου
 ἀπὼνα πρὸς τῆς ἀπωνισῶν
 εἰσβολῆς αἵματα ὄχλῳ φθόνου
 ἀχλὺ δαί. μίνως δὲ ἐπιλ-
 10 ὀνόντης αὐτῆς θανάτου θύων
 εἰ πάρεφ' ταῖς χείρσι τ' ἑλίου
 σέφανον ἀπ' τῆς κεφαλῆς
 ἔρριψε, καὶ τὸν αὐλὸν, κατέ-
 15 γχε, καὶ τὴν θυσίαν, οὐδὲν ἔτ-
 20 τὸν ἐπέτελεσεν. ὁ δ' αὖ ἐπὶ καὶ
 δεῦρο χεῖρσι αὐλῶν, καὶ σε-
 φαίων εἰ πάρεφ' θύοισι ταῖς
 χείρσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ θα-
 λασσοκράτῃ, ἐπολεμίσσε
 25 ὁ σόλῳ τὰς ἀθήνας, καὶ μέ-
 γαρε εἰλε νίκου βασιλεύον-
 τος τῆς πανδίωνος. καὶ μεγα-
 ρέα τὸν ἱππομηνίου ὄχλῳ
 νίσῳ βουδὸν ἐλθόντα ἀπὶ-
 30 κτείνει. ἀπὶ θαλάσσης δὲ καὶ νί-
 σος ὄχλῳ θυγατρὸς περδοσίαν.
 ἔχοντι γὰρ αὐτῇ πορφύρεον

nois filius Androgeus oib. mi-
 Etoria praestitit. Hunc Iupiter
 in Marathonium taurum mi-
 sit, à quo fuit interfectus. Nō
 defuncti, qui illum Athenas ad-
 Laij certamē euntem, ab atble-
 tis ob invidiam dolo necatum
 fuisse prodant. Minos, audita
 filij morte, quo tempore in
 Paro gratijs sacra faciebat,
 sublatam ē capite coronam,
 abiecit, ac tibiam, perrexit,
 & sacrificium nibilo tamen
 secius absoluit. Hinc & in bo-
 diernam usq; tempestatem sta-
 ne tibys, & coronis in Paro
 Gratijs immolant. Nec lon-
 go post tempore in mari prae-
 potens cōparata classe Athe-
 nas oppugnauit. Megara item
 Niso Pandionis filio regnante
 subuertit. Adhæc Megareum
 Hippomenis filium, qui ex Oη-
 ches Niso opitulaturus ad-
 uenerat: interemit: et is demū
 p filiae pditionē occubuit. Nā
 cū Scylla filia Minois amore
 flagaret patri purpureū crinē

APOLLODORI

quo inuictus esse ferebatur è medio capitis uertice præcisit, eoq; facto statim ille interijt. Minos itaq; Megaris positus, uirginem uinctam pedibus è puppe in mari delectam summersit. Enim uero, cum id bellum diuturnius fore uideretur, quando Athenas capere minime posset, Iouem, ut Athenienses commissi criminis poenas luèrent, obsecrat, Hinc, cum pestis, ac fames simul urbem inuasisset, Prium quidem ex ueteri oraculo, Athenienses Hyacinthi filias Antheidem Aegeidem, * Enthenidem: & Lytaeam Geræsti ad Cyclopiis tumulū iugularunt, sed harum pater Hyacinthus Lacedæmone Athenas commigravit, & cum nihil inde sibi emolumenti futurum uiderent oracula belli exitu consulerunt. His numen, quas ipse uellet, Minoi poenas daturos renunciavit. Igitur Athenienses missi à Minoem

εἰ μὲν τῇ κεφαλῇ τεύχεα, ταύτης ἀφαιρεθείσης τῆ λαοτᾶ. ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτῆς σκύλλα ἀδελφεῖα μίνωος ὕβριδι τὴν τεύχεα. μόνον δὲ 5 μεγάρων κρητίσας· καὶ τὴν κόρην τῆς περύμνης τῆς ποδῶν ἐκδήσας, ὑπερβρύχιοις ἐπέθηκε. χρονομολίου δὲ τῆ πολέμου μὴ διωάμενος ἐ=10 λείν ἀθήνας, ὅνχεται ἰθαὶ τῇ ἀθηναίων λαβεῖν ὁδὸν. χρονομολίου δὲ τῇ πόλει, λοιμοῦ τὲ; καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν πρῶτον κατὰ λόγον ἀθη=15 ναῖοι παλαιὸν, τὰς ὑακίνθου κόρας, αὐθιγὰς αἰγλητῆς δὲ, ἡν θυγίδα, λυταίαν, ὅτ ἴγχεαι τουτῆ κύκλωπος τὰ φον κατέσφαξαν. τοῦ ταις 20 δὲ ὁ πατήρ ὑακίνθου ἐλθὼν ἐκλακεταίμορος ἀθηνᾶς κατὰ κῆ. ὥς δὲ οὐδὲν ὄφελος ἦν. ὅττω εἰ χρόνῳ περὶ ἀπαλαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπέπεινε τὰς αὐτοῖς μίνωι διδόναι δῖας εἰς αὐτὸς αἰρεῖται. πέμψαντες

φαντες ὃν πρὸς μίνωα, ἐπὶ
 δεῖπον ἐτεῖν δίκας. μίνως δὲ
 ἐκέλευσε αὐτοῖς ἰδὲ κύν-
 ρουσ ἐπὶ ἅ, καὶ κόρασ' τὰς
 ἵσας, χωρὶς ὁπλῶν πέμπειν
 τῷ μίνω ταύρω βοράι. ἦν
 δὲ οὗτος εἰ λαβρεῖν δὲ κα
 θερμικός. εἰ ὦ τὸν εἰσελ-
 θόντα, ἀδύνατον ἦν ἐξίσιαι.
 10 πολυπλόκοις γὰρ καὶ μακρὰς
 τὴν ἀγροῦ μελὴν ἐξοδὸν ἀ-
 πείκλειε. καὶ τοσούτοις δὲ
 αὐτὸν δαΐδαλος, ὁ δὲ παλά-
 μου παιδὸς ἦν ἤπιος, καὶ
 15 αλκίππης. οὗτος ἦν ἀρχι-
 τέκτων αἰσος. καὶ πρῶτος
 ἀγαλμάτων οὐρετής. οὗτος
 ἐξ ἀθηνῶν ἐφυγὼν ἀπὸ τῆς
 ἀκροπόλεως βαλὼν τὴν
 20 ἀδελφὴν πεδονίαν ἦν τὰ-
 λῶ, μαθητὴν ὄντα. δέισας
 μὴ ὅλα τὴν οὐφύλακτον αὐτοῖς
 ἔπαρθε ἄλλη. σιγῶν γὰρ ὅ-
 φρεως οὐρών, ξύλον λεπτὸν
 25 ἐποίησε. φεραμένης δὲ τῆς
 νεκροῦ κυδῆς εἰ ἀρεῖα πα-
 γῳ καὶ παθιγαδῆς. πρὸς μί-

Minoë legatis, ut ab eis, quas
 pœnas uellet pererent, tam Mi-
 nos ijs ut quatuordecim corpo-
 ra, septem scilicet puerorum,
 ac totidem & ætate pares,
 puellas, inermes minotauro
 deuorandos mitterent, impe-
 rauit. Is taurus labyrintho
 conclusus coërebatur, unde
 ingressus quispiā haud facile
 exire poterat, quod multiplici
 uitrum ambage non agnitiū
 exitum excludēbat. Hunc Dæ-
 dalus filius Eupalami, q. Me-
 tiōis, et Alcippæ filius fuit, ex
 edificauit. Hic item Archites
 Elus omnium præstantissimus
 & primus operum admiratio-
 ne dignorum fuit inuentor.
 Hic etiam Athenis post nece-
 tum Perdicis fororis filium
 Talaū, eius discipulum, ausu-
 git, quem, ueritus ne ipsum in-
 geniū præcellentia superaret,
 occidit. Etenim serpentis ma-
 lam nactus lignum tenue se-
 cuit, deinde ubi pueri cadauer
 deprehensum fuit, Reus in

APOLLODORI

Martis uilla peractus ad Minoenem confugit. Atq; inibi Pasiphae cum Minois taurum arderet, lignea vacca affabre compacta corripuit: ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses Virgines septem, ac totidem pueros aetate pares Minotauro uorandos mittebant: donec Theseus ex Aethra, Aegeoque natus iam grandis factus, petra sum mota calceos, atq; enssem aufert, & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam iam uiam a maleficis uiris undecumque percavit. Primum quidem Periphetem Volcani, & Anticliae filium, qui quod clauam, gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurum occidit, qui cum imbecillis pedibus esset, ferrea claua munitus, uiatores interficiebat: quam ex illo preceptam Theseus ipse ferre cofuevit. Hic Sinem postea Polydemonis filium, & Phyleae Corinthii filiae occidit. Huic Piz-

ύωα ἔφυγε. καὶ κείῳ πασιφῶ-
ης ὀφείδεισθαι τῷ ποσειδῶ-
νος ταύρου, σωῶν πασι-
τεχνησάμενος ξυλίνῃ βοῶν.
καὶ τὸν λαβύνυκτον κατε-
σκάλασεν. εἰς ὃν κατὰ ἔτος
ἀθηναῖοι κούρασ' ἐπ' ἅ, καὶ
κῶρασ' τὰς ἱέας, τῷ μινω-
ταύρῳ βορᾷ ἐπιμπον. ὁ
σὺς δὲ γλινυθεὶς ἐξ αἰθρας
αἰγεί παύς. ὡς ἐλγνὴν δὲ τέ-
λειος, ἀπὸ σάμῃος τῷ πέ-
φαι, τὰ πείδιλα, καὶ τῷ μᾶ-
χειρᾷ ἀναιρεῖται. καὶ πε-
ξὸς ἐπείγεται εἰς τὰς ἀθῆ-
νας. φρουρουμένης δὲ ἑσπέρης
αὐτοβῶν κακούρων τῆς ὁδοῦ
ἡμύρωσε. πρῶτον μὲν γὰρ πε-
ριφύτην τὸν ἡφαιστῆ, καὶ αἰ-
πυκλείας, ὅς ἀπὸ τῆς κορύ-
νης, ἣν ἐφόρει, κορυμνῆς ἐπ' ὅ-
καλεῖτο, ἐκτείναν εἰς ἐπιδεύ-
ρω. πόδας δὲ ἀδινεῖς ἔχων
οὗτος, ἐφόρει κορυμνῇ σιδῆ-
ραι, δι' ἧς ἑὸν παριόντας ἐκεί-
τεινε. ταύτῃ αἰφελόμε-
νος ὁ σὺς ἐφόρει. δυνάτορον

δὲ κτείνει σίνιν τὸν πολυ-
 πήμονος, καὶ συλῆας τὸ κο-
 εῖνθου. οὗτος πιτυοκίμ-
 πῆς ἐκαλεῖτο. οἰκῶν γὰρ ἔ-
 5 κορινθίων ἰσθμὸν, ἠνάγκαζε
 τοὺς παρόντας πίτυς καίμ-
 πιοντας ἀνέχεσθαι. οἱ δὲ,
 οὐκ ἔχοντες, οὐκ ἠδύναντο
 καίμπεριν. καὶ ἔπει-
 10 οὗτος δένδρων ἀναρῶντι πῶς
 νοι, πανωλέθρως ἀπώλω-
 το. τοῦτω δὲ ῥότῳ Σησεύς
 σίνιν, ἀπέκτεινε.

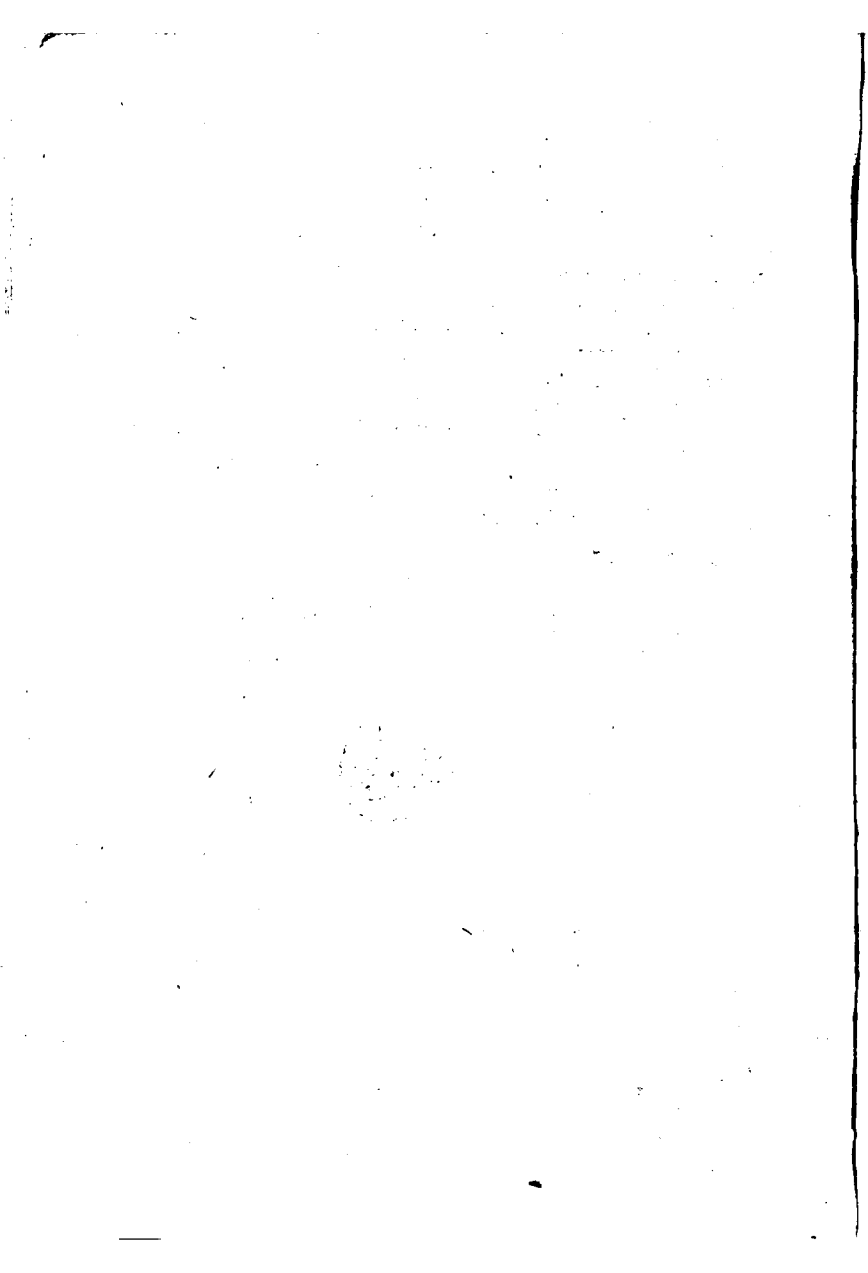
tyo campe, à curuandis pinis
 nomen fuit. Nam cum Corin-
 thiorum Isthmum insedisset,
 uiatores ad pinos flectēdas ī-
 uitos cōpellebat, qui quòd eas
 uirium imbecillitate flectere
 nequirent, arborum inse re-
 deuntium impetu sublati pe-
 nitus interibant. Hunc in
 modum Theseus Sinem cru-
 ciatum è medio subtulit.

Λείπει πολλὰ.

Multa defunt.

§ ü

BENEDICTVS AEGIVS
FVLVIO VRSINO.

S . P . D .

I quis suauissime Fului , me velut
falsi , suspectiq; tituli,quem Apol
lodo^ri nostri fronti præfixi accu
saturus forsan exurgat,quòd eum
scilicet Atheniensem,quòd Græ
maticū dixerim,quòd BIBLIOTHECES,
quòd SIVE DE DEORVM ORIGI
NE, ac LIBRI TRES, adscripserim, his
meis ad te literis , cui nostras in tris Apollodo
ri libros, qualescunq; fuerint, annotationes nū
cupare iam pridem constitui: me non ab re hanc
tanti laboris auctori præfixisse inscriptionē om
nibus demōstraturum esse promitto, spondeoq;.
Quòd igitur hunc ego Atheniensem, & Gram
maticum recte appellarim , non modo ex veteri
ipsius inscriptione, sed etiam Suidæ testimonio
sine dubio comprobatur . Nam Απολλόδορος,
inquit ille , Ασκληπιάδου γραμματικός, εἰς τῆς πα
λαιῶν τοῦ Ροδίου φιλοσόφου , καὶ ἀεισάρχου μαθητῆς
Ἀθηναίου τὸ γένος . Viden' vt. Apollodorus a
Suida non solum Asclepiadæ filius fuisse dicio
tur , sed Atheniensis , sed & Grammaticus ap
pellatur . Huc accedit firmum , & graue Eustas

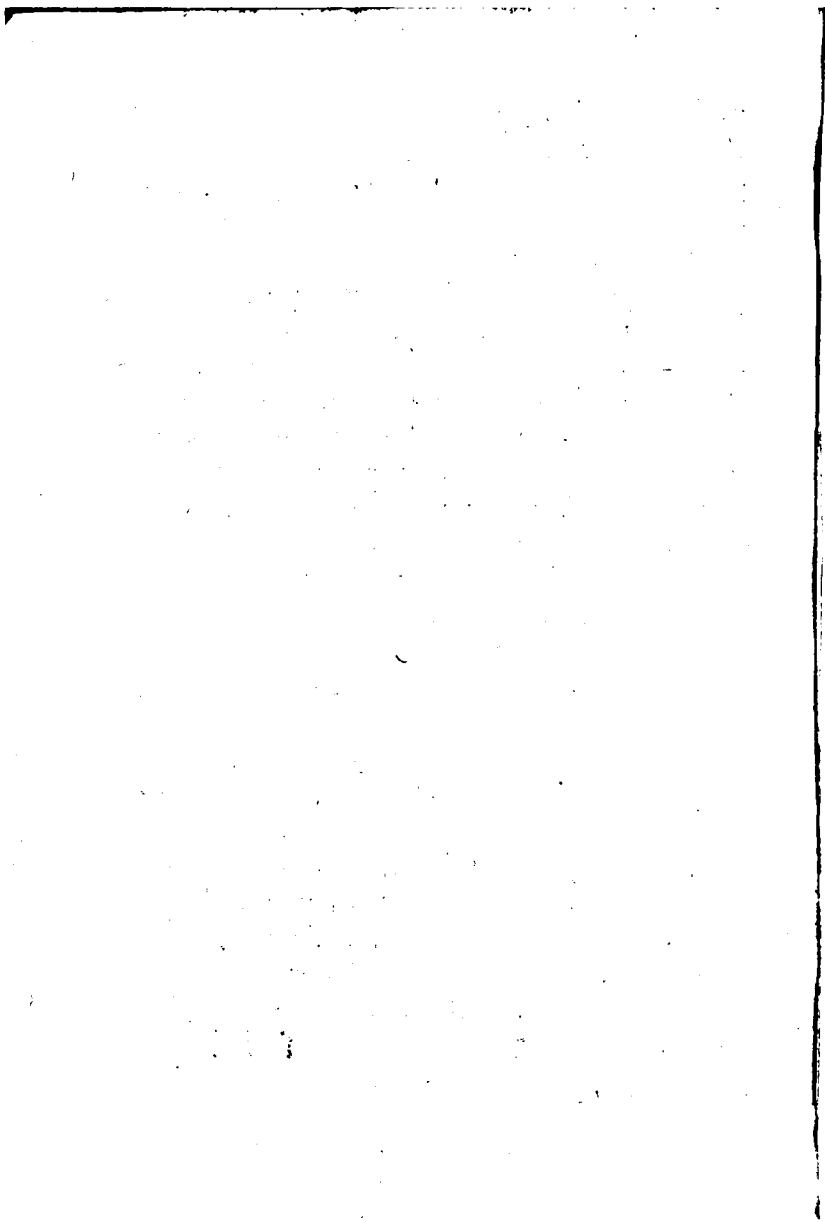
thii magni Homeri enarratoris testimoniū, à quo
etiā hic Atheniensis vocatur his verbis . ὁ πικρὸς
ἄλλοις, καὶ ἀπολλόδωρος ὁ ἀθηναῖος ἐπεγραμματοδότης
το τὸ πρὸς τῆς καταλόγου αὐτοῦ δώδεκα βιβλίοις. Quare
quis nam inficiari poterit Apollodorum hunc
fuisse domo Athenis? Ceterum illum dignissimo
Grammatici titulo fuisse decoratum Strabo
in Geographiæ libris aperte declarat, cum de
Thucydide, atq; Apollodoro nostro mentionē
facit, οὗτε δὴ οὐτος, δὲ οὗτε ἀπολλόδωρος ὁ γραμματι-
κός . Qui itaq; hunc esse Grammaticum nega-
re audeat, cum tanti præsertim auctores senten-
tiæ nostræ subscribant : eum equidem amentis-
simum, ac iudicii præcipitis hominem, deuio-
umq; appellandum esse arbitror . Venio iam ad
BIBLIOTHECES adscriptionem. Hac
nos in re vnica, ac singulari Sophoclis in Anti-
gonem commentarii auctoritate contenti esse
velimus . Is enim cum de Phineo loquitur,
ταῦτα, φησὶν, ἴσθρῃ ἀπολλόδωρος αὐτῇ βιβλιοθήκῃ.
Quòd autem **SIVE DE DEORVM**
ORIGINE LIBRI TRES adiecerim-
us, Hic, qui huiusce authoris primi certe li-
bri vnā, aut alteram pagellam, vel lippientis-
bus ocellis legerit : in sententiam nostram, &
manibus, & pedibus, cum iturum certo scio .
Atq; fortasse obiiciet alius (cur **LIBRI Tres**

adscriptum fuit , quando in manuscriptis Apol-
ladori codicibus , nulla librorū partitio esse ap-
pareat? Immo vero qui nostram Apollodori la-
tinam interpretationem cū animi candore per-
curret , id operis reliquū in tris parteis diuisum
iri omnino censebit . Nam Homeri , quod te nō
fugit , in Iliadem commentarii citant Apollodo-
rum in primo , ac secundo huius operis libro . Si
qui igitur mi Fului honeste , ac nobilis Iuuenis ,
tam peruicaces , tamq̃ refractarii inueniātur , vt
hanc sententiam , censuramq̃ nostram amplexa-
ri minime velint , eam planē Hilermum Sirle-
tium , Basilium Zanchium acerrimi iudicii vi-
ros , ac duo velut Reip. litterariæ sydera fulgen-
tissima : Ianum deniq̃ Cæsarium dicendi magi-
strum , ac bonarum artium professorum facile
principem , & in quemuis , defensuros esse non
dubito . Tu vero mi Fului meas in Apollodorū
annotationes à me tibi iamdudum nuncupatas
propediem in lucem prodituras expecta . Quæ
vero ad Apollodori vitam copiosè scribendam
attinent , nihil est , quod ab Aegio tuo expectes ,
à Tettio enim vtriusq̃ nostri longe amano-
tissimo ista petenda sunt . Vale vi .

Klen . Sextiles , Romæ

M . D . L V .

f iiii

BENEDICTI ÆGII SPOLETINI

in treis Apollodori Atheniensis Grammatici Bi-
bliothecæ, siue de Deorum origine li-
bros, annotationes,

IN LIBRVM PRIMVM.

primus numerus foliũ, significat secundus paginã, tertius lineã.
Fol. p. a. li.

Ὀὐρανὸς. Lactantius Firmianus Vranum vocat deum Ta-
picum Africanorum, qui & Cœlestus dicebatur. Nos uerò Cœ-
lus in genere masculino uertimus secuti Ennii Poetæ authorita-
tem, FL. enim Charisius Sosipater clarissimus Grammaticorum
libro primo. Cœlũ inquit hoc cū sit neutrũ, & masculine veteres
dixerunt, et Ennius. quē cœlus genuit, Itē quoq; cœlus pfundus,
Legimus etiam CAELVS per æ masculine positum in mar-
more nup̄ effosso in arca diuæ Mariæ semper uirginis in Cœlio
monte, cognomento in Domnica hunc in modum ex fragmento,

OPTIMVS . MAXIMVS
CAELVS. AETERNVS. IVP-
TER. IVNONI. REGINAE
MINERVAE. IVSSVS. LIBEN-
DEDIT. PRO. SALVTEM. SVAM
M. MODIVS. AGATHO. ET. PR.
FAVSTI. PATRONI. HOMINIS. S.
ET. HELPIDIS. SVAES. CVM. S.

Sunt, qui Cœlum ut Deum, Cœlium masculine dixerunt differen-
tiæ causa. Ego uerò Ennii testimonium secutus Cœlus uerte-
re græca imitatione malui, idq; pro tuo candore mihi uitio minime

uertent , quando hoc uolens , prudensq; fecerim : adiutus potissimum à uetere epigraphæ , at planè ingratissimus omnium dici, & appellari mererer , nisi id Hieronymo Alterio uiro & nobilissimo , & humanissimo acceptum referam . Is enim uiarum magister diligentissimus , & rerum antiquarum seruantissimus in Cœlio pro æde Deiparæ uirginis à nauicula cabatoribus conductis effodi ex magistratus auctoritate iubet: dumq; alius excauatur, inscriptio , qua de locuti sumus , effossa primum est: inde aliæ complures , ex quibus tandem aliquando , ubinam in Cœlio monte Castra Peregrina uiferentur, cognouimus. Quæ falsò ea in Cœlij parte, qui hætenus de rebus antiquis Romanis conscripserunt, ubi sanctorum Quatuor est templum , posuerunt . Quod omnino à uero abhorre faciant infra à me recitatæ inscriptiones , ex quibus peregrinorum castra fuisse ad ædem prænominatæ Deipare uirginis, uel furdis facillime , cæcisq; comprobatur: ita met si non desint , qui id obstinatissime inficientur: cum recantare iam dedignentur . ij, si me audient uiri boni , & cordati fungentur officio , si accepti beneficij memores Hieronymo Alterio , quem honoris causa semper , ac passim nomino , gratias & agant & habeant : En tibi igitur erutarum inscriptionum copias quibus (ut diximus) castrorum Peregrinorum locus repertus est.

fo.pa.li.

Ex epistyllo marmoreo.

PRO. SALVTE. ET. RE=

DITV.D.N.IMP.CAES.

|||||

VOTIS

PIO. FELICI INVI=

VOTIS

X.ANNALIB. CTO.AVG.DOMITIVS XX. ANNA=

FELICI= BASSVS.FR. > AGENS LIB FELICI=

TER. VICE PRINCIPIS. PE TER.

REGRINORVM, TEM

PLVM. IOVIS. RE=

DVCIS, C.P.OMNI.

CVLTV. DE SVO EXORNAVIT.

Ibidem in Basi

COCCEIVS

PATRVINVS

PRINC.

PEREGRIL=

NORVM

In alia ibidem

COCCE

IVS PA=

TRVINVS

PRINC.

PEREGRIL=

NORVM.

1. 2. 5. ἐρεβδης) scribendum ἐρεβωδης.

1. 2. 13. Ὀρραυδ'τατον) meliorem esse lectionem censuimus, νεω'τατον nouissimus enim Caeli filiorum masculinorum Saturnus fuit, post quem Apollodorus statim subnectit feminas.

3. 1. 22. συξων) Sic in exemplari manuscripto legebatur, in cuius nos locum substituiamus συξ. que uera est, ac genuina lectio.

3. 25. ὁμόκτων) reposuimus ὁμοις τὸν,

Jo. pa. ii.

- 4.5.6. ὠκυίδος.) in Metelliano, & alijs quæ uidi, exemplaribus scriptum legi pro ὠκυίδος.
- 4.1.14. πρωτομέδου(α). in alijs uidi scriptū quod non displicet, πρωτομέδου(α). Hæc πρωτομέδουα nominatur ab Hesiodo in Theogonia.
- 4.1.17. πρωτῶ.) siue πλωτῶ, et si alia est nympha πλωτῶ quare ego addere hanc nympham huic loco eam enim Hesiodus cum Oceanidibus recitat in Theogonia.
- 4.1.18. κραντῶ.) legitur et κρατῶ, placet tamen κραντῶ, ἐκ τῆς κραένω uerbo id nominis deductum est.
- 4.1.25. ἄρνιν.) uidi in Codice Ioānis Honorij scriptū ἄρνιν per. i. non est aspernenda hæc lectio.
- 5.2.31. σδρῆδῆ.) non est fugienda lectio, σδρῆδῆσθαι, i. prauandum esse.
- 5.1.17. ὥς δὲ ὁ μῦθος λέγει.) locus ex Iliadis primo.
- 5.2.24. χειμῶνα πύμ.α(α). rem hanc Homerus copiose narrat Libro Iliadis ξ. & Apollodorus infra recitat in 2. uolunt mine explicatius quàm hic facit.
- 6.1.10. κόρη.) ex tribus codicibus, quibus ego in hoc uertendo auctore usus sum, κόρην parum doctè scriptum uidi: cuius loco nos κόρον restituimus, nam de mare, non de puella hic loquitur Apollodorus.
- 6.1.13. ὥς δὲ τῆς γλυνύσεως ἐξέσῃ χρόνος.) deprauatus est hic locus, atq; adeo ut deesse nonnulla facile perspicitur, quocirca adijci pro asterisio à Ckalcographis iussimus græca hæc uerba λείπει πινά, idest desunt quedam.
- 6.2.12. δῆμ.βρεως.) legitur & ὕβρεως. Cōtumeliæ: transus li secutus Gregorium Cyraldum uirum doctissimum undecūq;

& quo neminem plura legisse crediderim. Is enim in suis illis
 frugiferis, & copiosissimis uoluminibus de Dijs Gentium Pa-
 na Iouis, & Contumeliæ filium fuisse ait, nullius tamen præ-
 ter ipsius institutū citato testimonio, potuisset tamē ad hanc rē
 citare Pindari enarratorē in argumēto Pythiorū. Ille. n. inibi,
 ἔμαθιν, ἴγῃ, ἀφ' ἄλλων, κῆ τινὶ μακρικῶ τέχῃ, ἔπει-
 τῆ πανός, οὐ τὸς ὅτ τοῖς ἀρκάσι θεμὸς δὲι πᾶσιν
 ἐπιμελῶς, εἴ τα ὅρχειται ἑδὲ τὸ μακτεῖοι, εἰ ᾧ πρῶ-
 τη νύξ ἐχρησμάδυσεν, εἴ τα θίμυς. His ille uerbis Apol-
 linem ait artem diuinandi à Pane Arcadiæ deo didicisse, non
 tamen à quonam Pane, quippe qui paulo superius dixerat
 hunc in modum ex eadem Hypothēsi. ἐπ' ἀφ' Ἰσχυρον δὲ
 αὐτῷ ἐποίησεν ἀρμολύμενος περὶς τινὶ τῆ πανός
 σύμγχα, οὐ τῆ ὁρμόν, καὶ πινελόπης, ἀλλὰ τῆ
 διός, καὶ θύμβρεως. Hic igitur ille quisquis fuerit Pinda-
 ri explicator felicissimus, à quonam Pane fuerit Apollo
 edoctus vaticinationes, nempe à Pane Iouis & Thymbris. i.
 contumeliæ filio, monstrauit.

6.2.21. ὁρμολύου τεποσείμυς ὁρμολύου ex Pherecyde apud
 Rhodij scholiographum Argonauticorum libro primo.

6.2.22. ἐλάτης). pro quo scribe ἐλάτης, siue ἐλάτης utrūvis
 nihil moror. dum ἐλάτης per. v. reijciatur.

7.2.17. γενομένης). pro γενομένης ut in exemp'aribus quotquot
 legi, temporis instantis scribendam arbitratus, & id sensus
 exigit.

7.2.11. κοιμώμενος). legendum est sine dubio κοιμώμενον in
 accusandi casu.

7.2.15. ἐπέλωσε. lege ἐκέλωσεν. ea. n. i re librarij iscitia peccauit

fa. pa. li.

8. 1. 19. Hic pro Ἑμωνέων, reposui Ὀρμυονέων, idest ab Hermione-
nensibus. Hic enim Apollodorus. sentit Hermionenses Cereri
indicasse à Plutone suam Proserpinam fuisse raptam, & eam
ad inferos deportasse per ostium: quo ut fama est, ad Pluto-
tonis est descensus. Ἑρμιόνη δὲ, ait Strabo libro viij. ὅστι τῆς
οὐκ ἀσήμεων πόλεων, δηλαδὴ τῆς πελοποννησίων, ὅς
τινὶ παραλία ἐχούσιν ἀλιεῖς λεγόμενοι θαλάττων
χοί πινδς ἄνθρωποι. πρὸ Ὀρμυονόσι δὲ τεθρύλλονται
τινὲς εἰς ἅδου κατὰβαινόντων τὸν ἑὸν, διότι πρὸ οὐκ
ἐπιδίασι ἐν ταύτῃ θαλίᾳ νεκροῖς ναῦλον, idest, Her-
mione uerò est urbs non ignobilis, cuius littora piscatores ha-
bent viri, qui maritimis negotijs tractandis oblectantur. Fama
nem est apud Hermionenses facilem esse ad inferos descensum,
quodere nullum ibi mortuis nauulum imponere consueuerunt,
Hoc per ostium Orpheum ad Ditis penetras: regiam, ut suā
reuocaret Eurydicem ferunt hinc P. Virgilius.

1. Tæmarias etiam fauces, alta ostia Ditis.
2. Et caligantem nigra formidine lucam,
3. Ingressus, manesq; adiit regemq; tremendum.

Siculi Proserpinam nō longè à Syracusis raptam fuisse aiunt,
Horum testimonio Aristoteles, Diodorus, Cicero, Solinus, &
Claudianus subscribunt. Orpheus autem et Pausanias in ter-
ra attica id euemisse referunt. nec desunt, qui ab Acherusio
Ponti specu Plutonem in lucem prodisse narrant ad Prose-
rpinam rapiendam. Indicat etiam Pausanias sic in Bœotiz-
cis, Hermioneenses speciem ostentare non procul à lerna, per
quem Pluto Proserpinam ad infera deportant, Sic itaq; siz-
ne controuersia Apollodori locus restituendus fuit.

fo. pa. li.

8.2.11. μετάνειρα.). ex tribus exemplaribus manu parum accurata, & minus docta scriptis, ita id nominis cum t. in secunda exaratum uidi, ex Pausania in Atticis μετάνειρα passim legitur, quod placet, est enim hoc nomen proculdubio ita scribendum, nos uerò secuti exemplarium uarietatem, modò per γ, modò τ. scriptum reliquimus, atq; ita etiam à chalcographis notari concessimus.

8.2.11. τῇ τῷ κελεῶν.). ego κελεῶν non mutauī, tametsi mihi licuisset, quòd hæc Meganira, quæ Cererem domi suscepit Hippobontis non Celei uxor fuisse legitur: Huic rei Nicædri in Alexipharmaca enarrator astipulatur his uerbis. ἰστέον, ὅτι τῆς κόρης ἥ γυνὴ τῆς περὶ σφόνδης ἀρπαγείσης ἕποδ' αὐτῆς παλῶντος ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Διὶ περὶ εἰρχετο νῦν σὺς ξητοῦσα αὐτῶν, ὑπεδέχθη δὲ εἰ τοῖς οἰκοῖς τῷ ἰσχυρῶντος, ὅς ἦν υἱὸς τῷ πασιδῶντος ὅς ἀλόπηος τῆς κερκύονος, ἕποδ' αὐτῆς γυναικὸς αὐτῆς μετάνειρα, ἥ τις παρέθηκεν αὐτῇ φάπεια, καὶ ἐκέορσεν αὐτῇ οἶνον ἡδὴ τῇ θλίψει, ἡ δὲ Διὸς οὐκ ἐδέξατο, λέγουσα μὴ θεμὶ τὸν εἶναι πείνοινον ἡδὴ τῇ θλίψει τῆς θυγατρὸς, ἀλγίτων δὲ αὐτῶν κυκεῶνα ἐκέλευσε κατασκευάσαι, ὃν δεξαμένη ἔπειν.

Quæ sic nos latinæ, sciendum, inquit, est, ut rapta puella Proserpina à Plutone, eius Parens Ceres cibos abstinens eam querebat, ac in ædibus Hippobontis, qui Neptuni & Alopes ex Cercyone natæ filius erat, à Meganira eius uxore hospitio fuit excepta. Quæ Deæ mensam strauit, & uinum in illius anxietate commiscuit, at Dea id poculi renuit subiciens non esse fas in aduersis uinum bibere, proinde Dea Cy

reponem sibi confici iussit, quem acceptum hausit, hætenus latine Nicædri Scholiastes, ex cuius testimonio: hic pro καλεῖν, ἰσχυροῦς reponendū erat, ego uero, ut dixi, nihil mutui, propterea quod Apollodorus alium fortasse secutus ē auctorē, apud quem Celeum Meganiræ maritum fuisse inuenerat, ut sunt Græci diuersi inter se in historijs, fabulisq; recensendis, & Hyginus noster longe aliter hanc recitat historiam.

8. 1. 22. ἐπεὶ τὴν ποίησεν μετὰ τὰς ἐπεὶ τὴν ποίησεν. id est. nos τὴν ποίησεν & θεὰ separatim scripsimus, ne hinc ambiguum suboriretur, de Praxithea proprio nomine, nihil enim hoc in loco id nominis significaret: & nihil ad rem faceret, quare nos pro ποίησεν, castigauimus ποίησεν θεὰ, id est, quid factura esset Dea.

10. 1. 14. αὐτὴν δὲ καὶ τὴν ποίησεν μετὰ τὰς ἐπεὶ τὴν ποίησεν. id est. nos secuti lectionem repositam in margine Codicis Honoriani hoc modo αὐτὴν δὲ καὶ τὴν ποίησεν μετὰ τὰς ἐπεὶ τὴν ποίησεν, vertimus Minerua impetu facto, tamen si αὐτὴν δὲ καὶ τὴν ποίησεν non mutarim, quod nonnullis melior lectio uideatur, & si Minerua submonente Hercules Alcyoneum Gigantem domuit. Ceterum hæc Hercules cum Alcyoneo pugna à Pindaro, et eius enarratore Didymo in Neæmeis aliter multo recensetur: & Apollonij Rhodij Scholiasta à Telamone cæsum fuisse Alcyoneum refert.

10. 2. 7. ἐν καὶ φάλαρα. id est. nos deleuimus, eiusq; in locum secuti exemplar Ioannis Honori uiri luterati, & Probi, meiq; amantissimi, substituimus ἐν καὶ φάλαρα quæ legitima, & uera est lectio.

10. 2. 17. ἡνὶ οὐρανῷ. legimus Stephani testimonio ubi hæc de ἡνὶ οὐρανῷ.

10.2.22. *χοχλίωνα*. id nominis stellula notandū censueramus, sed tum, cum hic primus Apollodori liber excudebatur Antoni Bladi officina asteriscis non utebatur: mea uero ille de causa, quod complusculis in locis, in his imprimendis Apollodori libris, stellis eiusmodi opus esse uidebamus, tandem summi iussit.

11.2.19. *κασιόν*, pro *καυσίον*, id quod in omnibus, quæ vidi exemplaribus scriptum erat: nobis castigari placuit.

12.2.4. εἰς *σικαλίαν*, scripsi *καλικίαν*. Et mox linea 5 pro *κορύβιον* nibili diffinitione, submisimus *κορύκιον*.

12.2.9. *δελφύλω δροάκωνας*, *φύμλω*, antequam nos quæ Apollodorum auidiorem lectu dignissimum mōstra inuasērāt, perdomanda suscepissimus, legebatur, quod monstrum nō modice me torsit, sed tandem Apollonij Rhodij adiumento perdomuimus, sicut et plurima alia, ex eo enim Argonauticorū libro. 2. castigauimus hunc locum, et pro *φύμλω*, quæ uaria erat ac futilis lectio, *δελφύνλω* subrogauimus, ac ne cuiquā imponere videamur, potius clarissimi uerba simul, et ipsius scholiastæ apposuimus, quibus quid *δελφύων* suū, doctissime demonstratur. Apollonius igitur.

ὥς τὸ τε περὶ αἴης ἅπλῳ δειράδι πῆνυσσι

Δελφύνλω τὸ ξοισι πλώγιον ἔξω αἶεξεν

κῶρος ἐὼν ἐπὶ γυμνός, ἐπὶ πλοῦγίμοισι γεγῆσθαι.
quem locum nos, ut poluimus, hunc in modum translulimus,
et totidem carminibus.

Sub tetrico quondam arnassi ut uertice Apollo

Delphynem ingenti telis occidit, et arcu

Nudus adhuc puer, et rutilo iam crine decorus.

Sic latine Rhodius, quo in loco *Δελφύνη*, ait scholiastes
 τὸ ὄνομά ἐστι τῆς δράκοντος, οἱ μὲν ἀρσενικῶς, εἰ δὲ
 θηλυκῶς εἶπον, ὃ καὶ βέλπον. ἄλλως δὲ, καὶ οἱ
 μὲν ὁ *Δελφύνης* κλίνουσιν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ ἡ *Δελφύ-*
νη θηλυκῶς. ὃ πὲν καλεῖτο ὁ φυλάκων τὸ εἰδελ-
 φοῖς χρηστῆριον. Λέαισρος δὲ, καὶ καλλιμάχος εἶ-
 πον αὐτὴν δράκαινα εἶναι θηλυκῶς, καλουμένην
Δελφύνην, idest, *Delphyne Draconis* est nomen, sunt ta-
 men qui masculine, et qui feminine declinant, quod et
 melius est. cōtra verò sunt, qui id nominis volunt esse gene-
 ris masculini tantummodo, propterea quod *Delphynes* qui
 oraculi templum custodiebat, uocabatur. Verum *Leander*, et
Callimachus draconem ipsam hanc feminino genere appel-
 latam *Delphynam* dixerunt. Sed hic *Apollonius* cum
Δελφύνῃ πλώριον, dixit, masculine videtur eam ap-
 pellare uoluisse. Adhuc *Apollodorus* *Callimacho* astipula-
 ri uidetur, quippe qui et ipse δράκαινα, non δράκοντα,
 dixit, et ex ijs, quæ sequuntur, generis feminini esse *Delphy-*
nam indicat.

12.1.27. ὄροι scribe, ὄρη.

12.2.1. ἐδὶ τῆς ὄροις, castigamus τῷ ὄρει, ibidem versu 4,
 τῷ ὄρει lege τὸ ὄρος.

25.1.23. siue *Ἰώκλου*, siue *φυλάκου* legatur nihil moror.
 erit patris nomen pro filij nomine, et contrà filij nomen
 pro patris nomine.

25.1.25. *φυλάκη*, cum acuto, non *φυλακή* cum circumflexo
φυλακή γὰρ τῆς *φυλακῆς* custodiam significat, sed
φυλάκη cum acuto in secunda, oppidi nomen in *Thessal-*

lia est dicti à Phylaco Deionis filio, de qua vrbe Homerus in 2. Iliadis.

οἱ δ' εἶχον Φυλαίην, καὶ Πύραμον αἰδομένους. idest Quia colunt Phylacam, ac florentem Pyramon urbem.

26. 1. 11. αἰβίων,) hisce characteribus, in tribus, quæ mihi hunc vertenti auctorem, erāt, exemplaribus, id scriptum erat, vnde nihil eliciebatur, quod rei satisfaceret: tandem si recte memoria tenei, nos cum Didymi in Homeri Odysseæ scholia admodum vtilia legeremus, (si modo Didymi liber ille est,) nam id sanè nobis non videtur, cur autem id, & qua ratione iudicemus, non est hic dicendi locus, incidimus in banc ipsam, et eandem historiam, de qua, indocti notarij erratum resarciuimus, ita ut, αἰβίων, ἀρχὸν, restituerimus. Didymus mihi apud Homerum Odysseæ vndecimo his verbis græce ex Pherecydis libro septimo. ὁ δὲ μελάμπος παρ' αἰγίου μάθων τῶν αἰτίων, καὶ ἀσχητύχης ἐκείνῳ τῶν μὲν χειρὸς ἀχέροντος φλοῖω κακὰ λυμμένῃν, ἢ ἐπ' ἀνεγκέφαλος τῷ ἰθὺ κλῶν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἐκτέμνοντι τὰ περὶ ἄσπονδα, quæ sic Ægius vertebat. At Melampus percepta de vulture causa, & cum vestigasset gladium illum Attherdi, pyri ue siluestris cortice contestum, cum Phylacus Iphiclo attulit, cum in agris quadrupedia incideret. hæc ille, quibus nos hoc calculo tam exiguo, qui nos maxime cruciabat, liberati sumus.

27. 2. 17. τὸν μονοσπίνδαλον,) alij vocant μονοκρυπίδα, quam diuisionē Hyginus noster vsurpauit, Pindarus in Pythiæis ὁσπίνδαλον dixit. et pag. 1. li. 14. p. lupro, aproscribe.

28. 1. 1. αἰώνιον,) Sic & Apollonius, licet sine nonnulli, quorum

est Hyginus, qui Ὀνυρον id flumen vocent.
 28. 1. 6. συμβαλόν,) placet magis συμβαλῶν. liberum tamē
 legentibus relinquo, linea 7. Ὡς αὖ ἐπαίνον. & quæ se=
 quuntur, usque ad lineam sextamdecimam, diutius, quā opus
 erat hic me locus torfit, qui quōd complusculis maculis scate=
 bat, non omnino probe interpretari poterat, ἔστυλι tandem ali
 quando, ut mea omnia studia, cū Iulio Herculanio Romano,
 viro nunquam satis laudato, est enim tantæ & probitatis, &
 eruditionis, ut eum cum primis quibusq, uel graussimis bona=
 rum cum litterarum, tum artium professoribus comparādum
 esse censeam, hunc si velis græce, doctissimum, si latine, nulli
 eum secundum esse inueneris. summum insuper in eo est pie=
 tatis, ac religionis studium, est & hic sacrarum litterarum stu=
 diosissimus: quare melius erit mihi de eo tacere, quā pauca
 loqui. Sed age iam ad Apollodori locum redeo, dixeram id
 loci cum Herculanio meo, qui sumpto in manum auctoris hu=
 iusce volumine, locum ubi semel atq; iterum perlegisset, men=
 dosus, inquit, hic omnino est locus: videamus etiā si lubet Pin=
 dari Pythia, ubi hac de re plura ille sublimis ingenij Poeta
 narrat, Hac ego in re cum illi morem gessissem, tandem ex
 Pindari Commentarijs obscurissimus Apollodori locus ob mē
 das, quæ sese cum ob temporis iniuriam, tum etiam ab librario
 rum imperitiā multos in libros & græcos & latinos inges=
 serunt, illustratus est consilio Herculanī mei. Sic igitur, ubi
 τίς αὖ ἐπαίνον, legitur: vna tantum litterula deleta, si in
 particula, τίς, ut pro τίς, τί reponatur sensus elucescere in
 cipit. & linea huius paginae 12. Vbi & μὴδὲν scribitur,
 tollatur 7. vltima & pro ea duæ litteræ 1, scilicet & α,

subijciantur, ita ut sit integrū nomen μῆδιαι. deniq; in linea
eiusdem paginae 16 dempta vna duntaxat litera ex infin-
ito αἰαφέρειν, & reponatur προσέτατον αὐ φέρειν.
ad eumq; modum, totus hic locus de Peliae οὐκῶλο mirifice il-
lustratus erit. Nec nos pigebit, quo plenius, copiosiusq; ac lucu-
lentius omnia, quæ ad hoc argumentum faciunt, intelligantur,
subscribere Pindari Pythiorum enarratoris verba.

μονοκρηπίδα, inquit ille, τὸν μονοσάνδαλον. κρηπὶς
ἧ τὸ βῆμα, καὶ εἴρηται παρὰ τῷ βάσιν, ἡ ἰσορία
πρὸ φρεκύνῃ, ἔθνε τῷ ποσειδῶνι φησὶν, ὁ πελίας,
καὶ προῖπι πᾶσι πῖναι, οἱ δὲ ἦσαν οἵτε ἄλλοι πο-
λίται, καὶ ὁ ἰάσων. ἔτυχε δ' ἄροφθίων ἐγγὺς τοῦ
αἰαύρου ποταμοῦ, αἰσάνδαλος δὲ διέβαινε τὸν πο-
ταμόν, διαβὰς δὲ, τὸν μετὰ διξίον ἔπεδον πῶδα,
τὸν δ' ἄριστον ἠδὲ λήθεται, καὶ ὄρχεται οὕτως ἠδὲ
δείπνουν. ἰδὼν δὲ ὁ πελίας, συμβάλλει τὸ μακρόν,
καὶ τότε μετὰ ἡούχασε, τῇ δὲ ὑδραία μεταπημφάμε-
νος αὐτὸν, ἦρθε ὁ, πωποῖν, εἰ αὐτῷ χρυσδεῖν ἔπε-
δον τῆς πολίτης ἀφ' ἑαυτοῦ. ὁ δὲ ἰάσων πέμφει αὐ-
τῷ εἰς αἶαν αὐτὸν, ἠδὲ τὸ κῶδος εἰς χρυσόμαλον ἄξον-
τα αὐτὸν ἀφ' αὐτοῦ. ταῦτα δὲ τῷ ἰάσωνι, ἦρθε εἰς νόον
βάλλει, ὡς ἔλθοι ἡ μῆδιαι πελίας κακόν, quæ nos sic
conuertimus. Monocrepsida .s. monosandalum, vnumue san-
dalum in pede altero gestantem. κρηπὶς enim calceū, plan-
tamq; significat, ac fundamentum. Hæc historia apud Phe-
recydem legitur, Pelias Neptuno, ille inquit, sacrificabat, &
sacrificio eiusmodi omnes adesse edicit, qui cū ciues alij erāt,

tum etiam Iason. Is autem agrum propter Anaurum amnem arari faciebat, sine calceis Anaurum iraeccit, quo facto alterum quidem dextrum scilicet calciait pedem, sed sinistrum calciare obliuiscitur: cumq; in modum ad regiam cœnā contendit. Hunc ubi conspexit Pelias, oraculum mente reuoluit, sed tum siluit. postridie verò Iasonem accersuit, rogat, quid nam ipse faceret, si sibi ab oraculo responsum fuerit a ciuium aliquo moriturum esse. Tum Iason, eum se ad Acam missurū esse ait, ad velleris aurei pellem ab Aeeta reportandam. id Iasoni Iuno in mentem conijcit, ut secum Medea Peliae malum futura accederet. Haftenus græce simul & latine Pindari enarrator. omitto, ne sim lectori tedio, recensere, quæ, qui Lycophronem exponit: eadem de re scripta reliquit. iam ad reliqua.

28. 1. 18. ῥίξαο .) ita substituiimus pro ῥίξας, quod in manu scriptis erat.

28. 2. 11. ἀγνίου .) pro ἀγρίου, sicut in omnibus manuscriptis erat scriptum. Hagnius enim non Agrius Argonautarū vnus fuit. huius etiam filius fuit Tiphys, vnde Apollonius Rhodius libro Argonauticorum primo. τίφω ἀγνιάδης. idest Tiphys Hagniades, quo de Valerius Flaccus libro primo. Peruigil arcadio Tiphys pendebat ab astro Hagniades.

28. 2. 20. ἰοκλείω) emendauimus ὀικλῶς, sic .n. Amphiarai pater dicebatur, linea καενῶς κορώνου, Nos ex Apollonij Argonauticorum libro secundo, scribimus καενῶς κόρωνος. sic .n. ille.

ἔλυθε δ' ἀφρηὺν περλιπὼν γρετῶνα κόρωνος

fol.pa.li.

καυείδης. idest.

Et linquens ditem venit Gyrtona Coronus

Cæmides. & in latino Cæci Coronus,

28.2.24. ἀκησίον.) scribe ἀρκεισίον.

29.1.7. μῆλ' ὧς.) ita in manuscriptis omnibus, nos ἠλ' ὧς
reposuimus.

29.2.21. δολίοις.) δολίοσι castigauimus, nam δολιόνδ' non
δολιοι hi populi à Stephano vocantur. δολιόνδ' .n. qui
Cyzicum habitabant, quos δολιέας Hecataeus vocauit, &
Dolionū dicuntur, & regio Dolionia.

29.2.22. πλάσικὸν σῆτάδ' ἔμα.) legendum ex Hygino in fas-
bulis, & Apollonio libro primo. πλάσικὸν σῆτόν.

29.2.23. πλάσιων.) reponere πλάσιων. & ibidem ἔτιχον,
legitur etiam, εἰδιχον.

30.2.7. δ' ἡμωρέτης.) nomen est rerum scriptoris, quem hic
Apollodorus citat recensens uaria auctōrum testimonia, cur
nam, & ubi nam Hercules ab Argonautis relictus sit. verū
Apollonij scholiastes Argonauticorum libro primo, citans huius
auctōris testimonium δ' ἡμωρέτην vocat, & puto id esse
verum auctōris nomen, quoniam ille eadem in re arcessit testē
hunc auctōrem, ego vero hic nihil mutō, & si placet, si legatur
δ' ἡμωρέτης.

32.1.1. οἱ δ',) lege, ἢ δ'.

32.2.19. φιλῶς.) scripsi φιλῶς.

32.2.5. πετηνῶς) scribi potest πετεινός, per ei in secunda, &
πεπεινός addita syllaba, & πετηνός, per u in secunda,
& πεπεινός, Sic enim passim legitur, idemq; significat.

32.2.10. κατὰ φοροῦντας.) Codex Metellianus habet, quæ

lectio non plane spernenda est: ut significet, quasi dormitantes Argonautae traicerent, sed κατὰ Φεγοῦν τας habet Farnesianum exemplar, cuius mihi copiam fecit opera tua, ac cura Hannibal Carus, qui Alexandro Farnesio Cardinali amplissimo, cum ob singularem ipsius rerum omnium cognitionem, tum etiam ob incomparabilem animi suicandorem, ac fidei integritatem carissimus existit. Hanc igitur lectionem longe meliorem esse arbitror, κατὰ Φεγοῦν τας, Phineus enim Argonautis haec praedicebat: si, ut ipse dicebat: succederent, per cyaneas petras vel cum mira securitate transirent, quare ego Farnesiani codicis lectionem, κατὰ Φεγοῦν τας, ut potiore edendam censui.

33. 2. 9. καὶ εἰδὴ αὖ τοῖς ὠκεαῶν Φαρμακίς.) quae verba, si ut scripta sunt, interpretari velis, nullum desumes sensum, quare hunc in modum castigamus, καὶ εἰδὴ αὖ τῆς ὠκεαῶν Φαρμακίς. nam quem Medea Aeetæ ac Idyiae filiam fuisse lateet, ac veneficam? tametsi sunt alij, qui Hecatem Medæ, & Circes parentem fuisse aiunt, sicut Sophocles Næeram unam Nereidum. at Hesiodus, quæ hic Apollodorus sequitur, in Theogonia Idyiam facit Medæ matrem.

33. 2. 22. χρῖσται,) nos χρῖσται, per i, in prima notamus.

35. 1. 1. καὶ δὲ τας,) in alijs codicibus legitur διακαὶ δὲ τας, quæ lectio nobis non displicet.

35. 1. 9. αὐγυρίδας quod sublata est prior syllaba, restituiamus, αὐγυρίδας, idest Absyrtidas, de quibus hic Apollodorus noster, insulae sunt Adriatici maris dictæ ab Absyrto Aeetæ filio, in quarum una ille per dolum à Medea sorore fuit interceptus.

35. 2. 5. κυάνεαι πέραι πωλαγκταί.) antea ex manuscriptis omnibus κυάνεαι πέραι πωλαγκταί. κυάνεαι, autem nos tanquam addititiam dictionem deleuimus. de Cyaneis, ac symplegadibus paulo superius est mentio, nam sunt longè ab ijs diuersæ. celebrantur πωλαγκταί, apud Hom. Odys. μ. quem hic secutus est meus Apollodorus, et de ijs infra libro tertio.

36. I. 20. ἀργόλωνος αἰγᾶίου.) nos pro αἰγᾶίου, quod nihil ad rem facit, αἰγλαίου, quod Apollinis serenifici cognomen est ab Argonautis inuentum beneficij non immemoribus. Hunc luculentissime Rhodius Argonaut. lib. 4. αἰγλὴν vocat, sic.

— ὅτ' ἀργόλωνος θυήλαις

Αἰγλὴν τὴν ἀνιάφως πμύρορον ἰλάσκειν τε.

Hæc Ianus Baptista Pius præceptor meus nanquam pœnitendus pereleganter latine vertit, in his, quæ ex Apollonio Valerij Flacci Argonauticis finiendis adiunxit hunc in modum.

Phœbo tum Gram iuuentus

Aegleis statuunt aras de nomine dictas

Lucis, in occiduo puppem quæ rexerat ortu

Turbatis quoniam nautis illuxit Apollo.

De Anaphe strabo libro 10. vbi Aegleis Apollinis templū ait inesse, ex hoc Callimachi carmine.

Αἰγλὴν τὴν ἀνιάφω π λακωνίδι γέγωνε θεῆν.

quod sic Aegius vertebat ad verbum.

Aegletem, Anapbenq; Laconidi proxima Thera.

36. 2. 5. μίνω.) μίνωι, et probe legitur ex codice Farnesiano manuscripto, Ioannis Honory, βιβλιογραφῶν græcorū

fo. pag. li.

voluminum, multo omnium qui fuerunt, quique nunc sum, & qui
post alijs erunt in annis, eminentissimi.

36.2.12. τάλως,) reposuimus, τάλως attice, uel τάλαος ex
communī forma loquendi.

37.2.20. ἄσρατος,) emendandum est ἄσρατος, ut ex insequen-
tibus apparet.

38.1.3. in codicibus manuscriptis, ἐγγυδντος cum κ, in secun-
da vidimus exaratum, pro ἐγγυδντος, cum γ, in secun-
da, quæ genuina est lectio.

38.1.10. μεμαγμεῖον excudi iussimus, ut μεμαγμεῖον sit de-
ductum à uerbo μάττομαι, idest conspissor & addensor,
ergo μεμαγμεῖον uidelicet πτόλον intelligemus conspiz-
satam, & uelut addensatam centauri Nessi sanguine, quo pas-
seto mulieres suā uela ex aqua amylo mista conspissare solēt:
ad eundem modum Medea peplum ueneno infectum nouæ Ia-
sonis uxori misit, est quoque in codicibus alijs μεμαγδυμέ-
vor scriptum de uerbo μαγδύομαι: ut, si ita legatur, intel-
ligamus à Medea missum peplum magicis unguinibus infectum, utraque igitur lectionem tuemur.

38.1.22. ἀκραῖαο, prius legebatur ἀκείαο, non male quidem
Pausaniam in Corinthiacis eadem in re secuti ἀκραῖαο
admisimus. ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἔστιν, ait ille, τῆς ἀκραῖαο
ἔργα ἰσθῶ.

IN LIBRVM SECVNDVM
ANNOTATIONES.

39. 1. 10. αἰνῶδες,) improbe scriptum erat, quo deleto substitui-
mus αἰ γαλῶδες, quod palam fiet, nos huic loco recte consu-
luisse ex insequentibus, hac eadem in facie linea octava,
μελῖος in omnibus manuscriptis visitur, vbi ex Homeri
Iliad. I, μελῖαο, accommodatissime subrogare potueramus,
tamen ducti nominis similitudine, nihil mutauimus.
39. 2. 15. Chalcographi conniuentia, & si exemplari manuscrip-
to, quam ipsi copiam vocare consueuerunt, factum est vt hoc
loco hanc æditionem inuaserit, quare nos his nostris castiga-
tionibus sic emendandum censemus in nostra translatione, ex eo
Pelagus etiam natus esse dicitur.
39. 2. 27. ἐκαστον) in exemplaribus male exaratis, pro quo emen-
damus ἑκαστον, licet apud Hyginum Basium legamus.
40. 1. 8. κερσφοι,) hanc vt spuriam & mutilatam refutauimus,
& huic subieciimus Arcadiam legitimam, & integram di-
ctionem.
40. 2. 17. κέρκω,) castigamus κέρκω ex Athenæo. Cercops
enim hic est nomen vnius ex rerum scriptoribus, quem Aibe-
næus adducit lib. cœnarum suarum 11, vbi de poculis loq-
tur. εἰ δ', inquit, ἡσιόδοῦς ὅστιν, ἢ κέρκω ὁ μελήσιος.
idest, siue Hesiodus, siue Cercops ille Milesius.
ἔνθα πὸ τ' ἔσται ἐμὸν ψυκτηριον ὁρῶμε λαδν. sic nos
Nostrum vbi nam populūm psycterion extiterit Dux.
41. 2. 3. βιβλίον,) per, in prima, in quatuor exemplaribus, quæ
mihi videre licuit, scribebatur βιβλίον perperam planè, quā

do hic Apollodorus de libris nihil loquitur, sed de populi nomine. Hinc ego pro inani dictione solidam, ac loco huic convenientem substitui Ευβλίων , idest Bybliorum, Εὐβλος enim per S in prima Phoenices oppidum est, de qua complur-
scula scribit Stephanus.

41. 2. 25. Ἠλέα, Χησ.) sic habet exemplar Scipionis Tettij Neapolitani viri nobilis, et summæ doctrinæ, et modestiæ, et humanitatis incredibilis, ceterum Metellianus Codex Ἠλέα, Χησ habet, nobis Tettiana lectio magis arrisit, ut ἀπὸ τῆς Ἠλέας composita sit dictio, non autem ἐκ τῆς Ἠλέας .

42. 1. 9. κατ'ὧκεαν.) legitur in alijs, nec male, κατοικίξει.

42. 1. 12. μὲλ', λαμπρόν.) ita in manuscriptis omnibus visebatur, nos vnica duntaxat, γ , litera detracta de dictiuncula, $\text{μὲλ' castigauimus μελαμπρόν.}$

42. 2. 6. Λυδοῖο ἀδυνῶς.) legimus Mineruam, præter cetera ipsius cognomina, et Lindiam fuisse cognominatam de Lindo Rhodi vrbe, Lydiam tamen, quod meminerim, Mineruam appellatam legi nusquam, quare hic Λινδία reposui. Nec vero me latet. Hunc Apollodori locum ab Homeri in Iliadis primum Hypomnematisque ita citatum esse, ut et nos castigauimus.

42. 2. 9. πλάωνος.) ἐλάωνος hic vocatur ex Homeri Scholijs.

43. 1. 14. ταῖς κῆρας.) scribi potest etiam ταῖς κόρας, ut sit, Danaus, filias puellasue sortiebatur, siue eliciebat sortes.

43. 2. 14. ἀμασθνάδων.) hic deleuimus, quod ex Codicibus Græcis omnibus legebatur ἀμασθνάδων. dictio nihili et futillis, et ἀμασθνάδων substituendum censuimus.

43. 2. 20. ἄρχιος.) in Alijs αἰχίος, in Tettij mei Codice, quem ex

Rodulphi Cardinalis amplissimi exemplari ex scribi fecit:
legitur αἴτιος, nos hic tibi liberum facimus, ut quā velis le-
ctionem eligas: quod ad me attinet, ἀρχος scripsimus.

44. 1. 2 2. μελάλκης.) alibi, μεγακλῆς, alibi vero μετὰ λκης,
quod Hygino legitur, at ex meo codice μελάλκης legeba-
tur, nobis placet scribere μελάλκης.

45. 1. 1 4. οὗ τῶν νόσιον χροιάς. qui libros de redditibus scripse-
rit, legimus Lysimachum apud Athenaeum libro quarto, qui
græcè sic. οἱ δὲ καὶ τίς οὐ νοσίως τῶ φρονιμωτά-
του, ἢ στω πωτάτου ἀδελφῶ φακλῶ καλουμένην,
ἢ ἄλλοι πινὲς καλίστῳ ὁμοχόισιν, ὡς ἰσχεῖν μνα-
σέειν τὴ παρέρει ἐν τείτρῳ δὲ πωσκιδν φησὶ λυσίμα-
χος ἐν τῇ πρῶτῳ, idest, Atqui me non latet, et Ulyssis
viri prudentissimi, et cordatissimi sororem Phacam nomine,
quam alij quidam Callistonem vocant, ut à Mnasea Patrensi
Europiacorum nteris recenseri inquit Lysimachus in libro de
redditibus tertio. hætenus ille. antequam hic Athenæi locus
mibi subueniret. Terrij mei exemplaris lectio, non displice-
bat. νόμοισι mibi legebatur, nec ab re ea lectio mibi probaba-
tur, propterea quod et auctores habebamus, qui de legibus ci-
tantur Cratiū scilicet et Babylonū Diogenem, sed prior
lectio vera est.

45. 1. 1 5. κέρκω.) Hic quoque est scribendum κέρκω, cum sit
Cercops nomen auctoris, de quo superius meminimus.

45. 2. 9. ἀπειρα.) ὡς δὲ οἱ τραγικὶ δένεχοι.) Tragi-
cos hic intelligo Euripidem ut Eustathius Iliadis libro 6. Tra-
gici vero à græcis scholiographis passim citari solent.

46. 1. 1 5. ὁραπύειν.) ὁραπύειν exemplar habet luculen

tissime ALEXANDRI FARNESI bibliothecae, Cardinalis. n. ille amplissimus, ut ipse est omni virtutum genere ornatissimus, ita domus eius omnis ac bibliotheca, haec quidem castigatissimis graecis, latinisq; exemplaribus, illa aut eruditissimis, humanissimisq; viris referta est. haec igitur lectio est omnino admittenda.

46. 1. 25. ἀπώλυον.) repono ἀπώλλυον geminato cum λλ.

46. 2. 13. ἀλαλγμου.) substituimus ἀλαλαγμου.

46. 2. 19. ἰϋόνον.) non ut in manuscriptis erat, ἰϋόνον.

47. 1. 2. ἰλιάδην. pro quo δηλιάδην emendauimus ex Isacio Lycophronis interprete.

47. 1. 2. πείρω) repono πείρωναι.

48. 1. 9. ἀρχατενεί,) ἀρχατενεί alibi legitur, scribo ἀρχατενεί, ut sic futurum, hoc apud Didymum Iliadis Σ recitatur.

48. 2. 3. πωλυδύκτης,) in alijs visitur. nos πωλυδύκτης de-
tracta. u. litera. ut in plerisq; emendatis auctoribus, qui hanc ipsam rem trahunt, castigamus. sic enim scribitur apud Isacium, apud Apollonij scholiastes, & reliquos. locus sanè hic erat obscurissimus ita ex Apollonij scholijs, ex eruditissimorum virorum scriptis, collectus, decurauimus, ut vel anniculis pueris intelligi possit. ceterum historia, seu fabulam dicas, latius ab Isacio Lycophronis tenebrarum illustratore enarratur. quam cum HORATIO VRSINO gentili tuo, domo Tosia, adulescenti modestissimo, ac bonorum literarum studiosissimo, latine interpretandam dedissem, ut de ingenio adulescentis aliquando periculum facerem. ille & si graecarum literarum candidatus esset, tam docte, tamq; eam latine reddidit, ut sperare liceat eum intra paucissimos annos in his, omni

bus aequalibus suis facillime antestatarum.

48.2.17. αὐτῶν.) legebatur prius αὐτῶν, sine ullo sensu, nos
promde subiecit pro eo αὐτῶν, adiecimusq; nominandū
casum πολυδίκτης, atq; ita sensum lucidissimum elicitur,
alioqui locus hic ab Apolline non solueretur.

48.2.21. γοργόν.) Farnesianum exemplar γοργόνος habet,

48.2.25. εἰπὼν.) lego εἰπὼν, sicut, hoc ipso in loco pro μεμ-
φρηδῶ, πεμφρηδῶ, per π, ac sine μ, ex hoc Hesiodi in
in theogonia versu.

πεμφρηδῶν δὲ πικρὸν, εἰπὼν περὶ πικρὸν.

inuenio tamen multis in locis scriptum, εἰπὼν, εἰπὼν,
ἐν ἰατρῶν.

49.1.12. κίβισιν.) sunt qui κίβισιν cum η in secunda syllaba
scribunt, sed male, nā syllaba claudicaret, id quod ex Ascrtei
poetæ hic recitato versu declaratur.

49.1.22. τὴν κενῶν.) nos hic non ab re ante dictionē κενῶν,
addidimus ex historia, ἃ ἰδοῦς.

49.2.13. Δενῶ, Δεινῶ, habet Hesiodus in Deorum originibus,
verum metri causa ut suus est poetarum mos.

49.2.27. τὰς χεῖρας,) in alijs, τὴν χεῖρα, lege ut lubet,
nihil moror.

50.2.25. ἐγγυῶμιλος,) legerem quoque ex Farnesiano codice
ἐγγυῶμιλος, sicut ex eodē loco προπρῶτον pro προπρῶτος,
quod in alijs omnibus scribitur.

51.1.19. ἀπέκτεινεν) in manu exaratis Apollodoris ἀπὲρ δαίμων
hic legitur, quod non omnino displicet, propterea quod ἀπὲρ
δαιμόνω legi apud auctores poni etiam pro ἀπεκτείνω,
sicut interdum apud Romanos morior, cuius rei mihi nūc hic

Lucani de bello Pharsalico subuenit locus.

quis nolle ab isto

Esse mori?

§ 2. 1. 6. μίδεια,) antea, sed male, legebatur μίδεια, nos substituit μίδεια, quando hic Medea nomen otiosum esset, et ab re longe alienum: nam Apollodorus de vrbe hic, cui Midea nomen fuit, non de mulieris nomine loquitur. est enim μίδεια per i non per u, ait Stephanus, πόλις ἐν Ἄργει, ἢ νῦν κώμη, ἢ πρὸ τῶν πόλεως πόλις, ἀπὸ μιδείας τῆς ἀλφειᾶς θυγατρὸς, λέγεται καὶ χωρὶς τῆς μιδείας, ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ πόλις βοιωτίας ὁ μὲν εὖ οἶτε πολυστάφυλον τ' ἀρνίω ἔχον, οἶτε μίδεια, ἔστι καὶ λυδίας ἄλλη. vnde hunc in modum Aegius vertit. Midea oppidum est Argiuorum, quod nunc vicus est, ac prius Persei ciuitas fuit, dicta à Midea Aloei filia. scribitur adhuc sine i, in penultima, est etiam alia Midea in beotia, Homerus.

Vitiferamq; Arnen veniunt, Mideamq; colentes, Pausanias etiam meminit huius vrbis.

§ 2. 1. 10. πέρση,) id nominis in omnibus exemplaribus aberat, sine quo locus hic erat vndecunq; insolubilis et mutilus: quod huic ex Herodoti Polymnia admodum opportune intulisse nos arbitramur, ne ue nos mendacij argui possimus, subscribenda censui, quæ ad re faciunt ipsius primarij historici verba hæc. πέρση, igitur inquit ille Historiarum pater Herodotus ἐκείνου το δὲ πάλαι ἑπὶ μὲν ἑλλήων καὶ φησὶν, ἑπὶ μὲν τοι σφείων αὐτίων, καὶ τῶν πέρσων αἰετοὶ ταῖοι. ἐπὶ δὲ πέρσων οὐδὲ δακίαν, καὶ διοὺς ἀπὶ κτο παρὰ

ἢ ἀκυφία τὸν ἑλίου, καὶ ἔχει αὐτῷ τὴν θυγατέρα
αἰσχρομέδαν, γίνεται αὐτῷ παῖς, τῷ ὀνόματι Ἔδω-
πύρσῃ, ὅδῳ δὲ αὐτῷ καταλείπει, ἐπὶ γὰρ ἐν
αὐτῇ αἰὼν ὁ κυφὺς ἄρσενος γόνου, καὶ τοῦτου δὲ
τὴν ἐπωνυμίαν εἶχον. idest, pro his qui græcè nesciūt.
Persæ vero quondam à Græcis quidem Cepheneus uocabantur:
sed suo ipsorum, ac circa finitimorum Ἀρταίου dicebātur.
Vbi vero Perseus Danaes, & Iouis filius ad Cepheum Beli
se contulit, & eius filiam Andromedam uxorem accepit, eiq;
ex ea gignit filium, cui nomen Persen imposuit. Hunc ibi reli-
quit apud auum, quod tum Cepheus mascula prole carebat.
ex hoc itaq; id cognominis sunt consecuti. hætenus Herodo-
tus. Sed & paulo inferius eodem in libro, ubi Xerxen loquen-
tem inducit his verbis. ἡμεῖς νομίζομεν πύρσῃ ἐῖναι,
αὐτῷ οὐ ἡμεῖς γόνον αὐτοῦ, καὶ δὲ πύρσῃ αὐτοῦ τὴν θυγατέρα
γόνον αὐτοῦ ἐκ τῆς κυφίως θυγατρὸς αἰσχρομέδαντος,
quod est latine. Nos existimamus Persen esse à quo. nos orti
sumus, Persei Danaes filium, natum ex Andromeda. Cephei
filia: viden' igitur mi Fului suauissime, quātopere ad Apollo-
dori locum Herodoti testimonium faciat? ex quo immorta-
lis ipsius breuitas mirifice explicatur.

§ 2. 1. 18. ἀλκίως,) ne cui sit mirum rogo, quādo pro ἀλκαίου
scribam ἀλκίως, nam sæpissime legi ita scriptum apud
Græcos vñ idemq; nomen. Hesiodus in Clypeo ἀλκαίοιο
vsurpauit genitiuum ab ἀλκαίῳ. Pausanias autem in Ar-
cadicis de eodem nomine ἀλκίως sicut ἀλλείως dixit,
quod non rationi dissentançum esse videbitur, si ἀλκείδης
patronymici originem perspiciamus.

fol. pa. li.

- § 2. 2. 4. πῖ δρέλαος. ἔ πῖ δρέλαος dici potest dorico more.
- § 2. 2. 11. αἰζόραος,) Isacius apud Lycophronem pro αἰτίο=
χος, ἄμπλων nominat.
- § 2. 2. 21. μεδέας,) nos pro μεδέας, μεδέας reposuimus, ἔ
probe Sic. n. castigat legitur in Pindari commentarijs.
- § 3. 1. 15. περσέχοντος,) sic nos castigauimus ex Isaci in Lyco-
phronem commentarijs: ἔ id ratio exigebat; nam antea
περσέχοντες in manuscriptis omnibus erat.
- § 3. 1. 2. Polyxeno. is Iasonis ex Medea filius fuit, ait Pausanias in
Corinib.
- § 4. 1. 21. vbi legitur ab hostibus intellige vulpem illum (ne dicam
illam) Thebanam regionem deuastantem cum suis affectis,
ἔ prædonibus.
- § 5. 1. 6. ἐκταμνιαίου.) Theocritus in Herculillo. δεκαμνίου
reponi possit, sed nihil ego demutarim, suam enim Apollodo-
rus habet auctoritatem, ἔ eam quidem admirandam.
- § 6. 1. 3. λίου,) ὁ μὲν πού Theocritus ait.
- § 6. 1. 15. vbi ab imperitis, ἔ caligantibus typographis scriptū est
imperantem, reponendum irritantem, sic enim vertere placuit
dictionem græcam ἀρξάσθαι, secutus Cicronem in Milone,
qui vi irritare, ἔ ferro laceßere aliquem dixit. omitto hic,
quæ à Budeo in commentarijs suis græcis, ἔ Petro victorio,
in rhetoricis Aristotelis ad Theodectem enarrationibus do-
ctissime recensentur cum ex Demosthene. tum ex Aristotele
pro explicanda græca hac ἔ attica ratione loquendi
ἀδίκων χειρῶν ἀρξάσθαι.
- § 6. 1. 19. Εουφόβια. prius Εουφόβια, litera transposita
legebatur.

57. 1. 9. ὀρχυς, cuius in locum ὄρχυς restitulumus, ex Stephano, & Homero. vbi hæc.

ὄρχυς δ' ἱερὸν ποσειδῶνι ὄρχον ἄλγος.

Onchestumq; sacrum Neptuni numine lucum.

58. 2. 15. ἰδπεῖ. desideratur huic dictioni syllaba, quare scribendum est ἰδπεῖον.

58. 2. 2. πρ' ὀρχύτου, ante quam à nobis id laboris interpretandi Apollodori, & eius monstrorum conficiendi, utcumque liceret susceptū esset, πρ' αὐτῷ in nominatis superius à me codicibus omnibus scriptum inuenimus. quæ lectio à veritate abhorret maxime, nos igitur loci illius, vbi, quæ à varijs præceptoribus Hercules didicisset, inter cetera idem Apollodorus Herculem sagittandi artem ab Euryto accepisse dixit, non immemores, hic pro αὐτῷ, ὀρχύτου castigamus, cui lectioni aduersaturum arbitror neminem.

59. 1. 21. αὐτῷ scribe αὐτῷ aspirata priore, siue εἰ αὐτῷ.

59. 1. 22. pro ἐκρυβῆναι, scribe εἰς κρυβῆναι πίδον χαλκῶν. Diodorus Siculus libro rerū fabulosarum quinto. huic loco astipulatur his verbis latine, Eurystheus in quiens, a pro conspecto perterritus in æreo se vase abscondit.

59. 2. 17. εἰ πινὶ τὸ πῶ. placet & χῶρεω.

59. 2. 21. πεπρωμένοις, lege πεπρωμένοις, cum. v. in secūda.

60. 2. 1. καρῶσιν, χρυσόκρων Tzetzes in suis carminibus, et Pindarus ode. 3, Olympiorum appellant.

63. 2. 19. περσεδέξατο, possumus hic etiam περσετέξατο legere, ut dicat hanc ærumnam non imperauit Eurystheus, verior est tamen prior.

63. 1. lmea vltima, παλῶδες. sic scripsimus, Apollonij locum sex

cuti Argonauticorū libro secundo hisce versibus.

Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς ὁ πῶτ' ἢ λυθὲν ἀρκυδιήνδε,
 πλωίδας ὄρνιδας συμφαλίδας ἔδενε λίμνης
 ᾧ σκαδοῦ τόξοι πικροί sic Aegius ut potuit barbarè vertit.

Nanq; nec Alcides, quo tempore venit in altam

Arcadiam, volucres Sympkali, nomine dictas

Ploidas, infectis Lernæo felle sagittis

Cænosis validus potuit dispellere ab undis.

Hasce aues Apollonius πλωίδας appellavit, quod eæ in palude natent, sic etiam Seleucus in miscellaneis, & Charon Apollonijs huiusce familiaris nominavit, ubi de Apollonijs historijs scribit. Nec tamen nibili facienda est lectio vulgata per manuscriptos libros Apollodori, scilicet ἃ πλωγοί, id est innumerae.

64. 2. 3. ἡμίμου, ὅρμου notatum erat in omnibus codicibus, q̄ erant mihi vertenti hunc auctorem. sed Stephanus ἃ Ἐδηροῦ urbem ab Abdero Erimi filio dicit fuisse nominatam, & Herculis amasio. ἡμίμου per v, scriptum inuenio apud Tzetzen, qua de causa operæpretium me fecisse puto, si pro ὅρμου, ἡμίμου duorum scriptorum innixus testimonio, scripsi.

65. 2. 6. δασύλου, prius in oĩbus exēplaribus pro δασκύλου, visebatur. Sic. n. id nomen Apollonius Rhodius lib. 2. recens fuit, cum inducit Lycum Dasycyli Argonautas alloquentem.

Δασκύλου εἰ μέγαροισι κατὰ τὸ διπατρὲς ἐμείο. i. Dasycyli ibi nostri tellis genitoris in altis.

Dasylum hunc nominat Cæcis duobus in locis: quare hinc facessat Dasycus, & in eius locum accedat Dasycylus.

65. 2. 19. μύχδονα. pro μυχάονα annotauimus, id enim nomē

sic scribit Cæcis, & Apollonij Rhodij interpretes.

65. 1. 14. *Θεμισκύρα*, pro *εἰ μισκύρα*, quæ ἀκκ. φαλος erat dictio, substituiimus *Θεμισκύρα*, quæ ciuitas est contra Thermodontem, legitur Themiscyra ἀκκ. apud Apollonij Rhodij scholiastes. eodem folio, & linea. 13. post dictionem *μηδούλην* exemplari Metelliano; de Farnesiano; & Tettiano codicibus mihi sæpenumero citandis, adieci hæc paucula per necessaria huic historie (καὶ δώσω τὴν ζώνην ὑπὸ χρομήνῃς,) idest & zonam se daturam pollicente.

66. 1. 1. ἐκ δόλου, de ἐκ δόλου fecimus, rectè, ni fallimur. Apollonij scholiastes variæ sunt, inquit, de cingulo sententiæ, nam sunt, qui illud fuisse Hippolytæ scribant, alij vero Deislycæ. At Ibycus in priuata historia Briarei filia fuisse ait.

66. 2. 25. Hic ingressi geminatus Typographorum lapsus, ut procreati, pro procreatus, & fuerant, pro fuerat, composuerint. ignoscendum est bene potis.

68. 1. 7. hæc paucula relicta sunt, remittenda in suum locum statim scilicet, post verbum, est, in linea septima.

In Siciliam tranauit.

69. 2. 10. quem, vacat, quare delendum est, & pro, quod in eadē linea, scribe quos.

70. 1. 7. ἀμφοτέρωτα, & ἰσοδύναμα eundem virum vocat apud Apollonium scholiastes, ita utrunque rectè scribi potest.

71. 1. 11. quod κοινόν, in omnibus quos vidi, & legi codices, verti ego commune, sed eius loco substituendum est κενόν idest vanum, vacuumue, quæ lectio probabilior fuerit.

fo. pag. li.

72.1.24. ὄρον, nos ex fabula, quæ transformationum libro 6. apud Ovidium enarratur pro ὄρον, subiicimus ὠρον.

72.2.1. Athenas,) scribe Thebas, Θῆβαι enim græcè è regio-
ne habetur.

73.1.8. τυχῶν,) in huius lectionis locū, nos τευχῶν, scripsimus.

73.2.13. reponendum post, sed, Eurytus, omissum per ebrietatem
ab officinæ opificibus.

73.2.17. κέρκοπος,) passim in omnibus exemplaribus sic habez
batur, nos κέρκοπος restitūimus. Cercopas, duos fuisse inue
nio, quorum hæc fuerunt nomina, Passalus, & Echeus siue,
ut alij volunt, Candalus, & Atlas.

74.2.23. sunt hæc in linea verba hæc derelicta in officina, (ex qua
postea Teacrum Telamo gignit), post dedit, sunt addenda.

75.1.5. τί ποτε δοῦ(εν αὐτ' αὖτ' ἑῷ τῆς,) sic in exemplaribus, quibus
nos utebamur, omnibus exaratum erat; suboscuro sane locus
est, ob breuitatem: cuius admodum studiosus Apollodorus fuisse
videtur: quare nos particula adiecta diuina, & pro
αὖτ' ἑῷ, legimus, αὖτ' ἑῷ, ad hunc modum, τί δή ποτε δοῦ
σεν αὐτ' αὖτ' ἑῷ. Isacius autem in suis in Lycophronē com
mentarijs, explicatius hunc locum tractat, cuius verba hic sub
scripsisse non pigebit, τό τε, inquit ille, Ἡρακλῆς, καὶ τῇ
Ἡσιῶνι χαρίζεται, ὃν αὖ ἐδίληκ' ἑῷ ἀρχαλῶταις
ὠνήσασθαι, ἢ δὲ πλὴν ἐαυτῆς δοῦ(α καὶ λυτῆρας, τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτῆς ποδάρκῳ ἐπρίατο, ὅθεν ἐκλήθη,
καὶ πρίαμος, idest, tum Hercules Hesione indulget, ut
quem de captiuis velit, sibi mercari liceat, tum illa dato flae
meo suo Podareem fratrem emit, unde illi Priamo cognomen
tum mansit.

fol. pag. li.

75. 1. 20. νῦν,) νῦν τε, prius ex quatuor libris manuscriptis notatum erat, nos autem ex Ioanne Tzetze in historiarū chiliadibus, νῦν castigauimus. nihil. n. νῦν τε, hic significare potest.

76. 1. 9. μολοπικῶν,) in manuscriptis μολπικῶν legitur. ego vero, nescio an audaculus fuerim, cum priorem lectionē haud quaquam idoneam exclusim, ac pro ea, quod de canibus est hic mentio substituerim, μολοπικῶν.

77. 2. 20. ἀπειραδία τε,) in Metelliano, εἰραδία τε habetur.

77. 2. 28. αἰμολίαν,) in omnibus planè scriptum sic inueni, cuius loco apposui αἰμολίαν, sic. n. in argumento, siue maius, hypothesis Trachiniorū Sophoclis, vbi hæc omnia ex Apollodoro transcripta visuntur, quæ maximum in modum ad diuinā illius tragædiam faciebant: de qua hypothesis rursus plures hic locos castigauimus.

78. 1. 5. ἀφ' ὅρου,) ex Trachiniorū Sophoclis argumēto, ἀφ' ὅρου in margine annotauimus, non deleta tamen lectione manuscripti codicis Alexandri Farnesij cardinalis Romani, cuius nominis honoris gratia hic subinde à nobis memoratum est, vtrunque sanè lectionem probō, & si priorem verterim, ἀφ' ὅρου, tamē typographus è margine velut emendatiorem lectionem in opere contextum clam ingressus. ἀφ' ὅρου, itaq; illaboratum verò: ne dictio hæc ingesta per errorem, non interpretata permaneat.

78. 1. 9. φύλας,) in manuscriptis φύδας per δ', male notatum erat. Nos φύλας ex eodem in Trachinia argumento reddidimus, cuius nominis alibi hoc in opere fuit mentio.

78. 1. 11. πείρα,) πείρα in alijs, vtrunq; laudamus.

78. 1. 2. 2. ὁ νόμος,) alibi εἰ νόμος. ὁ εὐνόμος Siculus Dio-
dorus habet libro quinto. lege, ut iubei, nihil me mouet. quo-
nam omnes hae lectiones suum habent astipulatorem. nos ta-
men ὁ νόμος legimus. Hunc Pausanias in Corinthiacis
κύαδον appellat, qui Oenei à Cyathis fuit, græcè οἰνοχόος,
ὃ καὶ τὰ χειρῶν διδδύς, quem latini etiam à poculis vo-
cant. Quòd autem Eunomus à poculis Oenei fuerit, ὃ quòd
καὶ τὰ χειρῶν διδδύαι hic apud Apollodorum significare
videatur, non dare aquam manibus (ut ex multis apud Aibes-
næum locis libro nono probatur) sed pocula mīscere, id Pau-
sanas in Corinthiacis, cuius locum ad verbum transcripsi-
mus, clarissime docet. λέγεται δὲ αὐτῷ, καὶ ὃ δὲ ἑπὶ
Φλιασίων λόγος Ἡρακλέα, ὅτι ἐκ λιβύνης αἰεσώδῃ
κομίζων τὰ μῆλα τὰ ἐσπερίδων καλούμενα· ἐς Φλι-
οῦν τὰ ἐλθεῖν καὶ τὰ δῆπιν ἰδίον, διατεωρίον δὲ εἰς
ταῦτα, οἰνέα δὲ αἰτωλίας ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὸν.
ἔχοντα δὲ τῷ Ἡρακλεῖ κιδεύης. τόπε δὲ ἀφικμέ-
νος εἰς τὰ τὸν Ἡρακλέα, ἢ αὐτὸς εἰς τὰ τοῦ ἐκείνου.
κύαδον δ' οὖν παῖδα οἰνοχόον οἰνέα. οὐ γὰρ ἀρεαδὲς
τῷ δοδῶσι πόματι, παῖς τῆς δακτύλου ἐνὶ ἐς τὴν
καφαλίαν, ἀφ' ὧν ὀντότος δὲ αὐτῆς ἑπὶ τῷ πηλῆϊ.
Φλιασίοις δὲ οἶκος ἐς μινύμην, τὴν τῶ ἐκδομῆ-
ται μὲν πρὸς τὸ ἰδρὸν τῷ ἀχίλλεως. ἀγάλματα δὲ
λίθου πεποιημένα ἔχει κύλικας ὅρῳ τὰ Ἡρακλεῖ
κύαδον. Quæ sic Aegius vertebat. Ceterum vulgatissima est
fama apud Phliasios: Herculem, quo tempore à Libya cū ma-
lis Hesperidum incolumis euasit, priuati cuiusdam negōij

ergo Phliuntem aduenisse, ad eumq; illic agentem Oeneū eius
 sacerum ex Ætolia se contulisse. quō cum peruenisset, ab eo
 Herculem conuiuio inuitatum, aut hunc ab Hercule acceptū
 fuisse. Cyaibhus autem a poculis Oenei, quod in propinandis
 calicibus minime satisfecisset: vno digito caput percussus, ex
 istu puer repente extinctus est; condita igitur apud Phliuſios
 rei gestæ memoriæ causa visitur cella, non procul ab Apollia-
 nis æde, vbi marmorea sigilla sunt, quæ Cyaibum Herculi po-
 culum præbentem habent. Ceterum Athenæus eum puerū,
 quem Hercules pugno occidit Hellenici testimonio refert, Ar-
 chiam fuisse vocatum, ob quem Hercules Calydone excessit:
 & eodem teste in secundo de Phoronide Cberiam nominat.
 Sed Herodorus in 1.7. libro de Hercule, Bnomum eum voca-
 ri ait. Sed Cyaibum Poletis filium, & Antimachi fratrem
 nolens Hercules, dum ei pocula propinat, interfecit, vt memo-
 ria tradit Nicander in secundo Oetaicorum. cui etiam sanū
 in locolante urbem ex ædificass: Herculem narrat, quod suis
 quoque temporibus appellari pocillatoris sanum scribitur.

79. 1. 1. Ἰθωρα, in manuscriptis, quod nōn hoc in loco
 significat. nos Ἰθωρα, ex Alexandri Parnesi libro, Car-
 dinalis Romani, Vaticane Basilicæ Flamini optimi: castis
 gandum esse ducimus. Ἰθωρ, verò ait Stephanus, vrbs est
 Theſſaliæ. Cæcis, siue, vt maus, Tzetzes, quo se ipsemet co-
 gnomento appellat, in historiæ eubliade 2. ubi de Her-
 culis actis copiose admodum scribit. αὐτὸν δὲ διαπομπὸν
 Ἰθωρῶν ἑσπερῶν, qui locus ad Apollodorum intelli-
 gendum facit, nam Herculem legimus Theſſaliæ terram de-
 iussisse.

fo. pag. li.

79.2.15. μινυέων,) hic nos μυλιέων, edendum curauimus, at impressor adscriptam ē regione μινυέων, ingerere maluit, contraquā nos verteramus; vtraque tamen lectio recipi potest. nam Melienses, & Minyæ in Thessalia sunt Populi.

80.2.3. poculum,) scribo philtrum, nam & si Philtrum sit amoris propriè poculum, hic tamen, Φίλτρον, verto philtrū: quod est etiam latinis receptum, & Ouid. in arte vsurpauit, cum dicit.

Philtra nocent animis, vimq; furoris habent.

& Iuuenalis,

Hic Thessala vendit

Philtra, quibus valeant mentem vexare mariti.

Ad hæc Hyginus, vbi de Nesso agit. Ille, inquit, moriens cum sciret sagittas Hydræ Lernææ felle tinctas quantam vim haberent veneni, sanguinem suum exceptum Deianiræ dedit, & id philtrum credens conditum diligenter seruauit.

80.2.3. ποίασ',) Φιλοκτήτης. Diadorus libro quinto.

80.4.8. ποίασ' παριών καὶ τὰ ξήτησιν ποιμνίων ὑφ' ἑσέ, πούτω, καὶ τὰ τόξα ἐδωρήθη Ἡρακλῆς. Apollodorus hic Hercules pyram à Pæante succensam fuisse apertissime dicit, eaq; de causa illū ab Hercule sagittis donatum fuisse dubio procul affirmat. Hunc locum superioribus diebus cum Hilermo Sirletio me contulisse memini, ab eoq; quesisse, quid nam Vt eo Apollodori loco sentiret, tum ille. Apollodorū contra omnium planè sententiam, eam de Pæante historiam recensere dixit, mihiq; ut est vir memoriæ singularis, vnum, alterumue ex Sophoclis Philoctete locos, memoriter recitauit.

tum quoque in mentem mihi reuocauit, ut in secundo variarū
 Petrus Victorius Ciceronis *μνημονικὸν σφάλμα* hic
 esse scribit, quod a Philoctete Hercules rogum inflamma-
 tum fuisse, & ab Hercule sagittas accepisse retulit, in 2. Tu-
 scul. quæst. libro, Ea; in re Victorij sententiam. Hilermus
 noster non satis probare mihi visus est. Ego verò neq; ita mul-
 to post reuoluendis rerum scriptoribus totum me tradidi, ut
 an Cicero memoriolæ vitio peccasset tandem reperirem, re-
 uolutis itaq; infrascriptis hisce cum Græcis tum Latinis aucto-
 ribus eorum omnium calculis Cicronem recte dixisse, neque
 vlla memoriæ lapsu decrassæ inueni. quare mi Fului, si banc
 rem paulo, quàm ad annotatiuncularum mearum modum spe-
 ctat, latius enarro, æquo animo feras, nam Cicero noster, cui
 plurimis nominibus nemo non debet, a Calumniola defenden-
 dus est omnino. Sed iam à Sophocle, quem ipse testem ad-
 ducit, incipiamus. Is enim pro Cicerone audentissime stare vi-
 detur his in Philoctete senarijs, vb; Neoptolemum alloquitur
 Philoctetes.

Ὅσ' αὖτε φωνεῖς, ἔσι τ' ὦ πικρὸν θυμῷ.
 ὃς γὰρ ἡλίου τὸ δ' εἰσέρχ' ἐμοὶ φάος
 μόνος δίδωκας, ὃς χθον' οἱ τοῖασι ἰδεῖν,
 ὃς πατὴρα πρόσβω, ὃς φίλους, ὃς τῆς ἐμεδ' ἔχον
 ἐχθρῶν μ' ἐνόησεν ὅτ', αἰέσπορας πύλας.
 Δόλεσαι, παρῆσαι τοῦ τά σοι, καὶ διγγάνειν,
 καὶ δόντι δύναι, καὶ ξεπύξασθαι βροτῶν
 ἀρετῆς ἐκείνῃ τῶν δ' ἐπιλαῶσαι μένον.
 ὁ δ' ὅρ' ἔκ' ἔκ' γὰρ αὐτὸς, αὐτ' ἐκ τῆς αὐτῆς.

Hæc Sophocles, qui manifestissime docet ab Hercule sagittas

Philoctetem dono habuisse. quin etiam idem paulo inferius,
quod te minime fugit, comprobat.

ἐμπροσθεν, inquit, ὦ Ἥρα κἄν, καὶ τῷ τοι ποτὶ
τὸν τῆς διὸς παῖδ' αἰὲν ἔτῃς δὲ τῇς δ' ὅπλων,
ἀνὴρ σὺ σῶξ' ἑ. τοῦτ' ἐπιξίασα φάει. & cetera ibi.
Subdam hic Senecæ tragici ex Hercule Octavo eadem de re
pro Cicerone locos. ille. n. Philoctetem inducit sic loquentē.

' læto venit ecce vultu,

Quem tulit Pæas, humerisq; tela

Gessat, & notas populis pharetras

Herculis heres. heredem, ut vides, appellat Herculis, Pæans
tis filium. & idem eadem ex tragædia non longè à super
riore loco, inquit.

Vi pressit Oeten, ac suis oculis rogem

Lustravit, omnes fregit impositus trabeis,

Arcumq; poscit, accipe hæc, inquit, sate

Pæante dona, & munus Alcidae cape. Ecquid mi Fulvi pus
tas Victorium illum nostrum id negaturum tam clarum testis
monium? quo Philoctetem & ignem rogo subiicisse, & ab
Hercule sagittarum munus accepisse, non Pæantem patrem
Seneca suo cū Sophocle docet. et mox subiicit.

Nec fallor unquam dexteram hic arcus tuam

Librare telum didicit, et certam dare

Fugam sagittis: ipsum non fallunt iter

Emissa aëruo. tu tantum precor

Accommoda ignes, & faciem extremam mihi.

Et reliqua ibi ad hanc rem facientia omitto. Stat etiam

Ovidius in transformationibus apertus pro Cicerone

defensor hoc suo testimonio.

at tu Louis inclyta proles

Arboribus caesis, quas ardua gessit Oete,

Inq; pyram structis, arcum, pharetramq; pacem

Regnaq; visuras iterum Troiana sagittas

Ferre iubes Paeanthe satum, quo flamma ministro

Subdita, dumq; audis comprehenditur ignibus agger.

Adhuc Ditys Cretenfis, quem cum Idomeneo in bellu Tro-

ianum profectum fuisse aiunt, Philoctetem, ubi cum ad Deos

rediret Hercules, eius tela dono accepisse memorat. Id neque

Lucianum latuit, id neque Servius noster ignorasse uidetur,

qui in Aeneidis tertio, Philoctetes, inquit, Paeanis filius Her-

culis comes, quem Hercules cum homine in Oeta deponeret,

petijt, ne alicui sui corporis reliquias indicaret, de quare eum

iurare compulit, & ei pro munere dedit sagittas hydrae felle

tinctas, & reliqua ibi. Equid num Siculus Diodorus longe

antea id confirmavit, cuius verba, quod graeci mihi exempla

ris copia non est, latina hic subscribam. Hercules, ille inquit,

desperata salute, ubi in rogum conscendit, rogat, qui cum eo

erant, ut ignem submittant, quod cum facere auderet nemo, Phi-

loctetes solus, sagittaru ergo, quas ei Hercules reliquerat, py-

ram inflammavit, Neq; sane Homeri in Iliadis. 2. scholio-

graphum, quisquis ille fuerit, id praeterijt. επειδὴ, is inquit,

εἰμαρτο χωρὶς τῆς ἡρακλείου τοξῶν μὴ ἂν δύναιτο τὸ

ἴλιον. εἶχε δὲ ταῦτα ὁ φιλοκτίτης ἐαδὲν αὐτῶ

ὑπὸ ἡρακλείου. καὶ δὲ μνηστὴς θελήσαςτος ἄλλον

ὑφ' αὐτοῦ εἰ τῇ αἰτῇ τῇ ἡρακλείου πύραυς εἰ τῇ πε-

λοῦ τῇ, ὑφ' αὐτοῦ ὁ φιλοκτίτης. Tela hic Herculis, Phi

loſetētem filium, pyram hic Herculis, Philoſtetem non Pœan-
 tem patrem ſuccendiſſe manifeſtò refert, memoriolæ ne vitio
 Cicero errauit, cum tot præclari pro eo teſtimonia dicant
 auctores? Huc accedat Philoſtrati locupletiffimi teſtis ex ima-
 ginibus auctoritas. Θράκων, inquit hic, ἐχρίβο τῷ
 Ἡρακλεῖ ὁ Φιλοκτῆτης ἐκ νηπίου, ὅτε καὶ φοβὸς ἦν
 οἱ τῆς τόξεως. ἀ δὲ ὕδρον μεθ' ᾧ ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ
 τῆς εἰς τὴν πύραυς ὑπουργία. Comitem, adminiſtrūq;
 Herculis Philoſtetem ait Philoſtratus, ac mercedis ergò ſagit-
 tas ab eo accepiffe pro ſubiecta in rogum Herculis flamma.
 ſubnectamus & alterum ex Heroicis clariffimum illud tanti
 viri teſtimonium, cum dicit. Φιλοκτῆτης ὁ ποσειδῶτος ἐ-
 σς ἄτ' οὐσε μὲν ὁλβ' ἦς φωϊκῶν, ἄριστα δ' ἀνδρῶ-
 πων ἐτόξευσεν, Ἡρακλεῖος φασι τῷ ἀλκμόνης μα-
 δῶν αὐτό, καὶ κληρονομῶσαι λέγεται τῆς τόξεως,
 ὅ πατε Ἡρακλῆς ἀπὼν τῆς ἀνδρωπείας φύσεως, αὐ-
 τόν τε πρὸς ἑαυτὸν, καὶ τὸ ἐν τῇ οἴτῃ πῦρ. Intelligin'
 ut hoc quoque in loco Philoſtetem pyram æνεῶν ſuccendiſſe,
 & ab Hercule ſagittas accepiffe cum Cicero Philoſtratus
 ſcribat. ſubyciatq; εἰλθεῖν δὲ Φιλοκτῆτην ἐς φοῖβας
 οὗτε νόοντα, οὗτε νενοσηκότι ὁμοιον, ἀλλὰ πο-
 λὺν μὲν ὑφ' ἡλικίας, ἐξέκοντα γὰρ πον ἐτῆς γερο-
 νείας, σφραγῶντα δὲ παρὰ πολλοῦς τῆς νέων, βλέ-
 πειν τε δεινότατα αἰσθρῶπων, καὶ φθίνεσθαι βρα-
 χυλοπώτατα, καὶ ὀλίγοις τῆς βουλομᾶτων ξωπῇ
 δεῖσθαι. Senem, ac robuſto iam corpore, ac viribus conſtan-
 tem, ait Philoſtratus veniſſe Philoſtetem ad bellum Troianū.
 Demum, ſi placeat Coinum illū Smyrnæum, cognomento Ho-

mericum huc tanquam Colophonem addamus, is. n. suprascr
ptorum auctorum sententiæ mirifice fauens, subscribit ἐὺθὺς
μεθ' Ὁμήρου libro 10. vbi Herculem arma sua à Volca
no fabricata Philoetæ Pæantis filio dono dedisse narrat,
eamq; illius amicum, ac contubernalem fuisse refert, cū ait.

Καὶ τὰ μὲν ἀρ' ἐτύχετο κλυτὰν χερσὶν ἠφαιδείῳ

ὀβριμῷ ἠρακλῆϊ, ὃ δ' ὦπασε παῖδα φορῆναι

ποῖατος, μάλα γὰρ ὁμορώτιος οἱ θάλας ἦεν,

αὐτὰρ ὁ κυδιόων ἐπύχεσι, δάμνατο λαούς.

Quos versus sic vertit *quintinius* Spineus civis meus, iuuenis
quidem eruditus, & ingeniosus.

quæ quondam inuictus doctam fabrefacta per artem

ALCIDES VOLCANE tuam gestauerat arma,

Oetæo ad superos iaiā rediturus ab igne, πρᾶφρασικῶς

Illa Philoetæ charo donauit alumno.

Is versus est.

Hiscæ sed exultans telis Pæantiæ proles

Nunc hos, nunc illos hostis demittit ad orcum.

IN LIBRVM TERTIVM. ANNOTATIONES.

81.1.8. scribe *Onesippus*, & linea nona adde, Stendedides nomē
omissum à cæcutientibus typorum magistris.

81.2.10. Θεωρίου,) Nos autem pro Θερίου per τ, scribi
fecimus Θεωρίου per π, in secunda, quod alioqui contra
historiæ fidem legebatur, & si omnes, quos vidimus codices,
Θερίου habebant.

fo. pa. li.

81.2.14. ἐκμεγάρω,) Hic operæpretiam me facturum certo scio, si velut corollarium, Pherocydis ex Pindari Isthmiorū cōmentarijs locū de Herculis, & Megaræ filijs adscribā.

ποδὲ τῷ ἀνδρὶ μὲν τῷ Ἡρακλέος ἐκμεγάρω παίδων διαλλάττοι, Διονύσος μὲν εἰ πρῶτον κύκλων, θηρίμαχον, καὶ θηϊκόωντα. Εὐριπίδης δὲ περὶ θησιν αὐτοῖς, καὶ ἀνδρὶ δὴμον. Αἰνείας δὲ ὁ ἀργεῖος θηρίμαχον, κρεοντιάδην, θηϊκόωντα, θηϊόνα, φρεκύδης δὲ εἰ εἰς τὸν δῶ, αὐτίμαχον. κλύμηνος, γλῆνον, θηρίμαχον, κρεοντιάδην. Σάπτος δὲ εἰ εἰς ἀττι κωνίστον, ὦν. πολύδωρον, αἰκκῆον. μακιστόφονον, παροκλέα. τοξόκλυτον. μινεβρόντην, χερσίβιον. Ἡρόδωρος δὲ καὶ δῖς φησι μακῆναι τὸν Ἡρακλέα, ἐκβαλῆθαι δὲ ὑπὸ σιγῆλου, ὥς φησι μινεκρατής λέγων αὐτῷ ὅτι ἵους εἶπαι οὐκ τῷ, κὶ καλεῖσθαι οὐχ Ἡρακλείδης, οὐδέ πω γὰρ Ἡρακλῆς ὀνομάζετο, ἀλλὰ ἀλυσίδης.

Hæc nos, ut facilia, non latine reddidimus. Nec tibi mirum sit Fului amantissime, si quedā vertimus, sic enim his, qui græcè non admodum sciunt, benè consulendum censemus. Tu vero hac ope non indiges, quem scimus quantopere non modò latine, sed græcè profeceris, quotq; in græcis exemplaribus, ac latinis peruoluendis, intelligendisq; noctes peruigilaueris, & pergis adhuc omnia rimari. Necnō tuis vigilijs ut HORATIUS VERSIVS gentilis tuus, intra paucissimos menses, altissimos quosq; amnes sine, & cucurbita, & cor tice, pernatare possit, nihil reliqui facis. Iam ad reliqua.

81.2.22. αὐτῆς τῆς ἀλεοῦ τάλειφος,) ἀνδρὶ οὗ τῆς φύλακος,

Λαοτος,) Hic de Auge Telephi matre loquitur, & Astyoche.
non tamen de ea quæ soror fuit Priami, de qua in hisce Com-
ti Smyrnæi ex ipsius libro sexto est mentio, ubi multa de Eu-
rysto: quem natum esse ait Cointus Smyrnæus ex Astyoche
Priami sorore, sic ille.

Τὸν γὰρ δὴ τέκα δὴν κασιγνήτην Πριάμοιο
Ἀσυσόχην, κρατερῆσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι μυχθαίῃ
Τυδείφου, ἃν ἔσθ' αὐτὸν ἀταρβείῃ Ἡρακλῆϊ.
Ἀλκιδῆ ἐοῖο τοῦτο εὐπλόκαμος τέκεν αὖ γη,
καί μιν πτῶν ἐόντα, καὶ ἰχαιόωντα γάλακτος
Θρέψῃ δουρὸς περ κέ μιν, ἐὼ δ' ἴδ' αὖτε λαὸν νεβρῶ
μαζὸν ἔσχατον βουλῇ Διὸς, οὐ γὰρ ὀφείλει
Ἐκγονοῦ Ἡρακλῆος εἰς νεβρῶν ἀπὸ λείδοι.
quæ sic latine.

Huc (Eurypylus, f.) Priami hæc Dia olim germana creauit.
Astyoche, Herculei validis astricte lacertis
Telephi, & intrepido clam nata parentibus ipsis
Alcidæ peperit rutilis quem crinibus Auge.
Vberibusq; suis infantem nutrit, & quem
Hinnuleam ut velox dilexit cerua tenellum,
Submittens nata Iouis ubera, nam tua proles
Alcide perdi misere non posse videtur.

Quoniam haud importanè de Cointo, quem falso Calabrū ha-
Etenus passim cognominarunt, incidit mentio, hic tantisper, ab
annotationibus & castigationibus nostris digrediar, dū Coin-
to cognomentum, patriam, ac regionem restitutam: ut inuulga-
tum illud Calabri cognomen, & per inscitiam quandam supi-
nam illatum, intrusumq; in hominū ora posthuc tollatur omni

Quintam igitur hunc, quem ego Cointam græco de nomis
 ne κóιντος, formatum latina ratione censeo appellandū, ver
 bi causa, quemadmodum de nomine Φίλιππος fit nobis
 Philippus, sic de κóιντος Cointus fiat. Naque huius poe
 tæ nomen nequaquam à Quintas latino vocabulo formatum.
 est more græco Cointas. Non enim hunc poetam Romanū,
 italū ne fuisse inueniri vsquam puto. Nam si Romanus aut
 Italus fuisset, potuisset velut de latino nomine declinari græcè
 κόιντος. Sed, quia nec Romanum, neque Latinum hūc poe
 tam fuisse scimus: ipsum à græco nomine, more Romano ut
 de Φίλιππος, Philippus dicitur, sic ille à nobis de κóιντος
 Cointus appelletur. Vnde autem Calabri Cointo cognomen
 tum inditum fuerit, non video; nisi, quod annum abhinc supra
 nonagesimum repertum extra Hydruntem, in æde Diui Nico
 lai Cassulorum, seruatumq; à Bessarione Tusculanorū Epi
 scopo Cardinale, & in lucē editum, à loco postea Calabrum
 velini dictū fuisse. Cum vero ACHILLES MAR
 FEIVS basilicæ Vaticanæ, canonicus, Vir cum primis bo
 narū artū studiosus, & omnīū generis antiquitatis perpetuus
 assertor, copiā mihi, ut est Aegij sui amātissimus, fecisset primi
 Cointi huius derelictorū libri, translationis incerto in interpre
 te, hoc titulo QVINTI SMYRNÆI ILIAS.
 hinc ego conijcere cœpi Calabri cognomen tanto poetæ in
 ditum, spurium esse, ac suppositum: quocirca totum ab ini
 tio ad calcem hunc auctorem deuorare aggredior, ut ex eius
 libris intelligerem, an qui Cointi primum verterat librum, ex
 titulo appposito mentitus fuisset, cumq; librum eius operis duo
 decimū percurrerem, incidi tandem in subscriptos versus, ex

quibus interpretem primi libri non fuisse mentitum, cumq; ex
eisdem Smyrnaeum cognominasse deprehendi.

Τοὺς μοι νῦν καὶ ἐκείνοι ἀνδρομυῶν σάφα μοῦσαι
ἔπειθ' ὅδοι κατέβηθεν ἔσω πολυχαιδέος ἱππου.
ὕμεις γὰρ πάραν μοι ἐνὶ φρεσὶ δῖα κατ' αἰοδῶν,
πρὶν μοι ἀμφοῖ παρεῖα κατὰ σκιᾶ δαδαι ἰούλων,
σμήρνης εἰ δὲ πέθοισιν περιλυτὰ μέλα νέμοιτι.
τεῖς πόσον ἔρ' μοῦ ἄπωδεν, ὅσον βοδώντος ἀκούσαι.
ἄρ' ἐμίδος ποδὶ νυὸν, ἐλδὺ θεῖα ἐνὶ κύνεω.
οὐρεὶ οὐτ' ἄϊνν' ἡραμᾶλῶ, οὐδ' ὕψ' ὕψ' ἰσθμῶ. idest.

Magnanimi Heroes quot equi subiere latebras

Duratei, est animus M V S Æ mibi dicere cante.

Vos memorate illos, nam me docuistis & ante

quam mibi pulchra Hebe vestit lanugine malas,

Servanti in Smyrnæ prælastria ouilia campis.

Ter tantum præcæl alte tuo rapide Herme fluento,

Quantum hominis vocem licet exaudire vocantis.

Distynnæ ad templum, non in servilibus hortis

Non humili nimum, neque celsò in monte locutis.

Ex his itaq; versibus Smyrnaeum de patria dictum, quis
ambigat? quemq; Ioannes Tzetzes in Chiliadibus suis bis ver-
sibus ubi de ærumnis Hercules agit, Smyrnaeum nominare nō
dubitavit, cum ait,

Ὁ κοῖντος, δὲ γίγχε φειοῖμαι, τὸν ἄθλοιο τούτου.
Σωρπετ' ἐμυδῶς ἐπὶ κοῖντος σμυρναῖος.

Cointus poeta εἰς τοῖς μετ' Ὀμήρου ab Homeri commentario
in Illiadem & Eustathio, citatur. Quare posthac, qui Cala-
brum hunc poetam ὁ μνησκώτα τον nominari, ab omnibus

explodendum, ut indoctum, & mendacem esse iudicamus.

82.2.21. σκεῖρον ἰδὲς,) prius χειρὸν ἰδὲς præter historię fidẽ
legebatur in manuscriptis mendosis.

82.2.16. ὑπέσραμε, nos ἡμαρτε : quæ lectio huic loco est ac-
commodatior : eamq; reposuimus ex Homeri Iliados secundo
scholiaste, ubi hæc, ἰσθῆται δὲ ὅτι τλὴν πόλεμος θεο
στῆμνος λικύμνιον τὸν μῆδ' αὖ δα χειραῖν ὑπέρχον
τα ἔσθ' ἰπνὸς τῆς οἰκείων ἀμελὲς χειραποθύμνων,
ἃ φησὶ τλὴν βακτρίων ἀδ' τὸν οἰκίτην, καὶ τοῦτου
μὲν ἡμαρτε, πολὺ ἔσθ' δὲ τὸν λικύμνιον, ἀκουσίως
ἀπέκτεινε, διὸ ἦν ἀκακὸν χυθῆσαι φυγῆς τῆς πα-
τρίδος. ex hoc loco illucescit hic subobscurus Apollodori.

83.1.19. αἰτεῖ π,) in alijs αἰεῖ π, utraq; lectio proba est.

83.2.24. σένυρον,) in manuscriptis omnibus σένυρος, quæ
lectio quid sibi vellet, nusquam hætenus assequi potuimus. le-
gimus tamen apud Hesychium σένυρον, pro quo ex ipsius
expositione σένυρος, pro σένυρον scriptum, eaq; ratio-
ne : ausi sumus Apollodori locum castigare ad eum modum,
donec alicunde lectio melior affulgeat. σένυρον, itaq; huic
pro σένυρος reposuimus, quod Isthmὸς ἑπίσθρον esse vide-
tur. Isthmus enim angustam eam terræ partem, quæ utrinque
à mari alliditur, significat. subobscurè planè hic recitatur ab
Apollodoro oraculum Heraclidis datum de suo in patriam re-
ditu, & id præsertim ob codicis mendam.

83.2.1. ἐπῆξατο,) antea ex manuscriptis ἐπῆσσετο scriptum
erat, quàm apud alij iudicent. Nos à re ipsa, quæ de agitur
ἐπῆξατο castigamus, & pro τῆς λοκείδος, αἰτωλίας
resituimus. Naupactus enim, quæ à compingendis nauibus

Heraclicidarum nomen est conseruta, in Aetolia, non in Locria de esse legitur, Straboni plenus, Plinio, Melae et alijs. de qua Stephanus ἡρακλιδῶν, inquit, πόλις αἰτωλίας ἀπὸ τοῦ ἡρακλῆος τῆς ἡρακλιδῶν, ὡς ἔφορος, καὶ σφάλλον. possumus manuscriptorum codicum tueri lectionem, de Locride, quàm Plinius Aetoliae proximam facit. Hinc Apollodorus Naupaetum fortasse in Locride posuisse voluit.

83.2.14. εἰδεξάν,) Farnesianus sic habet, Tettianus vero codex ex manuscripto Rodolphano εἰδοισιᾶξαν, placet utrumque. et ibidem, εἰόμεσαν, εἰόμεζον Tettiano legitur.

83.2.18. ἰαπότῃς ὁ φύλας, Nos, ἰαπότῃς ὁ φύλας ὧς ex Pausania in Laconicis hic reposuimus.

84.1.1. δὲ τῷ μαίπῳ, lege δὲ τὸν μαίπιν.

84.1.5. ἔπιν,) antea legebatur ἔτη, per. et in fine.

84.2.18. Messenum,) lege Messena in nominatio.

85.1.3. καταβαλοῦσιν,) antea in codicibus meis omnibus, ab idotis (ut diximus) librarijs scriptis, habebatur, nos subiecimus in prioris lectionis locum καταλαβοῦσιν, quae genuina et sua est lectio.

86.1.14. τηλεφάσαν,) τηλεφασ vocat hanc Stephanus in libris de oppidis et gentibus, in dictione δαίς. τηλέφω eandem hanc mulierem vocat.

86.2.6. πῖπῃ,) lege πῖπῃ.

87.2.27. ἀρυμέδντι,) lege pro ἀρυμέδντα.

88.1.2. ἀσπίωνος,) lege alibi ἀσπίου.

88.1.8. fideicommissi,) repone, faciendae, pro commissi. id madenatum chalcographorum sopore commissum est vitium.

fo. pag. li.

88.2.5. λαβών, prius βαλὼν perperam legebatur in omnibus
manuscriptis Apollodori codicibus.

89.1.1. αἰταύριον,) Stephanus, εἰ αἰταύριον; prius in vi-
tatis codicibus αἰταύριον per ε in media syllaba nota-
tum erat.

89.1.18. creteniam,) distinctè lege, creten, iam, εἰ δὲ cum hac in li-
nea postrema cum apice circumducto scribendum, sed igno-
scendum est typographis hac in re, quoniam Bladiana officii
na in vrbe Roma notissima hisce notulis, idest, circumflexis
caret.

89.2.17. κρητὺς,) pro κρητὺς, ut in manuscriptis ante scri-
bebatur; κρητὺς autem scribitur idem nomen à Stephe-
no in dictione κρητηνία, ὅ vi idem ait, τὸ πρὸς ὅσῃ τῆς ῥῶ-
δου, εἰ ὅ ὅκου οἱ πρὸς ἀλ. θυμὸν, ὅς χρυδαίς, ὅτι
πατὴρ ἀρκτενί, ἐφυγε, καὶ νυκτὶ πρὸ οἴῳ στωα-
τῶ εἰ ῥῶδῳ, καὶ ὡς ληστὰς νομίσας αἰαρεῖ τὸν πα-
τῆρα. eandem historiam hic Apollodorus paulò aliter recen-
set, verum ad idem contendit, ideo translationem abstinni Ste-
phani verborum.

90.1.8. χοῖσματα,) pro χοῖσματος, male scriptum est.

90.1.13. μῦν,) Lycophronis commentarius μῦν, idest murem
legit, alijs μῦα scribitur, melior est prior. hæc Apollodori
fabula de Glaucō Minois filio ab Hygino in libro de fabu-
lis. Cap. CXXXVI. maiorem in modum illustratur, legito
illic. Adhæc etiam copiosè recitatur hæc fabula à Cæcide in
Lycophronis commentarijs.

91.1.24. ἐκλίθη,) nos impressam lectionem ἐκλίθη, pro ἐκ-
λίθη substituiimus, vna tantummodo litera η, mutata, quæ

fol. pag. li.

bunc locum vitiosum & obscurum faciebat.

91.1. linea vltima, adde omissum à Chalcographis post dictionem
μαστaturus, aliquem.

92.1. 23, dele, quòd.

93.2.2. procatus esset, scribe, pro compressisset, sic enim verteram.
ex dictione græca ἐμύσσειτο; Huic autem loco mirifi-
ce conueniunt quos scribit Pausanias in Bæoticis. Σησίχορος
δὲ ἰμωραῖος, inquit, ἔχετο ἐλάφῳ περιβαλεῖν
δέρμα ἀνταίῳ τῷ θεῷ, πρὸς κούδ' αἰχμαστὸν οἱ τὸν
ἐκ τῆς κωῶν δάναον, ἵνα δὴ μὴ γεναῖται σέμειον
λάβοι. quæ sic latinè. Stesichorus verò Himeræus scri-
ptum reliquit, Dianam Actæoni pellem cervi circumposuisse
se, cum parasset eum canibus lacerandum, ne Semelem vxor-
em duceret.

94.1.5. & infra. Non mediocri me tristitia inuasit, non potuisse
omnino castigatus edere Actæonis fabulam quæ adeo mens-
dose in vulgatis omnibus, & manuscriptis exemplaribus res-
censetur, ut ægrè ex ea sensum aliquod planum, & dilucidū
elici potuerit. Nihil insuper intentatum reliqui, nihil præter
ea, quæ Ovidius, & quæ Palæphatus conscripserunt, inueni-
re potui, & ea quidem in Apollodoro explanando, nihil adin-
menti contulerunt. Verti tamen, vtcunque fieri potuit, quæ
hic innominati poetæ carmina ab auctore sunt in mediū ad-
ducta. Nil magis hisce in libris mutilum, & à temporum ins-
iuria læsum magis, quàm infelicitis Actæonis fabula: Nam, ut
ille totus à canibus suis dilaniatus fuit, sic eius fabula pessimè
in modum, omnium contumeliarū genere offensa, manca quos-
dammodo, ac imperfecta remansit.

fol. pa. li.

94. 1. 24. κύβαλον,) Stephanus, ἔστι καὶ κύβελλα φρυγίασ.

95. 2. 6. ἰσὼν,) ante a falso legebatur in manuscriptis omnibus
ἰσθμόν.

96. 2. 18. ἐλδὺ θίρω,) reposuimus ἐλδὺ θίρας ex Pausania in
Alicis, & Corinthiacis, Stephano, & Strabone, & alijs.

97. 1. 5. αὐτῶν,) repone αὐτῶν.

97. 2. 8. ἡρόδοτος, alijs, ἡρόδωρος. quem Aithenæus etiam semel,
atq; iterum citat, ut ciuem Heracleensem, & historicum, hic
etiam ab Apollonij Rhodij scholiastis non semel adducitur.

97. 2. 10. ὁμηρος,) Iliadis ultimo his versibus.

τῇ περ δώδεκα παῖδες εἰ μεγάρουσιν ὄλοντο

ἔξ μὲν θυγατέρων, ἔξ δὲ υἱέων ἡβώντες.

Biffeni Niobes cecidere sub ædibus altis

Sex nati, & totidem natæ puerilibus annis.

Verum Eustathius hoc in loco de Niobe, ἰσέον, inquit, τιδ

νιόβω, οἱ μὲν πάντες ἄλλοι, οἱ δὲ πέντε κατὰ γοισί,

καὶ γυναικαὶ δὲ πέντε μὲν ξήνου φασὶν, οἱ δὲ ἀμφιό-

τος, ἔττοροι δὲ ἀλαλκομενέος, καὶ ἡ συμφορὰ δὲ αὐ-

τῆς, κατὰ μὲν πέντε, εἰ λυδίαι, κατὰ δὲ πέντε εἰ θῆ-

βαις, γινέσθαι λέγεται. Σοφοκλῆς δὲ, τὸν μὲν παῖ-

δας αὐτῇ εἰ θῆβαις ἀφλέσθαι, φασὶν, αὐτῇ δὲ εἰς

λυδίαν ἐλθεῖν. & μοχλῆς ἐπὶ δὲ, inquit, θυγα-

τέρων ἐπὶ ἀνιόβης ἰστέει. τῶν δὲ ἑπενεωτέρων, οἱ

μὲν ἰδὲ τὸν παῖδας εἶπον, οἱ δὲ εἰκοσιν.

97. 2. 25. χλωεῖς,) χλωεῖς sine λ̄ antea in omnibus codicibus le-
gebatur, nos χλωεῖς scribi fecimus. Hæc enim Nelei con-
iux fuit, & Apollonij Rhodij cōmentarius refert, ex qua Ne-
e

storum, Perichlymenam, & Chronium genuit. Sed hic ex va-
rijs vxoribus suscepit Taurum, Asterium, Lycanepi, Deima-
ebum, Eurybium, Epilecontem, Phrasin, Antimenem, & Alas-
torem, & Poeta.

Δώδεκα γὰρ νηλῶς ἀμφύμονος ἕλεσθ' ἔβη. idest,
Biffem Nedei eximij fumi sanguine ereti.

97.2. linea vltima, τελεσθαι, reponendum censui τελέσιλλαι,
quam Pausanias in Corinthiacis, & Athenaeus in suis coenae
citant, de qua honorifice à Suida fit mentio, necnon Plutar-
chus, ubi de claris mulieribus loquitur, multa de hac memoria
prodidit, consule etiam Lucianum, & Eusebium.

98.1.1. ἀμύνλα, ἀμύνλα generis feminini est. Pausanias
in Corinthiacis.

98.1.15. ἄροι long' εἰν,) Euripides Iocastem nominat. Epicas-
tem verò Homerus.

98.1.21. ἔην γλυνθ' ἔχ' τε,) scribitur ἔ' πὸ γλυνθ' ἔχ'.

98.2.7. ancens,) Librarij lapsus, pro antecens.

98.2.8. scribe ex Hygino inuidentiam, & in graeco pro φόνον,
substituatur φόνον.

98.2.19. lege, qui dicti fuerant, (& successisse) omnia, praeter
tunc esse se.

99.1.8. πλαταιέων,) nos de πλατυμέων, reposuimus πλα-
ταιέων, πλαταιέαι γὰρ πόλις Βασιλικῆς, ὅθεν ἔστι
κὼν πλαταιεύς, Stephanus.

99.1.15. πρὸς) fac παρὸς.

99.1.21. φύκειον,) dele υ' & appone ι, in prima.

99.2.4. στωιδόντες, lege στωιδόντας.

99.2.4. post dictione aenigmatum, scribito soluisse, et linea sexta

fo. pag. li.

deleto, (soluissent.) & linea septima, pro querebat, reponito, rogabat.

100. 1. 7. $\delta\epsilon\upsilon\lambda\epsilon\iota\upsilon\varsigma$,) vel $\delta\epsilon\upsilon\lambda\alpha\upsilon\epsilon\iota\alpha\varsigma$ Pausanias. vel $\delta\epsilon\upsilon\lambda\alpha\upsilon\varsigma$, ex Euripidis Hypomnematagrapho; quam alij Astymedusam vocant. $\delta\epsilon\upsilon\kappa\lambda\epsilon\iota\alpha\ \tau\iota\omega\ \epsilon\kappa\phi\alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma$ nominat Euripidis in Phœnissis scholiastes ex Epimenidis testis monio.

100. 2. 20. scribo utrunque,) & linea 2 defixam, qua de re Stas-
tius Thebaidos primo.

101. 1. 25. $\gamma\epsilon\nu\omicron\mu\epsilon\lambda\iota\varsigma$ $\gamma\alpha\upsilon\tau\iota\varsigma$.) scribe $\gamma\epsilon\nu\omicron\mu\epsilon\lambda\iota\varsigma$ $\gamma\alpha\upsilon\tau\iota\varsigma$, & adde $\alpha\mu\omicron\upsilon\alpha\epsilon\alpha\varsigma$, & linea 26. ibidem adde, $\kappa\alpha\iota\ \delta\iota\kappa\epsilon\chi\epsilon\iota\varsigma\ \upsilon\pi\epsilon\pi\iota\tau\epsilon\alpha\upsilon$, è regione verò latini contes-
xtus, linea vltima subaudiendus est, Amphiaraus; id enim be-
ne potarum somnolentia omissum fuerat, cum imprimitur, ut
pleraq; alia ad id argumenti facientia.

101. 2. 1. dele, & coniunctionem, pro Amphiarao, lege Amphia-
raus in nominanda casu.

101. 2. 3. tolle, Adrastus;

102. 1. 9. adde post, Hypsipyle, Lemnia.

102. 2. 1. 2. subdenda, cum, coniunctio statim post, Eteocles.

103. 2. 2. videre licebat, scribe, vidisse contigit. & linea. 5. patri,
scribe nato suo.

103. 2. 15. Cyllene,) Ciithærone, apud Lycophronem Cæcis scribit,
qui de Tiresia latiuscule, quam Apollodorus agit. eadem &
Homeri commentarius in Odyssæa.

103. 2. 15. cyaneo sceptro) legerim potius pro cyaneo, corneo,
quid, n. cyaneo hic faciat, non video. quo circa ego substituen-
dum puto, corneo ex cornu arbore prædura, ut sceptrum hoc

baculum ne intelligamus de dura cornu factum sit: ita & græco exemplari reponendum sit pro κυάνεον σκήπτρον, κραιόν. quod Apollodorus σκήπτρον dicit, Κακκρον Callimachus in Elegia in Mineruam appellauit.

Δώσω καὶ μέγα δῶκετον, ὅ οἱ πόδας ἐς δέον ἄξει,

Δώσω δὲ βίον τοῦ τέρμα πολυχρόνιον.

quæ sic olim Politianus ille politissimus grammaticus vertit. Huic ingens baculum dabo, quod vestigia ducat,

Qua velit, huic vitæ tempora longa dabo.

104. 2, 5. quæ Hic carmina refert Apollodorus, sunt Hesiodi in Melampodia, quod opus ad nos hætenus non peruenit, citantur eadem hæc à Cæcide Lycophronis enarratore. vbi ex eadem Melampodia paulo superius idem Cæcis in suis commentarijs carmina reposuit, quod opus etiam Aibæus semel, atq; iterum citasse videtur.

104. 1. 9. ἐγὼ δὲ πολυχρόνιος, à Callimacho ex recitato à nobis loco, id sumptum esse videtur. Verum Cæcis apud Lycophronem, Tiresiam aiunt alij, inquit, septem vixisse ætates, alij verò nouem. Nam à Cadmo, fuit, ac posteriùs Etrocleus, & Polyniceus. vt, qui Melampodiam scripsit Poesin, scriptum reliquit. inducit. n. illic Tiresiam ita loquentem.

Ζεὺ πάτερ, εἰδ' ἐμοὶ, εἰδ' ἡσώμ' αἰῶνα βίον.

ὦ φίλλης δύναι, καὶ ἴσα μῆδ' αἰδμήν,

διντοῖς αἰθερώτοις, νῦν δ' οὐδέ με τυττόν ἐπὶ γᾶς

ὅς με μακρόν γε ἔθνηας ἔχειν αἰῶνα βίον,

ἐπὶ αἰὲν ἐπὶ ζῶειν χρεῖας μρόπων αἰθερώπων, id est

Iupiter ὃ utinam breuior mibi vita daretur,

Et quæ alij norunt homines, mibi nosse liceret.

Nec me exornasti puerum, cum longa dedisti
Tempora, quod septem producam in sæcula vitam.

104. 2. 9. omissa excusorum oscitantia duo hæc verba, (quem Eus
ripides).

104. 2. 25. ἔκτενεν,) scribendum est ἔτινεν αὐτῷ, καὶ . &
è regione latini exemplaris substitue post dictionem, Tydeus,
(vulneratus esset, illud pœna affecit, ac).

105. 2. 15. ἔπιγονοί,) me non fugit, à plerisq; studiosorum, gratiã
non mediocrem initurum, si qua huc afferã de Epigonis. cū
de vocabuli ratione, dicam, tum etiam, qui nam ij fuerint ex
plicato. Ipsam igitur dictionem Cicero, et latinam vsurpauit,
eosq; neque posteros, neq; heredes, vti poterat, appellauit : qui
Tragœdiam huiusce nominis apud Romanos conscripsit,
Attius, ni fallor, quam M. Tullius Cicero in Academicis in
testimonium adducit, & in libris etiam de officijs, qui, inquit,
voce freti sunt, Epigonos, Medeamq; eligunt. Ἐπίγονοι, οἱ ἢ
ἄπογονοι, nobis posteri, heredesq; latine dicuntur, ὅτι πα
τρὶ τὸ ἐπιγονοῦ ἀέσονται, vel ἐπίγονος ὁ εἰς τὸν ἔ
πειτα χρόνον γενεόμενος, idest, qui postea nati sunt,
vel ij, qui sunt orituri ἐπίγονοι, ἢ ἄπογονοι appellantur. ali
bi verò Epigoni sunt, qui in progenie aliqua successores vo
cantur. Hæc diuersus in locis Eustathius annotauit. Iam ve
rò, quo nam Epigoni, de quibus hic Apollodorus scribit, nomi
ne singuli fuerint appellati, doceamus : & quot nam fuerint.
Epigonorum igitur nomina à nonnullis ista enumerantur, Ae
gialeus Adraſti filius, Thersander Polymicis, Diomedes Tys
dei, Sibenelus Capanei. Alemaon, & Amphilocheus Amphia
rai. Stratolaus Parthenopæi, Polydorus Hippomedontis. Me

lon Etroclis. Hæc Eustathius apud Homerum, & Hyginus, noster. quæ in re ab Apollodoro non admodum abhorrent. Qui, verò apud græcos Tragædias Epigonorum titulo composuerit, Aeschylum inuenio. Fuit, & Epigonus Ambraciæ hominis clarissimi nomen. Eusebius in libris de temporibus Intersectorum, inquit, sunt, eorum posteri, qui bellum Thebanis intulerunt. Mela etiam in primo de sita Orbis, de Epigonis meminit. Clary inquit Apollinis sanum, quod Mantio Tiræsia filia fugiens victores Thebanorum Epigonos, edificauit.

105. 1. 15. vbi, Postumi, legitur, Posterii Heredesue) scribendum est.

105. 2. 26. in latino exemplari deest a typographis relictum, ut suus eorum est mos (& monile), quod addendum est post dis-
tinctionem pepulm, in hac 26. linea.

106. 2. 5. πλφουσίαι, nos pro φεφουσίαι perperam scripta dictione πλφουσίαι castigamus, secuti Strabonem Geographiæ libro nono, & Pausaniam in Bæoticis.

106. 2. 24. ἐπ' αὐτὸν, in manuscriptis ἐπ' αὐτῷ parum castigatè legebatur, nos legimus ἐπ' αὐτὸν, siue ἐπ' αὐτῷ utraque lectio probanda est.

107. 1. 20. πόλιν, quæ lectio eruta est à nobis de aduerbio πάλιν, quæ hunc locum pro, πόλιν, inuaserat; quæ in re, nisi nos Thucydides ex calce libri secundi, vbi eandem historiam latius enarrat, adiunxisset, nullus ex hoc loco sensus congruus eliciebatur.

107. 2. 20. dele, quod, tanquam irreptitum, ac reponere, quod antea per madulam chalcographorum derelictum fuit,) dono data esse) & tolle dictiunculam, sibi, quæ pro infinita esse, subiecta fuerat.

108. 1. 9. pro simulac) scribe, ut statim,

108. 1. 2. 2. regnum, fac regiam.

110. 1. 17. ἄσιος; hic Asius poeta fuit Samius, si Pausaniae credimus, quem in Arcadia statim, ubi de Pelasgo, adducit; & Athenaeus libro XII. ubi πῶδ' ἄσιος ἑρμῆος θυφῶς, Fuit hic poeta Amphipiolemi filius; qui Strabonis testimonio Metabi, & Menalippes fabulam versibus enarrauit. citatur item Asius ab Homericis scholiastis in Odyssæa, ubi de Iphibie Penelopes sorore agitur. Scripsit etiam de Apollinis Pto. citatur adhuc sæpenumero cū a Pausania, tam ab Athenæo.

111. 1. 2. vitia, adde syllabam, ta, in fine, & lineæ 4 scribe pro, postea, prius;

111. 1. 21. παρὰ γινέται, in manuscriptis legebatur παρὰ γέλοιο μὲν; quod nihil significabat, nos παρὰ γινέται subroz gauimus.

111. 2. 25. γινέται, vide num melior sit lectio, γινώσκειται, tamen si nos interpretati sumus γινέται, non γινώσκειται.

112. 1. 22. λέοντες, in codicibus omnibus manu exaratis πλεονέκτης erat, a nobis scriptum λέοντες ex historia nota.

113. 1. 20. varia est fabula hæc de lyrae inuentione. Sunt. n. qui dicunt, cum aliquando Nilus a lueum egressus totam inundasset Aegyptum, eoq; postea intra suos limites regresso, varias animantes in campis fuisse relictas, in quibus etiam remansisse testudinem, quam cum Mercurius inuenisset consumpta iam carne, sed superstitibus nervis percussam, sonū excitasse, quæ de causa ad illius similitudinem lyram composuisse, eamq; Orpheo tradidisse, siue, ut alijs placet, Apollini. Ceterum Apollodorus Homerum illum Hymnorum scriptorem secutus, aliâ de Cbelyæ fabulam narrat ex eo ad verbum prope, cuius car

mina ad rem nostram facientia hic ad scribere non pigebit.

Εἰσὶν οὖν τοῦ κλέψαι ἐκ ἐσέλου ἀχόλωντος,
 πρῶτον τῷ πρῶτῳ, τῷ μὲν τέκε πότνια μάϊα.
 ὅς καὶ ἐπειδὴ μῆκος ἀπ' ἀθανάτων δόρε γῆγον,
 οὐκ ἐπ' ἄνδρ' ἐκετο μίαν ἰδρῶ ἐνὶ λίκνῳ.
 ἀλλ' ὅ γ' αἰαίεσσ' ἔσθ' ἔπει βόας ἀχόλωντος,
 οὐδὲν ὑποδραΐων ὑψιφρέος αἰθέρος.
 εἰδὼς χέλω θύρῳ, ἐκτύσσειτο μύρον ὄλβον.
 ἐρμύστοι πρῶτα χέλω πεκτύνει τ' αἰόδον,
 ὅρα οἱ ἀποβόλῃσιν ἐπ' αὐλίσσιν θύρῃσι
 βροτοκόμῃσιν προπρόειθε δόμων ἐριθιλέα παῖνα,
 σαῦλα ποσὶν βαινόντα. διὸς δ' ἐρμύνιος ἦος
 ἀθροῖα, ἐγέλασσε καὶ αἰτῆρα μύθον ἔειπε.
 σὺ βόλοι δαίμονι μέγ' ὀνήσιμον, οὐκ ὀνοτάζω.
 χαῖρε φωνὴν ὀρέεσθαι χοροὶ τύπῃ δακτύλῳ ἐπαίρου
 ἀσπασίην προσφαιεῖς, πῶθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα
 αἰὲλ' ὅς σε κόνεισσι χέλω ὅρεσι ζῶοντα.
 ἀλλ' αἶψα σ' εἰς δῶμα λαβών. ὅφελος ἄμοιρος ἔσθ',
 οὐδ' ἀχρημύσω, σὺ δέ με πρῶτον ὀνήσεις.
 οἵκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρημα.
 ἢ γὰρ ἐπιλυσιῆς πολυμήμονος ἔσται αἰχμὴ
 ζώουσα, ἣν δὲ θάνης, τὸ τ' αἰ μάλα καλὸν αἰεθλόν.
 ὥς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶν ἅμα ἀμφοτέρῃσιν αἰείεσσ',
 ἀψείσω κίε δῶμα, φέρων ὀρχαίνον ἄθυρμα.
 εἰθ' αἰακὴν ἰδὼς γλυφάῳ πολιόῳ πιδήρου
 αἰδὼν ὕπερ ἔρσηεν ὀρεγκόσιο χελώνης.
 ὥς εἰ ὅ πότ' ἀκύνόημα δὲ σέρνοιο πιδήρου

αἰδώς. ὅντι δαμέναι ἐπιστραφῶσι μέριμνα.
 αἰ δ' ὅτε δινυθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμοιβῶν, *
 ὥς ἄμ' ἔπος τε καὶ ὄρ' ὅσον ἐμῇδε το κύδιμος ὁρμῆς.
 πῆξε δ' ἄρ' εἰ μέτροισι ταμῶν ὀδύνας καὶ λάμψο
 πειρύνει δ' ἄρ' ἰδὲ τα δ' ἄρ' εἰδὸς χαλάνης.
 ἀμφὶ δὲ δέμα τάνυσσε βῆος περὶ πῆδεσιν ἔησεν,
 καὶ πῆχεσσι δ' ἄρ' ἔησεν. αἰδὲ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν.
 ἐπὶ δ' αἰδὲ συμφώνως ὄϊον ἐτανύσσετο χορδαίς.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τῆξε φῶρ' ἄρ' αἰνὸν ἄθυσμα,
 πλὴν κ' ἄρ' ἐπειρύνιζε κατὰ μῦθος, ὃ δ' ἄρ' ἔπειρυν
 σπῆρα δ' αἰδὲν κοινάβουσε. θεὸς δ' ἄρ' ἔπειρυν καλὸν αἰδὲν
 ἐξ αὐτοχθόνος πειρώμενος, ὅντι κοῦροι
 ἢ ἔσται δαλίσσι πρᾶβόλα κερτομέοισιν.
 ἀμφὶ δ' αἰδὲν κοινάβουσε, καὶ μακάρε καλλιπείδισι. idest
 Vesperī Atlantides furatus Apollinis infans
 Pascētes pinguis vaccas, quadrante priore
 Postquā vtero ē matris in lucem prodijt almae.
 Quisq; ubi ab æternæ genitricis corpore abluir,
 Tempore non tenuit sacra incunabula longo,
 Ipse sed ex templo exurgens vestigat Apollo
 Sini vbinam tua sini armenta, & transilit antrum
 Fræruptum, chelyn inueniens se credit acruum
 Inuenisse auri ingentem, effecitq; canoram
 Protinus ipse Chelyn, sibi quæ tum occurrit ad antrum
 Depascens teneras herbarum sedula frondes
 Tardigrado incedens passu, Ioue natus vbi illam
 Vidit, & in risum prorumpens talia fatur.
 Argumentum ingens, iucundum, atq; vile donum

Tu mihi

Tu mihi semper eris, neq; te aspernabor, amanda
 Natura salue ipsa tua, tuq; apta choreis
 Salue iterum: lautarum epularum læta satelles,
 quæ iucunda venis pulchra oblectatio nobis,
 Discolor es Testudo altis in montibus alta.
 quin ego te mecum gestabo mihi vtile munus.
 Semper honorabo ego te, quia prima iuuabis,
 Tēq; habuisse domi præstat, foris utilis haud es,
 Pharmaca nam viuens damnoſa fugabis ab illa.
 Si pereas, iucunda canes mihi plurima semper.

Sic ait, & manibus sublatam gestat utriq;,
 Atq; domum retulit ludicrum vt amabile haberet.
 Inde chelyn scalpro cæpit diuellere acuto,
 Hinc vitam extemplo felix testudo reliquit.
 Dein calamis Hermes æquali ex parte reſectis,
 Tergora traiciens chelyis confixit acutis,
 Et corium bubulum circum contendit ab arte.
 Adiecit & cubita, atq; iugum connectit utrinque,
 Septemq; ex ouibus concordia fila tetendit.
 Hic postquam penitus ludicrum effecit honestum,
 Singula pertentat sua peſtine fila, manuq;
 Mota Dei ingentem sonitum dedit, inde peritus
 Concinit ætutum experiens sua dona, velut, cum
 Æquales pueri in dapibus conuiuia iactant
 Verſibus alternis Ioue coram & Atlantide pulchra.

113, 2. 21. ἀκούσας τῆς λύρας ὁ ἄλλων, hic statim post,
 ἄλλων, sunt addenda hæc ex veteri codice; αἰτίσας
 τῷ τῷ, ἔλαβεν ὁρμῶν ἐκείνων διδοῦτος, ὁ ἄλλων.

fol. pag. li.

Sūt ea latīnè latīno exemplari subiungēda suo in loco. s. post verba (audita) lyram, à Mercurio peti, inde sumpta lyra, Mercurio boueis rursus Apollo, hæc omnia in Mercurij hymno nō procul à fine Homerus enarrauit; de caduceo, deq; vaticinio, ibidem omnia.

114. 2. 20. ἀράλλων, scribe ἀράλλων; & dele eadem ex linea τίνδε.

114. 2. 21. pro, τοῦδε, reponere τίνδε. eadem pag. lin. 20.

Quam & ο? vsque aduerbum aiunt. quamuis sensus optime quadrat, posset tamen ad eundem propè sensum sic verti. eam verò præter Leucippi patris sententiā nubentem Ischyri Elati filio se coniunxisse, aiunt.

115. 1. 1. adde, ante verbum ἀπείκτεινε. ἀράλλων ἔγκυον οὔσαν.

115. 1. 22. lege ὡς αὐτοῦ.

115. 1. 24. tolle, δέ, item 25. dele δέ, ναυπακτικὰ χορὰς. huius rei auctor Neoptolemus fuit. Sicut docemur ex Apollonijs scholijs arg. lib. 2. Sed illic ποιβόας habetur, quod hic χορὰς.

115. 2. 1. lege. vt, pro at; vt su, Hymenæum, vt Orphici. hic pan-ctus esse debet, ante Glaucum ab his particulis IDQVE.

116. 2. 19. vsq; ad lineam 22. ante verbum dedisse, reponi quoq; potest. Idq; ouum scilicet, in nemore opilionem quendam inuenisse, & allatum Leda dedisse. linea item 20. scribe κομίσαντα ἀορίσως, inde finitè ue.

116. 2. 22. φυλάσσει, & φυλάξει legi potest.

117. 2. 12. ὑποδίδωαι, & ὑποδίδωαι in alijs habetur.

128. 1. 2. ἐκ δοῦλης, hic, quod nos ex Dule. non ex ancilla, aut

serua verterimus, non ab re factum mi Fului censeto. Nam secuti Eustatij sententiam, & Homeri item Scholiastem, quem nonnulli Didymum vocant, Dulen interpretati sumus, ut proprium nomen. quoniam Homerum id dictionis nusquam vsurpasse animaduertunt, ita, ut neque eo in loco, qui est in Odyssæ lib. 4, per initia, intelligi debet ex ancilla, sed ex muliere huiusce nominis. verba Homeri hæc sunt.

ὅς οἱ τηλύγετος γότῳ κρατὶς μέγα πένδης
ἐκ δούλης. idest.

Absenti cui natus erat validus Megapenthes
Ex Dule,

118. 1. 20. Εὐλαΐας, alibi legitur Εὐδὼν λεΐας. Pindarus vero in Nemeis eadem de re, Εὐδὼν ἀπὲλαιοῖα dixit. lege ut lubet.

118. 1. 12. Sed, lege. sub. & ibidem de (lā) syllaba fac (per)ob in curiam notatiorum.

118. 2. 2. καὶ τὸν ἀλάσῃ, vna mutata litera, reponere καὶ τὴν ἀλάσῃ.

118. 2. 10. Ἐπὶ δρυὶ ἐλόχων, locus ex Nemeis Pindari, ille. n.

ἀπὸ ταύγετον ποδ' αὖ

γάτων ἴδεν λυγρὸς δρυὸς ἐπελέρει

ἤμιλος, κείνου γὰρ ἐπιχρονίων

πάντων γλ' ἐτ' ὀξύτατον

ὄμμα, & ibi cetera, vbi compluscula ab enarratore hac de re scripta sunt.

120. 2. 18. Διαρρίλαι, hoc in loco διαρρίπῃω, ἐκ τῆς διμ, idest expono, significare puto. nam id genus elocutionis Cæcis in Chiliade XIII vsurpauit, cum inquit. οὐ καὶ εὖ νότῳ

ἔρριπτον τοῖς χρονοῖς τοῖς προτέροις. loquitur de Athenarum loco, cui Cynosarges nomen fuit, ubi spurij exponi solebant.

121. 1. 10. ἡὼς, ἡμῶς vocat hanc Isacius apud Lycophronē. ubi πιδωνὸς φησὶν ἡὼς ἢ λαομέδοντος, καὶ στυμοῦς, ἢ ξοιάς τῆς σκαμαίσθου, πρίαμος δὲ ληλυκίππας.

121. 2. 19. οἰκέτη κομίζαντι, in manuscriptis mendosè scriptū erat ante castigationes nostras οὐκ ἔτι κομίζαντι.

122. 1. 2. nomen, scribe nomina, et linea 20 vaticinia.

122. 2. 5. Γίᾱς, sic nos ex Hygino emendandum putamus: ex dictione Γίᾱς. et lin. 20 δηϊόπτιον, nos scripsimus δηϊόπτις.

122. 2. 24. dele verbum, inquit, et eadem linea græcè μὴ πλεῖν ἡδὲ ἐλπίων. Non puto hic me operam lusurū, si in studioforum commodum enarraro ex Isacio, quoties Helenē nupserit, et maritorū suorum nomina subscripsero. Isacius, igitur, πέντε, inquit, ἐλπίων ἔγχεαι αἰσθροῦ. πρῶτος θησὺς ἐπὶ αὐτῇ ταύτῃ ἀρπάξας καὶ δάφνησι δοῦναις ὁ σάμμος, ἀφαρθεὶς δὲ αὐτῇ ἐν τῷ ἡπὶ ἡδῆναι ἑπὶ πολυδένκοις, καὶ κείσοις, τῆς αὐτῆς ἀδελφῶν ἐπὶ ἀφιδναῖς ποδὲ ληνίῳ τῆς ἀθηναίων, γλυνύσας ἰογλίνεαι, ἢ καὶ δετῶν παῖδα κλυταμνήσας ποιεῖται. εἰς μὲν νυμφίους ἐλπίων ὁ θησὺς. Δούτορος ὁ μελέλαος νόμμος αἰὲρ. τρίτος ἀλέξασθρος ἀρπάξας αὐτήν; τέταρτος μὲν δαμόντα πᾶν δηϊφοβος, ὡς ἀεστῖον, ἢ Γίᾱ. πέμπτος Ἀχιλλεύς.

123. 1. 2. τοξοθρόνα, alibi τερωμλίον. Hic de Oenones exis-
tu subnectere placuit, quæ aliter, atq; Apollodorus, recenset
apud Lycophronem Isacius Cæcis. τερωμλίον δὲ, inquit
Isacius, τὸν Αλέξανδρον θηραπέυσαι βουλομένη ἡ οἰ-
νῶν, ἐκωλύθη πρῶτῃ ταύτης πατρὸς. πλουτήσαν-
τος δὲ ἐκείνου, ἐπειδὴ ὕδρον περσενεγκοῦσα τὰ
φαρμάκα ὄρεα ἢ δὲ ἐκ πεπιδυκότα, καὶ ἐαυτὴν σωμα-
ναρεῖ. ἢ κατὰ κῆτοντον ἐαυτὴν ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν
ἀλεξάνδρου πύρα, ἢ κατὰ δίκτυον βροχαῖς ἀπηγ-
χθεῖσα, ἢ κατὰ τὸν λυκόφρονα κατὰ πεσοῦσα τὴν
πύρα. ἢ ὅτι οὐκ ἰάσιμον ἦν τὸ πάθος ἔλκος. ἢ ὅτι τε-
θηκῶς ἦν ὁ ἀλέξανδρος, καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἠδύνατο. ἢ
ὅτι καχεκσιμῆος ἦν τὰ βέλη φιλοκλήτου, οἷς ἀλέ-
ξανδρος ἐτοξόβη τῷ ἰῶ τῆς ὕβρας, ἢ ὅτι περλη-
φθῆντος τῷ βούματος, ὑπέθηκε τὰ φάρμακα.
hæc verò, quoniam facilia sunt, latina facere supersedi.

123. 2. 18. χείρωνος, in omnibus manuscriptis notatum vidi
σχείρωνος, quam etiam lectionem apud Pausaniam in Co-
rinthiacis editam vidi. Verum Pindari interpretes nos aperte
docet reponendum esse pro σχείρωνος, χείρωνος. Is enim in
Idyllio quinto de Pythea Lamponis filio pancratiaste, his ver-
bis græcè id negotium tractat. ἐκ δὲ κρόνου, καὶ ξυνός,
καὶ νηρείδων λέγων εἶναι τῶν αἰακίδης, αἰακος γὰρ
διδός, αἰακοῦ δὲ, καὶ ἐνδιδός τῆς χείρωνος πελαγῶν,
ἢ πηλός. ὁ δὲ χείρων, κρόνου. πάλιν ἀπὸ τῆς νηρεί-
δων φάκος, καὶ ἀχιλλός, ἀχιλλός μὲν γὰρ παῖς
δέπδος, ἐκρονος ὦν αἰακοῦ. φάκος δὲ φάμας τῆς

νεηϊδός, καὶ αὐτὸ αἶακος. & reliqua ibi. quare nulli
dubium fore amplius arbitror, quin Apollodoro sua, ac vera
lectio sit restituta: cui etiam Homeri in Iliadem libro 16.
Scholiastes per initia statim astipulatur. αἶακος, inquit,
ὁ διὸς, καὶ αἰγίνης γάμος εἰδμήδεα τῷ χείρατος θυ
γατρὶα; & quæ inibi sequuntur. Viden' ut tandem veri-
tas elucescit? Ceterum Phocos tris inuenio fuisse, vnum Da-
nai filium Architectum, quo de Hyginus: fuit item alter Pho-
cus Ornytionis filius, ex quo Phocis regio nūcupata fuit, Pau-
sanie testimonio in Phocicis. Tertius accedit is, de quo hic
Apollodorus.

123.2.25. κρυθίος,) sunt qui, hic legant κυχρέως, & qui
κῦπῳς, Glaucas inuenio tres fuisse, Glaucem Cytri filiā,
de qua hic apud Hyginum; Glaucem Corinthij filiā Creon-
tis uxorem, & Glaucem; quæ Amazonam vna fuit.

123.2.9. κυχρέα,) sic legitur ex Pausania in Atticis, alibi
κεγχρέα. Isacius κυγχρέα τὸν ποσειδῶνος inquit.
linea 17 ἀλγείδου sic legendum ex Homeri Scholijs 1 λ.
π. πδρίβοιαν, ibidem apud Homerum εἰβοιαν legitur,
non πδρίβοιαν.

125.1.2. εὐρυτίωνα,) ex Homeri Scholijs, & Apollodoro infra
paulum, tametsi Isacius apud Lycophronem εὐρύον legat.

12.1.5. αἰτιγόνῳ,) πολυμήλαια vocat hanc Actoris filiā,
Pelei coniugem Eustathius Iliad. β', & lin.8. πολυδῶρον,
hanc Staphylus in tertio Thessalicorum ex Eurydice natam
ait; Pherecydes autem ex Antigone Eurytionis filia, alij ve-
rò ex Laodamia Alcmeonis natam scribunt. Homeri Scho-
liastes hæc recenset Iliad. α. & lin. 21. αἰσδάμενα.

fo. pag. li.

banc κρηνην vocat doctus, & grauis Pindari enarrator
in Nemeis Ode 4. & Pindarus Ode 4. Hippolytem Acasti
uxorem nominare videtur.

25. 2. 15. εἰς πήρα,) antea luxata dictio esse videbatur in ma-
nuexaratis libris ita scripta εἰς πῶρα, de quibus literis
πήρα nos diuinauimus, & scopum attigisse arbitramur, id
quod ex insequentibus facile puto intellectum iri: ab acris iu-
dicii literatis. τετρακότος,) scribi hic potest etiam
τετρακότος.

26. 1. 4. καὶ τὴν μάχην,) hinc ad dictionem διπλῆς
in linea 15 locus erat mutilatissimus, & maximum in mo-
dum luxatus: nos ex his Homeri in Iliad lib. 16. carminibus,
suam in formam restituiimus, ita, vt, qui antea nihil ad rem
Apollodorus notariorum simul, & temporum iniuria, hic elo-
quebatur; nunc meridiana luce clarius historiam suam enar-
tare videtur. Homerus itaq; Iliad. π'.

τῆς μὲν ἱὸς σιγῆς ἢ ῥ' ἔχε μὲν ἑδῖος αἰολοδῶρε
ἦος ἀπὲρ χειοῖο δι' ἑπείος ποταμοῖο.

τὸν τέκε πηλῆος θυγάτηρ καλὴ πολυδῶρη,
ἀπὲρ χειῶ ἀνὰ μαστὶ γυνὴ διφ' ὀνυχέῃσιν,

αὐτὰρ ἐπὶ κλυτὰν βῶρον περὶ ἄρεος ἦν

ὃς ῥ' αἰάφαιδ' ὅν' οὔνε πορῶν ἀπὸ δρείσι' ἔδ' ἔτα. id. ff.

Ordinis vnus thorace Menesthus ibat

Insignis praeses, sperchio exortus ab amne

Aetherio, quem pulchra parit Peleia proles

Sperchio coniuncta Deo Polydora superbo,

Cui Boro cognomen erat Perieree nato,

Et qui dona dedit charæ sine fine maritæ.

fol. pag. li.

126. 1. 14. $\omega\theta\upsilon\iota\ \eta\varsigma\ \tau\tilde{\eta}\ \gamma\acute{\alpha}\muου,$) citatur hic Apollodori locus de Thetidis nuptijs ab Isacio apud Lycophronem.

126. 1. 18. $\acute{\alpha}\chiροχόντας,$) legitur in alijs, $\acute{\alpha}\chiροχ\epsilon\acute{\iota}ν$.

126. 2. 14. Balio,) scribo ex græco Balium, quæ verò per Chalco graphi madulâ improbe sunt edita, poterit unusquisque Marte suo facillime castigare, sunt. n. maculæ, quæ nullo labore abstergantur.

126. 2. 5. $\gamma\iota\omicron\mu\epsilon\lambda\acute{\iota}\nu\ \delta\epsilon\ \delta'\ \tau\epsilon\ \mu\acute{\iota}\rho,$ & reliqua,) Isacius apud Lycophronē, $\kappa\alpha\tau\alpha\ \delta\epsilon\ \phi\upsilon\sigma\iota\nu\ \delta\upsilon\epsilon\iota\pi\acute{\iota}\delta\eta\nu\ \delta'\ \pi\iota\ \delta\iota\omega\kappa\omicron\mu\epsilon\lambda\acute{\iota}\nu\ \eta\ \delta\acute{\epsilon}\tau\iota\varsigma\ \acute{\epsilon}\omega\theta\omicron\ \pi\lambda\acute{\epsilon}\omega\varsigma\ \mu\epsilon\tau\acute{\eta}\lambda\lambda\alpha\tau\acute{\eta}\epsilon\nu\ \acute{\epsilon}\alpha\upsilon\tau\omega\ \acute{\omega}\varsigma\ \delta\ \pi\rho\omega\tau\ \delta\upsilon\varsigma\ \epsilon\iota\varsigma\delta\iota\alpha\phi\acute{\omicron}\rho\omicron\iota\varsigma\ \epsilon\iota\delta\acute{\epsilon}\alpha\varsigma\ \acute{\epsilon}\kappa\epsilon\acute{\iota}\nu\omicron\varsigma\ \delta\epsilon\ \kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\sigma\chi\epsilon\nu\ \alpha\upsilon\tau\omega\ \epsilon\iota\sigma\eta\pi\acute{\iota}\alpha\varsigma\ \mu\omicron\rho\phi\acute{\eta}\ \kappa\alpha\iota\ \acute{\epsilon}\mu\acute{\iota}\gamma\eta\ \alpha\upsilon\tau\acute{\eta}\ \delta\theta\epsilon\nu\ \kappa\alpha\iota\ \sigma\eta\pi\acute{\iota}\alpha\varsigma\ \lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\tau\alpha\iota\ \chi\omega\epsilon\acute{\iota}\omicron\nu\ \mu\alpha\gamma\eta\nu\sigma\acute{\iota}\alpha\varsigma\ \tau\epsilon\tau\acute{\eta}\alpha\lambda\iota\kappa\acute{\eta}\varsigma.$

126. 2. 24. $\acute{\epsilon}\chi\rho\iota\kappa\alpha\ \acute{\alpha}\mu\beta\rho\sigma\acute{\iota}\alpha,$) citatur & hic locus ab Isacio.

127. 1. 2. $\eta\acute{\nu}\pi\omicron\iota\omicron\nu\ \tau\omicron\nu\ \pi\alpha\iota\delta'\ \acute{\alpha}\chi\rho\lambda\iota\pi\omega\tilde{\upsilon}(\acute{\alpha}),$) Lycophron in Alexandra Peleum narrat ex Thetide septem genuisse filios, quo loco Isacius mentiri ait poetam; at ille amplius scribit ex illis filiis sex coniectos in ignem perdidit.

27. 1. 9. $\lambda\iota\gamma\acute{\upsilon}\rho\omega\nu,$) Lycophronis enarrator, ubi totum hunc Apollodori locum de Achille citavit. $\acute{\alpha}\gamma\alpha\mu\acute{\eta}\varsigma\omega\rho\ \delta\epsilon,$ inquit, $\delta\ \phi\alpha\rho\sigma\acute{\alpha}\lambda\iota\omicron\varsigma\ \pi\upsilon\rho\acute{\epsilon}\iota\sigma\omega\nu\ \pi\rho\acute{\epsilon}\tau\omicron\rho\omicron\nu\ \lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\iota\ \tau\omicron\nu\ \acute{\alpha}\chi\iota\lambda\lambda\acute{\epsilon}\alpha\ \kappa\epsilon\kappa\lambda\acute{\eta}\theta\alpha\iota\ \epsilon\iota\tau\omega\ \tau\tilde{\eta}\varsigma\ \delta\acute{\epsilon}\tau\iota\delta\omicron\varsigma\ \acute{\epsilon}\pi\iota\delta\alpha\lambda\alpha\mu\acute{\iota}\omega.$ $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\tau\alpha\ \tau\omicron\iota\omicron\upsilon\tau\omicron\varsigma\ \delta\acute{\omicron}\pi\omega\varsigma\ \alpha\upsilon\tau\omicron\nu\ \tau\omicron\nu\ \acute{\alpha}\chi\iota\lambda\lambda\acute{\epsilon}\alpha\ \kappa\lambda\eta\delta\acute{\eta}\nu\alpha\iota,$ $\acute{\omega}\varsigma\ \delta\acute{\upsilon}\tau\omicron\upsilon\ \tau\acute{\alpha}\ \acute{\epsilon}\pi\eta\ \delta\eta\lambda\acute{\omega}\sigma\epsilon\iota\alpha\iota.$

$\pi\alpha\iota\delta\iota\nu\ \delta\iota\ \omicron\upsilon\ \nu\omicron\mu\alpha\ \delta\acute{\eta}\kappa\epsilon\ \pi\upsilon\rho\acute{\epsilon}\iota\sigma\omega\nu,$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda'\ \acute{\alpha}\chi\iota\lambda\acute{\upsilon}\alpha\ \pi\eta\lambda\delta\upsilon\varsigma\ \kappa\acute{\iota}\kappa\lambda\eta\sigma\kappa\epsilon\nu\ \chi\epsilon\acute{\iota}\lambda\epsilon\omicron\varsigma\ \acute{\epsilon}\acute{\iota}\nu\epsilon\kappa\acute{\epsilon}\mu\epsilon\nu$

$\kappa\epsilon\acute{\iota}\mu\lambda\omicron\nu\ \acute{\epsilon}\acute{\iota}\nu\iota\ \kappa\acute{\omicron}\nu\epsilon\iota\ \alpha\omega\delta\omicron\tau\acute{\eta}\ \acute{\epsilon}\acute{\iota}\nu\iota\ \pi\acute{\upsilon}\rho\ \acute{\alpha}\pi\acute{\alpha}\mu\alpha\rho\sigma\epsilon\ \chi\epsilon\acute{\iota}\lambda\epsilon\omicron\varsigma\ \alpha\iota\delta\omicron\mu\epsilon\lambda\acute{\iota}\omicron\nu\ \acute{\alpha}\pi\rho\phi\acute{\alpha}\tau\omega\varsigma\ \acute{\epsilon}\tau\omicron\rho\omicron\nu.$ idest.

Agamestor autem Pharsalius Pyrißoun, quasi ignitum dixeris, appellatum fuisse Achillem scriptum reliquit, in Thetidis epithalamio, deinde verò ea de causa Achillem vocatū fuisse, id quod hæc eius carmina demonstrare poterunt.

Pelidem puerum dixere Pyrißoon, at tu

De labro ab Aeacide nomen Achillis habes.

Nam Thetis ardenti cum te purgaret in igne,

Vnum de labris arsit ab igne tuis.

Atqui etymologiarum scriptor, quisquis ille fuerit summopere laudandus auctor, Achillem dictum esse ait, siue $\pi\eta\alpha\tau\omicron\alpha\chi\omicron\varsigma\lambda\upsilon\epsilon\iota\nu$, quod est à dolore tollendo, quippe medicus fuit, siue $\delta\lambda\epsilon\tau\omicron\alpha\chi\omicron\varsigma$, idest ob dolorem, tristitiā ue, qua matrē afficiebat & Ilienses. siue, quod suis labris alimētum infans minime attigerit, aut gustarit, nam nihil omnino lactis exuxit, sed ceruorum medullis à Chirone fuit nutritus, unde à Myrmidonibus sic appellatū fuisse ait Euphorion his versibus

$\epsilon\varsigma\phi\theta\iota\nu\chi\lambda\omicron\iota\omicron\kappa\alpha\tau\acute{\eta}\iota\epsilon\pi\acute{\alpha}\mu\pi\alpha\nu\alpha\pi\alpha\varsigma\omicron\varsigma$
 $\tau\omicron\upsilon\tau\epsilon\kappa\alpha\mu\upsilon\rho\mu\omicron\delta\omicron\nu\epsilon\varsigma\mu\epsilon\nu\alpha\chi\lambda\lambda\acute{\epsilon}\alpha\phi\eta\mu\acute{\iota}\zeta\omicron\nu\omicron$. idest.
 quod non mamma altus Phibiam remearit ab vlla,

Ipsum Myrmidones dixerunt nomine Achillem.

127. 2. 12. $\kappa\lambda\upsilon\zeta\acute{\iota}\alpha\sigma\prime$,) sic nos reposuimus pro Phibia ex Homeri scholijs Iliad. 10. vbi de Phænice. illic. n. legimus Phænicen Amyntoris pellicem nomine Clytiam arsisse insimulatū, eoque nomine è domo patria eiectum fuisse. vbi nulla fit de Phibia mentio; sed Clytiæ inibi bis, semel, atq; iterum expressè legitur.

128. 1. 5. $\sigma\upsilon\mu\phi\upsilon\epsilon\varsigma$, alibi $\delta\iota\phi\upsilon\epsilon\varsigma$, $\tau\omicron\delta\delta\iota\mu\omicron\rho\phi\omicron\nu$ legimus, & cur geminus dicatur, doctè Isacius in Lycophronis cōmentario.

128.1.9. ἄκτην, Stephanus. ἄκτη, οὗ ἡ ἀττική ἐκαλεῖτο
ἀπὸ ἀκταίου πινός, αἷηρ δὲ ἦν αὐτόχθων, ὡς φαβω-
εῖνος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀφ' ἐαυτοῦ οὕτω τὴν
χώραν ὠνόμασε, καὶ τῶν λαοῦς. Ἀπολλόδωρος δὲ
τ' ἀναστιάφουσιν, οὕτω γὰρ ἐκλήθη δὴ τὸ πολὺ μέ-
ρος αὐτῆς καὶ δικτυϊδοῦ εἰς θαλάσσαν. idest. Ate in
quit, Stephanus, vbi Attica ab Aetæo quodam indidem homi-
ne, vt ait Pauorinus, qui ibi regnabat, quo de nomine regionē
cum populis omnibus vocauit. Ceterum Apollodorus, (et hūc
nostrum intelligit) contraria scribit, sic .n. appellatur, quod
maior ipsius pars ad mare vsque pertineret.

128.2.3. Θεοὺς δὲ τῶν δωδεκα, aras duodecim deorum Deu-
calionem primum omnium excitasse, Apollonij Rhodij Scho-
liaſtes lib. argon. 3. refert.

128.2.12. τὸ θεῖον πιδίον ἐπελάλυσε, nos ex alijs co-
dicibus ἐπελάλωσε, legimus, et interpretati sumus. ac post
θεῖον; πιδίον. quod deerat, ex Thucydide libro histo-
riarum secundo restitutumus, et Stephano. sunt qui pro,
ἐπελάλωσε, habeant ἐπελάλυσε, et linea 16 scribe Agraus
lon, Aetæi filiam.

129.2.4. πανύατος, lege πανύατος, siue simplici cum σ, siue
duplici in vltima, nam virunque legitur. Hic poeta fuit, cuius
ἡράκλεα ab Athenæo citantur plurib. in locis. ἡράκλεα δὲ
id operis à Panyaside conscriptum libris quatuordecim ait
Suidas. de Panyaside non satis bene sentire videtur quintilia-
nianus noster.

130.2.13. ἡ δὲ ὡς σὺ φρον, is locus ad verbum propè in Ho-
meri Iliadis. 2. à scholiographo recensetur, et hanc historiā

à Callimacho in Hecale reponi testatur.

130. 2. 20. ἐριχθόνιος γίνεται, de hoc Erichthonio Isfacius hæc cognitu non indigna, αὐτοδιδῶν, inquit, ὁ ἐριχθόνιος ἀπὸ τῆς ἐρίου κλυθεῖς, καὶ τῆς χθονός, ὅθεν πάντας ἀνθρώπους γηγενῆς φάσκεισθαι ἀπὸ τούτου, ἄλλοι δὲ, ὅτε λυπεύμενος ἡ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐδὲ ποτ' ὕφ' ἐτέρων, ἐνδὺν ἐξηλάθηεν οἱ αὐτῇ δὲ τὸ ἄξιον τῆς αὐτῆς γῆς φάσκει, ὅθεν καὶ αὐτὸς αὐτόχθονας, καὶ γηγενῆς ἐφάσκει, quæ nos ita vertimus, in lucem prodijt Erichthonius, cui à lana, & terra inditum est nomen, Vnde Athenienses uni uersi terrigenæ ex hoc sunt appellati, siue ut alij volūt, quod Attica terra infæcunda sit, ac sterilis: & quia à nulla unquā alienigena natione erecti sint, qui in ea sunt, populi; propterea q̄ ea regio nulla inuidia laborabat: immo ab omnibus præ sterilitate contemnebatur. Hinc igitur eorum populi, & indigetes, & Terrigenæ sunt appellati.

131. 1. 2. αἱ ἀδελφαί, scribe αἱ δὲ ἀδελφαί, & linea 20 πασιδία, sic Hesiodo in Thegenia legitur: sed Eusebio, & Cæcidi φρασιδία; utrunque probatur.

133. 1. 10 ἔφινος ὄων κεφάλου, qui Cephalī, & Procridis historiam copiosius multo expositam cupiunt, nos illos ad Hyginum, Eustathium, & Homeri Scholiastem in Odysseæ librū undecimum relegamus.

133. 1. 11. cui Lælapī, & quæ sequuntur paucula verba vsque ad lineam tertiamdecimam adiecimus πρᾶφρασιτικῶς, quæ apud Hyginū, qui ab Apollodoro in suis de fabulis libros singula ad verbum propè multis in locis exscripsisse videtur.

133. 1. 22. δῶκεν ὄων, dele hinc, ὄων, & scribe, δὲ, οἷος

enim ea coniunctio esse videtur. δὲ, verò pernecessaria.

133.1.24. τυχόν, τυχών per ὦ scribendum est.

134.1.2. Eumolpum repono, pro Eumolpo.

134.1.15. βασιλέα scribe, pro βασιλέως.

134.2.26. submitte Peliam, post dictionem, filiam.

135.1.14. σκυρίου, sic nos restituumus, in exemplaribus. n. mam exaratis quædam dictio nihili ac futilis scripta erat, nos ex Lycophronis commentarijs, ubi de Aegeo est mentio, σκυρίου legimus, vel φημίον. secundum Lycophronem, qui Aegei pater fuit.

135.1.15. Ἐπὶ βληδὴναι, Cæcis in Lycophronem hunc Aegæum ἠοπιδιπλὸν .i. factitium fuisse Pandionis ait: qui cum esset Atheniensium rex, duxit primam Metam uxorem, Hopletis filiam, secundam verò Chalciope Rhæxenoris filiam. at verò alibi legitur vnam habuisse coniugem Autochthem Persei filiam.

135.2.2. matre noua, id etiam Plutarchus in Theseo per initia recenset.

136.2.5. μόνος, non μόνον scribendum.

137.1.21. τάλανον, legi potest etiam τάλανον καὶ λαν hunc vocatum apud Pausaniam in Atticis legi, nisi sit locus corruptus. Perdicem Dædali sororis filium ait fuisse Apollodorus. at Hyginus Perdicem hunc appellatum, non Talaum, quem apud Ovidium, in auem, cum præceps ex arce Athenarum à Dædalo proiectus esset, transmutatum scribunt, quā perdicem vocant. Ovidius item, quod Apollodorus hunc puerum è mela serpentis ferram inuenisse indicat, piscis maxillæ similitudinem ferratorum dentium imitatum, ferram excogitasse, ait.

H Aetenus observationes, Fului amantissime, seu mauis, annotationes nostras in Apollodori à me iure Quiritium, Romanamque ciuitate donatis, tris bibliothecas librorum, quam breuissimè potui conscriptas, processisse liceat. Potuissimè equidem eas locupletius multò scribere, idque fortasse non paucorum gratiam, vel permagnam mihi conciliaffet. Verum, ne delicatiorum auribus tedium, ac molestiam, quæ longioribus conscriptionibus exoriri consuevit, afferrem; ab ea re temperandum esse censui. Sed illud me interim maximopere cruciat, atque angit; quoddam huiusmodi, qualiscunque sit Apollodori nostri, conuersione cum VIVIANO BRVNORIO Corinathensi, & IORDANO IORDANIO Vrbinati, vmbis meis, viris non modò ob consummatissimam disciplinarum omnium scientiam, sed propter summam humanitatem, modestiam, atque animi candorem tuo testimonio usque adeo comprobatis, mihi priusquam ea in lucem emergeret, communicare non licuit. Verum enimvero Dei Opt. Max. & clementia & benignitate, non multis postea mensibus iacturam hanc meam, vel magno cum fœnore me refarciturum spero. eos enim quorum gratiam te ipso auctore mihi conciliaui, non mediocri in Stephani urbibus, oppidis, vicisque vertendis, pro eorum, quam mihi quotidie commendas, doctrina ac probitate, adiumento quam libentissimè fore certò scio. Interea vero dum Stephano conuertendo operam nauamus, commentarios, quos in duo Romanorum rusticana Calendaria, quorum alterum antea in hortis ANGELICOLOTTI, cuius memoria ex vtriusque nostrum pectoribus nunquam excidet, Romæ visebatur, nunc verò intra priuatas Farnesie

verò intra priuatas Farnesiæ gentis ædes reconditum est .
Alterum in Valleiæ domus atrio . Tertium verò de rebus
vrbanis , in Maffecianis ædibus repositum; conscripsisse , in
lucem iamiam proditurus sum . Subsequetur & hos commen-
tariolus de pyropo, ni fallor, haudquaquam contemnendus, ne-
mo enim hætenus eorum, quos legerim, quid nam sit pyropū
sciuisse inueni. Illud enim Erasmus, in libello, cui titulum fe-
cit Ciceronianum; Illud item Georgius Agricola; illud Be-
roaldus; illud etiam Pius præceptor meus; illud Raphael Re-
gius; illud demum vniuersi, & qui nunc viuunt, & clari sūt,
præter admodum paucos, qui nobis docentibus, quid Pyropum
sit, cognouerunt, lapidem esse falsò existimauerunt. id quæ
ex nostro propediem in lucem venturo commentariolo, à nos-
tris apertissime demonstrabitur.

F I N I S.

OPTIME LECTOR.

Placula hæc in Apollodori translatione, perperam excusa,
omissaq; , & immutata sic emendari possunt.

fol. pag. li.

25.2.21. post dictionem (domesticis) adde teredimbus .

26.2.28. pro (tum ille) scribe (& is.)

26.2.2. pro. ut, fac, (at ille)

Excusorum autem lapsus in Annotationibus,
ita corrige.

1.1.15. pro Salutem Suam. nihil te moueat, si ita scriptum
legitur. sic enim in ipso marmore insculptum est. sis
cut ibidem paulo inferius S V A E S. pro suæ.

6.1.13. pro Asterisio lege asterisco

7.2.15. pro speciem. specum.

41.1.1. tres lineæ priores in latina columnella sunt otiosæ, ac
duplicate per temulentiam.

8.2.3. pro bonorum. bonarum.

113.2.20. pro conuiuia conuicia.

Siqua insuper eadem ratione commissæ mi Lector,
offendes hoc in libello, tuo ipse calamo suam in for-
mam restitue: ac parce, quæso te, maledictis: & vale.

KX

1;

C

1

ni.

ni:

1;

Pe

go

po:

ce

eti

rel

li.

pr

d?

li.

du

2.

li.

pag

a P

Lun

ni.

Lun

B. AEGII CASTIGATIONVM IN APOL

lodori Atheniēsis bibliothecas librū primū Appendicula.

Fo. 1. pa. 1. li. 2. ex inscriptione operis, scribe βιβλιοθήκη
 κνς, & latine bibliothecas. ex eodem fol. pa. 2. li. 4. lege Is, et li.
 17. lege Phæbenq; & Dionem. fol. 3. pa. 2. li. ultimā. Phorco ex
 Cetone. fo. 6. pa. 1. li. 5. reponē ~~Μηδιδι~~, & li. 3. græce sac. ~~Μηδιδι~~
~~Μηδιδι~~. ibidem li. 1. 3. oblitterato λειπει πινά. & contra in latis
 nis tolle, hic quædam defunt, fo. 9. pa. 1. li. 8. Tripiolemū Eleusi
 nis, et li. 26. adde, tertiā, ante dictiōē singulorū. fol. 10. pa. 1. li.
 17. Minerua submonente ipsum extra Pellenam urbem, de qua
 Pellena siue Pallene plura lege apud Stephanum. Sic etiam è re-
 gione pro σελλώως scribe πελλώως. fo. 14. pa. 1. li. 6. Ama-
 phietyon. & li. 1. 3. postea qui li. 9. in græco exemplari ex codi-
 ce Honoriano lege αὐτῶν τῶν ὕσσαν κεκλυμένων. quod
 etiā Stephanus, & Pausanias sentire uidentur, quamuis Aristot-
 eles in libris de sublimibus, aliter scribere censeatur: fo. 18. pa. 1.
 li. 26. lege ex Ouidi transformationib. ὕλδους. pa. 2. li. 13. ima-
 probati. fo. 20. pa. 1. li. 11. reponē ὥδῳ pro ὥδῳ. sic latine
 à Menalippo. f. 21. pa. 1. li. 14. scribe, eam clauis, fo. 23. pa. 2.
 li. 10. vngula, sicut è regione græce pro θάληχ καὶ ἄλῃ reponen-
 dum est ex alijs auctoribus. fo. 25. pa. 1. li. 10. mortalibus, et pa.
 2. huius fo. 25. li. 22. Terebinib. pro Domesticiis. fo. 26. pa. 1.
 li. postrema, Et is & pa. 2. li. 2. adde post At, Melāpus li. 27.
 pag. 1. li. 15. scribe Apro, & eodē fol. ac pag. li. 24. monuit, &
 à Parcis deinde depoposcit ut. & li. 27. lege tum, mortis pericu-
 lum euaderet. fol. 28. pa. 1. li. 6. quid nē habens, & li. 8. fue-
 rit. & li. 12. ut Medea. & li. 13. malum veniret Pelicæ, et li. 17
 Imperarem respondet Iason, eodem fol. li. 13. reponē Μῦθει

pro Μυδῆν, fo. eod. pa. 2. li. 21. Cænei Coronus, et græce κοινὸς
 νέως κορωνός, fo. 30. pa. 1. li. 20. perquirunt, pa. 2. li. 22. præ
 stantissimum placet, pro dictione optimum, fo. 33. pag. 2. li. 22.
 lege pharmacum, fo. 34. pa. 1. li. 25. Sed & fo. 35. pa. 1. li. 3. &
 4. Eridanū amnem iam prætereuntibus, fo. 37. pa. 1. li. 26. sub
 necesse participium affectus post verbum erat.

B. AEGII CASTIGATIONVM IN A =
 pollodori Atheniensis bibliotheces librum
 secundum Appendicula.

Ex titulo scribe βιβλιοθήκη, & latine bibliotheces, fo. 42.
 pa. 2. li. 10. & huic regnū tradit, & li. 11. At ipse Danaus, li.
 14. Sed quodd, li. 15. scribe, laborabat, dele (argiuorū regno præ
 fecit) li. 16. ex quo, & li. 18. quod eam, & li. 19. filias suas, li.
 23. ferit, et li. vltima cū hoc, fo. 43. pa. 1. li. 14. scribe κόρας, li.
 17. ex coniuge, li. vltima sed Lynceus, & Calycem, pa. 2. li. 1.
 sortitus ducit. Ister, li. 2. autē, & li. 15. Dorium, fo. 44. pa. 1. li.
 2. & deinceps vsq; ad 5. li. lege filij duodecim nati erant, cū to
 tidem Polyxonis Naidis filiabus, li. 6. Illorum, li. 16. qui uero de
 Gorge, li. 22. Menalce, & li. 33. Sex aut scribe, pro octo, fo. 45.
 pa. 1. li. 13. ἀπὲς, latine reponito Atrei, li. 21. ἀναλφάκτος,
 Ἀναλφάκτος ex cōmentarijs in Euripidis Orestem legitur, pa. 2. li.
 23. Prætus uero de Sthenobæa, fo. 47. pa. 1. li. 15. ad Iobatē.
 adde hic socerū, & li. 17. addito græcis omīssa hæc Ἰοβάτης,
 δὲ ἐπιγνούς τοῦ τοῦ ἐπίταξεν αὐτῷ χήμαιρας κτείναι.
 fo. 50. pa. 2. li. 28. is, qui primus iā, li. 27. & li. 28. coniux desi
 gnatus erat, fo. 54. pa. 1. li. 17. Hic, li. 18. fato tamen, pa. eadē
 li. 22. eiusdē folij, à Vulpe, & li. 24. in mensis curriculū, li. 25
 rapturæ, nisi hoc fieret, dari permiserūt, pa. 2. li. 1. ἀπὸ πασῶν

et li. 18. Elo vrbe. li. 19. Eleū Persei filiū. li. 19. lege ἐκ δὲ ἐ= λους, & li. 20. ἔλειον, fo. 56. pa. 1. li. 14. Irritantiē scribo. πῶ Imperantiē, de quo ī prioribus annotationibus, pa. 2. li. 7. Thespij boues, fo. 57. p. 2. li. 6. Is, Minyas, 58. pa. 1. li. 7. πέλτων lego pro πέπλων, et muto ὁ πλων, et latine peliā verto. li. 22. ὁ δὲ ὄψ, pa. 2. li. 22. sibi tum per eā. fo. 59. pa. 1. li. 26. πίδον, for iasse οἶκον. i. domiciliū, reponendum est, hoc ego amplio: ne mute= mus veterē lectiōnē πίδον, fo. 60. pa. 1. li. 9. inflāmati, seu accē sis torribus, li. 11. eū in modū, fo. 61. pa. 1. li. 5. prorūpens de= uastabat. li. 10. Ipse vero, li. 19. suboluisse, pa. 2. li. 3. habitauit fo. 62. pa. 1. li. 2. ad Eleusinē montē, li. 10. ē manu sua, li. 11. in illius pedē decidit. fo. 63. p. 1. li. 13. deletio ante Eurytionis nomē notatiū, vt otiosum, pa. 2. li. 1. qua re. li. 8. munere, & li. 21. post dictiōnē Σαλαάσης, adde hēc omissa ἀπικταθύσειν ποσει δῶν μίνως εἰπεν τὸ φανερὸν ἐκ τῆς Σαλαάσης, li. 27. hunc inter, fo. 65. pa. 2. li. 8. atq; hospitio exceptus Amyci Bebrycum Regis iussu cū Mariandynis Lycū, & c. & li. 21. percunctata, adde hic & zonā se daturā promittente, fo. 66. pa. 1. li. 18. Cea eum, pa. 2. eiusdē fo. li. 5. tradat, & li. 7. Ceiū, & li. 26. procrea tus fuerat, bis oribus, & c. fo. 67. pa. 2. li. 2. fecisset fo. 68. pa. 1 li. 5. iter haberet, & li. 8. adde post dictiōnē percussā. In Sicilia trā nauit, et fo. 69. pa. 1. li. 9. Areibusa eadē pa. sic lege li. 14. et 15. Hunc aut dum Mars tuetur, & pugnā cōmittit, eodē fo. 69. pa. 2. li. 3. corrige hunc in modū præerat, qui peregrinos, ibidē li. 5. cōpellens, ubi post verbū occidebat, addo, At. fo. 70. pa. 1. li. 7. legitur etiā Ιφιδάμειντα, latine Iphidamēnē scribi potest. li. 17. & 18. lege sic, nūc etiā, cū faciunt Herculi sacrum, et li. 20. eiusd. folij, et pa. 1. Hercules, pag. 2. li. 3. permolesto iā. hac tatione in græco li. 6. pro τῆς ἐλαίας corrige ἀργαλέον ex

Hesiodi Theogonia, fo. 71. pa. 1. li. 21. de Δῖσιος, sac Διτὸς, et
è regione li. 20. post sacris appone (tunc) & li. duabus sequen-
tibus, dele post verbū licebat, reliquā eius lineæ partem, ac scribe
factus adoptiuus. Pylj filius initiabatur, li. vero. 24. qui nondum,
& li. 27. lege Centaurorū cædem, & c. fo. eodē. 71. pa. 2. li. 10
pro κοινὸν reponē κενὸν, id quod in priorib. castigationibus an-
notauimus, & li. 12. latine fac vanū, fo. 72. pa. 1. li. 8. tolle (vi)
pa. vero. 2. li. 1. Thebas scribendū est. fo. 73. pa. 1. li. 11. legito
cædis caussa, et li. vltima medium, pa. 2. li. 13. adde post, Sed, Eu-
rytus, fo. 24. pa. 1. li. 9. tum li. 10. nauigationē, & li. 11. ealy
donijq; apri uenationem confectam, & li. 12. fuisse, ac The-
seum, qui, & li. 13. post verbū aduenerat adscribe eum, & li. 15
post nauibus interpone, ordine, fo. eodē. pa. 2. li. 24. à verbo des-
dit, subnecte hæc paucula Stephanionis vesania omiffa (ex qua
Postea Telamo Teucrum procreauit, fo. 75. pa. 1. li. 6. emptio, le-
gitur et vendito, probe utrumque, si sensum spectes, pa. 2. li. 11.
geminos, et li. 12. συμφυεῖς vel διφυεῖς ex Pherecyde eadē
in re. fo. 76. pa. 1. li. 8. reduxit, pag. 2. li. 4. Licymnij filium, fo.
77. pa. 1. li. 5. præuisam, pa. 2. li. 8. scribe (Aleus augē, li. 20.
transformato, fo. 73. li. 5. ἄφθονον, si translationem spectaris, si
sensum, utrumque legi potest. & li. 13. Δῖσιος, li. 11. latine iu-
dem, Thestium fo. 80. pa. 1. li. 8. & 9. verita ne illam uerū ma-
gis arderet, & li. 10. philitrum, & li. 18. adde post Κοιῶνας
εἰς τὴν δὲ τοῦ Ἰνῶ δαλασάν, adde etiam è regione li. 18.
post in, Euboicum, pag. 2. eiusdem fo. 80. li. 19. adde. in. ante,
gratiam, li. vltima Iyse Eumides, fo. 81. p. 1. li. 1. ἐπὶ ἁλὶδος, et
li. 1. in latino. Epilaide, li. 2. scribe Ἰόβης δὲ Ὀρυζίασ, li. 2.
in exemplari latino, lege Eurybie, li. 3. πατρὸς, cum apice cir-
cūdūcto, ut sit à nominatiuo πατρὸς, genitiuus; πατρὸς binc

li. 3. latina reponere Patrone in auferendi casu, li. 4. κλυθίππης
 latine Clythippæ, li. 5. Eurycapes, li. 7. Onesippus, li. 9. post Lysi
 dice, subnecte Entedides, è regione in græco lege Λυσιδίκης ἐν
 πεδίδης, li. 10. ἵπποδρόμης, latine Hippodrome, et li. 11. Eu
 ryca Pylus, sic græce εὐρύκῃς πύλος, li. 13. ἄλυμπος νίκης
 sicut latine olympus Nice, et li. eadē scribe Nicodromus Argela
 li. 14. Cleolaus exolæ Erythras Xanthidis, li. 15. ὄζολης repo
 ne pro ἔξολος li. 15. Homolipus, li. 16. Stratonice. Atroma, li.
 14. græce ὁμόλιτος ex li. 10. 5. ἄτονικῃς ἀτρώμης, li. 19.
 κἀλῃς μίπδης sic li. 19. latine Cala pro clā Metidus, li. 21.
 Eurypylus, li. 20. archedice, li. 22. græce, εὐρύ πύλος ἀρχιδί
 κης, li. 23. δῶρατούς, li. 26. ὄλυμπούσης, è regiōe latine scri
 be olympuses, li. vltima Terpsicratea, fo. eodē. 81. pa. vero. 2. li.
 1. εὐρύος, eadem li. latine etiam Euryops, li. 2. Antimache. Ni
 cippe, li. 3. Pyrippe, li. eadē ἀντιμάχης, li. 4. πυρίππης νύ
 φος, li. 5. Erasippe, græce ῥασίππης, li. 6. Toxicatea, li. 9.
 Hippocrateia, li. 8. Ἀδίκηππης, li. 25. Amynioris fo. 83. pa. 1.
 li. 2. fructum, li. 10. post (ac) adde, noua. pa. 2. li. 14. numine ap
 paruit, fo. 84. pa. 1. li. 8. Andræmonis, Aemonis, Pausaniæ. li. 5
 li. 13. Nam cum. li. 15. in Acoliā issent, li. 22. scribe, ἔρ Ti
 samenum, li. 23. Verum e suis socijs, pag. 2. li. 19. Messena, fo.
 85. pa. 1. li. vltima ἡ ἑξακλειδίων.

B. AEGII CASTIGATIONVM IN TER tiū Apollodori Atheniēsis Bibliothēces librū Appendicula.

Fo. 87. pa. 2. li. 24. Creteum, in græco 22. Κρητία.
 fo. 88. pa. 1. li. 8. faciendæ causæ, fo. 89. pa. 1. li. 17. Cretā fo.
 89. pa. 2. li. 18. Creteus in græco. Κρητὸς. f. 90. p. 2. li. 11.
 12. 13. occidit, verius, ne illū cōmiseratus ipse moteretur, fo. 91.

p. 1. li. 4. Glaucūq; et li. vlt. adde post (suis) quosdā, fo. 92. p. 1. li.
 25. adde (Iouem) in fi. li. 25. fo. 93. pa. 2. li. 2. scribe, Semelē pe
 tisset vxorē, fo. 94. pa. 2. li. 9. Post fuerūt lege. Nec nō, quā, et li.
 12. p. inde fac. Nā Dionysius, ibidē græce li. 14. ἀνκούρη γὰρ
 ἦν fo. 97. p. 1. li. 5. αὐτῶν, p. 2. li. 19. adde ante (Niobes) ipsos.
 fo. 98. p. 1. li. 12. duxitq; et li. 16. (mōitus ē) fo. 98. p. 2. l. 7. aū
 cellēs, et li. 8. et 9. ob Inuidiā cōtumeliosissimē fo. 98. pa. 2. li. 7
 φθὸν enim in græco scribēdū, eodē fo. ac pa. li. 20. qui dicti,
 et li. insequenti se procreatū esse, & fo. 99. 1. 27. pro nascitur,
 repone efficitur, eodem fo. pa. 2. li. 4. fac, soluerint, & li. 5. quin
 etiam sæpe, & li. 6. scribe vniuersos quid, et li. 7. rogabat, quod,
 fol. 101. pa. 1. li. 4. eundē, & li. vltimæ eiusd. pa. post verbū, con
 uenisset, appone Amphiaraus; in eadē pa. adde, in græco, li. 26.
 post dictionem αὐτῆς, ἢ δὲ κερχεῖς ἔσθ' ἢ πινόν, & eodē
 fo. pa. 2. li. 1. scribe cū eo iamdudum de regno erat, ibidem
 li. 2. statim. Itaq; fo. 102. p. 1. li. 9. post Hypsipyle, adde Lēnia
 in eodem fo. pa. 2. li. 12. scribe Eteocles eum, & fo. 103. pa. 1.
 li. 9. armis. Et in eodem fo. pa. 2. li. 1. dele, & ibidem li. 2. ille
 lum vidisse, & ibid. li. 5. filio. fo. 104. pa. 2. li. 25. Illud vltus,
 & deinceps li. 26. est, nam diuiso eius, ibidē ē regione, li. 25. fac
 ἔπειτα, αὐτῶν γὰρ, & fo. 105. 2. 16. posteros, & fo. 106.
 pa. 1. li. 1. 1. eorum quoq; p. suos etiā, et ibidē li. 5. ij. & fo. 107
 pa. 2. li. 21. scribe ad Callirrhoen ferret, Is, et fo. 108. p. 1. li.
 2. Alcmeonem ab ea fuisse interfectum, & li. 9. repente adulter.
 & ibidē li. 25. adde post, vsq; Ἰσφιδίη, et fo. 109. pa. 1. li. 10
 digenā, & fo. eodē, pa. 2. li. 2. Lycius, et fo. 112. 1. 3. virorum
 cursibus deductis. pa. 2. li. 15. & 16. priorē quidem, & li. 26.
 scribe (aūt & Lycus) & fo. 113. pa. 1. li. 20. et 21. depascen
 tem, & fo. eodē pa. 2. li. 22. adde post lynam, à Mercurio petit,

eam Mercurius tradit, Apollo vero accepta lyra, tradit, etc. et fo.
114. pa. 1. 2. Mercurius, & pa. 2. li. 22. scribe, eam quoq; et li.
23. nubentem, et li. 21. in græco α πόλλωνος, & li. 22. τῷ δὲ
& fo. 115. 1. 2. adde post τῷ δὲ, ἐγκύουσεν, ibidem li. 22.
scribe ὑπ' αὐτῆς, eodē fo. & fa. li. vero. 25. dele aut, & li. 26
post Eriphylem adde, & et li. vitima post Tyndareū appone, vt,
& fo. eodē. pa. 2. li. 1. fac Hymenæum vt, fo. 116. 1. 4. λυκῶν,
& ibidē li. 14. addito post Δειῶν, τῆς αὐτῶν, sic è regione
latine adde, Aetoli, & li. 17. lege Rursus αὐτῆς, & li. 19. liberis
suis, & li. 18. redeuntē, eodē fo. pa. 2. li. 20. scribe, Idq; etiam
& li. 21. opilionem quendam inuenisse, & mox li. 21, & latū
secum Ledaē dedisse, ibidē li. 22. repone φυλάξαι, & fo. 118
pa. 2. li. 12. sub quercu per, & fo. 121 pa. 1. li. 5. Clytium, &
li. 7. & Αἰθιοχῆν, & li. 11. arderet, & li. 22. eodē fol. scribe
ἀστροπὴν τῷ καὶ ἑλῶος, & è regione, latine scribe Asterope
Cebrenis amnis filia. Hæc est Asterope, quam Hesperiam Ouis
dius, etsi Heperiam, vertit Planudes Metamorphoseon li. xi. via
detur appellare his versibus, cum Aesci Priami filij Asterop
pem Cebrenis fluminis filiam ardentis amores enarrat.

Aspicit Hesperiam patria Cebrenida ripa.

Iniectos humeris siccantem sole capillos.

Ego vero hic apud Ouidiū censeo omnino ex hoc Apollodori lo
co Asteropen legendū pro Hesperia, siue vt Planudē placuit, He
peridā, sic etiam apud Franciscū Petrarcham in Amoris triuma
pho Asterope pro Hesperia, hic enim secutus mendosum hunc
Ouidij locum legit Hesperiam. De Cebrene amne, qui
Asteropes pater fuit, est quoq; mentio apud Stephanum, cum lo
quitur de Cebrenia regione. Fol. eodem. 121. pag. 2. li. 18.
dele fore, fo. 122. pa. 2. li. 24. deletō, inquit, fo. 123. pa. 2. li. 20.
Pherexydes, & fo. 125. pa. 2. li. 13. deuajabat, & fo. 126. pa

1. li. 13. Thetis, & ibidē li. 16. Themis ex hac, è regione vero
 in græco lege li. 16. Θέμις, fo. 127. pa. 2. li. vltima scribe,
 Is opuntē Locridis, et in græco, li. 23. ὁ ποῦ τὸς τῆς Λοκρί-
 δος, fo. 128. pa. 1. li. 6. Indigena, & li. 13. Dys, fol. eodē, pa. 2.
 li. ἐν ἑκῶσε, tamen si & ἐν ἑλυσσε legi possit, & li. 26. scribe
 Halirrothius cum. b. in prima syllaba, fo. 130. 1. 13. indigena,
 & inferius li. 24. indigenæ. fo. 131. pa. 1. li. 5. lege secus pue-
 rum, fo. 133. pa. 2. li. 21. quod ipsam, & li. 22. in stuprū illices
 re voluissent, fo. 134. pa. 1. li. 2. lege Eumolpum. eodē fo. li. 15.
 βασιλέα, eiusdem fo. pa. 2. li. 3. de Atheniensium victoria sci-
 tant, fo. 135. pa. 1. li. 12. Sed sibi Pandionem supposititiū fecit
 se, eadem fo. & pa. li. 22. Metam. legi potest etiam Melitam ex
 Euripidis Medæ commentarijs, quare in exēplari græco reponi
 posset μελίταν. & fo. eodem pa. 2. li. 13. scribe Huic, et li. 14.
 nocte eodem se Neptunus, fo. 136. pa. 1. li. 12. lege tibiam absti-
 nuit, ibidē li. 23. ἰππομλίους, legi etiam potest ποσειδῶνος,
 & eadem li. 23. ὁ χατῆς reponē ὁ γαστῆρ, & è regione latine
 ex Onchesto. Id enim oppidi nomen est, de quo & Pausanias in
 atticis pulchre, & Stephanus meminerunt, & fo. eodem pa. 2. li.
 12. pænas, fo. 137. pa. 1. li. 4. post legatis interpone omis-
 sum verbum (iniunxerunt) et ibidē li. 5. parium, & li. 6. puellarū sine
 armis deuatadas, et infra li. 18. post. 1. imaginū, Deorumq; sta-
 tuarum, & li. 21. deie. tū ex arce, & li. 23. ὄφεως, legitur etiā
 ex historia ἰχθυος, quare latine & serpentis, & piscis legitur
 li. 25. Ibidem li. 27. scribe puerum necasse compertum fuit, &
 pa. 2. li. 3. ἑγχεῖσθαι pro σπυγῆσθαι, probe scriberetur, sicut
 li. 2. Μίνως, sicut Ποσειδῶνος, sed è regione, latine li. 2. &
 3. Pasiphaen, cū Neptūni iaurū, & c. vel Minois ex Palæphato,
 ibidē li. 5. inclusit, & li. 9. æquales, fo. 138. pa. 1. li. 1. scribe
 ptyocampe.

F I N I S.

INDEX QVAMLOCVPLETISSIMVS,

eorum, quæ in Apollodoro continentur, cuius numerus pri-
mus folium, secundus pagina, tertius linea indicat.

Abas 20. 2. 13. et 45. 1. 20.

Abdera 64. 2. 13. et 67. 2. 27.

Abderus 64. 2. 4.

Abfyrtides infulæ 35. 1. 8.
et 35. 2. 16.

Abfyrtus 34. 2. 6.

Acarnan 108. 1. 18.

Acarnania ciuitas 108. 2. 9.

Acastus 24. 2. 9. et 27. 2. 19.
et 28. 2. 26. et 125. 1. 15.

et 127. 1. 14. 2. 22.

Achæus 14. 1. 18.

Acheloi fons 107. 1. 27.

Achelous 5. 2. 14. et 14. 2. 5. et
16. 2. 21. et 17. 1. 11. et
77. 2. 18.

Acheron 9. 1. 20.

Achilles, et unde sic dictus 126.
2. 20.

Achilles ad Troiam 127. 2. 9.

Achillis prius nomen Ligyron
127. 1. 9.

Achiui 14. 1. 17.

Acontes 109. 1. 23.

Acrisymors 5. 2. 14.

Acrisius 45. 1. 23. et 48. 1. 6.
et 114. 1. 17.

Acrisius subterraneam domum
struit 48. 1. 10.

Astæa 4. 1. 13. et 44. 1. 19.

Astæon 93. 1. 22.

Astæonis canes, et eorum no-
mina 93. 2. 5.

Astæus 122. 2. 22. et 128.
2. 17.

Aste 128. 1. 10.

Astion 14. 2. 9.

Astor 18. 1. 7. et 21. 2. 9. et
28. 2. 24. et 75. 2. 14. et
124. 1. 1.

Adiante 44. 1. 25.

Admete 65. 1. 13.

Admeti boues gemelliparæ.
115. 2. 20.

Admetus 17. 2. 25. et 27. 1.
4. et 28. 2. 25. et 73. 1. 3.
et 115. 2. 17. et 117. 1.
24.

Adonis 129. 1. 21.

Adrastea 2. 1. 27.

*

INDEX

- Adrastus* 26.2.14.100.2.8.
 et 106.1.8.et 120.2.21.
Adyte 44.1.22.
Acaci pietas 124.1.2.
Acac' 18.1.16.et 123.2.16
Acacus apd inferos 124.1.19
Acæa 25.1.17.
Aceta 23.1.15.
Acetes 21.2.2.
Ægeon 109.1.25.
Ægeoneus 122.2.13.
Ægeus 17.2.25. & 81.2.
 19.& 135.1.11.
Ægialea 20.2.12.& 26.2.
 27.& 39.1.13.
Ægialeus 27.1.1.& 39.1.
 10.& 106.1.9.
Ægimius 79.1.12.et 84.1.23
Ægina 22.2.1.et 123.1.25
Ægina insula 123.2.11.
Ægios 43.2.15.
Ægipan 12.1.11.
Ægle 69.1.8.
Ægleis 136.2.16.
Ægypti filij 42.1.18.
Ægypti filiorū cædes 44.2.10
Ægyptus regio 42.1.16.&
 85.2.5.
Ægyptus 42.1.8.et 44.1.20
Ællo 3.2.26.
Ællopus 32.1.1.
Æmon 99.2.11.et 109.2.6
Æneas 119.2.20.
Ænetus 22.2.9.
Ænus 66.2.11.
Æcolenses 14.1.24.
Æolia 16.1.9.
Æolus 14.1.12.et 115.2.23
Ærope 88.2.26.
Æscacus, & eius metamorpho-
sis 121.1.20.
Æschraeis 81.1.20.
Æsculapius 114.2.15.&
 117.1.26.
Æson 24.2.15.et 27.2.11
Æsonis mors 27.1.13.
Æthlius 14.1.9.et 15.2.4.
Æthra 117.1.6,135.2.32
 137.2.11.
Æthusa 122.2.19.
Ætna 12.2.8.
Ætolus 15.2.15.et 102.1.1
Agamēnon 89.2.12.et 16.22
Agapenor 107.2.27.et 117
 1.14.
Agaptolemus 43.2.13.

INDEX.

Agasthenes 117. 2. 20.

Agathon 122. 2. 2.

Agave 4. 1. 12. & 43. 1. 23.

& 92. 7. 17. & 95. 1. 9.

Agelastus lapis 8. 1. 27.

Agelaus 81. 2. 17. & 85. 1.

11. & 121. 2. 22.

Agenor 16. 1. 5. & 31. 1. 7.

40. 1. 4. et 41. 2. 23. et 42. 2.

3. et 97. 2. 1. et 108. 1. 14.

Agenoris genus 36. 1. 5.

Aglaiia 4. 2. 8. & 81. 1. 6.

Agraulos 128. 2. 16.

Agrius 16. 2. 19. et 61. 1. 21.

Agrius gigas 10. 2. 20.

Aiax 117. 1. 21. 2. 2.

Aiax, & unde 124. 2. 22.

Alastor 24. 1. 14.

Alcaeus 5. 2. 1. 13. et 65. 2. 5.

Alcathous 16. 2. 10. & 57. 2.

21. & 124. 2. 15.

Alcestis 24. 2. 11. & 73. 1. 2.

Alcestis reditus uitam 27. 2. 8.

Alcestis admeco nubis 27. 1. 18.

Alcides 58. 1. 22.

Alcidice 22. 1. 22.

Alcimenes 47. 1. 4.

Alcinoë 52. 2. 21.

Alcippe 128. 2. 24. 137. 1. 15.

Alcinus 116. 1. 7.

Alcinous 55. 2. 10.

Alcis 43. 2. 6.

Alcmaeon 105. 2. 21. & 108. 2. 2.

Alcmaeonis furor 107. 1. 8.

Alcmena 53. 2. 5. & 57. 2.

24. & 87. 2. 14.

Alcmenon 43. 2. 7.

Alcon 116. 1. 8.

Alcyone 112. 2. 8.

Alcyoneus gigas 9. 2. 19. &

10. 1. 12.

Alcibion 68. 1. 1.

Alecto 2. 1. 4.

Alector 29. 1. 10. & 101. 1.

14.

Aletes 116. 1. 24.

Aleus 28. 2. 21. et 77. 1. 18.

et 81. 2. 21. et 110. 2. 24.

Alexander 82. 1. 16.

Alexiarses 80. 2. 20.

Alipherus 109. 2. 2.

Alirrhoicius 128. 2. 25.

Almenus 29. 1. 12.

Aloidae 15. 1. 3. & 61. 25.

Aloidarum contra Iouem bellū

15. 1. 11.

* ij

INDEX.

- Alopheus 81.1.18.
 Alphesibæa 129.2.3.
 Alpheus 62.2.13.
 Alibæa 16.2.13. et 10.2.26.
 Alibæa, et Cleopatæ metamor-
 phosis 19.1.20.
 Athenienses 89.1.1.8. 2.17.
 Amalthea 2.2.3.
 Amalibæa cornu 77.2.24.
 Amarynceus 19.2.5.
 Amarynthus 94.1.2.
 Amazones 47.2.18. et 64.2.
 27.
 Amestrius 81.1.23.
 Amisodorus 47.2.6.
 Amphianax 45.2.7.
 Amphiaræus 18.1.9. et 28.2.
 18. et 26.2.17. et 101.1.
 6. et 104.2.17. et 106.1.
 8. et 117.1.17.
 Amphictyon 14.16. et 120.
 1.21.
 Amphidamas 70.1.5. et 111.
 1.27. et 128.1.1.
 Amphidicus 104.2.8.
 Amphilochei Argos 109.1.5.
 Amphilocheus 106.1.8. et 108
 2.14. et 117.1.16. et 117
 1.18.
 Amphimachus 52.2.15.
 Amphion 24.1.7. et 46.1.27.
 22. et 97.2.23. et 133.
 1.2.
 Amphithea 26.2.25. et 27.
 1.4.
 Amphitrite 3.1.21. et 4.1.10.
 et 8.1.13. et 134.1.8.
 Amphitryo contra Teleboas 53.
 2.11. et 54.1.10.
 Amphitryo Thebas petit. 54.
 1.2.
 Amphitryo ex Peloponneso ej-
 citur 53.2.20.
 Amphitryo 18.1.2. et 52.1.
 19. et 53.2.1.
 Amphitryonis cædes 57.2.12.
 Amphoterus 108.1.7.
 Amycla 97.2.27.
 Amyclæ 73.1.15.
 Amyclas 22.2.22. et
 Amyclas 110.2.16.
 Amycus 30.2.14. et 65.2.8.
 Amymone 42.2.19. et 43.1.
 21. et 44.2.27. et 59.1 20
 Amyntor 81.2.25. et 127.
 2.11.

INDEX.

- Amyntor 79.2.9.
 Amythaon 16.1.9. & 24.2.
 15. & 46.1.9.
 Anaëtor 52.2.16.
 Anapbe 26.1.14.
 Anaurus fluuius 27.2.27.
 Anaxibia 24.1.26.2.7.
 Anaxo 52.1.19.
 Ancæus 17.2.26. et 18.1.28
 et 29.1.1. & 33.1.8.
 & 111.1.28. & 117.
 1.15
 Anchione 42.1.5.
 Anchises 119.2.18.
 Anebius 61.1.22.
 Ancyor 109.1.23.
 Andraemon 84.1.8. & 17.1.
 4. & 26.2.2.
 Androgeos 65.2.5. & 87.2.
 23.136.11.
 Andromache 12.2.3.16.
 Andromeda expofita Ceto ma-
 rino 50.1.19.
 Anexibia 43.2.17.
 Anicetus 80.2.21.
 Anni in treis partes diuifio 130
 .1.1.1.
 Anaxiræpore Cadmi anhorum
 otto 92.1.2.
 Anogon 118.1.19.
 Antæus 69.2.2.
 Antea 45.2.8. & 47.1.8.
 Anthea 81.1.21.
 Anthemus 67.2.20.
 Antheis 136.2.16.
 Anthilea 44.1.14.
 Anthippe 81.1.10.
 Antiades 81.1.7.
 Antides 81.1.18.
 Antigone 100.1.4. & 105.1
 22. & 125.1.3.
 Antileon 80.2.24.
 Antiochus 24.2.3. & 117.
 1.13.
 Antimache 111.2.3.
 Antimachus 81.2.2.
 Antinoë 37.2.10.
 Antioche 19.2.27.
 Antiochus 52.2.10.
 Antiope 81.1.18. & 96.2.3.
 & 112.2.27.
 antiphus 14.2.8. et 122.1.22
 Apemofyne 88.2.27.
 Aper crynambias 61.4.1.
 Aphareus 16.1.20. & 11.2.
 2.22. et 22.2.15. et 114.

INDEX

- 1.27. & 115.2.22. &
118.2.22.
Apheta 30.2.2.
Apbidas 110.2.19.
Aphia 29.2.8.
Apis 15.2.19. & 39.2.3. et
40.1.18.
Apollo 6.2.6.
Apollo à Mercurio lyram, ac fi-
stulam capit, 113.2.20.
Apollo pugnat contra Gigantes
10.1.26.
Apollo Egleus 36.1.15.
Apollinis servitus 115.2.16.
Apollinis, et Mercurij ob abactos
boves contentio 112.2.14.
Apollinis, et Neptuni ira in Tro-
iam 66.1.6.
Apri Calydonij penatio, ac Ves-
natorum nomina 17.2.19.
Arabia 43.2.10.
Arbas 67.2.3.
Arbelus 44.1.27.
Arcas 110.2.12.
Arcefius 28.2.22.
Archebates 109.1.24.
Archedicus 81.1.21.
Archelaus 43.2.17. & 15.2.2
17. & 121.2.23.
Archemachus 81.1.3. et 122.
2.9.
Archemorus 102.1.26.
Architeles 78.1.19.
Area 87.1.21.
Arene. 114.2.2.
Arestor 40.2.15.
Arete 35.2.26.
Arethusa 69.1.9.
Arctus 24.2.2.
Arge 4.1.26.
Argele 81.1.16.
Argens 79.2.24.
Argia 26.2.27. & 83.2.7.
& 100.2.286.
Argimars 41.1.4.
Argiope 5.1.20.
Argius 43.2.17.
Argiuarum mulierum furor 95
1.21. & 26.2.7.
Argo 28.2.1. (10
Argonautæ, et eorū nomina 28.2.
Argonautæ ad Circē 35.1.17
Argos 39.2.25.
Arguscanis 94.1.9.
Argus 21.2. & 28.1.2.17.
et 29.1.8. et 39.2.16. et 40.
1.4.

INDEX

- Argorū aquarū pēuria 42.2.14
 Argō nāuis Neptuno dedicatur
 37.2.4.
 Argus nauis uerba 35.1.10.
 Argyphia 43.1.17.
 Ariadne 87.2.27.
 Arion equus 165.1.14.
 Arisbe 121.1.10.
 Aristæus 92.1.18. et 93.1.21
 Aristodeme 122.2.17.
 Aristodemus 83.2.6.
 Aristomachus 26.2.17. &
 161.2.25. & 83.1.12.
 Arnæus 56.2.20.
 Architus 122.2.25.
 Arsinoe 114.2.13. & 107.
 1.14. & 107.2.25.
 Ascalaphus 9.1.21. & 29.1.
 12.117.1.23.
 Ascalaphi lapis 71.2.25.
 Ascalaphus i Bubonē 72.1.24.
 Ascanius 122.2.11.
 Asia 3.1.2. & 9.2.2.
 Asmene 110.1.3.
 Asopi carbones 123.2.7.
 Asopides 81.1.23.
 Asopus 22.2.1. & 123.1.15.
 & 124.2.9.
 Assaracus 119.2.11.
 Astacus 104.2.4.
 Asteria 3.1.23. & 3.2.12. et
 6.1.22.
 Asteria ciuitas 6.1.26.
 Asterion 87.1.16.
 Asterius 24.1.10. et 29.1.13
 et 87.2.23. & 88.2.12.
 Asteropea 22.2.8. et 37.2.9
 Astra 3.2.12.
 Astræus 3.2.1.
 Astyanax 81.1.1.
 Aslycratea 97.2.6.
 Astydamia 81.2.25. & 127.
 1.15.
 Astydamea 125.1.20.
 Aslybie 81.1.19.
 Aslygonus 122.2.7.
 Aslyoche 97.2.5. et 78.1.9. et
 81.2.23. & 119.1.4. &
 121.1.17.
 Astynous 129.1.11.
 Astypalæa 75.1.21.
 Atabyrium 89.1.15.
 Atalanta 18.1.7. et 28.2.23.
 et 111.2.5. et 125.1.16.
 Atalantæ, & Pelei luffa 111.
 2.23.
 Atalantæ & Melanionis cursus
 112.1.8. * iij.

INDEX

Atalantæ, & Melanionis trans-
formatio 112. 1. 22.
Atamantia 22. 1. 11.
Atlas 122. 2. 5.
Ate Phrygiæ tumulus 120.
 1. 7.
Atamas 92. 1. 18. & 92. 2.
 20. & 14. 1. 27. & 20. 2.
 18. & 21. 2. 18.
Athenæ à Castore, et Polluce co-
piuntur 117. 1. 1.
Athenæ 128. 2. 11.
Athenienses Thebas capiūt 105.
 2. 5.
Atheniensium pro Androgei mor-
te supplicia 13. 1. 3.
Atheniensium pueri septem, &
totidem puellæ ad Minotau-
rum in Cretam quotannis
mittuntur.
Atlantea 43. 2. 12.
Atlas mons 69. 1. 1.
Atlas 2. 2. 3. 70. & 2. 9. &
 112. 2. 6. & 119. 1. 5.
Atticæ primus rex 128. 1. 9.
Atreus 53. 2. 25. & 117. 1. 2.
 & 120. 2. 26.
Agromus 81. 1. 16.

Atropos 4. 2. 5.
Atthis regio unde 139. 1. 20.
Atthis 120. 1. 18.
Atymnius 87. 2. 8.
Auge 77. 1. 18. & 81. 2. 21.
 & 110. 2. 26.
Augeæ boues 62. 1. 21.
Augeas 29. 1. 6. & 62. 1. 23.
 & 75. 2. 7.
Aureum uellus 21. 1. 18. et 21.
 2. 11. & 28. 1. 15.
Aurora 3. 1. 25. & 3. 2. 10. &
 7. 2. 26. & 22. 2. 12. &
 125. 1. 10.
Automate 43. 1. 21.
Automedusa 57. 2. 20.
Autonoë 49. 4. 1. 20. & 44.
 1. 12. & 81. 2. 26. & 92.
 1. 16. & 93. 1. 21.
Autefion 83. 2. 7.
Autolycus 55. 2. 26. & 28. 2.
 22. & 72. 2. 22.
Axion 107. 2. 22.

B

Bacchæ in uincula coniunguntur.
 94. 2. 6.

INDEX

- Bacchi columnæ 95. 1. 5.
 Bacchi, & Cereris in Atticam
 aduentus 131. 1. 25.
 Bacchi furor 94. 1. 18.
 Bacchi mysteriarum inuentor
 1. 1. 1.
 Bacchi ortus 93. 2. 12.
 Bacchus ad Indos 94. 1. 27.
 Bacchus in hedum 93. 1. 13.
 Balia 126. 2. 15.
 Banus 94. 1. 1.
 Batea 115. 2. 27. & 119. 1.
 20.
 Baton 105. 1. 9.
 Bebryces 30. 2. 19.
 Bellerophontes ad chimeram 47
 1. 18.
 Bellerophontes 22. 1. 20.
 Bellerophontis certamina 47.
 Bellerophontis historia 46. 2.
 27.
 Belus 41. 2. 23. & 86. 1. 10.
 Benthesicyme 134. 1. 6.
 Bia, 3. 2. 15.
 Bias 24. 2. 6. & 25. 1. 16.
 46. 2. 8. & 122. 2. 6. &
 135. 1. 2.
 Bistones 64. 1. 20.
 Bithynis 30. 2. 15.
 Boreas 28. 2. 15. & 132. 2.
 16. & 133. 2. 5.
 Bores 94. 1. 9.
 Borienfes 14. 1. 21.
 Borus 125. 1. 8. et 126. 1. 19.
 Bosphorus 41. 1. 14.
 Bræsia 129. 1. 24.
 Briareus 1. 1. 6.
 Bromius 44. 1. 19.
 Bromes 1. 1. 14.
 Bryce 44. 1. 16.
 Eucolion 100. 1. 2. & 122.
 1. 9.
 Bucolus 81. 2. 6. & 116. 1. 5.
 Buleus 81. 2. 1.
 Busyris 43. 1. 12. et 69. 2. 13.
 Butes 29. 1. 3. & 35. 1. 23.
 & 131. 2. 25. & 132.
 2. 17.
 Byblij 41. 2. 5.
 C
 Cadmi filij 92. 1. 15. & 96.
 1. 8.
 Cadmi yxor 91. 1. 6.

INDEX

- Cadmia* 54. 1. 16. et 92. 1. 18
Cadmus, & Harmonia in dras
 cones 46. 1. 3.
Cadmus annum Marti seruit .
 92. 1. 1.
Cadmus ad Eubelienses 95 .
 1. 2. 19.
Cadmus draconis dentes serit ,
 91. 2. 9.
Cadmus Illyriorum regnum as
 secutus 95 12. 27.
Cadmus delphos accedit 91. 1. 9
Cadmus 86. 2. 1. et 87. 1. 10.
Caneus 28. 2. 19.
Calais 28. 2. 15. & 31. 2. 15
 & 133. 2. 9.
Calchas 127. 1. 19.
Galiandes 44. 1. 1.
Callias 85. 1. 13.
Callichorus patens 8. 2. 1.
Callidice 44. 1. 27.
Calliope 4. 2. 12.
Callirrhoe 67. 1. 11. et 107. 2
 2. et 108. 1. 3. et 119. 2. 7.
Callisto 110. 1. 14.
Callistius transformatio 120. 2. 1.
Calybe 121. 1. 18.
Calyce 14. 2. 4. & 15. 2. 4.
Calydon 16. 1. 1. & 16. 1. 8.
- Calypso* 4. 1. 17.
Campe 3. 1. 1.
Canache 14. 2. 3.
Cancer hydræ auxiliâ 60. 1. 4.
Canethus 109. 1. 26.
Capaneus 101. 2. 23. et 104.
 1. 22. et 106. 1. 1. et 115
 1. 23.
Capys 119. 2. 16.
Carnes assâdi tuetio 113. 1. 26
Carteron 100. 1. 24.
Cassius mons 11. 2. 20.
Cassandra 122. 1. 14.
Cassiopea 87 2. 8.
Cassiopeæ cum Nereidibus cons
 tentio 50. 1. 21.
Castor 28. 2. 15. et 17. 2. 22
 & 56. 1. 1. & 116. 2. 8.
 & 118. 1. 12.
Castoris, et Pollucis immortalis
 tas 128. 2. 25.
Castoris, et Pollucis uxores. 114
 2. 12. & 118. 1. 16.
Castor, & Pollux 127. 1. 13.
Castreus 87. 2. 23. et 45. 1. 11
Caucasus 70. 1. 27.
Caucasus mons 12. 2. 23.
Caunon 109. 1. 20.
Cebren 122. 2. 19.

INDEX.

- Cebriões* 121.1.21. et 122.2.8
Cecropia 128.1.12.
Cecropis corpus 128.1.6.
Cecrops 132.2.11. & 134.2.17.
Celaeneus 52.2.15.
Celend. 44.2.1. et 112.2.10.
Celendris 229.1.13.
Celeus 121.1.1. et 8.2.3.
Celeustanor 81.1.17.
Cenæum 79.2.27.
Centimani 1.1.5. & 3.1.11.
Cephalæcanis 541.2.9. & iacu- lum-133.1.10.
Cephalus 22.2.10. et 54.2.1. et 329.1.4. et 132.2.19.
Cepheus 17.2.27. & 28.2.20. & 42.1.10. & 76.2.21. & 110.2.27.
Cephifus 132.2.10.
Cerberus 71.3.10.
Cerceſtis 43.2.14.
Ceræopes 73.2.17.
Ceres 2.1.19. & 8.1.19.
Cerua cornuta 60.2.1.
Ceteus 110.1.19.
Cetop 3.2.23. et 3.2.27. et 4.1.23. et 48.2.24.
Ceuthonymus 72.11.
Ceyx 14.2.10. et 78.2.2.
Chætus 43.2.4.
Chalbes Ceryx 70.1.6.
Calciope 21.2.8. et 81.2.18
Chalciope 135.1.22.
Chalcodon 43.2.2. & 75.1.23. & 117.1.23.
Chariclô. 103.1.14. 26. & 103.1.27.
Cherimachus 52.2.16.
Chersidamas 52.2.19. & 122.2.2.
Chersonneſus 21.1.23.
Chimæra 22.1.21. & 47.1.19.
Chione 133.2.8.
Chiron 61.1.27. et 70.2.6. et 115.1.5. et 3.1.9. & 123.2.16. & 126.1.1. & 127.2.17.
Chiron ab Hercule ambratus moritur 61.2.7.
Chironis antrum 93.2.14.
Chloris 97.2.24. et 94.1.7.
Chromius 52.2.9. et 122.20.
Chryſo 50.1.7. et 67.1.17
Chryſe 96.1.18.
Chryſeis 65.1.19.
Chryſes 81.1.7. et 88.1.12.

INDEX

- Chrysippe* 43.2.2, 27.1.14.
Chrysippus 43.2.27. & 97.1.17.
Chrysopea 110.2.18.
Chthonia 132.2.14.
Clebonius 44.1.11. et 96.1.8.
Cibisis quid, et unde 49.1.10.
Cilicia unde 87.1.9.
Cilix 86.2.3, 2.26.
Cilla 121.1.6.
Cingulū Hippolytæ 64.3.30. & 66.1.2.
Cinyras 119.2.23. & 129.1.15.
Circæa radix 133.1.16.
Circe 21.2.4.
Cissens 44.1.9. 121.2.1.
Eubæron 93.1.25. et 98.1.8. & 97.2.21. et 98.1.23.
Cithæronæus leo 56.2.5.
Cius urbs 39.1.22.
 * *Clamætidus* 81.1.19.
Cleobæa 16.2.12.
Cleachærea 114.1.15.
Cleochus 87.1.22.
Cleodexa 97.2.5.
Cleone 58.2.12.
Cleolaus 81.1.14. & 83.1.1.
- Cleopatra* 18.1.13. et 19.2.9. et 43.2.3. et 44.1.13. & 133.2.7.
Cleophile 111.1.25.
Cletor 109.2.8.
Clid 4.2.13.
Clite 43.2.25.
Clitus 43.3.25.
Clonia 112.2.25.
Clonius 122.2.12.
Clouth 4.2.4.
Clymene 45.1.21. & 88.2.26.2. & 111.2.4.
Clymenus 17.1.2. et 57.16.
Clypei inuentio 45.2.2.
Clysenymus 128.1.1.
Clytemnestra 116.2.1.
Clytia 127.2.14.
Clytippus 81.1.4.
Clytius 121.1.5.
Clytius Giga 10.2.5.
Co insulæ scissio 10.2.19.
Cælus primus orbi imperat 1.1.1.
Cæli uxor 1.1.3.
Cæli, & Telluris filij 1.1.6.
Cæranus 90.1.26.

INDEX

- Cæus 1.1.6. et 1.2.10. & 3. Cratibæ 8.1.1.1.
 1.22. Cratæus 24.1.26.
 Colchicorum cū Phæacibus ba- Cratus. 3. 2. 14.
 bitatio 36. 1. 1. Crenis 103. 1. 6.
 Colonus 100. 1. 17. Creon 54. 1. 3. & 80. 2. 27.
 Comætho 54. 2. 24. & 99. 1. 11. & 37. 2. 26.
 Comarum tondendi mos in fus- Creonciades 57. 2. 18. & 85.
 nere 29. 1. 3. 2. 14.
 Comata 29. 1. 13. Cres taurus 63. 2. 15.
 Contumelia 6. 2. 11. Cressphontes 84. 2. 18. & 81.
 Copreus 59. 1. 23. 1. 21.
 Corcyra 35. 2. 9. Crete 90. 1. 19. & 87. 2. 22.
 Corethron 109. 1. 27. & 89. 1. 12.
 Corinthus 22. 1. 16. & 111. Creteus 23. 1. 23. et 24. 3. 12.
 1. 18. et 27. 2. 11. et 123. 2. 22.
 Coronis 114. 2. 17. Creusa 14. 1. 16. et 122. 1. 12.
 Coronus 28. 2. 19. & 79. 1. 1. & 132. 2. 15.
 14. & 117. 1. 25. Criafus 40. 1. 1.
 Corui trāsformatio 114. 2. 26. Crinō 44. 2. 5.
 Corybantes 5. 9. 19. Crubeus 14. 1. 27.
 Corycium antrum 12. 1. 4. Crius 1. 2. 10. & 3. 1. 26.
 Coryneta 137. 2. 18. Cræsi genus 8. 1. 2. 18.
 Cranaë 130. 1. 16. Cronon 110. 2. 16.
 Cranaëchme 130. 1. 17. Creatus 75. 2. 11. & 117.
 Cranippus 27. 1. 1. 1. 15.
 Cranaus 14. 1. 7. et 128. 2. 4. Ctesippus 81. 2. 11. & 81. 2.
 & 130. 1. 12. 25.
 Craniō 4. 1. 18. Curetes 2. 1. 27. et 90. 1. 19.

INDEX

Curetes à Ioue interficiuntur 41

1.27.

Cyanippus 27.1.1.

Cybella 94.1.22.

Cythereus 124.2.8.

Cyclopes.1.1.13. & 3.1.4.

Cyclopes ab Apolline occiduntur 115.2.9.

Cyclopū habitatio 45.2.14.

Cyrenus 69.1.12. et 79.2.3.

Cyllene mōs 112.2.7. et 113

1.5.

Cymō 4.1.15.

Cymorhoë 4.1.8.

Cynaëbus 109.2.6.

Cynortas 22.2.20.

Cynortes 114.1.19. & 115

2.24.

Cyrene 64.1.19.

Cyras 119.2.21.

Cytoras 21.2.17.

Cyzicus 29.2.12.

D

Dædalus 74.2.3. et 88.1.27

137.1.3.

Dædalus mirādorū operū excogitator primus. 177.1.17.

Dædalus Tabai inuidia necat.

137.1.19.

Dædalus cædis reus i villa maritima 137.2.

Dædali fuga ibidem.

Dædron 43.1.21. & 44.1.24.

Damafichon 97.2.1.

Damafippus 116.1.23.

Damafistratus 99.1.9.

Danaë 45.2.21.

Danaes fabula 48.1.12.

Danai 42.12.

Danai filie 42.1.20.

Danai fuga 42.2.6.

Danai, et Egypti discordia 42.1.21.

Danaides rursus uiris copulantur 44.2.23.

Danaidum expiatio propter uirorum cædem. 44.2.20.

Danaus. 42.1.9.

Dardania regio 119.1.25.

Dardanus 119.1.6.

Dardanus urbs 119.1.21.

Dascylus Lyci pater 65.2.7.

Daulia 32.1.23.

Deianira 4.1.19. & 77.2.

15. et 80.1.24. et 81.2.10

INDEX.

- Deïcoon* 57.2.18. et 81.2.14. *Diana* 6.2.5.
Deïdamia 127.1.27. *Diana Aloidas perimit* 15.1.
Deïmachus 14.1.25. & 24. 24.
 1.11. *Diana in pugna Gigantum* 10.
 2.19.
Deioneus 132.2.20. *Diana Oeneo irata* 17.2.6.
Deion 14.2.1. & 22.2.5. & *Dice* 4.2.4.
 81.2.16. *Diffys* 23.1.1. & 48.1.27.
Deioptes 122.1.12. & 51.1.7.
Deiphobus 73.1.16. & 122. *Dinò* 48.2.23.
 1.22. *Diocorystes* 43.2.5.
Deiphon 8.2.20. & 85.1.15 *Diogenea* 132.2.10.
Deipyle 20.1.7. & 26.2.27. *Diomeda* 22.2.6.
 & 100.2.14. *Diomede* 114.1.18.
Deliaes 47.1.12. *Diomedes* 20.1.8. & 106.1.
Delos 6.1.26. 10. & 117.1.12.
Delphyne serpens 12.1.8. *Diomedis equæ* 64.1.18.
Democoon 122.2.11. *Dione* 4.1.15. & 1.2.16. et
 4.1.20. & 4.2.6.
Demonice 16.1.14. *Dioscuri unde* 118.1.15.
Deorū fuga ī Agyptū 11.2.11 *Dioxippe* 44.1.21.
Dercynus 68.1.1. *Dirce* 97.1.12.
Derò 4.1.21. *Dirce fons* 97.1.10.
Deucalion 130.1.23. *Doliche* 73.2.24.
Deucalion, et eius diluvium 13. *Doliones* 29.2.12.
 1.10. & 87.2.23. & *Dorion* 43.2.14.
 110.1.9. *Doris* 3.1.21.
Deucalionis filij 90.1.8. *Dorus* 14.1.11. et 15.2.23.
Dexamenus 63.1.10.
Dexithea 88.1.3.

INDEX

Dorycleus 116.1.4.
 Doryclius 122.2.5.
 Dotō 4.1.12.
 Dracō centiceps 69.1.3.
 Draconis cuiusdam admiranda
 90.2.7.
 Draconis dentes 33.2.1.
 Dryas 17.2.19. & 44.1.8.
 & 94.2.2.14.
 Dryopes 78.1.27.
 Dryops 122.2.6.
 Dule 118.1.7.
 Dymas 84.1.24. & 121.
 1.27.
 Dynamene 4.1.27.
 Dynastes 81.1.22.

E

Echedorus 69.1.11.
 Echemon 122.2.13.
 Echemus 116.1.27.
 Echephrō 122.2.9. et 24.22
 Ecbidna 40.1.14. & 67.1.
 22.
 Ecbidne 47.2.8. & 69.1.4.
 99.1.15.
 Echinades insula 32.1.6.

Echion 91.2.25. & 92.1.
 20. & 95.1.10.
 Edoni 94.2.2.
 Eetion 122.2.18.
 Elare 6.2.10.
 Elata 29.1.14.
 Elates 61.2.6.
 Elattonus 105.1.10.
 Elatus 114.2.23. & 110.
 2.19.
 Eleuchea 81.2.1.
 Eleftra 3.1.20. & 3.2.24.
 et 44.1.12. et 103.1.5.
 et 112.2.10. et 119.1.4.
 Eleftryon 52.1.15. 3.11. et
 53.1.8.2.17.
 Elephantis 43.1.25.
 Elephenor 117.1.23.
 Eleusin 9.1.8.
 Eleusin mons 62.1.2.
 Eleuther 112.2.20.
 Eleuthera 96.2.18.
 Elysius campus 96.1.4.
 *Emarsphorus 116.1.4.
 Ematibion 70.1.20. & 121.
 1.13.
 Enarete 14.1.25.
 Enceladus 10.2.8 et 43.1.20

INDEX

- Enchelienses 9.5.1.19.
 Endeis 123.2.10.
 Endymion 15.2.5.
 Enipeus 23.1.24.
 Ento 48.2.22.
 Entheus 136.2.17.
 Eone 81.1.23.
 Epaphus 41.1.23. et 69.2.13.
 Epicaſte 16.1.9. et 81.2.19.
 Epidaurus 4.1.1.
 Epidauſ 24.1.12.
 Epigoni ad Thebas 105.2.14.
 Epilaus 81.1.1.
 Epimetheus 3.2.5. et 13.1.12.
 Epistrophus 112.1.19.
 Epobas 111.3.28.
 Epopeus 14.2.20. et 96.2.7.
 Ephialtes 10.2.1. et 15.1.3.
 Ephyra 22.1.16. et 78.1.7.
 Eratus 81.1.22.
 Erasippus 81.2.15.
 Erato 4.1.10. et 4.2.14. et
 44.1.15.
 Erechtheus 128.1.20.
 Erechtheus 14.1.16. et 134.
 2.3.
 Erginus 29.1.5. et 57.1.13.
 Erichthonius 130.1.26. et
 131.1.26. et 119.2.1.
 Erichtheus 128.2.4. et 131.
 2.24. et 132.2.5.
 Eridanus 69.1.19. et 35.1.3.
 Erigone 131.2.14.
 Erinus 64.2.6.
 Brinnyes 2.1.3.
 Erinnyis formam Ceres capit.
 105.1.15.
 Eriphyle 26.2.16. et 101.1.
 18. et 106.2.24. et 115.
 1.25.
 Erymanthus 6.1.1.4.
 Eryſichthon 128.2.19.
 Erythea 67.1.7.2.12.
 Erythia 69.1.8.
 Erythras 81.1.14.
 Erythroë 22.1.13.
 Eryx 68.1.11.
 Eſtrea 106.2.9.
 Eteocles 100.1.3.22.
 Eteocles, et Polymicus ſingulari
 certamen 104.1.27.
 Eteocles 102.1.4. et 104.2.2.
 Ethodæ 97.2.3.
 Euemon 109.1.23. et 127.
 2.1.
 Euadne 36.2.26.

INDEX

- Euadne in pyram viri se proj.**
 cit 105.2.10.
Euagore 4.1.21.
Euagoras 24.1.4. et 12.1.2.4.
Euander 122.2.8.
Eubæas 81.1.12.
Eubotes 81.1.6.
Euchenor 4.3.2.8.
Eucrate 4.1.16.
Eudore 4.1.12.
Euenus fluius 16.1.27.
Euenus 16.1.16. & 29.1.1.
 11. & 6.1.2.27. & 78.
 2. 4.
Eueres 5.2.2.11. & 5.3.1.2.
 & 81.2.2.1. et 109.1.1.
Euippe 4.3.2.16.
Euippus 16.2.15.
Eulimene 4.1.11.
Eumedes 20.1.1. & 80.2.
 27.
Eumenidum lucus 100.1.23.
Eumelus 117.1.24.
Eumolpe 4.1.22.
Eumolpus 71.1.16. & 134.
Eumon 109.1.26.
Eunice 4.1.11.
Eunomia 4.2.7.
Eunomus 78.2.19.
Eupalamus 134.2.20. & 37.
 1.14.
Euphemus 29.1.20. & 6.1.
Euphrosyne 2.8.
Europa 6.3.2.18. & 86.2.1.
Europergia matrona 4.3.1.
 2.3.18.
Eutotas 114.1.13.
Euryale 7.2.2. & 49.2.10.
Euryalus 19.2.16. & 26.2.
 21. & 29.1.9.
Eurybius 24.1.12. & 81.1.
 2. & 82.1.17.
Eurybœa 35.1.26. et 3.1.2.2.
 & 3.2.22.
Eurycapæ 8.1.1.5.
Eurycapylus 81.1.11.
Eurypylus 85.1.11.
Eurydamas 4.3.2.15.
Eurydice 4.2.22. et 27.1.17.
 & 44.1.13. et 45.2.19.
 & 102.1.11. & 114.1.
 16. & 1.20.2.2.
Eurygenia 100.1.7.
Eurylochus 44.1.7.
Eurymedon 88.1.1.

INDEX

Eurymede 2.1.20.

Eurymene 124.1.13.

Eurynome 3.1.31. et 4.2.6. et
123.1.20. & 111.1.26

Euryopes 81.2.4.

Eurypyle 81.1.21.

Eurypylus 161.2.46. & 81.1.1
5.75.11.20. & 81.1.18.60
106.1.13. et 119.1.27.

Eurysabei filij. & eiusdem mors
82.1.16.

Eurysibenes 83.2.8.

Eurysibeus 5.2.2.21.23. et 53
1.5. et 58.1.2.3. et 1.1.23.

Eurysibeus ob timorem se in do-
lium abdit. 59.1.20.

Eurytel 128.2.26. et 16.2.17.

Euryteles 81.2.7.

Eurythemis 16.2.112.

Eurytion 181.1.6. et 18.2.1.
et 61.2.25. et 63.1.13. et

67.1.24. et 125.1.1.

Eurytus gigas 101.2.41.

Eurytus 281.2.27. et 33.7.27
& 74.1.4. & 75.2.10.

& 79.2.6. & 216.1.7. et
117.1.16.

Euterpe 4.2.16.

Eutyeus 1.16.151.

Euxanibius 88.1.3.

Exolus 81.1.14.

Fistulae inuentor 1.3.2.23.

Formicarum in domos mutatio.

123.2.14.

G

Gadira 67.1.19.

Galatea 4.1.13.

Ganymedon 66.2.3. & 119.

2.11.

Genetor 109.2.1.

Gressus 136.2.18.

Geryones, et eius boues 37.1.5

Gigantes 9.2.3.

Gigantum cum Dis pugna 9.2.

23.

Glauce 37.2.27. & 43.2.6.

& 123.2.23.

Glaucippe 44.1.14.

Glaucoboe 4.1.8.

Glaucus 22.1.19. & 47.1.7

& 87.2.23. & 90.1.10

& 122.2.2.

INDEX

- Glauco* natiçinandi petitiâ obli-
 uiscitur 91.1.5.
Glycisonetes 81.2.12.
Gnosia 118.1.10.
Gorge 19.2.16. & 17.1.4.
 & 43.2.8.
Gorgon 46.2.16.
Gorgones 4.1.1.
Gorgonis caput Minervæ datum
 5.1.22.
Gorgonis coma 76.2.27.
Gorgonum nomina 49.2.10.
Gorgonis sanguis in salutem, &
perniciem, & quomodo 115
 1.15.
Gorgophone 22.2.14. & 43.
 1.14. & 52.1.15. et 114.
 1.25.
Gorgophonus 52.2.15.
Gorgyra 9.1.20.
Gorgytion 122.2.1.
Græci 14.1.13.
Gratiæ 4.2.7.
Gratijs in Faro sine coronis im-
molant 236.1.16.
Gration gigas 10.2.19.
Gyal 1.1.6.
Gymnici certaminis in funeris
bus usus 51.2.11.
 H
Hemonius 77.2.24.
Hemus 12.2.1. & 41.1.122
Hagnius 28.2.11.
Halcyon 14.2.3. & 10.
Halia 4.1.9.
Halimede 4.1.15.
Halocrates 81.1.24.
Harmonia 92.1.6.
Harpaleus 109.2.5.
Harpalycus 109.2.7.
Harpe adamantina 49.2.6.
Harpes 1.1.13.
Harpys 3.2.25. & 31.1.
 19. & 31.2.27.
Harpys 21.2.26.27.
Hebe Iouis, & Iunonis filia. 4.
 1.25.
Hecale 87.2.24.
Hecate 3.2.12.
Hecate contra Gigantes 10.2.5.
Hector 121.2.5.
Hecuba, et eius insomnium 121
 1.26.
Helanor 42.2.10.

INDEX

- Helas 5.2.1.14. & 54.2.18.
 Helena. 116.2.10.
 Helena à Theseo rapta 116.2.
 117.
 Helena proci. 117.2.12.
 Helenā sponso suo proci se des
 sensuro intrans 117.2.23.
 Helenus 122.1.22.
 Heliconis 81.1.25.
 Helis 54.2.17.
 Helix 100.1.19.
 Helle 20.2.21.
 Hellen 14.1.4.
 Hellenes 14.1.12.
 Hellepontus 21.1.16.
 Hephaestē 44.1.30.1.27.
 Hephaestine 44.2.3.
 Heracidarū per Helladē fuga
 82.7.
 Heracidarum reditus in Peloponnesum. 82.1.28.
 Heracidarū sortitio de Peloponneso, et signa uisa 84.2.2.
 Heracles 109.2.7.
 Hercules 13.1.6. et 28.2.15.
 Hercules à sole aureum poculū
 accipit. 67.2.9.
 Hercules ab Atlante cælum sua
 scipit 70.2.14.
 Hercules ad Oecaliā 72.2.9.
 Hercules ad Thespium cōscēdit
 56.2.9.
 Hercules ad Tiryntem 58.1.
 23.
 Hercules ad Troiam 66.1.4.
 & 74.1.16.
 Hercules Callimēus 74.1.14.
 Hercules contra Gigantes 10.1.
 11.2.10.2.17. & 75.
 2.2.
 Hercules Cōdepopulatur 75.1.
 24.
 Hercules cōtra Pylios 24.1.18.
 Hercules in Argēam bellum mo
 net 75.2.7.
 Hercules in Lacedæmonem 76.
 1.26.
 Hercules in Pylū 76.1.15.
 Hercules in Solem arcum intēp
 dit 67.1.14.
 Hercules legum seruator, et eius
 exiliū 78.1.20.
 Hercules Nereum cōprehēdit
 69.1.22.
 Hercules, quando primum hoc no
 mine sit dictus 58.1.20.

INDEX

- Iardanus omphalea pater* 73.2.
 10.
Iasi certamen 136.2.6.
Iasius 19.1.6.
Iason 18.1.1. & 27.2.2.11
 & 127.1.13.
Iasus 29.2.27. & 40.1.20.
 & 114.2.4. & 114.1.23
Icaria 74.1.2.
Icarion 116.1.2.
Icarius 22.2.17. & 114.1.1
 27. & 118.1.2. & 121.2.
 1.2.
Icarus 73.2.25.
Ida 2.2.1.
Idaea 119.1.14. & 133.2.1
 18.
Idæus 111.2.1.
Idas 16.1.18. & 17.2.21. &
 18.1.13. & 28.1.18. &
 44.1.24. & 114.2.3. &
 118.1.23.
Idmon 33.1.6. & 44.1.23
Idomene 24.2.17. & 46.1.
 10.
Idomeneus 20.1.9. & 22.2.
 10.
Idyia 33.2.1.
- Ilaira* 114.2.10. & 118.1.
 21.
Ilissus 133.2.4.
Ilus urbs unde 120.1.10.
Ilithyia 4.1.26. & 53.1.3.
Ilus 119.2.1. & 119.2.1. & 120.
 2.21.
Ilvrius 96.1.1.
Imbrus 44.1.9.
Imeusannus 116.1.23.
Inachi filij 39.2.4.
Inachus 114.2.9.
Inachus fluvius 39.1.7.
Inferni descensus 71.2.3.
Ino 20.2.22. & 92.1.16.2.
 20.
Inonis, & Asbamantis furor 92.
 2.23.
Io 40.1.21. & eius transfor-
 matio 40.2.6.
Io pristina formam recipit 41.
 1.22.
Iobates 45.2.5. & 47.1.26.
Iobes 81.1.2.
Iocaste 98.1.13. & 100.1.10.
Iolaus 52.2.19. & 19.2.16.
 & 60.1.6. & 72.2.2.
Ioleus 24.2.12.27.12.23. &

INDEX

- 127.1.14.
 Iole 72.1.7. & 79.2.26.
 82.2.20.
 Ion 14.1.17.
 Ione 4.1.22.
 Iones 14.1.18.
 Ionus finis 41.1.10.
 Iouis contra Saturnum bellum 1.
 2.20.
 Iouis cum fratribus regni divisio
 3.1.15.
 Iouis & Iunonis questio de habi-
 minis, & mulieris in eorum no-
 luptate 103.2.21.
 Iouis, & Minie concubitus 122.
 1.15.
 Iouis ex Iunone filij, & alij mu-
 lieribus 4.1.24.
 Iouis fulgura, ac fulmen. 31.4.
 Iouis, & Typhorus pugna 11.4.
 15.
 Iouis in aurum transformatio 48.
 1.17.
 Iphianassa 15.2.18. & 45.2.
 2.33.
 Iphicles 18.1.25. 55.2.5. &
 79.2.12. & 117.2.2.
 Iphicli uxor, & liberi 57.2.19.
 Iphiclus 16.2.15. & 20.17.
 & 26.1.2.
 Iphimedia 14.2.22.
 Iphimedes 82.1.16.
 Iphimedita 43.2.9.
 Iphinoe 45.2.23. & 46.2.19.
 Iphis 81.1.17. & 101.1.14.
 & 105.2.11.
 Iphitus 19.2.27. & 72.2.14.
 Iphius 102.1.4.
 Irene 4.2.3.
 Iris 3.2.25.
 Iritus 29.1.11.
 Isca 4.1.11.
 Ischyri 114.2.22.
 Ismarus 104.2.6. & 334.1.
 15.
 Ismene 40.1.20. & 40.2.
 Ismenus 97.1.27. & 105.1.
 2. & 123.
 Isis 41.2.12.
 Ister 43.2.1.
 Isthmiorum ceriamē 93.1.11.
 Italia unde 68.1.9.
 Iton 79.2.1.
 Iovis 132.1.6.
 Iuno Acræa 38.1.19.
 Iuno Amazonum unius formam

INDEX.

Lycormas fluvius 16.1.24.
Lycurgi furor 94.2.12.
Lycurgus 17.2.27. et 26.2.24
 et 27.1.5. et 81.2.6. et
 94.2.10. et 111.1.11. et
 115.1.24.
Lycus 43.1.20. et 33.1.4. et
 85.2.7. et 96.1.14.
Lycus fortunatus insulas habuit
 112.2.16.
Lycus 135.1.55.
Lyncei oculorum acumen 114.
 2.6.
Lynceus 17.2.2. et 280.2.18.
 et 43.1.15.27. et 44.2
 11. et 45.1.17. et 94.1.
 1. et 81.1.24. et 114.2.
 2. et 118.1.23.
Lyses 80.2.27.
Lysianassa 69.2.13.
Lysidice 52.1.20. et 81.1.9.
Lysimache 26.2.13. et 122.
 2.15.
Lysinomus 52.2.16.
Lysippe 45.2.23.
Lysippus 81.2.4.
Lysibous 122.2.14.
Lysia 136.2.17.

M

Macareus 109.1.21.
Macednus 109.1.22.
Macbaon 117.1.26.
Mandalus 109.2.18. et 27. et
 112.1.26.
Maon 102.2.19.
Magnes 5.1.4. et 14.2.1. et
 22.2.24.
Mais 110.2.1. et 122.2.1.
Mala curia Hesperidum 68.1.
 24.
Malca 61.1.25. et 61.2.25.
Malipuniti granum 9.1.16.
Mantincus 45.1.22.
Maninus 109.2.8.
Mantio 106.2.17. et 108.2.
 2.
Maratbonius Taurus 136.2.3.
Mariandyni 33.1.31.
Marpessa 16.1.17. et 18.1.
 13.
Mars à Neptuno accusatus 129
 1.1.
Mars uinens 13.1.21.
Marse 81.2.7.
Marsyas 7.1.8.

INDEX.

Mascula venerē Thamyras pri-
mus incipit 5. 1. 31.

Marius lucus 21. 2. 13. & 28.
1. 20.

Mecesteus 26. 2. 15. & 29. 2.
& 102. 1. 15. & 106. 1.
13. & 109. 1. 20.

Medea Aegeo nubi 38. 1. 24.

Medea amor in Iasonē 33. 2. 9.

Medea in Iasonem ira 28. 1. 9.

Medea pharmacorum vis 37. 2.
15.

Medea in Colchos. reditus 38.
2. 8.

Medeficastra 122. 2. 15.

Media 38. 2. 5.

Medus 38. 1. 25.

Medusa 47. 2. 11. et 49. 2. 11.
& 52. 2. 21. & 71. 2. 7. et
122. 2. 15.

Megareus 136. 1. 10.

Megara 2. 1. 4.

Megamede 56. 2. 16.

Megapenthes 118. 1. 9. & 46.
2. 26. & 51. 2. 25.

Megara 81. 2. 12. & 57. 2. 15
& 72. 2. 2.

Meges 117. 1. 17.

Megeffarus 129. 1. 14.

Melampodium regio 42. 1. 15.

Melampus 24. 2. 17. et 46. 1. 9

Melanon 102. 102. 1. 2. &
111. 2. 2.

Melanippus 20. 1. 11. 15. &
104. 2. 11. & 122. 2. 1.

Meleagri uxor 18. 1. 12.

Meleagri mors 18. 2. 23.

Meleager 17. 1. 13. & 28. 2.
27. & 71. 2. 7.

Melas 14. 2. 20. & 19. 2. 25.
& 21. 2. 17. & 79. 2. 24

Melia 61. 1. 7.

Melibæa 98. 1. 1.

Melicerta 20. 2. 24. & 21. 2.
23. & 93. 1. 1.

Melic 4. 1. 20.

Melienses, siue Minyenses 79.
2. 17.

Meline 81. 1. 4.

Melissæ 2. 2. 1.

Melissa 39. 1. 9.

Melius 122. 2. 8.

Melpomene 42. 1. 3.

Memnon 121. 1. 14.

Mempbis 41. 2. 15.

Mempbis urbs 41. 2. 18.

INDEXI

Minerva Lindia 4.2.28.
 Minerva in Asia 1.28.
 Minois filius à morte renovatus
 Minos 21.2.5. & 86.2.13.
 Minotauri nomen 88.2.2.13.
 Minyas 1.1.2.5.
 Minyæ tributum Thebanis pend-
 dum 57.2.13.
 Minytus 97.1.2.16.
 Misericordiæ aræ Athenis 8.2.1.
 Mnemosyne 1.2.2.5. et 4.2.10.
 Mnesileus 118.1.20.
 Mnesimache 63.1.13.
 Mnestra 43.2.16.
 Mæra 131.2.16.
 Molione 75.2.14.
 Molorchus 58.2.13.
 Molus 16.2.16. & 90.1.10.
 Mulierum scommata in sacris
 Apollinis Eglaei 36.1.2.2.
 Mulierum scommata in The-
 smophorijs 8.2.10.
 Musæ 4.2.11. & ipsarum fi-
 lij 4.2.16.

Mycenarum edificatio 52.2.15.
 Mygdon Amycum fratreminos-
 cat 65.2.12.
 Myrmidon 14.2.8.
 Myrrha 129.2.6.
 Nais 15.2.16.
 Naubolus 29.1.11.
 Naus primus fabricator 42.2.2.
 Nais quinquagintiremis 42.2.4.
 Naupactus unde 83.2.4.
 Nauplius 45.1.1. & 77.2.8.
 & 89.2.8. & 111.1.11.
 Nausimedon 45.1.17.
 Nausuboe 45.1.9.
 Neera 39.2.27. & 110.2.26.
 Nebrophonus 29.2.10.
 Neleus 22.2.17. et 73.1.13.
 & 76.1.19. et 97.2.25.
 Nelo 43.2.18.
 Nemæorum certaminum origo
 102.2.1.
 Nemea 102.1.6.
 Nemesis 116.2.11.

INDEX.

- Nemesis in anserem* 116.2.11.
Neomeris 4.1.18.
Neoptolemus 1.27.2.5.
Nephalion 65.1.19. & 88.
 1.1.
Nephele 20.2.19.
Nephos 81.2.3.
Neptuni, & Louis contentio de
nuptijs Tbetidis 126.1.14.
Neptuni Tridens 3.1.6.
Neptuni uxor 8.1.12.
Neptunus contra Gigantes 10.2
 12.
Neptunus in Atticam 128.1.
 17.
Neptunus Hippathoën rapit 32.
 1.21.
Neptunus 2.1.21. & 7.2.3. et
 23.2.2.
Nereides 4.1.5.
Nereus 3.2.22. & 14.2.20.
 6.9.1.21. & 123.2.25.
Nessus 78.2.5.
Nestor 117.1.13.
Nestor in expugnatione Pyli ser
uatus 76.1.2.
Nice 3.2.14.
Nicippe 52.2.20. & 8.1.2.2.
Nicodromos 81.1.12.
Nicasstratus 118.1.6.
Nicothoe 31.2.27.
Niobe 39.2.3. & 67.1.23. &
 109.1.9.
Niobes transformatio 98.1.8.
Niobes filij 97.1.25.
Nisus 135.1.15. et 135.1.20
Nisyrius insula 10.2.16.
Nothus 90.1.10.
Noxæ tumulus ubi 120.1.7.
Nycteis 96.1.17.
Nycteus 96.1.7. & 96.2.8. et
 110.1.18. & 112.2.24.
Nyctimus 109.1.19. et 2.9. et
 110.1.1.
Nymphæ 69.1.20.
Nysa mons 12.1.18.
Nysa 93.1.17'.

O

Ocalea 45.1.21. & 57.2.25
Oceanides 3.1.19.
Oceanus 1.2.10. & 3.1.3.
Ocypeta 3.2.26. & 32.1.2. et
 44.1.22.
Ocypode 32.1.4.
 Ocythoe

INDEX

- Ocythoë 32.1.3.
 Oeager 4.2.16. et 28.2.13.
 Oeax 45.1.17
 Oebalus 114.2.2. et 115.2.
 25.
 Oechalia 79.2.14.
 Oedipus 98.2.3.
 Oedipus Thebis eijcitur. 100.
 1.12.
 Oedipus ænigmata Sphingis sol
 uit 99.2.17.
 Oeme 44.2.1.
 Oeneus 16.2.20. et 24. linea
 20. & 44.1. & 77.2.16
 & 78.1.19
 Oenoë 20.2.11. & 60.2.3
 Oenomaus 112.2.12
 Oenone 122.2.18. & 123.
 1.25.
 Oenone insula 123.2.20.
 Oenopion 1.2.11.
 Oestrebles 81.1.28
 Oeta 80.2.4.
 Olenus 19.2.2.
 Ogygia 97.2.7. & 103.1.1.
 Oicleus 18.1.9. et 74.2.21.
 & 107.1.12.
 Oileus 117.1.22
 Olenæ satio 128.1.24
 Olenius 20.1.3.
 Olympici certaminis initium 76.
 1.10.
 Olympuse 81.1.13. ibidem li.
 26.
 Olympus 7.1.8. et 15.1.11.
 Omphale 20.1.27. et 73.2.
 10 & 81.2.16.
 Oncaïs thebarū porta 103.1.3
 Onchestus 57.1.10.
 Onesippus 81.1.7.
 Opheltes 102.1.10.
 Opheltes cognomine Archemoz
 rus 27.1.8.
 Opus 8.1.9.
 Opleus 109.1.22
 Opopeus 14.2.20.
 Orax 89.2.15
 Orci galea 49.1.20:
 Orchomenus 6.2.20. et 70.2.
 8. & 109.2.9.
 Oreis 81.1.8.
 Orestes 14.2.7. & 83.1.9.
 Orion 7.1.25
 Orithyia 132.2.15. et 133.
 2.4.
 Orphei sepulchrum 5.1.12.

INDEX.

Orpheus 4.2.18. et 28.2.13
 & 35.1.28. et 56.1.3.
 Orsedice 129.1.22.
 Orseis 14.1.10.
 Orithrus 67.1.21.2.13.
 Ossa 15.1.12.
 Otus 15.1.2.
 Oxylyus 16.1.12. et 84.1.8.
 Oxyporus 129.1.21.

R

Ralemon 28.2.20. & 81.2.
 25.
 Palamedes 45.1.16. & 89.
 2.15.
 Palladium 120.1.15.
 Pallady templum 120.2.18.
 Pallas 3.2.1. & 3.2.12. &
 6.1.20 & 109.1.25. &
 120.1.24.
 Pallas aduersus Gigantes 10.
 1.15.
 Palladis, & Mineruæ pugna.
 120.1.26.
 Pallas Gigas 10.2.10. et 135.
 1.14.
 Pammon 122.1.23.
 Pamphilus 84.1.23.
 Pan 6.2.11.
 Panathenæorum origo 121.1.
 17.
 Pandion 44.1.26. et 131.1.
 19.2.20. & 133.2.16.
 & 134.221.
 Pandora 13.1.14.
 Pandorus 132.2.11.
 Pandrosus 128.1.25.
 Pandrosos 128.2.22. et 130.
 2.27.
 Pangeum 94.2.26.
 Panope 4.1.17.
 Panopeus 54.2.16.
 Paphus 129.1.18.
 Parca 4.2.4.
 Parca contra Gigantes 10.2.
 20. & 121.20.
 Paria 88.1.1.
 Paris cur dictus Alexander
 122.1.2.
 Paris à Philoteſta vulneratus
 moritur 123.1.3.
 Parnasus 13.2.10.
 Paros vbi Gratijs sine coronis
 sacrificat, et cur. 136.2.20
 Parthaon 16.1.14.
 Parthenius mons 77.1.26. et

INDEX

111.1.15.

Parthenopæus 102.26.2.15

2.1. & 104.2.9. & 106.

106.1.11. & 112.2.3.

Parthenope 81.2.20.

Pasiphaë 21.2.5. et 87.2.20.

Pasiphaës amor 88.1.25.

137.2.20.

Pasiphaes pharmaca 132.1.2

Pasithea 131.1.18.

Patro 81.1.3.

Patroclus 81.2.3. et 117.2.

3. & 127.2.21.

Pegasus 47.2.10. & 50.2.6

Pelagon 9.1.21. et 123.1.23

Pelasgi 39.2.18.

Pelasgus 39.2.16. et 209.1.7

Pelei, et Telamonis exiliū 124

2.6.

Pelei, et Thetidis nuptiæ 126.

2.10.

Peleus 18.1.4. et 28.2.17.

& 123.2.16.

Pelia 134.2.27.

Peliæ certamen 111.2.23. et

125.1.17.

Peliæ mors 37.2.17.

Pelias 23.2.15. & 24.2.4.

& 27.1.13. et 2.13.

Pelium mons 15.1.12.

Pellene 9.2.15.

Pelopea 24.2.10.

Pelopia 79.2.3. & 97.2.6.

Pelopsis ara 76.1.11.

Pelops 97.1.16. & 124.2.

16. & 135.2.9.

Pelops cōtra Arcadas 124.1.6

Pelor 91.2.26.

Pemphredō 48.2.22.

Peneleus 29.1.9. et 117.1.

21.

Penelope 116.1.25. et 117.

2.10.

Peneus 62.2.14.

Pentheus 95.1.9.

Pereus 81.2.26. et 110.2.23

Periapis 127.2.23.

Peribœa 19.1.25 & 91.1.

26. et 116.1.21. & 124.

2.15.

Periclymenus 24.1.14. et 29

1.6. & 76.1.16. et 140.

2.9.

Perieres 14.2.2. et 22.2.13.

18. et 57.1.9. et 114.1.23

et 115.2.25. et 125.2.8.

*** j

INDEX

Perileos 116. 5. 24

Perimede 14. 2. 5. et 54. 1. 4.

Perimedes 82. 1. 18

Però 24. 1. 9. & 25. 1. 17. &

122. 1. 17.

Periphas 44. 1. 18.

Peristhenes 44. 1. 7

Persarum Regum origo 52. 1.

Persei clypeus 50. 1. 1.

Persei filij 52. 1. 9.

Perseis 21. 2. 2. & 87. 2. 20.

Perseus 3. 2. 1. & 3. 2. 12. &

52. 1. 9.

Perseus 24. 2. 1. & 58. 1. 10.

Perseus Argos cōtēdit 51. 2. 7

Perseus ad Cepheū 50. 1. 18.

Perseus ad Gorgonē 48. 2. 18

Perseus Tirynibem se confert.

51. 2. 25.

Peteos 117. 18.

Peucetius 109. 1. 20.

Phædimus 97. 2. 1.

Phædra 87. 2. 26.

Phaëthon 129. 1. 10.

Phalias 81. 1. 25.

Phantes 44. 1. 7.

Phanus 29. 1. 14.

Pharte 43. 2. 15.

Phasis annis 33. 1. 12.

Phægeus 107. 1. 13. et 107. 2.

12. & 108. 1. 22.

Phææ 27. 1. 1. et 115. 2. 16.

Phæres 24. 2. 16. & 27. 1. 2.

& 28. 2. 25. & 115. 2.

17. & 127. 2. 24.

Phæres trucidatur 38. 1. 13.

Philemon 122. 2. 2.

Philammon 5. 1. 19.

Philoctetes 117. 1. 27. et 123

1. 3.

Philodice 114. 2. 10.

Philolaus 65. 1. 19. & 88.

1. 2.

Philomache 24. 2. 7.

Philomela 131. 2. 23.

Philonoe 48. 1. 2. et 116. 2. 3.

Philonomus 52. 2. 15.

Philyra 45. 1. 14.

Phinei, & aliorum in saxum

transformatio 51. 1. 2.

Phineus 19. 2. 26. et 31. 1. 5.

& 42. 1. 11. & 50. 2. 24

& 109. 2. 4. et 133. 2. 14

Phlegra 75. 1. 27.

Phlegraei campi. 9. 2. 14.

Phlegya 96. 1. 17.

INDEX

Phlegyas 114.2.18.

Phocus 124.1.1.

Phœbe 1.2.16. & 3.1.22. et
43.2.13. et 114.2.10. et
118.1.20.

Phœmissa 43.2.19.

Phœnix 86.2.2. & 87.1.4.
et 127.2.11. et 129.2.3.

Pholœ 61.1.6. & 61.2.26.

Pholus 61.1.6. & 62.1.4.

Phorbus 15.2.28.

Phorci filie 48.2.22.

Phorcyades 4.1.1.

Phorcys 3.2.21.

Phoroneus 15.2.20. et 39.1.9

Phrastrmus 132.2.9.

Phrixus 20.2.20. & 21.1.
11. & 21.2.15.

Phrontis 21.2.17.

Phibia 15.2.25. & 97.2.6

Phibius 109.2.2.

Phiceum 99.1.20.

Phylaca urbs 25.1.24.

Phylaci bones 25.1.22.

Phylacus 22.2.9.

Phylas 78.1.8.

Phyleis 81.1.19.

Phyleus 62.1.11. et 76.1.8.

& 117.1.17.

Physus 109.2.1.

Pieria 44.1.18. et 113.1.8.

Pierus 5.1.13.

Piranthus 40.1.1.

Piren 4.2.1. & 4.1.3.

Pirene 43.2.14.

Pirithous 18.1.2. et 71.2.15
& 117.1.25.

Pisidice 14.2.4. et 24.1.27.

Pisistratus 24.2.3.

Pisus 114.2.3.

Pittheus 135.29.

Pityocampes 137.2.28.

Placia 120.2.26.

Platon 109.2.5.

Plectri, et Lyrae inuentor 1.26

Pleiades 112.2.8.

Pleione 112.2.6.

Plesauze 4.1.16.

Pleuron 16.1.1.

Plexippus 16.2.15. & 133.
2.16.

Plisthenes 89.2.10.

Pluton 2.1.20. & 8.1.16. et
9.1.16.

Plutonis bones 67.2.18. &
71.2.26.

*** ij

INDEX

Plutonis galen 3.1.5. et 10.2.

17. & 49. 1.20.

Plutus. 3.1.27.

Podalirius 117.1.25.

Podarce 44.1.19.

Podarces 26.2.1. et 74.2.19

& 121.1.5. & 18.

Potas 29.1.2. & 80.2.9. &

117.1.27.

Polychus 109.1.22.

Polites 122.1.23.

Pollux 17.2.23. et 28.2.16

116.2.9. & 118.1.12.

Polys 66.2.1.2. et li. 15

Polybotes 10.2.11.

Polyhus 98 1.24.

Polycaste 24 1.27.

Polyctor 44.1.10.

Polydectes 22.2.27. et 48.2.

2. & 51.1.8.

Polydectes, & amici in saxa

51.1.10.

Polydore 125.1.17.

Polydorus 92.1.17. et 96.1.

5. & 122.1.24.

Polygonus 66.2.23.

Polyidus 90.1.26.

Polylais 81.1.2.

Polymedon 122.2.14.

Polymelus 127.2.25.

Polymnia 4.2.15.

Polynices 100.1.2. & 23. &

105.2.26.

Polynoë 4.1.19.

Polyphemus 29.1.13. & 30.

1.18.

Polyphontes 5. & 98.2.25.

Polypemon 137.2.25.24.

Polypætes 117.1.25.15.2.

& 25.

Polyxene 15.2.24.

Polyxenus 53.1.26. & 117

1.20.

Polyxò 44.1.2. & 112.2.

27.

Pontus 3.2.20.

Portheus 109.2.5.

Potamon 44.1.8.

Porphyriogigas 9.2.18. &

10.1.18.

Præcones fecialesve mutilati

ab Hercule 57.1.25.

Praxitheia 81.2.4. & 132.

2.9.

Pro i Helenam sponso suo se

defensuros iurant. 117.

INDEX

- Præcles** 93.2.8.
Procne 131.2.24. & 132.1
 27.
Procris 22.2.10. & 80.2.23
 & 132.19.
Proeti exilium 45.2.4.
Proetidum insania 45.2.24.
Proetidum curatio 46.2.13.
Proetis 103.1.2.
Proetus 45.1.24. & 110.2.
 25.
Promachus 26.29. & 106.
 1.10.
Promethei hominis formatio
 12.2.16.
Prometheus 6.1.16. et 3.2.4.
 & 70.2.2. et 126.1.21.
Prometheus in caucaso affixus
 12.2.22.
Prometheus immortalis factus.
 61.2.17.
Prometheus solutus 13.1.1.6.
Promethei vinculum 70.2.3.
Pronax 26.2.15.
Pronoe 15.2.27.
Pronous 108.1.14.
Proserpina 4.1.10. & 1.17.
 & 71.15. & 29.2.25.
Prote 93.2.25.
Protesilaus 117.2.1.
Proteus 43.1.15. et 66.2.24
 & 94.1.20.
Prothous 20.1.14. et 109.1.26
Proto 4.1.17.
Protogenia 14.1.7. et 16.1.9
Protomedusa 4.1.13.
Psamathe 4.1.21. & 123.2.
 26.
Psophis 61.1.3. et 107.2.12
Pteleon 132.2.21.
Pterelai aureus capillus 52.2.
 4. & 54.2.27.
Pterelai filij Electryonis boues
 abigunt 53.1.15.
Pterelaus 52.2.3. et 53.1.9.
Ptous 22.1.14.
Purgadi per medicinas inuen-
 tio 46.1.13.
Pygmalion 129.1.20.
Pylaon 24.1.11.
Pylarge 44.1.23.
Pylas 134.2.25.
Pylus 71.1.21.
Pylos vrbs 135.1.6.
Pylus 18.1.26. & 24.1.7.
Pyramus 87.1.8.

INDEX

Pyrene 69.1.13.
 Pyrrha 13.1.12.
 Pyrrhus 127.2.3.
 Pyrippus 81.2.3.
 Pyibon serpens 6.2.14.

Q

quinquertium 57.2.13.

R

Rhadamanthus 56.1.12. &
 57.1.22. & 86.2.14.
 Rhadamanthus, & Minos m=
 ferorū iudices 87.2.16.
 Rhadius 24.1.13.
 Rhea 1.2.15. & 2.1.12.23
 & 122.2.20.
 Rhegium 68.1.6.
 Rhesus 5.2.6.
 Rhexenor 135.1.22.
 Rhode 8.1.15. & 43.2.9.
 Rhodia 43.2.3.
 Rhœcus 111.2.15.
 Rubetæ natura 85.2.3.

S

Salamin 124.2.9.

Salmoncus 14.2.1. et 23.1.2.
 Salmydeffus 31.1.4.
 Sandocus 129.1.12.
 Sangarius 121.2.2.
 Saò 4.1.10.
 Sardinia 78.1.16.
 Sarpedon 66.2.14. et 86.2.
 14. & 87.1.23.
 Sarpedonis tres ætates 87.2.6
 Saturni vxor 2.1.11.
 Saturnus patris regnū occupat
 2.1.9.
 Satyrus Arcadiam infestans 40
 1.11.
 Scæa 43.1.23.
 Scæus 116.1.4.
 Scamander 109.1.14. et 120.
 2.24.
 Schedius 117.1.19.
 Schœneus 18.1.8. et 22.1.13
 & 117.1.19.
 Scironides petreæ 82.1.20.
 Scylla, et Charybdis 35.1.27
 136.1.20.
 Scyros insula 127.1.26.
 Scyrius 135.1.11.
 Seis 15.2.16.
 Semele 92.1.16.

INDEX

Semele ab inferis reuocatur 95

2.14.

Sepeliendi ante ciuitatem mos.

44.2.20.

Septem ad Thebas 101.2.20.

Serapis deus 39.2.12.

Side 7.2.6.

Sigeum 21.1.23.

Silenus 61.1.7.

Simois 149.2.4.16.

Sinis 137.24.

Sinis Corinthiorū Isthmum ins
fidet 138.1.3.

Sinis in viatores supplicium 138

1.4.

Sipylus 97.1.26. yrbs 98.1.6

Sirenes 5.2.15. et 16.2.32.

et 35.1.19.

Sisyphus 14.1.27. et 22.1.

14.22. et 93.1.12. et

112.2.13.

Socleus 109.2.4.

Solis boues in Erythia 9.2.23.

Solis boues 35.2.8.

Sot 31.26. et 8.1.16.

Solyimi 47.2.15.

Spartie 114.1.13.

Spartis 91.2.11.

Spartus 94.1.9.

Sperchius 126.1.9.

Sphinx, et eius ænigmata 99.

1.14.

Spio 4.1.8.

Staphylus 29.1.4.

Stendedides 81.1.9.

Sternops 2.1.1.

Sterope 16.1.17. et 16.2.21

et 76.2.27. et 121.1.21

Steropes 1.1.13.

Sibenele 43.2.26. et 127.2.
22.

Sibeneleus 20.1.2. et 43.2.

26. et 52.1.13. et 65.2.

6. et 106.1.11. et 117.1.

15.

Sibeno 49.2.19

Sibenobæa 45.2.19. et 119.

2.24.

Straticus 24.2.1.

Stratobates 52.2.14.

Stratonice 16.1.7.

Stratonicus 81.1.16.

Strophades 32.1.8.

Strymō 120.2.24.

Strymon 68.2.12. et 94.2.3

Strymon fluius 5.2.8.

INDEX

- Stygis aqua* 3.2.15.
Sygne 44.1.15.
Symphalides aues 63.1.23.
Symphalis 63.1.26.
Symphalus 63.1.25. & 81.
 2.20. et 109.2.8. & 110.
 2.23. & 124.6.
Syx 3.1.20. et 3.2.19. et 4.
 2.9.
Sylea corinibi filia 137.2.26
Syleus 73.2.19.
Symplegades 32.1.25.
 T
Tænarus 71.2.1.
Talaus 26.2.12. & 100.2.8
 & 101.2.25.
Talus Serram inuenit 137.1.
 24.36.1.27.
Tātalus 97.1.23. et 97.2.2
Taphius 52.1.25. et 53.1.9
Taphus 52.2.1.25. et 54.2.
 22.
Tartarus 1.2.4. et 40.1.15.
 & 67.2.2.
Tauri arripedes 53.1.21.
Taurus 24.1.10. et 36.2.5.
Taurus i lucē proditus à Nepe-
cuno 88.1.11. (1.8.
Taygete 112.2.11. et 114.
Tebrus 116.1.6.
Tegea 76.2.22.
Tegyrius 134.1.16.
Telamon 18.1.5. et 28.7.16
 et 117.2.3. et 123.2.19.
Telamon primus Troiam in-
greditur 74.2.4.
Telchin 39.2.10.
Teleboæ 52.1.28. & 53.2.
 11. et 54.1.10.
Teleboas 109.2.1.
Telegonus 41.2.9. et 66.2.
Teleon 29.1.4. (24.
Telephassa 86.1.13.2.23. et
 91.1.10.
Telephus 20.2.6. et 77.2.6.
 & 81.2.22. et 111.1.17.
Teles 81.1.8.
Telestas 122.2.7.
Teleutagoras 81.1.11.
Tellus 1.4. et 3.2.20. et 9.2.
Terra dea 10.1.2. (4.
Terra Tartaro admiscetur 11
 1.2. (2.21.
Temenus 83.1.17. & 107.
Tenos 133.2.12.
Teredaë 118.1.8.

INDEX

- Tereus 132.1.1.
 Terpsichore 4.2.14.
 Terpsicrates 81.1.27.
 Testudinis inactio 113.1.21
 Teucer 74.2.23. et 117.2.
 3. et 119.1.13. & 124.2.
 26.
 Teibys. 1.2.14. & 3.1.20.
 Teucris vnde 119.
 Teutamias 51.2.9.
 Teuthrania 77.2.11.
 Teuthrias 77.2.11. & 111.
 1.12.
 Thalia 4.2.15. & 4.2.9.
 Thalpius 117.1.16.
 Thamyris Venerem masculam
 primus incipit 5.1.19.
 Thanace 129.1.14.
 Thasus 66.2.18. et 86.2.24
 Thasus vrbs vnde 87.1.12.
 Thaumacus 29.1.3.
 Thaumias 3.2.22.
 Thea 31.25.
 Theano 44.1.12.
 Thebe 91.1.25.
 Thebe vnde 97.1.21.
 Thebanorum tributum Ergino,
 57.1.2. . . .
 Thebanorum murorum construa
 Etio 97.1.14. (13
 Thebaru expugnatio 106.2.
 Thebarum portæ 102.2.25.
 Thebe 97.1.21.
 Thelxion 39.2.10.
 Themis 1.2.15. & 4.2.1. &
 6.2.12. & 69.1.20. &
 119.2.17.
 Themiscyra 65.2.17.
 Themisto 22.1.12.
 Theodore 44.1.14.
 Thera 97.2.4.
 Theramachus 57.2.17. &
 81.2.13.
 Thermodon 64.2.24.
 Thermydræ 70.1.7.
 Thersaudrus 105.2.26.
 Thersippus 20.1.13.24.
 Theseus 17.2.24. & 71.2.
 14. & 74.1.13. & 101.2.
 5. & 117.1.
 Theseus Minotaurum necat
 137.
 Thesei facinora 137.
 Thespius 56.2.7. et 57.1.17
 & 71.1.20. & 78.1.11.
 Thespij filia 56.2.20.

INDEX

- Thefproti* 78.1.5. et 107.1.
 24.
Thefprotus 109.1.19.
Theffalicorū mōtiū diluuij im-
munitas siue scissio 13.2.3.
Theffalus 81.2.19.
Theffalus 81.2.20.
Theffius 16.2.11.27. et 116
 1.11.
Thetis 4.1.11. & 6.1.4. &
 94.2.6. & 126.1.13.
Thia 1.2.16.
Thiodamas 70.1.2.
Thoas 29.2.4. & 102.1.14.
 & 116.1.22. & 129.
 2.5.
Thoon gigas 10.2.21.
Thoricus 54.2.13.
Thrasius 69.2.19.
Thrasius traieffus 41.1.13.
Thrasymedes 24.2.3.
Thriasius campus 128.2.14.
Thripsippas 80.2.26.
Thyestes 52.2.26.
Thyone 95.2.5.
Thyreus 17.1.2.
Tibiarum inuentio 7.1.9.
Tigafis 81.1.20.
Tigres 31.2.25.
Tilphusius fons 106.2.3.
Timandra 116.1.27.
Tiphys 28.2.11. & 33.1.8.
Tiphysē 81.1.24.
Tiresiæ sceptrum 103.2.11.
Tiresias 55.1.25. & 102.1.
 14. & 116.1.22.2.4.
Tiryns 45.2.13.
Tisamenus 83.1.8. & 84.
 1.22.
Tisiphone 2.1.4. et 108.2.5.
Titanes 109.2.7.
Titanes 1.2.12. & 1.2.21.
 & 2.2.21.
Titanides 2.2.17.
Titanum proles 3.112.
Tithonus 70.1.21. & 121.
 1.4. & 129.1.9.
Tityus 6.2.19.
Tlepolemus 78.1.9. & 81.2.
 23. & 83.2.11.
Tmolus 73.2.11.
Tomi 24.2.21.
Torones 66.2.23.
Toxeus 16.2.26.
Toxicrates 81.2.6.
Trachin 78.2.1.

INDEX

Trapezus vnde 100.2.25.

Triops 14.2.20.

Triptolemi currus 9.1.2.

Triptolemus 8.2.27.

Triton 8.1.15. et 120.1.24.

Triton fluius 6.4.4.19.

Troezen 72.1.22.

Troia 66.1.4.

Troia regio 119.2.6.

Troilus 122.1.24.

Tros 119.2.4.

Tydeus 19.2.15. et 28.2.17

et 100.2.10. et 104.2.12.

Tydeus aduersus Thebas 20.

1.9.

Tydeus ad Eteoclem 102.2.7.

Tyndareus 114.1.26. et

115.1.27. et 116.1.1. et

77.1.16.

Typhon. 11.1.3. et 47.2.8.

et 58.2.10. et 67.1.23.

et 69.1.4. et 71.1. et 99

1.17.

Tyrannus 52.2.9.

Tyria 43.2.24.

Tyrò 23.1.21. et 24.2.12.

Tyrrheni in Delphino 10.

10.

V

Vdeus 91.2.25. et 103.1.

15.

Venti 3.2.12

Venus 4.2.6

Vesta 2.1.18. et 69.1.9.

Vitis inuentor 94.1.16

Vitis prima plātatio 16.2.24

Vlysses 116.1.25. et 117.1.

12. et 127.2.6.

Volcanus 5.2.18. et 6.1.17

et 130.2.2.

Volcanus contra Gigantes 10.

2.6.

Vrania 4.2.15.

Vrbū prima occupatio ex Deo

rum sententia 128.1.13.

Vulpes. Cadmiā deuastat 54.

1.16.

Vulpes in lapidem 54.2.15.

Vulpes Thebanum agrum ins

festans 54.1.20.

X

Xanthippe 16.1.5.

Xanthippus 20.1.1.

Xanthis 81.1.15.

Xanthus 126.2.15.

Xenodamus 118.1.10.

INDEX

dice 73.2.23. & 87.2 Zelus 3.2.14.
 25. Zetes 28.2.14. et 31.2.15.
 Xuthus 14.1.11. et 22.2.26 & 96.1.27. & 133.2.8.
 & 132.2.17. Zethus 96.2.21. et 113.1.1.
 Z Zeuxippe 131.2.21.

FINIS.

AVCTORES, QVORVM FIDE, AC
 testimonio Benedictus Aegius in suis pro Apollo=
 doro illustrando vsus est annotationibus.

Aeneas Argiuis	Cicero
Aschylus	Claudianus
Agamestor Pharsalicus	COINTVS SMYRÆ
Apollonij Rhodij Scholiastes	NAEVS
Aristoteles	Cratinus
Asius	D
Athenæus	Diftys Cretensis
Attius	Didymus Pindari enarrator
E	Diodorus Siculus
Batus	Diogenes Babylonius
Beroaldus	Dionysius
Budæus	E
C	Ephorus
Callimachus	Ennius
Cercops	~~Erasmus~~ Erasmus
Charon	Euphorion

A V C T O R E S

Euripides

Eusebius

Eustathius

P

Fauorinus

Fl. Sospater Charisius

G

Georgius Agricola

Gregorius Gyraldus

H

Hecataeus

Hellanicus

Hesiodus

Hesychius

Herodorus

Herodotus

Homeri Scholiasta

Homerus

Homerus hymnographus

Hyginus

I

Ianus Baptista Pius

Ibycus

Isacius Tzetzes, Cæsius

L

Lactantius Firmianus

Lucanus

Lucianus

Lycophron

Lysemachus

M

Menecrates

Mnaseas

N

Neoptolemus

Nicandri Oetaich

Nicandri Scholiastes

O

Orpheus

Orphici

Ovidius

P

Palephatus

Panyasis

Pausanias

Petrus Victorius

Pherecydes

Philostratus

Pindarus

Plinius

Politianus

Pomponius Mella

Plutarchus

Q

Quintilianus

A V C T O R E S

R
Raphael Regius

S
Selenus

Seneca Tragicus

Sernius Grammaticus

Solinus

Sophocles Scholiastes

Sophocles

Staphylus

Stephanus

Sicichorus Himeræus

Strabo

Suidas

T

Thucydides

Tragici

V

Valerius Flaccus

Virgilius

F I N I S.

SCIPIONIS TETTII DE APOLLODO-
 RIS COMMENTARIUS
 AD OTHONEM TRUCSIVM CARDI-
 NALEM AMPLISSIMVM, AVGV-
 STANORVM EPISCOPVM.

DECREVERAM OTHO Cardina-
 lis amplissime, quæ de uita, & scriptis Athe-
 niensis Apollodori grammatici, & hystorici
 simul, & illorum omnium pariter, quos co-
 gnomines huic nostro, de quo nunc agitur, in
 veterum lucubrationibus reperissem: silentio potius, quàm memo-
 riæ demandare: quàm uel paucissima prodere, & incerta: nec;
 quæ tu, de sollertia mea posses (ut qui sis literarum, erudit-
 torumq; hominum flagrantissimus) ac & optimus sibi quisq;
 tecum polliceri, siue, quòd tutius; efflagitantibus hoc à me idem;
 quòd Cæus Simonides, respondere, cum quæsiuisset ab eo Tyrans-
 nus Hiero, quid, aut qualis esset deus. Rem enim iudicio do-
 ctiorum petitione tua, hortationeq; aggredior: quæm ne Sibyllæ
 quidem, aut oracula Nicandri uoluminibus decantata: explicuis-
 sent in tantis rerum, quibus uersamur, tenebris. Quando humana
 ignauia factum: siue malignitate est, siue, quod significantius
 ait Mimnermus Διὸν & Ἄλφειον: ut & chronicis, & cyclicis, et op-
 timis alijs quibusq; uoluminibus careamus: quæ ante nos plus mil-
 le annos: & à reperto literarum usu, & ante Phoroneum anti-
 quissimum Græciæ regem, uel ab usq; Nini sæculo fuerant, à

Græcæ linguae scriptoribus compositi. Præterea genus librorum ex his, qui cladem profugerant: aut, cum in cetero, sæuitum est, absuerant. hodieq; remanet in paucis, et obscuris rerum tenebris liuore, & nequitia hominum premitur, decertatq; cum blatis: uel si exinere inducem, qui sunt paucissimi, nequaquam faciunt ad negotiam. quibus de causis, atq; difficultatibus nihil certi audeo promittere: sed hæc pluribus aliis, et ex professo magis, redeo ad propositum. Caue credas o temporum nostrorum, atq; haminum specimen, tantummodo laborasse auctores, qui ueteres Alexandros, Apollonios, Diodoros, Demetrios, Dionysios, Heraclidas, literis prodidere: propterea quod plures in uno quoque istorum nominum censebantur, sed tanto esse mihi ad præsens ualidius, & magis, quam pro uiribus enitendum: maxime aduersante doctis librorum inopia selectorum, ut fiat enumerare Apollodoros Didymus, aut Callimachi labor. Quapropter legentes tantum moneo uelle me Athenæi more interdum quantobrevissime poterō, autorum scripta, quæ lectione, tumultuariâq; observatione, collegi, suis identidem uerbis in medium ferre, & Hercule iddupla de causa, et quod maior subinde fides nostris hisce commentationibus suffragatur, & quod libentius credant homines, oculis commissis fidelibus, quæ sunt à me uigilijs, arduis, & studio non mmori, toto (ut uiuere) cælo perquisita. Igatur narrabo Apollodoros non tamen ea præfatione, qua Thucydides, Hecataeus, Herodotus, scriptores historiarum: qua Philosophi Alcæon, Papephatus, Ocellus, inijs librorum suorum præfati sunt. Primum et quasi antesignanum ex his Tyrannum Casandræum, prædonemq; referam: celebrem utriusq; linguae monumentis, Platonis, Æliani, Plutarchi, Senecæ, Max. Valerij, ceterorumq; :

: eurus (ni fallor) & mercenariorum Ducis sepulchrum, Pausa-
 : nias in Atticis memorat. Medicos item duos Citiæum, & Taren-
 : tinum; quorum auctoritate nituntur ad remedia: Phimas, Aure-
 : lianus, Cælius, Galenus, Dioscorides, Alexander, & turba alia
 : medicorum. Dicam & ex eadem professione Apollodorum alium,
 : uel forte è supradictis alterum: quem Ptolemæo Regi uno uo-
 : lumine suasse, quæ uana biberet Plinius autem est, qui & ar-
 : ficem quoq; Apollodorum miris utiq; laudibus extulit, quemadmo-
 : dum & Plutarchus bis in moralibus, & hunc refulsisse nonage-
 : sima olympiadæ certum est. Memoratus item inuenio apud Sudi-
 : nem, Zopyrianemq; in collectaneis, quatuor Apollodoros, quorum
 : prior fuerit Athenæus comediæ scriptor egregius, qui sex nume-
 : ro fabulas composuit & XL. & quinquies uicit, æquibus Euxea-
 : midem Pompeius affert in Urbis cyno. ἐφύλαξ, Ammonius non
 : Lamprius ille, sed alius, in libro τοῦ δὲ ὁμοίων, καὶ διαφό-
 : ρων λέξεων. Popularis quoq; huius, & cuius Secundus Gram-
 : maticus, Asclepiadis filius è Philosophi Panæij, & Ari-
 : starchi grammatici schola unus: quiq; primus uersuum genere sit
 : usus, quos Tragiambos appellauere. Tertius item Gelous Me-
 : nandri comici ævo, & ipse comicus: eius septem sint fabulae
 : his nominibus, ἀρχαεργῶν, ἢ φιλάδελφοι, δυνσποιοί,
 : ἱερεῖα, γογγυμπαδοειπνος, φενδίασ, σίσυφος,
 : αἰχίον, cuius ab Athenæo adducitur in testimonium primo vo-
 : lumine, ἀρχαίπουντα, φιλάδελφοι, ἢ ἀρχαεργῶν à
 : Polluce onomasticon ad cōmodum lib. iij. vi. decimῶq; γογγυμ-
 : παδοποιός, item φενδίασ, Carylly uero αἰπυόρχητες,
 : ἐνδίασ, διαβάλλων, ἀμωάραος, & Athenæo rursum
 : γογγυμπαδοποιός, ἱερεῖα, περικίτορ ἐν ἱματίῳ πωλῖς,

DE APOLLODOR.

στραπομένη, ἔν Αἰθενᾷ nomine dissimulato à Sudine in di-
 ctionibus ἀπαράξω, ταυροπούλα, φαειοστράτη. quartus au-
 tem Cilix ab urbe Tarso tragicus poeta, cui sex fabulas tribuit
 totidem titulis. αἰγενόδωλιξ, πεκκοτόνος, ἑλμυες, θυέ-
 σης, ἰκέτιδες, ὀδύσευς. in libris Stratonis, uel (ut alij) Stra-
 bonis Amasæi, præsertimq; secundo inuenio Artemiten Apollo-
 dorum, qui Paribica scripserit, utar hac in re Græcis uerbis,
 ἀπὶ γὰρ γὰρ τοῦ ὅμιν, καὶ ἡ πόδ τῆς τὰ παρθινὰ συγγρα-
 φάτων τῆς πόδ ἀρχλόδωρον τὸν ἀρτεμείτω. ei libro
 quintodecimo breuius: tamen clarius, ἀρχλόδωρος γοῦν ὁ
 τὰ παρθινὰ ποιήσας. item ἔν Stephani quæ sunt, ἀρτέμια,
 ἡσος, τυρρηνικὴ. ἔν μοχ, ἀρχλόδωρος δ' ὁ ἀρτεμιανός
 δ' ἔν τ. α. ἔν Aristotelis πολιτικῶν primo Lemnium Apollodo-
 rum ἔπει δ', inquit, ἐνίοις γεγραμμένα πόδ τοῦτων,
 οἷον χάρητι δὴ τῷ παρῶ, καὶ ἀρχλόδωρ τῷ λυμνίῳ,
 πόδ γεωργίας, καὶ φιλῆς, καὶ πεφυτευμῆς. ei in Var-
 ronis de agricultura. qui Græce, inquit, scripserunt alius de alia
 re. sunt plus quinquaginta. ei paulo mox item Amphiloebus Aike-
 niensis, Anaxipolis Thasius, Apollonius Pergamenus, Apollos-
 dorus Lemnius, idem ἔν indicibus librorum Plinij xi. ἔν α. xiiij.
 ad xx. Tranquillus Suetonius non minima pars Romani styli, in
 uita Augusti, Pergamenum Apollodorum Rhetorem celebrat his
 uerbis. ne Græcarum quidem disciplinarum leuiore studio tene-
 batur: in quibus ἔν ipsis præstabat largiter, magistro dicendi
 usus Apollodoro Pergameno, quem iam grandem natu Apolloniai
 quoq; secum ab urbe iuuenis adhuc eduxerat, ἔν Strabo tanto an-
 tiqrior, uolumine xij. de urbe agens Pergamo, ἔν uiris qui dor-
 Etrina ex ea, et licetis præcelluerint, καὶ ἀρχλόδωρος ὁ ἐν τ. α.

ο
ρι
ε
Q
I
in
ε
re
lo
st
m
pi
ei
to
fo
ra
C
di
ri
ba
ton
ri
er
lo
S
ti
o
ra

COMMENT.

ὁ τὰς π' ἔχας συγγράμματα, καὶ πλὴν ἀρχιλόδοις αἰσ-
 ρεῖσιν π' ἀγαθῶν, ἢ τίς ποτ' ἐστὶ. πολλὰ γὰρ ἐπικράτει.
 ἔ' μοι, μάλιστα δὲ ἔ' ἔ'ρε τὸν ἀρχιλόδοις ἢ ἔ' καί (ἄρος
 φιλία ἔ' σεβασοῦ διδάσκαλον τῆς λῶν γινόμετος.
 De libris huius quid sentiant scriptores duo eorumdem temporum
 in paucis audies, nimirum, Cor. Tacitus in dialogo de oratorib.
 ἔ' multarum, inquit, diuisionum ostentatio, et mille argumentor-
 rum genera, et quicquid aliud aridissimis Hermagoræ, ἔ' Apol-
 lodori libris præcipitur, in honore erat, et Fab. Quintilianus in-
 stituit. secundo de Rhetorica loquens, et quis eius finis, atqui non
 multum ab hoc fine abest Apollodorus dicens iudicialis orationis
 primum, ἔ' super omnia esse persuadere iudici, et sententiam
 eius ducere in id, quod uelit. et Lib. ij. cap. i. quo loco de scrip-
 toribus agit artis rhetoricæ, sic, adeo, ut Apollodorus contentus
 solis iudicialibus fuerit, et mox, præcipue tamen in se conuerter-
 runt studia Apollodorus Pergamenus, qui præceptor Apolloniæ
 Cæsaris Augusti fuit. Sed Apollodori præcepta magis ex
 discipulis cognoscas. quæ chronica Apollodori, ἔ' Casto-
 ris pro suis edidit: olympiadis clxxix. anno iij. Græcè, sed ad
 banc sententiam, Apollodorus (inquit) Pergamenus Græcus oras-
 tor, præceptor Callidij, ἔ' Augusti clarus habetur. est ἔ' Do-
 ricius Apollodorus semel, quod equidem inuenerim apud Theoz-
 criti interpretem in primi edyllij commentario, cum de antherico
 loquitur, qui sit fructus Asphodeli, τὸ αὐτὸ δὲ φησὶ, καὶ
 διόφρατος. ἀρχιλόδοις δὲ ὁ δωριεύς φησὶν οὐ λέγεισθαι
 τὸν τῆς ἀσφοδέλας καυλόν. ὁ δὲ θεοπτόλεμος χελόϊος
 ὦν δὲ, τὸν αἰθέρ' ἔ' σάχους. item ἔ' Erythræus Apollodo-
 rus, qui de sibyllis, de quo ex libris rerum diuinarum M. Varro

DE APOLLODOR.

nis quidam sic refert. enumerat enim Sibyllas. quintam, Erythraeam, quam Apollodorus Erythraeus affirmat suam fuisse ciuem, eamque Graijs Ilium petentibus uaticinatam, et perituram esse Troiam. et Homerum mendacia scripturum, et alibi consimiliter Sibyllas, inquit, multas fuisse, plurimi, et maximi autores tradiderunt, Græcorum Aristoteli Chius, et Apollodorus Erythraeus nostrorum Varro, et Fenestella, hi omnes præcipuam, et nobilem præter cæteras Erythraeam fuisse commemorant, Apollodorus quidem, ut de ciue, ac populari sua gloriatur. Artemidorus ad hæc Ephæsius grauis autor in primis libro ὀνδρεκριτικῶν primo, quo loco πρὸς μὴτρὸς differuit Telmisensem alium subiecit Apollodorum. his uerbis: μέμνηται δὲ τῷ τοιούτῳ, καὶ ἀρχαλόδωρος, ὁ πλεμιοδὺς, ἀνὴρ ἐλλόχιμος. His additur (ut, nequid, quod inuenerim, præteream) ab Athenæo ἀρχαλόδωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς in primo, et à Diogene in Pythagoræ, et Thaletis uitis. ἀρχαλόδωρος δὲ ὁ λογιστικὸς, et in Zenonis ἀρχαλόδωρος ὁ ἐπιλλος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς εἰς τὰ δόγματα ἡθικῶν. item et ἀρχαλόδωρος ὁ κυξικηνὸς in Democrito. At in Epicuro ἀρχαλόδωρος ὁ ἐπικούρεος ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τοῦ ἐπικύρεου βίου. item καὶ ἀρχαλόδωρος ὁ κηποτύραννος γέγονεν ἐλλόχιμος, ὃς ἔπειτα περὶ ἀκόσια στωέγραφε βιβλία. et à Zoopyrione, et alijs, quorum labores Sudine tribuuntur in uocabulis αἰλικίς, βοιωλόχος, νάνιον, ter ἀρχαλόδωρος ὁ κυρναῖος. Iam uero Stobæus, et ipse autor in mutilandis, quam in adseruantis scriptorum uigilijs diligentior, de comici Apollodori fabulis carmina plurima in medium attulit, uerumtamen comædias non nominauit, idque ipsius, an temporum fraude euenes-

rat, non laboro, quando non semel, aut iterum id, sed decies amplius opere toto xeritur. atq; adeo subinde semel Megaritem Apollodorum addidit his uerbis. ἀρχαλόδωρος ὁ μεγαρίτης, ἔλεγε τοὺς περὶ θέντας, ὅτι ἐπερὶ εἰσὶν οἱ ἀνθρώποι τὸ σώματος, ἀλυπτότατα διάξειν. Quin et poemati suavitiam nomen imposuit Apollodoro, Chalcidensis poeta Euphorion, cuius innitantur auctoritate scriptores alij: tum in Amantibus furs Nicæensis Paribenus et non semel Athenæus: et eum his Rhodij Apollonij ac Lycophronis enarratores, et Rhetor Isæus orationi, ὡς τὸ ἀρχαλόδωρος κλέρου, ut ille ὁ φερειὼν ἐν ἀρχαλόδωρῳ. Nec deinde seruari potest orda: acenuatim ergo dicetur ut quisq; priuatim alius scripserit de alia re. Namq; Athenæus non Latinorum tantum, sed et Græcorum omnium quos fuit, aut unquam fuisse longe doctissimus libro xij. καὶ ποδὲ φέρων, inquit, αἰ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου ἀριστοφάνους, καὶ ἀρχαλόδωρος, καὶ ἀμμωνίου, καὶ ἀντιφάνους, ἐπὶ δὲ γὰρ τοῦ ἀθηναίου πάντων τούτων συγγεγραφότων ποδὲ τῶν ἀθηνησιν ἐταρῶν. Et eodem libro, ποδὲ δὲ φανος ἀτης ἀρχαλόδωρος φησιν ἐν τῷ ποδὲ τῆς ἀθηνησιν ἐταρῶν. quod Arpocratio Valerius Alexandrinus in decem Oratorū Lexico repetit ex Athenæo, qui xij. libro subdit ἀρχαλόδωρος δὲ ὁ ἀθηναῖος. καὶ θεόδωρος ἐν ἀπικαῖς γλώσσαις, ci xi. ἀρχαλόδωρος δὲ ἐν τῷ ποδὲ ἐπὶ μολεγειῶν. Et xij. rursus ἀνομάθη δὲ ἡμαρτὴν ὡς μὲν ἀθηναῖος ἀρχαλόδωρος φησιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐπιμολεγμένων ἀρχὴ μάθηται. ci rursus xi. ἀρχαλόδωρος δὲ ὁ ἀθηναῖος ἐν τῷ ποδὲ τοῦ κρητῆρος ῥηγεῖδιον. item sexto, ἀρχαλόδωρος ὁ κέρωνος ἐν τῷ τρίτῳ ποδὲ σώφρονος,

DE APOLLODOR.

et eodē hoc libro κὺ ἀρχιλόδωρος ἐν τοῖς ποδὲ σὺφρατος. his
 additur à Diogene in uita Solonis, ἀρχιλόδωρος ἐν δὲ τέτρω
 ποδὲ νομοθετῶν, καὶ ἐν τῷ ποδὲ φιλοπόφωσι αἰρέσεων.
 at in Zenonis, ἀρχιλόδωρος ὁ ἐφελος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς
 εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν, καὶ ἀρχιλόδωρος item ἐν
 τῇ ἡθικῇ, καὶ ἐν τῇ φυσικῇ καὶ τὰ τῶν ἀρχαίων, decies nō
 semel hac ipsa uita. Et in Chrysippi ἀρχιλόδωρος ὁ ἀδελφὸς
 οὗ ἐν τῇ στωαγωγῇ τῶν δόγματων. Et Stephanus eruditif
 simus autot in primis, toto opere suo, ἐν τῇ κῶν sive, ut alijs.
 ποδὲ πόλεων, Apollodori uolumina Et plurima protulit, Et no
 minibus uarijs, nimirum cum scribit, νίκαια πόλιν βίβινίαν
 βοτῆσιαν ἀποικίαν, Et mox. ὅθεν αὐτοῦ ἀρχιλόδωρος, καὶ
 ἀσκληπιάδης, καὶ πρῶτος, κὺ ἀρχιλόδωρος, κὺ ἐπιτέρο
 σης γεγεμμενικός, item ὠκεῖος, πόλιν ἐν τῷ ἰονίῳ κόλο
 πῳ, Et mox paulo, ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ δαμαστιάτης
 πόλιν αὐτὴν οἶδε. item λαγνία, παλίχιον κρείας,
 ἀρχιλόδωρος κρείων ἐκ κειδεκράτῳ, in uerbis utiq; ἀρκίων
 νησος, septimum, item νάρκισσος, decimum illius operis uolumen
 retulit, sicut et de Alexandria, postcrius, inquit enim ὁ ῥέτα,
 ἔστιν ἰονικὸν ὡς ἀρχιλόδωρος δευτέρῳ ποδὲ ἀλεξάνδ
 ρίαν ἐστὶ, Et apud eundem ποδὲ γῆς opus Apollodori, ubi ait
 γαυγαμίνα, τόπος περσίδης. ἀρχιλόδωρος ἐν τῷ
 ποδὲ γῆς δευτέρῳ, idem Et in uocibus νοῦθα, λαός, μάρ
 δοι, παροπάμωτος, ὑλλεῖς. sicut et alijs totidem αὐσεῖς,
 αὐχίται, νάπας, τορέται, ψασοί. αὐμίνα, ἀρχιλό
 δωρος ἐν δευτέρῳ περσίδεως, Et ἀρχιλόδωρος δευτέρῳ
 περσίδεως. Memorat item Et Apollodori γεωγραφούμενα,
 ni habeant exemplaria uitium pro Artemidoro Apollodorum,

COMMENT.

nam libros undecim γεγραφομένων, Ephesium composuisse Artemidorum, in Auro Porphyrius autor est, et sepiissime Stephanus, et cum alijs, non semel Athenaeus, et Strabo, item et Apollonij, et Lycophronis, et Aristophanis commentarij. Ad Stephanum redeo, qui, inquit, ταυροὶ πόλιν καλτικὴν καὶ σκαλὶν τῶν ἁποικῶν οἱ ἀπολίται, ταυροὶ ποιοῦσι. ἀρχαῖος δὲ τοῦ πρώτου γεγραφομένων. Memorat et νεώ Ρωμαῖοι Apollodori lib. x. Pollux his uerbis ἐν τῇ τοῦ νεώ ποιήσει ἔν, ἡ φίλων, ἡ ἀρχαῖος σκαλὶν δακε, γέγραπται, κιν δαλουσ γὰρ ἐχέτω ζυγὸν ἔκαστον. et Interpretes Apollonij argo. secundo, Ponticὰ sic. ἀρχαῖος δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ποντικῶν, ἡρώων ἀντόδι φησὶν εἶναι ἀμύκας ἐκεῖ. item et Nicandri Θεωακῶν, quos Plutarchum Theonem Phalarumq; Demetrium, Stephanus arbitrat, semel, atq; iterum ἀρχαῖος δὲ ἐν τῷ ποδὶ Θεωακῶν. et libro omnimodae historiae animalium. ix. cap. lvi et sextodecimo, cap. lvij. Aelianus, et cum his Plinius xi. libro, cap. xxv. quo loco de scorpionibus differit, uenenum, inquit, ab ijs candidum fundi Apollodorus autor est, et mox. Apollodorus idem planè quibusdam inesse pennas tradit, et eiusdem uoluminibus auctorum Elencho, Apollodoro inquit, qui de bestijs uenenatis, item Elencho alijs nominat Apollodorum, bunc tamen, an alium, non temere dixerim. item Apollodorum, qui de odoribus, sed falsum coarguant Athenaei uerba, quae sunt, ἀρχαῖος ἐν τῷ ποδὶ μυρῶν. citatur item sepiissime ἀρχαῖος nomen tantum à scriptoribus neque superaddito usquam cognomine auctoris, aut operis nomine quemadmodum à Stephano ἐν τῷ ἁκτῇ, ἀλικοαριναῶς, ἀλλόβρυγες, ἀμφογίνδα, λακεδαίμων. δαμαῖοι, μακρύλοι,

DE APOLLODOR.

ὁ δ' ἄλλος, π' ἑτερος, τέρεος, ἀναλέα. sicut in paratēis λα-
 εῖοι βόες, & ταυρὸ πόλιν ἀπ' ἑμὸς ταχὺ πρὸς Byzan-
 tium Apostolius. Interpres Nicandri quater; Apollonij uero, quin-
 quies, Homeri totidem: Strabo uicies quinquies & amplius. Sto-
 bæus & ipse duodecies: Semel Galenus, atq; iterum, semel in mo-
 ralius Plutarchus, qui minimum, semel, & in Lycurgi una, &
 semel Athenæus ij lib. Sed ne præconiū qdē Lycurgi defuit Apollo-
 dorō in scripta aduersus Leocratē oratione, q̄ Thrasylulo adiuuā-
 te, Phrynichum, ciuem, publicum tanten hostem: reumq; proditiōis
 ē medio sustulisset. Sunt auctores ex Apollodori Epidicazo-
 meno, & Phormione Græcis fabulis mutuasse sibi Emilia-
 num, Scipionem comædias Hecyram, Phormionemq; , & Aphri-
 hodieq; Terenij nomine circumferri: atq; idem hoc ipse autor
 quisquis fuerit in utriusq; prologis abunde pulchre confessus est.
 uerba quoniam sunt iam notissime uulgata ponere superfedi. Tam
 uero audire in paucis alios ne grauari, qui autorem Apollodorum
 τὸν χρὸνο γράφον, & eius τὰ χρὸνιστὰ sunt, perconsere so-
 liti: hunc enim significare M. Tullium reor cum scribit ad At-
 ticum libro xij. Hæc nunc quæro, quæ causa fuerit, de Oropo opi-
 nor: sed certum nescio: & si ita est, quæ controuersie præterea,
 qui eo tempore nobilis Epicureus fuerit Athenis, qui præfuerit
 hortis, qui etiam Athenis πολιτικοὶ fuerint illustres, quæ etiam
 ex Apollodori puro posse inueniri: meminere & præter Tullium,
 Diogenes in Socratis, Chrysippi, Empedoclis, Eudoxi, Demo-
 criti, Xenophontis, Protagoræ, Pyrrhonis, ne dum Anaximan-
 dri, Anaximenis, Epicuri, Anaxagoræ, Cratetis, Arcefilæ,
 Stratonis, Carneadis, Zenonis Eleatæ, Aristotelis, aut Menip-
 pi uitis. in quæis ad quartum usq; interdum nominat ex chroniciis

COMMENT.

uolument, que forme tota Iudæicis tantum rebus, & ijs additis :
 que sunt Apollodori ætatem subsequuta, chroniciis suis Casar-
 riensis conferruminauit Eusebius : περὶ μὲν ἐν & Gellius, & Eu-
 statius, & Clemens, et Stephanus in uocabulis αἰδουότοι, ἀμά-
 ξιτος, ἀμῆστράτος, ἀροδῖνοι, αἰας ὠμιον, ἔλωρος, ἐχίναι,
 ξάκειν δα, Ἰέρην, καινοί, λυαῖος, λίγγοι, φαβία,
 μλίδαι, μένδιν, μέστια, μυοῦς, νόχι, πάροδος, πῦ πᾶ-
 ρων, πῖαστεργάδαι, πέφρον, ἱκκαῖρον, φιλοτέρα, χει-
 ρώρεα, χῆστοι. item Tzetzes maxie historie, chilade xij. &
 Plutarchus per initia Lycurgi uitæ sic, οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς
 τῶν αἰσῶντα βασιλευσάντων ἀνελόμενοι τὸν χρό-
 νον. ὥσπερ ἐρατοδίνης, καὶ ἀρχιλόδωρος, οὐκ ὀλίγοις
 ἔτσιν πρὸς βυττερον ἀρφαίνουσι τῆς πρώτης οὐλύμπιας
 δος. & ex Castoris chroniciis, Eusebius in hunc ferme sensum
 de Homeri ætate edifferens post multa, Philochorus emigrationis
 Ionice tempore sub Archippo Atheniensium magistratu, et post
 captam Troiam annis C. X. X. C. Apollodorus Atheniensis post
 C. XL. annum euersionis Ily. Memoria teneo & Diodori sicuti
 uerba posita in proœmia historiatarum suarum, quas item βιβλίον
 δῆκην inscripsit, de Apollodoro tamen hoc nostro, an alio dixe-
 rit, non laboro, quando hoc modo inuenio : ἀρχὴ δὲ τῶν ἑω-
 κῶν ἀκλουδῶς ἀρχιλόδωρ τῷ ἀθηναίῳ Ἰ. Τιμῶν ὁ γ-
 ῖθῃκοντ' ἔτη πρὸς τὴν καὶ Ἰσοδὸν τῶν ἡρακλεῖδων : ἀρχ-
 δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτω οὐλύμπιάδαι δυοὶ λείποντα
 τῶν τετακοσίων, ἢ τετακόντα. citatur, & à ferum scrips-
 toribus Apollodorus αἰ τῷ καταλόγῳ. uel τῷ νεῶν. sicut
 à Nicandri interpretibus αἰ τοῖς ὁμήρου semel Alexipharmacis,
 & Eustathius, qui recentissimus est Græcorum, qui sint Homæ

DE APOLLODOR.

rum hæcenus interpretati, tamen uerbosior, de Porphyrio loquens in secunda rhapsodia hæc subnectit. λέγει δὲ, καὶ ὅτι πρὸς ἄλλους, καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐπεγραμματούσετο τὰ πρὸς τὴν κατὰ λόγον αἰετα εἰς δώδεκα βιβλίοις. μετοχὴς δὲ καὶ τελείῃ, καὶ εἰκοσί. quæ certe duodecim uolumina sæpissime adducta inuenias à scriptoribus, ubi ad rem cuiusq; faciunt, nimirum ab eodem Eustathio multis in locis, à Strabone sæpissime, præsertimq; sexto lib. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τοῖς πρὸς νεῶν. item ἐν septimo Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ πρὸς νεῶν. nec eo secius Athenæus lib. iij. καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν. i. πρὸς νεῶν. κατὰ λόγον. identidem ἐν Apollonij Rhodij enarratores Tarræus, Lucillus, Theon, Sophocleusq;, uel Hypatia Theonis filia, libro iij. semel ταῦτα παρὰ τὴν κατὰ λόγον Ἀπολλόδωρος ἐν νεῶν κατὰ λόγον. ἐν Homeri iliad. θ'. siue Egyptius sit is Heracleon, aut Zenodotus, uel Ptolemæus Eleates, siue Brythraeus Naucrates. Is igitur, quisquis est de Teucro loquens, ἡ δὲ ἰσορία, inquit, ἀκριβέστερος εἴρηται παρὰ τὰ ἄλλοις, καὶ παρὰ Ἀπολλόδωρον τῷ γραμματικῷ ἐν κατὰ λόγον νεῶν. sed perperam Ἀπολλωνίῳ legitur pro Ἀπολλοδώρῳ. Grammaticum hunc Varro cæteris prætulit, in libris de latina lingua. cum inquit, huius rei autor satis mihi Chrysippus, aut Antipater, ἐν illi. In quibus, ἐν si non tantum acuminis, at plus literarum, in quo est Aristophanes, ἐν Apollodorus, ἐν alibi, de uictu, inquit, antiquissima puls appellata, uel quod ita Græci, uel ab eo, uti scribit Apollodorus, quod ita sonet, cum aqua feracem insipit, ἐν lib. vii. Plinius Grammatica, inquit, Apollodorus, cui Amphictyones Græciæ honorem habere. Clemens inter autores Græciæ non spreus in stromatum

COMMENT.

primo. Cum eum Grammaticum vocat Apollodorus: κατ' ἂν in
 te suis uerbis. ἀρχαλόδωρος δὲ ὁ κυμαῖος πρῶτος ἦ καί-
 πκοῦ εἰσηγήσατο τοῦνομα, καὶ γερματικῶς προσήρ-
 ούθη. ἐνίοι δὲ ἐξαποδῆναι τὸν κυμαναῖον φασίν. ἐπεὶ δὲ
 οὐδέ τις οὗτος βιβλία διὰ γερματικῶς ἐπιγέρσει
 ὡς οὐκ ἔστιν ἐν γερματικῶς, ὡς νῦν ὀνομάζομεν. Inter hos
 mihi non excidit sed cum ueneratione nominandus adeo multus &
 in ore doctissimorum est frequens Apollodorus, qui uolumina scrip-
 sit πρὸς θεῶν, καὶ ἡρώων. Ponticus porro Heraclides in libris
 λύσειων ὁμολογῶν. post ubi de Apolline multa, & dijs ceteris
 haec subnectit. ἡ κελεύεται δὲ ἡ πρὸς τοῦτων ἀρχαίεργας καὶ
 ἀρχαλόδωρος πρὸς πᾶσαν ἰστορίαν ἀντιβεβαίω. & libro
 iij. Arnobius, quis, inquit, spartanum fuisse Martem, non ne
 Epicharmus auctor uester? quis in Thraciae sinibus procreatum
 non Sophocles Atticus cunctis consentientibus theatris? quis men-
 sibus in Arcadia tribus, & decem uinctum? non Melae fluminis
 filius? quis et canes & caribus, quis ab scythijs asinos immolari?
 non principaliter cum ceteris Apollodorus? horum librorum Sas-
 turnaliorum primo Macrobius ad quartum usq; & decimum ad-
 uocat infidem inquiens. Apollodorus libro xiiij. πρὸς θεῶν καὶ
 ἡρώων. scribit ἰνῶν solem appellari, Apollinemq; ἀρχὴν ἡγε-
 ται κόσμου ἰεῖναι, καὶ εἶναι, idest quod sol impetu feratur.
 Stephanus decimum, sextumq; de Arcadia agens, ἀρχαλόδωρος
 καὶ τῶ πρὸς θεῶν ἐκκελεύεται βιβλίῳ πρὸς δῆμον ὅς
 φασίν. & quae sequuntur, produciunt utiq; horum uolu minum
 auctoritatem, Apollonij Scholiastae, libro primo, attiq; item
 Theocriti in secundi, nonq; edyllij commentarijs, necnon libro
 vi. & xiii. Athenaei, & cum his Ephefius Zenodotus, sine Zez

DE APOLLODORO.

notius in παρὰ μᾶλλον ἡρακλῆς. Iam uero auctores signifi-
candi, qui nostri huius Atheniensis Apollodori Grammatici pa-
riter, & historici, horumq; erum voluminum βιβλιοθήκης, ἢ
πῶς θεῶν, mutantur auctoritatem, in quibus principem dixe-
rim Hephestionem seu dium, quisquis est, qui Sophoclis tragœ-
dias enucleauit. etenim hic auctor quæ de Phineo prodidit in An-
tigona, ex hoc habuisse se proficitur Apollodoro. nam dicit τὰ
τὰ δὲ ἱστῆρι ἀρχιλόδοτος ἐκ τῆ βιβλιοθήκης. idemdem
& qui Imdari, Nemæa, Palamedes, aut Demetrius, seu quis est
alius: de Castore, Polluceq; agens, & Lynceo post multa, καὶ
ἀρχιλόδοτος, inquit, καὶ τῆ κοινῆς τοῦ τὰ κύνειαν
παιδικῆς. Item & qui Lycophronem enarrauit, cuius & no-
men quoq; prodidit Stephanus, Theonem ratus, ἐκ κύνειαν, alij
Duridem, alij Cæcin, nonnulli Isaacium, pleriq; Tzerzen appel-
lauere. igitur Interpres Lycophronis, ἢ ὁ, inquit, ὁ ἀρχι-
λῶς ἡσ ἀντικῶς, ἢ καὶ τὰ πινῶς ποσειδῶνος, ὡς φησὶν
ἀρχιλόδοτος, ὁ ποσειδῶς ὁ τὰ ἀρξαναυτικῆς γράμματος, καὶ
ἀρχιλόδοτος ἀθηνῶς ἰσοεικὸς. neq; sola mutuatur hæc
ab Apollodoro, uerum et decem alia sicuti, quæ de Thetidis nup-
tijs, Achillesq; nomine, quæ de Palladio, & Pessimunte, quæ de
Mopso, & Amphilocho, quæ de Nyctimo, & Lysæone, item
quæ de Guneij, & sociorum erroribus, deq; Hippolytæ amazonis
morte, Idem ne progrediar longius, quam institui, quæ de no-
mine amnis Neelii, ex filiabus Laomedontis, in quibus, ut locis
alijs plurimis (quod & alibi diximus) hallucinatur, nam scribit
ἐκλῆθαι δὲ οὐ τὴν καὶ τὰ μὲν ἀρχιλόδοτον, καὶ λοιπὸν οὗς,
ὁ πινῶς τῶν ἰλίων ἀλῶσιν αἱ λαομέδοντος θνητῆρες;
πρὸς μου δὲ ἀδελφαὶ αἰθυλλὰ, αἰνέουσαι, μολοῦσιν.

COMMENT.

cum libro tertio nomina hæc multo habeat aliter Apollodorus, nē-
 mitum *Ζυχατέρας δὲ*, inquit, cum loquitur de Laomedonte,
ἡαίονην, καὶ κύλλαν καὶ ἄσυχον. Sūp sit itē et pleraq; alia, quæ
 lector agnoscat, si exemplaria Apollodori, et Lycophronis confē-
 rat. Interpretis atq; idem hoc efficiat uelim in Homeri enarra-
 tore, qui non mado, quæ sumit, ad Apollodorum refert, ut exem-
 pli gratia, quæ de diluuiio, Pyrrhæ, Deucalionisq; lapidum in ho-
 mine metamorphosi, de Europo, de filijs Deucalionis Helle-
 ne, Amphylioneq;, de Nomio Apolline, de quatuor Ephyris, de sa-
 motrace; uerum & libros nōminat huius operis, primum, se-
 cūndūmq;, nēpē rhapsodia iliadis prima de Danaïs agens post
 multa *ἰσορῆ*, inquit, *Ἀπολλώδεος καὶ δευτέρω*. itē secūda
 de Argiphonte Mercury, cognomine, *ἡ δὲ ἰσορῆα πλάτυπρον*
καὶ τοῦ πατρὸς Ἀπολλώδεος καὶ τῆς Ἀ. quæ omnia probe nouit
 Egius meus doctissimus et humanissimus, et aptissime diuisit in
 lib. quin & Odysseæ Interpretes Didymus, siue Phylloxenus, &
 Heracleon Glauci, nam hos retulit Stephanus in uocibus *ἁλῶς*
Γαῖδα, Ἀπολλωνία, ἡροκύλιον. is igitur odysseæ commen-
 tario ↓ de quatuor Mercurij locutis inuentis, literis, scilicet; Mu-
 sica, Palæstra, et Geometria, subdit *ἡ δὲ ἰσορῆα πατρὸς Ἀπολλώ-*
δεω τῷ Ἀθηναίῳ. Postremo & Photio dicendi licentia danda
 est, qui trecentioram, & xx. amplius Auctorum opera per infi-
 nita diffusa uolumina; pessimo publico in arctum collegit: uerbo
 tamē uno (ut dicitur) quod uolumus, conficit: et epigramma etiam-
 nūm refert uoluminibus Apollodori adponi solitum, dignum non
 tantum ibi, sed ubiq; legi. audi Photium sic loquentem.
Καὶ Ἀπολλώδεος ῥαμματικοῦ βιβλιοδύλον αἰνεῖν ὡς
ὄν μοι, βιβλιοδύκην αὐτῷ ἐπιχρῶν περὶ τὰ πα-

DE APOLLODOR.

λαίτατα τῶν ἑλλήνων, ὅσα τε πόλιν θεῶν, καὶ ἡρώων
ὁ χρόνος αὐτοῖς δόξαζειν ἐδωκεν ὀνομασίᾳ ποταμῶν,
κὶ χωρῶν, κὶ ἐθνῶν, κὶ πόλεων, ὅσα καὶ τὰ πολλὰ,
ὅσα εἰς τὸ ἀρχαῖον αἰατέχει. καὶ κείτοις μετρί τῆς
Ἰωϊκῶν, κὶ αἰσθῶν πιῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης, κὶ ἔργα
ἐπιτρέχει, κὶ τῆς ἀρχῆς τροίας, πλαισίας, μάλι-
σα δὲ ὀδυσσεῶς. εἰς δὲ αὐτῶν κὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλεί-
γει, σύνολος δὲ ὅσα τὰ πολλὰ τοῦ βιβλίου, κὶ οὐκ ἄχρη-
στος τοῖς τὰ παλαιὰ ἐπὶ μνήμης ἔχειν λόγων μεταποιοῦν-
τένοις, ἔχει δὲ καὶ ἐπίγραμμα τὸ βιβλιδάκιον οὐκ ἄ-
κομψον τὸδε.

Αἰῶνων ἀπειρήμα ἀφυστάμενος ῥ' ἔμειο

Γραιδεὺς μύθους γινῶδι παλαμηνίας

Μήδ' ἴσ' ὁμυρεῖν σελίδ' ἔμβλεπ', μήδ' ἐλεγεῖν,

Μὴ ἱαγκὸν μοῦσ' ἔν, μὴδ' ἐμελοτραφεῖν,

Μὴ κυκλίων ζῆται παλύθρον σίχον, εἰς με γῆρας θρῶν,

Εὐρήσεις εἰς μοῖ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

Extant hodieq; ex expugnatoria urbium Apollodori nomine com-
mentaria, huius an alterius non planè dixerim, titulo ἄλλο-
δῶρος τὰ πολιορηκτικά, quæ cum Daimacbi, Aikenæi, Cresi-
by, Bitonis, Eappi, Philonis, Anthemij, eiusdemq; ex similis
argumenti libris aliorum complurium circumferuntur, aliud ade-
diderim

COMMENT.

diderim diligentiae meae indicium, citare Apollodorum praeter caeteros, quos lectione horum uoluminum excerpimus, ac Pliniano statim more commentario huic nostro praeteximus, Castoremque τὰ Χρὼνι (quae cum suis consarcinauit Eusebius) atque hunc Castorem floruisse Tyberij Caesaris principatu Sudines, uel Zopyrion autor est, differentiam quodammodo temporis indico, doctiorum in hoc iudicium, et caeteris meis expeto, et de Apollodori quidem breuitatis, et fastidij causa quia occupationibus iuis publico bono parcendum erat: nobisque maiora aggressis, satis est retulisse, quae dicta sunt, ne fiat operosum coaceruare in unum multa, et infinitum species ire per singulas, ergo exequemur reliqua propositi. Ego plane his meis adijci posse multa confiteor; nec dubitamus multa esse, quae et nos praeterierint, homines enim sumus, librorumque, ac necessariorum copia destituti et no- uercente fortuna, et urbe Roma (in qua aliud spectatur quam genus, et uirtus) alijs occupati: succisuiusque temporibus ista curamus. Iam tandem exit Otho amplissime princeps, in manus hominum Apollodori opus, Graecae, Latinaeque simul. quo in autore quod Benedictus Aegius meus edendo, uertendo, restituendo nititur pristino, quoad potuit, expoliendo, atque ornando praestiterit: et quem amorem, famam, aeter namque sit gloriam opere tam egregio promeritus: praeterquam quod nunc uita, et posteritas indicabit. Testes, consciique nostrum utriusque laborum, celeberrimi rerum antiquarum conseruatores, ne dum rei literariae acerrimi patroni, ac defensores Achilles Maffeus, Gentilisque Delphinus. testes amici alij literis, et ingenio praestantissimi, Carus Hannibal, Baptista Sigicellus, Antonius Augustinus, Alexandri duo, Pico- lominus, et Coruinus, Marcus Casalius, testes item alij quos

DE APOLLODOR.

longum esset enumerare. Deniq; & Fulvius Ursinus, iuuenis imprimis honestus, & ornatus; & supra quàm par sit eius ætati, Latine, & Græcè eruditus. Ceterum quàm dicat apte Apollodorus; quàm dilucide, quàm docte, quàm nitide, atq; distincte, loca; actus, tempora explicet, Heroum, Deorumq; matrimonia, successiones, natales, patrias, sepulchraq; dinumeret; tum quàm admittat excessu; libens, sermonesue, aut casus mirabiles, uel euentus uarios: & alia iucunda dictu, aut legentibus blanda, per octu, et per te ipsum nosces, uel si eadē cū Rodupho Pio, Alexandro Farnesio Collegis tuis amplissimis, aut Roberto nobiliori cōferas, Deniq; præstat in exhibendo, nunc Apollodoro ægius, quæ præstiterat olim poëta Ennius, Scipioni Africani æuo, in Buzbemerii libris uersis, & pari (ni fallor) argumento inscribebantur, siue quemadmodum tradit Athenæus ἱερὰς αἰῶνος ἱστορίας. Genealogias Heroum, Deorumq; composuere Lesbios uel Myrtilenæus Hellanicus, Pherecydes, & quidem non Syrius ille, sed alter: indigena Attici soli, & Argiuius Acusilaus, Theopompas, Epimenides, & Hesiodus, atq; horum omnium librorum uim, materiam, seriem, succum in libris Hygini recognoscas, quos appellauit Fabulas, Euanthem, Silenumq; secutus ἐκ μυθολογίας, Ponticum uero Heraclidem ἐκ λέξεως, præcipue tamen Apollodorum, à quo non quædam interdum Hyginus (ut mos est scriptorum) sœneratur, uerumtamen ad uerbum penè, ordinè in multis præpostero, transtulit, neq; nominauit, idq; ego lectione sedula animaduerti, ac pluribus ut de autoribus etiam reliquis, priuatim, & prægrandi uolumine à nobis conscripto patefeci, hoc titulo de his, quæ Latini, de Græcis scriptoribus desumpserunt. Neq; porro eo tibi nostra consilio dedicamus, quo scimus

COMMENT.

plerosq; alios posthac facturos, qui tibi studiorum suorum opera nuncupabunt, illi enim id agent, ut te utcumq; promereantur, alij ut fructuum aliquem sentiant iudicij tui de se, alij ut abs te tantu phentur, alij ob alias, et quide diuersas cas. Ego uerotibi de Apollodoro Athenesi comentatione hanc meam, deq; alijs inquam omnibus quorum apud utriusq; lingue uolumina memoria ulla extet, tam uaria obseruatione, fide tamen, & diligentia maxima conquisitam: dedico ut meam uel in te unum Principem, omne laudum, omni uirtutum genere cunctis antefendum, obseruantiam, fidem, beneuolentiam agnoscas. Vale presidium & dulce decus meum; atq; ut cepisti, perge, fauere philologie sectatoribus, & Tertium tibi addictissimum ama. **Rome Idibus Octobris.** M. D. CL V.

QVIBVS. IN COMMENTARIO

V T I M V R.

Aelianus	Artemidori Ephesii duo.
Alcmaeon.	Aristoteles.
Alex. Trallianus	Aspocraton
Acusilaus.	Ammonius.
Apollonius.	Athenaeus.
Apollodorus.	Arnobius.
Apostolius Byzantinus.	Asper Grammaticus.
Anthemius.	Aelius Donatus.

** y. m. m. x

AVCTORES

A. Gclius.

Epictarmus.

Epicurus.

Epimenides.

Euanthes.

Eubemerus.

Eustathius.

Eusebius.

Eratoſthenes.

Euphorion.

Bition.

Cælius Aurelianus.

Cæcis.

Callimachus.

Caſtor.

Clemens.

Cor. Tacitus.

Cteſibus Heron.

Peflus Pompeius.

D

G

Daimachus.

Galenus.

Demetrius Phalereus.

Demetrius Tricliuius.

Diodorus Syracuſanus.

Didymus.

Hecateus.

Diogenes Laertius.

Hellanicus.

Dioſcorides.

Heracleon Glanci.

Donatus.

Heracſides Ponticus.

Duris Samius.

Hefiodus.

Herodotus.

Hephæſtion.

Hieronimus.

Homerus.

Ennius.

AVCTORES

Hyginus.

M. Varro.

Mimnermus.

Meletius.

I

Isaacius Tzetzes.

Isæus Orator.

Interpretes.

Æschylus.

Apollonij

Aristophanis.

Euripidis.

Homeri.

Hesiodi.

Pindari.

Lycophronis.

Nicandri.

Theocriti.

Sophoclis.

L

Lactantius.

Lycophron.

Lycurgus.

Lucilius Tarræus.

M

Macrobius.

M. Tullius.

N

Neoptolemus.

Naucratus Erythræus.

O

Ocellus Lucanus.

Ostavius Oratianus

Oribasius.

P

Palæphatus.

Pausanias.

Pappus.

Parthenius Nicæus

Philo Byzantius

Paulus Æginetes.

Platarchus.

Plinius.

Philoxenus.

Photius.

Philochoerus.

AVCTORES.

Plato.

Porphyrius.

Ptolemæus Eleutès.

Pollux.

Suides, qui & Suidas.

Sophocleus.

Q

Quintilianus.

R

Rufus.

S

Seneca.

Scipio Africanus.

Silenus Chius.

Sophocles.

Stobæus.

Strabo.

Stephanus.

Theon.

Theodorus Priscianus.

Tarraeus.

Theophrastus.

Terentius.

Tzetzes.

V

Varrò.

Valerius Max.

Z

Zenobius.

Zenodotus Ephesus.

Zopyrion.

FINIS.

